

Święty Koran

1. **AL-FĀTIHAH** (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Chwała Bogu, Panu światów. 3.Miłosiernemu, Litościwemu, 4.Królowi dnia Sądu. 5.Oto Ciebie czcimy i Ciebie prosimy o pomoc. 6.Prowadź nas drogą prostą, 7.Drogą tych, których obsypałeś dobrodziejstwami, nie tych, na których jesteś zagniewany, ani tych, którzy błędzą.

2. **AL-BAQARAH** (objawiony po Hijrah)

CZEŚĆ I

1.W imię Allacha-Miłosiernego, Litościwego. 2.Alif Lām Mīm. 3.Oto jest księga doskonała. Nie ma w niej żadnych wątpliwości. Jest ona przewodnikiem dla sprawiedliwych. 4.którzy wierzą w to, co niewidzialne, przestrzegają Modlitwy oraz wydają z tego, czym My ich obdarzyliśmy. 4.i którzy wierzą w to, co zostało objawione tobie, jak i w to, co zostało objawione przed tobą, i mocno wierzą w Życie Przyszłe. 6.To oni właśnie – ci, którzy postępują zgodnie z przewodnictwem ich Pana-znajdą szczęście. 7.Ci zaś, którzy nie uwierzyli-a jest im wszystko jedno czy ich ostrzegasz, czy nie ostrzegasz-oni nie uwierzą. 8.Allach nałożył pieczęć na ich serca i ich uszy, a na ich oczy zasłone. Tych czeka ciężka kara. 9.Wśród ludu są też i tacy, którzy powiadają: „Wierzymy w Allacha i Dzień Ostatni”, podczas gdy w ogóle nie są wiernymi. To oni chcieliby oszukiwać Allacha i ludzi wierzących, ale oszukują tylko samych siebie. Tylko, że oni tego nie rozumieją. 11.W sercach ich panowała choroba, więc Allach ją powiększył. Czeka ich ciężka kara, ponieważ kłamali. 12.Kiedy powiada się im: „Nie czyńcie zamieszania na ziemi”, odpowiadają: „Jesteśmy przecież krzewicielami pokoju”. 13.Zważajcie! To z pewnością oni zieją zamęt, lecz tego nie spostrzegają. 14.A kiedy powiada się im: „Uwierzcie, jak uwierzyli inni”, odpowiadają: „Czyż mamy wierzyć tak, jak uwierzyli głupcy?” Zapamiętajcie sobie! To z całą pewnością oni są głupcami, lecz o tym nie wiedzą. 15.A kiedy spotykają wierzących, powiadają: „Wierzymy”. Kiedy jednak są sami ze swymi hersztami mawiają: „Jesteśmy całkowicie z wami. My się tylko wysmiewamy”. 16.Allah ukarze ich szyderstwa i pozwoli im trwać w występku, chodzić na oślep. 17.To właśnie tacy ludzie zamienili przewodnictwo na grzech, jednak to ich kupczenie nie przyniosło im zysku, a i nie są właściwie prowadzeni. 18.Ich dzieło jest jak dzieło człowieka, który wzniecił ogień, a kiedy ten ogarnął go ze wszystkich stron, Allach zabrał wszelkie światło i pozostawił ludzi w gęstej ciemności; i oni nie widzą. 19.To oni właśnie są głusi, niemi i ślepi; oni więc nie powrócą. 20. Albo jest ono podobne do rzęsistego deszczu z chmur, od którego zapada gęsta ciemność , biją gromy i błyskawice. Tacy ludzie wkładają sobie palce w uszy w obawie przed śmiercią z powodu uderzeń piorunów. Allach okrąża niewiernych. 21.Błyskawica mogłaby nieomal odebrać im wzrok. Kiedy tylko nad nimi błysnie, wraczą w nią. Kiedy zaś robi się nad nimi ciemno, zatrzymują się. Gdybyż Allach tylko zapragnął, odebrałby im słuch i wzrok. Zaiste, Allach ma taką moc, by uczynić wszystko-co tylko zechce. 22.O wy, ludzie! Czujcie Pana, który nas stworzył, oraz tych, którzy byli przed wami, byście mogli bronić się przed złem. 23.Czujcie Pana, który ziemię uczynił waszym posłaniem, a niebo dachem, i sprawił, że woda spada z chmur, i w ten sposób dał wam owoce do spożywania. Nie ustanawiajcie zatem równych Allahowi, skoro wiecie. 24.A skoro powątpiewacie względem tego, co My zesłaliśmy naszemu słudze, to napiszcie choć jeden podobny rozdział a wezwijcie do tego swoich pomocników-oprócz Allacha-o ile jesteście prawdomówni. 25.Jeżeli jednak tego nie dokonacie-a nie dokonacie tego nigdy- to strzeżcie się Ognia, którego strawą są ludzie i kamienie i który przygotowany jest dla niewiernych. 26. A przekazujcie dobre nowiny tym, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, albowiem dla nich są ogrody, poniżej których płyną potoki. Kiedy będą otrzymywać nieco z owoców tych ogrodów, zawsze powiadać będą: „Oto jest, co było nam dane przedtem”; otrzymają dary podobne do siebie. W ogrodach tych mieć będą czystych

małżonków i tam będą mieszkać. 27. Allach nie gardzi daniem przykładu, choćby tak małego jak komar lub nawet mniejszego. Ci, którzy wierzą, wiedzą, że to jest prawda od ich Pana, natomiast ci, którzy nie wierzą, powiadają: „Co Allach chce powiedzieć poprzez taki przykład?” Na jego podstawie Pan wielu osądza jako błędzących, wielu dzięki niemu prowadzi. Przy jego pomocy nikogo jednak nie osądza Pan jako błędzących z wyjątkiem nieposłusznych. 28. którzy zrywają przymierze z Allachem po jego zawarciu oraz rozrywają to, co wedle Boga powinno być związane, i sięją zamęt na ziemi. Właśnie tacy ludzie są przegrani. 29. Jak możecie nie wierzyć w Allacha? Byliście bez życia, a On to życie wam dał, później zaś spowoduje, że pomrzecie, by następnie dać wam życie na nowo. Wtedy do Niego będziecie musieli powrócić. 30. On to stworzył dla was wszystko, co jest na ziemi. Potem zwrócił się w stronę niebios i udoskonalił je jak siedem niebios. To On ma doskonałą wiedzę o wszystkim. 31. Kiedy Pan twój powiedział aniołom: „Zamierzam ustanowić namiestnika na ziemi”, oni odrzekli: „Czy umieścisz na niej kogoś, kto będzie siał tam zamęt i przelewał krew, my zaś będziemy głosić chwałę Twoją i wynosić pod niebiosa Twą świętość” Odrzekł Pan: „Ja wiem to, czego wy nie wiecie”. 32. I nauczył Pan Adama wszystkich nazw, a potem ustawił obiekty tych przed aniołami i powiedział: „Powiedzcie, jak nazywają się te rzeczy, o ile macie słuszość”. 33. Odpowiedzieli: „Ty jesteś święty! Nie ma w nas żadnej wiedzy poza tą, którą Ty nam dałeś. Zaprawdę, Tyś jest Wszechwiedzący, Mądry. 34. Pan zaś powiedział: „O Adamie, wymień im te nazwy”. I kiedy ten powiedział aniołom te nazwy, Pan rzekł: „Czyż nie powiedziałem wam, że to Ja znam tajemnice nieba i ziemi oraz to, co objawione i co ukrywacie?” 35. I przypomnijcie sobie, kiedy My powiedzieliśmy aniołom: „Bądźcie ulegli Adamowi”; a wszyscy się podporządkowali. Lecz Iblīs tego nie uczynił. Odmówił, bo zbyt wysoko cenił siebie. To on właśnie był spośród niewiernych. 36. I powiedzieliśmy : „O Adamie, zamieszkać wraz ze swą żoną w tym ogrodzie i jedzcie z niego w obfitości, gdzie tylko zechcecie. Nie zbliżajcie się jednak do tego drzewa, abyście nie stali się grzesznikami”. 37. Ale Szatan sprawił za pomocą tego drzewa, iż oboje popełnili błąd, przez co wyprowadził ich ze stanu, w jakim się znajdowali. My zaś powiedzieliśmy: „Odejdźcie stąd. Niektórzy z was są wrogami innych. Mieszkanie dla was znajduje się na ziemi, jak i zaopatrzenie na pewien czas”. 38. Wtedy Adam nauczył się od swego Pana pewnych słów modlitwy, przez co On zwrócił się doń z miłosierdziem. Zaprawdę, On często powraca z miłosierdziem i jest Litościwy. 39. Powiedzieliśmy: „Odejdźcie stąd wszyscy, a jeśli nadejdzie do was przewodnictwo ode Mnie, wtedy na tych, którzy pójdą za Moimi wskazówkami, nie spadnie strach ani nie będą boleli”. 40. Ci jednak, którzy nie uwierzą i potraktują Nasze Znaki jak kłamstwa, zostaną mieszkańcami Ognia-w nim zamieszkają. 41. O dzieci Izraela (*Jakuba*)! Pamiętajcie o łaskach, którymi was obsypałem, i wypełniajcie swoje przymierze ze Mną. Ja zaś spełnię Moje przymierze z wami, a przede Mną tylko powinniście odczuwać bojaźń. 42. Uwierzczone w to, co zesłałem, a co spełnia to, co z wami, i nie bądźcie pierwszymi, którzy w to nie uwierzą. Nie odstępujcie Moich Znaków za marną cenę i u Mnie tylko szukajcie schronienia. 43. I nie mieszajcie prawdy z fałszem ani świadomie jej nie ukrywajcie. 44. Przestrzegajcie Modlitwy oraz płacicie Zakāt; chylcie czoło wraz z tymi, którzy chylą swe czoło. 45. Czy czytając tę Księgę zachęcaacie innych, by uczynili to, co dobre, i zapominacie o samych sobie? Czyż wtedy nie zrozumiecie? 46. Szukajcie pomocy w cierpliwości i w modlitwie. A jest to naprawdę trudne dla wszystkich z wyjątkiem tych, którzy mają pokorę w duchu. 47. którzy z całą pewnością wiedzą, że to oni spotkają swego Pana i do Niego powrócą. 48. O Dzieci Izraela! Pamiętajcie o łaskach, jakimi was obdarzyłem oraz o tym, że to Ja wyniosłem was ponad wszystkie narody tych czasów. 49. I strzeżcie się dnia, kiedy żadna dusza nie będzie mogła zastąpić innej, kiedy nie będzie za nią przyjęte żadne wstawiennictwo, kiedy nie zostanie od niej przyjęte żadne zadośćuczynienie, ani nie otrzyma ona żadnej pomocy. 50. I pamiętajcie czas,

kiedy My wybawiliśmy was przed Faraona ludem, który zadawał wam straszne męki, zabijał waszych synów, a oszczędzał wasze niewiasty. W tym to zawierała się wielka próba dla was od waszego Pana. 51. I pamiętajcie czas, kiedy rozdzieliliśmy morze i uratowaliśmy was i kiedy zatopiliśmy lud Faraona, podczas gdy wy przyglądaliście się temu. 52. Kiesy zaś daliśmy Mojżeszowi obietnicę czterdziestu nocy, wy wzięliście sobie cielca za obiekt czci podczas jego nieobecności i staliście odstępcami. 53. Później My przebaczyliśmy wam, abyście mogli okazywać wdzięczność. 54. I przypomnijcie sobie, kiedy daliśmy Mojżeszowi Księgę oraz Wnikliwość, aby właściwie wami kierować. 55. I kiedy Mojżesz rzekł do swego ludu: „O ludu mój, zaiste zgrzeszyłeś oddając się czci cielca. Przeto zwróć się do swego Stwórcy i zabij w sobie wszystkie swoje złe pragnienia. To bowiem jest dla ciebie najlepsze w obliczu twojego Stwórcy. Potem Pan zwrócił się do was z miłosierdziem. Zaprawdę, On często powraca z miłosierdziem i jest Litościwy. 56. I przypomnijcie sobie, kiedy powiedzieliście: „O Mojżeszu, nie uwierzemy ci, jeśli nie ujrzymy Boga twarzą w twarz”. Wtedy spadł na was grom i sami, na własne oczy, ujrzeliście konsekwencje swojego postępowania. 57. Później podnieśliśmy was z martwych po waszej śmierci, abyście mogli być wdzięczni. 58. I uczyniliśmy tak, że chmury dawały wam cień i zesłaliśmy Mannę i Salwa, mówiąc: „Spożywajcie z tego co dobre, a co wam daliśmy”. Oni zaś nie skrzywdzili Nas, lecz samych siebie. 59. I przypomnijcie sobie czas, kiedy powiedzieliśmy: „Wejdźcie do tego miasta i pożywcie się obficie skąd tylko zechcecie. Wejdźcie w bramę w uległości i powiedzcie: „Boże! Przebacz nam nasze grzechy”. My wybaczymy wam wasze grzechy i pomnożymy tych, którzy czynią dobro”. 60. Grzesznicy zamienili przekazane im słowa na inne. Zesłaliśmy więc na grzeszników karę z nieba, albowiem byli nieposłuszni. 61. I przypomnijcie sobie czas, kiedy Mojżesz modlił się o wodę dla swego ludu, a My powiedzieliśmy: „Uderz laską w skałę”. I wytrysnęło z niej dwanaście źródeł, aby każde plemię poznało miejsce, z którego może pić. I powiedziano im: „Jedzcie i pijcie z tego, czym obdarzył was Bóg, i nie dopuszczajcie się żadnej niegodziwości na ziemi, siejąc niepokój”. 62. I przypomnijcie sobie, kiedy powiedzieliście: „O Mojżeszu, zaprawdę, nie zadowolimy się jednym rodzajem pożywienia. Przeto pomódl się do swego Pana za nas, aby dał nam to, co rodzi ziemia: jej zioła, jej ogórki i jej pszenice, jej soczewicę i jej cebulę”. On zaś odrzekł: „Czy zamienilibyście to, co lepsze, na to, co gorsze? Idźcie do jakiegoś miasta, a tam znajdziecie to, o co prosicie”. I zostali ugodzeni poniżeniem i nędzą, i ściągnęli na siebie gniew Allacha. Stało się tak dlatego, iż odrzucili Znaki Boże i starali się zabijać Proroków niesprawiedliwie. Stało się tak, ponieważ zbuntowali się i zgrzeszyli. 63. Zaprawdę, ludzie wierzący, Żydzi, chrześcijanie oraz Sabianie – jeśli jakaś ich część prawdziwie wierzy w Allacha i Dzień Ostatni oraz spełnia dobre uczynki – otrzymają nagrodę od Pana i nie spadnie na nich strach ani nie zazną smutku. 64. I przypomnijcie sobie czas, kiedy zawarliśmy z wami przymierze i wznieśliśmy wysoko nad wami Górę, mówiąc: „Trzymajcie mocno to, co wam daliśmy, i pamiętajcie, co się w tym kryje, abyście doznali zbawienia”. 65. Wtedy to zawróciliście i gdyby nie łaska Allacha i Jego Litość wobec was, z pewnością byście przegrali. 66. Z pewnością poznaliście koniec tych spośród was, którzy zgrzeszyli wobec Szabatu. Wtedy powiedzieliście im: „Stańcie się małpami, wzgardzonymi”. 67. W ten sposób daliśmy lekcję ludziom z tamtych czasów oraz tym. Którzy mieli przyjść po nich. Jest to również lekcja dla tych, którzy mają bojaźń Bożą. 68. I przypomnijcie sobie, kiedy Mojżesz powiedział do swego ludu: „Allah nakazuje wam zabić krowę”, a oni spytali „Czy urządzasz z nas pośmiewisko?” A on odrzekł: „Ja szukam schronienia u Allacha, albowiem inaczej stanę się jednym z tych, którzy są nieświadomi”. 69. Wtedy odrzekli: „Pomódl się za nas do twojego Pana, aby powiedział nam, jaka ona ma być”. Mojżesz odrzekł: „Bóg powiada, że ma to być krowa ani stara, ani młoda, ani dojrzała – gdzieś pomiędzy tym. A teraz czyńcie to, co się wam nakazuje”. 70. Odpowiedzieli: „Pomódl się za nas do twego Pana, aby

powiedział nam, jakiego ma ona być koloru”. Mojżesz odrzekł: „Bóg powiada, że ma ona być ciemnobrązowa, czysta i o silnym głosie, zachwycająca swoich właścicieli”. 71. Powiedzieli: „Pomódl się za nas do twego Pana, aby nam wyjaśnił, jaka ona być, bowiem wszystkie krowy wydają się nam jednakowe. A jeśli Allach zechce, to – zaiste – będziemy właściwie pokierowani”. 72. Odpowiedział im: „Pan Bóg powiada, że ma to być krowa, która nie jest ugięta do orania ziemi ani do nawadniania upraw. Ma to być krowa bez skazy, jednobarwna”. Powiedzieli: „Teraz wypowiedziałeś prawdę”. Potem zabili krowę, choć raczej woleliby tego nie czynić. 73. I przypomnijcie sobie czas, kiedy zabiliście człowieka i z tego powodu zapanowała między wami niezgoda. Allach zaś ujawnił to, co ukrywaliście. 74. Wtedy My powiedzieliśmy „Porównajcie ten incydent z jakimś podobnym, a c odkryjecie prawdę”. Tak zatem Allach daje życie zmarłym i ukazuję wam swoje Znaki, abyście mogli zrozumieć. 75. Potem wasze serca zatwardziły się tak, że stały się twarde jak kamienie lub jeszcze twardsze. A wśród kamieni są i takie, z których tryskają strumienie lub woda, kiedy je rozłupać. Zaprawdę, wśród nich są i tacy, którzy poniżają samych siebie w bojaźni przed Allachem. Allach zaś zważa na to, co czynicie. 76. Czy oczekujecie, że oni wam uwierzą, gdy jakaś ich grupa usłyszy Słowo Boże, a później je poprzekręca, dobrze je rozumiawszy i poznawszy tego konsekwencje. 77. A kiedy spotykają ludzi wierzących, mówią: „Wierzymy”. Kiedy jednak spotykają się wzajemnie w zacisznym miejscu, powiadają: „Czy mówicie im (wiernym) o tym, co Allach odkrył przed nami, aby w ten sposób mogli się z wami spierać przed waszym Panem? Czyż nie zrozumiecie?” 78. Czyliż oni nie wiedzą, że Allach wie to, co trzymają w tajemnicy, jak i to, co ujawniają? 79. Niektórzy z nich są analfabetami. Ci nie znają Księgi, lecz swoje własne fałszywe mniemania, a nie czynią nic oprócz dociekań. 80. Dlatego biada tym, którzy piszą Księgę swoimi własnymi rękami, a potem mówią: „To pochodzi od Allacha”, by móc za nią wziąć nędzną cenę. Biada im zatem za to, co napisały ich dłonie, jak i za to, co zarabiają. 81. i powiadają: „Ogień nas nie dosięgnie, chyba że na ograniczoną liczbę dni”. Powiedz: „Czyż otrzymaliście obietnicę od Allacha? Wiedźcie, że Allach nigdy nie zerwie swojego przymierza. Albo czy mówicie o Allachu to, czego nie wiecie?” 82. Zaprawdę, każdy, kto czyni zło i jest ogarnięty przez swój własny grzech, jest mieszkańcem Ognia, w nim zamieszka. 83. Natomiast ci, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, są mieszkańcami Nieba, w nim zamieszkają. 84. I przypomnijcie sobie czas, kiedy zawarliśmy przymierze z Dziećmi Izraela: „Nie będziecie czcić nikogo poza Allachem, będziecie dobrzy dla rodziców, rodziny, sierot i biednych, będziecie przestrzegać Modlitwy i płacić Zakāt. Potem odwróciliście się z uczuciem awersji z wyjątkiem nielicznych. 85. I przypomnijcie sobie, kiedy zawarliśmy przymierze z wami: „Nie będziecie wzajemnie przelewać swojej krwi ani wyrzucać swych ludzi z domów”, a wy je potwierdziliście i byliście świadkami. 86. A jednak to wy właśnie zabijacie się nawzajem i wyrzucacie niektórych spośród was z ich domów, wspomagając ich wrogów przeciwko nim w grzechu i występku. A kiedy przychodzą do was jako jeńcy, wykupujecie ich, podczas gdy samo ich wyrzucanie było z waszej strony nieprawością. Czy zatem wierzycie w jedną część Księgi, a nie wierzycie w inne? Jakaż ma być zatem nagroda dla tych z was, którzy tak postępują, jeśli nie niełaska w życiu doczesnym? W Dniu Sądu ludzie tacy otrzymają najsroższą karę. Zaprawdę, Allach baczy na to, co czynicie. 87. Otoci, którzy przekładają życie doczesne nad Życie Przyszłe. Dlatego ich kara nie będzie pomniejszona ani nie otrzymają pomocy w żadnej innej formie. 88. I zaiste, daliśmy Mojżeszowi Księgę, i zesłaliśmy Posłańców, by szli jego śladem. I Jezusowi, synowi Marii, daliśmy wyraźnie Znaki i wzmocniliśmy go Duchem Świętości. Czyż zatem za każdym razem, kiedy będzie do was przybywał Posłańiec z tym, czego nie pragniecie, będziecie zachowywać się arogancko i traktować niektórych jak kłamców, a innych zabijać? 89. Powiedzieli: „Nasze serca okryte są zasłoną”. Nie, to Allach przeklął ich z powodu ich niewiary. To, w co wierzą, to zbyt mało. 90. a kiedy otrzymali Księgę od

Allacha spełniającą to, co jest z nimi – a przedtem to, o co modlili się w związku ze zwycięstwem nad niewiernymi – kiedy przyszło do nich to, o czym wiedzieli, że jest prawdą, odrzucili to. Kłątwa Allacha niechaj spadnie na niewiernych. 91. Złem jest to, czemu zaprzędali swoje duszę – iż nie uwierzyli w to, co objawił Allah, żałując, że Allah zsyła łaskę na tego spośród swoich sług, którego wybierze. Ściągnęli zatem gniew na gniew, a przecież na niewiernych czeka upokarzająca kara. 92. A kiedy powiada się im: „Uwierzcie w to, co zesłał Allah”, odpowiadają: „Wierzymy w to, co zostało nam zesłane”, lecz nie wierzą w to, co zostało zesłane później, choć jest to Prawda spełniająca to, co jest z nimi. Powiedz: „Dlaczego zatem próbowaliście zabijać Proroków Allacha wcześniej, skoro wierzyliście?” 93. Mojżesz przyszedł do was z wyraźnymi Znakami, a potem wy podczas jego nieobecności wzięliście sobie za obiekt czci cielca i staliście się odstępcami. 94. I przypominacie sobie czas, kiedy zawarliśmy z wami przymierze i wysoko nad wami wznieśliśmy Górę, powiadając: „Trzymajcie się mocno tego, co wam daliśmy i słuchajcie”. Oni zaś odrzekli: „Słuchamy i jesteśmy posłuszni”. A jednak ich serca napełniły się miłością do cielca z powodu ich niewiary. Powiedz: „Złem jest to, do czego zachęca was wasza wiara, o ile jesteście wierzącymi”. 95. Powiedz: „Jeżeli mieszkanie Życia Przyszłego z Allahem jest tylko dla was, wyłączając wszystkie inne ludy, to proście o śmierć, jeśliście prawdomówni”. 96. Ale oni nigdy o to nie poproszą z powodu tego, co ich własne ręce wysłały przed nimi. Allah wszak dobrze zna złoczyńców. 97. Ty zaś z całą pewnością stwierdzisz, że spośród wszystkich ludów oni są najbardziej chciwi, a nawet bardziej niż ci, którzy ustanawiają równych Bogu. Każdy z nich pragnie otrzymać życie tysiącletnie, lecz tak długie jego istnienie nie odsunie go ani na krok dalej od kary. A Allah widzi wszystko, co oni czynią. 98. Powiedz: „Jeśli kto jest wrogiem Gabriela – on to bowiem spowodował, że to spłynęło na wasze serca z rozkazu Allacha, wypełniając poprzedzające je objawienie, i jest przewodnictwem i dobra nowiną dla wiernych. 99.” Jeśli kto jest wrogiem Allacha i Jego aniołów, Jego Posłańców, Gabriela i Michała, to zaiste, Allah jest wrogiem każdego takiego niewiernego”. 100. I zaprawdę, zesłaliśmy wam wyraźnie Znaki i każdy w nie wierzy z wyjątkiem nieposłusznych. 101. Cóż? Czy za każdym razem, kiedy będą zawierać przymierze, jakaś ich część będzie je odrzucać? Nie, większość z nich nie ma wiary. 102. Lecz teraz, skoro przybył do nich Posłaniec od Allacha, spełniając to, co jest z nimi, część ludu, któremu dana była Księga, odrzuca Księga Allacha za siebie, jakby jej nie znali. 103. I idą śladem przekleństwa, którego śladem szli buntownicy przeciwko Królestwu Salomona. Salomon zaś wierzył – zbuntowali się zaś ci, którzy nie uwierzyli. To właśnie oni uczyli ludzi fałszu i oszustwa. To oni twierdzą, że postępują zgodnie z tym, co zostało objawione dwu aniołom w Babilonie – Hārūtowi i Mārūtowi. Ci dwaj jednak nikogo niczego nie nauczyli, dopóki nie powiedzieli: „Jesteśmy zaledwie próbą od Allacha, dlatego nie odrzucajcie tego, co mówimy”. Zatem ludzie nauczyli się od nich tego, jak oni rozróżniają pomiędzy mężczyzną i jego żoną. Oni jednak nikogo tym nie zranili z wyjątkiem rozkazu Allacha. Przeciwnie, ci ludzie (przeciwnicy Świętego Proroka) uczą się tego, co może zranić ich samych i co może nie być dla nich niczym dobrym. Oni dobrze o tym wiedzą, iż ten, kto w tym frymarczy, nie ma swojej części dobra w Życiu Przyszłym. I zaiste, złem jest to, czemu zaprzędali swoje dusze. Gdybyż jednak tylko o tym wiedzieli. 105. I gdyby uwierzyli i postępowali sprawiedliwie, to z pewnością lepsza byłaby ich nagroda u Allacha. Gdybyż tylko wiedzieli. 105. O wy, którzy wierzycie, nie powiadajcie Prorokowi ”Rā’inā”, ale mówcie „Unzurnā” i słuchajcie go. Niewiernych zaś czeka bolesna kara. 106. Ci, spośród Ludu Księgi, Którzy nie wierzą, lub spośród tych, którzy łączą innych bogów z Allahem – ci nie pragną, aby jakiegokolwiek dobro spłynęło na was od waszego Pana. Allah jednak wybiera dla swej łaski kogo tylko zechce. A jest Allah Panem niezmiernie szczodrości. 107. Jeśli jakieś posłannictwo My skracamy albo powodujemy, że zostaje zapomniane, zsyłamy lepsze od niego lub jemu podobne.

Czyż nie wiesz, że Allah ma taką moc, by czynić, co tylko zechce? 108. Czyż nie wiesz, że Królestwo Niebios i ziemi należy wyłącznie do Allacha? Poza Allahem nie ma dla was żadnego innego obrońcy ani pomocnika. 109. Czy zwątpicie w Posłańca wysłanego do was, tak jak zwątpiono w Mojżesza przedtem? Każdy, kto zamienia wiarę na niewiarę niewątpliwie schodzi z właściwej drogi. 110. Wielu spośród Ludu Księgi z powodu czystej zawiści z ich strony chciałoby, aby po tym, jak uwierzyliście, mogli na nowo zamienić was w niewiernych, już po tym, jak przedstawiona im została prawda. Lecz przebaczajcie i nie zważajcie aż do czasu, kiedy Allah wyda swój wyrok. Zaprawdę, Allah posiada taką moc, by uczynić wszystko to, czego zechce. 111. I przestrzegajcie Modlitwy, i płacicie Zakāt. A cokolwiek dobrego wyślecie przed sobą dla siebie samych, odnajdziecie to z pomocą Allacha. Zaprawdę, Allah widzi wszystko, co czynicie. 112. Oni zaś powiadają: „Nikt nigdy nie wejdzie do Nieba, chyba że będzie Żydem lub chrześcijaninem”. Są to ich próżne życzenia. Powiedz: „Dajcie dowód, jeśliście prawdomówni”. 113. Nie, kto odda samego siebie Allahowi i będzie czynił dobro, ten otrzyma swą nagrodę od Pana. Na tego nie spadnie strach ani nie będzie on żałować. 114. Żydzi zaś powiadają: „Chrześcijanie robią ceremonie z niczego”, a chrześcijanie mówią: „Żydzi robią ceremonie z niczego”, podczas gdy jedni i drudzy czytają tę samą Księgę. Tak mówią ci, którzy nie mają żadnej wiedzy – i podoba im się to, co mówią. Allah jednak rozsądzi ich w dniu Zmartwychwstania w kwestii tego, co wywołuje między nimi niezgodę. 115. Bo któż może być bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto zabrania głoszenia chwały Allacha oraz stara się je zrujnować? Ludzie tacy nie wchodzili do nich, chyba że ze strachu. Dla nich niełaska na tym świecie. Dla nich też wielka kara w świecie przyszłym. 116. Do Allacha należą Wschód i Zachód. Zatem dokądkolwiek się zwrócicie, tam będzie oblicze Allacha. Zaiste, Allah jest Szczodry, Wszechwiedzący. 117. I powiadają: „Allah wziął sobie syna”. On jest święty! Nie, wszystko w niebiosach i na ziemi należy do Niego. Do Niego należą wszyscy posłuszni. 118. On wszak dał początek niebiosom i ziemi. Kiedy On coś nakazuje, powiada tylko danej rzeczy: „Stań się”, a ona się staje. 119. Ci zaś, którzy nie mają żadnej wiedzy, powiadają: „Dlaczego Allah do nas nie przemówi lub nie da nam jakiegoś Znak?” Tak samo powiadali ci, co byli przed nimi, a było to podobne. Serca ich wszystkich są podobne. Zaprawdę, My uczyniliśmy wyraźne Znaki ludowi, który mocno wierzy. 120. Wysłaliśmy ciebie z prawdą jako zwiastuna dobrych wieści oraz tego, kto ostrzega. I nikt nie będzie cię pytać w sprawie mieszkańców Piekła. 121. I Żydzi nigdy nie będą z ciebie zadowoleni ani chrześcijanie, chyba że zaczniesz wyznawać ich kredo. Powiedz: „Zaprawdę, jedynie przewodnictwo Allacha jest przewodnictwem prawdziwym”. A jeżeli pójdziesz za ich złymi pragnieniami, posiadając wiedzę, jaka na ciebie spłynęła, nie będziesz miał w Allachu przyjaciela ani pomocnika. 122. Ci, którym daliśmy Księgę, postępują zgodnie z nią, tak jak to powinni robić. To oni w nią wierzą. Kto jednak w tą Księgę nie wierzy, ten z pewnością przegrywa. 123. O Dzieci Izraela! Przypomnijcie sobie Moje Łaski, którymi was obsypałem, oraz że to Ja wyniosłem was ponad wszystkie narody tego czasu. 124. I strzeżcie się dnia, w którym żadna dusza nie będzie zastępstwem dla innej duszy, ani nie będzie od niej przyjęte żadne zadośćuczynienie, ani nie uchroni jej żadne wstawiennictwo, oraz kiedy żadna dusza nie otrzyma pomocy. 125. I przypomnijcie sobie, kiedy Pan wypróbował Abrahama przy pomocy pewnych poleceń, które on wypełnił. Pan rzekł: „Uczynię cię przywódcą ludzi”. Abraham spytał: „A spośród mego potomstwa?” Bóg odpowiedział: „Moje przymierze nie dotyczy odstępców”. 126. I przypomnijcie sobie czas, kiedy uczyniliśmy Dom miejscem schronienia dla ludzkości, jak i miejscem bezpiecznym. Powiedzieliśmy: „Weźcie sobie miejsce Abrahama za miejsce Modlitwy”. I nakazaliśmy Abrahamowi i Izmaelowi mówiąc: „Oczyśćcie Mój Dom dla tych, którzy wypełnią okrażenie oraz dla tych, którzy pozostaną w środku w celach nabożnych, jak i dla tych, którzy kłaniają się i upadają na twarz w Modlitwie”. 127. I przypomnijcie sobie, kiedy Abraham

powiedział: „Panie mój, uczynź to miejsce miastem pokoju i daj owoce tym jego mieszkańcom, którzy wierzą w Allacha i Dzień Ostatni”. Allach rzekł: ‘Także i tego, który nie wierzy, obsypię dobrodziejstwami na czas jakiś. Potem wyznaczę mu karę Ognia, a jest to zły los”. 128. I przypomnijcie sobie czas, kiedy Abraham i Izmael wznosili fundamenty Domu modląc się: „Panie nas, przyjmij to od nas. Tyś bowiem jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący”. 129. „Panie nasz, uczynź nas obu poddanymi Tobie, z naszego zaś potomstwa także uczynź lud Tobie poddany. Wskaż nam sposoby oddawania czci i zwracaj się do nas z litością. Tyś jest bowiem tym, kto często powraca ze współczuciem i tyś jest Litościwy”. 130. „I, Panie nasz, powołaj spośród nas Posłańca – spośród tych, którzy potrafią zrozumieć Twoje Znaki oraz nauczać Księgi i Mądrości oraz którzy mogliby je oczyszczać. Zaprawdę, tyś jest Potężny, Mądry”. 131. Bo któż odwróci się od religii Abrahama, jeśli nie ten, kto sam z siebie czyni głupca? Jego wybraliśmy na tym świecie, a i w przyszłym z pewnością znajdować się on będzie wśród sprawiedliwych. 132. Kiedy Pan powiedział Mu: „Poddaj się”, on odrzekł: „Ja już poddałem się Panu Światów”. 133. Do tego samego zachęcał Abraham swoich synów – także i Jakuba – powiadając: „Synowie moi, zaprawdę, Allach wybrał tę religię dla was. Nie pozwólcie zatem, aby dosięgła was śmierć, chyba że w stanie, kiedy okażecie zupełne podporządkowanie się. 134. Czy byliście obecni, kiedy śmierć przyszła do Jakuba i kiedy rzekł do swych synów: „Kogo będziecie czcić po mnie?” Odrzekli: „Będziemy czcić tego Boga, Boga twoich przodków – Abrahama, Izmaela i Izaaka – Jedyne Boga. Jemu się podporządkujemy”. 135. Oto ludzie, którzy odeszli. Dla nich jest to, na co sobie zasłużyli. Dla was zaś jest to, na co zasłużyliście sobie wy sami, a nikt nie będzie was pytać o to, co czynili oni. 136. I powiadają: „Czyście Żydzi czy chrześcijanie, będziecie właściwie prowadzeni”. Powiedz: „Nie, wyznawajcie religię Abrahama – tego, który zawsze skłaniał się ku Allachowi. On nie był z tych, którzy z Allachem łączą swych bożków”. 137. Powiedzcie: „Wierzimy w Allacha oraz w to, co zostało nam objawione, i co zostało objawione Abrahamowi i Izmaelowi, Izaakowi, Jakubowi i jego dzieciom, i co było dane Mojżeszowi i Jezusowi, i co było dane wszystkim innym Prorokom od ich Pana. Nie dokonujemy między nimi żadnych rozróżnień. Jemu to siebie oddajemy”. 138. I gdyby oni uwierzyli tak, jak wierzycie wy, wtedy byłiby właściwie prowadzeni. Jeśli jednak odwrócą się, będą skłonni do tworzenia rozłamu u Allach z pewnością wystarczy ci przeciwko nim, albowiem On jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 139. Powiedz: „Przyjęliśmy religię Allacha, a któż jest lepszy niż Allach w nauczaniu religii. Jego tylko czcimy”. 140. Powiedz: „Czy dyskutujecie z nami w sprawie Allacha, kiedy On jest naszym Panem i waszym Panem? Dla nas są nasze dzieła, a dla was dzieła wasze. Jemu tylko jesteśmy szczerze oddani”. 141. Czy powiadacie, że Abraham i Izmael, i Izaak, i Jakub, i jego dzieci byli Żydami lub chrześcijanami?” Powiedz: „Czy lepiej wiecie wy czy Allach i kto jest bardziej niesprawiedliwy niż taki człowiek, który ukrywa świadectwo otrzymane od Allacha? Allach w pełni zdaje sobie sprawę z tego, co czynicie”. 142. Oto lud, który odszedł. Dla niego jest to, na co sobie zasłużył. Dla was zaś będzie to, na co wy sobie zasłużyście. Nikt nie będzie was pytać o to, co oni czynili.

CZEŚĆ II

143. Głupcy wśród ludu powiedzą: „Co odwiodło ich od ich Qiblah, którego byli wyznawcami?” Powiedz: „Do Allacha należą Wschód i Zachód. On prowadzi kogo chce właściwą drogą”. 144. I w ten sposób wynieśliśmy was ponad narody, abyście stali się obrońcami ludzi, Posłańca zaś od Allacha obrońcą was. Nie wyznaczaliśmy wyznawanego przez siebie Qiblah w żadnym innym celu, lecz abyśmy mogli odróżnić tego, który idzie za Posłańcem Allacha, od tego, który odwraca się na pięcie. A jest to rzeczywiście trudne z wyjątkiem tych, którymi kieruje Allach. Allach nigdy nie pozwoliłby, aby wasza wiara poszła na marne. Zaiste, Allach jest Współczujący i Litościwy wobec ludu. 145. Zaprawdę, widzimy, że często zwracasz twarz w stronę nieba. Przeto z pewnością

spowodujemy, że odwrócisz się w stronę Qiblah, które jest ci drogie. Zatem zwróć swe oblicze w stronę Uświęconego Meczetu. Gdziekolwiek będziecie, zwracajcie tam swe oblicza. Natomiast ci, którym dana została Księga, wiedzą, że jest to prawda od ich Pana. Allah zważa na to, co oni czynią. 146. I gdybyś nawet przekazał każdy Znak tym, którzy otrzymali Księgę, oni nigdy nie będą wyznawcami twego Qiblah ani ty nie będziesz wyznawał ich Qiblah, także i niektórzy z nich nie pójdą za Qiblah innych ludzi. I gdybyś miał zamiar zaspokoić ich pragnienia posiadając wiedzę, która na ciebie spłynęła, wtedy z pewnością będziesz podobny do grzeszników. 147. Ci, którym daliśmy tę Księgę, uznają to tak jak uznają swoich synów, lecz z pewnością niektórzy z nich świadomie ukrywają prawdę. 148. Oto prawda od twego Pana. Dlatego nie bądź jak ci, którzy powątpiewają. 149. Każdy posiada cel, ku któremu zwraca całą swoją uwagę. Zatem prześcigajcie się wzajemnie w dobrych dziełach. Gdziekolwiek będziecie, Allah wszystkich nas połączy. Zaiste, Allah posiada moc czynienia wszystkiego, czego zechce. 150. I skądkolwiek przybędziesz, zwróć swe oblicze w stronę Uświęconego Meczetu. Taka bowiem jest prawda od twego Pana. Allah wszak baczy na to, co czynisz. 151. I skądkolwiek przybędziesz, zwróć swe oblicze w stronę Uświęconego Meczetu. I gdziekolwiek będziecie, zwracajcie oblicza swe w jego stronę, aby ludzie nie mieli przeciwko wam argumentów z wyjątkiem tych, którzy są niesprawiedliwi. Nie obawiajcie się więc ich, lecz okazujcie bojaźń przede Mną, abym Ja mógł udoskonalić Moje dla was łaski oraz abyście wy mogli być właściwie prowadzeni. 152. Tak samo jak My wysłaliśmy wam Posłańca spośród was samych, który recytuje wam Nasze Znaki i oczyszcza was, i naucza was Księgi i Mądrości, oraz naucza was tego, czego nie znaliście. 153. Dlatego pamiętajcie o Mnie, a Ja będę pamiętał o was. I dziękujcie Mi, i nie bądźcie wobec mnie niewdzięczni. 154. O wy, którzy wierzycie, szukajcie pomocy poprzez wytrwałość i Modlitwę. Zaprawdę, Allah jest z tymi, którzy są cierpliwie wytrwali. 155. I nie mówcie o tych, którzy polegli za sprawę Allacha, że umarli. Nie, oni żyją, tylko wy tego nie widzicie. 156. A My wypróbujemy was czymś ze strachu i głodu, i utraty bogactwa i życia i owoców, a będziemy nieść dobre nowiny tym, którzy są cierpliwie wytrwali. 157. Któż, gdy napotka go zły los, powiada: „Zaprawdę, do Allacha należymy i do Niego powrócimy”? 158. Oto ci, na których spływają błogosławieństwa od ich Pana, jak i łaska. Oto także ci, którzy są właściwie prowadzeni. 159. Zaiste, Al.-Safā i Al.-Marwah to również znaki Allacha. Dlatego nie jest grzechem, jeśli ten, kto odbywa Pielgrzymkę do Domu albo wypełnia Umrah, obchodzi je oba. I jeśli ktoś czyni dobro poza tym, co obowiązkowe, wtedy Allah docenia dobre uczynki, a jest Wszechwiedzący. 160. Ci, którzy ukrywają to, co My zesłaliśmy w formie Znaków i przewodnictwa po tym, jak przedstawiliśmy to ludziom wyraźnie w Księdze, oni właśnie będą wyklęci przez Allacha. Tak samo przeklinają ich ci, którzy mają prawo przeklinać. 161. Lecz do tych, którzy okazują skruchę, poprawiają swe postępowanie i głoszą prawdę, zwracam się z przebaczeniem. Ja zaś często powracam ze współczuciem i jestem Litościwy. 162. Na tych, którzy nie wierzą i umrą jako niewierni, spadnie bicz Boży, klątwa aniołów i ludzi. 163. Ci pozostaną pod jej działaniem. W ich przypadku kara nie zostanie pomniejszona ani nie zostanie im udzielona zwłoka. 164. Wasz Bóg jest Jedynym Bogiem. Nie ma Boga poza Nim – Miłosiernym, Litościwym. 165. Zaprawdę, w stworzeniu niebios i ziemi, przemienności nocy i dnia, i w okrętach pływających po morzu z tym, co ludziom przynosi korzyść, i w wodzie, którą Allah zsyła z nieba i dzięki niej ponagła ziemię po jej śmierci i rozrzuca po niej wszelkie zwierzęta, i w zmianach wiatru, jak i w chmurach, które muszą służyć zawieszony pomiędzy niebem i ziemią – w tym wszystkim są Znaki dla ludu, który posługuje się rozumem. 166. Lecz są wśród ludzi także i tacy, którzy za objekty czci biorą sobie coś innego niż Allacha, miłując to, tak jak Allacha właśnie miłować powinni. Jednak wierzący są silniejsi w swojej miłości do Allacha. A gdyby ci, którzy grzeszą, mogli teraz ujrzeć czas, kiedy zostaną ukarani, uświadomili sobie, że wszelka moc należy do Allacha i że Allah srogo karze. 167. Gdybyż

mogli ujrzeć, kiedy przywódcy postradają swych wyznawców i ujrzą swą karę, a wszelkie ich więzy zostaną rozcięte. 168.Ci zaś którzy za nimi szli, powiedzą: „Gdybyśmy mogli tylko powrócić, porzucilibyśmy ich tak samo, jak oni porzucili nas”. W ten sposób Allah wskaże im ich uczynki jako udrękę dla nich, a nie wydostaną się z Ognia. 169.O wy, ludzie! Jedźcie z tego, co prawowite i dobre na ziemi. Nie chodźcie śladami Szatana. Zaiste, on jest waszym jawnym wrogiem. 170.To on zachęca was do tego, co złe i obrzydliwe, oraz do tego, byście mówili o Allachu to, czego nie wiecie. 171.A kiedy powiada się im: „Idźcie za tym, co zesłał Allah”, oni powiadają: „Nie, będziemy wyznawać to, w czym odnajdujemy naszych ojców”. Cóż, jeśli nawet ci ojcowie w ogóle nie mieli pojęcia i nie kroczyli właściwą drogą. 172.Przypadek zaś tych, którzy nie wierzą, jest jak przypadek tego, kto krzyczy do tego, co nie słyszy niczego oprócz wołania i krzyku. Oni są głusi i ślepi, więc nie rozumieją. 173.O wy, którzy wierzycie, jedźcie z rzeczy dobrych, które My wam daliśmy, i składajcie dzięki Allahowi, jeśli On jest rzeczywiście tym, którego czcicie. 174.On uczynił nieprawowitym dla was tylko to, co umiera samo z siebie oraz krew i mięso świńskie, jak i to, z powodu czego wzywane było imię inne niż Allacha. Jeśli jednak kimś powoduje konieczność i nie jest w swym działaniu ani nieposłuszny, ani nie przekracza określonych granic, ten nie popełni grzechu. Zaprawdę, Allah najbardziej przebacza, jest Litościwy. 175.Ci, którzy ukrywają to, co zostało zesłane przez Allacha z Księgi oraz biorą z to marna cenę, oni to właśnie napełnią swe brzuchy niczym innym niż tylko ogniem. Allah nie przemówi do nich w Dniu Zmartwychwstania ani ich nie oczyści. Na nich czeka sroga kara. 176.To właśnie oni wzięli sobie błąd za przewodnika, a karę za przebaczenie. Jakże wielka jest ich wytrwałość wobec Ognia! 177.Oto dlaczego Allah zesłał Księgę, zawierającą Prawdę. Z pewnością ci, którzy nie zgadzają się co do księgi, daleko posunęli się we wrogości. 178.Nie jest prawością to, że zwracacie swoje oblicza na Wschód lub na Zachód. Prawdziwie sprawiedliwym jest ten, kto wierzy w Allacha i Dzień Ostatni, i aniołów, i Księgę, i Proroków, oraz łoży swe pieniądze z czystej miłości do Niego na swych krewnych i sieroty, i potrzebujących, jak i dla tych, co w podróży i którzy proszą o jałmużnę, oraz na cele wykupienia jeńców. Prawdziwie sprawiedliwym jest ten, kto przestrzega Modlitwy i płaci Zakāt. Sprawiedliwymi są ci, którzy dotrzymują obietnicy, kiedy takową dają, oraz cierpliwi w biedzie i cierpieniach, jak i wytrwali w czasie wojny. Właśnie tacy ludzie okazują się prawdomówni i to oni są prawdziwie bogobojni. 179.O wy, którzy wierzycie! Nakazuje się wam wyrównujące odwzajemnienie w kwestii zabitych: człowiek wolny za wolnego, niewolnik za niewolnika, niewiasta za niewiastę. Temu, komu udzielone zostanie odpuszczenie przez jego zranionego brata, załatwienie sprawy odplacenia krwi dokonane będzie sprawiedliwie, a zabójca zapłaci mu stosowne odszkodowanie. Oto ulga od waszego Pana oraz litość. Kto od tej pory dopuści się grzechu, tego spotka ciężka kara. 180.W sprawie zadośćuczynienia jest dla was życie – o ludzie rozumni! – abyście mogli cieszyć się poczuciem bezpieczeństwa. 181.Zaleca się wam. Że kiedy do któregoś z was przyjdzie śmierć, i jeśli pozostawia on bogactwo, powinien on sporządzić testament na korzyść rodziców i najbliższej rodziny – testament sprawiedliwy. Oto obowiązek, jaki spoczywa na bogobojnych. 182.A jeśli ktoś zmieni go, poznawszy jego treść, zaciąży na nim grzech. Zaiste, Allah jest Wszystkosłyszący, Wszystkowiedzący. 183.Jeśli jednak ktoś dopatrywał się stronniczości lub błędu ze strony dawcy testamentu i doprowadził do pokoju między nimi (zaangażowanymi stronami), nie będzie to u niego grzechem. Zaiste, Allah jest Wszzechwybaczący i Litościwy. 184.O wy, którzy wierzycie! Nakazuje się wam post, tak jak nakazywany on był tym, co byli przed wami, abyście mogli chronić się przed złem. 185.Zalecany post ma trwać określoną liczbę dni, lecz jeśli ktoś spośród was będzie chory lub będzie w podróży, ten będzie pościł taką samą ilość innych dni. W przypadku zaś tych, którzy mogą pościć tylko z wielką trudnością, istnieje pokuta – nakarmić biednego. Bo jeśli kto czyni dobro z własnej woli, to

lepiej dla niego. Post bowiem jest dla was dobrem – obyście tylko wiedzieli. 186. Miesiąc Ramadan to ten, w którym Koran został objawiony jako przewodnictwo dla całej ludzkości z wyraźnymi dowodami prowadzenia i roztropności. Dlatego jeśli ktoś z was będzie w tym miesiącu w domu, tam niechaj pości. Jeśli jednakże ktoś jest czasowo chory lub odbywa podróż, ten powinien pościć tę samą liczbę innych dni. Allah pragnie dla was wygody, On nie pragnie dla was trudności. Allah pragnie, abyście mogli dopełnić liczby i abyście mogli wychwalać Allacha za to, że wami kieruje, i abyście byli Mu wdzięczni. 187. A kiedy moje sługi spytają cię o Mnie, powiedz: „Jestem w pobliżu. Odpowiadam na modlitwę proszącego, kiedy się do Mnie modli. Powinni oni zatem słuchać Mnie i wierzyć we Mnie, aby mogli iść słuszną drogą. 188. Prawowitym czyni się dla was łączenie się z waszymi z żonami w nocy podczas postu. One są swoistym rodzajem stroju dla was, wy zaś jesteście swoistym strojem dla nich. Allah wie, że niesprawiedliwie postępowaliście wobec siebie, w związku z czym wrócił się On do was z litością i daje wam ulgę. Możecie zatem wchodzić w wasze żony i szukać tego, co dał wam Allah. Możecie też jeść i pić aż do czasu, kiedy biała nić zacznie się odróżniać od czarnej nici świtu. Potem dopełnijcie postu aż po zapadnięcie nocy i nie wchodźcie w swe żony. Przebywajcie w meczetach w celach nabożnych. Oto granice nakreślone przez Allacha, więc nie zbliżajcie się do nich. W ten sposób Allah czyni swoje przykazania jasnymi dla ludzi, aby mogli zabezpieczyć się przed złem. 189. I nie twórcie swojej własności wśród siebie za pomocą fałszywych środków i nie oferujcie jej jako łapówki dla ważnych ludzi, moglibyście bowiem roztrwonić część bogactwa innych ludzi w sposób niewłaściwy, wiedząc o tym. 190. Pytają cię o księżyc w nowiu. Powiedz: „Jest on sposobem mierzenia czasu dla ogólnej wygody ludzi oraz Pielgrzymki”. I nie jest prawym z waszej strony, abyście wchodzili do domów tylnymi drzwiami. Prawdziwie prawym jest ten kto boi się Boga. Wy zaś powinniście wchodzić do domów przez ich drzwi główne, jak i okazywać bojaźń przed Allahem, aby się wam dobrze wiodło. 191. I walczcie w sposób Boży przeciwko tym, którzy prowadzą walkę przeciwko wam, ale nie dopuszczajcie się grzechu. Zaprawdę, Allah nie lubi grzeszników. 192. A zabijajcie tych grzeszników zawsze, gdy ich spotkacie, oraz wypędzajcie ich stamtąd, skąd oni przedtem wypędzali was. Prześladowanie bowiem jest gorsze niż zabijanie. I nie walczcie z nimi w Świętym Meczecie lub w jego pobliżu, chyba że oni będą z wami tam właśnie walczyć. Jeśli jednak oni walczyć będą z wami, walczcie z nimi. Taka jest odплата dla niewiernych. 193. Jeśli jednak odstąpią, wtedy zapewne Allah będzie najbardziej Przebaczający, Litościwy. 194. I walczcie z nimi aż do czasu, gdy nie będzie już więcej prześladowań, a głoszona będzie jedynie religia Allacha. Jeśli jednak oni odstąpią od swego, wtedy pamiętajcie, że nie dopuszcza się żadnej wrogości, chyba że wobec złoczyńców. 195. Pogwałcenie Świętego Miesiąca można pomścić podczas Świętego Miesiąca. Względem wszystkich rzeczy Świętych istnieje prawo odwetu. Tak zatem, jeśli ktoś grzeszy przeciwko wam, ukarście go za jego grzech na tyle, na ile on zgrzeszył przeciwko wam. I bójcie się Allacha oraz wiedzcie, że Allah jest z tymi, którzy się Go boją. 196. I łożcie a sprawę Allacha, i nie pogrążajcie się w ruinie w wyniku działania waszych własnych rąk, jak i czyńcie dobro. Zaprawdę, Allah miłuje tych, którzy czynią dobro. 197. I dopełniajcie pielgrzymki oraz Umrah dla sprawy Allacha. Jeśli jednak coś was powstrzymuje, to uczynicie jakąkolwiek łatwo osiągalną ofiarę. I nie gólcie swych głów aż do czasu, gdy ofiara ta dotrze do miejsca swego przeznaczenia. A jeśli ktoś spośród was jest chory lub ma dolegliwość głowy, ten powinien odpokutować albo w formie postu, albo poprzez jałmużnę lub ofiarę. Lecz kiedy jesteście bezpieczni, wtedy ten, kto chciałby skorzystać z Umrah razem z Pielgrzymką, powinien złożyć jakąkolwiek łatwo osiągalną ofiarę. Ci z was, którzy nie znajdują żadnej ofiary, powinni pościć trzy dni w czasie Pielgrzymki, zaś dni siedem po powrocie do domu. Razem będzie tych dni dziesięć. Powyższe jest dla tych, których rodzina nie mieszka w pobliżu Świętego Meczetu. I bójcie się Allacha i wiedzcie, że Allah srogo karze. 198. Miesiące Pielgrzymki

są dobrze znane. Jeśli zatem ktoś postanowił odbyć w tych miesiącach, powinien pamiętać, że nie ma wtedy miejsca na sprośności, ani występki, ani na kłótnie. Cokolwiek zaś uczynicie dobrego, Allah będzie o tym wiedział. Zabezpieczcie się odpowiednio na tę podróż, a z całą pewnością najlepszym zabezpieczeniem się jest sprawiedliwość. A ukazujcie bojaźń wyłącznie przede Mną, o ludzie rozumni. 199. Nie jest z waszej strony grzechem, abyście poszukiwali szczodrości Pana waszego. Lecz kiedy wylejecie się z 'Arafāt, pamiętajcie o Allachu w Mash'ar al-Harām, oraz pamiętajcie, jak On wami kieruje, chociaż przedtem byliście z tych, którzy zesli z drogi. 200. Następnie wyruszcie z miejsca, z którego wyruszają inni, i szukajcie przebaczenia u Allacha. Zaprawdę, Allah jest najbardziej Przebaczający, Litościwy. 201. A kiedy wypełnicie akty czci dla was wyznaczone, świętujcie chwałę Allacha, tak jak zwykliście świętować chwałę waszych ojców, a może nawet z większym oddaniem. Pośród ludzi są i tacy, którzy powiadają: „Panie nasz, daj nam dobre rzeczy tego świata”. Taki człowiek nie będzie miał udziału w Życiu Przyszłym. 202. Spośród nich biorą się i tacy, którzy mawiają: „Panie nasz, daj i dobro w świecie Przyszłym, oraz uchron nas przed Mękami Ognia”. 203. Dla nich będzie ich udział z powodu tego, na co sobie zasłużyli. Allah zaś Jest Szybki w rachowaniu. 204. I pamiętajcie o Allachu przez wyznaczoną liczbę dni. Lecz jeśli ktoś pośpieszy się i oddali w czasie dwóch dni, nie będzie to z jego strony grzechem. Kto natomiast pozostanie dłużej, także i z jego strony nie będzie to grzechem. Powyższa wskazówka jest dla tego, kto cechuje się bojaźnią Bożą. Zatem bójcie się Allacha i wiedzcie, że wszyscy razem sprowadzeni będziecie przed Jego oblicze. 205. Wśród ludzi jest i taki, którego mowa o tym życiu podobałaby ci się, i on to przywołuje Allacha na świadka tego, co znajduje się w jego sercu, a mimo to jest on najbardziej kłótliwym awanturnikiem. 206. A kiedy człowiek taki ma autorytet, podróżuje po kraju, by siać niepokój i niszczyć uprawy oraz potomstwo człowieka. Allah zaś nie lubi zamętu. 207. I kiesy takiemu człowiekowi powiada się: „Okaż bojaźń przed Allahem”, jego duma popycha go do dalszych grzechów. Zatem Piekło będzie jego wystarczającą nagrodą, a z pewnością jest to złe miejsce do odpoczynku. 208. Wśród ludzi jest i taki, który sam siebie sprzedaje z chęci przypodobania się Allahowi. Allah zaś jest Współczujący wobec swoich sług. 209. O wy, którzy wierzycie, podporządkujcie się wszyscy i nie chodźcie śladami Szatana. Zaprawdę, on jest waszym jawnym wrogiem. 210. Jeśli jednak zobaczycie, ujrawszy wyraźne Znaki, wtedy wiedzcie, że Allah jest Potężny i Mądry. 211. Czyż nie czekają tylko na to, by Allah przybył do nich w okryciu z chmur wraz z aniołami, i aby sprawa została rozstrzygnięta? A do Allacha wracają wszystkie rzeczy. 212. Spytaj Dzieci Izraela, ile wyraźnych Znaków daliśmy im. Jeżeli jednak ktoś zmienia dar Allacha, kiedy ten na niego spłynie, wtedy zaprawdę Allah jest Srogi w swym karaniu. 213. Życie na tym świecie uczynione jest takim, iż wydaje się atrakcyjnym dla tych, którzy nie wierzą, i to właśnie oni szydzą z wierzących. Jednakże ci, którzy boją się Boga, znajdują się ponad tamtymi w Dniu Zmartwychwstania. Allah zaś obsypuje swymi darami każdego, kogo zechce, bez rozliczania. 214. Ludzkość była jedną społecznością, lecz później ludzie poróżnili się między sobą, więc Allah wzbudzał Proroków jako zwiastunów dobrej nowiny i jako tych, którzy ostrzegają. Zesłał wraz z nimi Księgę zawierającą prawdę, aby móc rozsądzać ludzi w kwestii tego, co ich poróżnia. Lecz później ludzie zaczęli różnić się w swoich sądach dotyczących samej Księgi, a nikt nie miał innego zdania o tej księdze, jak tylko ci, którym została ona dana, po tym, jak otrzymali wyraźne Znaki, a czynią to z wzajemnej zawiści. Teraz Allah, mocą swego przykazania, kieruje wiernych do prawdy w kwestii tego, w czym byli oni (niewierni) poróżnieni. Allah zaś kieruje na właściwą drogę każdego, kogo zechce. 215. Czy uważacie, że wejdziecie do Nieba, skoro nie przyszło do was to samo, co przyszło do tych, którzy przeminęli przed wami? Bieda i cierpienie spadały na nich i doznawali wstrząsu dopóki Posłaniec oraz ci, którzy wierzyli, powiedzieli wraz z nimi: „Kiedyż nadejdzie pomoc od Allacha?” Tak, zaiste, pomoc Allacha jest

blisko. 216. Pytają cię, co powinni wydawać. Powiedz: „Cokolwiek z dobra i obfitego bogactwa wydacie, powinno być przekazane rodzicom i najbliższej rodzinie, sierotom i podróżnym. I cokolwiek dobrego czynicie, zaprawdę, Allah doskonale to zna”. 217. Nakazuje się wam walkę, choć jest ona dla was czymś odrażającym. Może jednak zdarzyć się tak, że coś się wam nie spodoba, a jest dla was dobre. Może być również i tak, że coś się wam spodoba, chociaż jest dla was złe. Allah wie, wy zaś nie wiecie. 218. Pytają cię o prowadzenie walki w Świętym Miesiącu. Powiedz: „Prowadzenie walki w tym miesiącu to rzecz ohydna, lecz przecież wstrzymywanie ludzi od wejścia na drogę Allacha, niewdzięczność wobec Niego, nie dopuszczanie ludzi do Świętego Meczetu oraz wyrzucanie ludzi z niego to rzeczy bardziej ohydne w oczach Allacha. Prześladowanie zaś jest gorsze niż zabijanie”. Oni przecież nie przestaną z wami walczyć, dopóki nie odwołają was od waszej Wiary, jeżeli im się to uda. A jeśli ktoś z was odwróci się od swojej wiary i umrze jako niewierzący, jego uczynki będą bez znaczenia zarówno na tym świecie, jak i w przyszłym. Tacy ludzie są mieszkańcami Ognia, w nim będą przebywać. 219. Ci, którzy wierzą oraz ci, którzy emigrują i dokładają starań dla sprawy Allacha, oni to właśnie mają nadzieję na litość Allacha. Allah zaś jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 220. Pytają cię w sprawie wina i gier hazardowych. Powiedz: „W obu tych rzeczach jest wielki grzech i szkoda, jak i pewne korzyści dla ludzi. Jednakże grzech i szkoda tych rzeczy są większe niż płynące z nich korzyści”. Pytają cię też, co powinni łączyć. Odpowiedz: „Dawajcie to, czego możecie zaoszczędzić”. W ten sposób czyni Allah swoje przykazania dla was jasnymi, abyście mogli się zastanowić 221. nad tym światem i nad przyszłym. Pytają cię także o sieroty. Powiedz: „Troska o ich dobrobyt jest aktem wielkiej dobroci. A jeśli się z nimi zmieszacie, będą waszymi braćmi. Allah dobrze wie, kto stara się szkodzić, a kto stara się o dobro sierot. On może przysporzyć wam trudów. Zaprawdę, Allah jest Potężny i Mądry”. 222. Nie poślubiajcie niewiast bałwochwalczych do czasu, aż uwierzą. Nawet wierząca niewolnica jest lepsza niż bałwochwalczyni, choć być może ta się wam podoba. Nie dawajcie wierzących kobiet za żony bałwochwalcom do czasu, aż oni uwierzą. Nawet wierzący niewolnik jest lepszy niż bałwochwalca, choć być może podoba się wam. Ci nawołują do Ognia, Allah zaś nawołuje do Nieba i do przebaczenia mocą Jego Woli. On też czyni swe Znaki wyraźnymi i zrozumiałymi dla ludzi, aby mogli je zapamiętać. 223. Pytają cię też o menstruację. Powiedz: „To rzecz szkodliwa, dlatego trzymajcie się z dala od kobiet mających menstruację i nie wchodźcie w nie do czasu, kiedy już będą czyste. Kiedy jednak już się oczyszczą, wchodźcie w nie, jak nakazują wam Allah. Allah miłuje tych, którzy utrzymują się w czystości”. 224. Wasze żony są dla was swoistą ziemią uprawną. Zbliżajcie się zatem do swej roli kiedy i jak wam się podoba oraz wysyłajcie przed siebie nieco dobra dla was samych. Bójcie się Allacha i wiedzcie, że Go spotkacie. Nieście również dobre nowiny tym, którzy wierzą. 225. Nie czyńcie Allacha celem waszych przysięg, abyście z tego powodu nie musieli powstrzymać się od czynienia dobra i działania sprawiedliwego oraz czynienia pokoju wśród ludzi. Allah wszak jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 226. Allah nie będzie wymagał od was rozliczenia się z tych waszych przysięg, które są próżne, lecz On wezwie was do zdania sprawy z tego, na co zasłużyły sobie wasze serca. Allah wszak jest Najbardziej Przebaczący, Cierpliwy. 227. W przypadku tych, którzy ślubują nie zbliżać się do swych żon, maksymalny okres oczekiwania to cztery miesiące. Wtedy, jeśli powrócą do swoich normalnych stosunków, Allah będzie Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 228. A jeśli zdecydują się na rozwód, wtedy zaprawdę Allah jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 229. Rozwiedzione niewiasty będą oczekiwać w swojej sprawie przez trzy takie okresy. Nie jest prawowitym, aby usuwały one to, co Allah stworzył w ich łonach, o ile wierzą w Allacha i Dzień Ostatni. Ich mężowie mają większe prawo zabrać je na powrót w tym okresie pod warunkiem, że pragną pojednania. One zaś (niewiasty) mają prawa podobne (do praw mężczyzn) nad nimi.

Mężczyźni jednak mają nad nimi pewną przewagę. Natomiast Allah jest Potężny i Mądry. 230. Taki rozwód może być ogłaszany dwukrotnie. Wtedy albo przyjmijcie je na powrót w uprzejmy sposób albo uprzejmie je odeślijcie. Nie jest dla was prawowitym, abyście odbierali cokolwiek z tego, co im daliście (waszym żonom), chyba że oboje obawiają się, iż nie potrafią przestrzegać granic wyznaczonych przez Allacha. Jeśli jednak obawiacie się, że one nie potrafią przestrzegać granic nakazanych przez Allacha, wtedy nie będzie grzechem dla żadnej z nich w tym, co dadzą dla zdobycia wolności. Oto granice wyznaczone przez Allacha, więc ich nie przekraczajcie. Kto zaś przekroczy wyznaczone przez Allacha granicę, ten jest złoczyńcą. 231. A jeżeli on rozwiedzie się z nią po raz trzeci, od tej pory ona nie będzie prawowicie do niego należała, aż do czasu, kiedy poślubi innego mężczyznę. A jeśli ten także rozwiedzie się z nią, nie będzie dla nich grzechem, jeśli do siebie powrócą, pod warunkiem, że będą pewni, iż będą w stanie przestrzegać granic wyznaczonych przez Allacha. Te nakreślone granice czyni On zrozumiałymi dla ludzi posiadających wiedzę. 232. I kiedy będziecie brać rozwód z kobietami, a one zbliżać się będą do końca wyznaczonego okresu, wtedy albo zachowajcie je w uprzejmy sposób albo w uprzejmy sposób odeślijcie je. Jednak nie zatrzymujcie ich w sposób krzywdzący, abyście przeciwko nim nie zgrzeszyli. Kto bowiem tak czyni, ten szkodzi swojej własnej duszy. I nie obracajcie w żart przykazań Allacha, a pamiętajcie o zesłanych wam łaskach Allacha, i o Księdze, i o Mądrości, którymi On was obdarował i przez które was napomina. Bójcie się Allacha i wiedzcie, że On dobrze zna wszystkie rzeczy. 233. A kiedy rozwodzicie się z niewiastami, one zaś dochodzą do końca swojego okresu, nie powstrzymujcie ich od poślubienia ich mężów, o ile nie dojdą między sobą do zgody w sposób obyczajny. Oto napomnienie dla tego z was, kto wierzy w Allacha i w Dzień Ostatni. To dla was bardziej błogosławione i czystsze – i Allah wie, choć wy nie wiecie. 234. Matki zaś karmić będą swe dzieci piersią przez całe dwa lata – to dla tych, którzy pragną ukończyć okres karmienia. Natomiast mężczyzna, do którego należy dziecko, będzie odpowiedzialny za ich (matek) utrzymanie i odzienie zgodnie ze zwyczajem. Żadna dusza nie jest obciążona ciężarem ponad jej możliwości. Tak samo matka nie będzie musiała cierpieć z powodu jej dziecka ani ten, do którego to dziecko należy nie będzie musiał cierpieć z jego powodu i to samo jest obowiązkiem dziedzica ojca. Jeżeli oni oboje na mocy wspólnej zgody i porozumienia postanowią odstawić dziecko od piersi, nie będą za to winieni. A jeśli zapragniecie wynająć mamkę do swych dzieci, nie będziecie za to obwiniani pod warunkiem, że będziecie płacić jej uczciwie tyle, na ile się umówicie. Bójcie się Allacha i wiedzcie, że On widzi, co czynicie. 235. W przypadku zaś tych z was, którzy umrą i pozostawią swe żony, one (żony) oczekiwać będą w kwestii ich samych przez cztery miesiące i dziesięć dni. A kiedy dojdą do końca swojego okresu, nie spadnie na was żadna wina pod względem tego, co one uczynią ze sobą w sposób obyczajny. Allah jest Świadom tego, co czynicie. 236. Nie będziecie też obwiniani z powodu rzucenia wzmianki o waszej chęci poślubienia tych kobiet lub zachowywania tego pragnienia ukrytego w myślach. Allah wie, że będziecie myśleć o nich w związku z tym. Jednak nie zawierajcie z nimi kontraktu potajemnie, z wyjątkiem tego, gdy wypowiedzie uczciwie słowo. Nie podejmujcie decyzji o więzach małżeńskich, dopóki wyznaczony okres nie dobiegnie końca. I wiedzcie, że Allah wie, co ukryte jest w waszych umysłach, więc strzeżcie się Go. I wiedzcie, że Allah najbardziej przebacza i jest Cierpliwym. 237. Nie będzie z waszej strony grzechem, jeśli weźmiecie rozwód z niewiastą, której nie dotknęliście lub jeśli nie ustaliliście dla niej posagu. Zabezpieczcie je jednak przyzwoicie – bogaci wedle swoich możliwości, a biedni wedle swoich. Oto obowiązek nakładany na cnotliwych. 238. A jeśli rozwodzicie się z nimi zanim je dotknęliście, lecz ustaliliście już dla nich posag, wtedy połowa z tego, co wyznaczyliście, należna będzie od was, chyba że one to darują lub też ten, w którego rękach jest związek małżeński, posag ten daruje. To zaś, byście darowali, bliższe jest

sprawiedliwości. A nie zapominajcie czynić sobie wzajemnie dobro. Zaprawdę, Allah widzi, co czynicie. 239. Zważajcie na Modlitwy, a zwłaszcza na Modlitwę środkową, i stawajcie przed Allahem w uległości. 240. Jeżeli jesteście w stanie strachu, wtedy wypowiadajcie swą Modlitwę idąc lub jadąc wierzchem, lecz kiedy jesteście bezpieczni, pamiętajcie o Allachu, jako że to On nauczył was tego, czego nie znaliście. 241. Ci zaś z was, którzy umierając pozostawiają swe żony, zapiszą swym żonom utrzymanie na rok, nie oddalając ich. Jeżeli jednak one same wyjdą z domu, wtedy nie spadnie na was żadna wina w odniesieniu do tego, co one ze sobą uczynią. Allah jest Potężny i Mądry. 242. Także w stosunku do niewiast rozwiedzionych powinno być utrzymanie zgodnie z tym, co uczciwe – obowiązek dla bogobojnych. 243. W ten sposób Allah wyjaśnia wam swoje przykazania, abyście mogli je zrozumieć. 247. Czy nie słyszałeś o przywódcach Dzieci Izraela po Mojżeszu, iż rzekli do jednego ze swych Proroków: „Wyznacz nam króla, abyśmy mogli walczyć dla sprawy Allacha”? Odpowiedział: „Czy nie jest prawdopodobnym, iż nie będziecie walczyć, jeśli walka zostanie wam nakazana?” Odrzekli: „Jaki mamy powód, żeby nie walczy za Allacha, skoro my i nasi synowie zostaliśmy wypędzeni z naszych domów?” Kiedy jednak nakazano im walkę, odwrócili się z wyjątkiem małej ich grupy. Allah dobrze zna grzeszników. 248. A ich Prorok powiedział im: „Allah wyznaczył dla was na króla Tālūta”. Odrzekli: „Jakże on ma nami rządzić, skoro my mamy większe prawo rządzić nim, i nie posiada on obfitości bogactwa?” Odrzekł: „Zaprawdę, Allah wybrał go ponad wami i obsypał go obfitością wzrostu wiedzy i siły ciała”. Allah daje władzę temu, komu zechce, i jest Szczodry, Wszechwiedzący. 249. A Prorok ich powiedział im: „Znakiem jego władzy jest to, że otrzymacie serce, w którym zapanuje spokój od Pana waszego oraz dziedzictwo dobra, pozostawione przez rodzinę Mojżesza i rodzinę Aarona – niesione przez aniołów. Zaprawdę, w tym jest Znak dla was, jesteście wierni!”/ 250. A kiedy Tālūt wyprawiał się ze swymi siłami, powiedział: „Zaiste, Allah wypróbuję was za pomocą rzeki. Zatem ten, kto się w niej popróbuje, na pewno nie jest ze mną z wyjątkiem tego, kto weźmie tylko garść wody swoją dłonią”. Oni jednak napili się wody, z wyjątkiem niewielu. A kiedy przeszli przez rzekę, on i ci, którzy wierzyli wraz z nim, powiedzieli: „Dzisiaj nie mamy dość sił przeciwko Jālūtowi i jego wojskom”. Jednakże ci, którzy wiedzieli na pewno, że pewnego dnia spotkają Allacha, powiedzieli: „Ileż razy mała grupa zwyciężyła dużą grupę na rozkaz Allacha! Allah wszak jest z wytrwałymi”. 251. I kiedy ruszyli, by spotkać się z Jālūtem i jego siłami, powiedzieli: „O Panie nasz, wylej na nas wytrwałość i uczynń nasze kroki pewnymi, i pomóż nam przeciwko niewiernemu ludowi”. 252. Rozgromili ich więc z rozkazu Allacha, Dawid zabił Jālūta, a Allah dał mu władzę i mądrość, i nauczył go tego, czego tylko chciał. I gdyby Allah nie odrzucał jednych przy pomocy innych, ziemia naprawdę byłaby pełna niezgody. Ale Allah jest Panem łaski wobec wszystkich ludów. 253. Oto znaki Allacha. Mówimy ci o nich w prawdzie. Zaprawdę, tyś jest jednym z Posłańców.

CZĘŚĆ III

254. Niektórych spośród Posłańców wynieśliśmy ponad innych. Wśród nich są i ci, do których przemówił Allah. Niektórych z nich wyniósł On w ich randze. I daliśmy Jezusowi, synowi Marii, wyraźne dowody oraz wzmocniliśmy go Duchem świętości. I gdyby Allah tego zechciał, ci, którzy byli po nich, nie walczyliby ze sobą nawzajem po tym, jak, jak otrzymali wyraźne Znaki. Oni jednak nie zgadzali się ze sobą. Spośród nich byli tacy, którzy uwierzyli, lecz byli i tacy, którzy nie uwierzyli. A gdyby Allah tego zechciał, nie walczyliby ze sobą wzajemnie. Allah jednak czyni to, czego pragnie. 255. O wy, którzy wierzycie! Wydawajcie z tego, czym was obsypaliśmy, zanim nadejdzie dzień, w którym nie będzie ani kupowania, ani sprzedawania, ani przyjaźni, ani wstawiennictwa; wszak to właśnie ci, którzy nie wierzą, sami sobie czynią zło. 256. Allah – nie ma boga poza Nim, Żywym, Samoistnym i Wszechpodtrzymującym. Nie ogarnia Go drzemka ani sen.

Do Niego należy wszystko, co znajduje się w niebiosach, oraz wszystko, co jest na ziemi. Kimże jest ten, kto odważa się wstawiać do Niego, chyba że za Jego przyzwoleniem? On wie, co jest przed nimi, a co za nimi. Oni zaś nie obejmują umysłem z Jego wiedzy nic z wyjątkiem tego, co On zechce przed nimi odsłonić. Jego wiedza rozciąga się ponad niebiosa i ziemię, a troska o nich nie męczy Go. On jest Wysoki, Wielki. 257. W religii nie ma przymusu. Zaprawdę, droga właściwa odróżnia się od błędu, więc kto tylko odmówi bycia kierowanym przez grzeszników, i wierzy w Allacha, ten zaiste chwyta za coś pewnego, co nigdy nie pęka. Allah zaś jest Wszystkosłyszający, Wszechwiedzący. 258. Allah jest Przyjacielem tych, którzy wierzą. On wyprowadza ich z wszelkiej ciemności na światło. Przyjaciółmi zaś niewierzących są grzesznicy, którzy wyprowadzają ich. Ci są mieszkańcami Ognia, w nim będą mieszkać. 259. Czy nie słyszałeś o tym, który spierał się z Abrahamem o jego Pana, ponieważ Allah dał mu królestwo? Kiedy Abraham powiedział: „Moim Panem jest Ten, który daje życie i przynosi śmierć”, tamten odrzekł: „Ja także daję życie i powoduję śmierć”. Abraham odpowiedział: „Dobrze, Allah sprowadza słońce ze Wschodu. Uczyni tak, aby przybyło z Zachodu”. W tej chwili niewierny zmieszał się. Allah nie kieruję ludźmi niesprawiedliwymi. 269. Lub czyś nie słyszał o podobnym człowieku, który przechodził obok miasta, które się zawaliło, i wykrzyknął: „Kiedy Allah przywróci je do życia po jego zniszczeniu?” Wtedy Allah spowodował, że człowiek ten umarł na sto lat, a potem przywrócił go do życia i powiedział: „Jak długo pozostawałeś w tym stanie? Ten odrzekł: „Byłem w nim przez tydzień lub część dnia”. Allah rzekł: „Tak jest, lecz przebywałeś w tym stanie przez sto lat. Spójrz teraz na twoje pożywienie i na twój napój. One się nie zepsuły. Spójrz też na twego osła. A uczyniliśmy to, byś był Znakiem dla ludzi. I spójrz na kości, na to, jak je łożyliśmy i później przyodziliśmy w ciało”. I kiedy stało się to dla niego jasne, powiedział: „Wiem, że Allah ma taką potęgę, by czynić, co tylko zechce”. 261. I przypomnijcie sobie, kiedy Abraham powiedział: „Panie mój, pokaż mi, jak dajesz życie zmarłym”. Bóg odpowiedział: „Czyż nie wierzysz?” Abraham odrzekł: „Tak, lecz proszę o to, by moje serce mogło się uspokoić”. Bóg odrzekł: „Weź cztery ptaki i uczyni, by przywiązały się do ciebie. Potem każdego z nich zanieś na wzgórze. Następnie zawołaj je – przybędą do ciebie w pośpiechu. Wiedźcie, że Allah jest potężny i Mądry. 262. Tych, którzy wydają swoje bogactwo dla sprawy Allacha, porównać można do ziarna zboża, które wydaje siedem kłosów, a w każdym z nich jest sto nasion. A Allah pomnaża je dalej temu, komu zechce, a jest On Hojny, Wszechwiedzący. 263. Dla tych, którzy wydają swoje bogactwo dla sprawy Allacha, a później nie mówią o tym, co wydali, z pogardą, czeka nagroda u Pana i to właśnie oni nie zaznają strachu ani nie będą żałować. 264. Miłe słowo i przebaczenie są lepsze niż dobroczynność, za którą idzie krzywda. Allah jest Niezależny, Cierpliwy. 265. O wy, którzy wierzycie! Nie czyńcie waszej jałmużny próżną poprzez wymówki i krzywdę, jak ten, kto wydaje swe bogactwo, aby widzieli to ludzie, i nie wierzy w Allacha ani w Dzień Ostatni. Jego położenie jest jak przypadek pokrytej ziemią gładkiej skały, na którą spada obfity deszcz, pozostawiając ją nagą i twardą. Oni nie zabezpieczą niczego z tego, co zarobią. Allah wszak nie kieruję ludźmi niewiernymi. 266. Przypadek zaś tych, którzy wydają swe bogactwo, by przypodobać się Allahowi i wzmocnić swe dusze, jest jak przypadek ogrodu na wzgórzu. Spada nań obfity deszcz, by mógł on wydać dwakroć tyle owoców. A jeśli nie spada nań obfity deszcz, to wystarczy i lekki. Allah widzi, co czynicie. 267. Czyż ktoś spośród was pragnąłby mieć ogród palmowy i winogronowy ze strumieniami płynącymi poniżej, z wszystkimi rodzajami owoców – podczas gdy uderzył go starczy wiek, a jego potomstwo jest słabe – i żeby potężna trąba powietrzna zniszczyła ten ogród i żeby cały spłonął? W ten sposób Allah czyni swe Znaki dla was wyraźnymi, abyście się zastanowili. 268. O wy, którzy wierzycie! Wydawajcie spośród tych dobrych rzeczy, które zdobyliście, jak i z tego, co my dajemy wam z ziemi. I nie szukajcie z tego, co złe, byście mogli wydawać z tego, jeśli byście sami nie mieli z tego brać, chyba że patrzycie na

to przez palce. I wieście, że Allah jest Niezależny, Godny Chwały. 269. Szatan napawa was strachem z powodu biedy i zachęca was do tego, co odrażające, podczas gdy Allah obiecuje wam przebaczenie i obfitość. Allah wszak jest Szczodry, Wszechwiedzący. 270. On daje mądrość tym, których wybierze, a kto tylko otrzyma mądrość, już otrzymuje obfitość dobra. I nikt nie będzie ostrożnym z wyjątkiem tych, którzy obdarzeni zostali zrozumieniem. 271. I cokolwiek będziecie wydawać lub ślubować, wszystko to Allah zna. Dla złoczyńców zaś nie będzie żadnej pomocy. 272. Jeśli dajecie jałmużnę otwarcie, to jest to słuszne i dobre, lecz jeśli ukrywacie ją i dajecie ją biednym, to jest to lepiej dla was i On daruje wam wiele spośród waszych złych uczynków. Allah jest Świadomy tego, co czynicie. 273. Nie jest twoim obowiązkiem to, by szli właściwą drogą. Allah wszak prowadzi tych, których chce. I wszystko, co wydacie z bogactwa, płynąca z tego korzyść będzie dla was samych, bowiem wydajecie tylko po to, by przypodobać się Allahowi. Wszystko, co wydacie ze swego bogactwa, zostanie wam zwrócone w całej pełni i nie zostanieie pokrzywdzeni. 274. Jałmużna jest dla tych ludzi biednych, którzy zatrzymani są na drodze Allacha i nie są w stanie poruszać się po kraju. Ignoranci uważają, że ludzie tacy nie mają potrzeb, ponieważ powstrzymują się od żebrania. Powinieneś poznawać ich po wyglądzie. Oni nie żebrzą od ludzi natarczywie. I cokolwiek z bogactwa wydajecie, zaprawdę, Allah doskonale wie o tym. 275. Ci, którzy wydają swoje bogactwo w nocy i w dzień potajemnie i otwarcie, oni mają swą nagrodę u Pana. Nie spadnie na nich strach ani nie będą żałować. Ci, którzy polykają zyski nie powstają, chyba że tak jak powstaje ktoś, kogo Szatan napełnił szaleństwem. Jest tak, ponieważ powiadają: „Handel jest także jak zysk”, podczas gdy Allah uczynił handel prawowitym, zysk zaś nieprawym. Jeśli zatem ktoś otrzymuje napomnienie od swego Pana i zrzeka się, wtedy to, co otrzymał w przeszłości, będzie jego – jego sprawa spoczywa w rękach Allacha. Ci zaś, którzy do tego powracają, są mieszkańcami Ognia, w nim zamieszkają. 277. Allah wykreśli zysk i spowoduje, że dobroczynność wzrośnie. Allah nie miłuje nikogo, kto jest potwierdzonym niewiernym i arcygrzesznikiem. 278. Zaprawdę ci, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, dopełniają Modlitwy i płacą Zakāt, otrzymują swoją nagrodę od Pana, nie spadnie na nich strach ani nie będą żałować. 279. O wy, którzy wierzycie! Okazujcie bojaźń przed Allahem i porzućcie to, co pozostało z zysków, o ile prawdziwie wierzycie. 280. Lecz jeśli tego nie uczynicie, strzeżcie się wojny z Allahem i Jego Posłańcem. Jeśli zaś okażecie skrucę, będziecie mieć swego pryncypała. W ten sposób nie będziecie krzywdzić ani nie będziecie krzywdzeni. 281. A jeśli by dłużnik był w ciężkim położeniu, dajcie mu dodatkowy czas, aż będzie mu lżej. I żebyście darowali to jako dobroczynność, byłoby to dla waszego dobra – gdybyście tylko wiedzieli. 181. I strzeżcie się dnia, kiedy będziecie musieli powrócić do Allacha. Wtedy każdej duszy w pełni odpłaci się za to, co się jej należy. A oni nie będą skrzywdzeni. 283. O wy, którzy wierzycie! Kiedy pożyczacie od siebie na ustalony czas, zapisujcie to. I niechaj skryba napisze to wiernie w waszej obecności. Żaden skryba nie powinien tego odmawiać, ponieważ Allah go nauczył; niechaj zatem pisze i niechaj dłużnik dyktuje. On to powinien bać się Allacha, jego Pana, i niczego z tego nie przeoczyć. Jeśli jednak osoba zaciągająca dług byłaby słabego pojmowania lub słaba, lub niezdolna do samodzielnego dyktowania, niechaj ktoś, kto może chronić jej interesów, dyktuje sprawiedliwie. Zawołajcie też dwóch świadków spośród waszych ludzi. A gdyby nie można było zawołać dwóch mężczyzn, wtedy zawołajcie mężczyznę i dwie niewiasty, takich, jakich przyjmiecie za świadków, po to, że gdyby jedna z kobiet zapomniała, to druga mogła jej przypomnieć. Świadkowie nie powinni odmawiać, kiedy się ich wzywa. Nie odnoście się ze sprzeciwem do zapisywania bez względu na to, czy dług jest duży czy mały, tak samo w odniesieniu do wyznaczonego czasu spłaty. Jest to bardziej sprawiedliwe w oczach Allacha i czyni świadectwo pewniejszym i z pewnością bardziej uchroni was przed długiem. Zatem zapisujcie, chyba że chodzić będzie o

gotową transakcję, zawieraną między wami na pniu, w którym to przypadku nie będzie z waszej strony grzechem, jeśli tego nie zapiszecie. Miejcie też świadków, kiedy sprzedajecie jedni drugim, i niechaj nie stanie się krzywda ani skrybie, ani świadkowi. Gdybyście tak postąpili, z pewnością byłoby to z waszej strony nieposłuszeństwem. I bójcie się Allacha. Allah was naucza i Allah zna wszystkie rzeczy całkowicie dobrze. 184. A gdybyście byli w podróży i nie mogli znaleźć skryby, wtedy dajcie zastaw z własności. A jeśli jeden z was powierza coś innemu, niechaj tedy ten, komu się powierza, weźmie to i niechaj boi się Allacha, swego Pana. A nie ukrywajcie świadectwa. Kto bowiem je ukrywał, tego serce jest z pewnością grzeszne. Allah zaś dobrze zdaje sobie sprawę z tego, co czynicie. 285. Do Allacha należy wszystko to, co w niebiosach i co na ziemi. I nie jest ważne czy odkrywacie to, co jest w waszych umysłach, lub pozostawiacie to w ukryciu, Allah wezwie was, abyście się z tego rozliczyli. Wtedy On przebaczy, komu zechce, oraz ukarze tych, których zechce ukarać. Allah ma taką moc, by czynić wszystko to, czego zapragnie. 286. Ten Nasz Posłaniec wierzy w to, co zostało mu objawione od Jego Pana, a i podobnie czynią wierni. Wszyscy oni wierzą w Allacha, Jego aniołów, w Jego Księgi i Jego Posłańców, powiadając: „Nie czynimy rozróżnień między Jego Posłańcami”. I powiadają: „Usłyszeliśmy i jesteśmy posłuszni. Panie nasz, błagamy Cię o przebaczenie, albowiem do Ciebie wszystko powróci”. 287. Allah nie obarcza żadnej duszy ciężarem ponad jej możliwości. Otrzyma ona nagrodę, na jaką sobie zasłuży, jak i karę, jaką ściągnie na siebie. Panie nasz, nie karz nas, jeśli zapomnimy lub popełnimy błąd, oraz, Panie nasz, nie obarczaj nas obowiązkiem tak, jak obarczyłeś tych, którzy byli przed nami. Panie nasz, nie obarczaj nas tym, do dźwigania czego nie mamy dosyć sił. Zmyj nasze grzechy i daj nam przebaczenie, jak i miej dla nas litość. Tyś jest naszym Panem, więc pomóż nam przeciwko ludziom niewierzącym.

3. **ĀL-‘IMRĀN** (*objawiony po Hijrah*)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Alif Lam Mim. 3. Allah jest tym, poza którym nie ma nikogo godnego czci – Żywym, Samoistnym i Wszecutrzymującym. 4. On zesłał tobie Księgę zawierającą prawdę i wypełniającą to, co było przed nią. To On zesłał Torah i Ewangelię przed nią jako przewodnictwo dla ludzi. I to On zesłał Roztropność. 5. Zaprawdę, na tych, którzy zaprzeczają Znakom od Allacha, spadnie sroga kara. A Allah jest Potężny, jest Panem zapłaty. 6. Zaprawdę, nic na ziemi ani w niebiosach nie ukryje się przed Allachem. 7. On jest tym, który kształtuje nas w łonach tak, jak tego pragnie. Nie ma nikogo godnego czci poza Nim – Potężnym, Mądrym. 8. On to zesłał ci Księgę. Zawarte są w niej wersety niezachwiane i decydujące w znaczeniu – te są podstawą tej Księgi – a są też i inne, które dopuszczają możliwość różnorodnych interpretacji. Ludzie, którzy w sercach mają zepsucie, wyszukują takie wersety, które można również interpretować, starając się wywołać niezgodę i szukając niewłaściwej dla danego wersetu interpretacji. A nikt nie zna właściwej interpretacji z wyjątkiem Allacha oraz tych, którzy mocno opierają się na wiedzy. Oni to powiadają: „Wierzmy w to. Całość pochodzi od naszego Pana”. I nikt nie zważa, jedynie ci, którzy obdarowani są rozumem. 9. „Panie nasz, nie pozwól, aby serca nasze poddały się zepsuciu po tym, jak wskazałeś nam drogę, i obdarz nas swą litością. Zaiste, Tyś jest Wielkim Dawcą”. 10. „Panie nasz, Ty z pewnością zbierzesz razem całą ludzkość w Dniu, co do którego nie ma żadnych wątpliwości. Zaiste, Allah nigdy nie łamie swojej obietnicy”. 11. Ludziom, którzy nie wierzą, ich posiadłości ani ich dzieci w ogóle nie pomogą przeciwko Allachowi. To oni właśnie są strawą dla Ognia. 12. Ich przypadek podobny jest do przypadku ludu Faraona, jak i tych przed nim. Oni odrzucili Nasze Znaki. Allah zatem ukarał ich za ich grzechy, a jest On srogi w karaniu. 13. Powiedz tym, którzy nie wierzą: „Zostaniecie pokonani i wrzuceni do Piekła, a jest ono złym miejscem do odpoczynku”. 14. Zaprawdę, był dla was Znak w tych dwóch

armiach, które się ze sobą starły. Jedna walczyła za sprawę Allacha, a druga była armią niewierzących, których ujrzeli swoimi własnymi oczami, a było tamtych dwa razy więcej niż ich samych. W ten sposób Allah wzmacnia swą pomocą każdego, kogo zechce. W tym, zaiste, zawiera się lekcja dla tych, którzy mają oczy. 15. Miłość rzeczy upragnionych wydaje się ludziom bez skazy – niewiasty i dzieci, zebrane stosy złota i srebra, rasowe konie i bydło, i zbiory. Są to artykuły życia doczesnego, lecz to Allah jest tym, u którego jest najwspanialszy dom. 16. Powiedz: „Czy mam powiedzieć wam o czymś lepszym niż to?” Dla tych, którzy okazują bojaźń Bożą, są ogrody u ich Pana, poniżej płyną strumienie. Tam zamieszkają oni i ich czyści małżonkowie – upodobania Allacha. Allah zważa na swoje sługi. 17. którzy powiadają: „Panie nasz, naprawdę wierzymy, dlatego przebacz nam nasze grzechy i uchron nas przed karą Ognia”; 18. którzy są wytrwali, prawdomówni i pokorni oraz którzy łożą na sprawę Allacha, jak i którzy modlą się o przebaczenie w ostatniej części nocy. 19. Allah daje świadectwo, że nie ma żadnego innego boga poza Nim. To samo czynią aniołowie, jak i ci, którzy mają wiedzę, zachowując sprawiedliwość. Nie ma żadnego boga poza Nim – Potężnym, Mądrym. 20. Zaprawdę, prawdziwą religią u Allacha jest Islam. Ci zaś, którzy otrzymali Księgę, nie zgadzali się – otrzymawszy wiedzę – tylko z powodu wzajemnej zawiści. Jeśli ktoś odrzuca Znaki Allacha, to – zaiste – Allah jest Szybki w rozliczaniu. 21. Jeśli jednak będą się z tobą spierać, powiedz: „Ja całkowicie poddałem się Allahowi, jak i ci, którzy idą za mną”. I powiedz tym, którzy otrzymali Księgę, jak i ludziom ciemnym: „Czy i wy poddaliście się?” Jeśli się podporządkowują się, z całą pewnością będą właściwie prowadzeni. Jeśliby jednak odwrócili się, wtedy twoim obowiązkiem będzie jedynie przekazanie Posłannictwa. A Allah strzeże swoich sług. 22. Zaprawdę, tym, którzy zaprzeczają Znakom Allacha i próbują zabijać niesprawiedliwie Proroków, jak i tych, którzy zachęcają do sprawiedliwości, tym właśnie ogłoś bolesną karę. 23. Są to ci, których uczynki spełzną na niczym na tym świecie, jak i w świecie przyszłym, a nie będą mieli żadnych pomocników. 24. Czyż nie widziałeś tych, którzy otrzymali swoją część Księgi? Przywołuje się ich do Księgi Allacha, aby ona ich rozsądziła, lecz część spośród nich odwraca się z odrazą. 25. Jest tak dlatego, iż powiadają: „Nie dotknie nas Ogień, z wyjątkiem ograniczonej liczby dni”. A to, co zwykli byli wymyślać, ich samych oszukało w kwestii ich religii. 26. Jak z nimi będzie, kiedy My zbierzemy ich razem w Dniu, co do którego nie ma żadnych wątpliwości, kiedy każda dusza otrzyma zapłatę za to, na co sobie zasłużyła, a nie będą pokrzywdzeni? 27. Powiedz: „O Allachu, Panie wszechwładzy, dajesz niezależność komu zechcesz i odbierasz tę niezależność każdemu, komu zechcesz. Ty wynosisz kogo zechcesz i upokarzasz każdego, kogo tylko zapragniesz. W Twoich rękach spoczywa wszelkie dobro. Zaiste, ty masz taką moc, by czynić wszystko. 28. ”To Ty powodujesz, że noc przechodzi w dzień, i Ty czynisz, że dzień zmienia się w noc. I Ty czynisz żywe z martwego, a martwe z żywego. I ty dajesz każdemu, komu zechcesz, bez miary”. 29. Niechaj wierni nie biorą sobie za przyjaciół niewiernych zamiast innych wiernych – albowiem kto tak czynić będzie, ten z pewnością nie jest związany z Allahem – chyba że mocno będziecie się przed nimi chronić. Allah ostrzega was przed swą karą. Do niego nastąpi powrót. 30. Powiedz: „Cokolwiek ukrywacie z tego, co w waszych piersiach, lub ujawniacie – Allah to zna. On zna też to wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi. Allah ma taką moc, by czynić wszystko”. 31. Strzeżcie się Dnia, w którym każda dusza stanie w obliczu wszystkiego dobra, jakie uczyniła, i wszystkiego zła, jakiego się dopuściła. Będzie wtedy żałować, że nie jest wiecej oddalona od tego zła. Allah ostrzega was przed swą karą. On jest najbardziej Współczujący dla swoich sług. 32. Powiedz: „Jeśli miłujecie Allacha, idźcie za mną. Wtedy i Allah umiłuje was i przebaczy wam wasze grzechy. Bo Allah najbardziej przebacza i jest Litościwy”. 33. Powiedz: „Bądźcie posłuszni Allahowi i Jego Posłańcowi”. Jeżeli jednak odwrócą się, pamiętaj, że Allah nie miłuje niewiernych. 34. Allah wybrał Adama i Noego, rodzinę Abrahama i rodzinę 'Imrān i ponad

wszystkie ludy tamtych czasów. 35. Oni byli spadkobiercami siebie wzajemnie, Allah zaś jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 36. Przypomnij sobie, kiedy niewiasta 'Imrāna powiedziała: „Panie mój, ślubowałam Ci, że oddam Ci to, co jest w moim łonie, na służbę. Przyjmij to zatem ode mnie. Zaprawdę, Tyś jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący”. 37. Lecz kiedy urodziła dziecko, powiedziała: „Panie mój, poczęłam dziewczynkę” – Allah zaś najlepiej wiedział, co poczęła, a chłopiec, którego pragnęła mieć, nie był podobny do tego, co urodziła – „i nazwałam ją Maria i oddaję ją i jej potomstwo pod Twą opiekę i ochronę przed Szatanem, tym odrzuconym”. 38. Pan więc przyjął ją litościwie, uczynił, że wspaniale wzrastała oraz uczynił Zachariasza jej opiekunem. Zawsze gdy Zachariasz odwiedzał ją w jej pokoju, znajdował przy niej pożywienie. Mawiał: „O Mario, skąd to masz?” Ona odpowiadała: „To od Allacha”. Zaiste, Allah daje, komu zechce i bez miary. 39. Wtedy i tam modlił się Zachariasz do swego Pana, mówiąc: „Panie mój, daj mi czyste potomstwo. Zaiste, Ty wysłuchujesz Modlitwy”. 40. Gdy stał, modląc się w izbie, zawołali do niego aniołowie: „Allah przysłał ci dobrą nowinę o Yahyā, który da świadectwo prawdzie Słowa Allacha – szlachetny i czysty i Prorok spośród sprawiedliwych. 41. Odrzekł on: „Panie mój, jakże ja mam mieć syna, skoro lata już mnie przygniotły, a i moja żona jest już jałowa?” Pan odpowiedział: „Takie są drogi Allacha. Czyni On, co Mu się podoba”. 42. Zachariasz rzekł: „Panie mój, daj mi jakieś przykazanie”. A Pan odpowiedział: „Przykazanie dla ciebie jest takie, abyś nie mówił do ludzi przez trzy dni, chyba że za pomocą znaków. I pamiętaj o swoim Panu i wychwalaj Go wieczorem i wcześniej rano”. 43. I przypomnij sobie, kiedy aniołowie powiedzieli: „O Mario, Allah wybrał ciebie, oczyścił cię i ciebie wybrał ponad wszystkie niewiasty tych czasów”. 44. „O Mario, bądź posłuszną swemu Panu i padnij na twarz i czcij Jedyne boga wraz z tymi, którzy oddają Mu cześć”. 45. Oto wieść o rzeczach niewidzialnych, które ci objawiamy. Ty nie byłeś z nimi, kiedy rzucali strzały w sprawie tego, kto ma być opiekunem Marii, ani nie było cię z nimi, kiedy się wzajemnie ze sobą spierali. 46. Kiedy aniołowie powiedzieli: „O Mario, Allah przekazuje ci dobrą nowinę o synu poprzez Słowo od Niego: jego imię będzie Mesjasz, Jezus, syn Marii, szanowany na tym świecie i w świecie przyszłym, a jest spośród tych, którzy cieszą się bliskością Boga. 47. I on to będzie przemawiał do ludzi w kołysce i kiedy będzie w średnim wieku, a będzie spośród sprawiedliwych”. 48. Ona rzekła: „Panie mój, jakże ja mam mieć syna, skoro nie dotknął mnie żaden mężczyzna?” Pan odrzekł: „Takimi są wyroki Allacha. On tworzy to, co Mu się podoba. Kiedy On nakazuje coś, powiada temu: „Bądź”, a to się staje. 49. I to On nauczy go Księgi i Mądrości, i Torah, i Ewangelii”. 50. I wyśle go jako Posłańca do Dzieci Izraela wraz z Posłaństwem: „Przybywam do was ze Znakiem od Pana waszego, a znak ten jest taki, że ja ulepię stworzenie z gliny na wzór ptaka. Później tchnę weń nowego ducha i stanie się on istotą szybującą z rozkazu Allacha. I uzdrowię chorych na kurzą ślepotę i trędowatych, jak i ożywię martwych na rozkaz Allacha. I powiem wam, co będziecie jeść, jak i to, co macie przechowywać w waszych domach. Zaiste, jest w tym Znak dla was, jeśliście wierni. 51. I przybywam, by wypełnić to, co było przede mną, a mianowicie Torah, oraz by pozwolić wam na trochę tego, co było wam zabronione. Przybywam do was ze Znakiem od Pana waszego, więc bójcie się Allacha i bądźcie mi posłuszni. 52. „Zaprawdę, Allah jest moim Panem i waszym, więc czcijcie Go – oto właściwa droga”. 53. A kiedy Jezus zrozumiał ich niewiarę, powiedział: „Kto będzie mi pomagał w sprawie Allacha?” Uczniowie odpowiedzieli: „My jesteśmy pomocnikami Allacha. Uwierzyliśmy w Allacha. Nieś świadectwo tego, żeśmy posłuszni. 54. „Panie nasz, wierzymy w to, co nam zesłałeś i idziemy za twym Posłańcem. Zapisz nas więc pomiędzy tymi, którzy dają świadectwo Tobie.” 55. Wrogowie Jezusa planowali, lecz Allah także planował, a jest On Najlepszym Planistą. 56. Przypomnijcie sobie czas, kiedy Allah powiedział: „O Jezusie, spowoduję, że umrzesz śmiercią naturalną i podniosę cię osobiście, jak i oczyszczę z oskarżeń wyniosę tych, którzy idą za tobą, ponad tych, którzy nie wierzą aż po Dzień Zmartwychwstania.

Wtedy do Mnie powrócicie, a Ja rozsądzę was względem tego, w czym jesteście poróżnieni. 57."Wówczas, jeśli nie wierzą, ukarzę ich karą srogą na tym świecie, jak i w świecie przyszłym, a nikt im nie pomoże". 58."A jeśli chodzi o tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, On da im pełną zapłatę. Wszak Allah nie miłuje złoczyńców". 59.Oto co My recytujemy ci spośród Znaków oraz Przypomnienia pełnego Mądrości. 60.Zaprawdę, sprawa Jezusa w związku z Allahem podobna jest do sprawy Adama. Pan stworzył go z pyłu, a potem powiedział do niego: „Bądź”, a ten stał się. 61.Oto prawda od Twego Pana, nie bądź więc spośród tych, którzy nie wierzą. 62.Jeżeli teraz ktoś spierać się będzie z tobą w kwestii niego, po tym, jak otrzymałeś wiedzę, powiedz mu: „Przyjdźcie, zwołajmy naszych synów i waszych, nasze niewiasty i wasze, nasz lud i lid wasz. Wtedy módlmy się gorąco i błagajmy o przekleństwo od Allacha dla tych, którzy mówią kłamstwa. 63.Zaprawdę, jest to prawdziwy opis. Nie ma nikogo godnego czci poza Allahem i, zaiste, Allah jest tym, który jest Potężny, Mądry. 64.Lecz jeżeli oni odwrócą się, pamiętaj, że Allah dobrze zna tych, którzy sieją zarzewie niezgody. 65.powiedz: „O ludu Księgi! Przybądź do słowa jednakowego pomiędzy tobą i nami, abyśmy nie czcili nikogo poza Allahem i abyśmy nie przypisywali Mu żadnego partnera oraz by niektórzy z nas nie brali sobie żadnych panów poza Allahem”. Lecz jeśli oni odwrócą się, powiedz im „Dajcie świadectwo tego, że myśmy podporządkowali się Bogu”. 66 O Ludu Księgi! Dlaczego spieracie się w kwestii Abrahama, skoro Torah i Ewangelia objawione były dopiero po nim? Czyż zatem nie rozumiecie? 67.Zważajcie! To wy właśnie spieraliście się w sprawie tego, o czym mieliście trochę wiedzy. Dlaczego zatem spieracie się o to, o czym w ogóle nie macie pojęcia? Allah wie, wy zaś nie wiecie. 68.Abraham nie był ani Żydem ani chrześcijaninem, ale zawsze skłaniał się ku Panu i był Mu posłuszny. On nie był z tych, którzy przypisują Allahowi innych bogów. 69.Zaprawdę, najbliższymi Abrahamowi spośród ludzi są ci, którzy poszli za nim i za tym Prorokiem, jak i ci, którzy w niego uwierzyli. Allah bowiem jest Przyjacielem wierzących. 70.Część Ludu Księgi z ochotą zwiodłaby was z właściwej drogi, ale lud ten nie sprowadza z drogi nikogo poza samym sobą, tylko że on o tym nie wie. 71.O Ludu Księgi! Dlaczego zaprzeczasz Znakom Allacha, skoro jesteś ich świadkiem? 72.O Ludu Księgi! Dlaczego mieszasz fałsz z prawdą i świadomie ją ukrywasz? 73.Część Ludu Księgi powiada: „Na początku dnia głosicie swą pozorną wiarę w to, co zostało objawione wiernym, a przestańcie w to wierzyć pod jego koniec. Oni być może powrócą. 74.”I bądźcie posłuszni tylko temu, kto wyznaje waszą religię:. Powiedz: „Zaprawdę, prawdziwe prowadzenie – prowadzenie Allacha – polega na tym, że człowiek otrzymuje to, co zostało dane wam” – „lub będą spierać się z wami przed waszym Panem”. Powiedz: „Wszelka łaska jest w rękach Allacha. On jej udziela komu zechce. A Allah jest Hojny, Wszechwiedzący. 75.”On wybiera za obiekt swej łaski kogo zechce. A jest On Panem wielkiej łaski”. 76.Wśród Ludu Księgi znajdziesz takiego, kto – jeśli powierysz mu swe bogactwo – odda ci je. Wśród tego ludu znajdzie się i taki, kto – jeśli powierysz mu dinara – nie odda ci go, chyba że będziesz nań nalegał. Jest tak, ponieważ ludzie ci powiadają: „Nie mamy obowiązku tłumaczenia się sprawie ludu Nieuczynego”, i świadomie wypowiadają kłamstwo przeciwko Allahowi. 77.Nie, kto wypełnia swe ślubowania i boi się Allacha – zaprawdę, Allah miłuje tych, którzy okazują przed Nim bojaźń. 78.Jeśli chodzi o tych, którzy biorą marną cenę w zamian za swoje przymierze z Allahem i ich przysięgi, ci nie będą mieli udziału z życiem przyszłym. Allah ani do nich nie przemówi, ani na nich nie spojrzy w Dniu Zmartwychwstania, ani ich nie oczyści. Spotka ich sroga kara. 79.Zaprawdę, są i tacy, którzy wykręcają języki, czytając Księgę, abyście pomyśleli, że to jest część tej Księgi, podczas gdy nie jest to częścią Księgi. I powiadają: „To od Allacha”, podczas gdy to nie pochodzi od Allacha. I wypowiadają kłamstwa przeciwko Allahowi, choć wiedzą. 80.Nie przystoi człowiekowi prawdomównemu, aby – skoro Allah dał mu Księgę i Mądrość, i Proroctwo – później mówił do ludzi: „Bądźcie czcicielami mnie, a nie Allacha”.

Powinien powiadać: „Bądźcie całkowicie oddani Panu, ponieważ to wy nauczacie Księgi i ponieważ ją studiujecie”. 81. Nie przystoi mu także, aby zachęcał was do traktowania aniołów i Proroków jak panów. Co? Miałby zachęcać was do tego, byście przestali wierzyć skoro, już oddaliście się Bogu? 82. I przypomnijcie sobie czas, kiedy Allah zawarł przymierze z ludem poprzez Proroków, mówiąc: „Kiedy dam wam Księgę i Mądrość, a później przyjdzie do was Posłaniec, wypełniający to, co jest u was, wtedy uwierzcie mu i będziecie nieść mu pomoc”. I dodał: „Czy zgadzacie się i czy przyjmujecie obowiązek, jaki na was w tej sprawie nakładam?” Odpowiedzieli: „Zgadzamy się”. Pan powiedział: „Zatem nieście świadectwo, a Ja będę z wami pośród świadków”. 83. A jeśli kto teraz, po tym, odwróci się, ten z pewnością jest grzesznikiem. 84. Czy szukają religii innej niż religia Allacha, skoro Jemu poddaje się każdy w niebiosach i na ziemi, chętnie czy niechętnie, i do Niego będą zawróceni? 85. Powiedz: „Wierzimy w Allacha i w to, co zostało objawione Abrahamowi, Izmaelowi, Izaakowi, Jakubowi i ich plemionom, oraz w to, co dane było Mojżeszowi i Jezusowi i innym Prorokom od ich Pana. Nie czymy różnic między nimi Jemu się oddajemy”. 86. a jeśli kto szukać będzie religii innej niż Islam, nie będzie ona od niego przyjęta, a w Życiu Przyszłym znajdzie się wśród przegranych. 87. Jakże Allah ma prowadzić lud, który przestał wierzyć wcześniej uwierzywszy, i który dawał świadectwo prawdy: Posłańca, i który otrzymał wyraźne dowody? Allah nie prowadzi ludu czyniącego zło. 88. jeśli o takich ludzi chodzi, ich zapłatą będzie przekleństwo od Allacha, od aniołów i od ludzi, od wszystkich razem. 89. Pod jego ciężarem zamieszkają. Ich kara nie będzie zmniejszona ani umorzona. 90. z wyjątkiem tych, którzy okażą skruchę i poprawią swe postępowanie. A z pewnością Allah najbardziej przebacza, jest Litościwy. 91. Zaprawdę, od tych, którzy przestali wierzyć po tym, jak wcześniej uwierzyli, a później powiększyli swą niewiarę, skrucha nie będzie przyjęta i to oni naprawdę zesłi z właściwej drogi. 92. Jeśli chodzi o tych, którzy przestali wierzyć i umrą jako niewierni, od żadnego z nich nie zostanie przyjęte nawet tyle złota, ile mieści ziemia, gdyby oferował je jako odkupienie. Właśnie takich ludzi czeka sroga kara i oni nie znajdą żadnej pomocy.

CZEŚĆ IV

93. Nie osiągniecie sprawiedliwości, dopóki nie będziecie łączyć z tego, co miłujecie. A jeśli coś wydajecie, Allah z pewnością o tym wie. 94. Dla dzieci Izraela wszelkie pożywienie było prawowite z wyjątkiem tego, czego Izrael sam sobie zabraniał przed zesłaniem Torah. Powiedz: „Przynieście zatem Torah i przeczytajcie je, jeśliście prawdomówni”. 95. Jeśli zatem teraz ktoś wymyśli kłamstwo przeciwko Allahowi, ten będzie prawdziwym złoczyńcą. 96. Powiedz: „Allah ogłosił prawdę. Dlatego wyznawajcie religię Abrahama, który zawsze skłaniał się ku Panu. Wszak on nie pochodził z tych, którzy łączą z Nim jakichś bożków”. 97. Zaprawdę, pierwszym Domem założonym dla całej ludzkości jest Dom w Bekka, obfitujący w błogosławieństwa i przewodnictwo dla wszystkich ludów, 98. W nim są wyraźne Znaki. Jest to miejsce Abrahama. I jeśli kto do niego wejdzie, będzie bezpieczny. Pielgrzymka zaś do tego Domu jest obowiązkiem, który ludzie – ci, którzy odnajdą do niego drogę – winni są Allahowi. A jeśli kto nie uwierzył, niechaj zapamięta, że Allah z całą pewnością jest Niezależny pośród wszystkich stworzeń. 99. Powiedz: „O ludu Księgi! Dlaczego zaprzeczacie Znakom Allacha, skoro Allah jest Świadkiem tego, co czynicie?” 100. Powiedz: „O Ludu Księgi! Dlaczego powstrzymujecie wiernych przed kroczeniem drogą Allacha, staracie się ją wykrzywić, podczas gdy sami jesteście jej świadkami? Allah nie jest niepomny na to, co czynicie”. 101. O wy, którzy wierzycie! Jeśli okażecie posłuszeństwo jakiejś części tych, którzy otrzymali Księgę, oni na powrót uczynią z was niewiernych po tym, jak uwierzyliście. 102. Jakże mielibyście przestać wierzyć, skoro wam pokazywane są Znaki od Allacha i między wami znajduje się Posłaniec od Niego? Ten zaś, kto wytrwale stoi przy Allachu, naprawdę prowadzony jest ku właściwej drodze. 103. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Allacha tak, jak człowiek powinien się Go

bać. Nie poddawajcie się śmierci, chyba że będziecie w stanie całkowitego poddania się Mu.

104. Wszyscy razem trzymajcie się mocno więzów Allacha i nie dzielcie się. I pamiętajcie o łasce Allacha, którą was obdarzył, kiedy byliście wrogami, a On zjednoczył wasze serca w miłości, abyście dzięki Jego łasce stali się braćmi. Byliście jednak na skraju ognia, a On was przed nim uchronił. W ten sposób Allah wyjaśnia wam swoje przykazania, byście mogli być prowadzeni.

105. I niechaj między wami zawsze będzie grupa ludzi, którzy będą zachęcać do dobroci i cnoty, a zabraniać zła. To oni właśnie osiągną szczęście.

106. I nie upodobniajcie się do tych, którzy się podzielili i którzy posiali niezgodę między sobą po tym, jak otrzymali wyraźne dowody. Na nich właśnie czeka sroga kara.

107. W dniu, kiedy jedne twarze będą białe, inne zaś czarne. Jeżeli chodzi o tych, których twarze będą czarne, powie się im: „Czy przestaliście wierzyć po tym, jak uwierzyliście? Popróbujcie zatem kary, ponieważ przestaliście wierzyć”.

108. Jeżeli zaś chodzi o tych, których twarze będą białe, ci doświadczą łaski Allacha, w niej zamieszkają.

109. Oto Znaki od Allacha, w których zawarta jest Prawda. Przedstawiamy je wam, ponieważ Allah nie pragnie niesprawiedliwości dla swoich stworzeń.

110. Do Allacha należy wszystko, co jest w niebiosach, jak i wszystko, co jest na ziemi. Do Allacha też powrócą do rozstrzygnięcia wszystkie sprawy.

111. Jesteście najlepszym ludem, ludem wzburzonym dla dobra ludzkości. Zachęcajcie do dobra i zabraniajcie zła – wiercie w Allacha. O, gdyby Lud Księgi uwierzył, zaprawdę byłoby tak dla niego lepiej. Niektórzy wśród tego ludu wierzą, lecz większość to grzesznicy.

112. Oni nie są w stanie wam zaszkodzić, co najwyżej trochę was zranić. I jeśli będą z wami walczyć, odwrócą się do was plecami. I wtedy nie zazną pomocy.

113. Będą poniżani, kiedy tylko zostaną odnalezieni, chyba że chronić ich będzie przymierze z Allachem lub przymierze z ludźmi. Ściągnęli na siebie gniew Allacha i zostali dotknięci nieszczęściem. Jest tak dlatego, że odrzucili Znaki Allacha i próbowali niesprawiedliwie zabijać Proroków. Jest tak dlatego, że zbuntowali się i zwykli byli grzeszyć.

114. Onie nie są wszyscy do siebie podobni. Wśród Ludu Księgi jest taka jego część, która dotrzymuje swego przymierza. Ci ludzie czytają Słowo Allacha w nocy i padają przed Nim na twarz.

115. Oni wierzą w Allacha i Dzień Ostatni, zachęcają do dobra i zabraniają zła, śpieszą, by prześcigać się w dobrych uczynkach. I tacy są wśród sprawiedliwych. I jeśli uczynią coś dobrego, nie odmówi się im należnej nagrody. Allah zaś dobrze zna tych, którzy bronią się przed złem.

117. Jeżeli chodzi o tych, którzy nie wierzą, ich własność ani ich dzieci w ogóle im nie pomogą przeciwko Allahowi. Ci będą mieszkańcami Ognia, w nim zamieszkają.

118. To, co wydają w życiu obecnym, podobne jest do bardzo zimnego wiatru. Wiatr ten smaga zboże ludu, który sam sobie zaszkodził, i niszczy je. Allah nie skrzywdził tych ludzi. Oni skrzywdzili sami siebie.

119. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół nikogo innego tylko swój własny lud. Oni nie będą szczerzyć wysiłku, by was zrujnować. Bardzo pragnęliby ujrzeć was w kłopotach. W wypowiedziach ich ust pokazała się już nienawiść, a w ich piersiach kryją coś jeszcze gorszego. Wyraźnie wskazywaliśmy wam Nasze przykazania – obyście tylko chcieli korzystać ze swego rozumu.

120. Zważajcie! Wy jesteście tymi, którzy ich miłują, choć oni nie miłują was. I wiercie w Księgę, w nią całą. Kiedy oni was spotykają, powiadają: „Wierzymy”, lecz kiedy są sami z wściekłości na was ogryzają sobie paznokcie. Powiedz: „Zgińcie w swej wściekłości. Zaiste, Allah dobrze wie, co kryje się w waszych piersiach”.

121. Jeżeli na was spada coś dobrego, napawa ich to złością. A jeśli spotyka was coś złego, radują się z tego. Jeśli jednak będziecie wytrwali i sprawiedliwi, ich plany ani trochę wam nie zaszkodzą. Zaprawdę, Allah pojmuje wszystko to, co oni czynią.

122. I przypomnij sobie, kiedy wczesnym rankiem wyszedłeś ze swego domu, wyznaczając wiernym ich pozycje w walce. Allah jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący.

123. Kiedy dwie grupy spośród was myślały o okazaniu tchórzostwa, choć Allah był ich Przyjacielem. A na Allachu wierni powinni polegać.

124. Allah jednak pomógł wam już pod Badr,

kiedy byliście słabi. Weźcie zatem Allacha za swego Protektora, abyście mogli być wdzięczni. 125. Kiedy powiedziałeś wiernym: „Czyż nie wystarczy wam, że Pan wasz pomorze wam trzema tysiącami aniołów zesłanych z wysoka?” 126. Tak, jeśli będziecie wytrwali i sprawiedliwi, a oni ruszą na was natychmiast w wielkim pośpiechu, Pan wasz pomoże wam pięcioma tysiącami aniołów, zaciekle atakujących. 127. Allah czyni to dla was dobrą nowiną oraz aby uspokoić wasze serca. Pomoc wszak przychodzi wyłącznie od Allacha – Potężnego, Mądrego. 128. Tak się stanie, aby On mógł odciąć część niewiernych lub upokorzyć ich tak, by odeszli stłamszeni. 129. Nie twoją jest sprawą fakt, czy On zwróci się do nich z litością czy ich ukarze, ponieważ są złoczyńcami. 130. Do Allacha należy wszystko to, co jest w niebiosach i wszystko to, co na ziemi. On przebacza, komu zechce, karze, kogo zechce, a jest najbardziej Przebaczącym, Litościwym. 131. O wy, którzy wierzyście! Nie czerpcie zysków z mnożenia dodatków i bójcie się Allacha, abyście osiągnęli szczęście. 132. Bójcie się także Ognia, który przygotowany jest dla niewiernych. 133. I okazujcie posłuszeństwo Allahowi i Jego Posłańcowi, aby okazano wam litość. 134. I śpieszcie ku przebaczeniu od waszego Pana oraz ku Rajowi, którego wartością są niebiosy i ziemia. Jest on przygotowany dla bogobojnych, 135. tych, którzy dają w dobrobycie i nieszczęściu, oraz tych, którzy tłumią gniew i wybaczą ludziom. Allah miłuje tych, którzy czynią dobro. 136. Jak i tych, którzy – kiedy popełnią zły uczynek lub sami siebie skrzywdzą – pamiętają o Allachu i błagają o odpuszczenie grzechów – któż bowiem może odpuszczać grzechy poza Allahem – i świadomie nie upierają się przy tym, co czynią. 137. Są to ci, których nagrodą jest przebaczenie od Pana i ogrody, poniżej których płyną ruczaje, a w których zamieszkają. Wspaniała jest zapłata dla tych, co czynią dobro. 138. Zaiste, istniało wiele rodzajów prawa przed wami, więc przemierzcie ziemię, by ujrzeć, jak zły koniec spotkał tych, którzy uważali Proroków za kłamców. 139. Ten Koran jest wyraźnym dowodem dla ludzi, przewodnictwem i napomnieniem dla bogobojnych. 140. Nie zaniedbujcie się ani nie żałujcie, a z pewnością wy będziecie górą, jeśli jesteście prawdziwymi wiernymi. 141. Jeśliście zostali zranieni, to z pewnością ludzie niewierni zostali już podobnie zranieni. My powodujemy, że wśród ludzi następują takie dni, by doznawali napomnienia oraz by Allah mógł wyróżnić tych, którzy wierzą, i brać sobie świadków spośród was Allah nie lubi niesprawiedliwych; 142. oraz by Allah mógł oczyścić tych, którzy wierzą, a zniszczyć niewiernych. 143. Czy podejrzewacie, że wejdziecie do Nieba, podczas gdy Allah nie spowodował jeszcze, by odróżniano wśród was tych, którzy starają się dla Allacha, i skoro nie spowodował jeszcze, żeby odróżniono wytrwałych? 144. Zwyciście byli życzyć sobie takiej śmierci zanim ją spotkaliście. Teraz ujrzeliście ją oko w oko, dlaczego więc niektórzy z was starają się jej uniknąć? 145. Jedynie Muhammad jest Posłańcem. Zaprawdę, wszyscy Posłańcy umarli przed nim. Jeśli zatem on umrze lub zostanie zabity, to czy wy odwrócić się na pięcie? Ten, kto odwraca się na pięcie, wcale nie krzywdzi Allacha. Allah z pewnością wynagrodzi wdzięcznych. 146. Żadna dusza nie może umrzeć bez przyzwolenia Allacha – oto nakaz określonego czasu. A jeśli kto zapragnie nagród tego świata, damy mu je. Jeśli zaś ktoś zapragnie nagród Życia Przyszłego, damy mu je. I z pewnością wynagrodzimy wdzięcznych. 147. Było wielu Proroków, u boku których walczyły liczne zastępy ich współwyznawców. Oni nie słabli, jeśli spotkało ich coś na drodze Allacha, nie poddawali się, ani nie poniżali się przed wrogiem. Allah miłuje wytrwałych. 148. I nie mówili nic poza tym: „Panie nasz. Opuść nam nasze grzechy i nasze występki w postępowaniu oraz uczyni nasze kroki pewnymi i pomóż nam przeciwko niewiernym”. 149. Allah dał im zatem nagrodę tego świata, jak też wspaniała nagrodę Życia Przyszłego. Allah miłuje tych, którzy czynią dobro. 150. O wy, którzy wierzyście! Jeżeli okażecie posłuszeństwo tym, którzy przestali wierzyć, spowodują oni, że odwrócić się na pięcie i będziecie przegrani. 151. Nie, Allah jest waszym Obrońcą i jest Najlepszym z pomocników. 152. Natchniemy strachem serca tych, którzy przestali wierzyć,

ponieważ przypisują Allahowi równych, w kwestii czego On nie objawił niczego. Ich mieszkaniem jest Ogień. Zło jest mieszkaniem złoczyńców. 153.Allach, zaiste, dobrą dla was uczynił swą obietnicę, kiedy zabijaliście i niszczyliście ich za Jego przyzwoleniem, aż do czasu, kiedy opuściła was odwaga i zaczęliście się między sobą sprzeczać na temat tego rozkazu i odmówiliście posłuszeństwa po tym, jak On wskazał wam to, co miłujecie, wstrzymał swą pomoc. Wśród was byli tacy, którzy pragnęli tego świata, między wami też byli i tacy, którzy pragnęli Życia Przyszłego. Wtedy On odwrócił was od nich, aby was wypróbować – a z pewnością wybaczył wam, bo Allah jest Miłosierny dla wiernych – 154.kiedy uciekaliście i nie odwracaliście się na nikogo, podczas gdy wołał was Posłaniec, za waszymi plecami. Wtedy Pan dał wam jeden smutek po drugim, abyście nie żalowali tego, co was ominęło, ani tego, co na was spadło. Allah jest całkowicie Świadom tego, co czynicie. 155.Potem, po smutku, On zesłał na was spokój – sen, który zmorzył niektórych z was zaniepokojona była sobą. Dopuszczali się złych myśli o Allachu, aż do myślenia pełnego ignorancji. Powiadali: „Czyż mamy udział w tej sprawie?” Powiedz: „Zaprawdę, sprawa ta w całości należy do Allacha”. Oni ukrywają w swoich umysłach to, czego nie odkrywają przed tobą. Powiadają: „Jeśli mamy jakikolwiek wpływ na bieg wypadków, nie powinniśmy padać tutaj ofiarami”. Powiedz: „Gdybyście pozostali w waszych domach, zaiste, ci, którzy zachęceni byli do walki, udaliby się do swego łoża śmierci, by Allah mógł wypełnić swój dekret oraz by mógł wypróbować to, co było w waszych piersiach, i aby mógł On oczyścić to, co było w waszych sercach. Allah dobrze wie, co jest w piersiach 156.tych spośród was, którzy odwrócili się tego dnia, kiedy spotkały się dwa zastępy. Zaiste, to Szatan chciał, by błędzili z powodu niektórych ich czynów. Lecz Allah z pewnością już im wybaczył. Zaprawdę, Allah jest Najbardziej Miłościwy, Cierpliwy. 157.O wy, którzy wierzycie! Nie upodabniajcie się do tych, którzy nie uwierzyli i którzy powiadają o swych braciach, gdy ci podróżują po kraju i wybierają się na wojnę: „Gdyby byli z nami, nie umarliby ani nie zostaliby zabici”. Mówią tak, by Allah mógł wzbudzić w ich sercach. Allah daje życie i powoduje śmierć, jak i zważa na to, co czynicie. 158.A jeśli zostaniecie zabici za sprawę Allacha lub umrzecie, zaprawdę, przebaczenie od Allacha i litość są lepsze niż to, co oni gromadzą. 159.I jeśli wy umrzecie lub zostaniecie zabici, zaiste, u Allacha wszyscy zostaniecie zebrani. 160.To dzięki wielkiej litości Allacha jesteś uprzejmy dla nich bo gdybyś był szorstki i zatwardziałego serca, uciekliby od ciebie. Zatem wybacжай im i proś o przebaczenie dla nich, jak i porozumiewaj się z nimi w sprawach administracji. A kiedy się zdecydujesz, zaufaj Allahowi. Zaprawdę, Allah miłuje tych, którzy pokładają w Nim zaufanie. 161.Kiedy pomaga wam Allah, nikt nie jest w stanie was pokonać. Lecz kiedy On o was zapomni, to któż inny będzie mógł pomóc poza Nim? Niechaj zatem w Allachu wierni pokładają swoje zaufanie. 162.Nie jest możliwe, aby Prorok postępował nieszczerze; kto bowiem działa nieszczerze, przyniesie ze sobą to, w kwestii czego był nieszczerzy, w Dniu Zmartwychwstania. Wówczas każda dusza otrzyma pełną zapłatę za to, na co sobie zasłużyła, a nikt nie zostanie skrzywdzony.163.Czy człowiek, który czyni to, co podoba się Allahowi, jest podobny do tego, który sam ściągą ma siebie gniew Allacha i którego mieszkaniem jest Piekło? A jest ono złym schronieniem! 164.Oni dzielą się na różne klasy w obliczu Allacha. Allah zaś widzi, co czynią. 165.zaiste, Allah wyświadczył łaskę wiernym przez powołanie spośród nich Posłańca, który mówi im o Jego Znakach, oczyszcza ich i naucza ich Księgi i mądrości. Przedtem z pewnością byli oni w błędzie. 166.Co? Kiedy spada na was nieszczeście – a zasłużyliście sobie już na dwakroć tyle – powiadacie: „Skąd to?” Powiedz: „To od was samych”. Zaprawdę, Allah ma władzę nad wszystkim. 167.To zaś, co spadło na was w dniu, kiedy spotkały się te dwie armie, było z rozkazu Allacha. Stało się tak, by On mógł wyróżnić wiernych 168.oraz by mógł spowodować, aby zostali odróżnieni hipokryci. Powiedziano im: „Przybądźcie, walczcie za sprawę Allacha i odeprzyjcie atak wroga”, a oni odrzekli: "Gdybyśmy

wiedzieli jak walczyć z pewnością poszlibyśmy za wami”. Owego dnia byli oni bliżej niewiary niż wiary. Swoimi ustami wypowiadają to, czego nie ma w ich sercach. A Allah dobrze wie, co ukrywają. 169. To właśnie ci, którzy powiadali o swych braciach, samemu pozostając w tyle: „Gdyby byli nam posłuszni, nie zostaliby zabici”. Powiedz: „Zatem odsuńcie śmierć od samych siebie, o ile jesteście prawdomówni”. 170. Nie myślcie o tych, których zabito za sprawę Allacha, jako o zmarłych. Nie, oni żyją w obecności ich Pana, otrzymując od Niego dary, 171. radośni z powodu tego, czego Allah użył im ze swej hojności, oraz uradowani dla dobra tych, którzy jeszcze się do nich nie przyłączyli, ponieważ na nich nie spadnie strach ani nie będą żałować. 172. Oni radują się z łaski Allacha i Jego szczodrości, jak i z faktu, że Allah nie lubi, by ginęły nagrody wiernych. 173. Ci, którzy odpowiedzieli na wołanie Allacha i Posłańca po tym, jak zostali ranni – ci spośród nich, którzy czynią dobro i sprawiedliwie postępują, otrzymają wielką zapłatę; 174. Ci, którym ludzie powiedzieli: „Ludzie zebrali się przeciwko wam, dlatego bójcie się ich”. To jednak powiększyło tylko ich wiarę, więc odrzekli: „Wystarczy nam Allah, a jest On wspaniałym Opiekunem”. 175. Powrócił więc z wielką łaską Allacha i Jego wielką hojnością a nie dotknęło ich zło. Poszli za tym, co przyjemne dla Allacha. Allah jest Panem wielkiej szczodrości. 176. To jedynie Szatan napętnia strachem swych przyjaciół, więc nie obawiajcie się ich, ale bójcie się mnie, o ile jesteście wiernymi. 177. I niechaj ci, którym śpieszno do popadnięcia w niewiarę, nie żałują cię. Zaprawdę, oni nie są w stanie w żaden sposób zaszkodzić Allahowi. Allah nie pragnie przypisać im żadnego udziału w Życiu Przyszłym i spotka ich sroga kara. 178. Zaiste, ci, którzy oddali się niewierze za cenę wiary, w ogóle nie mogą skrzywdzić Allacha. Czekają ich ciężka kara. 179. I niechaj niewierni nie myślą, że przyznanie im z Naszej strony zwłoki jest dla nich czymś dobrym. Właściwie wynikiem tej zwłoki będzie to, że powiększą jeszcze swój grzech. Spotka ich poniżająca kara. 180. Allah nie pozostawiłby wiernych w takim stanie, w jakim jesteście wy do czasu oddzielenia niegodziwych od dobrych. Podobnie nie objawiłby wam tego, co niewidzialne. Allah jednak na swoich Posłańców wybiera kogo chce. Jeśli uwierzycie i będziecie sprawiedliwi, otrzymacie wspaniałą zapłatę. 181. I niechaj ci, którzy skąpo łożą z tego, czego Allah użył im ze swej szczodrości, nie myślą, że to dla nich dobrze. Nie, to dla nich źle. To, czego skąpili, zostanie włożone im jak obroża na szyję w Dniu Zmartwychwstania. Do Allacha należy dziedzictwo niebios i ziemi i Allah jest w pełni Świadom tego, co czynicie. 182. Zaiste, Allah słyszał wypowiedzi tych, którzy mówili: „Allah jest biedny, my zaś bogaci”. Zapijemy to, co powiedzieli, jak i ich próby zabijania niesprawiedliwie Proroków. Powiemy: „Skosztujcie kary palenia”. 183. „To z powodu tego, co wasze ręce wcześniej uczyniły”. Allah wcale nie jest niesprawiedliwy wobec swoich sług. 184. Tym, którzy powiadają: „Allah zobowiązał nas, abyśmy nie wierzyli żadnemu Prorokowi aż do czasu, kiedy przyniesie on nam ofiarę, którą strawi ogień, powiedz: „Już przybywali do was Posłańcy przede mną, niosąc wyraźne Znaki oraz to, o co prosicie. Dlaczego zatem próbowaliście ich zabijać, o ileście prawdomówni?” 185. a jeśli oskarżą cię o kłamstwo – podobnie o kłamstwo oskarżani byli Posłańcy przed tobą, którzy przybywali z wyraźnymi Znakami i Księgami mądrości oraz Księgą oświecającą. 186. Każda dusza popróbuję śmierci. Otrzymacie w pełni swą zapłatę dopiero w Dniu Zmartwychwstania. Kto zatem odsunięty będzie od Ognia i wejdzie do Nieba, osiągnie naprawdę swój cel. Życie zaś na tym świecie jest zaledwie iluzoryczną przyjemnością. 187. Z pewnością poddani będziecie próbie w kwestii waszej własności i waszych osób, jak i z pewnością usłyszycie wiele bolesnych słów od tych, którzy otrzymali Księgę przed wami oraz od tych, którzy ustanawiają równych Allahowi. Jeśli jednak będziecie cierpliwi i wytrwali i postępować będziecie sprawiedliwie – zaiste, jest to sprawa waszej decyzji. 188. I przypomnij sobie, kiedy Allah zawarł przymierze z tymi, którzy otrzymali Księgę, mówiąc: „Będziecie objaśniać ją ludziom, a nie ukrywać ją”. Oni jednak wyrzucili ją za siebie i sprzedali za marną cenę. Złem jest to, co za to nabyli. 189. Nie

myślcie, że ci, którzy unoszą się z powodu swoich dokonań i uwielbiają być z ich powodu wychwalani, są bezpieczni i wolni od kary. Dosięgnie ich sroga kara. 190. Do Allacha należy Królestwo niebios i ziemi oraz w przemienności nocy i dnia są zaiste, Znaki dla ludzi rozumnych, 192. tych, którzy pamiętają o Allachu stojąc, siedząc i kładąc się na boku, jak i zastanawiają się nad stworzeniem niebios i ziemi i powiadają: „Panie nasz, nie stworzyłeś tego wszechświata na darmo. Tyś jest Święty, więc uchron nas przed karą Ognia”. 193. „Panie nasz, jeśliś kogo postanowił wrzucić w Ogień, ten z pewnością stracił Twą łaskę. A złoczyńcy nie znajdą pomocy”. 194. „Panie nasz, słyszeliśmy Wołającego nas do Wiary, który mówił: <<Uwierzcie w Pana>>, i uwierzyliśmy. Panie nasz, odpuść nam dlatego nasze grzechy i odsuń od nas wszelkie nasze zło, zaś w śmierci przyłącz nas do sprawiedliwych”. 195. „Panie nasz, daj nam to, coś nam obiecał przez swych Posłańców, i nie darz nas niełaską w Dniu Zmartwychwstania. Zaprawdę, Ty nie złamiesz swojej obietnicy”. 196. Pan zatem odpowiedział na ich modlitwy, mówiąc: „Nie ścierpię, jeśli by daremnym stać się miało jakiegokolwiek dzieło któregoś spośród was, czy to mężczyzny czy niewiasty. Wyście jedno z drugiego. Dlatego ci, którzy wyemigrowali i zostali wypędzeni ze swych domów oraz prześladowani z powodu Mojej sprawy, jak i walczyli i zostali zabici, tym z pewnością wybaczę ich złe uczynki i spowoduję, że wejdą do ogrodów, przez które przepływają strumienie – zapłata od Allacha, bo u Niego są najlepsze nagrody. 197. Niechaj nie zwiódą cię ruchy niewiernych po kraju. 198. Jest to korzyść mała i tymczasowa, później jednak Piekło będzie ich mieszkaniem. A cóż to za złe miejsce do odpoczynku! 199. Natomiast ci, którzy boją się swego Pana, otrzymają ogrody, przez które przepływają strumienie, w nich zamieszkają – radość od Allacha. To zaś, co jest u Allacha, jest jeszcze lepsze dla sprawiedliwych. 200. i zaiste, wśród Ludu Księgi są niektórzy, co wierzą w Allacha oraz w to, co zostało wam zesłane, jak i w to, co zostało zesłane im, okazując pokorę przed Allachem. Oni nie kupczą Znakami Allacha za marną cenę. O właśnie oni otrzymują zapłatę od ich Pana. Zaprawdę, Allach jest Szybki w wystawianiu rachunków. 201. O wy, którzy wierzycie! Bądźcie wytrwali i starajcie się prześcigać w wytrwałości, i zważajcie, i bójcie się Allacha, abyście byli szczęśliwi.

4. **AL-NISĀ** (*objawiony przed Hijrah*)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. O wy, ludzie! Bójcie się Pana waszego, który stworzył was z jednej duszy i z jej rodzaju stworzył jej towarzyszkę, z tej pary zaś wielu mężczyzn i wiele niewiast. Bójcie się Allacha, w imię którego wzajemnie się do siebie zwracacie, a bójcie się Go szczególnie w sprawach więzów pokrewieństwa. Zaprawdę, Allach czuwa nad wami. 3. Oddawajcie sierotom ich własność i nie zamieniajcie dobra na zło, nie odbierajcie im ich własności, mieszając ją z waszą własną. Zaiste, jest to wielki grzech. 4. A jeśli obawiacie się, że nie będziecie sprawiedliwi w zajmowaniu się sierotami, to poślubiajcie inne niewiasty, z którymi będziecie się zgadzać – dwie lub trzy, lub cztery. A jeśli obawiacie się, że nie zdołacie postępować sprawiedliwie, poślubiajcie tylko jedną lub to, co posiada wasza prawa ręka. Wówczas będzie bardziej prawdopodobnym, iż nie będziecie dopuszczać się niesprawiedliwości. 5. Dawajcie niewiastom ich posagi z ochotą. Jeśli one jednak, dla swojej własnej przyjemności, oddadzą wam część swego posagu, przyjmijcie to jako coś miłego i zdrowego. 6. Nie dawajcie ludziom słabego pojmowania swojej własności, którą Allach uczynił dla was środkiem utrzymania, lecz żywcie ich z niej i odziewajcie, a i przemawiajcie do nich słowami uprzejmej porady. 7. Kontrolujcie mądrość sierot aż do czasu zawarcia przez nie małżeństwa, a wtedy, jeśli odnajdziecie w nich zdolność dokonywania dojrzałych sądów, przekazcie im ich własność. Nie przejmujcie jej lekkomyślnie i nie spieszcie się z nią przed osiągnięciem przez sieroty dojrzałości. Kto jest bogaty, niechaj pości. Kto zaś jest biedny, niechaj spożywa z niej tak samo. Kiedy już przekazywać będziecie im ich własność, wtedy

wezwiście świadków w ich obecności. Allah wystarczy jako rachmistrz. 8. Dla mężczyzny jest część tego, co zostawiają rodzice i bliscy. Dla niewiasty zaś jest część tego, co pozostawiają rodzice i bliscy, czy jest tego mało czy dużo – określona część. 9. Kiedy przy podziale spadku obecni są inni członkowie rodziny, sieroty i biedni, dajcie im z niego coś i przemawiajcie do nich uprzejmymi słowami. 10. I niechaj boją się Allacha ci, którzy mieliby się obawiać z powodu pozostawionego słabego potomstwa, gdyby takowe mieli. Dlatego niechaj boją się Allacha i niech wypowiadają słowa prawości. 11. Zaiste, ci, którzy niesprawiedliwie przejmują własność sierot, napełniają swoje brzuchy jedynie ogniem i w wielkim ogniu spłoną. 12. Oto przykazania Allacha w kwestii waszych dzieci. Chłopiec dostanie część równą częściom dwóch dziewcząt. Jeśli jednak w rodzinie będą same dziewczęta, i to ponad dwie, wtedy otrzymają dwie trzecie tego co zmarły. Jeśli była jedna, otrzyma połowę. Jego rodzice otrzymają każde szóstą część dziedzictwa, o ile miałby dziecko, lecz gdyby nie miał dziecka, a jego rodzice byłiby jego spadkobiercami, wtedy matka otrzyma trzecią część. Gdyby miał braci i siostry, to matka otrzyma szóstą część po zapłaceniu tego, co mógł zapisać lub po uregulowaniu długów. Wasi ojcowie i wasze dzieci; nie wiecie, kto z nich jest dla was większym dobroczyńcą. Taki podział części dziedzictwa pochodzi od Allacha. Zaiste, Allah jest Wszechwiedzący, Mądry. 13. Otrzymacie połowę tego, co pozostawiają wasze żony, jeśli nie będą miały dzieci. Jeśli jednak będą miały dziecko, otrzymacie czwartą część tego, co pozostawiają, po zapłaceniu wszelkich zapisów lub długów. One otrzymają czwartą część tego, co pozostawicie wy, o ile nie macie dzieci. Jeśli byście jednak posiadali dzieci, wtedy one otrzymają ósmą część tego, co pozostawicie, po zapłaceniu wszelkich zapisów i długów. A gdyby był mężczyzna lub niewiasta, którego spadek miałby być podzielony, a nie posiadałby on lub ona ani rodziców ani dziecka, zaś miałby on lub ona brata i siostrę, wtedy każde z nich otrzyma szóstą część. Gdyby zaś było ich więcej, wtedy każde z nich otrzyma po równo z jednej trzeciej po zapłaceniu wszelkich zapisów lub długów. I wszystko to odbywać się będzie bez szkody dla kogokolwiek. Oto przykazanie od Allacha, a jest On Mądry, Cierpliwy. 14. Oto normy wyznaczone przez Allacha. Każdy, kto okazuje posłuszeństwo Allahowi i Jego Posłańcowi, wprowadzony będzie przez Niego do Ogrodów, przez które przepływają strumienie. W nich zamieszkają, a to wielkie zwycięstwo. 15. Kto zaś nie jest posłuszny Allahowi i Jego Posłańcowi i będzie przekraczać wyznaczone przezeń granice, Pan spowoduje, że wkroczy on w Ogień. W nim zamieszka i otrzyma poniżającą karę. 16. Jeśli spośród waszych niewiast któraś winna jest jakieś niegodziwości, zwołajcie na świadków cztery osoby przeciwko niej. A kiedy dadzą świadectwo, wtedy zamknijcie je w domu do czasu aż przyjdzie po nie śmierć lub Allah otworzy przed nimi jakąś inną drogę. 17. Jeżeli dwóch spośród was będzie winnymi tego, ukarście ich obu. Jeśli okażą skruchę i uczynią zadość, pozostawcie ich samym sobie. Zaiste, Allah często zwraca się za współczuciem i jest zawsze Litościwy. 18. Zaprawdę, Allah przyjmuje skruchę tylko od tych, którzy dopuszczają się zła w niewiedzy, a potem wkrótce tę skruchę okazują. Do takich Allah zwraca się z litością, a jest Wszechwiedzący, Mądry. 19. Nie przyjmuje się skruchy od tych, którzy nadal czynią zło aż do czasu, gdy w obliczu śmierci powie: „Teraz naprawdę okazuję skruchę”, ani od tych, którzy umierają jako niewierni. Właśnie dla nich przygotowaliśmy bolesną karę. 20. O wy, którzy wierzycie! Nie jest prawowitym otrzymywać w spadku niewiastę wbrew jej woli. Nie powinniście też przetrzymywać ich bezprawnie, chcąc odebrać im część tego, co im daliście, chyba że byłyby winne niegodziwości. Traktujcie je dobrze. A jeśli przestaną się wam podobać, to być może przestanie się wam podobać to, w czym Allah zawarł wiele dobra. 21. Jeżeli zapragniecie wziąć jedną żonę w miejsce drugiej, a daliście jednej z nich coś cennego, nie bierzcie z tego nic, Czyż wzięlibyście z tego na podstawie fałszywego oskarżenia i jawnego grzechu? 22. I jakże moglibyście to wziąć, kiedy być może dobrze ze sobą współżyliście, one zaś (niewiasty) zawarły z wami silne

przymierze? 23. I nie poślubiajcie tych niewiast, z którymi zawarli małżeństwo wasi ojcowie, z wyjątkiem tego, co już przeminęło. To rzecz obrzydliwa i szkodliwa, jak i zły sposób postępowania. 24. Zabronione są wam wasze matki, wasze córki, wasze siostry, siostry waszych ojców, siostry waszych matek, córki braci, córki sióstr, mamki, które was karmiły, wasze przyrodnie siostry, matki waszych żon, przyrodnie córki, które są pod waszą opieką i są córkami waszych żon, w które wchodziliście – jeśli jednak nie wchodziliście w nie, nie spadnie na was wina – oraz żony waszych synów, którzy pochodzą z waszych lędźwi. Zabrania się wam także posiadania w małżeństwie dwóch sióstr z wyjątkiem tego, co już przeminęło. Zaprawdę, Allah jest Najbardziej Miłosierny, Wiecznie Litościwy.

CZĘŚĆ V

25. Zabronione są wam niewiasty zameżne z wyjątkiem tego, co posiada wasza prawa ręka. Do tego zachęca was Allah. Przyzwala się zaś na inne, gdy poszukujecie ich poprzez to, co posiadacie, poślubiając je we właściwy sposób i nie dopuszczając się cudzołóstwa. Za dobro zaś, które otrzymujecie od nich, dawajcie im ich posagi jak zostało ustalone, a nie spadnie na was żadna wina z powodu tego, co będziecie czynić na mocy wspólnej zgody po ustaleniu posagu. Zaprawdę, Allah jest Wszechwiedzący, Mądry. 26. a jeżeli ktoś z was nie może sobie pozwolić na poślubienie wolnej wierzącej niewiasty, niechaj poślubi to, co posiada jego prawa ręka, a mianowicie, wierzącą służebnicę. Allah najlepiej zna waszą wiarę. Wy wszyscy pochodzicie od siebie wzajemnie. Zatem poślubiajcie je za przyzwoleniem ich panów i przekazujcie im ich posagi zgodnie z tym, co uczciwe, jeśli są czyste, nie dopuszczają się cudzołóstwa i nie biorą sobie kochanków. Jeżeli jednak po poślubieniu ich okażą się winne lubieżności, otrzymają połowę kary wyznaczonej dla wolnych poślubionych niewiast. Przeznaczone jest to dla tych spośród was, którzy się obawiają, że popełnią grzech. Lepiej będzie dla was, żebyście się powstrzymywali. Allah zaś jest Najbardziej Miłosierny, Litościwy. 27. Allah pragnie wyjaśnić wam i prowadzić was ku drogom tych, którzy byli przed wami, jak i pragnie zwracać się do was z litością. Allah jest Wszechwiedzący, Mądry. 28. Allah pragnie zwracać się do was z litością, lecz ci, którzy dają upust swym niskim pobudkom, chcieliby, abyście całkowicie skłaniali się ku złu. 29. Allah pragnie ulżyć waszemu brzemieniu, człowiek bowiem stworzony został słabym. 30. O wy, którzy wierzycie! Nie przejmujcie między sobą cudzej własności w sposób nieprawy, chyba że zarobicie coś handlem na zasadzie obopólnej zgody. I nie zabijajcie się wzajemnie. Zaprawdę, Allah jest dla was Litościwy. 31. A jeżeli ktoś dopuści się tego na drodze grzechu lub niesprawiedliwości, wrzucimy go do Ognia; a jest to dla Allacha łatwe. 32. Jeżeli trzymać się będziecie z daleka od rzeczy cięższych niż te, których się wam zabrania, oddalimy od was wasze mniejsze zło i dopuścimy was do zajmowania miejsca wielkich zaszczytów. 33. I nie patrzcie z zawiścią na to, czym Allah wyniósł niektórych z was ponad innych. Mężczyźni będą mieli swój udział w tym, na co sobie zasłużą, niewiasty zaś w tym, na co zasłużą sobie one. Błagajcie Allacha o jego szczodrość. Zaprawdę, Allah posiada doskonałą wiedzę o wszystkich rzeczach. 34. Każdemu wyznaczymy spadkobierców tego, co pozostawiają rodzice i krewni, ja również tych, z którymi dzięki zgodzie zawarte zostały umowy. Dawajcie także i im należną im część. Zaprawdę, Allah roztacza opiekę nad wszystkim. 35. Mężczyźni są opiekunami niewiast, ponieważ Allah uczynił niektórych z nich większymi od innych oraz ponieważ mężczyźni łożą na niewiasty ze swego bogactwa. Tak zatem kobiety cnotliwe są posłuszne i chronią tajemnic ich mężów z pomocą Allacha. A jeśli chodzi o te, ze strony których obawiacie się posłuszeństwa, napomnijcie je i trzymajcie się od nich z daleka w ich łóżkach oraz poddawajcie je karze. Jeżeli wtedy okażą wam posłuszeństwo, nie szukajcie przeciwko nim wymówek. Zaprawdę, Allah jest Wysoki i Wielki. 36. A jeśli wy obawiacie się jakiegoś wyłomu między nimi, wyznaczcie sędziego spośród jego ludzi oraz sędziego spośród jej ludzi. Jeżeli oni

(sędziowie) zażądają pojednania, Allah doprowadzi do tego między nimi. Zaprawdę, Allah jest Wszechwiedzący, Wszechogarniający. 37. Czujcie Allacha i nikogo Mu nie przypisujcie, okazujcie dobroć rodzicom, bliskim, sierotom, potrzebującym oraz sąsiadowi, który jest człowiekiem obcym, towarzysowi u waszego boku i podróżnemu. Okazujcie dobroć tym, których posiada wasza prawa ręka. Zaprawdę, Allah nie miłuje butnych i dumnych, 38. którzy są skąpi i zachęcają ludzi do skąpstwa, jak i ukrywają to, co Allah dał im ze swej hojności. Przygotowaliśmy dla niewiernych poniżającą karę. 39. A jeśli chodzi o tych, którzy wydają ze swego bogactwa, by być zauważonym przez ludzi, a nie wierzą w Allacha ani w Dzień Ostatni, to są oni towarzyszami Szatana. A kto ma szatana za towarzysza, ma złego towarzysza. 40. Jakaż krzywda spotkałaby ich, gdyby uwierzyli w Allacha i Dzień Ostatni oraz wydawali z tego, czym obsypał ich Bóg? Allah dobrze ich zna. 41. Zaprawdę, Allah nie krzywdzi nikogo nawet tak mało, ile waży atom. A jeśli spełnić dobry uczynek, On pomnaża go i daje od siebie wielką nagrodę. 42. O, jakże będzie im się wiodło, kiedy My weźmiemy świadka z każdego ludu i ciebie weźmiemy jako świadka przeciwko nim! 43. tego dnia ci, którzy nie uwierzyli i nie okazali posłuszeństwa Posłańcowi, będą pragnąć, by zrównano ich z ziemią i niczego nie będą mogli ukryć przed Allahem. 44. O wy, którzy wierzycie! Nie podejmujcie Modlitwy, jeśli nie jesteście w pełni przy swoich zmysłach, do czasu, kiedy będziecie wiedzieć, co mówicie, ani też wtedy, gdy będziecie nieczyści, chyba że będziecie w podróży, a wówczas do czasu aż się oczyścicie. A jeśliście chorzy lub odbywacie podróż i jesteście nieczyści lub jeśli ktoś z was wychodzi z ustępu lub dotykał niewiast, a nie znajduje wody, niechaj weźmie czystego piasku i obetrze nim twarz i ręce. Zaprawdę, Allah zmazuje grzechy i jest Miłosierny. 45. Czyż nie widziałeś tych, którzy otrzymali część Księgi? Oni to dopuszczają się grzechu i pragną, abyście i wy zoczyli z drogi. 46. Allah dobrze zna waszych wrogów. On wystarczy jako Przyjaciel, wystarczy także jako Pomocnik. 47. Wśród Żydów są tacy, którzy usuwają słowa z ich właściwego miejsca. Powiadają: „Słyszmy i nie okazujemy posłuszeństwa” oraz „słuchajcie nas i niechaj Słowo Boże nigdy nie będzie przez was wysłuchane”, i powiadają: „Rā'inā”. Wszystko to wypowiadają wykręcając swe języki i starając się zaszkodzić Wierze. Gdyby mawiali: „Słyszmy i jesteśmy posłuszni” oraz „słuchaj i ty”, jak i „Unzurnā”, byłoby to dla nich lepsze i bardziej sprawiedliwe. Lecz Allah przeklął ich z powodu ich niewiary, dlatego wierzą tylko trochę. 48. O wy, Ludu Księgi! Uwierz w to, co zesłaliśmy ci teraz, wypełniając to, co z wami, zanim zniszczymy niektórych twoich przywódców i przewrócimy ich na plecy lub przeklniemy, tak jak wyklęliśmy lud Szabatu. Dekret Allacha musi być wypełniony. 49. Zaprawdę, Allah nie wybacza, jeśli przypisywać Mu jakiegokolwiek partnera. Wybaczy On jednak wszystko, wszelkie niedociągnięcia temu, komu zechce wybaczyć. Kto zaś ustanawia równych Allahowi, ten rzeczywiście popełnia bardzo wielki grzech. 50. Czyż nie widziałeś tych, którzy mówią o sobie, że są czysti? Nie, to Allah oczyszcza kogo zechce, oni zaś nie będą ani trochę uszkodzeni. 51. Popatrz, jak wymyślają kłamstwa przeciwko Allahowi! A to wystarczy, by potwierdzić grzech. 52. Czyż nie widziałeś tych, którzy otrzymali część Księgi? Ci wierzą w złe rzeczy i idą za tymi, którzy grzeszą. Powiadają o niewiernych: „Ci są lepiej prowadzeni w religii niżli ci, którzy wierzą”. 53. To są ci, których Allah przeklął, a kogo Allah przeklina, temu nie znajdziesz pomocnika. 54. Czyż oni mają swój udział w Królestwie? Wówczas nie daliby ludziom nawet tyle, co dziurka w pestce daktyla. 55. Albo czy zazdroszczą oni ludziom tego, czym Allah obdarzył ich ze swej szczodrości? Jeśli tak właśnie jest, to zaiste, daliśmy dzieciom Abrahama Księgę i mądrość i daliśmy im wielkie królestwo. 56. Wśród nich byli i tacy, którzy w niego uwierzyli. Byli również i tacy, którzy się od niego odwrócili. Jako kara wystarcza im gorejący ogień Piekiła. 57. Wkrótce uczynimy, że ci, którzy nie wierzą w Nasze Znaki, wkroczą w Ogień. Tak często, jak spalać się będzie ich skóra, dawać im będziemy w zamian nową skórę, by dalej kosztowali kary. Zaprawdę, Allah jest Potężny i Mądry. 58. Tym zaś, którzy wierzą i spełniają

dobrze uczynki, uczynimy, że wejdą do Ogrodów, przez które przepływają strumienie, by zamieszkać w nich na wieki. Będą tam mieli czyste małżonki i czystych małżonków oraz dopuścimy ich do miejsca obfitego cienia. 59. Zaprawdę, Allah nakazuje wam, przekazywać obowiązki tym, którzy mają do tego prawo, oraz to, że kiedy rozsądzacie ludzi, macie to czynić sprawiedliwie. Zaiste, wspaniałe jest to, czym napomina was Allah. Allah wszystko słyszy i wszystko widzi. 60. O wy, którzy wierzycie! Bądźcie posłuszni Allahowi, Jego Posłańcowi oraz tym, którzy wśród was mają autorytet. Jeśli poróżnicie się w czymkolwiek, zwracajcie się z tym do Allacha i Jego Posłańca, o ile wierzycie w Allacha i Dzień Ostatni. W końcu to jest najlepsze i najbardziej chwalone. 61. Czyż nie widziałeś tych, którzy przyznają, iż wierzą w to, co zostało objawione tobie i co było objawione przed tobą?! Oni poszukują rady u Złego, chociaż nakazano im, aby nie byli mu posłuszni. Szatan wszak pragnie sprowadzić ich daleko z drogi. 62. I kiedy powiada się im: „Przybądźcie do tego, co zesłał Allah oraz do Jego Posłańca”, widzisz: hipokryci odwracają się od ciebie ze wstrętem. 63. Jak to zatem jest, że kiedy spada na nich nieszczęście z powodu tego, ci ich prawe ręce wysłały przed sobą, przychodzą do ciebie i przysięgają na Allacha, mówiąc: „Mieliśmy na myśl jedynie czynienia dobra i pojednanie”. 64. To są ci, których tajemnice serca Allah dobrze zna. Odwróć się zatem do nich i napominaj ich i przemawiaj do nich skutecznym słowem względem ich samych. 65. Każdego Posłańca przysłaliśmy po to tylko, by okazywano mu posłuszeństwo z rozkazu Allacha. I gdyby przyszli do ciebie, wyrządźszy krzywdę własnym duszom, i gdyby prosili Allacha o przebaczenie, a i gdyby Posłaniec sam prosił o przebaczenie dla nich, z pewnością stwierdziliby, że Allah często powraca ze współczuciem i jest Litościwy. 66. Lecz nie – na twego Pana – oni nie będą prawdziwymi wiernymi, dopóki nie uczynią cię sędzią we wszystkim, co jest przedmiotem sporów między nimi oraz dopóki później w swoich sercach nie znajdą żadnego sprzeciwu względem tego, co ty zadecydujesz i w pełni się nie podporządkowują. 67. A gdybyśmy nakazali im: „Pozabijajcie swój lud lub porzućcie swe domy”, nie uczyniliby tego z wyjątkiem nielicznych. A gdyby uczynili to, do czego ich się zachęca, z pewnością byłoby to dla nich lepsze i prowadziłoby do większej siły. 68. Wtedy z pewnością dalibyśmy im od Nas wspaniałą nagrodę. 69. I z pewnością poprowadzilibyśmy ich właściwą drogą. 70. Ci zaś, którzy będą posłuszni Allahowi i temu Posłańcowi, znajdą się wśród tych, których Allah obsypał swymi błogosławieństwami – Proroków, Prawdomównych, Męczenników i Sprawiedliwych. A są oni wspaniałym towarzystwem. 71. Łaska ta pochodzi od Allacha; Allah zaś wystarczy jako Ten, który jest Wszechwiedzący. 72. O wy, którzy wierzycie! Podejmijcie środki bezpieczeństwa a potem idźcie w oddzielnych grupach lub idźcie wszyscy razem. 73. Wśród was i taki, kto pozostaje w tyle, a kiedy spadnie na was nieszczęście, powiada: „Zaprawdę, Allah jest dla mnie łaskawy, ponieważ nie byłem z nimi”. 74. Kiedy jednak od Allacha spadnie na was dobry los, powiada tak, jakby nie było miłości między nim i wami: „Gdybym tylko był wraz z nimi, rzeczywiście osiągnąłbym wielki sukces!” 75. Niechaj zatem za sprawę Allacha walczą, ci, którzy zamieniliby życie doczesne na Życie Przyszłe. A jeśli kto walczy za Allacha, a zostałby zabity lub odniósłby zwycięstwo, wkrótce My damy mu wielką nagrodę. 76. A dlaczego wy nie mielibyście walczyć za sprawę Allacha oraz by ratować słabych mężczyzn, niewiasty i dzieci, którzy powiadają: „Panie nasz, wyprowadź nas z tego miasta, którego ludem są ciemiężcy, i daj nam od Siebie przyjaciela i pomocnika”. 77. Ci, którzy wierzą, walczą o sprawę Allacha; ci zaś, którzy nie wierzą, walczą o sprawę Złego. Dlatego walczcie przeciwko poplecznikom Szatana. Zaiste, strategia Szatana jest słaba. 78. Czyż nie widziałeś tych, którym powiedziano: „Powstrzymajcie swe dłonie, przestrzegajcie Modlitwy i płacicie Zakāt?” A kiedy nakaże się im walkę – zważaj! – część z nich bać się będzie ludzi tak, jak powinni bać się Allacha, a może nawet jeszcze bardziej. Powiedzą wtedy: „Panie nasz, dlaczego nakazałeś nam walczyć? Czy nie mógłbyś tego na chwilę odroczyć?” Powiedz: „Korzyści tego świata są nikłe,

Życie Przyszłe zaś lepsze będzie dla tego, kto boi się Allacha. I nie zostaniecie ani trochę skrzywdzeni”. 79. Gdziekolwiek będziecie, tam dosięgnie was śmierć, nawet gdybyście zamknęli się w warownych wieżach. Kiedy spada na nich coś dobrego, powiadają: „To od Allacha”, kiedy zaś spada na nich coś złego, mówią: „To od ciebie”. Powiedz: „Wszystko pochodzi od Allacha”. Cóż stało się z tymi ludźmi, że nie próbują niczego zrozumieć? 80. Wszelkie dobro, jakie cię spotyka, pochodzi od Allacha. Wszelkie zaś zło, jakie cię ogarnia, pochodzi od ciebie samego. A posłaliśmy cię jako Posłańca do całej ludzkości. Allah wystarczy jako Świadek. 81. Każdy, kto okazuje posłuszeństwo Posłańcowi, naprawdę posłuszny jest Allahowi. Jeśli zaś ktoś odwraca się, to wiedz, że nie posłaliśmy cię, abyś sprawował nad nimi pieczę. 82. Powiadają: „Posłuszeństwo to nasza przewodnia zasada”, lecz kiedy odchodzą od ciebie, część spośród nich spędza noc na knowaniu przeciwko temu, coś powiedział. Allah zapisuje wszystko, co knują po nocach. Odwróć się od nich i zaufaj Allahowi. Allah wystarczy jako Zarządca spraw. 83. Czyż zatem nie zastanowią się oni nad Koranem? Gdyby pochodził on od kogokolwiek innego poza Allahem, z pewnością znaleźliby w nim wiele sprzeczności. 84. I kiedy nadejdzie do nich jakaś nowina, czy to o pokoju czy o strachu, opowiadają o niej. Gdyby zaś udali się z nią do Posłańca oraz do tych, którzy wśród nich mają autorytet i którzy mogą z tej nowiny wyczytać prawdę, zrozumieliby ją. I gdyby nie łaska Allacha dla was i Jego litość, poszlibyście za Szatanem z wyjątkiem nielicznych. 85. Dlatego walcz za sprawę Allacha – nie jesteś odpowiedzialny za nikogo z wyjątkiem samego siebie – i ponaglaj wiernych do walki. Być może Allah zapanuje nad siłą tych, którzy nie wierzą. Allah bowiem jest silniejszy i potężniejszy w wymierzaniu kary. 86. Kto będzie dokonywał sprawiedliwego wstawiennictwa, będzie miał w nim swój udział. Kto zaś dopuści się złego wstawiennictwa, w nim będzie miał swój udział. Allah jest Potężny ponad wszystko. 87. A kiedy ktoś pozdrowi cię pozdrowieniem, odpowiedz pozdrowieniem lepszym lub co najmniej takim samym. Zaprawdę, Allah wszystko zapisuje. 88. Allah jest Tym, poza którym nie ma nikogo godnego czci. On z pewnością nadal będzie was gromadził aż do Dnia Zmartwychwstania, co do którego nie ma żadnych wątpliwości. Któż bowiem jest bardziej prawdomówny w swych słowach niż Allah? 89. Co się z wami dzieje, że w odniesieniu do Hipokrytów dzielicie się na dwie grupy? Allah powalił ich z powodu tego, na co sobie zasłużyli. Czyż pragniecie prowadzić tego, któremu Allah nakazał zginąć? Nie szukaj drogi dla tego, któremu Allah nakazuje zginąć. 90. Oni chcieliby, abyście przestali wierzyć, tak jak i oni wierzyć przestali – abyście stali się im podobni. Dlatego nie bierzcie sobie przyjaciół spośród nich, chyba że wyemigrują dla sprawy Allacha. A jeśli się odwrócą, chwytajcie ich i zabijajcie zawsze, gdy ich znajdziecie. Nie bierzcie spośród nich ani przyjaciół ani pomocników, 91. z wyjątkiem tych, którzy złączeni są ludem, pomiędzy którym i wami zawarty jest pakt, albo tych, którzy przychodzą do was, podczas gdy ich serca wzdragają się przed walką z wami lub ich własnym ludem. Gdyby bowiem Allah zapragnął, dałby im siłę przeciwko wam, a wtedy z pewnością walczyliby z wami. Jeśli zatem będą trzymać się od was z daleka i nie będą z wami walczyć oraz zaproponują wam pokój, wtedy Allah nie zezwala wam na żaden odruch agresji przeciwko nim. 92. Znajdziecie również takich, którzy chcą być bezpieczni przed wami oraz przed własnym ludem. A zawsze, kiedy zwracają się ku wrogości, wpadają w nią głową naprzód. Dlatego jeśli nie będą trzymać się od was z daleka, nie zaproponują wam pokoju ani nie będą powstrzymywać swych dłońmi, wtedy chwytajcie ich i zabijajcie, kiedy tylko ich znajdziecie. Przeciwko takim ludziom przekazaliśmy wam zdecydowany autorytet. 93. Nie przystoi wiernemu zabijać wiernego, chyba, że przez pomyłkę. Ten zaś, kto zabije wiernego przez pomyłkę, uwolni wierzącego niewolnika oraz zapłaci odszkodowanie jego spadkobiercom, chyba że w akcie dobroczynności darują mu to. Gdyby jednak zabity człowiek pochodził z ludu wam wrogiego, a byłby wierzący, wtedy karą jest jedynie danie wolności wierzącemu niewolnikowi. Gdyby zaś

człowiek ten pochodził z ludu, z którym zawarliście przymierze, wtedy karą jest odszkodowanie dla jego spadkobierców oraz uwolnienie wierzącego niewolnika. Jeśliby kto takowego nie znalazł, wtedy będzie pościł przez dwa kolejne miesiące – litość ze strony Allacha. Allach jest Wszystkowiedzący, Mądry. 94. A jeśli kto zabije świadomie wierzącego, jego nagrodą stanie się Piekło, w którym zamieszka. Allach się na niego zagniewa i przeklnie go i przygotowuje dlań wielką karę. 95. O wy, którzy wierzycie! Kiedy wyruszą do walki za sprawę Allacha, dokonujcie stosownego przebadania i nie odpowiadajcie tym, którzy pozdrawiają was pozdrowieniem pokoju: „Nie jesteś wierzącym”. Poszukujcie dóbr tego życia, podczas gdy właśnie u Allacha dobrych rzeczy jest w brud. Tacy byliście przed tym, lecz Allach udzielił wam swej szczególnej łaski, dokonujcie zatem właściwego rozeznania. Zaiste, Allach jest Świadom tego, co czynicie. 96. Ci z wiernych, którzy siedzą w domu, czekając na chromych, oraz ci, którzy dokładają starań dla sprawy Allacha swoim bogactwem i swoimi osobami, oni nie są sobie równi. Allach wyniósł w randze tych, którzy dokładają starań swoim bogactwem i swoimi osobami, ponad tych, którzy pozostają w domu. A każdemu z nich przyobiecał Allach dobro. I Allach wyniósł tych, którzy się starają, ponad tych którzy siedzą w domu, z pomocą wspaniałej nagrody. 97. przy pomocy stopni wspaniałości przez Niego zesłanych, jak i dzięki szczególnemu przebaczeniu i litości. A jest Allach Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 98. Zaprawdę, tym, którym aniołowie przynoszą śmierć, podczas gdy oni sami krzywdzą swoje dusze, aniołowie powiedzą: „Do czego dążyliście? Ci odpowiedzą: „Byliśmy w kraju traktowani jako słabi”. Aniołowie powiedzą: „Czy ziemia Allacha nie była dość duża, abyście mogli do niej wyemigrować?” Są to ci których mieszkaniem będzie piekło, a jest to zły los. 99. Z wyjątkiem tych słabych wśród mężczyzn, niewiast i dzieci, którzy nie są w stanie przyjąć żadnego planu ani znaleźć żadnej drogi ucieczki. 100. Jeżeli o nich chodzi, być może Allach zmaże ich grzechy. Allach bowiem wymazuje grzechy, jest Najbardziej Miłosierny. 101. A kto wyemigruje ze swego kraju dla sprawy Allacha, ten znajdzie na ziemi liczne miejsca schronienia i obfitości. Kto zaś opuści swój dom, emigrując dla sprawy Allacha i Jego Posłańca, i zaskoczy go śmierć, ten znajdzie zapłatę u Allacha. Allach bowiem jest Najbardziej Miłosierny, Litościwy. 102. Kiedy będziecie podróżować po kraju, nie będziecie winni, gdybyście skrócili Modlitwę, obawiając się, że ci, którzy nie wierzą, przysporzą wam mogą kłopotów. Zaprawdę, niewierni są waszymi jawnymi wrogami. 103. A kiedy będziesz wśród nich i będziesz prowadzić Modlitwę dla nich, niechaj część z nich stanie obok ciebie i niechaj wezmą ze sobą swą broń. I kiedy już oddadzą pokłony, niechaj staną za tobą i niech inna grupa, która się jeszcze nie modliła, podejdzie i modli się wraz z tobą. I także oni niechaj wezmą ze sobą swoje środki obronne i swoją broń. Niewierni chcieliby, abyście nie zważali na waszą broń i wasze bagaże, by mogli od razu na was napaść. Nie będzie z waszej strony grzechem, jeśli z powodu niewygody spowodowanej deszczem lub z powodu waszej choroby odłożycie broń na bok. Zawsze jednak powinniście mieć się na baczności. Zaiste, Allach przygotował dla niewiernych poniżającą karę. 104. A po skończeniu Modlitwy, pamiętajcie o Allachu, stojąc, siedząc i kładąc się na boku. Kiedy zaś będziecie wolni od niebezpieczeństwa, wtedy dopełniajcie Modlitwy w nakazanej formie. Zaprawdę, wiernych zachęca się do wypełniania Modlitwy w wyznaczonych godzinach. 105. I nie zaniedbujcie się w poszukiwaniu tych ludzi. Jeśli wy cierpicie, oni cierpią tak samo jak wy. Wy jednak macie nadzieję na to od Allacha, na co oni nadziei nie mają. Allach jest Wszechwiedzący, Mądry. 106. Z całą pewnością zesłaliśmy ci Księgę zawierającą prawdę, byś mógł rozsądzać pomiędzy ludźmi za pomocą tego, czego nauczył się Allach. I nie bądź obrońcą niewiernych. 107. I prosz o przebaczenie od Allacha. Zaiste, Allach jest Najbardziej Miłosierny, Litościwy. 108. Nie wstawiaj się za tymi, którzy są nieszczerzy wobec samych siebie. Zaiste, Allach nie miłuje tego, kto jest wiarołomny i kto jest wielkim grzesznikiem. 109. Oni próbują ukryć swoje zamiary przed ludźmi, lecz nie są w stanie ich

ukryć przed Allachem. On jest wszak obecny wśród nich, kiedy knują w nocy w sprawach, których On nie aprobeuje. Allach ogarnia wszystko to, co czynią. 110.Zważcie! To wyście są tymi, którzy błagali za nich w życiu obecnym. Któż jednak wstawi się za nich w Dniu Zmartwychwstania lub kto będzie ich opiekunem? 111.Kto czyni zło lub szkodzi swojej duszy, a potem poprosi Allacha o przebaczenie, stwierdzi, że Allach jest Najbardziej Miłosierny, Litościwy. 112.Kto zaś popełnia grzech, popełnia go jedynie przeciwko swej własnej duszy. A Allach jest Wszechwiedzący, Mądry. 113.Kto popełnia błąd lub grzech, a potem obwinia nim człowieka niewinnego, ten z pewnością dźwiga brzemień kalumni i wyraźnego grzechu. 114.I gdyby nie miłosierdzie Allacha dla ciebie i Jego litości, pewna ich grupa chciałaby doprowadzić cię do ruiny. Oni jednak rujnują wyłącznie samych siebie i w ogóle nie są w stanie zaszkodzić ci. Allach zesłał ci Księgę i mądrość oraz nauczył cię tego, czegoś nie znał. Wielkie jest miłosierdzie Allacha dla ciebie. 115.Nie ma niczego dobrego w wielu z ich zebrań z wyjątkiem zgromadzeń tych ludzi, którzy zachęcają do dobroczynności, dobroci lub czynienia pokoju wśród ludzi. Tego, który tak czyni, starając się przypodobać Allachowi, obdarzymy wkrótce wspaniałą nagrodą. 116.Kto zaś przeciwstawiać się będzie Posłańcowi po tym, jak otrzyma przewodnictwo, i pójdzie drogą inną niż droga wiernych, temu pozwolimy iść wybraną przezeń drogą i wrzucimy go do Piekła, a jest to zły los. 117.Allach nie wybacza przypisywania Mu czegokolwiek jako partnera, ale przebacza niedoskonałość tym, którym tylko zechce. Kto zaś przypisuje Allachowi cokolwiek, ten zaiste bardzo zboczył z drogi. 118.Poza Nim błagają jedynie o przedmioty bez życia, a błagają wyłącznie Szatana, Zbuntowanego, 119.którego Allach wyklął. Powiedział on: „Z pewnością odbiorę Ci określoną część sług”. 120.”I z pewnością sprowadzę ich z właściwej drogi, i z pewnością wzbudzę w nich próżne pragnienia, i z pewnością podburzę ich, a będą obcinać uszy bydłu. Zapewne podburzę ich, a zmieniają to, co stworzył Allach”. Kto weźmie Szatana za przyjaciela, ten z pewnością poniesie wyraźną stratę. 121.On daje im fałszywe obietnice i pobudza w nich próżne pragnienia. Szatan obiecuje tylko rzeczy próżne. 122.Dla takich mieszkaniem będzie Piekło i nie znajdą z niego drogi ucieczki. 123.Lecz jeśli chodzi o tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, tych dopuścimy do Ogrodów, poniżej których przepływają strumienie, i w nich zamieszkają na wieki. Jest to niezawodna obietnica Allacha. Bo któż może być bardziej prawdomówny niż Allach w swoim słowie? 124.Nie stanie się zgodnie z waszymi pragnieniami ani z pragnieniami Ludu Księgi. Kto dopuszcza się zła, temu zostanie ono odplacone. Ten nie znajdzie sobie żadnego przyjaciela ani pomocnika poza Allachem. 125.Lecz kto spełnia dobre uczynki, mężczyzna czy niewiasta, i jest wierzący, ten wejdzie do nieba i nie zostanie skrzywdzony nawet tak mało, jak mała jest wklęsłość w pestce daktyla. 126.Bo któż jest lepszy w wierze niż ten, kto całkowicie poddaje się Allachowi, czyni dobro i wyznaje religię Abrahama, człowiek prawy? Allach wszak wziął sobie Abrahama za szczególnego przyjaciela. 127.A do Allacha należy wszystko to, co jest w niebiosach, jak i to, co jest na ziemi. Allach ogarnia wszystkie rzeczy. 128.Oni oczekują od ciebie decyzji Prawa dotyczącego małżeństwa z więcej niż jedną niewiastą. Powiedz: Allach przekazuje wam swą decyzję w tej sprawie. To zaś, co recytowane jest wam w innym miejscu Księgi, dotyczy dziewcząt-sierot, którym nie dajecie tego, co jest dla nich nakazane, i pragniecie je poślubić, jak i dotyczy to słabych spośród dzieci. Pan zachęca was, byście sprawiedliwie obchodzili się z sierotami. A jeśli czynicie cokolwiek dobrego, zaprawdę, Allach dobrze o tym wie. 129.Jeżeli niewiasta obawia się niewłaściwego traktowania lub nieczułości ze strony jej męża, nie będzie dla nich grzechem, jeśli się z sobą należycie pojednają. Pojednanie bowiem jest najlepsze. Ludzie zaś skłaniają się ku pożądlivości. Jeżeli czynicie dobro i jesteście sprawiedliwi, zaprawdę, Allach jest Świadom tego, co czynicie. 130.Nie jesteście w stanie utrzymać doskonałej równowagi między żonami, bez względu na to, jak bardzo tego pragniecie. Nie skłaniajcie się jednak całkowicie ku jednej, tak by

pozostawiać inne jak rzecz porzuconą. A kiedy się pojednacie i będziecie postępować sprawiedliwie, zaprawdę Allah jest Najbardziej Miłosierny i Litościwy. 131. A jeżeli się rozdziela, Allah uczyni oboje niezależnymi ze swej szczodrości, bo Allah jest Hojny, Mądry. 132. Do Allacha należy wszystko to, co znajduje się w niebiosach, jak i wszystko to, co na ziemi. Z pewnością nakazaliśmy tym, którym została dana Księga przed wami, jak i nakazaliśmy wam samym, byście bali się Allacha. Jeżeli jednak nie uwierzycie, to pamiętajcie, że do Allacha należy wszystko to, co jest w niebiosach, oraz to, co jest na ziemi. Allah zaś jest Samowystarczalny, Godny Chwały. 133. Do Allacha należy wszystko to, co jest w niebiosach, i wszystko to, co jest na ziemi. Allah wystarczy jako Opiekun. 134. Jeżeli zechce, On może was zabrać – o ludu – i przeprowadzić innych na wasze miejsce. Allah ma dość potęgi, by tego dokonać. 135. Kto pragnie nagrody tego świata, niechaj się dowie, że u Allacha jest nagroda tego świata, jak i Życia Przyszłego. Allah bowiem jest Wszystkosłyszący, Wszystkowidzący. 136. O wy, Którzy wierzycie! Bądźcie dokładni w przestrzeganiu sprawiedliwości i bądźcie świadkami dla Allacha, nawet gdyby było to wbrew wam samym lub przeciwko waszym rodzicom lub krewnym. Bez względu na to czy człowiek, przeciwko któremu daje się świadectwo, jest bogaty czy biedny, Allah bardziej zważa na nich obu niżli ty. Dlatego nie gońcie za swymi niskimi pobudkami, abyście mogli postępować sprawiedliwie. Lecz jeśli będziecie ukrywać lub unikać prawdy, wtedy wiedźcie, że Allah jest Świadom tego, co czynicie. 137. O wy, którzy wierzycie! Wierźcie w Allacha i Jego Posłańca, jak i w Księgę, którą temu Posłańcowi objawił oraz w Księgę, którą objawił przedtem. Kto nie wierzy w Allacha i Jego aniołów, w Jego Księgi i Jego Posłańców, i Dzień Ostatni, ten z pewnością bardzo zboczył z drogi. 138. Tym, którzy wierzą, a potem przestają wierzyć, potem znów wierzą, a potem znów przestają wierzyć i powiększają swą niewiarę, Allah nigdy nie przebaczy ani nie poprowadzi ich ku właściwej drodze. 139. Przekaż hipokrytom nowinę, że czeka ich bolesna kara. 140. Tym, którzy za przyjaciół biorą sobie niewiernych raczej niżli wiernych. Czyż oczekują honorów z ich rąk? Zaprawdę wszelki honor należy do Allacha. 141. On zaś objawił wam już w Księdze, że kiedy słuchacie jak zaprzecza się Znakom od Boga i szydzi się z nich, nie siadajcie z tymi, którzy pozwalają sobie na takie słowa aż do czasu, kiedy zajmą się jakąś inną rozmową. W takim bowiem przypadku byłibyście podobni do nich. Zaprawdę, Allah zbierze hipokrytów i niewiernych w Piekło, wszystkich razem; 142. Tych, którzy czekają na wasz upadek. Kiedy wy zwyciężacie dzięki Allahowi, oni powiadają: „Czyż nie byliśmy z wami?” A jeśli mają w nim udział niewierni, ci powiadają do nich: „Czy przy poprzedniej okazji nie skorzystaliśmy więcej niż wy i nie uchroniliśmy was przed wierzącymi?” Allah rozsądzi was w Dniu Zmartwychwstania. Allah nie da niewiernym możliwości zwycięstwa nad wiernymi. 143. Hipokryci starają się zwieść Allacha, lecz On ukarze ich za ich oszustwa. A kiedy stają do Modlitwy, stoją leniwie i pragną być widziani przez ludzi, o Allachu zaś myślą niewiele, 144. wahając się pomiędzy tym i tamtym, nie należąc ani do tych, ani do tamtych. Dla tego, komu Allah wyznaczy zgubę, nie znajdziesz sposobu ucieczki. 145. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół niewiernych przed wiernymi. Czyż chcecie dać Allahowi wyraźny dowód przeciwko wam samym? 146. Hipokryci z pewnością znajdą się w największej głębi Ognia. I nie znajdziesz dla nich pomocnika. 147. Z wyjątkiem tych, którzy okażą skruchę, poprawią swe postępowanie, mocno przylgną do Allacha i będą szczerzy w swej Jemu posłusznosci – ci są wśród wiernych. Allah wkrótce obdarzy wiernych wielką nagrodą. 148. Dlaczego Allah miałby was karać, jeśliście wdzięczni i jeśli wierzycie? Allah docenia, jest Wszzechwiedzący.

CZEŚĆ VI

149. Allah nie lubi nieprzyzwoitej mowy wśród innych, chyba że ze strony tego, kogo się krzywdzi. Zaprawdę, Allah jest Wszystkosłyszący, Wszzechwiedzący. 150. Bez względu na to czy

obwieszczacie publicznie jakiś dobry uczynek czy zachowujecie go w tajemnicy lub przebaczacie zło, Allah z pewnością zmaże grzechy, jest Wszechpotężny. 151. Zaiste, ci, którzy nie wierzą w Allacha i Jego Posłańców oraz starają się poróżnić Allacha i Jego Posłańców, jak i powiadają: „Wierzmy w jednych, lecz nie wierzymy w innych” oraz starają się wbijać klinem, ci są, zaiste, niewiernymi. A dla niewiernych właśnie przygotowaliśmy poniżającą karę. 153. Tym zaś, którzy wierzą w Allacha i wszystkich Jego Posłańców i nie dokonują rozróżnień pomiędzy nimi, im wkrótce Pan da ich nagrodę. Allah jest bowiem Najbardziej Miłosierny, Litościwy. 154. Lud Księgi prosi cię, abys przyniósł mu Księgę z Nieba. Oni prosili Mojżesza o coś jeszcze większego. Mówili: „Pokaż nam Allacha otwarcie”. Z tego powodu spadła na nich niszcząca kara – z powodu ich grzechu. Wtedy wzięli sobie cielca za obiekt czci, po tym jak otrzymali wyraźne Znaki, lecz My wybaczyliśmy im nawet to. I daliśmy Mojżeszowi zdecydowany autorytet. 155. Wysoko ponad nimi wznieśliśmy Gór, zawierając z nimi przymierze, i powiedzieliśmy im: „Wejdźcie przez bramę w uległości” i dodaliśmy: „Nie grzeszcie w kwestii Szabatu”. I zawarliśmy z nimi stanowcze przymierze. 156. Tak zatem z powodu złamania przez nich przymierza, przez ich zaprzeczanie Znakom Allacha, przez podejmowanie prób niesprawiedliwego zabijania Proroków, jak i mawianie: „Nasze serca okrywają zasłony” – nie, to Allah zapieczętował je z powodu ich niewiary, więc wierzą tylko trochę. 157. I z powodu ich niewiary i przez wypowiadanie przeciwko Marii strasznych kalumni. 158. I z powodu tego, że powiadali: „Zabiliśmy Mesjasza, Jezusa, syna Marii, Posłańca od Allacha”, podczas gdy nie zabili go, ani nie spowodowali jego śmierci na krzyżu, on bowiem tak tylko wyglądał jak ktoś ukrzyżowany; ci, którzy mają w tym względzie różne zdania, są z pewnością w stanie zwątpienia co do tego; nie posiadają o tym pewnej wiedzy, lecz tylko słuchają domysłów, a nie zdobyli w tej sprawie pewności. 159. Przeciwnie, Allah wyniósł go do Siebie. A Allah jest Potężny, Mądry. 160. Wśród Ludu Księgi nie ma nikogo, kto zmieniłby swą wiarę co do tego przed swoją własną śmiercią. Lecz w Dniu Zmartwychwstania on (Jezus) będzie świadkiem przeciwko nim. 161. Tak zatem z powodu występków Żydów My zabroniliśmy im rzeczy czystych, które były im dozwolone, jak i z powodu powstrzymywania przez nich wielu innych ludzi przed wrogami Allacha. 162. I z powodu tego, że czerpali zyski, chociaż było to zabronione, jak i z powodu tego, że przejmowali krzywdząco bogactwo innych ludzi. Przygotowaliśmy dla nich – dla tych, którzy nie wierzą – bolesną karę. 163. Lecz ci spośród nich, którzy mocno ugruntowani są w wiedzy, jak i wierni, wierzą w to, co zostało tobie zesłane i co było zesłane przed tobą, a zwłaszcza ci, którzy przestrzegają Modlitwy i ci, którzy płacą Zakāt i ci, którzy wierzą w Allacha i Dzień Ostatni. Tym z pewnością damy wspaniałą nagrodę. 164. Zaiste, zesłaliśmy ci objawienie, jak zesłaliśmy objawienie Noemu i Prorokom, którzy byli po nim. Zesłaliśmy objawienie Abrahamowi, Izmaelowi, Izaakowi, Jakubowi i jego dzieciom, Jezusowi, Hiobowi, Jonaszowi, Aaronowi i Salomonowi, oraz daliśmy Dawidowi Księgę. 165. I wysłaliśmy kilku Posłańców, o których już ci mówiliśmy, jak i kilku, o których ci nie wspominaliśmy – do Mojżesza zaś Allah przemawiał długo – 166. Posłańców, głosicieli dobrej nowiny oraz tych, którzy ostrzegają, aby ludzie nie mogli mieć żadnej wymówki przeciwko Allahowi po przybyciu Posłańców. Allah zaś jest Potężny, Mądry. 167. Jednakże Allah daje świadectwo poprzez objawienie, które zesłał tobie, że zesłał je w pełni swej wiedzy. Także i aniołowie dają świadectwo. Wszak Allah wystarczy jako Świadek. 168. Ci, którzy nie wierzą i powstrzymują innych przed drogami Allacha, z pewnością zbczyli daleko z drogi. 169. zaiste, tym, którzy nie uwierzyli i postępowali niesprawiedliwie, Allah nie przebaczy ani nie wskaże im żadnej drogi, 170. z wyjątkiem drogi Piekła, w którym zamieszkają na długi okres. A dla Allacha jest to całkiem łatwe. 171. O ludzkości! Rzeczywiście przybył do ciebie Posłaniec z prawdą od twojego Pana. Dlatego uwierz, bo tak będzie dla ciebie lepiej. Jeśli jednak nie uwierzysz, to do Allacha należy wszystko to, co jest w niebiosach, jak i to, co na ziemi. Allah wszak jest Wszechwiedzący,

Mądry. 172. O Ludu Księgi! Nie przekraczajcie granic waszej granicy i nie mówcie o Allachu niczego poza prawdą. Zaprawdę, Mesjasz – Jezus, syn Marii – był tylko Posłańcem od Allacha oraz spełnieniem Jego Słowa, którego zesłał Pan Marii oraz litością od Niego. Zatem uwierzcie w Allacha i Jego Posłańców oraz nie powiadajcie: „Jest ich troje”. Odstąpcie od tego, tak bowiem będzie dla was lepiej. Zaprawdę, Allah jest Jedynym Bogiem. On jest Święty, daleki od posiadania syna. Do niego należy wszystko to, co jest w niebiosach, jak i wszystko to, co jest na ziemi. A Allah wystarczy jako Opiekun. 173. Zaiste, Mesjasz nie gardzi tym, że jest sługą Allacha, nie czynią tego także aniołowie, którzy są blisko Niego. Kto bowiem gardzi czcią Allacha i jest dumny – takich On zbierze razem. 174. A jeśli chodzi o tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, On da im ich nagrodę w całej pełni oraz da im jeszcze więcej ze swej łaski. Jeśli jednak chodzi o tych, którzy gardzą i są dumni, On ukarze ich bolesną karą. Poza Allachem nie znajdą dla siebie żadnego przyjaciela ani pomocnika. 175. O wy, ludzie! Wyraźny dowód rzeczywiście spłynął na was od Pana waszego i zesłaliśmy wam wyraźne Światło. 176. Zatem, jeśli chodzi o tych, którzy wierzą w Allacha i mocno przy Nim trwają. On z pewnością dopuści ich do swej litości i miłosierdzia i poprowadzi ich drogą prowadzącą prosto do Niego. 177. Proszą cię o podjęcie decyzji. Powiedz: „Allah przekazuje swą decyzję w kwestii Kałālah. Jeżeli umrze mężczyzna, nie pozostawiając dziecka, a ma siostrę, ona otrzyma połowę tego, co on zostawił. Ją uczyni dziedziczką, o ile nie ma ona dziecka. Gdyby jednak były dwie siostry, wtedy otrzymają dwie trzecie tego, co on pozostawia. A gdyby spadkobiercami było rodzeństwo – zarówno mężczyźni, jak i niewiasty – wtedy mężczyzna otrzyma tyle co dwie niewiasty. Allah wyjaśnia to wam, abyście nie zboczyli z drogi, wszak On wszystko dobrze zna”.

5. **AL-MĀ'IDAH** (objawiony po Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. O wy, którzy wierzycie! Spełniajcie warunki waszych porozumień. Prawowitymi czyni się dla was czworonogi z klasy bydła inne niż te, które się wam przedstawia. Nie sądźcie, że przyzwala się wam polowanie w czasie pielgrzymki. Zaiste, Allah nakazuje to, co zapagnie. 3. O wy, którzy wierzycie! Nie bezczęście Znaków Allacha, Uświęconego Miesiąca ani zwierząt przyprowadzonych na ofiarę. Nie bezczęście zwierząt ofiarnych noszących kolie na szyjach ani tych; którzy udają się do Świętego Domu, szukając łaski od Pana i Jego upodobania. I kiedy zdejmiecie strój pielgrzyma i opuścicie Święte Terytorium, możecie polować. I niechaj fakt, że pewni ludzie przeszkadzali wam w dotarciu do Świętego Meczetu, nie powoduje, byście zgrzeszyli. Pomagajcie sobie wzajemnie w sprawiedliwości i pobożności, jednak nie pomagajcie nikomu w grzechu i występku. I okazujcie bojaźń przed Allachem. Zaprawdę, Allah jest Srogi w karaniu. 4. Zabrania się wam mięsa zwierzęcia, które samo z siebie umiera, jak i krwi i mięsa świni. Zabrania się wam też tego, do czego wzywa się imienia innego niż Allacha; tego, co zostało uduszone; i tego, co zostało zatłuczone na śmierć; tego, co zdechło z powodu upadku lub co wykrwawiło się na śmierć; tego, z czego jadło dzikie zwierzę, z wyjątkiem takiego, co we właściwy sposób zabiliście; tego, co zostało zabite przy ołtarzu jako ofiara dla bożków. Zabrania się wam również podejmowania prób poznania waszego losu poprzez stosowanie strzał wróżbiarskich. To bowiem jest akt nieposłuszeństwa. Dzisiaj ci, którzy nie wierzą, nie mają nadziei na zaskodzenie waszej religii, więc nie bójcie się ich, lecz okazujcie bojaźń przede Mną. Dzisiaj udoskonaliłem tę religię dla was i dopełniłem mą łaskę wobec was, jak i jako religię wybrałem dla was Islam. Jeżeli jednak zmusi kogoś głód, a nie będzie świadomie chciał zgrzeszyć, wtedy zaiste Allah Najbardziej Przebacza i jest Litościwy. 5. Pytają cię o to, co jest dla nich prawowite. Powiedz: „Prawowitymi są dla was wszystkie dobre rzeczy, jak i to, do łapania czego przyuczyliście dzikie zwierzęta i ptaki, ucząc je polowania i nauczając je z tego, czego

nauczył was Allah. Jedźcie zatem z tego, co one dla was złapią i wypowiadajcie przy tym imię Allacha. I bójcie się Boga. Zaiste, Allah jest szybkim Rachmistrem”. 6. Dzisiaj wszystkie dobre rzeczy uczynione zostały dla was prawowitymi. Także pożywienie Ludu Księgi jest dla was prawowite. Wasze zaś pożywienie jest prawowite dla nich. Prawowitymi dla was są cnotliwe wierzące niewiasty spośród tych, którzy otrzymali Księgę, przed wami, jeżeli dacie im posagi, zawierając ważne małżeństwo i nie będziecie dopuszczać się cudzołóstwa ani nie szukać potajemnie kochanków. Kto zaś odrzuca wiarę, zaprawdę, jego dzieła są próżne, natomiast w Życiu Przyszłym znajdzie się on pomiędzy przegrany. 7. O wy, którzy wierzycie! Kiedy stajecie do Modlitwy, obmyjcie swe twarze i ręce aż do łokci, i przesuńcie wilgotnymi dłońmi po swych głowach, i obmyjcie swe stopy aż do kostek. A gdybyście byli nieczyści, oczyśćcie się przez kąpiel. A jeżeli jesteście chorzy lub w podróży, a nie jesteście czyści, lub jeden z was wychodzi z ustępu lub jeśli dotykaliście niewiast, to gdy nie znajdujecie wody, to weźcie trochę czystego piasku i nim wytrzyjcie sobie twarze i dłonie. Allah nie chce sprawiać wam trudności. On pragnie was oczyścić i dopełnić swej łaski wobec was, abyście mogli być Mu wdzięczni. 8. I przypomnijcie sobie łaskę Allacha dla was i przymierze, które z wami zawarł, a wy powiedzieliście: „Słyszemy i jesteśmy posłuszni”. I bójcie się Allacha. Zaprawdę, Allah dobrze wie, co jest w waszych umysłach. 9. O wy, którzy wierzycie! Bądźcie wytrwali dla sprawy Allacha, w sprawiedliwości dając świadectwo. I niechaj wrogość ludzi nie spowoduje, żebyście postępowali inaczej, jak tylko w sprawiedliwości. Bądźcie zawsze sprawiedliwi, to bowiem bliższe jest cnoty. I bójcie się Allacha. Zaprawdę, Allah jest Świadom tego, co czynicie. 10. Allah obiecał tym, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, że otrzymają oni przebaczenie i wielką nagrodę. 11. A jeśli chodzi o tych, którzy nie wierzą i odrzucają Znaki Boże, to są oni ludem Piekła. 12. O wy. Którzy wierzycie! Przypomnijcie sobie łaskę Allacha wobec was, kiedy pewien lud miał zamiar podnieść na was rękę, a On powstrzymał ich ręce. I bójcie się Allacha. W Allachu wierni powinni pokładać swe zaufanie. 13. Allah rzeczywiście zawarł przymierze z Dziećmi Izraela. Powołaliśmy spośród nich dwunastu przywódców. Allah zaś powiedział: „Zaprawdę, jestem z wami. Jeśli będziecie przestrzegać Modlitwy, płacić Zakāt i wierzyć w Moich Posłańców oraz wspierać ich, użyczać Allahowi godziwej pożyczki, odsunę od was wasze zło i dopuszczę was do Ogrodów, poniżej których płyną strumienie. Jednak jeśli później ktoś z was przestanie wierzyć, ten z pewnością bardzo zбочzył z właściwej drogi”. 14. Tak zatem, ponieważ zerwali przymierze, My przekleliśmy ich i zatwardziliśmy ich serca. Oni usuwają słowa z ich właściwych miejsc i zapomnieli wiele z tego, czym byli napominani. I ty nadal znajdować u nich będziesz zdradliwość, z wyjątkiem nielicznych. Dlatego przebaczaj im i okazuj cierpliwość. Zaprawdę, Allah miłuje tych, którzy innym czynią dobro. 15. Także i z tymi, którzy powiadają: „Jesteśmy chrześcijanami”, zawarliśmy przymierze, oni jednak również zapomnieli wiele z tego, czym byli napominani. Dlatego wzbudziliśmy wśród nich wrogość i nienawiść aż do Dnia Zmartwychwstania. I Allah pokaże im wkrótce to, co czynią. 16. O Ludu Księgi! Przybył do was Nasz Posłaniec, który wyjaśnia wam wiele z tego, co z Księgi trzymaliście w ukryciu, i wybacza wam wiele waszych błędów. Rzeczywiście przybyło do was od Allacha Światło i zrozumiała Księga. 17. Dzięki niej Allah prowadzi tych, którzy poszukują u Niego upodobania na drogach pokoju, i wyprowadza ich z każdego rodzaju ciemności na światło mocą swojej Woli oraz prowadzi ich ku właściwej drodze. 18. Zaprawdę, przestali wierzyć, ci, którzy powiadają: „Zaprawdę Allachu – On jest Mesjaszem, syn Marii”. Powiedz: „Któż zatem ma jakąś siłę przeciwko Allahowi, skoro zapragnął on zniszczyć Mesjasza, syna Marii, i jego matkę, i wszystkich tych, którzy są na ziemi?” Do Allacha należy Królestwo niebios i ziemi oraz to, co jest między nimi. On tworzy, co zechce. On ma władzę nad wszystkimi rzeczami. 19. Żydzi i chrześcijanie powiadają: „Jesteśmy dziećmi Allacha i Jego umiłowanymi”. Powiedz: „Dlaczego zatem karze On was za wasze grzechy? Nie,

jesteście śmiertelnikami wśród tych, których On stworzył”. Pan przebacza każdemu, komu zechce, i karze każdego, kogo zechce. Do Allacha należy Królestwo niebios i ziemi oraz to, co jest między nimi, jak i do Niego nastąpi ostateczny powrót. 20.O Ludu Księgi! Zaprawdę, przybył do was Masz Posłaniec, po pewnej przerwie w serii Posłańców, który wyjaśnia wam różne rzeczy, abyście nie mówili: „Nie przybył do nas żaden dawca dobrej nowiny, ani nikt, kto by nas ostrzegł”. Tak zatem przybył do was dawca dobrej nowiny oraz ten, kto ostrzega. Allah zaś ma władzę nad wszystkimi rzeczami. 21.I przypomnijcie sobie, kiedy Mojżesz powiedział do swego ludu: „O ludu mój, przypomnij sobie łaskę Allacha dla ciebie, kiedy powoływał spośród ciebie Proroków i uczynił was królami, i dał wam, to, czego nie dał żadnemu spośród innych ludów”. 22.”O ludu mój, wejdź do Ziemi Świętej, którą Allah dla ciebie wyznaczył i nie wracaj, albowiem powróciłbyś jako przegrany”. 23.Powiedzieli: „O Mojżeszu, w kraju tym żyje nieposłuszny i silny lud, więc nie wejdziemy doń, dopóki lud ten nie odejdzie stąd. Kiedy lud ten stąd odejdzie, wtedy my wejdziemy do tego kraju”. 24.Wówczas dwaj mężowie spośród tych, którzy bali się swego Pana, a na których Allah wylał swą szczególną łaskę, powiedzieli: „Wejdźcie w bramę, posuwając się przeciwko nim. Kiedy już tam wejdziecie, z pewnością będziecie zwycięzcami. Zaufajcie Allahowi, jeśliście wierni”. 25.Powiedzieli: „O Mojżeszu, nigdy tam nie wejdziemy, dopóki oni tam będą. Idź zatem ty i twój Pan i walczcie, my zaś poczekamy tutaj siedząc”. 26.Powiedział: „Panie mój, mam władzę jedynie nad samym sobą i nad moim bratem. Dlatego wyróżnij nas spośród zbuntowanego ludu”. 27.Bóg powiedział: „Zaprawdę, ziemia ta będzie dla nich zabroniona na czterdzieści lat. Rozproszeni błąkać się będą po ziemi. Nie żałuj więc ludu zbuntowanego”. 28.I opowiedz im w prawdzie historię dwóch synów Adama, kiedy każdy z nich przygotował ofiarę i została ona przyjęta od jednego z nich, a nie została przyjęta od drugiego. Ten drugi powiedział: „Z pewnością zabiję cię”. Ten pierwszy zaś odrzekł: „Allah przyjmuje jedynie od sprawiedliwych”. 29.”Jeżeli podniesiesz na mnie rękę, by mnie zabić, ja nie podniosę swojej ręki na ciebie, by ciebie zabić. Ja bowiem boję się Boga, Pana Wszechświata”. 30.”Chciałbym, abyś karę grzechu popełnionego przeciwko mnie, jak i twojego własnego, i w ten sposób stał się mieszkańcem Ognia. Jest to bowiem zapłata dla tych, którzy czynią zło”. 31.Lecz jego własne zło spowodowało, że zabił swego brata i stał się w ten sposób jednym z przegranych. 32.Wtedy Allah zesłał kruka, który grzebał w ziemi, aby wskazać mu, jak ma ukryć zwłoki brata. Powiedział on: „Biada mi! Czyż nawet nie mogę być podobny do tego kruka, by móc zakopać zwłoki mego brata?” I wtedy nappełnił się skrucą. 33.Na podstawie tego nakazaliśmy Dzieciom Izraela, że jeśli ktoś zabiłby człowieka – chyba że byłaby to zemsta za zabicie innego lub za sianie zamętu w kraju – będzie tak, jakby zabił całą ludzkość. A jeśliby kto uratował czyjeś życie, będzie to tak, jakby uratował życie całej ludzkości. A Nasi Posłańcy przybyli do nich z wyraźnymi Znakami, lecz nawet po tym wielu z nich dopuszcza się występku w kraju. 34.Jedyną nagrodą tych, którzy wypowiadają wojnę Allahowi i Jego Posłańcowi i którzy starają się siać zamęt w kraju, jest to, że zostaną pozbawieni życia lub ukrzyżowani, ich ręce i stopy zostaną odcięte z powodu ich wrogości lub zostaną wygnani z kraju. Będzie to niełaską dla nich na tym świecie, w Życiu Przyszłym zaś otrzymają wielką karę, 35.z wyjątkiem tych, którzy okażą skrucę zanim znajdą się pod waszą władzą. Wiedźcie zatem, że Allah najbardziej przebacza, jest Litościwy. 36.O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Allacha i szukajcie drogi do Niego i dokładajcie starań dla Niego, abyście zaznali szczęścia. 37.Zaprawdę, gdyby ci, którzy nie wierzą, mieli wszystko to, co jest na ziemi i jeszcze raz tyle, by wykupić się tym od kary Dnia Zmartwychwstania, nie zostałoby to od nich przyjęte. I otrzymają bolesną karę. 38.Będę chcieli wydostać się z Ognia, lecz nie będą mogli z niego wyjść a spadnie na nich trwała kara. 39.A jeśli chodzi o mężczyznę, który kradnie, i o niewiastę, która kradnie, odetnijcie im ręce za ich występki i niechaj będzie to przykładem kary od Allacha. Allah jest bowiem Potężny,

Mądry. 40. Lecz jeśli ktoś okaże skruchę po swoim występku i wynagrodzi szkodę, wtedy Allah z pewnością zwróci się doń w łasce. Zaprawdę, Allah najbardziej przebacza i jest Litościwy.

41. Czyż nie wiesz, że Allah jest Tym, do którego należy Królestwo niebios i ziemi? On zsyła karę na tego, na kogo zechce, a ma On władzę nad wszystkimi rzeczami. 42. O Posłańcu! Niechaj nie napełniają cię żalem ci, którym śpieszno do popadnięcia w niewiarę – ci, których usta mówią: „Wierzemy”, lecz serca nie wierzą. Również wśród Żydów są i tacy, którzy chętnie słuchaliby wszelkiego kłamstwa – którzy słuchają, by przekazywać je innym – tym, którzy do ciebie nie przyszli. Oni przestawiają słowa po tym, jak umieszczone zostały we właściwych miejscach, i powiadają: „Jeśli to otrzymujecie, przyjmujcie, lecz jeśli tego nie otrzymujecie, trzymajcie się z daleka od tego”. A jeśli chodzi o tego, którego Allah pragnie wypróbować, nie powinieneś pomagać mu przeciwko Allahowi. Są to bowiem ci, których serca nie będą oczyszczone, ponieważ Allah nie upodobał ich sobie. Dla nich niełaska na tym świecie, w Życiu Przyszłym zaś otrzymają srogą karę. 43. Oni chętnie słuchają fałszu, połykają to, co zakazane. Jeżeli zatem przyjdą do ciebie, byś ich rozsądził, rozsądź ich lub odwróć się od nich. A jeśli się od nich odwrócisz, w ogóle nie będą mogli ci zaszkodzić. A jeśli będziesz rozsądzał, czyń to sprawiedliwie. Zaprawdę, Allah miłuje sprawiedliwych. 44. Lecz jakże uczynią cię swoim sędzią, skoro mają ze sobą Torah, w którym zawarty jest sąd Boży? A jednak odwracają się i z pewnością nie uwierzą.

45. Zaprawdę, zesłaliśmy Torah w którym zawarte było przewodnictwo i światło. Na jego mocy Prorocy, którzy byli Nam posłuszni, byli sędziami dla Żydów, jak to uczynili ludzie pobożni i uczeni w Prawie, ponieważ to oni mieli zachować Księgę Allacha i ponieważ byli jej strażnikami. Dlatego nie bójcie się ludzi a bójcie się Mnie. Nie sprzedawajcie Moich Znaków za marną cenę. Kto zaś sądzi nie na podstawie tego, co zesłał Allah, ten jest niewierzący. 46. W nim nakazaliśmy im: życie za życie i oko za oko, ucho za ucho, ząb za ząb, za inne zaś szkody równoważną odpłatę. Kto zaś zrezygnuje z prawa do zemsty, będzie to odpuszczeniem jego własnych grzechów. Kto sądzi nie na podstawie tego, co zesłał Allah, ten jest naprawdę złoczyńcą. 47. I uczyniliśmy, że Jezus, Syn Marii, poszedł ich śladem, wypełniając to, co przed nim objawione zostało w Torah. I daliśmy mu Ewangelię, w której było przewodnictwo i światło, wypełniając to, co przed nim objawione było w Torah, i przewodnictwo i napomnienie dla bogobojnych. 48. I niechaj Lud Ewangelii osądza zgodnie z tym, co Allah w niej objawił. Kto bowiem nie sądzi na podstawie tego, co zesłał Allah, ten jest spośród tych, którzy są grzesznikami. 49. I objawiliśmy ci Księgę zawierającą prawdę i wypełniającą to, co było objawione wcześniej w Księdze – i jako jej strażnika. Dlatego rozsądzaj ich za pomocą tego, co objawił Allah, i nie idź za ich złymi pragnieniami, odwracając się od prawdy, która do ciebie przybyła. Dla każdego z was wyznaczaliśmy zrozumiałe Prawo duchowe oraz wyraźną drogę w sprawach świeckich. A gdyby Allah siłą wprowadził swoją Wolę, wszystkich was uczyniłby jednym ludem, lecz On chce was poddać próbie za pomocą tego, co wam dał. Zatem prześcigajcie się wzajemnie w spełnianiu dobrych uczynków. Wszyscy bowiem powrócicie do Allacha, a wtedy On poinformuje was, w jakich sprawach nie było między wami zgody. 50. I że ty powinieneś ich rozsądzać za pomocą tego, co objawił Allah i nie idź za ich złymi pragnieniami i miej się przed nimi na baczności, żeby nie przysporzyli ci kłopotów częścią tego, co Allah tobie objawił. Jeżeli jednak odwrócą się, wiedz, że Allah ma zamiar ich ukarać za niektóre z ich grzechów. Bo rzeczywiście wielu ludzi jest nieposłusznych. 51. Czyż zatem poszukują osądu dni Niewiedzy? Bo któż jest lepszy niż Allah jako sędzia dla ludu o silnej wierze? 52. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół Żydów ani chrześcijan. Oni wzajemnie stają się swymi przyjaciółmi. A jeśli ktoś z was bierze ich sobie za przyjaciół, ten z pewnością jest jednym z nich. Zaprawdę, Allah nie prowadzi ludzi niesprawiedliwych. 53. Zobacysz tych, którzy mając w sercach chorobę, śpieszyć będą do nich, mówiąc: „Obawiamy się, żeby nie spadł na nas zły los”.

Być może Allah doprowadzi do zwycięstwa lub jakiegoś innego wydarzenia od samego Siebie. Wtedy oni będą żałować tego, co ukrywali w swoich umysłach. 54. A ci, którzy wierzą, powiedzą: „Czy to są ci, którzy na Allacha składali swoje solenne przysięgi, iż są z wami?” Ich dzieła są próżne i to oni stali się przegranymi. 55. O wy, którzy wierzycie! Jeżeli ktoś spośród was odwróci się od swej religii, to powiedz im, że Allah wkrótce na jego miejsce sprowadzi lud, który umiłuję jego, który będzie miły i pełen pokory wobec wierzących, natomiast twardy i stanowczy wobec niewiernych. Będą oni starać się dla sprawy Allacha i nie będą bać się wymówek ze strony tych, którzy szukają dziury w całym. Oto łaska Boża. On obdarza nią każdego, kogo zechce, a jest On Hojny, Wszechwiedzący. 56. Waszym przyjacielem jest Allah i Jego Posłaniec oraz wierni, którzy przestrzegają Modlitwy, płacą Zakāt i oddają cześć wyłącznie Bogu. 57. Ci zaś, którzy za przyjaciół biorą sobie Allacha, Jego Posłańca oraz wiernych, mogą być pewni, że to właśnie strona Allacha musi zwyciężyć. 58. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół tych, którzy wyśmiewają się z waszej religii, a są spośród tych, którzy przed wami otrzymali Księgę, jak i niewiernych. I bójcie się Allacha, jeśliście wierzący; 59. I którzy, gdy zwołujecie lud na modlitwę, wyśmiewają się z tego. Jest tak, dlatego, że są to ludzie, którzy nie rozumieją. 60. Powiedz: „O Ludu Księgi! Czy uważacie, iż błędem z naszej strony jest to, że wierzymy w Allacha i w to, co zostało nam zesłane i co było zesłane przedtem? A może jest tak dlatego, że większość z was nie jest posłuszna Allahowi?” 61. Powiedz: „Czy mam wam powiedzieć o tych, których nagroda od Allacha jest gorsza niż to? Oni są tymi, których Allah przeklął i na których spadł gniew Boży i z których uczynił On małpy i świnie i którzy czczą Złego. Ci zaiste są w gorszym położeniu, a i dalej od właściwej drogi. 62. I kiedy do was przychodzą, powiadają: „Wierzmy”, podczas gdy wchodzą z niewiarą i z nią wychodzą. Allah najlepiej wie, co ukrywają. 63. A ty widzisz, jak wielu z nich śpieszno do grzechu i występku i do spożywania rzeczy zabronionych. Zaprawdę, złem jest to, co praktykują. 64. Dlaczego święci i uczeni w Prawie nie zabronią im wypowiadania grzechu i spożywania rzeczy zabronionych? Zaprawdę, złem jest to, co czynią. 65. A Żydzi powiadają: „Ręka Allah jest związana”. Ich własne dłonie zostaną związane i będą przekłeci za to, co mówią. Nie, obie Jego ręce są szeroko rozpostarte. On daje, jak się Mu podoba. To zaś, co zostało zesłane tobie od twego Pana, z całą pewnością powiększy wielu z nich w buncie i niewierze. Rzuciliśmy między nimi wrogość i nienawiść aż po dzień Zmartwychwstania. Kiedy tylko wzniecają ogień wojny, Allah go gasi. Oni zaś starają się siać niepokój na ziemi, a Allah nie miłuję tych, którzy sieją zamęt. 66. I gdyby Lud Księgi uwierzył i był sprawiedliwy, My z pewnością odsunęlibyśmy od nich ich zło i z pewnością dopuścilibyśmy ich do Ogrodów szczęścia. 67. I gdyby przestrzegali Torah, Ewangelii i tego, co zostało zesłane teraz od ich Pana, zaprawdę, spożywaliby z dobrych rzeczy ponad nimi i spod ich stóp. Wśród nich są ludzie powściągliwi, lecz wielu z nich to tacy, którzy czynią zło. 68. O Posłańcu! Przekaz ludziom, co tobie zostało objawione od twego Pana. A jeśli tego nie uczynisz, nie przekażesz Jego Posłannictwa. Allah zaś będzie cię chronić przed ludźmi. Zaprawdę, Allah nie prowadzi ludzi niewierzących. 69. Powiedz: „O Ludu Księgi, stoisz na niczym, chyba że przestrzegać będziesz Torah, Ewangelii i tego, co teraz zesłane zostało od twego Pana”. I z pewnością to, co zostało ci zesłane od twego Pana, powiększy w nich ich bunt i niewiarę, więc nie żałuj ludu niewiernego. 70. Zaprawdę, ci, którzy uwierzyli, i Żydzi i Sabianie, i chrześcijanie – każdy, kto wierzy w Allacha i Dzień Ostatni oraz spełnia dobre uczynki, na tego nie spadnie żaden strach, ani nie będzie żałował. 71. Zaprawdę, zawarliśmy przymierze z Dziećmi Izraela i posłaliśmy do nich Posłańców. Lecz za każdym razem, gdy przychodził do nich Posłaniec z tym, czego nie pragnęły ich serca, niektórych traktowali jak kłamców, a innych próbowali zabijać. 72. I wyobrażali sobie, że w wyniku ich postępowania nie spadnie na nich kara, więc stali się ślepi i głusi. Ale Allah zwrócił się do nich z miłosierdziem, a mimo tego wielu z nich stało ślepymi i

głuchymi. Allah zaś zważy na to, co czynią. 73.Zaprawdę, ci są niewiernymi, którzy powiadają: „Allah, On jest Mesjaszem, synem Marii”, podczas gdy sam Mesjasz powiedział: „O Dzieci Izraela, czcicie Allacha, który jest moim Panem i waszym Panem”. Zaprawdę, kto przypisuje Allahowi partnerów, ten nie zostanie przez Allacha wpuszczony do Nieba, a jego mieszkaniem będzie Ogień. I złoczyńcy nie będą mieli żadnych pomocników. 74.Z pewnością ci nie wierzą, którzy powiadają: „Allah jest trzecim z trójcy”. Nie ma innego boga poza Jedynym Bogiem. I jeśli nie odstąpią od tego, co mówią, z pewnością spadnie na nich żalosna kara – na tych spośród nich, którzy nie wierzą. 75.Czyż zatem nie zwrócą się do Allacha i nie poproszą o przebaczenie od Niego, skoro Allah najbardziej przebacza i jest Litościwy? 76.Mesjasz, syn Marii, był jedynie Posłańcem. Zaprawdę, podobni mu Posłańcy przeminęli przed nim. A jego matka była prawdomówną niewiastą. Oni oboje zwykli byli jeść. Spójrz, jak wyjaśniamy Znaki dla ich dobra, i zobacz, jak się odwracają. 77.Powiedz: „Czy pragniecie czcić poza Allahem tego, kto nie ma władzy, by wam szkodzić ani czynić dobro?” Allah zaś jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 78.Powiedz: „O Ludu Księgi, nie przekraczajcie niesprawiedliwie granic w kwestii waszej religii ani nie poddawajcie się niskim pragnieniom ludu, który zszedł z drogi i spowodował, że wielu za nimi poszło, i który zszedł z właściwej drogi”. 79.Kto spośród Izraela nie dał wiary, ten został przeklęty językiem Dawida i Jezusa, syna Marii. Stało się tak, ponieważ nie uwierzyli i grzeszyli. 80.Nie powstrzymywali się wzajemnie przed niegodziwością, której się dopuszczali. Zaiste, to co zwykli byli czynić, było złem. 81.Zobaczysz, jak wielu z nich będzie się zaprzyjaźniać z tymi, którzy nie wierzą. Zaprawdę, złem jest to, co ich dusze wysłały przed sobą dla nich samych, więc Allah jest z nich niezadowolony. I ta właśnie kara będzie ich mieszkaniem. 82.Gdybyż uwierzyli w Allacha i tego Proroka oraz w to, co jemu zostało objawione, nie braliby ich sobie za przyjaciół, lecz jednak wielu z nich to grzesznicy. 83.Z pewnością stwierdzisz, że Żydzi oraz ci, którzy przypisują Allahowi partnerów, są spośród wszystkich ludzi najbardziej gwałtowni w swej wrogości wobec wiernych. Stwierdzisz także, że ci, którzy powiadają: „Jesteśmy chrześcijanami”, są spośród nich najbliżsi wiernym w kwestii przyjaźni. Jest tak dlatego, iż wśród nich są uczeni i mnisi oraz że nie są wyniośli.

CZĘŚĆ VII

84.A kiedy słuchają tego, co objawione zostało temu Posłańcowi, widzisz, jak ich oczy napęcznieją się łzami z powodu prawdy, którą rozpoznają. Powiadają: „Panie nasz, wierzymy, więc zapisz nas wśród dających świadectwo”. 85.”Dlaczego nie mielibyśmy uwierzyć w Allacha i w prawdę, która do nas przybywa, skoro prawdziwie chcemy, by Pan nasz przyłączył nas do ludu sprawiedliwych?” 86.Zatem „Allah nagroził ich za to, co mówili, i dał im Ogrody, poniżej których przepływają strumienie. W nich zamieszkają, a jest to nagroda dla tych, którzy czynią dobro. 87.Natomiast ci, którzy nie uwierzyli o odrzucili Nasze Znaki, ci są mieszkańcami Piekła. 88.O wy, którzy wierzycie! Nie czyńcie nieprawymi rzeczy dobrych, które Allah uczynił dla was prawowitymi, i nie dopuszczajcie się grzechu. Zaprawdę, nie miłuję On grzeszników. 89.I spożywajcie z tego, co dał wam Allah, a co jest prawowite i dobre. I bójcie się Allacha, w którego wierzycie. 90.Allach nie będzie zarzucał wam tych waszych przysięg, które są próżne, jednakże będzie was napominał za niedotrzymanie przysięg poważnych. Tak zatem pokutą za to jest nakarmienie dziesięciu biednych takim przeciętnym pożywieniem, jakim karmicie swoje rodziny, lub odzianie ich albo danie wolności niewolnikowi. Kto zaś nie będzie miał na to właściwych środków, niechaj pości przez trzy dni. Oto pokuta za wasze przysięgi, któreście złożyli. Dotrzymujcie dawanych przysięg. W ten sposób Allah wyjaśnia wam swoje Znaki, abyście byli wdzięczni. 91.O wy, którzy wierzycie! Wino, hazard, bożki i strzały wróżbiarskie to szkaradzieństwo dzieła Szatana. Zatem wystrzegajcie się ich wszystkich, aby dobrze się wam wiodło. 92.Szatan pragnie jedynie wywoływać wśród was wrogość

i nienawiść z pomocą wina i gier hazardowych oraz powstrzymać was przed pamiętaniem o Allachu i przed Modlitwą. Czy zatem dacie się powstrzymać? 93.Okazujcie posłuszeństwo Allahowi i Jego Posłańcowi oraz strzeżcie się. Jeśli jednak odwrócić się, wiedźcie, że wyłącznie na Naszym Posłańcu spoczywa zrozumiałe przekazanie Posłannictwa. 94.Na tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, nie spadnie grzech z powodu tego, co spożywają, pod warunkiem, że boją się Allacha i czynią dobro i znowu się boją Allacha, i wierzą, i znowu boją się Allacha, i czynią dobro. Albowiem Allah miłuje tych, którzy czynią dobro. 95.O wy, którzy wierzycie! Allah z pewnością wypróbuje was w pewnej drobnej sprawie: zwierzyzna, której dosięgnąć mogą wasze ręce i lance, aby Allah mógł spowodować, by poznano tych, którzy okazują przed Nim bojaźń potajemnie. Dlatego kto po tym zgrzeszy, otrzyma bolesną karę. 96.O wy, którzy wierzycie! Nie zabijajcie zwierzyny podczas Pielgrzymki. Kto jednak spośród was zabije jakieś zwierzę umyślnie, wynagrodzeniem za nie jest czworonóg podobny do zwierzęcia zabitego, wyznaczony przez dwóch sprawiedliwych spośród was i przyprowadzony w ofierze do Ka'bah. W formie pokuty człowiek taki może nakarmić pewną liczbę biednych lub pościć przez taką samą liczbę dni, by poprobować kary za swój uczynek. A jeśli chodzi o to, co minęło, Allah to przebacza. Kto jednak do tego powróci, Allah ukarze go za jego zniewagę. A jest Allah Potężny, jest Panem zapłaty. 97.Zwierzęta z morza i ich spożywanie czyni się prawowitym jako pokarm dla was i dla podróżnych. Zabrania się wam jednak zwierzyny lądowej, dopóki odbywacie Pielgrzymkę. I bójcie się Allacha, przed którym będziecie zebrani. 98.Allach uczynił Ka'bah, Święty Dom, środkiem wsparcia i podtrzymania na duchu dla ludzkości, jak i Święty Miesiąc, i ofiary, i zwierzęta noszące obroże. Jest tak, abyście dowiedzieli się, że Allah wie, co jest w niebiosach i co jest na ziemi oraz że Allah dobrze zna wszystkie rzeczy. 99. Wiedźcie, że Allah jest srogi w karaniu ale że jest On również Najbardziej Przebaczący i wiecznie Litościwy. 100.Na Posłańcu spoczywa jedynie przekazanie Posłannictwa. I Allah wie, co odkrywacie, a co ukrywacie. 101.Powiedz: „Zło i dobro nie są do siebie podobne”, nawet jeśli obfitość zła może ci się podobać. Baczcie zatem na swój obowiązek wobec Allacha, o ludzie rozumni, aby wam się dobrze wiodło. 102.O wy, którzy wierzycie! Nie pytajcie o te rzeczy, które – jeśli je wam objawić –sprawiłyby wam kłopot, choć jeśli spytacie o nie podczas objawienia Koranu, i one będą wam objawione. Allah pominął je celowo. A jest Allah Najbardziej Przebaczący i Cierpliwy. 103.Pewien lud przed wami pytał o takie rzeczy, lecz później przestał w nie wierzyć. 104. Allah nie nakazał żadnych „Bahīrah”, ani „Sā'ibah”, ani „Wasīlah”, ani „Hāmi”, lecz ci, którzy nie wierzą, wymyślają kłamstwa przeciwko Allahowi, a większość z nich nie posługuje się z nich rozumem. 105.I kiedy powiada się im: „Przyjdźcie do tego, co objawił Allah, jak i do Posłańca”, oni odpowiadają: „Nam wystarczy to, w czym odnajdujemy naszych ojców”. Cóż, skoro nawet ich ojcowie nie mieli żadnej wiedzy ani nikt nimi nie kierował. 106.O wy, którzy wierzycie! Zatrószcie się o samych siebie. Ten, kto zbacza z drogi, nie może wam zaszkodzić, jeśli wy sami będziecie właściwie prowadzeni. Wszyscy bowiem powrócicie do Allacha, a wtedy On wam powie, co zwykliście byli uczynić. 107.O wy, którzy wierzycie! Jeżeli do kogoś z was przyjdzie śmierć w czasie sporządzania testamentu, właściwym dla was świadectwem jest dwóch sprawiedliwych spośród was lub dwóch innych nie spośród was, jeśli podróżujecie po kraju i spadnie na was nieszczęście śmierci. Zatrzymacie ich obu po Modlitwie, by dali świadectwo. A gdybyście mieli wątpliwości względem ich świadectwa, niechaj przysięgną na Allacha, mówiąc: „Nie weźmiemy za to żadnych pieniędzy, nawet gdyby chodziło o osobę bliską, ani nie będziemy ukrywać świadectwa, do którego zachęca Allah. Zaprawdę, w takim przypadku znaleźlibyśmy się wśród grzeszników”. 108.Lecz jeśliby stwierdzono, że ci dwaj świadkowie winni są grzechu, ich miejsce zajmie dwóch innych spośród tych, przeciwko którym ci dwaj poprzedni – którzy znajdowali się w lepszej sytuacji, by dać prawdziwsze świadectwo zeznawali. Ci, dwaj ostatni przysięgną na

Allacha, mówiąc: „Zaprawdę, nasze świadectwo jest prawdziwsze niż świadectwo tych dwóch przed nami, a nie byliśmy nieszlachetni w żaden sposób. Gdyby tak bowiem było, - to zaiste – byłibyśmy spośród niesprawiedliwych”. 109.W ten sposób bardziej prawdopodobnym jest, że będą dawać świadectwo zgodnie z faktami oraz że będą się obawiać, że po ich przysięgach mogą być złożone inne przysięgi. Bójcie się więc Allacha i słuchajcie. Allah wszak nie prowadzi ludu nieposłusznego. 110.Pomyślcie o dniu, w którym Allah zbierze swych Posłańców i powie: „Jaką otrzymaliście odpowiedź?” Oni powiedzą: „Nie mamy o tym wiedzy, Tyś bowiem jest tym, który zna wszystko, co jest ukryte”. 111.Kiedy Allah powie: „O Jezusie, synu Marii, przypomnij sobie Moją łaskę wobec ciebie i twojej matki, kiedy wzmocniłem cię Duchem Świętości, byś mógł przemawiać do ludzi będąc w kołysce, jak i w wieku średnim; i kiedy nauczyłem cię Księgi i mądrości, i Torah, i Ewangelii; i kiedy stworzyłeś stworzenie z gliny na podobieństwo ptaka – na Mój rozkaz. Później tchnąłeś weń nowego ducha i stał się on istotą szybująca z Mojego rozkazu. Ty zaś uzdrowiłeś ślepego i trędowatego, też z Mego rozkazu. Przypomnij sobie, kiedy z Mojego rozkazu podniosłeś martwego do życia i kiedy Ja powstrzymałem Dzieci Izraela przed zadaniem ci śmierci, gdy przybyłeś do nich z wyraźnymi Znakami. Ci zaś spośród nich, którzy nie wierzyli, powiedzieli: „To nic innego, jak tylko zwykłe oszukaństwo”. 112.I przypomnij sobie Moją łaskę, kiedy dałem inspirację uczniom, mówiąc: „Uwierzcie we Mnie i Mojego Posłańca”, a oni odrzekli: „Wierzymy i dajemy Ci świadectwo, żeśmy się poddali”. 113.Kiedy uczniowie powiedzieli: „O Jezu, synu Marii, czy twój Pan może zesłać nam stół pełen pożywienia z nieba?” On powiedział: „Bójcie się Allacha, jeśli jesteście wiernymi”. 114.Powiedzieli: „Pragniemy z tego spożywać, jak i chcemy, by nasze serca się uspokoiły i abyśmy dowiedzieli się, że mówiłeś nam prawdę oraz że możemy dawać jej świadectwo”. 115.Jezus, syn Marii powiedział: „O Allachu, Panie nasz, ześlij nam z nieba stół pełen pożywienia, by stał się dla nas świętem, dla pierwszego z nas i dla ostatniego, jak i Znakiem dla Ciebie. Daj nam środki do życia, Ty bowiem jesteś Najlepszym z Żywicieli”. 116.Allach powiedział: „Zaprawdę, ześlę go wam, lecz jeśli potem ktoś z was przestanie wierzyć, to z pewnością ześlę nań taką karę, jaką nie ukarzę żadnego z innych ludów”. 117.I kiedy Allah powie: „O Jezusie, synu Marii, czy powiedziałaś ludziom: <<Weźcie mnie i moją matkę za bogów oprócz Allacha>>?”, on odpowie: „Tyś jest Święty, nigdy nie mógłbym powiedzieć tego, do czego nie mam prawa. Gdybym tak powiedział, Ty z pewnością wiedziałbyś o tym. Ty wiesz, co jest w moim umyśle, ja zaś nie wiem, co jest w Twoim umyśle. To Ty jesteś Tym, Który zna wszystkie rzeczy ukryte. 118.Nie powiedziałem im niczego poza tym, co Ty mi nakazałeś – „Cziczcie Allacha, mego Pana i waszego”. I byłem nad nimi świadkiem, dopóki pozostawałem między nimi, lecz odkąd spowodowałeś, że umarłem, Ty byłeś ich Strażnikiem i Ty jesteś Świadkiem wszystkich rzeczy. 119.” Jeśli Ty ich karzesz, oni są Twymi sługami, a jeśli im przebaczasz, to – zaiste – jesteś Potężny, Mądry”. 120.Allach powie: „Oto dzień, w którym jedynie prawdomówni będą mieli pożytek ze swej prawdomówności. Na nich czekają Ogrody, poniżej których płyną strumienie. W nich zamieszkają na wieki. Allah jest zadowolony z nich, oni zaś są zadowoleni z Niego. Oto, zaiste, najwyższe osiągnięcie”. 121.Do Allacha należy Królestwo niebios i ziemi oraz wszystko to, co jest w nich. I ma On władzę nad wszystkimi rzeczami.

6. **AL'AN'ĀM** (objawiony po Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Wszelka chwała należy się Allahowi, który stworzył niebiosy i ziemię oraz uczynił, iż powstała ciemność i światło, lecz mimo to ci, którzy nie wierzą, ustanawiają równych ich Panu. 3.On jest tym, który stworzył was z gliny, a później nazaczył termin. Istnieje też inny termin ustanowiony przez Niego. A jednak wątpicie. 4.I On to jest Allahem, Bogiem, zarówno w niebiosach, jak i na ziemi. On wie, co wyjawiacie i zna wasze tajemnice. On

zna również wasze zarobki. 5.I nie przychodzi do nich żaden Znak Znaków od ich Pana, aby się od niego nie odwrócili. 6.Odrzucali zatem prawdę, kiedy do nich przybywała, lecz wkrótce nadejdą do nich nowiny o tym, z czego szydzili. 7.Azaliż nie widzą ile pokoleń zniszczyliśmy przed nimi? Ustanowiliśmy ich na ziemi tak, jak nie ustanowiliśmy was oraz zesłaliśmy nad nich chmury, z których wylewał się obficie deszcz. Spowodowaliśmy, że popłynęły pod nimi strumienie, a potem zniszczyliśmy ich z powodu ich grzechów, po nich zaś wzbudziliśmy inne pokolenie. 8.I gdybyśmy zesłali ci pismo na pergaminie, a oni mogli dotknąć go rękami, to nawet wtedy niewierzący z pewnością powiedzieliby: „To nic innego jak wyraźne czary”. 9.Powiadają: „Dlaczego nie został do niego zesłany anioł?” Lecz gdybyśmy zesłali anioła, sprawa zostałaby zdecydowana i wtedy to nie zaznaliby ulgi. 10.I gdybyśmy jako Posłańca wyznaczili anioła, uczynilibyśmy go podobnym do człowieka i w ten sposób pomyliliibyśmy im to, co oni sami już myślą. 11.Zaprawdę z wszystkich Posłańców szydzono przed tobą, jednakże to, z czego szydzono, ogarnęło tych spośród nich, którzy się z tego wyśmiewali. 12. Powiedz: „Wyruszcie w świat i sprawdźcie, co się stało z tymi, którzy Proroków uważali za kłamców”. 13.Powiedz: „Do kogo należy to, co jest w niebiosach i na ziemi?” Powiedz: „Do Allacha”. On sam sobie dał cechę litości. Z pewnością nadal będzie was gromadził aż po Dzień Zmartwychwstania. Co do tego nie ma wątpliwości. Ci, którzy zrujnowali swe dusze, nie uwierzą. 14.Do Niego należy wszystko, co istnieje w ciemności nocy i w świetle dnia. On jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 15.Powiedz: „Czyż powinienem wziąć sobie innego obrońcę niż Allacha, Stworzyciela niebios i ziemi, który karmi, a sam nie jest karmiony?” Powiedz: „Rozkazano mi, abym był pierwszym z tych, którzy się poddają”. I nie bądź spośród tych, którzy przypisują Allahowi równych. 16.Powiedz: „Zaiste, boję się kary strasznego dnia, gdybym miał być nieposłuszny”. 17.Od kogo zostanie ona odsunięta w owym dniu, temu zaiste Allah okazuje litość. To właśnie jest wyraźnym osiągnięciem. 18.A jeśli Allah dotknąłby cię nieszczęściem, nikt nie mógłby go odsunąć poza Nim. A jeśli obdarzy cię On szczęściem, wtedy ma władzę czynienia wszystkiego, czego tylko zechce. 19.On to jest Najwyższym ponad swymi sługami; On jest Mądry, Wszechwiedzący. 20.Powiedz: „Cóż ma największą wagę jako świadectwo?” Powiedz: „Allah jest świadkiem pomiędzy mną i wami. Ten oto Koran został mi objawiony, abym przy jego pomocy mógł ostrzegać was, jak i wszystkich innych, do których dotrze, przed nadchodzącą karą. Cóż, czyż rzeczywiście zaświadczylibyście, że oprócz Allacha istnieją inni bogowie?” Powiedz: „Nie daję świadectwa temu”. Powiedz: „On jest jedynym Bogiem, a i z pewnością nie jestem winny tego, co wy Jemu przypisujecie”. 21.Ci, którym daliśmy Księgę, uznają Go tak, jak uznają swoich synów. Jednak ci, którzy rujnują swe dusze, ci nie uwierzą. 22.Bo któż jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, który wymyśla kłamstwa przeciwko Allahowi lub traktuje Jego Znaki jak kłamstwa? Zaprawdę, niesprawiedliwym nie będzie się wiodło. 23.Pomyślcie o dniu, w którym zbierzemy ich wszystkich. Wówczas powiemy do tych, którzy przypisywali równych Allahowi: „Gdzież są ci równi, o których mówiliście i zapewnialiście?” 24.Wtedy nie będą mieć wytłumaczenia poza tym, że powiedzą: „Na Allacha, Pana naszego, nie byliśmy bałwochwalcami”. 25.Spójrz, jak będą kłamać przeciwko sobie samym. To zaś, co wyskali sobie z palca, zawiedzie ich. 26.Wśród nich są i tacy, którzy ciebie słuchają. My jednak okryliśmy ich serca zasłoną, by nie zrozumieli, i zatkaliśmy im uszy. I nawet jeśli ujrzą wszelki Znak, nie uwierzą weń tak samo jak ci, którzy przychodząc do ciebie i dyskutując z tobą, będąc niewiernymi, powiadają: „To są tylko bajki z pradawnych czasów”. 27.Także i innym zabraniają oni wierzyć, jak również sami siebie trzymają od tego z daleka. Jednakże nie rujnują nikogo innego tylko samych siebie, tylko że tego nie pojmują. 28.I gdybyś tylko mógł ujrzeć, kiedy będą musieli stanąć przed Ogniem! Powiedzą: „O gdybyśmy tak mogli być odesłani! Wtedy nie traktowaliśmy Znaków od Pana jak kłamstwa i znaleźlibyśmy się wśród wierzących”. 29.Nie, to, co przedtem ukrywali, stało się teraz dla nich

jasne. Lecz gdyby ich odesłano, z pewnością powróciliby do tego, czego im się zabrania. To z pewnością oni są kłamcami. 30.I powiadają: „Nie ma niczego innego poza naszym obecnym życiem i nie będziemy podniesieni z martwych”. 31.I gdybyś mógł tylko ujrzeć, kiedy będą musieli stanąć przed ich Panem. Powie On: „Czyż to drugie życie nie jest prawdą?” Oni powiedzą: „Tak, na Boga”. On zaś powie: „Zatem skosztujcie kary, albowiem nie uwierzyliście”. 32.Zaiste ci przegrają, którzy zaprzeczają spotkaniu z Allachem, tak samo jak powiedzą, gdy nieoczekiwanie przyjdzie ich Godzina: „O, jakże nam żal że zlekceważyliśmy tę Godzinę!” I dźwigać będą swe brzemię na barkach. Zaprawdę, złem jest to, co dźwigają. 33.A życie tego świata jest ledwie sportem i rozrywką. I z pewnością mieszkanie Życia Przyszłego jest lepsze dla tych, którzy są sprawiedliwi. Czyż zatem nie pojmujecie? 34.Zaprawdę wiemy, że to, co oni powiadają, martwi cię, albowiem z pewnością nie ciebie oskarżają o fałszywość. Złoczyńcy bowiem odrzucają Znaki Allacha. 35.I rzeczywiście, odrzucano Posłańców przed tobą, lecz nie zważając na odrzucenie i prześladowania pozostawali cierpliwi aż do czasu nadejścia naszej pomocy. Nie ma nikogo, kto mógłby zmienić słowa Allacha. Zaprawdę, otrzymałeś już niektóre nowiny o Posłańcach. 36.A jeśli fakt, że się odwracają, jest dla ciebie bolesny, to o ile potrafisz odnaleźć drogę do ziemi lub drabinę do nieba i sprowadzić dla nich Znak – możesz to uczynić. I gdyby Allah wzmocnił swą wolę, z pewnością wszystkich ich zabrałby pod swym drogowskazem. Nie bądź zatem, wśród tych, którym brakuje wiedzy. 37.Jedynie ci potrafią przyjąć prawdę, którzy słuchają. A jeśli chodzi o zmarłych, Allah podniesie ich do życia i wtedy wszyscy oni na powrót będą do Niego sprowadzeni. 38.Powiadają: „Dlaczego ani jeden Znak nie został mu zesłany od jego Pana?” Powiedz: „Zaprawdę, Allah posiada moc, by zesłać Znak, lecz większość z nich o tym nie wie”. 39.Nie ma zwierzęcia, które pełza po ziemi, ani ptaka, który fruwa na swych dwóch skrzydłach, lecz są to społeczeństwa podobne do was. Nie pominęliśmy niczego w tej Księdze. Wtedy to przed ich Panem wszyscy oni zostaną zgromadzeni 40.Ci, którzy odrzucili Nasze Znaki, są głusi i niemi, w zupełnej ciemności. Komu zechce pozwala Allah zejść z drogi i kogo zechce umieszcza na właściwej drodze. 41.Powiedz: „Odpowiedzcie mi. Czy, jeśli spadnie na was kara od Allacha lub nadejdzie wasza Godzina, zwrócicie się do kogokolwiek innego niż Allah, jeśliście prawdomówni? 42.Nie, zwrócicie się właśnie do niego, a wtedy On, jeśli taka będzie Jego wola, usunie to, o co prosicie Go, by usunął, a zapominacie o tym, co Mu przypisywaliście”. 43.Zaiste wysyłaliśmy Posłańców do różnych ludów przed tobą. Później zsyłaliśmy na nie biedę i wrogość, aby mogły się upokorzyć. 44.Dlaczego, wobec tego, gdy nasza kara spadła na nich, nie okazali pokory? Ich serca zatwardziły się jeszcze bardziej, a Szatan, wszystko, co uczynili, uczynił takim, iż wydawało im się uczciwe. 45.Kiedy zapomnieli o tym, czym byli napominani, a My otworzyliśmy przed nimi wrota wszystkich rzeczy, wtedy, nawet gdy radowali się z tego, co otrzymali, chwyciliśmy ich niespodziewanie i – patrzcie! – wpadli w krańcową rozpacz. 46.W ten sposób ostatnia pozostałość ludu, który czynił zło, została odcięta i wszelka chwała należy się Allachowi, Panu wszystkich światów. 47.Powiedz: „Odpowiedzcie mi. Jeśliby Allah odebrał wam słuch i wzrok i zapieczętował wasze serca, to jakiż bóg inny poza Nim mógłby je wam przywrócić?” Spójrz, jak objaśniamy na różne sposoby te Znaki, a mimo to oni odwracają się. 48.Powiedz: „Jak uważacie? Czy gdyby kara od Allacha spadła na was nagle lub otwarcie, to zniszczony zostałby ktokolwiek inny poza tymi, którzy czynią zło?” 49.Wysyłamy Posłańców właśnie jako głosicieli dobrej nowiny oraz jako tych, którzy ostrzegają. Tak zatem ci, którzy wierzą i zmieniają się, na nich nie spadnie strach ani nie będą żałować. 50.Na tych zaś, którzy odrzucają Nasze Znaki, na nich spadnie kara, albowiem nie okazali posłuszeństwa. 51.Powiedz: „Nie mówię wam: Mam skarby Allacha, ani nie znam tego, co niewidzialne. Nie mówię też: Jestem aniołem, idę jedynie za tym, co jest mi objawiane”. Powiedz: „Czyż mogą być podobni, człowiek ślepy i ten, który widzi?” Czyż zatem nie zastanowicie się? 52.I

w ten sposób ostrzeż tych, którzy obawiają się, że zostaną zgromadzeni przed ich Panem, iż nie znajdują przyjaciela ni wstawiennika poza Nim, aby się stali sprawiedliwi. 53. I nie odciągaj tych, którzy zwracają się do swego Pana rano i wieczorem, starając Mu się przypodobać. Ty w ogóle nie jesteś za nich odpowiedzialny, ani oni w ogóle nie są odpowiedzialni za ciebie. Jeślibyś zatem spróbował ich odwozić, będziesz spośród niegodziwych. 54. W podobny sposób wystawialiśmy na próbę jednych przy pomocy innych, aby mogli rzec: „Czyliż to ci, których spośród nas Allah obdarzył łaską?” Czy Allah nie zna najlepiej tych, którzy są wdzięczni? 55. A kiedy ci, którzy wierzą w Nasze Znaki, przyjdą do ciebie, powiedz: „Pokój z wami! Pan wasz postanowił sam okazać wam litość, aby każdy z was, kto uczyni zło z powodu ignorancji, a później okaże skruchę i zmieni się – wówczas On najbardziej przebacza i jest Litościwy”. 56. W ten sposób wyjaśniamy Znaki, aby prawda stała się jasna i aby drogi grzeszników zostały obnażone. 57. Powiedz: „Nie wolno mi czcić tych, do których poza Allahem wy się zwracacie”. Powiedz: „Nie pójdę za waszymi przyziemnymi pragnieniami. W ten bowiem sposób zszedłbym z drogi i nie znajdowałbym się wśród tych, którzy są właściwie kierowani”. 58. Powiedz: „Zajmuję to stanowisko na podstawie wyraźnych dowodów od mego Pana, wy zaś odrzucacie je. To, czego ponaglenia pragniecie, nie jest w mojej mocy. Decyzja należy wyłącznie do Allacha. To On wyjaśnia prawdę i On jest Najlepszym z Sędziów”. 59. Powiedz: „Gdyby to, czego ponaglenia pragniecie, znajdowało się w mojej mocy, z pewnością cała sprawa rozstrzygnięta zostałaby pomiędzy mną a wami. Allah najlepiej zna niesprawiedliwych”. 60. To On jest w posiadaniu kluczy do niewidzialnego; nikt ich nie zna poza Nim. On zna wszystko, co znajduje się w ziemi oraz w morzu. I nie spadnie ani jeden liść, aby On o tym nie wiedział, ani nie ma jednego nawet ziarnka w głębokiej ciemności ziemi lub czegokolwiek zielonego czy suchego, aby nie było zapisane w zrozumiałej księdze. 61. I on jest tym, który bierze dusze wasze w nocy i wie, co czynicie za dnia, a potem budzi was na nowo, aby mógł wypełnić się wyznaczony termin. Wtedy do Niego powracacie. Wtedy On wam powie o tym, co zwykliście byli czynić. 62. On jest Najwyższy nad swymi sługami i On zsyła strażników, aby was strzegli aż do czasu, kiedy do kogoś z was nadejdzie śmierć, duszę waszą zabiorą nasi Posłańcy, a nie zawiodą. 63. Wtedy powracają do Allacha, ich prawdziwego Pana. Zaprawdę, do Niego należy sąd. A jest On najszybszym Rachmistrem. 64. Powiedz: „Kto uwalnia was od nieszczęść ziemi i morza, kiedy wołacie do Niego w pokorze i tajemnicy, powiadając: <<Jeśli uwolni nas od tego, z pewnością będziemy spośród tych, którzy są wdzięczni>>”. 65. Powiedz: „Allah uwalnia was od nich i od wszelkiego strapienia, a mimo to przypisujecie Mu równych”. 66. Powiedz: „On ma taką moc, by zesłać na was karę sponad was lub spod waszych stóp, albo by was pomieszać, dzieląc was na sekty, i pozwolić wam skosztować wzajemnej gwałtowności. Spójrz, jak wyjaśniamy Znaki na różne sposoby, aby mogli zrozumieć! 67. A lud twój odrzucił to, choć jest to prawda. Powiedz: „Nie jestem waszym strażnikiem”. 68. Dla każdego proroctwa istnieje wyznaczony czas i wkrótce go poznacie. 69. A kiedy zobaczysz tych, którzy oddają się próżnej rozmowie o Naszych Znakach, odwróć się od nich aż zajmą się rozmową inną od takiej. A gdyby Szatan spowodował, że zapomnisz, nie grzesz, pojednawszy się, z ludźmi nieprawymi. 70. Ci, którzy są sprawiedliwi, nie są w ogóle odpowiedzialni za nich – ich obowiązkiem jest napominanie ich, aby bali się Allacha. 71. oraz aby pozostawiali samych tych, którzy swą religię traktują jak zabawę i rozrywkę i których życie doczesne omamiło. I napominaj poprzez to ludzi, aby ani jedna dusza nie skazana została na zatracanie z powodu tego, na co sobie zaśluszyła. Nie będzie bowiem miała żadnego pomocnika ni wstawiennika oprócz Allacha. I nawet jeśli przedłoży najwspanialszy okup, nie będzie od niej przyjęty. Oto ci, którzy skazani zostaną na zatracenie z powodu ich własnych uczynków. Dostaną oni do wypicia wrzącą wodę i otrzymają żalosną karę, albowiem nie uwierzyli. 72. Powiedz: „Czy powinniśmy zwracać się oprócz Allacha do tego, co ani nie może nam pomóc, ani zaszkodzić i czy powinniśmy odwrócić się

na pięcie po tym jak Allah nami pokierował? Jak ten, którego zwiódł zły, pozostawiając go w oszołomieniu na ziemi, i który posiada towarzyszy proszących go o wskazówki słowami: <<Przybądź do nas>>. Powiedz: „Zaprawdę, przewodnictwo Allacha jest jedynym prawdziwym przewodnictwem, a nakazano nam podporządkować się Panu wszystkich światów”. 73.” I otrzymaliśmy przykazanie: <<Przestrzegajcie Modlitwy i okazujcie przed Nim bojaźń>>. On jest tym, przed którym wszyscy zostaniecie zgromadzeni”. 74. On jest tym, który stworzył niebiosa i ziemię zgodnie z zasadami mądrości; a w dniu, kiedy powie: „Stań się!”, tak się stanie. Jego Słowo jest prawdą i do Niego należeć będzie Królestwo w dniu, kiedy odezwą się trąby. On jest Znaczą niewidzialnego i widzialnego. I On jest Mądry, Wszechwiedzący. 75. A przypomnijcie sobie czas, kiedy Abraham powiedział do swego ojca, Āzara: „Czy bierzesz sobie bożków za bogów? Zaiste, widzę, że ty i twój lud jesteście w błędzie”. 76. W ten sposób ukazaliśmy Abrahamowi Królestwo niebios i ziemi, aby w pełni wiedział i aby był spośród tych, którzy mają pewność wiary. 77. A kiedy pociemniała nad nim noc, ujrzał gwiazdę. Rzekł: „Czy to może być mój Pan?” Lecz kiedy zaszła, powiedział: „Nie lubię takich, którzy zachodzą”. 78. A kiedy ujrzał jak wschodzi księżyc, rzucając światło, rzekł: „Czyż to może być mój Pan?” Kiedy ten jednak zaszedł, powiedział: „Jeśli mój Pan mnie nie poprowadzi, z pewnością będę jednym z tych, którzy schodzą z drogi”. 79. A kiedy ujrzał jak wschodzi słońce, rzucając światło, rzekł: „Czy to może być mój Pan? To jest największe”. Lecz kiedy i ono zaszło, powiedział: „O ludu mój! Z całą pewnością pozbyłem się tego, co wy łączycie z Bogiem”. 80. „Zwróciłem swe oblicze do Tego, który stworzył niebiosa i ziemię, zawsze skłaniając się ku Allahowi, i nie jestem jednym z tych, którzy Jemu przypisują bogów”. 81. A lud jego spierał się z nim. Powiedział: „Czy spieracie się ze mną odnośnie Allacha, skoro on wprowadził mnie na właściwą drogę? Nie boję się tego, co wy z Nim łączycie, z wyjątkiem tego, czego pragnie mój Pan. Mój Pan w swojej wiedzy pojmuje wszystko. Czyż zatem nie ulegniecie napomnieniu?” 82.” I dlaczego powinienem okazywać bojaźń temu, co łączycie z Allahem, skoro wy nie boicie się łączyć z Allahem tego względem czego zesłał wam autorytet?” Która zatem grupa ma większe prawo do bezpieczeństwa, o ile wiecie? 83. Ci, którzy wierzą i nie mieszają swych przekonań z niesprawiedliwością – to oni pozostaną w pokoju i to oni są właściwie prowadzeni. 84. A to Nasz argument, jaki przedstawiliśmy Abrahamowi przeciwko jego ludowi. Wynosimy w randze tych, których chcemy. Twój Pan jest zaprawdę Mądry, Wszechwiedzący. 85. Daliśmy mu Izaaka i Jakuba. Każdego właściwie pokierowaliśmy, jak i niegdyś słusznie pokierowaliśmy Noego, a z jego potomstwa Dawida i Salomona, i Joba, i Józefa i Mojżesza, i Aarona. W ten sposób wynagradzamy tych, którzy czynią dobro. 86. I pokierowaliśmy Zachariasza i Jana, i Jezusa, i Eliasza. Każdy z nich był spośród sprawiedliwych. 87. I pokierowaliśmy również Izmaela i Elizeusza, i Jonasza, i Lota! A każdego z nich wynieśliśmy ponad lud. 88. Podobnie wynieśliśmy niektórych spośród ich ojców i ich dzieci, jak i ich braci, i wybraliśmy ich i poprowadziliśmy ich drogą prostą. 89. Oto przewodnictwo Allacha. Nim kieruje on te swoje sługi, które zechce. I gdyby czcili cokolwiek oprócz Niego, z pewnością wszystkie ich poczynania na nic by się nie zdały. 90. Oto ci, którym daliśmy Księgę i Zwierzchnictwo, i Proroctwo. Lecz jeśli nie będą za te łaski wdzięczni, to nie szkodzi, albowiem teraz powierzyliśmy ich ludowi, który nie jest za nie niewdzięczny. 91. Oto ci, których Allah właściwie poprowadził, więc idź za ich przewodnictwem. Powiedz: „Nie proszę was za to o żadną nagrodę. To nic innego jak napomnienie dla całej ludzkości”. 92. Oni nie dokonują właściwej oceny atrybutów Allacha, kiedy powiadają: „Allah niczego nikomu nie objawił”. Powiedz: „Kto objawił Księgę, którą przyniósł Mojżesz – światło i przewodnictwo dla ludu – chociaż traktujecie ją jak strzępy papieru, z którym jedne pokazujecie, a inne ukrywacie, a nauczani zostaliście tego, czego nie znali wasi ojcowie ani wy sami?” Powiedz: „Allah”, a potem pozostaw ich, by mogli zabawiać się swą czczą rozmową. 93. Oto Księga, którą objawiliśmy – pełna błogosławieństw – aby wypełniła

to, co było przed nią, oraz abyś ty mógł ostrzec Matkę miast oraz tych wokół niej. Ci zaś, którzy wierzą w Życie Przyszłe, wierzą weń i pilnie przestrzegają Modlitw. 94. Bo któż jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto wymyśla kłamstwo przeciwko Allahowi lub powiada: „To zostało mi objawione”, podczas gdy nic nie było mu objawione; oraz kto mówi: „Ześlę podobieństwo tego, co zesłał Allah”? O, gdybyś tylko mógł zobaczyć kiedy złoczyńcy będą w agonii śmierci, a aniołowie wyciągną swe ręce, mówiąc: „Oddajcie swe dusze. Tego dnia otrzymacie karę niełaski z powodu tego, co wypowiedaliście przeciwko Allahowi w fałszu oraz ponieważ odwracaliście się od Jego Znaków w pogardzie”. 95. A teraz przybywacie do Nas kolejno, jak was pierwaj stworzyliśmy, i pozostawiliście za swymi plecami to, czym was obdarzyliśmy, a nie widzimy z wami waszych wstawienników, o których zapewnialiście, że w waszych sprawach są równymi Allahowi. Teraz zostaliście od siebie oddzieleni, to zaś, o czym zapewnialiście, zawiodło was. 96. Zaprawdę, to Allah powoduje, iż kiełkuje ziarno i nasiona daktylowe. To On czyni żywe z martwego i On czyni martwe z żywego. Oto Allah! Dlaczegoż zatem jesteście odwróceny? 97. To On czyni, iż zaczyna się dzień i On stworzył noc do odpoczynku oraz słońce i księżyc do liczenia czasu. Oto miara Potężnego, Mądrego. 98. I On jest tym, Który stworzył gwiazdy dla was, byście mogli podążać we właściwym kierunku z ich pomocą w ciemności ziemi i morza. Wyjaśniliśmy Znaki szczegółowo ludowi, który posiada wiedzę. 99. On jest tym, Który stworzył was z jednej duszy, i dla was istnieje tymczasowe miejsce pobytu i stałe mieszkanie. Wyjaśniliśmy Znaki szczegółowo ludowi, który posiada zrozumienie. 100. i On jest tym, Który zsyła wodę z chmur. Dzięki niej pobudzamy wszelki wzrost. Potem dzięki niej tworzymy zielone listowie, z którego powstają zbite kłosa. A z palmy daktylowej, z jej pochw wyrastają kiście nisko zwisające. Dzięki tej wodzie tworzymy ogrody winne, oliwne i granatowe – podobne i niepodobne. Spójrzcie na ich owoce, gdy owocują, i na ich dojrzewanie. Zaiste, w tym są Znaki dla ludu, który wierzy. 101. Oni zaś uważają jinn za równych Allahowi, chociaż to On ich stworzył, i fałszywie przypisują Mu synów i córki bez jakiegokolwiek wiedzy. On jest Święty i znajduje się wysoko ponad tym, co Mu przypisują. 102. Stwórca niebios i ziemi. Jak On może mieć syna skoro nie ma małżonki i skoro to On wszystko stworzył i wie o wszystkim? 103. Takim jest Allah, wasz Pan. Nie ma innego boga poza Nim, Stwórcą wszystkich rzeczy, więc oddawajcie Mu cześć. On jest obrońcą wszystkiego. 104. Oczy doń nie sięgają, ale On sięga do oczu. On jest Niepojęty, Wszzechwiedzący. 105. Dowody rzeczywiście otrzymaliście od waszego Pana, kto zatem ujrzy, to będzie dla jego własnego dobra. Kto zaś oślepie, to będzie jego strata. A ja nie jestem waszym obrońcą. 106. Tak zatem wyjaśniamy Znaki na różne sposoby, aby ustanowiona została prawda i aby mogli powiedzieć: „Wyczytałeś to, coś poznał” oraz byśmy mogli wyjaśnić to ludowi, który posiada wiedzę. 107. Idź za tym, co zostało ci objawione od twego Pana. Nie ma innego boga poza Nim, więc odwracaj się od bałwochwalców. 108. A gdyby Allah narzucił swą wolę, nie wymyślaliby równych Mu bogów. Nie uczyniliśmy cię ich stróżem, ani nie jesteś ich obrońcą. 109. A nie obrażaj tych, do których oni zwracają się poza Allahem, aby oni, z powodu urazy, nie obrażali w swej ignorancji Allacha. W ten sposób uczyniliśmy, że poczynania każdego ludu wydają mu się słuszne. W końcu powrócą do ich Pana, a On powiadomi ich o tym, co zwykli byli czynić. 110. Oni składają na Allacha swoje najżarliwsze przysięgi, że gdyby otrzymali Znak, z pewnością uwierzyliby weń. Powiedz: „Zaiste, Znaki są u Allacha. I dzięki czemu dowiecie się, że kiedy Znaki nadejdą, oni nie uwierzą?” 111. A pomieszymy ich serca i ich oczy, albowiem nie uwierzyli w nie za pierwszym razem, i pozostawimy ich w występku, by błakali się w szaleństwie.

CZĘŚĆ VIII

112. I gdybyśmy nawet zesłali do nich aniołów i gdyby przemówili do nich zmarli, i gdybyśmy postawili przed nimi, wszystkie rzeczy twarzą w twarz, nie uwierzyliby, chyba żeby Bóg wymusił swoją wolę. Jednakże większość z nich to ludzie ciemni. 113. Podobnie każdemu Prorokowi

stworzyliśmy wroga, złego spośród ludzi i jinn. Podsuwają sobie wzajemnie miłe słówka, by się zwodzić. A gdyby Pan twój wymusił swoją wolę, nie uczyniliby tego, więc zostaw ich samych sobie z tym, co wymyślają. 114. Allah zaś czyni to, aby serca niewierzących w Życie Przyszłe kierowały się ku temu i aby byli z tego zadowoleni oraz by mogli dalej zasługiwać sobie na to, na co sobie zasługują. 115. Czyż powinienem zatem szukać innego sędziego poza Allahem, skoro to on jest Tym, który zesłał wam Księgę w pełni wyjaśnioną? Ci zaś, którym daliśmy tę Księgę wiedzę, iż została ona zesłana od twego Pana wraz z prawdą. Nie bądź zatem podobny do tych, którzy wątpią. 116. A słowo twego Pana wypełnione zostało w prawdzie i sprawiedliwości. Nikt nie może zmienić Jego słów, On bowiem jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 117. A jeśli będziesz okazywać posłuszeństwo większości tych na ziemi, odwiodą cię od dróg Allacha. Oni idą tylko za przypuszczeniami, a nie czynią nic prócz kłamstwa. 118. Zaprawdę, twój Pan najlepiej zna tych, którzy zbaczają z Jego drogi. On też najlepiej zna tych, którzy są właściwie prowadzeni. 119. Spożywajcie zatem z tego, nad czym wypowiedziane zostało imię Allacha, jeśli wierzycie w Jego Znaki. 120. Jakież macie powód, by nie spożywać z tego, nad czym wypowiedziane zostało imię Allacha, skoro On wyjaśnił wam już to, co jest wam zabronione, z wyjątkiem tego, do czego jesteście zmuszeni. I zaprawdę wielu zwodzi innych swymi złymi pragnieniami, a to z braku wiedzy. Niechybnie Pan twój najlepiej zna grzeszników. 121. I powstrzymujcie się przed grzechami jawnymi, jak i przed ukrytymi. Zaprawdę, ci, którzy zaskarbiają sobie grzech, nagrodzeni zostaną za to, co sobie zaskarbiają. 122. A nie spożywajcie z tego, nad czym nie zostało wypowiedziane imię Allacha, albowiem jest to z pewnością obrzydliwością. Niechybnie źli pobudzają swych przyjaciół do takich myśli, by się z wami spierali. I jeśli będziecie im posłuszni, to rzeczywiście znajdziecie się wśród tych, którzy przypisują Allahowi bożków. 123. czy ten, który umarł, a My potem daliśmy mu życie i stworzyliśmy dlań światło, dzięki któremu chodzi wśród ludzi, może być podobny do tego, który znajduje się w całkowitej ciemności, z której nie może się wydostać? W ten sposób uczynki niewiernych wydają się im dobrymi. 124. I w ten sposób w każdym mieście uczyniliśmy przywódców ludzi niegodziwych, a rezultat jest taki, iż knowają oni przeciwko Posłańcom Allacha, a knowają tylko przeciw swoim własnym duszom, tylko że tego nie rozumieją. 125. A kiedy otrzymują Znak powiadają: „Nie uwierzemy, aż nie otrzymamy tego, co otrzymali Posłańcy Allacha”. Allah najlepiej wie, gdzie umieścić swoje Posłannictwo. Zaiste, poniżenie przed Allahem oraz sroga kara spadną na grzeszników z powodu ich knowań. 126. Zatem, jeśli Allah zamierza kogoś prowadzić, powiększa jego serce, by przyjął Islam, jeśli zaś zamierza uczynić, by ktoś zszedł z Jego drogi, zawęży i zamyka jego serce, jakby wzrastał ku niebiosom. W ten sposób Allah karze tych, którzy nie wierzą. 127. Oto droga twego Pana prosto do Niego prowadząca. Zaiste, szczegółowo wyjaśniliśmy Znaki ludziom, którym udzieli się napomnienia. 128. Dla nich jest mieszkanie w pokoju u ich Pana i On jest ich Przyjacielem z powodu ich uczynków. 129. W dniu, w którym On zbierze ich wszystkich razem, powie: „O grupo jinn! Pozyskaliście sobie wielu spośród ludzi”. Natomiast ich przyjaciele spośród ludzi powiedzą: „Panie nasz! Wzajemnie z siebie czerpaliśmy korzyści, lecz teraz nadszedł czas, który Ty dla nas wyznaczyłeś”. On powie: „Waszym mieszkaniem jest Ogień, w którym zamieszkacie, z wyjątkiem tego, czego zapragnie Allah”. Zaprawdę, Pan twój jest Mądry, Wszechwiedzący. 130. I w ten sposób czynimy niektórych złoczyńców wzajemnymi ich przyjaciółmi z powodu tego, na co sobie zasługują. 131. „O grupo jinn i ludzi! Czyż nie przybyli do was spośród was samych Posłańcy, którzy opowiadali wam i Moich Znakach i którzy ostrzegali was przed nadejściem tego waszego dnia?” Odpowiedzą: „Niesiemy świadectwo przeciwko samym sobie”. Wszak życie doczesne zwiodło ich i będą sami przeciw sobie świadectwem, iż byli niewierni. 132. Zsyła się Posłańców, ponieważ Pan twój nie zniszczyłby miast niesprawiedliwie, gdyby ich lud nie został ostrzeżony. 133. Dla wszystkich istnieją stopnie

oceny wedle tego, co czynią, Pan zaś twój zważa na to, co one czynią. 134. A Pan twój jest Samowystarczalny, jest Panem łaski. Jeżeli zechce, może się was pozbyć i spowodować, że zostaniecie zastąpieni przez tych, których On zapragnie, tak jak was właśnie wyniósł z potomstwa innych ludów. 135. Zaprawdę, to, co wam obiecano, stanie się a nie będziecie mogli tego udaremnić. 136. Powiedz: „O ludu mój, działaj zgodnie ze swą władzą. Ja też tak działałam. Wkrótce dowiesz się kto otrzyma ostateczną nagrodę mieszkania”. Zaprawdę, złoczyńcom nie będzie się wiodło. 137. Przyznali Allahowi część zbiorów i bydła, które dzięki Niemu urosły, i powiadają: „To jest dla Allacha”, przyznając tym samym, iż „reszta jest dla naszych bożków”. Jednak to, co przeznaczone jest dla ich bożków, nie dociera do Allacha, to zaś, co przeznaczone jest dla Allacha, dociera do ich bożków. Złem jest to, co uznają. 138. I w podobny sposób ich bogowie spowodowali, iż zabijanie dzieci wydaje się rzeczą bez skazy wielu bałwochwalcom, a to w tym celu, by samych siebie niszczyli i wprowadzali zamęt w swojej religii. I gdyby Allah zechciał przymusić do swej woli, nie uczyniliby tego. Zatem zostaw ich samym sobie z ty, co sobie wymyślają. 139. Powiadają: „Takie to a takie bydło i owoce pól są zakazane” Nikt nie będzie z nich spożywał z wyjątkiem tego, komu pozwolimy – tak powiadają – a jest i bydło, którego grzbietów nie wolno używać, jest też bydło, nad którym nie wypowiadają imienia Allacha, tworząc w ten sposób kłamstwo przeciwko Niemu. On wkrótce wynagrodzi im to, co zmyślali. 140. I powiadają: „To, co znajduje się w łonach takiego to a takiego bydła, zarezerwowane jest dla naszych mężczyzn, a zabronione jest naszym niewiastom. Gdyby jednak narodziło się martwe, wtedy oni wszyscy mieliby w tym udział. On nagrodzi ich za ich twierdzenia. Zaprawdę, On jest Mądry, Wszechwiedzący. 141. Przegrani zaiste są ci, którzy w głupocie zabijają swe dzieci z powodu braku wiedzy i nieprawym czynią to, co dał im Allah, tworząc w ten sposób kłamstwo przeciw Allahowi. Zaiste zeszedli oni z drogi i nie są właściwie kierowani. 142. On jest tym, który tworzy ogrody ogrodzone i nie ogrodzone, palmę daktylową i pola ze zbożem, których owoce różnią się smakiem, oliwkę i granat, podobne i niepodobne. Spożywajcie ich owoce, kiedy owocują i oddawajcie Jemu należne w dniu żniw, a nie przekraczajcie granic. Zaprawdę, Allah nie miłuje tych, którzy przekraczają naznaczone granice. 143. Pośród bydła On to stworzył jedno do dźwigania, a inne do zabijania. Spożywajcie z tego, co dał wam Allah, a nie chodźcie śladami Szatana. Zaprawdę, on jest waszym jawnym wrogiem. 144. Spośród bydła stworzył On osiem par – dwie spośród owiec i dwie spośród kóz. Powiedz: „Czyż chodzi i dwa samce, których On zakazał, czy też o dwie samice albo to, co zawierają łona tych dwóch samic? Podzielcie się swoją wiedzą ze mną, o ileście prawdomówni”. 145. I spośród wielbłądów dwie oraz spośród wołów dwie. Powiedz: „Czyż chodzi o dwa samce, których On zakazał, czy też o te dwie samice albo to, co zawierają łona tych dwóch samic? Czy byliście obecni kiedy Allah wam to nakazywał?” Któż zatem jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto wymyśla kłamstwa przeciw Allahowi, by móc sprowadzać z drogi ludzi bez wiedzy? Zaprawdę, Allah nie kieruje ludźmi niesprawiedliwymi. 146. Powiedz: „W tym, co zostało mi objawione, nie znajduję czegokolwiek, co byłoby zabronione, jeśliby kto pragnął to zjeść, z wyjątkiem tego, co zdycha samo z siebie lub wylana została krew lub mięso świni – jako że to wszystko jest nieczyste – lub co jest bluźniercze, nad czym wzywa się imienia innego niż Allacha. Jeśli jednak kieruje kimś potrzeba, a nie jest on ani nieposłuszny, ani nie przekracza wyznaczonych ograniczeń, wtedy – zaiste – twój Pan jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy”. 147. Tym zaś, którzy są Żydami, zakazaliśmy wszelkich zwierząt mających szpony; spośród wołów i owiec, i kóz zakazaliśmy im ich tłuszcz z wyjątkiem tego, co noszą ich grzbiety lub wnętrzości lub tego, co jest zmieszane z kośćmi. Tym wynagrodziliśmy im ich bunt. A z całą pewnością jesteśmy prawdomówni. 148. Lecz gdyby oskarżali cię o fałsz, powiedz: „Wasz Pan jest Panem wszechogarniającej łaski, a Jego gniew nie będzie odwrócony od winnych”. 149. Ci, którzy łączą z Allahem innych bogów,

powiedzą: „Gdyby Allah zechciał, nie łączylibyśmy z Nim innych bogów ani nasi ojcowie, ani też nie czynilibyśmy niczego nieprawego”. Podobnie ci, którzy byli przed nimi, oskarżali Posłańców Bożych o fałsz, aż wreszcie posmakowali Naszego gniewu. Powiedz: „Czy macie choć trochę wiedzy? Zatem okażcie ją nam. Idźcie ledwie w ślad przypuszczeń. A wypowiadacie tylko kłamstwa”. 150. Powiedz: „Allah ma przekonujące argumenty. Jeśliby przymusił do swej woli, z pewnością kierowałby wami wszystkimi”. 151. Powiedz: „Przedstawcie swe dowody ci, którzy twierdzą, że Allah tego zabronił”. Jeśli przedstawią świadectwo, nie przedstawiaj go wraz z nimi ani nie poddawaj się złym pragnieniom tych, którzy nasze Znaki uważają za kłamstwa ani tych, którzy nie wierzą w Życie Przyszłe i którzy ustanawiają równych ich Panu. 152. Powiedz: „Podejdźcie, powiem wam czego zabronił wasz Pan abyście nie przypisywali mu żadnego partnera; i abyście czynili dobro rodzicom i abyście nie zabijali swych dzieci ze strachu przed biedą – albowiem to my dajemy wam i im – i abyście nie czynili niczego plugawego, otwarcie ani potajemnie; i abyście nie zabijali duszy, której zabijania Allah zabronił, chyba że w zgodzie z wymogami sprawiedliwości. Oto co On wam nakazał, abyście zrozumieli. 153.” I nie zbliżajcie się do własności sieroty, chyba że w sposób, który jest najlepszy, aż osiągnie ona wiek dojrzały. A dawajcie pełną miarę i wagę sprawiedliwie. Nie obarczamy żadnej duszy ponad jej możliwości. I kiedy mówicie, przestrzegajcie sprawiedliwości, nawet jeśli chodzi o osobę spokrewnioną, i dopełniajcie przymierza Allacha. Oto do czego On was zachęca abyście byli pełni troski”. 154. I powiedz: „Oto Moja prosta droga. Zatem idźcie nią, a nie chodźcie innymi drogami, aby nie sprowadziły was z Jego drogi. Oto do czego nakłania On was, abyście potrafili chronić się przed złem”. 155. Ponadto daliśmy Mojżeszowi Księgę – dopełniając łaski dla tego, który czynił dobro oraz wyjaśnienie wszelkich potrzebnych rzeczy, jak i przewodnictwo i łaskę – aby uwierzyli w spotkanie z ich Panem. 156. A jest to Księga, którą zesłaliśmy, pełna błogosławieństw. Zatem idźcie za nią i chroncie się przed złem, aby wam okazano łaskę 157. oraz abyście nie powiedzieli: „Księga ta została zesłana jedynie dwu ludom przed nami, my zaś rzeczywiście nie byliśmy świadomi tego, co oni przeczytali”; 158. i abyście nie powiedzieli: „Gdybyż ta Księga została zesłana nam, z pewnością byłibyśmy lepiej prowadzeni niż oni”. Teraz przybył do was wyraźny dowód od waszego Pana, przewodnictwo i łaska. Któż zatem jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto odrzuca Znaki Allacha i odwraca się od nich? Wynagrodzimy tych, którzy odwracają się od Naszych Znaków, złą karą z powodu tego, iż odwrócili się. 159. Oni czekają tylko, żeby przyszli aniołowie lub żeby przyszedł do nich twój Pan lub żeby przybyły do nich niektóre Znaki twój Pana. W dniu, w którym pojawia się niektóre Znaki twój Pana, żadnej duszy nie pomoże uwierzenie, jeśli nie wierzyła przedtem ani nie zasłużyła sobie żadnym dobrem dzięki swej wierze. Powiedz: „Zaczekajcie no, my także czekamy”. 160. A jeśli chodzi o tych, którzy dzielą swą religię i sami dzielą siebie na sekty, nimi nie musisz się troszczyć. Zaprawdę, ich sprawa jest u Allacha i potem On poinformuje ich, co zwykli byli czynić. 161. Jeżeli kto spełni dobry uczynek, otrzyma dziesięć razy więcej lecz jeśli kto dopuści się złego uczynku, wynagrodzony zostanie jedynie jego odpowiednikiem, a nikt nie zostanie skrzywdzony. 162. Powiedz: „Pan mój poprowadził mnie drogą prostą – właściwą religią, religią Abrahama, sprawiedliwego. On nie był z tych, którzy łączą bogów z Allachem”. 163. Powiedz: „Moja Modlitwa i moja ofiara, i moje życie, i moja śmierć – wszystkie są dla Allacha, Pana światów”. 164. „On nie ma żadnego partnera. Tak mi się nakazują i jestem pierwszym z tych, którzy się podporządkowują”. 165. Powiedz: „Czyż mam szukać Pana innego niż Allah, skoro to On jest Panem wszystkich rzeczy?” A żadna dusza nie przyczynia sobie zła, które nie byłoby przeciwko niej; tak samo nikt nie dźwiga brzemienia kogoś innego. Wówczas do waszego Pana powrócicie On zaś poinformuje was o tym, w kwestii czego nie zgadzaliście się. 166. To On jest tym, Kto uczynił was spadkobiercami innych na ziemi i niektórych spośród was

wyniósł w randze ponad innymi, by móc wypróbować was poprzez to, co wam dał. Zaprawdę, twój Pan szybko karze, a jest zaiste Najbardziej Przebaczający, Litościwy.

7. **AL-A'RĀF** (objawiony przed Hijrah)

1.W mię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Alif Lām Mīm Sād. 3.Oto Księga objawiona tobie, więc niechaj w twojej piersi nie będzie względem niej ubóstwa, a otrzymałeś ją, by dzięki niej ostrzegać a aby była ona napomnieniem dla wiernych. 4.Idźcie za tym, co zostało wam zesłane od waszego Pana, a nie chodźcie za żadnym innym obrońcą niż On. Wy jednak rzadko zważacie na ostrzeżenia. 5.O, ileż miast zniszczyliśmy! Kara nasza spadała na nie w nocy lub kiedy spali za dnia. 6.Kiedy zatem spadła na nich nasza kara, nie zawołali inaczej jak tylko: „Istotnie byliśmy złoczyńcami (lub „grzesznikami”)!” 7.Zaprawdę wypytamy tych, do których posłani byli Posłańcy oraz z pewnością wypytamy Posłańców. 8.Wówczas niechybnie opowiemy im ich uczynki z wiedzą, albowiem nigdy nie jesteśmy nieobecni. 9.I waga będzie owego dnia prawdziwa. Wtedy, jeśli chodzi o tych, których szale przeważa, tym będzie się powodzić. 10. Jeśli zaś chodzi o tych, których szale nie będą przeważać, ci zrujną swe dusze z powodu tego, iż byli niesprawiedliwi względem Naszych Znaków. 11.My umieściliśmy was na ziemi i daliśmy wam na niej środki utrzymania. Jednakże jesteście mało wdzięczni. 12.I zaiste stworzyliśmy was, a później daliśmy wam wasz kształt. Później powiedzieliśmy aniołom: „Podporządkujcie się Adamowi”, a oni wszyscy podporządkowali się. Lecz Iblīs tego nie uczynił – on nie będzie z tych, którzy się podporządkowują. 13.Powiedział Bóg: „Co powstrzymało cię od podporządkowania, kiedy Ja ci to nakazałem?” Ten odrzekł: „Ja jestem lepszy niż on. Stworzyłeś mnie z ognia, podczas gdy jego stworzyłeś z gliny”. 14.Powiedział Bóg: „Odejdź więc stąd. Nie ma tu miejsca dla twojej arogancji. Wyjdź, jesteś z pewnością spośród tych, którzy są poniżeni”. 15.Ten odrzekł: „Odrocz swój wyrok do dnia, w którym zostaną podniesieni z martwych”. 16.Powiedział Bóg: „jesteś z tych, którym udzielono zwłoki”. 17.Ten odrzekł: „Skoro teraz uznałeś, że zgrzeszyłem, niechybnie będę czekać na nich na Twojej prostej drodze. 18.Potem z pewnością spadnę na nich i zza nich oraz z ich lewej strony i z prawej, a stwierdzisz, iż większość z nich nie będzie wdzięczna”. 19.Powiedział Bóg: „Odejdź stąd, pogardzony i wygnany. Jeśli którykolwiek z nich pójdzie za tobą, niechybnie zapełnię Piekło wami wszystkimi”. 20.”O Adamie, zamieszkaż ty i twoja małżonka w Ogrodzie i spożywajcie z niego gdziekolwiek zechcecie, ale nie zbliżajcie się do tego drzewa, abyście nie stali się grzesznikami”. 21.Jednakże Szatan podsunął im złe myśli, by móc im ujawnić, co było przed nimi skryte z ich wstydu, i rzekł: „Wasz Pan zabronił wam tego drzewa tylko dlatego, abyście nie stali się aniołami albo nieśmiertelnymi”. 22.i przysiągł im, mówiąc: „Naprawdę jestem waszym szczerym doradcą”. 23.W ten sposób podstępem spowodował, iż popadli w nieposłuszeństwo. I kiedy skosztowali z tego drzewa, ich wstyd stał się dla nich oczywisty i oboje zaczęli okrywać się liśćmi z Ogrodu. Ich Pan zaś zawołał na nich, mówiąc: „Czyż nie zabroniłem wam tego drzewa i nie powiedziałem, iż Szatan jest naprawdę waszym jawnym wrogiem?” 24.Odrzekli: „Panie nasz, zgrzeszyliśmy i jeśli nam nie przebaczysz i nie okażesz nam litości, zapewne znajdziemy się wśród przegranych”. 25.Powiedział Bóg: „Odejdźcie stąd, niektórzy z was staną się wrogami innych. I dla was jest na ziemi mieszkanie i pożywienie na pewien czas”. 26.Powiedział: „Tam będziecie żyć i tam będziecie umierać, jak i stamtąd zostanieie sprowadzeni”. 27.O dzieci Adama, zaiste zesłaliśmy wam szaty do zakrycia nagości oraz dla ozdoby, lecz szaty sprawiedliwości, to znaczy najlepsze. Oto jedno z przykazań Allacha, aby zapamiętali. 28.O dzieci Adama, nie dajcie się zwieść Szatanowi – jak wyrzucił waszych rodziców z Ogrodu, odzierając ich z szat, by móc pokazać im ich nagość. Zaiste, on was widzi – on i jego plemię – stamtąd, gdzie wy ich nie widzicie. Zaprawdę, uczyniliśmy Szatanów przyjaciółmi tych, którzy nie wierzą. 29.I kiedy

dopuszczają się jakiejś nieprzyzwoitości, mawiają: „Robili to nasi ojcowie i Allah nakazał to nam”. Powiedz: „Allah nigdy nie zachęca do nieprzyzwoitości. Czy mówicie o Allachu to, o czym nie macie pojęcia?” 30. Powiedz: „Pan mój nakazał sprawiedliwość. A nastrajajcie swą uwagę właściwie w każdym czasie i każdym miejscu modlitwy i zwracajcie się do Niego, stając się szczerymi wobec Niego w religii. Tak jak On was stworzył, podobnie do Niego właśnie powrócicie”. 31. Niektórymi Pan pokierował, innymi zaś przypadł w udziale błąd. Ci wzięli sobie za przyjaciół ludzi złych zamiast Allacha i sądzą, że są właściwie kierowani. 32. O dzieci Adama! Bierzcie swe ozdoby w każdym czasie i każdym miejscu modlitwy, i spożywajcie, i pijcie, lecz nie bądźcie bez umiaru. Zaprawdę, On nie miłuje tych, którzy nie znają umiaru. 33. Powiedz: „Kto zakazał ozdoby Allacha, którą On stworzył dla swoich sług oraz rzeczy dobrych spośród Jego darów?” Powiedz: „One są dla wierzących w życiu doczesnym, a będą wyłącznie dla nich w Dniu Zmartwychwstania”. Tak wyjaśniamy Znaki ludowi, który ma wiedzę. 34. Powiedz: „Pan mój zakazał jedynie nieprzyzwoitości, jawnej lub potajemnej, oraz grzechu i krzywdzącego odstępstwa, jak i abyście łączyli z Allachem to, dla czego nie zesłał żadnego świadectwa, oraz abyście mówili o Nim to, czego nie wiecie”. 35. Każdy naród ma wyznaczony swój termin i kiedy termin ten nadejdzie, wówczas nie może pozostać w tyle nawet na jedną chwilę ani też nie może go wyprzedzić. 36. O dzieci Adama, gdyby Posłańcy przybyli do was spośród was samych, opowiadając wam o Moich Znakach, wtedy każdy, kto okazałby bojaźń przed Panem i spełniał dobre uczynki, nie pozna co to strach ani nie będzie żałować. 37. Jednakże ci, którzy odrzucają Nasze Znaki i odwracają się od nich z pogardą – ci są mieszkańcami Ognia, w nim zamieszkają. 38. Któż zatem jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto wymyśla kłamstwo przeciw Allachowi lub zadaje kłam Jego Znakom? To ci, których spotka wyznaczony los, aż do czasu kiedy odwiedzą ich nasi Posłańcy, by odebrać im ich dusze, a wtedy powiedzą: „Gdzież jest to, do czego zwykliście się odwoływać poza Allachem?” Odpowiedzą: „Nie możemy ich znaleźć” i będą nieść świadectwo przeciwko samym sobie, iż byli niewiernymi. 39. On powie: „Wstąpcie w Ogień pośród narody jinn i ludzi, które zeszyły z tego świata przed wami”. Za każdym razem, gdy jeden naród będzie wstępował w Ogień, będzie przeklinał swój bratni naród tak długo, dopóki ostatni z nich się tam nie znajdzie i nie powie pierwszym z nich: „Panie nasz, ci sprowadzili nas z drogi, więc ukarż ich podwójną karą Ognia”. On powie: „Dla każdego jest podwójna kara, lecz wy o tym nie wiecie”. 40. A pierwszy z nich powie do ostatniego: „wobec tego nie macie nad nami wyższości, dlatego skosztujecie kary za wszystko, co uczyniliście”. 41. Przed tymi, którzy odrzucają Nasze Znaki i odwracają się od nich z pogardą, nie zostaną otwarte wrota duchowego firmamentu ani nie wejdą do Nieba, chyba że wielbłąd przecisnie się przez ucho igły. Tak nagradzamy grzeszników. 42. Ci będą mieli łoża z Piekła, a nad nimi będzie pokrycie z tego samego. Tak nagradzamy niesprawiedliwych. 43. Jeśli jednak chodzi o tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki – a nie obarczamy żadnej duszy ponad jej możliwości – ci są mieszkańcami Niebios, w nich zamieszkają. 44. I usuniemy wszelkie rozgoryczenie, jakie znajdzie się w ich sercach. Poniżej nich będą płynąć rzeki. I powiedzą: „Wszelka chwała należy się Allachowi, który doprowadził nas do tego Raju. A nie znaleźlibyśmy przewodnictwa, gdyby Allah nami nie kierował. Posłańcy Pańscy naprawdę głosili Prawdę”. O zostanie im obwieszczono: „Oto Niebo, którego spadkobiercami zostaliście uczynieni w nagrodę za to, co czyniliście”. 45. Mieszkańcy zaś Nieba zawołają do mieszkańców Piekła, mówiąc: „W istocie znaleźliśmy to, co Pan nasz obiecał nam, iż będzie prawdziwe. Czy i wy znaleźliście to, co Pan wasz obiecał wam jako prawdziwe?” Ci odpowiedzą: „Tak! Wówczas głosiciel ogłosi pomiędzy nimi, mówiąc: „Przekleństwo Allacha spadło na grzeszników, 46. którzy powstrzymują ludzi przed drogą Allacha i starają się ją utrudnić i którzy nie wierzą w Życie Przyszłe”. 47. A między nimi będzie przegroda, a na Wzniesionych Miejscach w Niebie będą ludzie, którzy znać będą wszystkich z ich ocen. I będą

wołać do ludzi w Niebie: „Pozostańcie w Pokoju”. Ci jeszcze doń nie weszli, chociaż będą mieli za to nadzieję. 48.A kiedy ich oczy zwrócą się na mieszkańców Ognia, powiedzą: „Panie nasz, nie umieszczaj nas wraz z ludem grzesznym”. 49.Mieszkańcy zaś Miejsc Wyniesionych zawołają do ludzi, których rozpoznają po ich znakach, i powiedzą: „Nie pomogły wam wasze rzesze ani wasza niewiedza”. 50.”Czy ci są ludźmi, co do których przysięgaliście, że Allah nie rozciągnie na nich swojej łaski?” Do nich Bóg powie: „Wejdźcie do Raju; nie spadnie na was strach, ani nie będziecie żałować”. 51.A mieszkańcy Ognia zawołają do mieszkańców Nieba: „Wylejcie na nas nieco wody lub tego, czym obdarował was Allah”, Ci powiedzą: „Zaprawdę, Allah zabronił i tego, i tego niewiernym. 52.tym, którzy traktowali swą religię jak zabawę i sport i których omamiło życie na tym świecie”. W tym dniu zatem zapomnimy o nich, jak i oni zapomnieli o nadejściu tego ich dnia i jak trwali w odrzucaniu Naszych Znaków. 53.A zaiste daliśmy im Księgę, którą napełniliśmy wiedzą – przewodnictwo i łaskę dla ludu, który wierzy. 54.Czyż oni czekają za ledwie na spełnienie jej ostrzeżeń? W dniu, w którym nadejdzie jej spełnienie, ci, którzy zapomnieli o niej przedtem, powiedzą: „Posłańcy Pana naszego rzeczywiście przynieśli Prawdę. Czyż zatem mamy jakich orędowników, którzy by się za nami wstawili? A może można by nas odesłać, byśmy mogli spełniać dobre uczynki, inne od tego, co zwykliśmy byli czynić?” Ci rzeczywiście zniszczyli swoje dusze, to zaś, co zmyślali, zawiodło ich. 55.Zaiste, waszym panem jest Allah, który stworzył niebiosy i ziemię w sześciu okresach, a potem Sam Siebie mocno posadził na Tronie. To On powoduje, że noc zakrywa dzień, który delikatnie idzie za nią. I On to stworzył słońce i księżyc i gwiazdy – wszystko pożyteczne z Jego rozkazu. Zaprawdę, do Niego należy stworzenie i rozkaz. Błogosławiony Allah, Pan światów. 56.Zwracajcie się do swego Pana w pokorze i potajemnie. Zaiste, On nie miłuje grzeszników. 57.A nie twórzcie nieporządku na ziemi po tym, jak stworzony na niej został porządek, i zwracajcie się do Niego z bojaźnią i w nadziei. Zaiste, litość Allacha bliska jest tych, którzy czynią dobro. 58.On jest tym, który wysła wiatr jako dobrą nowinę przed Swoją łaską do czasu, kiedy przyniesie on ciężką chmurę, My niesiemy ją ku martwej ziemi. Wówczas zsyłamy z niej wodę i dzięki niej pobudzamy owoce wszelkiego rodzaju. Podobnie pobudzamy zmarłych, których być może pamiętacie. 59.I dobra ziemia – jej rośliny wznoszą się obficie na rozkaz jej Pana, ta zaś, co jest złe, tego wzrost jest ubogi. W podobny sposób objaśniamy Znaki w najróżniejszych formach ludowi, który jest wdzięczny. 60.Posłaliśmy Noego do jego ludu, a on powiedział: „O ludu mój, czcij Allacha. Nie masz innego boga poza Nim. Doprawdy, za was lękam się kary wielkiego dnia”. 61.Przywódcy jego ludu powiedzieli: „Zaiste, widzimy, żeś wyraźnie w błędzie”. 62.On rzekł: „O ludu mój. Nie ma we mnie błędu, jam jest wszak Posłaniec od Pana światów. 63.”Ja przekazuję wam posłannictwa mego Pana i służę wam szczerą radą oraz wiem od Allacha to, czego wy nie wiecie”. 64.”Czy dziwicie się, iż napomnienie przyszło od waszego Pana poprzez człowieka spośród was samych, aby mógł on was ostrzec, a wy byście mogli stać się sprawiedliwymi i by mogła wam zostać okazana łaska?” 65.Jednakże oni nazwali go kłamcą, więc wyratowaliśmy jego oraz tych, którzy odrzucili nasze Znaki. Oni zaiste byli ludźmi ślepymi. 66.A Ād posłaliśmy ich brata Hūda. Powiedział on: „O ludu mój, oddawajcie cześć Allahowi. Nie macie żadnego innego bóstwa poza Nim. Czyż zatem nie okażecie przed Nim bojaźni?” 67.Niewierzący przywódcy jego ludu powiedzieli: „Zaiste widzimy, żeś zagubiony w głupocie i naprawdę sądzymy, żeś jest jednym z kłamców”. 68.On odrzekł: „P ludu mój, nie ma we mnie krzty głupoty, ale jestem Posłańcem od Pana światów. 69.”Przynoszę wam posłannictwa mego Pana i jestem waszym szczerym i wiernym doradcą. 70.”Czy dziwicie się, iż napomnienie przyszło od waszego Pana poprzez człowieka spośród was samych, aby mógł on was ostrzec. A przypomnijcie sobie czas kiedy On uczynił was spadkobiercami Jego łaski po narodzie Noego i z coraz większą miarą obdarzał was wielką siłą fizyczną. Pamiętajcie zatem o łaskach Allacha, by

dobrze się wam wiodło”. 71. Oni rzekli: „Czy przybyłeś do nas, abyśmy czcili samego Allacha i zapomnieli o tym, co zwykli byli czcić nasi ojcowie? Wobec tego przynieś nam to, czym nas straszysz, jeśliś prawdomówny”. 72. On odrzekł: „Istotnie spadły już na was kara i gniew Boży. Czy spieracie się ze mną w kwestii imion, które wymienialiście – wy i wasi ojcowie – co do których Allah nie zesłał żadnego świadectwa? Zaczekajcie więc, jestem z wami pośród tych, którzy oczekują”. 73. I uratowaliśmy go oraz tych, którzy z nim byli, dzięki naszej łasce, oraz odcięliśmy ostatnie pozostałości tych, którzy odrzucili Nasze Znaki i nie uwierzyli. 74. A do Thamūd wysłaliśmy ich brata, Salīh. Ten powiedział: „O ludu mój, czcij Allacha. Nie masz boga innego niż On. Zaprawdę, otrzymaliście wyraźny znak od waszego Pana – tę wielbłądzicę Allacha, Znak dla was. Zatem zostawcie ją, aby pasła się na ziemi Allacha, a nie czyńcie jej zła, aby nie spadła na was bolesna kara. 75.” I przypomnijcie sobie czas kiedy On uczynił was spadkobiercami Jego łask po Ad i umieścił was w tej ziemi, abyście budowali pałace na jej równinach oraz wykuwali mieszkania w górach. Dlatego zapamiętajcie łaski Allacha i nie dopuszczajcie się niegodziwości na ziemi, wywołując nieporządek”. 76. Najważniejsi ludzie z jego ludu, nie mający wiedzy, powiedzieli do tych, których uważano za słabych – a wśród tej liczby i do wierzących – „Czy wiecie z całą pewnością, że Sālih jest posłany przez jego Pana?” Ci odpowiedzieli: „Zaiste, wierzymy w to, z czym został wysłany”. 77. Ci, którzy byli butni, powiedzieli: „Zaprawdę, nie wierzymy w to, w co wy wierzycie”. 78. Wówczas podcięli ścięgna wielbłądzicy i przeciwstawili się nakazowi ich Pana i rzekli: „O Sālihu, przynieś nam to, czym nas straszysz, o ile jesteś rzeczywiście jednym z Posłańców”. 79. Wtedy spadło na nich trzęsienie ziemi i w swych domach leżeli twarzami do ziemi. 80. Na to Sālih odwrócił się od nich i powiedział: „O ludu mój, przekazałem wam Posłannictwo mojego Pana dla was i zaoferowałem wam szczerą radę, wy jednak nie lubicie szczerych doradców”. 81. I posłaliśmy Lota, kiedy powiedział do swego ludu: „Czy dopuszczacie się obrzydliwości, jakiej nikt na świecie nie dopuścił się nigdy przed wami?” 82. „Zbliżacie się do mężczyzn z pożądaniem zamiast do niewiast. Nie, jesteście ludem, który przekracza wszelkie granice”. 83. A jedyną odpowiedzią jego ludu było to, że powiedzieli: „Wyrzuć ich z ich miasta, albowiem są ludźmi, którzy pyszną się swą czystością”. 84. I uratowaliśmy jego i jego rodzinę z wyjątkiem żony – ona była z tych, co pozostali w tyle. 85. I zesłaliśmy na nich deszcz. Teraz widzicie jaki był koniec grzeszników. 86. a do Madian posłaliśmy ich brata Shu’aib. Powiedział on: „O ludu mój, czcij Allacha. Nie masz boga poza Nim. Wyraźny znak otrzymaliście wszak od swego Pana. Zatem dawajcie pełną miarę i pełną wagę i nie uszczuplajcie ludziom ich rzeczy, a i nie czyńcie nieporządku na ziemi, skoro zapanował na niej porządek. To jest dla was lepsze, jeśli jesteście wiernymi. 87.” A nie zasadzajcie się na każdej drodze, zagrażając i sprowadzając z drogi Allacha tych, którzy w Niego wierzą, oraz starając się ją powikłać. I przypomnijcie sobie czas kiedy było was niewielu, a On was pomnożył. Oto jaki był koniec tych, którzy siali zamęt! 88.” A jeśli jest wśród was grupa, która wierzy w to, z czym zostałem przysłany, oraz grupa, która nie wierzy, wówczas czekajcie cierpliwie aż Allah nas rozsądzi. A On jest Najlepszym z Sędziów”.

CZĘŚĆ IX

89. Wodzowie jego ludu, którzy byli butni, powiedzieli: „Zapewne, wygnamy cię, o Shu’aib, oraz wiernych, którzy są z tobą z naszego miasta, chyba że powrócisz do naszej religii”. On rzekł: „Nawet jeśli nie będziemy chcieli? 90.” Gdybyśmy powrócili do waszej religii po tym jak Allah uchronił nas przed nią, rzeczywiście przyznalibyśmy, iż cały czas zmyślaliśmy kłamstwa przeciwko Allahowi. I nie wypada nam do niej powrócić, chyba żeby Allah – nasz Pan – zapragnął tego. Pan nasz obejmuje rozumem wszystkie rzeczy w swej wiedzy. W Allachu pokładamy swe zaufanie. Zatem, o Panie nasz, Ty rozsądź pomiędzy nami i naszym ludem w prawdzie, boś Ty jest Najlepszym z tych, którzy decydują”. 91. Dowódcy zaś jego ludu, którzy nie uwierzyli, powiedzieli:

„Jeśli pójdziecie za Shu'aib, z pewnością będziecie przegrani”. 92. Wówczas spadło na nich trzęsienie ziemi i w swoich domach leżeli twarzą do ziemi. 93. Ci, którzy oskarżali Shu'aib o kłamstwa, stali się takimi, jakby nigdy tam nie mieszkali. Ci, którzy oskarżali Shu'aib o kłamstwa – to oni byli przegrani. 94. Wtedy on odwrócił się od nich i powiedział: „O ludu mój, naprawdę przekazałem wam posłaństwa od mego Pana i służyłem wam szczerą radą. Jak zatem miałbym smucić się z powodu niewiernego ludu”. 95. nigdy nie posyłał Proroka do żadnego miasta, lecz zsyłał na ich lud nieszczęście i cierpienie, aby upokorzył się. 96. Wtedy zmienialiśmy ich nieszczęsne położenie na dobre do czasu aż zdobyli dostatek i pomnożyli się i powiadali: „Cierpienia i nieszczęście spadały również na naszych ojców, więc cóż, jeśliby spadały na nas”. Wówczas chwytały ich nagle, podczas gdy oni tego nie rozumieli. 97. A gdybyż lud tych miast uwierzył i był sprawiedliwy, z pewnością otworzyłibyśmy przed nimi błogosławieństwa nieba i ziemi. Oni jednak nie uwierzyli, więc pochwyciliśmy ich z powodu tego, na co sobie zasłużyli. 98. Czyż zatem ludy tych miast są bezpieczni przed nadejściem naszej kary dla nich w nocy, podczas gdy będą spać? 99. I czyż ludy tych miast są bezpieczne przed nadejściem naszej kary dla nich wczesnym przedpołudniem, kiedy zabawiają się? 100. Czyż są oni bezpieczni przed planami Allacha? Nikt nie czuje się bezpiecznym przed zamiarami Allacha z wyjątkiem ludu, który skazany jest na zagładę. 101. Czyż tych, którzy odziedziczyli ziemię po jej poprzednich mieszkańcach, nie prowadzi to do wniosku, że jeżeli zechcemy, możemy porazić ich także za ich grzechy i zapieczętować ich serca, aby nie słuchali słów przewodnictwa. 102. Takimi były te miasta, o których przekazaliśmy ci niektóre wiadomości. I zaiste ich Posłańcy przybywali do nich z wyraźnymi Znakami. Oni jednak nie chcieli uwierzyć w to, co odrzucili byli wcześniej. W ten sposób Allah zapieczętuje serca niewierzących. 103. A u większości z nich nie znaleźliśmy ani odrobiny przestrzegania przymierza, a – zaiste – stwierdziliśmy, że większość z nich to złoczyńcy. 104. Wtedy, po nich, posłałszy Mojżesza z Naszymi Znakami do Faraona i jego dowódców, oni jednak niesprawiedliwie odrzucili je. Zważajcie, zatem, na to, jaki był koniec tych, którzy siali zamęt! 105. A Mojżesz powiedział: „O Faraonie, zaiste ja jestem Posłańcem od Pana światów. 106. ”Nie jest słusznym, abym ja mówił o Bogu cokolwiek poza prawdą. Przybyłem do ciebie z wyraźnym Znakiem od twego Pana. Dlatego pozwól Dzieciom Izraela iść ze mną”. 107. Faraon odrzekł: „Jeśli rzeczywiście przyszedłeś ze Znakiem, to przedstaw go, o ile jesteś prawdomówny”. 108. On więc cisnął o ziemię swoją laską i oto ujrzeć można było wyraźnie węża. 109. I wyciągnął przed siebie swą dłoń i nagle patrzącym wydała się ona biała. 110. Przywódcy ludu Faraona powiedzieli: „Z całą pewnością jest z niego sprytny czarownik. 111. ”On pragnie wygnać was z waszego kraju. Cóż zatem radzicie?” 112. Powiedzieli: „Niechaj on i jego brat nieco poczekają, a ty wyślij do miast wysłanników, 113. ”którzy sprowadzą ci każdego zręcznego czarownika”. 114. I przybyli czarownicy do Faraona i powiedzieli: „Oczywiście otrzymamy nagrodę, jeśli będziemy górami”. 115. On powiedział: „Tak, jak również znajdziecie się wśród tych, którzy są blisko mnie”. 116. Oni rzekli: „O Mojżeszu, czy ty rzucisz pierwszy, czy też pierwsi mamy rzucać my?” 117. Ten odrzekł: „Rzucajcie wy”. I kiedy rzucili, omamili oczy ludu i natchnęli go strachem oraz zaprezentowali potężną magię. 118. My zaś powiedzieliśmy do Mojżesza: „Rzuć swą laskę” i oto pochłonęła wszystko, co oni wymyślili. 119. I tak ustanowiona została prawda, a wszystko, co oni czynili, okazywało się próżne. 120. Tak zostali pokonani i odeszli poniżeni. 121. A czarownicy zmuszeni byli upaść twarzami do ziemi. 122. i powiedzieli: „Wierzymy w Pana światów, 123. ”Pana Mojżesza i Aarona”. 124. Faraon rzekł: „Uwierzyliście w niego zanim wam na to pozwoliłem. Zaiste jest to spisek, który uknułście w mieście, by móc wypędzić zeń jego mieszkańców, ale wkrótce poznacie konsekwencje. 125. ”Niechybnie podcinam wam dłonie i stopy z powodu waszego nieposłuszeństwa. Wówczas z pewnością ukrzyżuję was wszystkich razem”. 126. Oni

odpowiedzieli: „Wobec tego do naszego Pana powrócimy, 127.” A ty nie wyrzecz na nas zemsty z powodu tego, że uwierzyliśmy w Znaki od naszego Pana, kiedy do nas przybyły. Panie nasz, wylej na nas cierpliwość i spraw, abyśmy umarli oddani Tobie”. 128. A przywódcy ludu Faraona powiedzieli: „Czy zostawisz Mojżesza i jego lud, by siali zamęt w kraju oraz by zaparli się ciebie i twoich bogów?” On odrzekł: „Zabijamy bezwzględnie ich synów, a ich niewiastom pozwolimy żyć. A z pewnością mamy nad nimi przewagę”. 129. Mojżesz rzekł do swego ludu: „Szukajcie pomocy u Allacha i bądźcie wytrwali. Zaprawdę, ziemia należy do Allacha – On daje ją jako dziedzictwo komu tylko zechce spośród swoich sług, a dobry koniec oczekuje Bogobojnych”. 130. Oni odrzekli: „Byliśmy prześladowani zanim do nas przybyłeś oraz po twoim przybyciu”. On rzekł: „Wasz Pan ma właśnie zniszczyć waszego wroga i was uczynić władcami tej ziemi, by zobaczyć jak będziecie postępować”. 131. I dotknęliśmy lud Faraona latami suszy i ubóstwem owoców, aby zważał. 132. Lecz kiedy tylko spotykali się z dobrem, powiadali: „to dla nas”. A kiedy spadało na nich zło, zły los przypisywali Mojżeszowi i jego ludziom. Teraz z pewnością powód złego losu był u Allacha. Jednak większość z nich nie wiedziała. 133. Powiadali: „Jakikolwiek Znak byś nam przedstawił, by nas nim omamić, nie poddamy ci się”. 134. Wtedy zesłaliśmy na nich burzę, i szarańczę, i robactwo, i żaby, i krew – wyraźne Znaki – oni jednak postępowali dumnie i byli ludem grzesznym. 135. I kiedy spadła na nich kara, powiedzieli: „O Mojżeszu, pomódl się za nas do twego Pana zgodnie z tym, co tobie On obiecał. Jeśli zdejmiesz z nas karę, z pewnością uwierzemy ci i z pewnością wyślemy wraz z tobą Dzieci Izraela”. 136. Lecz kiedy odsunęliśmy od nich karę na pewien okres, który mieli osiągnąć, oto złamali dane przez siebie słowo. 137. Wobec tego zemściliśmy się na nich i zatopiliśmy ich w morzu, jako że traktowali Nasze Znaki jak kłamstwa i lekceważyli je. 138. I uczyniliśmy, że ludzie, których uważano za słabych, odziedziczyli wschodnie części kraju i jego części zachodnie – co pobłogosławiliśmy. A miłosierne słowo twego Pana wypełniło się wobec Dzieci Izraela, albowiem byli wytrwali. Ostatecznie zniszczyliśmy wszystko to, co Faraon i jego lud wzniesli, jak i wszystko, co zbudowali. 139. Przeprowadziliśmy dzieci Izraela przez morze, a przybyli do ludu, który oddawał się czci bożków. Powiedzieli: „O Mojżeszu, uczyń nam boga tak jak i oni mają swych bogów”. On odrzekł: „Zaprawdę, jesteście ludem nieświadomym”. 140. „Zaprawdę, wszystko to, czemu oddaje się ten lud, powinno zostać zniszczone, a daremne będzie wszystko to, co czynią”. 141. Powiedział: „Czy mam wam znaleźć boga innego niż Allach, skoro to On wyniósł was ponad wszystkie ludy?” 142. Przypomnijcie sobie czas kiedy wybawiliśmy was od ludu Faraona, który ciężko was doświadczył, zabijając waszych synów, a pozostawił przy życiu niewiasty. W tym bowiem zawierała się wielka próba dla was od waszego Pana. 143. A daliśmy Mojżeszowi obietnicę trzydziestu nocy i dodaliśmy do nich jeszcze dziesięć. W ten sposób dopełniony został naznaczony przez Pana okres – czterdzieści nocy. Rzekł Mojżesz do swego brata Aarona: „Zajmij moje miejsce wśród ludu podczas mojej nieobecności, i kieruj nim dobrze, a nie postępuj drogą siejących niezgodę. 144. A kiedy Mojżesz przybył w wyznaczonym przez Nas czasie, a jego Pan przemówił doń, rzekł: „Panie mój, pokaż mi się, abym mógł na Ciebie spojrzeć”. Allach odrzekł: „Nie zobaczysz Mnie. Jednak spójrz na tę górę, a jeśli pozostanie na swoim miejscu, wówczas ujrzysz Mnie. I kiedy Pan jego ukazał się na górze, rozbił ją na kawałki, a Mojżesz padł bez świadomości. A kiedy ją odzyskał, powiedział: „Tyś jest Święty, zwracam się do Ciebie i pierwszy wierzę”. 145. Allach powiedział: „O Mojżeszu, ciebie wybrałem ponad ludźmi twoich czasów poprzez Moje Posłannictwa i poprzez Moje Słowo. Zatem trzymaj się mocno tego, co ci dałem, i bądź spośród wdzięcznych”. 146. Napisałiśmy mu na Tablicach o wszystkim napomnienie oraz wyjaśnienie wszystkich rzeczy. „Trzymaj je mocno i przykaż swemu ludowi, by szedł za tym, co najlepsze z tego. Wkrótce wskaże ci mieszkanie grzeszników”. 147. Wkrótce odwróć od Moich Znaków tych, którzy się pyszną w kraju niesprawiedliwie, i nawet

jeśli ujrzą wszystkie Znaki, nie będą w nie wierzyć. I jeśli ujrzą drogę sprawiedliwości, nie przyjmą jej za swoją drogę. Jeżeli jednak spostrzegą drogę błędu, potraktują ją jak swoją własną drogę. Będzie tak, ponieważ traktowali Nasze Znaki jak kłamstwa i nie zważali na nie. 148.Ci, którzy odrzucają Nasze Znaki oraz nadejście Życia Przyszłego – ich dzieła są próżne. Czyż mogą oczekiwać, że nagrodzeni za cokolwiek innego niż za to, co czynią? 149.Lud Mojżesza podczas jego nieobecności uczynił sobie ze swych ozdób cielca – pozbawione życia ciało, wydające ryk. Czyż nie widzieli, że nie przemawiało do nich ani nie wiodło ich ku żadnej drodze? Wzięli go sobie za obiekt czci i byli grzesznikami. 150.A kiedy porażeni zostali wyrzutami sumienia i ujrzeli, iż rzeczywiście zeszli z drogi, powiedzieli: „Jeżeli Pan nasz nie okaże nam litości i nie przebaczy nam, z pewnością będziemy przegrani”. 151.Kiedy zaś Mojżesz powrócił do swego ludu, oburzony i zasmucony, rzekł: „Złem jest to, co uczyniliście podczas mojej nieobecności. Czyż pośpieszyliście się, by wymyślić sobie drogę, nie poczekawszy na rozkaz Pana waszego?” I odłożył Tablice i chwycił swego brata za głowę, przyciągając go do siebie. Aaron rzekł: „Synu mojej matki, lud rzeczywiście uważał mnie za słabego i chciał mnie uśmiercić. Dlatego nie pozwól, aby wrogowie radowali się z mojego nieszczęścia i stawiaj mnie na równi z ludem niesprawiedliwym”. 152.Mojżesz rzekł: „Panie mój, przebacz mi i memu bratu i dopuść nas do swej łaski, bowiem Tyś jest najbardziej Litościwy spośród tych, którzy okazują litość”. 153.Jeżeli chodzi o tych, którzy za obiekt czci wzięli sobie cielca, spadnie na nich gniew Boży i poniżenie w życiu doczesnym. Tak bowiem nagradzamy tych, którzy zmyślają kłamstwa. 154.Jednak ci, którzy czynią zło i okazują skrucę i uwierzą, z pewnością Pan twój po tym jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 155.Kiedy opadł gniew Mojżesza, wziął Tablice, a w ich treści zawierało się przewodnictwem i łaska dla tych, którzy okazują bojaźń Bożą. 156.Mojżesz wybrał spośród swoich ludzi siedemdziesięciu mężów dla naszego wyboru. Kiedy jednak spadło na nich trzęsienie ziemi, powiedział: „Panie mój, gdybyś tylko zechciał, mógłbyś zniszczyć ich przedtem i mnie także. Czyż zatem zniszczysz nas za to, co uczynili głupcy spośród nas? To przecież tylko próba z Twojej strony. Dzięki niej zgina ci, których zguby pragniesz, a poprowadzeni będą ci, których chcesz prowadzić. Tyś jest naszym Obroncą. Przebacz nam zatem i okaż nam litość, boś Ty jest Najlepszym z tych, którzy przebaczą”. 157.”I zrządź dla nas dobro na tym świecie, jak i w przyszłym. Zwróciliśmy się ku Tobie ze skrucą”. Allach odrzekł: „Obarczę karą tego, kogo obarczę, lecz moja łaska ogarnia wszystkie rzeczy. Zarządzę dobro dla tych, którzy postępują sprawiedliwie i płacą Zakāt oraz dla tych, którzy wierzą w Nasze Znaki. 158.”Dla tych, którzy idą za Posłańcem, Prorokiem, Umīi, o których mówi się w Tora i w Ewangelii, które z nimi są. On nakazuje im dobro, a zabrania czynienia zła i czyni dla nich prawowitymi rzeczy dobre, a zabrania im rzeczy złych. On zdejmuje z nich ich brzemię i ich pęta, które na nich były. Tak zatem ci, którzy uwierzą w niego i uszanują go i będą go wspierać, i pomagać mu oraz pójdą za światłem, które zostało zesłane wraz z nim – tym dobrze będzie się wiodło”. 159.Powiedz: „O ludzkości, naprawdę jestem Posłańcem do was wszystkich od Allacha, do którego należy Królestwo niebios i ziemi. Nie ma boga poza Nim. On daje życie i On przynosi śmierć. Uwierzcie więc w Allacha i Jego Posłańca, Proroka Umīi, który wierzy w Allacha i Jego słowa. A idźcie za nim, abyście byli słuszni prowadzeni”. 160.A spośród ludu Mojżesza jest grupa, która prowadzi w prawdzie i dzięki niej czyni sprawiedliwość. 161.Podzieliliśmy ich na dwanaście plemion, różnych ludów. I objawiliśmy Mojżeszowi, kiedy jego lud prosił o go o wodę, mówiąc: „Uderz w skałę swoją łaską”, a wytrysnęło z niej dwanaście źródeł. Każde plemię poznało swe miejsce, z którego mogło pić. Uczyniliśmy, że pojawiła się nad nimi chmura i zesłaliśmy im Mannę i Salwa i powiedzieliśmy: „Spożywajcie spośród dobrych rzeczy, które wam daliśmy”. A oni nie zaszkodzili nam, zaszkodzili tylko samym sobie. 162.A przypomnijcie sobie czas kiedy powiedziano im: „Zamieszkajcie w tym mieście spożywajcie z niego gdzie tylko zechcecie, i

powiedzcie: „Boże! Ulżyj naszemu brzemieniu” a wejdźcie w bramę w pokorze. Przebaczymy wam grzechy wasze, z pewnością powiększymy tych, którzy czynią dobro”. 163. Jednakże grzesznicy spośród nich zamienili to na słowo inne od tego, które zostało do nich wypowiedziane. A zatem zesłaliśmy na nich karę z nieba z powodu ich złych uczynków. 164. I spytaj ich o miasto, które stało nad morzem. Kiedy sprofanowali Szabat; kiedy przybyły do nich ich ryby w dniu Szabatu, pojawiając się na powierzchni wody, lecz w dniu, kiedy nie dotrzymali Szabatu, one do nich nie przyszły. W ten sposób wypróbowaliśmy ich, albowiem buntowali się. 165. I kiedy jedna grupa spośród nich powiedziała do drugiej: „Dlaczego napominacie lud, którego Allah zamierza zniszczyć albo ukarać srogą karą?” Oni odpowiadają: „Aby oczyścić się z winy przed waszym Panem oraz po to, byśmy mogli zwrócić się ku sprawiedliwości”. 166. A kiedy zapomnieli wszystko to, czym byli napominani, uratowaliśmy tych, którzy wystrzegali się zła, a zesłaliśmy srogą karę grzesznikom, ponieważ buntowali się. 167. A kiedy w swej bucie buntowali się przeciwko temu, co było im zabronione, powiedzieliśmy im: „Zostańcie małpami wzgardzonymi”. 168. I przypomnijcie sobie czas kiedy twój Pan ogłosił, że z pewnością podniesie przeciw nim aż po Dzień Zmartwychwstania tych, którzy zadawać im będą bolesne rany. Zaiste, twój Pan jest szybkim Rachmistrem i z pewnością jest jednocześnie Najbardziej Przebaczącym, Litościwym. 169. I rozbiliśmy ich na oddzielne ludy na ziemi. Wśród nich są tacy, którzy są sprawiedliwi, i są wśród nich tacy, którzy sprawiedliwi nie są. Wypróbowaliśmy ich rzeczami dobrymi i rzeczami złymi, aby powrócili do dobra. 170. Wtedy po nich przyszło złe pokolenie, które odziedziczyło Księgę. Ci biorą marne dobra tego upadłego świata i mówią: „To będzie nam przebaczone”. Gdyby jednak raz jeszcze otrzymali takie dobra, wzięliby je. Czyż nie odebrano im przymierza Księgi, aby nie mówili o Allachu niczego poza prawdą? I studiowali to, co ona zawiera. Lecz mieszkanie Życia Przyszłego jest lepsze dla tych, którzy są sprawiedliwi. Czyż zatem nie pojmujecie? 171. A jeśli chodzi o tych, którzy wytrwale postępują zgodnie z Księgą i przestrzegają Modlitwy, zaiste nie pozwolimy, aby zginęła nagroda przeznaczona dla sprawiedliwych. 172. A kiedy zatrzęśliśmy nad nimi górą, jakby była pokryciem, a im wydawało się, że na nich zaraz spadnie, powiedzieliśmy: „Trzymajcie się mocno tego, co wam daliśmy i pamiętajcie o tym, co to zawiera, abyście mogli bronić się przed złem. 173. I przypomnijcie sobie kiedy twój Pan zrodził z dzieci Adama – z ich lędźwi – ich potomstwo i uczynił, iż dawali świadectwo przeciwko sobie samym, mówiąc: „Czyż nie jestem waszym Panem?”, oni powiedzieli: „Tak, dajemy temu świadectwo”. Uczynił On to, abyście nie powiedzieli w Dniu Zmartwychwstania: „Rzeczywiście nie byliśmy tego świadomi”. 174. Lub żebyście nie mówili: „To nasi ojcowie łączyli różnych partnerów z Allachem w przeszłości, my zaś byliśmy ledwie pokoleniem po nich. Czy zatem zniszczysz nas za to, co czynili ci, którzy kłamali? 175. W ten sposób wyjaśniamy Znaki, aby byli napominani oraz by powrócili do dobra. 176. opowiedz im historię tego, któremu przekazaliśmy Nasze Znaki, on zaś odstąpił od nich. Wówczas Szatan poszedł za nim, a on stał się jednym z tych, którzy zbaczają z drogi. 177. A gdybyśmy zechcieli, wynieśliśmy go w ten sposób. On jednak skłaniał się ku ziemi i dawał upust swoim złym pragnieniom. Dlatego jego przypadek podobny jest do przypadku spragnionego psa – jeżeli go odciągniesz, wystawia swój jęzor. Taki jest przypadek tego ludu, który nie wierzy w Nasze Znaki. Dlatego opowiedz im tę historię, aby się zastanowili. 178. Zły jest przypadek tego ludu, który Nasze Znaki uważa za kłamstwa. To samych siebie oni skrzywdzili. 179. Ten, którego Allah prowadzi, jest na dobrej drodze. Ci zaś, których pozostawia On w błędzie, oni będą przegranymi. 180. Zaprawdę, stworzyliśmy wielu jinn i ludzi, których końcem będzie Piekło. Oni mają serca, którymi niczego nie rozumieją, i mają oczy, którymi niczego nie widzą, mają też uszy, którymi nie słyszą. Oni są podobni do bydła – nie, oni zesli z drogi nawet bardziej. Oni rzeczywiście w ogóle nie zważają. 181. Do Allacha należą wszystkie doskonałe atrybuty. Dlatego zwracajcie się do Niego

przy pomocy tych atrybutów. I pozostawiajcie samych sobie tych, którzy zbaczają z właściwej drogi w odniesieniu do Jego atrybutów. Oni będą wynagrodzeni za to, co czynią. 182. A spośród tych, których stworzyliśmy, jest lud, który kieruje ludźmi w prawdzie i dzięki niej czyni sprawiedliwość. 183. Tych zaś, którzy odrzucają Nasze Znaki, poprowadzimy ku zagładzie krok po kroku w sposób, którego nie znają. 184. I Ja udzielam im zwłoki, zaprawdę Mój plan jest wspaniały. 185. Czyż oni nie uważają, że nie ma mowy o szaleństwie w przypadku ich towarzysza? On jest tylko ostrzegaczem. 186. i czy nie zagląдают oni do Królestwa niebios i ziemi, i wszystkich rzeczy, które stworzył Allah? I czy nie widzą – a to możliwe – że zbliżył się już ich własny termin? W wobec tego po tym uwierzą? 187. Jeśli Allah kogokolwiek postanowi odsunąć od właściwej drogi, nie znajdziesz dlań żadnego przewodnika. Takich pozostawia On w ich grzechu, błąkających się w szaleństwie. 188. Pytają cię o Godzinę: „Kiedy ona nadejdzie?” Powiedz: „Wiedza o tym jest wyłącznie u mego Pana. Jedyne On jest w stanie przedstawić ja w jej czasie. Ona ciąży na niebiosach i na ziemi. Spadnie na was wyłącznie niespodziewanie”. Pytają cię tak, jakbyś dobrze o tym wiedział. Powiedz: „Wiedza o tym jest wyłącznie u Allacha, a większość ludzi nie wie”. 189. Powiedz: „Nie mam władzy czynić sobie dobra ani zła, chyba że tego zapragnie Allah. O, gdybym posiadał wiedzę o niewidzialnym, nabierałbym już sobie wiele dóbr, a zło nie dotknęłoby mnie. Ja jestem tylko Ostrzegaczem przekazicielem dobrej nowiny ludowi, który wierzy”. 190. To On jest tym, który stworzył was z jednej duszy i z niej stworzył jej towarzyszkę, by znajdował w niej pocieszenie. A kiedy ja poznał, nosiła lekkie brzemię i z nim się poruszała. A kiedy stanie się ciężka, oboje modlą się do Allacha, ich Pana, mówiąc: „Jeśli dasz nam dobre dziecko, z pewnością będziemy spośród wdzięcznych”. 191. Lecz kiedy On daje im dobre dziecko, oni łączą z Nim różnych partnerów w odniesieniu do tego, co On im dał. Jednak Allah wyniesiony jest wysoko ponad to, co oni z Nim łączą. 192. Czy łączą z Nim jako partnerów tych, którzy niczego nie tworzą, a sami są stworzeni? 193. Oni nie są w stanie im pomóc, ani nie są w stanie pomóc samym sobie. 194. i jeśli zawołacie ich ku dobrej drodze, oni za wami nie pójdą. Nie sprawia wam różnicy czy ich zawołacie czy pozostaniecie w milczeniu. 195. Zaprawdę, ci, do których zwracacie się poza Allahem, są stworzeniami jak wy sami. Zwróćcie się zatem do nich i niechaj wam odpowiedzą, jeśliście prawdomówni. 196. Czyż mają stopy, na których chodzą, lub czy mają dłonie, którymi trzymają, albo oczy, którymi widzą, lub uszy, którymi słyszą? Powiedz: „Zwróćcie się do partnerów, których przypisujecie Allahowi, a potem przeciwstawcie się mi i nie dajcie mi zwłoki. 197.” Zaiste, moim Obrońcą jest Allah, który objawił tę Księgę, On to chroni sprawiedliwych. 198.” Ci zaś, do których zwracacie się poza Nim, nie są w stanie wam pomóc, ani nie są w stanie pomóc samym sobie”. 199. I kiedy zachęćcie ich, by przewodzili, nie słyszą. Ty zaś widzisz, że patrzą ku tobie, lecz oni nie widzą. 200. Czy zawsze przebaczasz, o Proroku! A zachęć do uprzejmości i odwracaj się od nieświadomych. 201. A jeśli spadnie na ciebie zła sugestia od szatana, szukaj schronienia u Allacha. Zaprawdę, On jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 202. A jeśli chodzi o tych, którzy są sprawiedliwi, to kiedy spadnie na nich zła myśl od Szatana, pamiętają o Allachu i – zważ! – zaczynają poprawnie widzieć. 203. A bracia niewiernych wprowadzają ich w błąd, a później nie szcędzą wysiłków. 204. Kiedy nie przedstawiś om żadnego Znak, powiadają: „Dlaczego żadnego nie wymyśliłeś?” Powiedz: „Idę jedynie za tym, co jest mi objawiane od mego Pana. Oto wyraźne dowody od waszego Pana i przewodnictwo, i łaska dla ludu, który wierzy”. 205. Kiedy recytowany jest Koran, słuchajcie go i bądźcie cicho, aby okazano wam łaskę. 206. I przypomnij sobie swego Pana w umyśle z pokorą i bojaźnią przed Nim, a cichym głosem rano i wieczorem. I nie bądź spośród tych, którzy nie zważają. 207. Naprawdę, tych, którzy są blisko twego Pana, nie odwracaj z dumą od Jego czci, albowiem oni wychwalają Go i padają przed Nim na twarz.

8. AL-ANFĀL i 9. AL-TAUBAH (objawione po Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Pytają cię w sprawie zdobyczy. Powiedz: „Zdobycze wojenne są dla Allacha i Posłańca. Bójcie się więc Allacha i ustalajcie między sobą sprawy właściwie oraz bądźcie posłuszni Allahowi i Jego Posłańcowi, jeśli jesteście wierzącymi”.

3.Jedynie ci są prawdziwymi wiernymi, których serca drżą, gdy wymieniane jest imię Allacha, i kiedy mówi się im o Jego Znakach, oni powiększają swą wiarę, jak i ci, którzy w Panu pokładają zaufanie. 4.Którzy przestrzegają Modlitwy i wydają z tego, co im daliśmy. 5.Ci właśnie są prawdziwymi wierzącymi. U ich Pana czekają na nich wysokie rangi, jak i przebaczenie oraz zaszczytne zapasy. 6.Jest tak dlatego, że Pan twój wyprowadził cię z twego domu w sprawiedliwym celu, podczas gdy część wiernych była temu całkiem przeciwna. 7.Oni (niewierzący) spierają się z tobą w kwestii prawdy już po tym, jak została dowiedziona, tak jakby byli gnani ku śmierci, w rzeczywistości widząc ją. 8.i przypomnijcie sobie kiedy Allah obiecał, że jedna z dwóch grup będzie wasza, a wy zapragnęliście, aby wasza była nieuzbrojona, jednak Allah pragnął ustanowić Prawdę poprzez Swoje słowa oraz odciąć korzeń ludzi niewierzących”. 9. by ustanowić Prawdę oraz udaremnić to, ci fałszywe, chociaż mogłoby nie podobać się to winnym.

10.Kiedy błagaliście swego Pana o pomoc, a On odpowiedział na waszą modlitwę, mówiąc: „{Z pewnością pomogę wam tysiącem aniołów, rząd za rządem”.

11.A Allah uczynił to jedynie dobrą nowiną, aby dzięki niej uspokoiły się wasze serca. Jednakże pomoc nadchodzi wyłącznie od Allacha. Zaprawdę, Allah jest Potężny, Mądry. 12.Kiedy sprowadził na was sen jako znak bezpieczeństwa od Niego i zesłał wodę z chmur, aby dzięki niej oczyścić was i usunąć z was nieczystość Szatana, jak i by wzmocnić wasze serca i wasze kroki uczynić pewnymi. 13.kiedy twój Pan objawił aniołom, mówiąc: „Jestem z wami, więc wzmocnijcie tych, którzy wierzą. Napawam strachem serca tych, którzy nie wierzą. Uderzajcie ich powyżej szyi i podcinajcie im wszystkie końce palców”.

14.Jest tak dlatego, iż przeciwstawili się Allahowi i Jego Posłańcowi. Kto bowiem przeciwstawia się Allahowi i Jego Posłańcowi, wówczas z pewnością Allah jest Srogi w rozliczaniu. 15.Oto wasza kara, posmakujcie jej zatem. I pamiętajcie, że na niewiernych czeka kara Ognia. 16.O wy, którzy wierzycie! Kiedy spotkacie tych, którzy nie wierzą jak zbliżają się w swej sile, nie odwracajcie się do nich plecami. 17.Jeśli bowiem ktoś odwróci się plecami do nich w takim dniu, z wyjątkiem manewrów bitewnych lub w celu dołączenia do innej grupy, ten z pewnością ściągnie na siebie gniew Allacha, a Piekło stanie się jego mieszkaniem. A jest ono złym miejscem do przebywania. 18.Tak zatem nie wy ich zabiliście, lecz to był Allah, który ich zabił. I to nie wy rzucaliście, kiedy rzucaliście, lecz to był Allah, który rzucał, żeby pokonać niewierzących oraz by wyświadczyć wielką łaskę wiernym od Siebie. Zaprawdę Allah jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 19.Oto co się wydarzyło. I wiedzcie, że Allah osłabi zamiary niewiernych.

20.Jeśli wy, o niewierni, szukaliście osądu, to sąd już nad wami zapadł. I jeśli odstąpicie, tak będzie dla was lepiej. Ale jeżeli zwrócicie się ku niezgodzie, również i My zwrócimy się ku karze. A wasza gromada na nic wam się nie przyda, bez względu na jej liczebność, i wiedzcie, że Allah jest po stronie wiernych. 21.O wy, którzy wierzycie! Okazujcie posłuszeństwo Allahowi i Jego Posłańcowi oraz nie odwracajcie się od niego, słuchając jego poleceń. 22.I nie bądźcie podobni do tych, którzy powiadają: „Słyszemy” podczas gdy nie słyszą. 23.Zaiste, najgorszymi zwierzętami są w oczach Allacha głuche i nieme, które nie mają żadnego zmysłu. 24.Gdyby Allah widział w nich jakiegokolwiek dobro, z pewnością spowodowałby, żeby słyszeli. Jeśli jednak teraz spowoduje, że usłyszą, oni odwrócą się z niechęcią. 25.O wy, którzy wierzycie! Odpowiadajcie Allahowi i Posłańcowi, kiedy was wzywa, żeby on mógł dać wam życie i wiedzcie, że Allah wstępuje pomiędzy człowieka i jego serce oraz że On jest Tym, przed którym zostanieie zgromadzeni. 26.I strzeżcie się nieszczęścia, które z pewnością nie dotknie wyłącznie tych z was, którzy dopuścili się

zła. I wiedźcie, że Allah jest Srogi w karaniu. 27. Przypomnijcie sobie kiedy było was niewielu i w kraju uważano was za słabych i kiedy baliście się, żeby lud was nie oderwał, a On dał wam schronienie i wzmocnił was swoją pomocą i dał wam dobre rzeczy, byście byli wdzięczni. 28. O wy, którzy wierzycie! Nie bądźcie fałszywi wobec Allacha i Posłańca ani nie zdradzajcie świadomie swych odpowiedzialności. 29. I wiedźcie, że to, co posiadacie oraz wasze dzieci są jedynie próbą oraz że to Allah jest Tym, u którego czeka was wspaniała nagroda. 30. O wy, którzy wierzycie! Jeśli będziecie wypełniać swój obowiązek wobec Allacha, On da wam zwycięstwo o odsunie od was wasze zło i przebaczy wam. Allah bowiem jest Panem wielkiej obfitości. 31. I przypomnij sobie czas kiedy niewierni snuli plany przeciwko tobie, by cię uwięzić lub zabić lub wypędzić. Oni planowali, lecz Allah także planował, a jest On najlepszym z planistów. 32. A kiedy recytuje się im Nasze wersety, powiadają: „Usłyszeliśmy. Gdybyśmy zechcieli, z pewnością moglibyśmy powiedzieć coś podobnego do tego. To nic więcej jak tylko opowieść o dawnych czasach”. 33. I przypomnij sobie czas kiedy powiedzieli: „O Allachu, jeśli to rzeczywiście jest prawda od Ciebie, to ześlij na nas deszcz kamieni z nieba lub sprowadź na nas straszną karę”. 34. Jednak Allah nie chciał ich karać kiedy ty byłeś między nimi. Allah nie pragnął ich także ukarać, kiedy szukali przebaczenia. 35. Jakież mają teraz wytłumaczenie, żeby Allah ich nie ukarał, skoro nie dopuszczają ludzi do Świętego Meczetu i nie są jego prawdziwymi strażnikami? Jego prawdziwymi strażnikami są ci, którzy są sprawiedliwi, ale większość z nich nie wie. 36. A ich modlitwa w Świętym Domu to tylko gwizdy i klaskanie dłońmi. „Zatem skosztujcie kary, albowiem nie uwierzyliście”. 37. Zaiste ci, którzy nie wierzą, wydają swoje bogactwo po to, by odwracać ludzi od drogi Allacha. Z pewnością nadal będą je tak wydawać, jednak później stanie się ono źródłem żalu dla nich i wtedy zostaną pokonani. Niewierzący będą zgromadzeni w Piekło, 38. by Allah oddzielił złych od dobrych, a umieścił złych jednych na drugich i zebrał ich wszystkich, później zaś by wrzucił ich do Piekła. Oni rzeczywiście będą przegranymi. 39. Powiedz tym, którzy nie wierzą, jeśli odstąpią, że to, co minęło, będzie im przebaczone. A jeśli powrócą do swych występków, wówczas zaprawdę miał już miejsce przykład poprzednich ludów przed nimi. 40. I walczcie z nimi aż do czasu, gdy nie będzie już prześladowań, a cała religia będzie dla Allacha. Lecz jeśli odstąpią od swego, wówczas Allah jest zaiste Świadom tego, co czynią. 41. A jeżeli się odwrócą, wiedźcie, że Allah jest waszym obrońcą – wspaniałym pomocnikiem!

CZĘŚĆ X

42. I wiedźcie, że cokolwiek weźmiecie jako zdobycz wojenną, piąta jej część jest dla Allacha i dla Posłańca, i dla krewnych, i sierot, i potrzebujących, i podróżnika, jeśli wierzycie w Allacha oraz w to, co zesłaliśmy Naszemu słudze w Dniu Wyróżnienia – w dniu, kiedy spotkały się dwie armie – a Allah ma władzę, by uczynić wszystko, czego zapagnie. 43. Kiedy wy byliście po tej stronie Doliny, a oni byli po tamtej, poniżej was zaś była karawana. I gdybyście musieli umawiać się między sobą, z pewnością poróżniliście się w kwestii czasu umowy. Jednak spotkanie to odbyło się bez umowy, aby Allah dopełnił rzeczy, która była naznaczona tak, aby ten, który już zginął, zginął, ten zaś, który już przyszedł na świat, żył. A z pewnością Allah jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 44. Kiedy Allah pokazał ich tobie we śnie jako niewielu i gdyby On pokazał ich tobie jako licznych, wy z pewnością stracilibyście odwagę i nie moglibyście się porozumieć wzajemnie w tej sprawie. Jednakże Allah was wybawił. Zaprawdę, On ma pełną wiedzę o tym, co znajduje się w waszych sercach. 45. I przypomnijcie sobie kiedy w czasie waszego spotkania On uczynił, iż wydawało się wam, że jest ich niewielu, oraz jak uczynił, iż im wydawało się, że was jest niewielu, a to, żeby Allah doprowadzić do tego, co było postanowione. Przed Allahem bowiem stawiane są wszystkie sprawy do rozstrzygnięcia. 46. O wy, którzy wierzycie! Kiedy spotykacie się z jakimiś wojskami, bądźcie wytrwali i pamiętajcie o Allachu, aby się wam dobrze powiodło. 47. I

bądźcie posłuszni Allahowi i Jego Posłańcowi oraz nie sprzeczcajcie się ze sobą nawzajem, abyście nie wahali się oraz aby nie opuściła was wasza siła. I bądźcie wytrwali. Zaprawdę, Allah jest z tymi, którzy są wytrwali. 48. I nie bądźcie podobni do tych, którzy wychodzą ze swych domów chępliwie, by być zauważonymi przez innych, i którzy odwracają ludzi od drogi Allacha – lecz Allah ogarnia wszystko to, co oni czynią. 49. I kiedy Szatan uczynił, iż ich uczynki wydawały się im uczciwe i powiedział: „Tego dnia żaden człowiek nie będzie nad wami górą, albowiem ja jestem waszym obrońcą”. Lecz kiedy obie armie zbliżyły się do siebie na odległość wzroku, on odwrócił się na pięcie i powiedział: „Zaiste, nie mam z wami nic do czynienia; zaiste, ja widzę to, czego wy nie widzicie. Zaiste, boję się Allacha, albowiem kara od Allacha jest sroga. 50. Kiedy Hipokryci oraz ci, których serca pełne są choroby, powiedzieli: „Ich religia zwiodła tych ludzi”. Kto jednak zaufa Allahowi, wówczas Allah jest z pewnością Potężny, Mądry. 51. Gdybyś tylko mógł zobaczyć jak aniołowie zabierają dusze tych, którzy nie wierzą, smagając ich twarze i plecy i mówiąc: „Skosztujcie kary palenia”. 52. „Ta męka jest z powodu tego, co wasze ręce wysłały przed wami; i wiedzcie, że Allah w istocie nie jest ani trochę niesprawiedliwy dla swoich sług”. 53. Wasze położenie będzie podobne do położenia ludu Faraona oraz tych przed nim – oni nie uwierzyli w Znaki Allacha, więc Allah ukarał ich za ich grzechy. Zaiste, Allah jest w karaniu Potężny i Srogi. 54. Jest tak, ponieważ Allah nigdy nie zmieniłby swych łask, którymi obsypał lud, chyba żeby zmienił on swe położenie, oraz wiedzcie, że Allah jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 55. O wierni! Wasze położenie będzie również podobne do położenia ludu Faraona oraz tych przed nim. Oni odrzucili Znaki ich Pana, więc zniszczyliśmy ich za ich grzechy. I zatopiliśmy lud Faraona, albowiem wszyscy oni byli grzesznikami. 56. Zaiste, najgorszymi zwierzętami w oczach Allacha są ludzkie niewierni – ci, którzy nie uwierzą, 57. ci, z którymi ty zawarłaś przymierze – potem oni zrywają to przymierze za każdym razem i nie boją się Allacha. 58. Jeśli zatem pokonasz ich w wojnie, wówczas dzięki temu napawaj strachem tych, którzy byli za nimi, aby oni byli rozważni. 59. A jeśli obawiasz się zdrady ze strony jakiegoś ludu, tak samo odrzuć jego przymierze. Zaiste, Allah nie miłuje zdrajców. 60. I nie pozwól, żeby ci, którzy nie wierzą, pomyśleli, iż mogą Nas przewyższyć. Zaprawdę, oni nie są w stanie odmienić naszych planów. 61. I przygotujcie przeciwko tym, którzy z wami walczą, wszystko, co możecie spośród sił zbrojnych i wysuniętych placówek przy granicy, abyście dzięki nim mogli natchnąć strachem wroga Allacha i wroga waszego oraz innych poza tymi, których nie znacie, a których zna Allah. Cokolwiek wydadacie na drodze Allacha, zostanie wam zwrócone w całej pełni, a nie będziecie pokrzywdzeni. 62. A jeśli on skłaniać się będą ku pokojowi, także i ty skłaniaj się ku niemu, i zaufaj Allahowi. Zaiste, On jest tym, który jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 63. Lecz gdyby próbowali cię oszukać, wówczas Allah z pewnością będzie ci Wystarczający. On jest tym, który wzmocnił cię Swą pomocą i wiernymi. 64. On włożył uczucie pomiędzy ich serca. Choćbyś wykorzystał wszystko, co na ziemi, nie mógłbyś włożyć uczucia pomiędzy ich serca, Allah jednak włożył uczucie między nie. Zaprawdę, Allah jest Potężny, Mądry. 65. O Proroku, Allah jest dla ciebie Wystarczający oraz dla tych, którzy spośród wiernych idą za tobą. 66. O Proroku, ponaglaj wiernych do walki. Jeśli będzie was dwudziestu wytrwałych, pokonają dwie setki, a jeśli będzie was stu, pokonają tysiąc tych, którzy nie wierzą, albowiem są oni ludem, który nie rozumie. 67. Obecnie Allah ulżył waszemu brzemieniu, albowiem On wie, że jest w was słabość. Zatem jeśli będzie wśród was stu wytrwałych, pokonają oni dwustu. Jeżeli natomiast będzie wśród was tysiąc, z rozkazu Allacha pokonają oni dwa tysiące. Allah bowiem jest z tymi, którzy są wytrwali. 68. Nie wypada, aby Prorok miał więźniów, dopóki nie zacznie prowadzić w kraju regularnej walki. Jeśli będziecie brać jeńców, poza wziętymi do niewoli podczas regularnej walki, będziecie uważani za tych, którzy szukają dóbr tego świata, podczas gdy Allah pragnie dla was Życia Przyszłego. A Allah jest Potężny, Mądry. 69. Gdyby nie wydany został

przez Allacha wcześniejszy dekret, opanowałyby was wielka niedola w konsekwencji tego, co wzięliście. 70. Zatem spożywajcie z tego, co zdobyliście na wojnie jako prawowite i dobre, i okazujcie bojaźń przed Allahem. Zaiste Allah jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 71. O Proroku, powiedz jeńcom, którzy są w twoich rękach: „Jeśli Allah zna jakiegokolwiek dobro w waszych sercach, da On wam lepsze niż to, co zostało wam zabrane w formie odpłaty i przebaczy wam. Allah bowiem jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy”. 72. I gdyby zamierzali postąpić wobec ciebie zdradziecko, rzeczywiście byli już zdrażliwi wobec Allacha przedtem, On jednak dał władzę tobie, władzę nad nimi. Allah bowiem jest Wszechwiedzący, Mądry. 73. Zaiste, ci, którzy uwierzyli i pozostawili swe domy oraz swoim bogactwem i życiem walczyli o sprawę Allacha, jak i ci, którzy dawali im schronienie i udzielali pomocy – oni są wzajemnie swymi przyjaciółmi. Jeśli jednak chodzi o tych, którzy uwierzyli, lecz nie opuścili swych domów, nie jesteście w żaden sposób za nich odpowiedzialni aż do czasu, kiedy wyjdą ze swych domów. Jeśliby jednak szukali waszej pomocy w sprawie religii, waszym obowiązkiem jest pomóc im, chyba że chodzi o sprawę przeciwko ludowi, z którym zawarliście przymierze. Allah bowiem widzi co czynicie. 74. Ci, którzy nie uwierzyli, oni są wzajemnie swymi przyjaciółmi. Jeśli nie wykonacie tego, co wam nakazano, w kraju zapanuje niezgoda i wielki nieporządek. 75. Ci, którzy uwierzyli i opuścili swoje domy i starają się dla sprawy Allacha oraz ci, którzy dawali im schronienie i udzielali pomocy – ci naprawdę są prawdziwymi wiernymi. Czeka ich przebaczenie i zaszczytne dobra. 76. Ci zaś, którzy wierzą po tym i opuszczają swoje domy i starają się dla sprawy Allacha wraz z wami – ci są spośród was. A jeśli chodzi o więzy pokrewieństwa, są oni bliżej względem siebie w Księdze Allacha. Zaprawdę, Allah dobrze zna wszystkie rzeczy.

1. Oto deklaracja absolutnego oczyszczenia ze strony Allacha i Jego Posłańca wobec bałwochwalców, którym daliście przyrzeczenie, że Islam zwycięży w Arabii. 2. Wędrujcie zatem po kraju przez cztery miesiące i wiedzcie, że nie jesteście w stanie odmienić planu Allacha oraz że Allah upokorzy niewierzących. 3. Jest to proklamacja od Allacha i Jego Posłańca do tego ludu w dniu większej Pielgrzymki, iż Allah jest wolny od bałwochwalców oraz że takiż jest Jego Posłaniec. Jeśli zatem okażecie skruchę, tak będzie dla was lepiej; lecz jeżeli odwrócicie się, wówczas dowiedzcie się, iż nie jesteście w stanie zmienić planu Allacha. I przekazuj wieści o bolesnej karze tym, którzy nie wierzą, 4. z wyjątkiem tych niewiernych, z którymi zawarliście przymierze i którzy później z żaden sposób was nie zawiedli ani nie wspomagali nikogo przeciwko wam. Z nimi zatem dopełnijcie przymierza aż po jego kres. Zaprawdę, Allah miłuje tych, którzy są sprawiedliwi. 5. A kiedy miną zakazane miesiące, zabijajcie bałwochwalców kiedy tylko ich znajdziecie i bierzcie ich do niewoli, oblegajcie ich oraz leżcie oczekując ich w każdej zasadzce. Jeśli jednak okażą skruchę i będą przestrzegać modlitwy i płacić Zakāt, wówczas pozostawcie ich drogę wolną. Zaiste, Allah jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 6. Kiedy jakiś bałwochwalca będzie szukał u ciebie pomocy, schroń go, by mógł wysłuchać Słowa Allacha, a później odprowadź go do jego schronienia. Jest tak dlatego, że są oni ludem, który nie ma wiedzy. 7. Jak zatem może być mowa o przymierzu z tymi bałwochwalcami z Allahem i Jego Posłańcem, z wyjątkiem tych, z którymi zawarliście traktat w Świętym Meczezie? Dopóki będą wobec was uczciwi, i wy bądźcie dla nich uczciwi. Zaprawdę, Allah miłuje tych, którzy wypełniają swoje obowiązki. 8. Jakże może tak być, że – jeśli zdobędą nad wami przewagę – nie będą przestrzegać żadnych więzów pokrewieństwa ani przymierza w odniesieniu do was. Chcieliby przypodobać się wam swymi ustami, podczas gdy ich serca odrzucają to, co sami wypowiadają, a większość z nich to ludzie perfidni. 9. Kupczyli Znakami Allacha za marną cenę i odwracali ludzi od Jego drogi. Złem, zaiste, jest to, co czynią. 10. Nie przestrzegają żadnego związku krwi ani przymierza w odniesieniu do żadnego wiernego. Właśnie oni są tymi, którzy są grzesznikami. 11. Jeśli jednak okazują skruchę,

przestrzegają Modlitwy i płaca Zakāt, wówczas są waszymi braćmi w Wierze. A My wyjaśniamy Znaki ludowi, który ma wiedzę. 12. Jeżeli jednak złamię swe przysięgi po ich przymierzu i zaatakują waszą religię, wtedy walczcie z tymi przywódcami niewiary – zaprawdę, oni nie zważają na swe przysięgi – aby odstąpili od swego. 13. Czyż nie będziecie walczyć z ludem, który złamał dane słowo i który knował, by wygnać Posłańca, a pierwszy był tym, kto rozpoczął wrogość wobec was? Czy boicie się ich? Nie, to Allah najbardziej jest godzien tego, abyście się Jego bali, jeśliście wiernymi. 14. Walczcie z nimi, aby Allah waszymi rękami mógł ich ukarać, poniżyć ich, a wam pomóc ich zwyciężyć oraz ulżyć umysłom tych, którzy wierzą; 15. oraz by Allah mógł usunąć obawy ich serc. Allah wszak zwraca się z litością do każdego, kto mu się spodoba. A jest Allah Wszechwiedzący, Mądry. 16. Czy uważacie, że będziecie pozostawieni w spokoju, podczas gdy Allah nie poznał jeszcze tych z was, którzy starają się dla sprawy Allacha i nie biorą sobie za bliskiego przyjaciela nikogo poza Allachem i Jego Posłańcem oraz wiernymi. Allah jest Świadom tego, co czynicie. 17. Bałwochwalcy nie mogą zatrzymać Meczetów Allacha, podczas gdy dają świadectwo przeciwko samum sobie w niewierze. To właśnie ich dzieła okażą się próżne i w Ogniu zamieszkają na wieki. 18. Tylko ten może zatrzymać Meczety Allacha, kto wierzy w Allacha i Dzień Ostatni, przestrzega Modlitwy, płaci Zakāt i nie okazuje bojaźni przed nikim z wyjątkiem Allacha – tacy właśnie mogą być właściwie prowadzeni. 19. Czy uważacie akt napojenia pielgrzymów i utrzymania Świętego Meczetu jako rzecz równą dziełom tego, kto wierzy w Allacha i Dzień Ostatni i stara się na drodze Allacha? Nie są one nic a nic równe w oczach Allacha, a Allah nie kieruje ludźmi niesprawiedliwymi. 20. Ci, którzy uwierzyli i opuścili swoje domy dla sprawy Boga i starali się dla sprawy Allacha swoim bogactwem i swoim życiem, oni są najwspanialszy w oczach Allacha. To właśnie oni zatryumfują. 21. Ich Pan przekazuje im dobrą nowinę od Siebie, o Jego upodobaniu i Ogrodach, w których czeka ich wieczne szczęście. 22. Zamieszkają tam na wieki. Zaprawdę, u Allacha czeka wspaniała nagroda. 23. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół waszych ojców ani waszych braci, jeśli wołają oni niewiarę zamiast wiary. Kto z was weźmie ich sobie za przyjaciół, ten jest grzesznikiem. 24. Powiedz: „Jeżeli wasi ojcowie i wasi synowie, i wasi bracia, i wasze małżonki, i wasi krewni oraz bogactwo, które zgromadziliście, i handel któregoś nikłości obawiacie się, i mieszkania, które lubicie, są dla was droższe niż Allah i Jego Posłaniec oraz staranie się dla Jego sprawy, to poczekajcie aż Allah dokona swego sądu. Allah nie prowadzi ludu nieposłusznego”. 25. Zaprawdę, Allah pomógł wam na wielu polach bitewnych, jak i w Dniu Hunain, kiedy wielkie wasze rzesze uczyniły, iż pyszniliście się, one jednak nie przyniosły wam żadnej korzyści, ziemia zaś z całym jej ogrodem dla was się skurczyła, a wtedy odwróciliście się do ucieczki. 26. Potem Allah zesłał pokój na swego Posłańca oraz na wierzących, jak i zesłał zastępy, których nie widzieliście, i ukarał tych, którzy nie wierzyli. Taka jest nagroda dla niewiernych. 27. Jednak po takiej karze Allah zwraca się ze współczuciem do każdego, do kogo zechce, a jest On Najbardziej Przebaczący. 28. O wy, którzy wierzycie! Zaprawdę, bałwochwalcy są nieczyści. Zatem nie będą się oni zbliżać do Świętego Meczetu po tym ich roku. I jeśli obawiacie się ubóstwa, Allah wzbogaci was ze swej Obfitości, jeśli tego zapagnie. Zaiste, Allah jest Wszechwiedzący, Mądry. 29. Walczcie z tymi spośród Ludu Księgi, którzy nie wierzą w Allacha, ani w Dzień Ostatni, ani nie uważają za nieprawe tego, co Allah i Jego Posłaniec ogłosili nieprawym, aż do czasu, gdy zapłacą należność, uznają swe podporządkowanie. 30. Żydzi powiadają: „Ezdrasz jest synem Allacha”, a chrześcijanie mówią: „Mesjasz jest synem Allacha” – oto, co wypowiadają swymi ustami. Oni wszak tylko naśladują słowa tych, którzy nie uwierzyli przed nimi. Niechaj spadnie na nich przekleństwo Allacha! Jakże zostali odwróceny. 31. Oni wzięli sobie swych kapłanów i swych mnichów za panów obok Allacha. Tak samo wzięli sobie Mesjasza, syna Marii. A nakazano im czcić tylko Jednego Boga. Nie ma żadnego boga poza Nim. On jest Święty o wiele

bardziej ponad to, co Mu przypisują! 32. Pragnęliby zgasić światło Allacha swoimi ustami, Allah jednak nie chce niczego innego, jak tylko doskonalić swe światło, choć niewierni mogą chcieć je odrzucać. 33. On jest tym, Który zesłał Swego Posłańca z przewodnictwem i religią prawdy, aby mogła ona zwyciężyć każdą inną religię, nawet gdyby bałwochwalcy ją odrzucali. 34. O wy, którzy wierzycie! Zaprawdę, wielu z kapłanów i mnichów pochłania bogactwo ludzi fałszywymi sposobami i odwraca się od drogi Allacha. Tym zaś, którzy gromadzą złoto i srebro i nie wydają go na sposób Boży, im przekaz wieść o bolesnej karze. 35. W dniu, kiedy stanie się gorąco w ogniu Piekła, a ich czoła i ich boki, i ich plecy zostaną nim przypalone i zostanie im powiedziane: „Oto co nagromadziliście dla siebie samych – teraz więc skosztujcie tego, co zwykliście byli gromadzić”. 36. Liczba miesięcy u Allacha to dwanaście z Jego nakazu od dnia kiedy stworzył niebiosy i ziemię. Z tej liczby cztery to miesiące święte. Oto właściwa religia. Zatem nie wyrządzajcie sobie krzywdy w niej. I walczcie razem z bałwochwalcami, jak i oni walczą razem z wami. I wiedzcie, że Allah jest z tymi, którzy okazują Mu bojaźń. 37. Zaprawdę, odraczenie Świętego Miesiąca jest dodatkiem do niewiary. Ci, którzy nie wierzą, są przez nie sprowadzani z drogi. Oni zezwalają nań w jednym roku, a zabraniają go w innym, a to żeby zgadzała się liczba miesięcy, które Allah uczynił świętymi, a w ten sposób czynić prawowitym to, czego Allah zakazuje. Zło ich uczynków wydaje się im czymś uczciwym. Allah natomiast nie prowadzi ludzi niewiernych. 38. O wy, którzy wierzycie. Co się z wami dzieje, że kiedy powiada się wam: „Idźcie drogą Allacha”, opadacie ciężko ku ziemi? Czy zadowala was życie doczesne ponad perspektywę Życia Przyszłego? Wszak radość z życia doczesnego jest niczym w porównaniu z Życiem Przyszłym. 39. Jeżeli nie wyruszyście do walki za sprawę Allacha, On zada wam bolesną karę i w wasze miejsce wybierze inny lud, a wy w ogóle nie będziecie mogli Mu zaszkodzić. Allah wszak posiada władzę nad wszystkimi rzeczami. 40. Jeżeli mu nie pomożecie, to wiedzcie, że Allah pomógł mu nawet wtedy, gdy niewierni prowadzili go, kiedy był on jednym z dwóch, gdy byli obaj w Jaskini, a on powiedział do swego Towarzysza: „Nie smuć się, albowiem Allah jest z nami”. Wtedy Allah zesłał na niego Swój pokój, i pomógł mu zastępami, których nie widzieliście, i upokorzył słowo tych, którzy nie uwierzyli, a słowo Allacha jest tym słowem, które jest najwyższe. Allah jest Potężny, Mądry. 41. Idźcie, kto lekki lub ciężki, i starajcie się swoim bogactwem i swoim życiem dla sprawy Allacha. To jest dla wasz najlepsze, gdybyście tylko wiedzieli. 42. Gdyby chodziło o natychmiastowy zysk i krótką podróż, oni z pewnością ruszyliby za tobą, ale trudna podróż wydawała się im zbyt długa. A mimo to będą przysięgać na Allacha, mówiąc: „Gdybyśmy tylko mogli, z pewnością poszlibyśmy z tobą”. Oni wszak rujnują tylko swoje własne dusze, a Allah wie, że są kłamcami. 43. Allah usunie złe konsekwencje twego błędu. Dlaczego pozwoliłeś im pozostać w tyle, póki nie dowiedziałeś się i ty również poznałeś kłamców? 44. Ci, którzy wierzą w Allacha i w Dzień Ostatni nie będą prosić o zwolnienie ze starań ich bogactwem i ich osobami. Allah dobrze zna tych, którzy wypełniają swe obowiązki wobec Niego. 45. Jedynie ci prosić cię będą o zwolnienie, którzy nie wierzą w Allacha i w Dzień Ostatni i których serca pełne są wątpliwości, a w swej wątpliwości wahają się. 46. Gdyby rzeczywiście zamierzali pójść, w jakiś sposób przygotowaliby się do tego. Allah jednak był przeciwny ich wyruszeniu. Zatem powstrzymał ich i powiedziano im: „zostańcie w domu z tymi, którzy zostali”. 47. Gdyby poszli z wami, nie dodaliby wam niczego oprócz kłopotów, płataliby się między wami, próbując siać między wami niezgodę. A są wśród was tacy, którzy słuchaliby was po to, by wiadomości przekazywać im. A Allah dobrze zna grzeszników. 48. Próbowali doprowadzić do buntu nawet przedtem, knuli przeciw tobie aż do nadejścia prawdy i do czasu, kiedy zwyciężył cel Allacha, chociaż im się to nie podobało. 49. A jest wśród nich i taki, który powiada: „Pozwól mi pozostać w tyle i nie wystawiaj mnie na próbę”. Zaprawdę, oni już poddani zostali próbie. I zaprawdę, Piekło ogarnie niewiernych. 50. Kiedy spotka cię coś dobrego, napawa ich to smutkiem,

lecz kiedy spadnie na ciebie nieszczęście, powiadają: „Rzeczywiście wcześniej podjęliśmy środki ostrożności”. I odwracają się uradowani. 51.Powiedz: „Nie spotka nas nic poza tym, co Allah dla nas nazaczył. On jest naszym Obrońcą, więc w Allachu powinni wierni pokładać zaufanie”. 52.Powiedz: „Nie oczekujecie dla nas niczego poza jedną z dwóch dobrych rzeczy, podczas gdy my oczekujemy, że Allah ukarze was albo sam, albo z naszych rąk. Zatem czekajcie, my także czekamy z wami”. 53.Powiedz: „Wydawajcie dobrowolnie lub niechętnie, a i tak nie będzie to od was przyjęte. W samej rzeczy nieposłuszny z was jest lud”. 54.Nic innego nie powoduje, że nie będą przyjęte ich datki, poza tym, iż oni nie wierzą w Allacha i Jego Posłańca. I przybywają na Modlitwę leniwie i wydają na sposób Allacha niechętnie. 55.Niechaj zatem ani ich bogactwo, ani ich dzieci nie zaprzęają twoich myśli. Przy ich pomocy Allah pragnie ukarać ich w tym życiu, a dusze ich niechaj odejdą, albowiem nie wierzą. 56.I przysięgają na Allacha, że naprawdę są spośród was, podczas gdy nie są spośród was, lecz są ludźmi tchórzliwymi. 57.Gdybyż tylko mogli znaleźć jakieś miejsce schronienia, jaskinię czy nawet jakąś dziurę, z pewnością zwróciliby się ku niej i ruszyli tam w niekontrolowanym pośpiechu. 58.Wśród nich są tacy, którzy dopatrują się u ciebie błędu w kwestii podziału jałmużny. Kiedy z niej otrzymują, są zadowoleni, lecz kiedy z niej nie otrzymują – zważ! – oburzają się. 59.A gdyby byli zadowoleni z tego, co dał im Allah i Jego Posłaniec i powiedzieli: „Wystarczy nam Allah. Allah da nam ze swego bogactwa i także uczyni Jego Posłaniec. Do Allacha zwracamy się z błaganiami”, tak byłoby dla nich lepiej. 60.Jałmużna jest tylko dla biednych i potrzebujących oraz dla tych, którzy się nimi zajmują, jak i dla tych, których serca wymagają pojednania, i dla wyzwolenia niewolników, i dla tych, którzy mają długi, jak i dla sprawy Allacha oraz dla podróznego – nakaz od Allacha. Allah jest Wszechwiedzący, Mądry. 61.I wśród nich są tacy, którzy trapią Proroka i mawiają: „On jest jednym Uchem”. Powiedz: „Jego dawanie posłuchu wszystkiemu jest waszego dobra. On wierzy w Allacha i wierzy Wiernym, i jest łaską dla tych z was, którzy wierzą”. Ci zaś, którzy trapią Posłańca Allacha, otrzymają żalną karę. 62.Przysięgają wam na Allacha, by się wam przypodobać, jednak Allah ze Swoim Posłańcem mają większe prawo, by dać Mu upodobanie, jeżeli są wiernymi. 63.Czyż nie wiedzą, że jeśli ktoś przeciwstawia się Allahowi i Jego Posłańcowi, dla niego jest ogień Piekła, w którym zamieszka? A to wielkie poniżenie. 64.Hipokryci udają swój strach, żeby nie została objawiona Sura o nich samych, informująca ich o tym, co jest w ich sercach. Powiedz: „Szydźcie dalej. Zaprawdę, Allah przyniesie na światło to, czego podobno baliście się, gdyby nie zostało ujawnione. 65.i jeśli ich spytasz, najpewniej powiedzą: „Tak tylko gadaliśmy i żartowaliśmy”. Powiedz: „Czy wyśmiewaliście się z Allacha, Jego Znaków i Jego Posłańca?” 66.nie tłumaczcie się. Z pewnością przestaliście wierzyć po tym jak uwierzyliście. Jeśli części z was wybaczymy, część zostanie ukarana, albowiem są winni. 67.Hipokryci, mężczyźni i niewiasty, wszyscy są jak jedno. Zachęcają do zła, a zakazują dobra, powstrzymują swe ręce przed wydawaniem dla sprawy Allacha. Oni zapomnieli o Allachu, więc On zapomniał o nich. Zaprawdę, hipokryci są grzesznikami. 68.Allach obiecuje hipokrytom, mężczyznom i niewiastom oraz niewiernym ogień Piekła, w którym zamieszkają. On im wystarczy. Allah ich przeklął. Spotka ich długotrwała kara. 69.Tak jak ci przed wami, byli oni silniejsi niż wy w swej władzy i mieli więcej bogactwa i dzieci. Cieszyli się swoim losem przez jakiś czas, tak i wy cieszyliście się swoim losem, jak cieszyli się swym losem ci przed wami. I wy pozwalaliście sobie na puste słowa, tak jak oni pozwalali sobie na puste słowa. To właśnie oni są tymi, których dzieła na nic się nie zdadzą w tym świecie i w Życiu Przyszłym. I to oni są tymi, którzy będą zwyciężeni. 70.Czyż nie dotarły do nich wieści o tych, co byli przed nimi – o ludzie Noego, i Ad, i Thamud, i o ludzie Abrahama, i o mieszkańcach Midian oraz miast, które zostały zburzone? Ich Posłańcy przybywali do nich z wyraźnymi Znakami. Nie Allah im zaszkodził, lecz zaszkodzili oni sobie sami. 71.Wierni, mężczyźni i niewiasty, są swoimi przyjaciółmi. Oni zachęcają do dobra, a zabraniają zła

i przestrzegają Modlitwy i płacą Zakāt i są posłuszni Allahowi i Jego Posłańcowi. To właśnie im okaże Allah łaskę. Zaprawdę, Allah jest Potężny i Mądry. 72. Allah obiecał wiernym, mężczyznom i niewiastom, Ogrody, poniżej których płyną rzeki, w których zamieszkają, oraz wspaniałe mieszkania w Ogródach Wieczności. A upodobanie Allacha jest największe ze wszystkich. Oto największe zwycięstwo. 73. O Proroku! Dokładaj starań przeciwko niewiernym i hipokrytom. Bądź wobec nich twardy. Ich mieszkaniem jest Piekło, a jest to zły los. 74. Oni przysięgają na Allacha, że nic nie powiedzieli, lecz z pewnością wypowiedzieli słowo niewiary i przestali wierzyć po tym jak przyjęli Islam. I planowali to, czego nie byli w stanie osiągnąć. I dopuszczali się wrogości przeciwko wiernym tylko dlatego, że Allah i Jego Posłaniec wzbogacili ich ze swej obfitości. Lepiej dla nich będzie, jeśli okażą skruchę. Jeżeli jednak odwrócą się, Allah ukarze ich żalosną karą na tym świecie i w życiu Przyszłym, a nie będą mieć ani przyjaciela ni pomocnika na ziemi. 75. Wśród nich są tacy, którzy zawarli przymierza z Allahem, powiadając: „jeśli On da nam ze swej obfitości, najpewniej dawać będziemy jałmużnę i będziemy cnotliwi”. 76. Kiedy jednak On dał im ze swej obfitości, stali się skąpi i odwrócili się z niechęcią. 77. Zatem Pan nagroził ich hipokryzją, która trwać będzie w ich sercach aż po dzień, w którym spotkają się z Nim, albowiem złamali swą obietnicę daną Allahowi i ponieważ kłamali. 78. Czyż nie wiedzą, że Allah zna ich ukryte myśli, jak i ich potajemne zebrania oraz że doskonale zna wszystkie rzeczy niewidzialne? 79. tymi hipokrytami są ci, którzy doszukują się błędu u takich, którzy nie mogą dać niczego poza dochodami za ich trud. Oni więc wyśmiewają się z nich. Allah ukarze ich za ich szyderstwa i czeka na nich żalosna kara. 80. Proś o przebaczenie dla nich lub nie proś o przebaczenie dla nich. Nawet gdybyś prosił o przebaczenie dla nich siedemdziesiąt razy, Allah nigdy im nie daruje. Jest tak, ponieważ przestali wierzyć w Allacha i Jego Posłańca. Allah nie prowadzi ludzi wiarołomnych. 81. Ci, którym udało się pozostać, radowali się z przebywania w swoim domu poza Posłańcem Allacha i byli przeciwni staraniu się swoim bogactwem i swoimi osobami dla sprawy Allacha. I powiadali: „Nie wychodźcie na ten upał”. Powiedz: „Ogień piekielny jest intensywniejszy niż upał”. Gdybyż oni mogli to tylko zrozumieć! 82. Oni powinni mało się śmiać, a wiele płakać w nagrodę za to, co zwykli byli sobie zyskiwać. 83. A jeśli Allah przyprowadzi cię z powrotem do jednej ich grupy, a oni poproszą cię, abys pozwolił im pójść i walczyć, powiedz: „Nigdy nie pójdziecie ze mną i nigdy nie będziecie u mojego boku walczyć z wrogiem. Postanowiliście zostać w domu za pierwszym razem, siedźcie więc i teraz wraz z tymi, którzy pozostają w tyle”. 84. I nigdy nie módl się za któregokolwiek z nich, jeśli umrze, i nigdy nie stawaj przy jego grobie, albowiem oni przestali wierzyć w Allacha i Jego Posłańca oraz zmarli będąc nieposłusznymi. 85. I niechaj ich bogactwa i ich dzieci nie zaprzęają twojej głowy, bowiem Allah w ten właśnie sposób pragnie ich ukarać na tym świecie oraz aby ich dusze odeszły, podczas gdy oni będą niewiernymi. 86. I kiedy objawiona jest Sura, zachęcając: „Uwierzcie w Allacha i dokładajcie wysiłków dla Jego sprawy w towarzystwie Jego Posłańca”, ludzie bogaci i dostatni spośród nich proszą cię o pozwolenie, mówiąc: „Pozwól nam być z tymi, którzy siedzą w domu”. 87. Oni wołają pozostać z niewiastami, które zostają w domach, a ich serca są zapieczętowane, tak że nie rozumieją. 88. Lecz posłaniec oraz ci, którzy wierzą z nim, dokładają starań dla sprawy Allacha ich bogactwem i ich osobami i to oni właśnie posiadają rzeczy dobre i im będzie się dobrze wiodło. 89. Allah przygotował dla nich Ogrody, pod którymi płyną strumienie; w nich zamieszkają. A jest to najwyższe zwycięstwo. 90. Ci zaś, którzy spośród Arabów pustyni wymigują się, przybyli z prośbą o zwolnienie. Ci zaś, którzy kłamali wobec Allacha i Jego Posłańca, pozostali w domach. Żalosna kara spadnie na tych spośród nich, którzy nie uwierzyli. 91. Nie obwinia się słabych, ani chorych, ani tych, którzy nie mają z czego wydawać, jeśli są szczerzy względem Allacha i Jego Posłańca. Nie ma powodu do wyrzutów wobec tych, którzy spełniają dobre uczynki; Allah jest Najbardziej

Przebaczający, Litościwy. 92. Ani przeciwko tym, do których – gdy przybyli do ciebie, abyś dał im konie – powiedziałeś: „Nie mogę znaleźć niczego, na czym mógłbym was posadzić”; oni odwrócili się, ich oczy napelniły się łzami z żalu, że nie mogli znaleźć sposobu wydatkowania. 93. Powód do wyrzutów istnieje jedynie wobec tych, którzy proszą cię o zwolnienie, będąc bogatymi. Ci zadawalają się przebywaniem wraz z niewiastami, które pozostają w domach. Allah umieścił pieczęć na ich sercach, aby nie widzieli.

CZĘŚĆ XI

94. Będą się tłumaczyć, kiedy do nich powrócicie. Powiedz: „Nie tłumaczcie się; nie uwierzemy wam. Allah poinformował już nas o tym, co w waszym przypadku jest prawdą. Allah będzie obserwował wasze postępowanie, jak i Jego Posłaniec. Wówczas zostaniecie na powrót przyprowadzeni do Tego, Kto zna niewidzialne i widzialne, i On powie wam o wszystkim, co czyniliście. 95. Będą przysięgać wam na Allacha, kiedy do nich powrócicie, iż możecie pozostawić ich samym sobie. Zatem możecie pozostawić ich samych. Zaprawdę, oni są obrzydliwością, a ich mieszkaniem jest Piekło – stosowna rekompensata za to, na co sobie zasługiwali. 96. Będą wam przysięgać, że będziecie z nich zadowoleni. Lecz jeśli nawet będziecie z nich zadowoleni, Allah nie znajdzie upodobania w zbuntowanym ludzie. 97. Arabowie pustynni są najgorsi w niewierze i hipokryzji, a większość z nich nie nadaje się do tego, by znać nakazy Objawienia, które Allah zesłał swemu Posłańcowi. A Allah jest wszechwiedzący, Mądry. 98. I wśród Arabów pustyni są tacy, którzy uważają, że to, co wydają dla sprawy Allacha, jest obowiązkową grzywną, i czekają, aż spadną na was nieszczęścia. To na nich samych spadnie złe nieszczęście. A Allah jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 99. I wśród Arabów pustyni są tacy, którzy wierzą w Allacha i w dzień Ostatni i uważają to, co wydają, za środek przybliżenia ich do Allacha oraz otrzymania modlitw Proroka. I owszem, jest to dla nich z pewnością sposób przybliżania ich do Allacha. Allah dopuści ich wkrótce do swej łaski. Zaprawdę, Allah jest Najbardziej Przebaczający, Litościwy. 100. A jeśli chodzi o pierwszych Emigrantów i pomocników, oraz tych, którzy za nimi poszli w najlepszy z możliwych sposób, w nich Allah znajduje upodobanie i oni znajdują upodobanie w Nim; On przygotował dla nich Ogrody, poniżej których przepływają strumienie. Zamieszkają w nim na wieki. Oto największe zwycięstwo. 101. I wśród Arabów pustyni otaczających was niektórzy są hipokrytami, a i spośród ludu Medyny także. Ci trwają w hipokryzji. Ty ich nie znasz – My ich znamy. Ukarzemy ich po dwakroć; wtedy będą przekazani dla odbycia wielkiej kary. 102. Są i inni, którzy wyznali swoje błędy. Ci mieszały dobre dzieła z innymi, które są złe. Być może Allah zwróci się do nich ze współczuciem. Zaprawdę, Allah jest Najbardziej Przebaczający, Litościwy. 103. Weź jałmużnę z ich bogactwa, abyś w ten sposób mógł ich oczyścić. I módl się za nich, modlitwa bowiem jest prawdziwym źródłem spokoju dla nich. A Allah jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 104. czyż oni nie wiedzą, że Allah to Ten, Który przyjmuje skrucę od swoich sług i bierze jałmużnę, oraz że Allah to Ten, który Często Powraca ze współczuciem i jest Litościwy? 105. i powiedz: „Pracujcie dalej, a Allah z pewnością będzie obserwował wasze postępowanie, jak i Jego Posłaniec oraz wierni. I będziecie na powrót do Niego przyprowadzeni – do Niego, który zna niewidzialne i widzialne; wtedy On opowie wam o tym, co czynicie”. 106. I są też inni, których sprawa została odroczone w oczekiwaniu na werdykt Allacha. On może ich ukarać lub może zwrócić się do nich ze współczuciem. A Allah jest Wszechwiedzący, Mądry. 107. A wśród hipokrytów są tacy, którzy wybudowali meczet, by szkodzić Islamowi i pomagać niewierze i wywoływać podziały wśród wiernych, oraz by przygotować zasadzkę na tego, który walczył przeciwko Allahowi i Jego Posłańcowi przedtem. Będą oni z pewnością przysięgać: „Mieliśmy na myśli samo dobro”, jednakże Allah daje świadectwo, że oni są na pewno kłamcami. 108. nigdy nie stawaj się w nim do modlitwy. Meczet posadowiony na pobożności od pierwszego dnia jest z

pewnością bardziej godzin, abyś stawał w nim do Modlitwy. W nim są ludzie, którzy miłują być oczyszczanymi, a Allah miłuje tych, którzy sami siebie oczyszczają. 109. Czy zatem ten, kto zbudował swój budynek z obawy przed Allahem i Jego upodobania lepszy niż ten, kto postawił swój budynek na niepewnym, naruszonym przez wodę brzegu, który zawalił się wraz z nim i wpadł w ogień Piekła! Allah nie prowadzi ludzi grzesznych. 110. Ten ich budynek, który zbudowali, zawsze będzie źródłem niepokoju dla ich serc, aż ich serca będą pocięte na kawałki. A Allah jest Wszechwiedzący, Mądry. 111. Zaprawdę, Allah wykupił od wiernych ich osoby i ich własność w zamian za Ogrody niebiańskie jakie otrzymają. Ci walczą za sprawę Allacha i zabijają, i są zabijani – niezawodna obietnica wiążąca go, którą uczynił w Tora, Ewangelii i w Koranie. I któż może być wierniejszy swojej obietnicy niż Allah? Radujcie się zatem z transakcji jaką z nim zawarliście, wszak jest to potężne zwycięstwo. 112. Ci, którzy zwracają się do Allacha pełni skruchy, którzy czczą Go, którzy Go wychwalają, którzy chodzą po kraju służąc Mu, którzy kłaniają Mu się, którzy padają na twarz przed Nim w Modlitwie, którzy zachęcają do dobra i zabraniają zła i którzy przestrzegają ograniczeń ustanowionych przez Allacha. I przekazują dobrą nowinę tym, którzy wierzą. 113. Nie przystoi Prorokowi oraz tym, którzy wierzą, aby prosili u Allacha o przebaczenie dla bałwochwalców, nawet gdyby ci byli ich krewnymi, po tym jak stało się dla nich jasne, iż są oni towarzyszami Piekła. 114. Prośba Abrahama o przebaczenie dla jego ojca była spowodowana jedynie tym, że on mu to obiecał, lecz kiedy stało się dlań jasne, że ten był wrogiem Allacha, odciął się od niego. Zaprawdę, Abraham był najczulszego serca i był człowiekiem cierpliwym. 115. Allah nie spowodowałby, aby lud zboczył z drogi po tym, jak On go sprowadził aż nie unaocznili im tego, przed czym powinni się chronić. Zaprawdę, Allah dobrze zna wszystkie rzeczy. 116. Zaprawdę, to do Allacha należy Królestwo Niebios i ziemi. On daje życie i przynosi śmierć. Wy zaś nie macie żadnego przyjaciela ani pomocnika poza Nim. 117. Allah z pewnością zwrócił się z litością do Proroka i do Emigrantów oraz Pomocników, którzy poszli za nim w godzinie niedoli po tym, jak serca pewnej ich grupy niemal odeszły od obowiązku. On ponownie zwrócił się do nich z litością. Zaprawdę, On jest dla nich Współczujący, Litościwy. 118. On zwrócił się również z litością do tych trzech, którzy przypadkiem zostali z tyłu aż do czasu, kiedy ziemia stała się dla nich zbyt mała w całej swej wielkości i ich dusze także stały się zbyt małe, i przekonali się, że nie ma ucieczki do nikąd poza Allahem. Wówczas On zwrócił się do nich z litością, aby oni powrócili do Niego. Zaprawdę, to Allah często powraca ze współczuciem i jest Litościwy. 119. O wy, którzy wierzycie! Okazujcie bojaźń przed Allahem i bądźcie wraz z prawdomównymi. 120. Nie było właściwym ze strony ludu Medyny oraz tych otaczających go spośród Arabów pustyni, żeby pozostawali z tyłu poza Posłańcem Allacha lub żeby wyżej cenili swoje własne życie nad życie jego. Jest tak ponieważ nie ogarnia ich ani pragnienie, ani zmęczenie, ani głód na drodze Allacha, ani nie wchodzi na ścieżkę, co rozwściecza niewiernych, ani nie zyskują przewagi nad wrogiem, lecz jest zapisane dla nich dobre dzieło z powodu tego. Zaprawdę, Allah nie cierpi nagrody tych, którzy czynią dobro, aby byli straceni. 121. A oni nie wydają żadnej sumy, małej czy wielkiej, ani nie przekraczają doliny, lecz to jest im zapisane, pośród ich dobrych dzieł, że Allah da im najlepszą z nagród za to, co czynili. 122. Nie jest możliwym, aby wierni wyruszyli wszyscy razem. Dlaczego zatem jedna ich grupa nie wyruszy, aby zapoznali się dobrze z religią i aby ostrzegli swój lud, kiedy doń powrócą, by strzegł się przed złem? 123. O wy, którzy wierzycie! Walczcie z tymi niewiernymi, którzy są blisko was i niechaj odnajdą w was twardość. I wiedzcie, że Allah jest wraz ze sprawiedliwymi. 124. Kiedykolwiek zsyłana jest jakaś sura, są wśród nich tacy, którzy powiadają: „Którego z was Sura ta wzmocniła w wierze?” Jeśli jednak chodzi o tych, którzy wierzą, ona wzmocnia ich wiarę i radują się. 125. Lecz jeśli chodzi o tych, w sercach których panuje choroba, dodaje ona więcej nieczystości do ich nieczystości obecnej i oni umierają, będąc niewiernymi.

126. Czy oni nie widzą, że są wypróbowywani każdego roku raz lub dwa razy? A jednak nie okazują skruchy, ani nie biorą sobie tego do serca. 127. I kiedy tylko objawiana jest jakaś Sura, spoglądają po sobie, mówiąc: „Czy ktoś widzi?” Potem odwracają się. Allah odwrócił ich serca, ponieważ są ludem, który nie zrozumie. 128. Zaprawdę, przybył do was Posłaniec spośród was samych; żalem napawa go to, że moglibyście napytać sobie biedy. On żarliwie pragnie waszego dobra, a wobec wiernych jest on szczególnie współczujący i litościwy. 129. Jeśli jednak odwróć się, powiedz: „Allah mi wystarcza. Nie ma boga poza Nim. W Nim pokładam zaufanie, On jest bowiem Panem potężnego Tronu”.

10. **YŪNUS** (objawione przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Alif Lām Rā. Tamte to wersety Księgi, pełnej mądrości. 3. Zastanawia ludzi to, że zesłaliśmy objawienie człowiekowi jednemu spośród nich, mówiąc: „Ostrzeż ludzkość i przekaz dobrą nowinę tym, którzy wierzą, aby zyskali sobie prawdziwą rangę szacunku u ich Pana”. Niewierni powiadają: „Zaiste to najwyraźniej czarownik”. 4. Zaprawdę, waszym Panem jest Allah, który stworzył niebiosy i ziemię w sześciu okresach, a potem zasiadł pewnie na Tronie. On rządzi wszystkim. Nie ma wstawiennika u niego, chyba że na to zezwoli. Oto Allah, wasz Pan, więc czcijcie Go. Czy zatem zapamiętacie? 5. Do Niego wszyscy powrócicie. Obietnica Allacha jest prawdziwa. Zaprawdę, On daje początek stworzeniu, a potem je powtarza, żeby nagrodzić tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki każdemu wedle jego zasług. A jeśli chodzi o tych, którzy nie wierzą, otrzymają do picia wrzątek i bolesną karę, ponieważ nie uwierzyli. 6. On jest tym, który spowodował, że słońce promieniuje wspaniałym światłem, a księżyc odbija ten blask, oraz nazaczył mu odpowiednie stadia, byście poznali liczenie lat oraz liczenie czasu. Allah stworzył ten system zgodnie z wymaganiami prawdy. Om wyjaśnia Znaki ludowi, który posiada wiedzę. 7. Zaprawdę, w przemienności nocy i dnia oraz we wszystkim, co Allah stworzył na niebie i ziemi, są Znaki dla ludu bogobojnego. 8. Ci, którzy mają nadzieję, że nie spotkają się z Nami i są zadowoleni z życia na tym świecie oraz ci, którzy nie zważają na Nasze Znaki. 9. Oto ci, których mieszkaniem jest Ogień z powodu tego, na co sobie zasłużyli. 10. Jeżeli chodzi o tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki ich Pan będzie ich prowadził drogą sukcesu z powodu ich wiary. Poniżej nich będą przepływać strumienie w Ogrodach Szczęścia. 11. Ich modlitwa tam będzie taka: „Chwała Tobie, O Allachu!” a ich wzajemnym tam pozdrowieniem będzie: „Pokój!” Zakończeniem ich modlitwy będzie: „Wszelka chwała należy się Allahowi, Panu światów”. 12. Gdyby Allah przyspieszył ludziom złe konsekwencje ich poczynań, tak jak oni chcieliby przyspieszyć dobre, koniec okresu ich życia już by nastąpił. Lecz My pozostawiamy tych, którzy nie oczekują spotkania z Nami, by błędzili w swym grzechu. 13. Kiedy człowiek wpada w tarapaty, wzywa Nas, leżąc na boku, siedząc lub stojąc, lecz kiedy My odsuwamy od Niego jego kłopoty, on idzie swoją drogą jakby nigdy Nas nie wzywał, abyśmy odsunęli od niego trudności, które go spotkały. Jest tak, że poczynania lekkomyślnych są w ich oczach uczciwe. 14. I zniszczyliśmy wiele pokoleń przed wami, kiedy źle postępowały, a przybywał do nich Posłaniec z wyraźnymi Znakami, lecz oni nie wierzyli. Zatem odpłacamy ludziom winnym. 15. Potem uczyniliśmy was ich spadkobiercami na ziemi po nich, aby zobaczyć, jak będziecie postępować. 16. I kiedy Nasze Znaki są recytowane tym, którzy nie mają nadziei na spotkanie z Nami, powiadają oni: „Przynies Koran inny niż ten lub zmień go”. Powiedz: „Nie dla mnie jest zmienianie go samodzielnie. Ja idę jedynie za tym, co zostało mi objawione. I rzeczywiście boję się, że jeśli nie okaże posłuszeństwa wobec mojego Pana, czeka mnie kara strasznego dnia”. 17. Powiedz: „Gdyby Allah tego zapragnął, nie recytowałbym go wam ani On sam nie pozwoliłby go wam poznać. Naprawdę żyłem między wami na długo przedtem. Czyż zatem nie rozumiecie?” 18. Kto zatem jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto wymyśla

kłamstwo przeciwko Allachowi lub kto traktuje Jego Znaki jak kłamstwo? Zaprawdę, winnym nigdy nie będzie się dobrze wiodło. 19. I czczą oni, zamiast Allacha, to co ani im nie zaszkodzi, ani nie przynosi korzyści. I powiadają: „Oto nasi wstawiennicy u Allacha”. Powiedz: „Czy przypuszczacie, poinformujecie Allacha o tym, czego On nie zna w niebiosach lub na ziemi? Chwała mu! Niechaj będzie wyniesiony wysoko ponad wszystko, co oni z Nim łączą. 20. Ludzkość była jedną społecznością, później zaś ludzie poróżnili się między sobą. I gdyby nie słowo, które nadeszło od waszego Pana, postanowionoby już względem tego, w czym się różnili. 21. I powiadają: „Dlaczego żaden Znak nie został mu zesłany od jego Pana?” Powiedz: „Wiedza o tym, co niewidzialne, jest wyłącznie u Allacha. Zatem czekajcie. Ja jestem z wami pośród tych, którzy czekają”. 22. I kiedy pozwalamy ludziom skosztować łaski po tym, jak dotknęło ich nieszczęście, wówczas – zważ! – zaczynają knuć plany przeciwko Naszym Znakom. Powiedz: „Allach jest o wiele szybszy w planowaniu”. Zaprawdę, Nasi posłańcy zapisują wszystko, co planujecie. 23. On jest tym, Który umożliwia wam podróżowanie lądem i morzem do czasu, gdy jesteście na pokładzie statków, a one płyną wraz z nimi w lekkim wietrze i radują się, spada na nie gwałtowny wiatr i spadają na nie fale ze wszystkich stron, wówczas wołają do Allacha w szczerym podporządkowaniu się Mu, mówiąc: „Jeśli wybawisz nas z tego, z pewnością będziemy spośród wdzięcznych”. 24. Lecz kiedy On ich wybawia – patrz! – zaczynają grzesznie dopuszczać się występku na ziemi. O wy, ludzie, wasze występkę w poszukiwaniu przyjemności życia doczesnego skierowane są wyłącznie przeciwko wam samym. Wtedy do Nas powrócicie, a My poinformujemy was o tym, co zwykliście byli czynić. 25. Podobieństwo życia doczesnego jest jak woda, którą My zsyłamy z chmur; potem miesza się z nią produkt ziemi, z której ludzie i bydło spożywają do czasu, kiedy ziemia przywdziewa na siebie swe ozdoby i wygląda przepięknie, a jej właściciele sądzą, że mają nad nią absolutną władzę – wówczas przybywa doń Nasz nakaz w nocy lub za dnia i traktujemy ją jak kosa, do gołej ziemi, tak jakby jeszcze poprzedniego dnia nic na niej nie istniało. W ten sposób wyjaśniamy Znaki ludowi, który zastanawia się. 26. A Allach zachęca do mieszkania w spokoju, jak i prowadzi tych, których sobie upodobał, ku prostej drodze. 27. Dla tych, którzy czynią dobro, będzie najlepsza nagroda i jeszcze więcej błogosławieństw. I ani ciemność, ani sromota nie zakryje ich twarzy. To ci, którzy są mieszkańcami Nieba, w nim zamieszkają. 28. A jeśli chodzi o tych, którzy dopuszczają się złych postępów, kara zła będzie ich podobieństwem, a sromota pokryje ich twarze. Nie będą mieli nikogo, kto mógłby uchronić ich przed Allachem. A będą wyglądać tak, jakby ich twarze pokryły ciemne plamy nocy. To oni są mieszkańcami Ognia, w nim zamieszkają. 29. I przypomnij sobie dzień, kiedy ich wszystkich zbierzemy razem, potem powiemy tym, którzy łączyli z Nami innych bogów; „Zostańcie na swoich miejscach, wy i wasi bogowie”. Potem oddzielimy ich bardzo od siebie, a ich bogowie powiedzą: „Zaiste, to rzeczywiście nie byliśmy my. Których czciliście”. 30. „Zatem Allach teraz wystarczy jako Świadek pomiędzy nami i wami. Zaiste nie byliśmy świadomi waszej czci”. 31. Każda dusza uświadomi sobie t, co wysłała przed sobą. A zostaną na powrót przyprowadzeni do Allacha, ich Prawdziwego Pana, a wszystko, co zwykli byli zmyślać, zostanie im porzucone. 32. Powiedz: „Kto dostarcza wam pożywienia z nieba i ziemi? Lub kim jest ten, kto ma władzę nad uszami i oczami? I kto czyni żywe z martwego a martwe z żywego? I kto zarządza wszystkimi sprawami?” Powiedzą: „Allach”. Wówczas rzeknij: „Czyż zatem nie będziecie u Niego szukać schronienia?” 33. Taki jest Allach, wasz Prawdziwy Pan. Cóż zatem jest innego niż prawda, jeśli nie błąd? W jaki zatem sposób odwracani jesteście od prawdy? 34. Takim jest słowo Pana udowodnione jako prawdziwe przeciwko tym, którzy się buntują, iż nie wierzą. 35. Powiedz: „Czy jest taki wśród waszych bogów, który daje początek stworzeniu, a potem je powtarza?” Powiedz: „Jedynie Allach jest tym, Który daje początek stworzeniu, a potem je powtarza. Dokąd zatem jesteście odwracani?” 36. Powiedz: „Czy jest taki wśród waszych bogów, który prowadzi do

prawdy?” Powiedz: „Jedynie Allah jest tym, Który prowadzi do prawdy. Czy zatem ten, Który prowadzi do prawdy jest bardziej godny, by za Nim iść, niż ten, który sam nie znajduje drogi, jeśli nim nie pokierować? Co zatem z wami się dzieje? Jak sądzicie?” 37. A większość z nich idzie ledwie za przypuszczeniami. Zaiste, przypuszczenia nie czynią niczego przeciwko prawdzie. Zaprawdę, Allah jest Świadom tego, co czynią. 38. I ten Koran nie jest taki, by mógł być stworzony przez kogokolwiek innego niż przez Allacha. Przeciwnie, wypełnia on to objawienie, które jest przed nim oraz jest wyjaśnieniem doskonałego Prawa. Nie ma co do niego żadnych wątpliwości, iż pochodzi od Pana wszystkich światów. 39. Czy to mówią: „On to zmyślił”? Powiedz: „Przynieście zatem Surę podobną do tej i wzywajcie pomocy wszystkiego, czego możecie, poza Allahem, jeśliście prawdomówni”. 40. Nie, oni jednak odrzucili to, czego pełnej wiedzy nie pojęli ani nie zrozumieli jeszcze prawdziwego tego znaczenia. W podobny sposób ci przed nimi odrzucili prawdę. Spójrz jednak, jaki był koniec grzeszników. 41. Spośród nich są niektórzy, którzy w to wierzą, ale są spośród nich i tacy, którzy w to nie wierzą, lecz twój Pan dobrze zna intrygantów. 42. A jeśli oskarżać cię będą o kłamstwo, powiedz: „Dla mnie jest moje dzieło, a dla was wasze dzieło. Nie jesteście odpowiedzialni za to, co ja czynię, ani ja nie jestem odpowiedzialny za to, co wy czynicie”. 43. Wśród nich są tacy, którzy dają ci posłuch. Lecz czy możesz uczynić, aby głusi usłyszeli, nawet jeśli nie rozumieją? 44. Wśród nich są niektórzy, co ku tobie spoglądają. Lecz czy możesz prowadzić ślepych, nawet jeśli nie będą widzieć? 45. Z pewnością Allah w ogóle ludziom nie szkodzi. To oni sami szkodzą własnym duszom. 46. A w dniu, kiedy On zbierze ich wszystkich razem, wyda się im, jak gdyby bawili na świecie zaledwie godzinę lub dzień. Będą się nawzajem rozpoznawać. Rzeczywiście przegranymi są ci, którzy odrzucają spotkanie z Allahem i nie chcą korzystać z przewodnictwa. 47. I jeśli My pokażemy ci w twoim życiu wypełnienie niektórych rzeczy, którymi potraktowaliśmy ich, poznasz to. Lub kiedy spowodujemy, że umrzesz przed tym, wówczas do Nas oni powrócą, a ty będziesz o tym wiedział w przyszłym świecie. Allah jest Świadkiem wszystkiego, co oni czynią. 48. I dla każdego ludu jest Posłaniec. Kiedy zatem Posłaniec przybywa, rozsądza się ich sprawiedliwie i nie są krzywdzeni. 49. I powiadają: „Kiedy obietnica ta będzie wypełniona, o ile jesteś prawdomówny?” 50. Powiedz: „Ja sam nie mam żadnej władzy ani nad szkodą, ani nad korzyścią, z wyjątkiem tego, czego zapraśnie Allah. Każdy lud ma wyznaczony termin. Kiedy termin ten nadchodzi, nie mogą pozostać w tyle nawet na moment, ani też nie mogą go wyprzedzić”. 51. powiedz: „Powiedzcie mi, jeśli Jego spadnie na was w nocy lub za dnia, to jak winni będą od niej uciekać? 52. ”Czy właśnie wtedy, gdy ona na was spadnie, uwierzycie w nią? Jak? Teraz wierzycie! A przedtem żądaliście, aby szybko nadeszła?” 53. Wtedy tym, którzy czynili zło, zostanie powiedziane: „Skosztujcie wiecznej kary. Zostaliście nagrodzeni wyłącznie tak, jak sobie na to zasłużyliście”. 54. I proszą cię, abyś powiedział im, czy to jest prawda? Powiedz: „Tak, na mojego Pana! To najpewniej jest prawda i nie jesteście w stanie jej odmienić”. 55. I kiedy każda dusza, która czyni zło, posiadzie wszystko, co jest na ziemi, z pewnością zapraśnie się tym wykupić. I będą oni chcieli ukryć swe wyrzuty sumienia, kiedy ujrzą karę. I zostaną rozsądzeni, a nie będą skrzywdzeni. 56. Pamiętajcie, z pewnością do Allacha należy wszystko, co znajduje się w niebiosach i na ziemi. Wiedźcie, że obietnica Allacha jest niechybnie prawdziwa. Jednak większość z nich nie rozumie tego. 57. On jest tym, Który daje życie i powoduje śmierć i przed Którym wszyscy zastaniecie na powrót zgromadzeni. 58. O ludzkości! W samej rzeczy otrzymaliście już Napomnienie od waszego Pana oraz uzdrowienie dla każdej choroby, jaka może gnębić serca, jak i przewodnictwo i litość dla wiernych. 59. powiedz: „Wszystko to jest dzięki łasce Allacha i dzięki Jego litości. Dlatego w tym niechaj się radują. To jest bowiem lepsze niż to, co gromadzą”. 60. Powiedz: „Czy kiedykolwiek zastanowiliście się, że Allah zesłał wam pożywienie, a wy jedną jego część uczyniliście nieprawowitą?” Powiedz: „Czy Allah pozwolił wam na to, a może

wymyślacie kłamstwa przeciwko Niemu?” 61.Co myślą ci, którzy wymyślają kłamstwa przeciwko Allahowi o Dniu Zmartwychwstania? Zaprawdę, Allah jest Miłosierny wobec ludzkości, lecz jej większość nie jest wdzięczna. 62.I ty niczym się nie zajmujesz, nie recytujesz od Niego żadnej części Koranu, i nie pracujesz, lecz to My jesteśmy waszym Świadkiem, kiedy się tym zajmujecie. A przed twoim Panem nie ukryje się nawet ciężar atomu na ziemi ani w niebiosach. I nie ma niczego mniejszego ani większego, co nie byłoby zapisane w zrozumiałej Księdze. 63.Spójrzcie! Przyjaciele Allacha z pewnością nie zaznają strachu, ani nie będą żałować – 64.Ci, którzy uwierzyli i zawsze byli sprawiedliwi – 65.Dla nich jest dobra nowina w życiu doczesnym, jak i w Życiu Przyszłym – nie ma zmiany w słowach Allacha – co zaiste jest najwyższym osiągnięciem. 66.I nie pozwól, aby ich słowa smuciły cię. Zaiste, wszelka władza należy do Allacha. On jest Wszystkosłyszący, Wszzechwiedzący. 67.Spójrz! Ktokolwiek jest w niebiosach czy na ziemi należy do Allacha. Ci, którzy zwracają się do innych niż Allah, naprawdę nie idą za tymi bogami. Oni ledwie idą w ślad przypuszczeń i zaledwie zgadują. 68.On jest tym, Który noc uczynił dla was ciemną, abyście podczas niej odpoczywali, dzień zaś uczynił pełnym światła, abyście mogli wykonywać swój zawód. Zaiste, w tym są Znaki dla ludu, który słuca Posłannictwa Bożego. 69.Powiadają: „Allah wziął sobie syna”. On jest Święty! On jest Samowystarczalny. Do Niego należy wszystko, co jest w niebiosach i wszystko, co znajduje się na ziemi. Nie macie na to żadnego świadectwa. Jak? Czy w kwestii Allacha mówicie to, czego nie wiecie? 70.Powiedz: „Tym, którzy zmyślają kłamstwa przeciwko Allahowi nie będzie się dobrze wiodło”. 71.Oni będą mieli nieco radości w życiu doczesnym. Lecz potem powrócą do Nas. Wówczas pozwolimy im skosztować strasznej męki, ponieważ ciągle nie wierzyli. 72.I opowiedz im historię Noego, kiedy powiedział do swego ludu: „O ludu mój, jeżeli moje miejsce przy Allachu oraz moje przypomnienie wam waszych obowiązków poprzez Znaki Allacha obrażają was – a w Allachu pokładam swe zaufanie – to zbierzcie wszystkie wasze plany i waszych bogów, a wtedy niechaj droga waszego postępowania pozostanie dla was jawna we wszystkim. Wówczas wypełnijcie swe plany i nie dajcie mi wytchnienia. 73.”Jeśli jednak powrócicie, to pamiętajcie, że nie prosiłem was o żadną nagrodę. Moja nagroda jest wyłącznie u Allacha i zostało mi nakazane, by być w pełni oddanym Jemu”. 74.Oni jednak odrzucili go, więc My uratowaliśmy jego oraz tych, którzy byli z nim w Arce. I uczyniliśmy ich dziedzicami Naszych łask, a jednocześnie zatopiliśmy tych, którzy odrzucili Nasze Znaki. Spójrz zatem, jak zły był koniec tych, których ostrzegano. 75.Później posłaliśmy po nich innych Posłańców do ich ludów, a oni dali im wyraźne dowody. Oni jednak w nie nie uwierzyli ponieważ odrzucili je przedtem. W ten sposób zapieczętowujemy serca grzeszników. 76.Potem zesłaliśmy po nich Mojżesza i Aarona do Faraona i jego dowódców wraz z Naszymi Znakami, oni jednak postępowali lekceważąco. A byli ludem grzesznym. 77.Kiedy przychodziła do nich prawda od Nas, powiadali: „To z pewnością zwykła magia”. 78.Mojżesz powiedział: „Czy mówicie to o prawdzie, kiedy już do was nadeszła? Czyż to może być magia? I czarownikom nigdy nie wiedzie się dobrze”. 79.Powiedzieli: „Czy przybyliście do nas po to, by odwrócić nas od tego, co czczą nasi ojcowie oraz by zyskać wielkość w tym kraju? My jednak nie uwierzymy żadnemu z was”. 80.A Faraon rzekł: „Sprowadźcie mi wszystkich najlepszych czarowników”. 81.I kiedy czarownicy przybyli, Mojżesz powiedział do nich: „Rzucajcie, co macie rzucić”. 82.A kiedy rzucili, Mojżesz powiedział: „To, co przynieśliście, to tylko magia. Zaprawdę, Allah to udaremni. Zaprawdę, Allah nie pozwala, aby dzieło intrygantów odnosiło sukces. 83.”Allah ustanawia prawdę swoimi słowami, nawet gdyby winni byli jej przeciwni”. 84.A nikt nie okazał Mojżeszowi posłuszeństwa z wyjątkiem pewnej liczby młodzieży spośród jego ludu, a to z powodu strachu przed Faraonem i jego dowódcami, aby ich nie prześladowali. I naprawdę Faraon był tyranem w tym kraju i z pewnością był jednym z grzeszników. 85.Mojżesz powiedział: „O ludu mój, jeśli uwierzyłeś w

Allacha, to zaufaj Mu, jeśliście prawdziwie poddali się Jego Woli”. 86. A oni powiedzieli: „W Allachu pokładamy nasze zaufanie. Panie nasz, nie czyn nas próbą dla ludu złoczyńców. 87.” I uwolnij nas dzięki Twojej litości spod tyranii niewierzącego ludu”. 88. I objawiliśmy Mojżeszowi i jego bratu, mówiąc: „Przygotuj dla twego ludu nieco domów w tym mieście, i zbuduj je tak, aby stały naprzeciwko siebie i przestrzegaj Modlitwy. I przekazuj wiernym dobra nowinę”. 89. A Mojżesz rzekł: „Panie Nasz, obsypałeś Faraona i jego dowódców zaszczytami i bogactwem w życiu doczesnym z takim wynikiem, Panie nasz, że sprowadzają oni ludzi z Twojej drogi. Panie nasz! Zniszcz ich bogactwa oraz zatwardź ich serca, aby nie uwierzyli aż nie zobaczą żalosnej kary”. 90. Bóg powiedział: „Twoja modlitwa została przyjęta. Bądźcie zatem obaj wytrwali i nie idźcie drogą tych, którzy nie wiedzą”. 91. I przeprowadziliśmy Dzieci Izraela przez morze, Faraon zaś i jego oddziały goniły ich bezprawnie i napastliwie do czasu, gdy spadło na nich nieszczęście zatopienia. Wtedy zawołał on: „Wierzę, że nie ma innego boga poza Tym, w którego wierzą Dzieci Izraela, i jestem jednym z tych, którzy podporządkowują się Mu”. 92. Jak? Teraz? Kiedy przedtem nie okazałeś posłuszeństwa i byłeś intrygantem? 93. Zatem tego dnia uratujemy cię tylko w twoim ciele, abyś był Znakiem dla tych, którzy przyjdą po tobie. Zaprawdę wielu ludzi nie zważa na Nasze Znaki. 94. I wyznacziliśmy Dzieciom Izraela wspańnię miejsce do życia i daliśmy im rzeczy dobre, a nie poróżnili się aż do czasu, kiedy zyskali wiedzę. Zaiste, twój Pan rozsądzi ich w Dniu Zmartwychwstania w kwestii tego, w czym teraz nie zgadzają się. 95. I jeżeli powątpiewasz w kwestii tego, co zesłaliśmy ci, spytaj tych, którzy czytali Księgę przed tobą. Zaiste, prawda nadeszła do ciebie od twego Pana, dlatego nie bądź jednym z tych, którzy wątpią. 96. I nie bądź jednym z tych, którzy odrzucają Znaki Allacha, inaczej będziesz jednym z przegranych. 97. Zaprawdę, ci, przeciwko którym zapadła już decyzja o karze od ich Pana, nie uwierzą. 98. Nawet gdyby otrzymali wszelki Znak aż do czasu, gdy ujrzą żalosną karę. 99. Dlaczego nie było żadnego miasta, które by uwierzyło, żeby jego wiara przyniosła mu korzyści, z wyjątkiem ludu Jonasza? Kiedy uwierzyli, odsunęliśmy od nich karę niełaski w życiu doczesnym i daliśmy im zabezpieczenie na pewien czas. 100. I gdybyż Pan twój wymusił swoją Wolę, z pewnością wszyscy na ziemi razem by uwierzyli. Czyż zatem ty zmusisz ludzi, by zostali wiernymi? 101. A żadna dusza nie uwierzy, chyba że za przyzwoleniem Allacha. On to bowiem powoduje, że Jego gniew spada na tych, którzy nie chcą korzystać ze swego umysłu. 102. Powiedz: „Zastanówcie się nad tym, co dzieje się w niebiosach i na ziemi”. Ale Znaki i ostrzeżenia na nic nie zdadzą się ludziom, którzy nie chcą wierzyć. 103. Na co zatem oni czekają, jeśli nie na dni kary, którą cierpieli ci, którzy przeminęli przed nimi? Powiedz: „Czekajcie zatem, a i ja jestem wraz z wami, pośród tych, którzy czekają”. 104. Wówczas My uratujemy Naszych Posłańców oraz tych, którzy wierzą. Tak uczyniliśmy Naszym obowiązkiem uratowanie wiernych. 105. powiedz: „o wy, ludzie, jeśli powątpiewacie w kwestii mojej religii, to wiedzcie, że ja nie oddaję czci tym, których wy czcicie poza Allahem, lecz czczę wyłącznie Allacha, który powoduję, że umieracie, nakazano mi bowiem, abym był jednym z wierzących. 106. nakazano mi również, abym przekazał wam przykazanie Boże: „Zwracajcie swe oblicza ku religii jak ten, który zawsze skłaniał się ku Allahowi, i nie bądź jednym z tych, którzy przypisują Allahowi partnerów. 107.” I nie zwracaj się poza Allahem do nikogo, który ani nie może przynieść ci korzyści, ani zaszkodzić ci. A jeśli byś tak uczynił, z pewnością byłbyś jednym z grzeszników”. 108. A jeśli Allah ześle na ciebie krzywdę, nikt nie będzie w stanie jej odsunąć poza Nim samym. A jeśli przeznaczy On dla ciebie dobro, nie znajdzie się nikt taki, kto odrzuciłby Jego łaskę. On bowiem powoduję, że ona dosięga do każdego Jego sługi, do którego pragnie. I On jest Najbardziej Przebaczający, Litościwy. 109. powiedz: „O ludzie, teraz przyszła do was Prawda od waszego Pana. Zatem jeśli kto pójdzie za przewodnictwem, pójdzie za nim wyłącznie dla dobra swojej własnej duszy, kto zaś pobłądzi, pobłądzi przeciwko niej. Ja natomiast nie jestem waszym

stróżem”. 110. I idź za tym, co jest ci objawiane i bądź wytrwały aż do czasu, gdy Allah przekaże swój sąd. A jest On najlepszym z sędziów.

11. HŪD (objawione przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Alif Lām Rā. Oto Księga, której wersety uczynione zostały niezmiennymi i pozbawionymi niedoskonałości, a potem zostały szczegółowo wyjaśnione. Ona pochodzi od Jedynego Mądrego i Wszechświadomego. 3. Naucza ona, że nie powinniście czcić nikogo poza Allahem – ja jestem tym, który was ostrzega, jak i nosicielem dobrej nowiny od Niego – 4. oraz abyście szukali przebaczenia u waszego Pana, a później do Niego powrócili. On da wam niemało aż do wyznaczonego terminu. I użyje On swej łaski każdemu, kto na to zasłuży. A jeśli się odwrócicie, to zaiste obawiam się kary strasznego dnia. 5. Do Allacha nastąpi wasz powrót, a ma On pełną władzę nad wszystkimi rzeczami. 6. Teraz z pewnością zamykają swe piersi, by ukryć przed Nim swoje zły myśli. Zawsze, nawet jeśli zakryją się swymi szatami, On wie, co ukrywają, a co ujawniają. Zaiste, On dobrze wie, co jest w ich piersiach.

CZĘŚĆ XII

7. I nie ma na ziemi takiego stworzenia, któremu Allah nie zabezpieczyłby przetrwania. I zna On jego miejsce tymczasowego pobytu, jak i jego stałe mieszkanie. Wszystko to zapisane jest w zrozumiałej Księdze. 8. I On jest tym, Który stworzył niebiosy i ziemię w sześciu okresach – a Jego tron spoczywa na wodzie – aby wypróbować was i stwierdzić, kto z was jest najlepszy w swoich postępkach. I jeżeli powiesz: „Z pewnością będziecie podniesieni z martwych”, ci, którzy nie wierzą, z pewnością powiedzą: „To nic więcej niż jawny postępek”. 9. Jeżeli odroczy my karę na określony czas, z całą pewnością powiedzą: „Co ją powstrzymuje?” Zapewne, w dniu, w którym na nich spadnie, nie zostanie od nich odwrócona, a to, z pomocą czego zwykli byli szydzić, wszechogarnie ich. 10. Jeżeli pozwolimy człowiekowi skosztować Naszej litości, a później odsuniemy ją od niego, zaprawdę, jest zropanczony, niewdzięczny. 11. A jeśli po tym, jak dotknęło go nieszczęście, pozwolimy mu skosztować dobrobytu, z całą pewnością powie: „Odeszły ode mnie nieszczęścia”. Spójrz! Nie posiada się z radości, jest dumny. 12. Z wyjątkiem tych, którzy są wytrwali i spełniają dobre uczynki. To oni otrzymają przebaczenie i wspaniałą nagrodę. 13. Być może niewierni mają próżną nadzieję, że może uda się ciebie przekonać, abyś porzucił część tego, co zostało ci objawione, a twój brzuch skurczy się przez to, albowiem powiadają: „Dlaczego nie zostało mu zesłane bogactwo ani nie przybył z nim anioł?” Zaprawdę, ty jedynie ostrzegasz, Allah zaś jest Stróżem wszystkich rzeczy. 14. Czy mówią: „On to zmyślił”? Powiedz: „Przedstawcie zatem dziesięć Sur jak ta zmyślona i zwracajcie się do kogo zechcecie poza Allahem, jeśliście prawdomówni”. 15. I jeżeli nie przyjmą waszego wyzwania, wtedy wiedzcie, iż zostało objawione to, co jest wyłącznie w wiedzy Allacha oraz że nie ma boga poza Nim. Czy zatem podporządkujecie się? 16. Jeżeli kto pragnie życia doczesnego i jego ozdoby, My w pełni odpłacimy im dzieła tego życia, a nie będą w nim skrzywdzeni. 17. Oni są tymi, którzy w Życiu Przyszłym nie będą mieli niczego oprócz Ognia, to zaś co działali w swoim życiu, spełnieni na niczym, i próżnym będzie to, co zwykli byli czynić. 18. Czyż zatem może być te, który stoi wobec wyraźnych dowodów od swego Pana i za którym idzie jego świadectwo i przed którym była Księga Mojżesza, przewodnictwo i łaska, oszustem? Ci, którzy są prawdziwymi następcami Mojżesza, wierzą weń, a jeśli nie wierzy weń ktoś z przeciwstawiających się grup, Ogień będzie jego obiecany miejscem. Zatem ty, o czytelniku, nie powątpiewaj w to. Zaiste, to jest prawda od twego Pana, lecz większość ludzi nie wierzy. 19. Któż jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto wymyśla kłamstwo przeciwko Allahowi? Tacy postawieni będą przed ich Panem, a wszyscy świadkowie powiedzą: „Oto ci, którzy kłamali przeciwko swemu Panu”. Zaprawdę, teraz przekleństwo Allacha spada na grzeszników, 20. którzy,

odwracają ludzi od drogi Allacha i starają się ją pogmatwać. Oto ci, którzy nie wierzą w Życie Przyszłe. 21. Tacy nigdy nie będą w stanie odmienić planów Bożych na ziemi, jak i nie mają żadnych innych przyjaciół poza Allachem. Ich kara będzie podwojona. Ci ani nie słyszą ni nie widzą. 22. Oto ci, którzy zrujnowali swe dusze, a to, co zmyślali, zawiedzie ich. 23. Niewątpliwie, to są ci, którzy w Życiu Przyszłym będą najbardziej przegrani. 24. Zaprawdę, ci, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, jak i poniżają się przed swym Panem, ci są mieszkańcami Nieba, w nim zamieszkają na wieki. 25. Przypadek tych dwóch grup jest jak przypadek ślepych i głuchych, widzenia i słyszenia. Czy przypadek tych dwóch jest taki sam? Czyż zatem nie zrozumiecie? 26. I wysłaliśmy Noego do jego ludu, a on powiedział: „Zaprawdę, ja was wyraźnie ostrzegam, 27. Abyście nie czcili nikogo poza Allachem. Naprawdę obawiam się dla was kary żalostnego dnia”. 28. Wodzowie jego ludu, którzy nie uwierzyli, powiedzieli: „widzimy, że jesteś człowiekiem śmiertelnym jak my sami i widzimy, że nie poszedł za tobą nikt poza tymi, którzy – na podstawie zewnętrznego wyglądu są najubożsi z nas. Nie widzimy, abys miał jakąkolwiek przewagę nad nami; nie, uważamy, że jesteście kłamcami”. 29. On rzekł: „o ludu mój, powiedz mi czy stoję wobec wyraźnego dowodu od mojego Pana, a On zesłał mi od Siebie wielką łaskę, która pozostaje dla was niewidoczna, jak wam się więc powiecie? Czyż mamy was do tego przymusić, skoro jesteście temu przeciwni? 30. O ludu mój, nie pragnę od ciebie w zamian za to żadnego bogactwa. Moja nagroda oczekuje mnie wyłącznie u Allacha. Ja nie zamierzam odrzucić tych, którzy wierzą. Oni z pewnością spotykają się z ich Panem. Widzę jednak, że jesteście ludem lekkomyślnym. 31. O ludu mój, któż pomógłby mi przeciwko Allachowi, gdybym zechciał ich porzucić? Czyż zatem nie weźmiecie tego pod rozwagę? 32. I nie mówię wam, że posiadam bogactwo Allacha lub że znam to, co niewidzialne, ani nie mówię: <<Jestem aniołem>>. Nie mówię też w sprawie tych, którymi pogardzają wasze oczy: <<Allach nie ześle na nich żadnego dobra>> - Allach najlepiej wie, co jest w ich umysłach. Zaiste, w tym przypadku byłbym jednym z niesprawiedliwych”. 33. Oni odrzekli: „O Noe, tyś rzeczywiście spierał się z nami już od dawna i często. Zatem przynieś nam teraz to, czym nas straszysz, o ile jesteś jednym z prawdomównych”. 34. Ten powiedział: „Jedynie Allach wam to przyniesie, jeśli zechce, wy zaś nie jesteście w stanie odmienić Jego celu. 35. A moje rady nie przyniosą wam korzyści, nawet gdybym chciał udzielić wam szczerzej porady, jeżeli Allach zapragnie was zniszczyć. On jest waszym Panem i do Niego będziecie musieli powrócić”. 36. Czy powiadają: „On to zmyślił”? Powiedz: „Jeśli ja to zmyśliłem, niechaj na mnie spadnie wina, lecz jestem wolny od wszystkich występków popełnionych przez was”. 37. I zostało Noemu objawione: „Nikt z twego ludu nie uwierzy poza tymi, którzy już uwierzyli. Dlatego nie smuć się tym, co czynili. 38. Zbuduj Arkę na Naszych oczach i wedle Naszego przykazania. A nie zwracaj się do Mnie w sprawie grzeszników. Oni z pewnością zostaną zatopieni”. 39. I zaczął budować Arkę, a za każdym razem, gdy przechodzili obok wodzowie jego ludu, szydzili zeń. On mawiał: „Skoro wy teraz szydzicie z nas, nadejdzie taki czas, kiedy to my będziemy się z was wyśmiewać, tak jak wy wyśmiewacie się z nas obecnie. 40. Wówczas dowiecie się, kto jest tym, na którego spadnie kara, która go zhańbi, jak i na kogo spadnie wieczna kara”. 41. Wówczas, gdy nadszedł Nasz rozkaz i trysnęły wodą źródła ziemi, powiedzieliśmy: „weź do Arki dwoje z każdego gatunku, samca i samicę, i twoją rodzinę z wyjątkiem tych, przeciwko którym wypowiedziane już zostało słowo, jak i tych, którzy wierzą”. A uwierzyło weń jedynie niewielu. 42. I powiedział on: „Wejdźcie do Arki. W imię Allacha niechaj będzie jej droga i jej lądowanie. Mój Pan jest niechybnie Najbardziej Przebaczący, Litościwy”. 43. I popłynęła z nimi pośród fal jak góry. I zawołał Noe do swego syna, kiedy ten pozostał z dala: „O synu mój, wsiadaj razem z nami i nie pozostawaj z niewiernymi”. 44. Ten odrzekł: „Wkrótce znajdę schronienie na górze, która uratuje mnie przed wodą”. Noe powiedział: „Tego dnia nie ma schronienia dla nikogo przed nakazem Allacha, z wyjątkiem tego,

komu okaże On łaskę”. I rozdzieliła ich fala, więc znalazł się wśród zatopionych. 45. I zostało powiedziane: „O ziemi, wciągnij swą wodę” oraz „O niebo, powstrzymaj deszcz”. I wody zaczęło ubywać i sprawa została rozstrzygnięta. Arka zaś spoczęła na Al-Jūdī. I zostało powiedziane: „Niechaj przeklęty będzie lud grzeszników”. 46. I Noe zawołał do swego Pana i rzekł: „Panie mój, zaprawdę, mój syn jest z mojej rodziny, a z pewnością twoja obietnica jest prawdziwa, Tyś bowiem jest Najsprawiedliwszym z sędziów”. 47. Allah rzekł: „O Noe, on z pewnością nie jest z twojej rodziny. On zaiste jest człowiekiem niesprawiedliwego postępowania. Zatem nie prosź Mnie o to, o czym wiedzy nie posiadasz. Napominam cię, abyś nie był jednym z nieświadomych”. 48. Noe powiedział: „Panie mój, błagam cię, abyś uchronił mnie przed proszeniem Cię o to, o czym wiedzy nie posiadam. I dopóki Ty mi nie przebaczysz i nie okażesz mi łaski, będę jednym z tych, którzy przegrają”. 49. Zostało powiedziane: „O Noe zatem zstąp w pokoju od Nas, bądź błogosławiony ty oraz lud, który będzie zrodzony z tych, którzy są z tobą. A będą i inne ludy, którym damy zabezpieczenie na określony czas, lecz później spadnie na nie żalosna kara od Nas”. 50. Oto nowina z tego, co niewidzialne, które co objawiamy. Przedtem tego nie znałeś, ani ty, ani twój lud. Bądź zatem cierpliwy, albowiem dobry koniec czeka bogobojnych. 51. A do ‘Ād posłaliśmy ich brata, Hūda. Powiedział on: „O ludu mój, czcijcie jedynie Allacha. Nie macie bogów poza Nim. Łącząc z Nim innych bogów, wymyślacie tylko kłamstwa. 52.” O ludu mój, nie proszę was o żadną nagrodę. Moja nagroda jest wyłącznie u Tego, Który mnie stworzył. Czy zatem nie pojmujecie? 53.” O ludu mój, błagajcie waszego Pana o przebaczenie, potem zwróćcie się do Niego, a On ześle nad was chmury wylewające obfity deszcz o doda siły do waszej siły. I nie odwracajcie się od Niego, będąc grzesznikami”. 54. Oni powiedzieli: „O Hūdzie, nie dałeś nam żadnego wyraźnego dowodu, nie zamierzamy więc porzucać naszych bogów tylko dlatego, co powiedziałeś, ani też nie uwierzemy w ciebie. 55.” Możemy jedynie powiedzieć, że niektórzy nasi bogowie porazili cię złem”. On odrzekł: „Zaiste, wzywam Allacha na świadka, a i wy wezwijcie świadka tego, iż jestem wolny od grzechu tego, co czynicie, łącząc 56. innych bogów z Nim. Knujcie zatem plany przeciwko mnie, wszyscy z was, i nie dajcie mi wytchnienia. 57.” Ja rzeczywiście zaufałem Allahowi, mojemu i waszemu Panu. Nie ma stworzenia, które poruszałoby się po ziemi, a On nie prowadziłby go za grzywę. Zaiste, mój Pan jest na prostej drodze, by nieść pomoc tym, którzy mu ufają. 58.” Jeżeli zatem odwróćcie się, już przekazałem wam to, z czym zostałem do was posłany, mój Pan uczyni, że inny lud zajmie wasze miejsce. Wy natomiast w ogóle nie jesteście w stanie Mu zaszkodzić. Zaprawdę, Pan mój jest Strażnikiem wszystkich rzeczy”. 59. I gdy nadszedł nasz nakaz, uratowaliśmy Hūd i tych, którzy wraz z nim wierzyli, dzięki naszej szczególnej łasce. I uchroniliśmy ich przed strasznymi mękami. 60. I tacy sami byli ‘Ād. Odrzucali Znaki ich Pana i nie byli posłusznymi Jego Posłańcom, a poddawali się nakazom wszystkich wyniosłych wrogów prawdy. 61. I szło za nimi przekleństwo na tym świecie i w Dniu Zmartwychwstania. Spójrz! ‘Ād byli niewdzięczni wobec swego Pana. Zważ! Wyznaczone jest zniszczenie ‘Ād, ludu Hūda. 62. Do plemienia Thamūd wysłaliśmy ich brata Sāliha. Rzekł on: „O ludu mój, czcij Allacha; nie macie bowiem boga poza Nim. On to podniósł was z ziemi i dał wam na niej miejsce. Zatem błagajcie Go o przebaczenie, a potem zwróćcie się całkowicie ku Niemu. Zaprawdę, Pan mój jest blisko i odpowiada na modlitwy”. 63. Oni powiedzieli: „O Sālihu, byłeś wśród nas jednym z tych, w którym pokładaliśmy nadzieję. Czyż zabraniasz nam czcić to, co czcili nasi ojcowie? I zaiste niepokoją nas wątpliwości względem tego, do czego nas nawołujesz”. 64. On rzekł: „O ludu mój, powiedzcie mi. Jeśli opieram swoje twierdzenie na wyraźnym dowodzie od mego Pana i On obdarzył mnie swą szczególną łaską, to kto pomoże mi przeciwko Allahowi, jeśli okażę się Mu nieposłuszny? Zatem wy przyłożycie tylko rękę do mojego zniszczenia. 65.: O ludu mój, oto wielbłądzica Allacha, Znak dla was, więc pozostawcie ją w spokoju, by mogła paść się na ziemi Boga, a nie wyrządzajcie jej krzywdy, aby

nie spadła na was bliska kara”. 66. Oni jednak podcięli jej ścięgna, on zaś powiedział: „Radujcie się w waszych domach przez trzy dni. Oto obietnica, od której nie będzie odstępstwa”. 67. I kiedy nadszedł Nasz rozkaz, uratowaliśmy Sāliha oraz tych, którzy wraz z nim wierzyli, dzięki naszej szczególnej łasce, przed hańbą tego dnia. Zaiste, twój Pan jest Potężny, Wielki. 68. I kara spadła na tych, którzy zgrzeszyli, i leżeli twarzami do ziemi w swoich domach, 69. Jak gdyby nigdy w nich nie mieszkali. Pamiętaj! Thamūd nie uwierzyli w ich Pana. Precz zatem z plemieniem Thamūd. 70. Zaiste, Nasi posłańcy przybyli z dobrą nowiną do Abrahama. Powiedzieli: „Ofiarujemy wam pokój”. On odrzekł: „pokój z wami” i niedługo przyniósł pieczone cielę. 71. kiedy jednak ujrzał, że nie wyciągają doń rąk, uznał to za rzecz dziwną z ich strony i zaczął się ich obawiać. Oni zaś rzekli: „Nie obawiaj się, albowiem wysłani zostaliśmy do ludu Lota”. 72. A obok stała jego żona i ona również pełna była obaw, wobec czego przekazaliśmy jej dobrą nowinę o narodzinach Izaaka, a po Izaaku, Jakuba. 73. Powiedziała: „O, biada mi! Czy mam urodzić dziecko, kiedy jestem już bardzo starą kobietą, a i mój mąż także jest człowiekiem bardzo starym? To zaiste rzecz dziwna!” 74. Oni powiedzieli: „Czy dziwisz się z powodu nakazu Allacha? Spłynęła na was łaska Allacha i Jego błogosławieństwo, o ludu tego domu. Zaprawdę, On jest Godny Chwały, Wspaniały”. 75. a kiedy opuścił Abrahama strach i otrzymał dobrą nowinę, wraz z Nami wstawiać się za lud Lota. 76. Zaiste, Abraham był łagodny, czuły i często do Nas powracał. 77. ”O Abrahamie, odstep od tego. Zaprawdę, decyzja Twego Pana została już podjęta i zaiste zbliża się już do nich kara, której nie można odwrócić”. 78. A kiedy Nasi posłańcy przybyli do Lota, ten zasmucił się z ich powodu u poczuł się wobec nich bezradny i rzekł: „To jest smutny dzień”. 79. a jego ludzie przybyli doń, biegnąc ku niemu, trzęsąc się ze złości, a i przedtem również zwykli byli czynić zło. On rzekł: „o ludu mój, to są moje córki; one są czystsze dla was. Okażcie zatem bojaźń przed Allahem i nie czyńcie mi hańby w obecności moich gości. Czyż nie ma wśród was ani jednego prawego człowieka?” 80. Oni odrzekli: „Z pewnością wiesz, że nie mamy niczego przeciwko twoim córkom, jak i wiesz, czego pragniemy”. 81. On powiedział: „Gdybym miał tylko dość siły, by się wami zająć lub gdybym mógł znaleźć sobie dobre schronienie”. 82. Posłańcy rzekli: „O Locie, jesteśmy posłańcami od twego Pana. Oni w żaden sposób nie zdołają cię dotknąć. Zatem odejdz ze swą rodziną, jako że pozostała jeszcze część nocy, i niechaj nikt z was się nie odwraca, z wyjątkiem twojej żony. Zaiste, to, co spadnie na nich, spadnie i na nią. Zaprawdę, ich wyznaczonym czasem jest ranek. A czyż ranek nie jest blisko?” 83. Kiedy zatem nadszedł Nasz rozkaz, wyróciliśmy to miasto do góry nogami i zesłaliśmy na nie deszcz kamieni, warstwa po warstwie, 84. naznaczonych dla nich nakazem ich Pana. Taka kara nie jest odległa od grzeszników współczesnych czasów. 85. A do Midian wysłaliśmy ich brata, Shu’aib. Rzekł on: „O ludu mój, czcij Allacha. Nie masz żadnego innego boga poza Nim. I nie pomniejszaj miary ani wagi. Widzę was w dobrobycie i obawiam się dla was kary dnia zniszczenia”. 86. ”O ludu mój, dawaj pełną miarę i pełną wagę sprawiedliwie i nie pozbawiaj ludzi ich rzeczy i nie dopuszczaj się niegodziwości w kraju, wywołując nieporządek”. 87. ”To, co pozostawione jest u was przez Allacha, jest dla was lepsze, jeśliście wierni. Ja zaś nie jestem wyznaczonym waszym strażnikiem”. 88. Oni odrzekli: „O Shu’aibie, czy twoja Modlitwa nakazuje ci, abyśmy porzucili to, co czcili nasi ojcowie, lub abyśmy z naszą własnością przestali czynić to, co chcemy? Zaiste, uważasz sam siebie za bardzo mądrego i prawego”. 89. On rzekł: „O ludu mój, powiedzcie mi. Jeśli wspieram się na wyraźnym dowodzie od mego Pana, a On obdarzył mnie sowicie, jaką będzie wasza odpowiedź? Ja nie pragnę uczynić wobec was tego, o co proszę, abyście wy nie czynili. Ja staram się wyłącznie właściwie ustawić rzeczy, na ile mogę. Nie posiadam żadnej władzy, by cokolwiek osiągnąć, jeśli nie dzięki Allahowi. W Nim pokładam zaufanie i do Niego się zwracam. 90. ”O ludu mój, nie pozwólcie, aby wasza wrogość wobec mnie doprowadziła was do tego, że spadnie na was to, co spotkało lud Noego, lud

Hūda czy lud Sāliha. Wszak i lud Lota nie jest od was odległy. 91."I szukajcie przebaczenia u waszego Pana, a potem całkowicie zwróćcie się do Niego. Zaprawdę, mój Pan jest Litościwy, Najbardziej Miłujący". 92.Oni odrzekli: „O Shu'aibie, niewiele rozumiemy z tego, co mówisz, i zaiste widzimy, żeś słaby pośród nas. I gdyby nie twoje plemię, z pewnością ukamienowalibyśmy cię. Nie masz wśród nas mocnego stanowiska". 93.On rzekł: „O ludu mój, czy dla was moje plemię jest większe niż Allah? Wszak odrzuciliście Go za siebie jak rzecz zapomnianą. Zaiste, Pan mój ogarnia wszystko, co czynicie". 94."O ludu mój działaj zgodnie z twoją władzą. Ja także samo postępuję. Wkrótce dowiecie się, na kogo spada kara, która go hańbi, jak i kto jest kłamcą. I czekajcie. Zaiste, ja czekam wraz z wami". 95.I kiedy nadszedł Nasz rozkaz, uratowaliśmy Shu'aiba wraz z tymi, którzy z nim uwierzyli dzięki naszej szczególnej łasce. Kara zaś spadła na tych, którzy grzeszyli, więc leżeli twarzami do ziemi w swoich domach. 96.Jak gdyby nigdy w nich nie mieszkali. Tak zginął Midian, tak samo jak zginął Thamūd. 97.I, zaiste, wysłaliśmy Mojżesza z Naszymi Znakami i wyraźnym świadectwem. 98.Do Faraona i jego dowódców, oni jednak poddali się nakazowi Faraona, a nakaz Faraona zupełnie nie był prawy. 99.On pójdzie przed swoim ludem w Dniu Zmartwychwstania i poprowadzi go w Ogień. I zaiste zły będzie wodopój, do którego dotrą. 100.Idzie za nimi przekleństwo w tym życiu jak i w Dniu Zmartwychwstania. Zły jest dar, który będzie im dany. 101.Oto część nowiny zburzonych miast, jaką tobie przedstawiamy. Spośród nich niektóre stoją, a inne zostały skoszone jak zboże. 102.A nie pokrzywdziliśmy ich, oni bowiem pokrzywdzili sami siebie, jak i ich bogowie, do których się zwracali zamiast do Allacha, na nic im się nie przydali, kiedy nadszedł dekret twego Pana o karze. Ich bogowie przyczynili się jeszcze do ich wiecznego potępienia. 103.Na tym polega zawładnięcie ze strony twego Pana, kiedy uderza On na miasta, podczas gdy one czynią zło. Zaiste, On uderza srogo i strasznie. 104.W tym zaiste jest Znak dla tego, kto obawia się kary Życia Przyszłego. Jest to dzień, w którym zebrana zostanie cała ludzkość, i jest to dzień, któremu świadectwo dadzą wszyscy. 105.I nie odkładamy go, nastąpi w wyznaczonym czasie. 106.W dniu, w którym on nadejdzie, żadna dusza nie przemówi, chyba, że za Jego przyzwoleniem. Wówczas niektórzy będą szczęśliwi, a inni nieszczęśliwi. 107.A jeśli chodzi o nieszczęśliwych, ci znajdą się w Ogniu, w którym będą wzdychać i szlochać, 108.zamieszkując tam na długo, jak długo trwać będą niebiosy i ziemia, chyba że inaczej zapragnie twój Pan. Zaiste, twój Pan czyni to, co chce. 109.Jeśli zaś chodzi o szczęśliwych, ci znajdą się w Niebie, w nim zamieszkają na tak długo, jak długo trwać będą niebiosy i ziemia, chyba że inaczej zapragnie twój Pan – dar, który nie będzie odcięty. 110.Nie powątpiewaj zatem, o czytelniku, jeśli chodzi o to, co ludzie ci czczą. Oni oddają cześć temu, czemu cześć oddawali ich ojcowie przedtem, My zaś z pewnością w pełni zapłacimy im ich nieuszczuploną porcję. I zaiste daliśmy Mojżeszowi księgę, jednak stworzono w niej różnice. I gdyby nie słowo, przekazane przez twego Pana, z pewnością sprawa między nimi już dawno zostałaby rozstrzygnięta. A teraz ludzie ci mają niepokojące wątpliwości względem niej. 112.Twój Pan z pewnością odplaci im w pełni, zgodnie z ich dziełami. On jest niechybnie Świadom wszystkiego, co czynią. 113.Stój zatem prosto, jak ci nakazano, jak również ci, którzy wraz z tobą zwrócili się do Allacha. I nie przekraczają wyznaczonych granic, albowiem On zaiste widzi, co czynicie. 114.A nie skłaniajcie się ku tym, którzy czynią zło, aby nie dotknął was Ogień. I nie będziecie mieli żadnego przyjaciela poza Allahem, ani nie będzie wam udzielona pomoc. 115.i przestrzegajcie Modlitwy przy obu końcach dnia, jak i w pewnych godzinach nocy. Zaiste, dobre uczynki odpychają złe. Oto przypomnienie dla tych, którzy rozumieją. 116.I bądź wytrwały. Zaprawdę, Allah nie znosi, kiedy cierpią sprawiedliwi. 117.Dlaczego zatem nie było przed wami pokoleń, które by rozumiały, które zabraniałyby zepsucia na ziemi, z wyjątkiem niewielu spośród nich, których uratowaliśmy? Grzesznicy jednak dalej cieszyli się dobrymi rzeczami, które otrzymali w obfitości, i stali się winni. 118.Pan twój nie

zniszczyłby niesprawiedliwie miast, których lud byłby sprawiedliwy. 119. I gdyby twój Pan przymusił do swojej Woli, z pewnością całą ludzkość uczyniłby jednym ludem, oni jednak nie przestawali spierać się z sobą. 120. Z wyjątkiem tych, dla których Pan twój miał litość i do tego stworzył ich On. Lecz słowo twego Pana będzie wypełnione: „Zaprawdę, zapełnię Piekło nieposłusznymi jinn i ludźmi, wszystkimi razem”. 121. I przedstawiamy ci wszystkie ważne nowiny Posłańców, przez co wzmacniamy twoje serce. I oto nadeszła do ciebie prawda i napomnienie, i przypomnienie dla wiernych. 122. I powiedz tym, którzy nie wierzą: „Postępujcie jak potraficie, my również postępujemy po naszymu”. 123. „I czekajcie, jak i my czekamy”. 124. Do Allacha należy to, co niewidzialne w niebiosach i na ziemi, i przed Nim postawiona będzie cała ta sprawa. Tak zatem czcij Go i w Nim wyłącznie pokładaj swe zaufanie. Albowiem Pan twój zważy na to, co czynicie.

12. YŪSUF (objawione przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Alif Lām Rā. Oto wersety zrozumiałej Księgi. 3. Objawiliśmy ją – Koran w języku arabskim – abyście zrozumieli. 4. Przedstawiamy ci najpiękniejsze opowiadanie, w którym zawiera się ten Koran, chociaż ty przedtem byłeś jednym z nieświadomych prawdy. 5. Przypomnij sobie czas, kiedy Józef rzekł do swego ojca: „O ojcze mój, widziałem we śnie jedenaście gwiazd, słońce i księżyc – widziałem, jak złożyły mi hołd”. 6. On rzekł: „O mój drogi synu, nie opowiadaj o swym śnie twoim braciom, aby nie zaczęli knuć przeciw tobie, albowiem Szatan jest człowiekowi jawnym wrogiem. 7. „I w ten sposób, jak ujrzałeś we śnie, Pan twój ciebie wybierze i nauczy cię interpretacji rzeczy świętych oraz dopełni swej łaski wobec ciebie oraz wobec rodziny Jakuba, tak jak dopełnił jej wobec dwóch twoich przodków – Abrahama i Izaaka. Zaprawdę, twój Pan jest Wszechwiedzący, Mądry”. 8. Zaiste, w Józefie i jego braciach jest Znak dla szukających; 9. Kiedy powiedzieli do siebie: „Zaprawdę, Józef i jego brat drożsi są naszemu ojcu niż my, chociaż my jesteśmy silni. Zaiste, ojciec nasz jest w wyraźnej błędzie. 10. postarajcie się zatem zabić Józefa lub wygnajcie go do jakiegoś odległego kraju, aby łaski waszego ojca spadły wyłącznie na was, a potem będziecie mogli okazać skrucę i zostać sprawiedliwymi ludźmi”. 11. Jeden z nich powiedział: „Nie zabijajcie Józefa, ale jeżeli musicie już coś uczynić, wrzucie go na dno jakiejś głębokiej studni. Jacyś podróżni wydostaną go”. 12. Oni powiedzieli: „O ojcze nasz, dlaczego nie zaufałeś nam, jeśli chodzi o Józefa, skoro jesteśmy mu szczerze oddani? 13. „Wyślij go jutro wraz z nami, aby się rozerwał i zabawił, my zaś z pewnością będziemy go chronić”. 14. On rzekł: „Martwi mnie to, że pragniecie go zabrać, i obawiam się, żeby nie pożarł go jakiś wilk, podczas gdy wy nie będziecie nań baczyć”. 15. Oni odrzekli: „Zaiste, gdyby miał pożreć go wilk, choć my jesteśmy silni, wówczas rzeczywiście ponieśliśmyby wielką klęskę”. 16. Kiedy więc zabrali go ze sobą i postanowili wrzucić go do głębokiej studni i wypełnili swój haniebny plan, My zesłaliśmy mu objawienie, mówiąc: „Ty z pewnością pewnego dnia opowiesz im o tej ich obrzydliwej sprawie, a oni nie będą wiedzieć”. 17. Oni zaś powrócili wieczorem do swego ojca płacząc. 18. Powiedzieli: „O ojcze nasz, wyruszyliśmy na wyścigi, podczas gdy Józef pozostał z naszymi rzeczami, i pożarł go wilk; ty jednak nie uwierzysz nam, choć opowiadamy ci prawdę”. 19. I przybyli z fałszywą krwią na jego koszuli. On powiedział: „T, co mówicie, nie jest prawdą, a wasze dusze uczyniły, iż wielka rzecz jest w waszych oczach drobnostką. Zatem teraz potrzebna jest stosowna cierpliwość. I wyłącznie pomocy Allacha należy szukać przeciwko temu, co twierdzicie”. 20. I nadjechała karawana podróżnych i wystali oni swego czerpacza wody. Ten spuścił do studni swój czerpak: „O, dobre wieści!” powiedział, „jest tutaj jakiś młodzieniec!” I schowali go jak towar na sprzedaż, Allah zaś dobrze wiedział, co uczynili. 21. I sprzedali go za marną cenę, kilka dirhamów, i wcale im na tym nie zależało. 22. A człowiek z Egiptu, który go kupił, powiedział do swej żony: „Niechaj jego pobyt wśród nas będzie zaszczytny. Być może przyniesie on nam

„jakaś korzyść albo może weźmiemy go sobie za syna”. I w ten sposób umieściliśmy Józefa w tym kraju, a uczyniliśmy tak, aby nauczyć go również interpretacji rzeczy. Allach ma całkowitą władzę nad swym dekretem, chociaż większość ludzi o tym nie wie. 23. A kiedy osiągnął on wiek pełnej siły, obdarzyliśmy go zdrowym sądem i wiedzą. Tak nagradzamy tych, którzy czynią dobro. 24. Ta zaś, w której domu przebywał, próbowała uwieść go wbrew jego woli. Zaryglowała drzwi i powiedziała: „Teraz pójdz”. On rzekł: „Szukam schronienia u Allacha. On jest moim Panem. To On uczynił mój pobyt u was zaszczytnym. Zaprawdę, grzesznikom nigdy nie wiedzie się dobrze”. 25. I ona postanowiła względem niego, że go uwiedzie, on zaś postanowił względem niej, że się jej oprze. Gdyby nie ujrzął był wyraźnych Znaków od swego Pana, być może nie okazałby takiej determinacji. I wydarzyło się tak, abyśmy odsunęli od niego wszelkie zło i niegodziwość. Zaiste, on był jednym z Naszych wybranych sług. 26. Oboje rzucili się do drzwi i w walce ona porwała z tyłu jego koszulę, u drzwi zaś spotkali jej pana. Ona rzekła doń: „Jaka może być kara dla tego, kto miał na myśli zło wobec twej żony, jeśli nie więzienie lub sroga chłosta?” 27. Józef rzekł: „To ona starała się mnie uwieść wbrew mojej woli”. A świadek spośród ich domowników dał świadectwo mówiąc: „Jeśli jego koszula porwana jest z przodu, to ona mówiła prawdę, on zaś jest kłamcą; 28.” Lecz jeśli jego koszula jest porwana z tyłu, to ona skłamała, o on jest prawdomówny”. 29. I kiedy on zobaczył, że jego koszula jest porwana z tyłu, powiedział: „Zaiste, oto wasza kobieca przebiegłość. Wasza przebiegłość jest rzeczywiście wielka”. 30. „O Józefie, czy ty zapomnisz o tym występku, a ty, niewiasto, czy poprosisz o przebaczenie twego grzechu? Z pewnością tyś jest winna”. 31. A niewiasty w mieście powiedziały: „Żona ‘Aziza stara się uwieść swego służebnego wbrew jego woli. On doprowadził ją do szaleństwa miłością. W samej rzeczy widzimy, że jest ona w całkowitym błędzie”. 32. I kiedy dowiedziała się o ich chytrych szeptach, wysłała po nie i przygotowała dla nich posiłek, a dała każdej noż i później powiedziała do Józefa: „Podejdz do nich”. I kiedy ujrzały go, stwierdziły, że jest on osobą wielkiej godności i w zdziwieniu pokaleczyły sobie ręce i powiedziały: „Niechaj będzie wychwalany Allach! To nie istota ludzka – wszak to szlachetny anioł”. 33. Ona powiedziała: „Oto ten, o którego mnie posądzałyście. Ja próbowałam uwieść go wbrew jego woli, on jednak powstrzymał się od grzechu. I jeśli teraz nie uczyni, co mu nakażę, z pewnością zostanie wtrącony do więzienia i zostanie jednym z poniżonych”. 34. Na to Józef pomodlił się: „O Panie mój, więzienie droższe mi jest niż to, do czego mnie zachęcają. Jeżeli Ty nie odwrócisz ode mnie ich przebiegłości, skłonię się ku nim i stanę się jednym z tych, którzy nie wiedzą”. 35. Jego Pan wysłuchał tej modlitwy i odwrócił od niego ich chytrych. Zaprawdę, On jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 36. Wówczas po tym, jak ujrzeli oznaki jego niewinności, stwierdzili, że aby zachować swe dobre imię, powinni na czas jakiś uwięzić go. 37. A wraz z nim weszło do więzienia dwóch młodych ludzi. Jeden z nich powiedział: „Widziałem siebie we śnie, jak wyciskałem wino”. Ten drugi zaś rzekł: „Widziałem we śnie, jak niosłem na głowie chleb, z którego jadły ptaki. Powiedz nam, jak należałoby to rozumieć, jako że widzimy, iż jesteś jednym ze sprawiedliwych”. 38. On odrzekł: „Pożywienie, które otrzymujecie, nie przybędzie do was, lecz ja powiem wam jak to rozumieć zanim przybędzie. Na podstawie tego, czego nauczył mnie mój Pan. Wyrzekłem się religii ludu, który nie wierzy w Allacha i który nie wierzy w Życie Przyszłe. 39.” Wyznawałem religię moich ojców – Abrahama, Izaaka i Jakuba. Nie przystoi nam przypisywać Allachowi żadnego partnera. To jest łaska Allacha dla nas i dla całej ludzkości, lecz większość ludzi jest niewdzięczna. 40. „O moi dwaj towarzysze więzienia, czy poróżnieni między sobą panowie są lepsi niż Allach, Jedyny, Najwyższy? 41.” Poza Allachem nie czcicie niczego oprócz imion, które poznaliście, wy i wasi ojcowie. Allach nie dał temu żadnego świadectwa. Decyzja spoczywa wyłącznie u Allacha. On to nakazał, abyście nie czcili niczego poza Nim. Oto właściwa religia, lecz większość ludzi o tym nie wie. 42. „O moi dwaj towarzysze więzienia, jeśli chodzi o jednego z was, należe on swemu panu

wino do picia, jeśli zaś chodzi o drugiego, ten będzie ukrzyżowany, tak że ptaki będą spożywać z jego głowy. Sprawa, o którą pytaście została postanowiona.” 43.I powiedział do tego z nich, który – jak myślał – będzie wypuszczony: „Wspomnij twemu panu o mnie”. Lecz Szatan spowodował, że ten zapomniał wspomnieć o nim swemu panu, więc ten pozostał w więzieniu przez kilka lat. 44.Król rzekł do swoich dworzan: „Widziałem we śnie siedem tłustych sztuk bydła, które zjadały siedem chudych, oraz siedem zielonych kłosów i siedem zeschniętych. O wy, wodzowie, wyjaśnijcie mi znaczenie mego snu, o ile potraficie interpretować sny”. 45.Oni odrzekli: „To są pogmatwane sny, a my nie znamy interpretacji pogmatwanych snów”. 46.Ten zaś spośród dwóch, który został uwolniony i który teraz przypomniał sobie po jakimś czasie, rzekł: „Ja przedstawię wam tę interpretację, dlatego poślijcie mnie”. 47.I przybył do Józefa i powiedział: „Józefie! O ty, człowieku prawdy, wyjaśnij nam znaczenie snu, w którym siedem tłustych krów zjada siedem chudych, jak i takiego, w którym widać siedem zielonych kłosów i siedem zeschniętych. Uczyń to, abym mógł powrócić do ludzi, a oni mogli poznać interpretację”. 48.Józef odpowiedział: „Będziecie siać przez siedem lat, pilnie przez ten czas pracując; potem z tego, co zbierzecie, pozostawcie w kłosach wszystko, z wyjątkiem tej odrobiny, którą zjecie. 49.”Następnie nadejdzie siedem ciężkich lat, które pochłoną wszystko, co odłożyliście na nie, z wyjątkiem odrobiny, którą będziecie mogli zachować. 50.”Później po tym nadejdzie rok, w którym ludzie zostaną uwolnieni i w którym dawać będą sobie nawzajem prezenty”. 51.I król powiedział: „Przyprowadźcie mi go”. Kiedy jednak przybył do niego posłaniec, on rzekł: „Wróć do swego pana i spytaj jak wiedzie się niewiastom, które pokaleczyły sobie ręce, albowiem mój Pan dobrze zna ich przebiegłe zamiary”. 52.Król spytał: „Jaka jest prawda w tej sprawie, kiedy usiłowałyście uwieść Józefa, wbrew jego woli?” One rzekły: „On odsunął się od grzechu z obawy przed Allachem – wobec niego nie miałyśmy nic złego na myśli”. Żona ‘Azīza powiedziała: „Teraz prawda ujrzała światło dnia. To ja próbowałam go uwieść wbrew jego woli i zaiste jest on jednym z prawdomównych”. 53.Józef rzekł: „Poprosiłem o zasięgnięcie informacji, aby ‘Azīz dowiedział się, iż nie byłem wobec niego niewdzięczny podczas jego nieobecności oraz że Allach nie lubi, aby zwyciężały zamiary niewdzięczników.

CZĘŚĆ XIII

54.”Nie twierdzę, że sam pozbawiony jestem słabości – zaiste dusza skłania się ku radości ze zła – z wyjątkiem tego, wobec czego Pan mój okazuje łaskę. Zaprawdę, mój Pan Najbardziej Przebaczący, Litościwy”. 55.Król zaś rzekł: „Przyprowadźcie go do mnie, abym mógł mieć go przy sobie”. A kiedy z nim porozmawiał, rzekł: „Od tego dnia jesteś osobą o ustalonej pozycji – zaufaj nam”. 56.Józef rzekł: „Wyznacz mnie na stróża skarbów tego kraju, albowiem jestem dobrym dozorcą i posiadam wiedzę o tych sprawach”. 57.W ten sposób posadowiliśmy Józefa w tym kraju. Mieszkał tam, gdzie tylko zapragnął. Obsypujemy łaską każdego, kogo zechcemy, jak i nie lubimy, aby przepadała nagroda dla sprawiedliwych. 58.I zaiste nagroda Życia Przyszłego jest lepsza dla tych, którzy wierzą i są bogobojni. 59.I przybyli bracia Józefa i przedstawili się mu. On ich poznał, lecz oni go nie rozpoznali. 60.A kiedy dał im, co było im potrzebne, rzekł: „Przyprowadźcie mi waszego brata ze strony waszego ojca. Czyż nie widzicie, że daję wam pełną miarę zboża oraz że jestem najlepszym z wielu? 61.”Jeśli jednak nie przyprowadzicie go do mnie, wówczas nie otrzymacie ode mnie żadnej miary zboża ani nie będziecie mieli do mnie dostępu”. 62.Oni odrzekli: „Spróbujemy przekonać jego ojca, aby się z nim rozstał i z pewnością tak uczynimy”. 63.On zaś rzekł do swych sług: „Włóżcie na powrót ich pieniądze do ich toreb przy siodłach, aby mogli je poznać kiedy powrócą do swej rodziny; być może szczęśliwie powrócą”. 64.A kiedy powrócili do swego ojca, rzekli: „O ojcze nasz, odmówiono nam więcej zboża, wyślij więc z nami naszego brata, abyśmy je otrzymali – z pewnością potrafimy zaopiekować się nim właściwie”. 65.Ten powiedział: „Czy mogę wam zaufać, jeśli o niego chodzi, i nie obawiać się tego

samego, co wydarzyło się, kiedy zaufałem wam w kwestii waszego brata przedtem? Allach jednak jest Najlepszym Opiekunem i On jest Najbardziej Litościwy spośród tych, którzy okazują łaskę”. 66. A kiedy rozpakowali swoje dobra, stwierdzili, że zwrócono im ich pieniądze. Powiedzieli: „O ojcie nasz, czegoż więcej możemy pragnąć? Oto zwrócono nam nasze pieniądze. Przywieziemy zaopatrzenie dla naszej rodziny, będziemy chronić naszego brata oraz otrzymamy dodatkową miarę, łądunek wielbłądzi. Jest to miara, jaką łatwo zdobyć”. 67. On rzekł: „Nie wyślę go z wami, chyba że złożycie mi solenne przyrzeczenie w imię Allacha, że na pewno z powrotem go do mnie przywieziecie, aby nie stało się, że będziecie otoczeni”. A kiedy oni solennie mu przyrzekli, on powiedział: „Allach pilnuje tego, co mówimy”. 68. I rzekł: „O synowie moi, nie wchodźcie przez jedną bramę, lecz wchodźcie różnymi bramami, albowiem ja nie jestem w stanie pomóc wam przeciwko Allachowi. Jemu ja ufam i Jemu ufają ci, którzy mają zaufać”. 69. A kiedy weszli tak, jak im nakazał ich ojciec, dopełnił się cel Jakuba, lecz to nie mogło pomóc im przeciwko Allachowi, z wyjątkiem tego, że w umyśle Jakuba tkwiło pragnienie, które w ten sposób zadowolili. On niechybnie posiadał wielką wiedzę, którą mu przekazaliśmy, lecz większość ludzi nie. 70. A kiedy odwiedził Józefa, on przyjął go u siebie. I rzekł: „Jestem twoim bratem, więc nie smuć się z powodu tego, co oni czynili”. 71. I kiedy dał im ich zaopatrzenie, włożył kielich do torby swego brata. Wtedy obwoływacz zawołał: „O wy, ludzie z karawany, z całą pewnością jesteście złodziejami”. 72. Oni powiedzieli odwracając się: „Cóż takiego brakuje wam?” 73. Ci odrzekli: „Brakuje nam miarki królewskiej; kto ją przyniesie, ten otrzyma wielbłądzi bagaż ziarna, a ja z pewnością to popieram”. 74. Oni odrzekli: „Na Allacha, dobrze wiecie, że nie przybyli, by siać zamęt w tym kraju, a i nie jesteśmy złodziejami”. 75. Oni powiedzieli: „Zatem jaka miałaby być kara, gdybyście okazali się kłamcami?” 76. Ci odrzekli: „Kara za to – w czyjej torbie będzie to znalezione, ten sam będzie za to karą. Tak karzemy złoczyńców”. 77. Wówczas on rozpoczął przeszukiwanie ich toreb przed torbą brata Józefa. Potem wyjął naczynie z jego torby. Tak zaplanowaliśmy dla Józefa. On nie mógłby wziąć swego brata zgodnie z prawem królewskim, gdyby nie zapragnął tego Allach. Wynosimy w randze każdego, kogo zechcemy; natomiast nad każdym posiadającym wiedzę, jest ten Jeden, Najwięcej Wiedzący. 78. Powiedzieli: „Jeśli on ukradł, to i jego brat również dopuścił się kradzieży przedtem”. Jednak Józef zachował to w tajemnicy swego serca i nie powiedział im. Rzekł po prostu: „Jesteście w najgorszym położeniu, a Allach najlepiej wie, o czym mówicie”. 79. Oni rzekli: „O szlachetny wodzu, on ma bardzo starego ojca, więc weź w jego miejsce jednego z nas, albowiem widzimy, żeś jednym z dobroczyńców”. 80. On odpowiedział: „Allach zabrania, abyśmy zatrzymywali kogoś innego poza tym, przy którym znaleziona została nasza własność. Wówczas bowiem okazalibyśmy się niesprawiedliwi”. 81. I kiedy stracili nadzieję, oddalili się, naradzając się wspólnie potajemnie. Wtedy najważniejszy z nich powiedział: „Czyż zapomnieliście, że złożyliście waszemu ojcu solenne przyrzeczenie w imię Allacha oraz jak przedtem nie dopełniliście swego obowiązku wobec Józefa? Dlatego ja nie opuszczę tego kraju, aż nie zezwoli mi na to mój ojciec lub zadecyduje wobec mnie Allach. On bowiem jest Najlepszym z sędziów. 82. ”Wracajcie do swego ojca i powiedzcie: „O ojcie nasz, twój syn dopuścił się kradzieży, my zaś powiedzieliśmy tylko to, co wiemy, i nie mogliśmy być stróżami tego, co niewidzialne. 83. ”Wypytaj ludzi z miasta, w którym byliśmy, i z karawany, z którą przybyliśmy, a z pewnością mówimy prawdę”. 84. On odrzekł: „Nie, lecz wasze umysły upiększyły wam rzecz złą. Zatem teraz nie pozostaje mi nic innego jak tylko wielka cierpliwość. Być może Allach na powrót wszystkich ich do mnie przyprowadzi, albowiem On jest Wszechwiedzący, Mądry”. 85. I odwrócił się do nich i rzekł: „Cóż za żal z powodu Józefa!” A jego oczy napęłniły się łzami z powodu żalu i tłumił w sobie smutek. 86. Oni powiedzieli: „Na Allacha, nie przestaniesz mówić o Józefie aż sam się nie zniszczysz lub nie będziesz jednym z tych, którzy zginęli”. 87. On odrzekł: „Ja jedynie mówię o moim smutku i żalu Allachowi i od Allacha

wiem to, czego wy nie wiecie”. 88.”O moi synowie, idźcie i pytajcie o Józefa i jego brata i nie wątpcie w litość Allacha z wyjątkiem ludzi niewiernych”. 89.I kiedy ponownie przybyli do Józefa, powiedzieli: „O szlachetny wodzu, bieda spadła na nas i naszą rodzinę; przywieźliśmy małą sumę pieniędzy, lecz niemniej daj nam pełną miarę i bądź wobec nas życzliwy. Zaiste, Allah nagradza życzliwych”. 90.On rzekł: „Czy wiecie, co uczyniliście Józefowi i jego bratu w swojej niewiedzy?” 91.Ci odrzekli: „Czyś ty jest Józefem?” Ten powiedział: „Tak, ja jestem Józefem, a to jest mój brat. Istotnie Allah był dla was miłościwy. Zaprawdę, jeśli kto okazuje bojaźń Allahowi i jest wytrwały – Allah nigdy nie dopuszcza, aby nagroda dobrych zaginęła”. 92.Oni odrzekli: „Na Allacha, zaiste, Allah wybrał ciebie ponad nami i rzeczywiście byliśmy grzesznikami”. 93.Ten rzekł: „Tego dnia nie spadnie na was wina; niechaj Allah wam wybaczy! A jest On najbardziej litościwy spośród tych, którzy okazują łaskę. 94.”Jedźcie z tą oto moją koszulą i połóżcie ją przed moim ojcem – on będzie wszystko wiedział. I przyprowadźcie do mnie całą waszą rodzinę”. 95.a kiedy karawana odeszła, ich ojciec powiedział: „Zaiste, wyczuwam zapach Józefa, chociaż uważacie mnie za dzieciinniałego starca”. 96.oni odrzekli: „Na Allacha, ty niechybnie ciągle jesteś w swoim dawnym błędzie”. 97.I kiedy przybył człowiek z dobrą nowiną, położył przed nim koszulę, a ten doznał oświecenia. Potem rzekł: „Czyż nie powiedziałem wam: <<Wiem od Allacha to, czego wy nie wiecie>>?” 98.ci powiedzieli: „O ojcze nasz, błagaj Allacha o przebaczenie naszych grzechów, albowiem zaiste byliśmy grzesznikami”. 99.On rzekł: „Zapewne poproszę o przebaczenie dla was u mojego Pana. Zaiste, On jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy”. 100.I kiedy przybyli do Józefa, on wziął do siebie swoich rodziców i powiedział: „Wejdźcie do Egiptu w pokoju, jeśli tak podoba się Allahowi”. 101.I wznosił swych rodziców aż na tron, a oni wszyscy upadli na twarze przed Allahem za niego. I powiedział: „O ojcze mój, oto spełnienie mojego dawnego snu. Mój Pan uczynił, iż sen ten urzeczywistnił się. I to On obsypał mnie łaskami, kiedy wydobył mnie z więzienia i sprowadził was z pustyni po tym, jak Szatan posiał niezgodę między mną i moimi braćmi. Zaiste, mój Pan jest łaskawy dla każdego, dla kogo zechce. On bowiem jest Wszechwiedzący, Mądry”. 102.”O Panie mój, zesłałeś na mnie część Twojej niezależności i nauczyłeś mnie interpretacji snów. O Stworzycielu niebios i ziemi, Tyś jest moim obrońcą na tym świecie oraz w Życiu Przyszłym. Niechaj śmierć nadejdzie do mnie, kiedy będę w stanie podporządkowania się Tobie i Twojej woli, i przyłącz mnie do sprawiedliwych”. 103.Oto część nowiny spośród tego, co niewidzialne, a co My tobie objawiamy. Ty nie byłeś z nimi, kiedy oni porozumieli się co do ich planu i uknuli go. 104.A większość ludzi nie uwierzy, nawet gdybyś bardzo tego pragnął. 105.I nie prosisz ich o żadną za to nagrodę. Jest to źródłem zaszczytu dla całej ludzkości. 106.Ileż Znaków jest w niebie i na ziemi, obok których przechodzą, odwracając się od nich! 107.I większość z nich nie wierzy w Allacha tak, by jednocześnie nie przypisywać Mu partnerów. 108.Czyż oni zatem czują się bezpieczni przed nadejściem przytłaczającej kary od Allacha lub nagłym nadejściem Godziny, podczas gdy są nieświadomi? 109.Powiedz: „Oto moja droga – zwracam się do Allacha, wspierając się na rzetelnej wiedzy, jak i ci, którzy idą za mną. Allah jest Święty, a ja nie jestem jednym z tych, którzy łączą jakichś bogów z Allahem. 110.I nie wysyłałiśmy przed tobą jako Posłańców nikogo oprócz ludzi, którym zsyłałiśmy objawienie, spośród ludów miast. Czyż zatem nie podróżowali po ziemi, by przekonać się, jaki był koniec tych przed nimi? I zaiste, mieszkanie Życia Przyszłego jest lepsze dla tych, którzy okazują bojaźń przed Allahem. Czyż zatem nie posłużyliście się swymi umysłami?” 111.I kiedy Posłańcy zwątpili w niewiernych, a niewierni uznali, że ci wypowiadali jedynie kłamstwa, do Posłańców Nadeszła Nasza pomoc, a potem uratowaliśmy tych, którzy spodobali się nam. Naszej kary nie sposób odwrócić od ludzi grzesznych. 112.Niechybnie, w ich opowiadaniu zawiera się lekcja dla ludzi rozumnych. Nie jest to rzecz zmyślona, lecz wypełnienie tego, co było przedtem, jak i szczegółowe wyjaśnienie wszystkich rzeczy oraz przewodnictwo i

łaska dla ludzi, którzy wierzą.

13. **AL-RA'D** (objawione przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Alif Lām Mīm Rām. Oto wersety doskonałej Księgi. To, co zostało ci objawione od twego Pana, jest Prawdą, jednak większość ludzi nie wierzy. 3.Allach to Ten, Który wznosił bez filarów niebios, które widzicie. Potem zasiadł na Tronie. To On przymusił słońce i księżyc do służby dla was – każda planeta biegnie swym torem aż po wyznaczony czas. To On reguluje wszystkimi sprawami i to On dobrze wyjaśnia Znaki, abyście mocno uwierzyli w spotkanie z waszym Panem. 4.On jest Tym, Który rozszerzył ziemię i uczynił na niej góry i rzeki, a ze wszystkich rodzajów owoców uczynił na niej dwie ci. On powoduje, że noc zakrywa dzień. Zaprawdę, w tym są Znaki dla ludu, który się zastanawia. 5.Na ziemi są różne drogi, łączące się z sobą, i ogrody winne, polc obsiane zbożem i palmy daktylowe, wyrastające wspólnie z jednego korzenia, jak i inne, które tak nie rosną. A wszystkie one nawadniane są tą samą wodą, lecz czynimy, iż niektóre przewyższają inne w owocowaniu. W tym znajdują się Znaki dla ludu, który korzysta z umysłu. 6.A gdybyś dziwił się z tego, że mówią: „Co? Kiedy już staniemy się pyłem, to później znajdziemy się w stanie nowego stworzenia?”, zaiste dziwne jest, co mówią. Oto ci, którzy nie wierzą w ich Pana. Oto ci, którzy będą mieć pęta na szyi – to oni będą mieszkańcami Ognia, w którym zamieszkają. 7.I proszą cię, abyś przyspieszył zło raczej niż dobro, podczas gdy przykładowa kara spadła już przed nimi. Zaprawdę, Pan twój jest pełen przebaczenia wobec ludzkości pomimo jej grzechu i, zaiste, Pan twój jest także Srogi w rozliczaniu. 8.A ci, którzy nie wierzą, mawiają: „Dlaczego nie został mu zesłany Znak od jego Pana?” Ty z pewnością ostrzegasz. A istnieje przewodnik dla każdego ludu. 9.Allach wie, co nosi każda niewiasta i co łono uznaje za wadliwe i odrzuca, a co rozwija. U Niego wszystko ma właściwą sobie miarę. 10.On jest Znaczą niewidzialnego i widzialnego, jest Nieporównywalnie Wielki, Najwyższy. 11.W Jego wiedzy równy jest spośród was ten, który wypowiada Jego słowo potajemnie, jak i ten, który wypowiada je otwarcie. Równy jest również ten, kto ukrywa się w nocy, jak i ten, kto otwarcie idzie za dnia. 12.Dla niego (Posłańca) jest zastęp aniołów przed nim i za nim – oni chronią go z rozkazu Allacha. Zaiste, Allach nie zmienia ludu, dopóki on nie zmieni tego, co ten ma w sercu. A kiedy Allach postanawia ukarać jakiś lud, nie ma mowy o odrzuceniu tego, ani lud taki nie ma żadnego pomocnika poza Nim. 13.On jest Tym, Który ukazuje wam błyskawicę, by natchnąć was niepokojem i nadzieją, i to On podnosi ciężkie chmury. 14.I grzmot wychwala Go o podobnie czynią aniołowie ze strachu przed Nim. On zsyła pioruny i razi nimi każdego, kogo zechce, a mimo to oni dyskutują w kwestii Allacha, podczas gdy On jest Srogi w karaniu. 15.Jemu Jednemu należy się prawdziwa modlitwa. Ci zaś, do których oni się zwracają poza Allachem, w ogóle im nie odpowiadają. Ich położenie jest podobne do położenia człowieka, który wyciąga swe dłonie w stronę wody, czekając aż ona sięgnie jego ust, lecz tak się nie dzieje. Modlitwa niewiernych jest tylko rzeczą roztrwonioną. 16.Allachowi podporządkowuje się każdy, kto jest w niebiosach i na ziemi, dobrowolnie lub niechętnie, i podobnie czynią ich cienie rano i wieczorem. 17.Powiedz: „Kto jest Panem niebios i ziemi?” Powiedz: „Allach”. Powiedz: „Czyż zatem zamiast Niego wzięliście sobie pomocników, którzy nie mają władzy czynienia dobra ani krzywdzenia nawet samych siebie?” Powiedz: „Czy ślepiec i widzący mogą być równi? Lub czy ciemność może się równać ze światłem? Lub czy przypisują oni Allachowi partnerów, którzy stworzyli podobieństwo Jego stworzenia, tak że oba te stworzenia wydają im się podobne?” Powiedz: „Wyłącznie Allach jest Stworzycielem wszystkich rzeczy i On jest Jeden, Najwyższy”. 18.On zsyła wodę z nieba, tak że doliny płyną wedle ich miary, a powódź niesie na swej powierzchni obrzmiałą pianę. I z tego, co

rozpalają w ogniu, próbując czynić ozdoby lub narzędzia, wydobywa się podobna piana. Tak Allah ilustruje prawdę i fałsz. A jeśli chodzi o pianę, ona odchodzi jak nieczystości i znika, a jeśli chodzi o to, co przynosi ludziom korzyści, to pozostaje w ziemi. W ten sposób Allah tworzy przypowieści. 19. Dla tych, którzy odpowiadają swemu Panu, jest wieczne dobro. A jeśli chodzi o tych, którzy Mu nie odpowiadają, to gdyby mieli wszystko to, co jest na ziemi i jeszcze drugie tyle, chętnie próbowaliby się tym wykupić. To właśnie oni otrzymają smutne rozliczenie, a ich mieszkaniem jest Piekło. Cóż za okropne miejsce odpoczynku! 20. Czyż zatem ten, kto wie, iż to, co zostało ci objawione od twego Pana, jest prawdą, podobny jest do ślepcy? Lecz wyłącznie ludzie obdarzeni rozumem zważają; 21. Ci, którzy dopełniają paktu z Allahem i nie łamią przymierza; 22. Oraz ci, którzy dołączają do tego, do czego Allah nakazuje dołączać, i boją się ich Pana, i obawiają się złego rozliczenia; 23. I ci, którzy trwają w poszukiwaniu łaski ich Pana, przestrzegają Modlitwy, wydają z tego, co My im daliśmy, potajemnie lub jawnie oraz odrzucają zło dla dobra. Oto ci, którzy otrzymają nagrodę ostatecznego Mieszkania – 24. Ogrodów Wieczności. Oni wejdą do nich, jak i ci, którzy są sprawiedliwi spośród ich ojców, oraz ich żony i ich dzieci. I z każdej bramy wchodzić do nich będą aniołowie mówiąc: 25. "Pokój niechaj będzie z wami, albowiem byliście wytrwali. Spójrzcie, jak wspaniała jest nagroda ostatecznego Mieszkania!" 26. Ci zaś, którzy łamią przymierze Allacha, zawarli je, i odcinają się od tego, do czego Allah nakazuje się przyłączyć, i sięją zepsucie na ziemi – na nich spadnie przekleństwo Allacha, i znajdą się w żalonym mieszkaniu. 27. Allah powiększa lub zmniejsza to, co daje, wedle Jego woli. A oni radują się życiem doczesnym, podczas gdy życie doczesne jest ledwie radością tymczasową w porównaniu z Życiem Przyszłym. 28. Ci, którzy nie wierzą, powiadają: „Dlaczego nie został mu zesłany Znak od jego Pana?” Powiedz: „Allah pozwala zejść z drogi wedle swojej woli i sprowadzi do Siebie tych, którzy się ku Niemu zwracają; 29. „Tych, którzy wierzą i których serca znajdują pocieszenie w pamiętaniu o Allachu. Zaprawdę, w pamiętaniu Allacha serca znajdują pocieszenie; 30. „Tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki – dla nich wyznaczone jest szczęście i wspaniałe miejsce powrotu”. 31. Tak zatem posłaliśmy cię do ludu, przed którym przeminęły inne ludy, abyś recytował mu to, co ci objawiliśmy, albowiem oni odrzucają Boga Litościwego. Powiedz: „On jest moim Panem, nie ma boga poza Nim. Jemu okazuję zaufanie i do Niego powrócę”. 32. I gdyby istniał Koran, dzięki któremu można by przesuwać góry lub dzięki któremu ziemię można by rozciąć na dwoje, lub dzięki któremu można by przemówić do zmarłych, i tak nie uwierzyliby weni. Nie, kwestia ich wiary zależy wyłącznie od Allacha. Czy wierni nie doszli jeszcze do wniosku, że gdyby Allah przymusił do swej Woli, z pewnością kierowałby całą ludzkością? A jeśli chodzi o tych, którzy nie wierzą, na nich spadać będzie nieszczęście po nieszczęściu za to, czego się dopuszczają, lub świecić blisko ich domu do czasu, aż wypełni się obietnica Allacha. Zaiste, Allah nie zawodzi, jeśli chodzi o Jego obietnice. 33. I zaiste, szadzono z Posłańców już przed tobą, lecz Ja udzieliłem zwłoki tym, którzy nie wierzą. Potem otoczyłem ich i jakże straszliwa była Moja kara! 34. Czy zatem Ten, Kto stoi nad każdą duszą i obserwuje to, czym sobie ona zasługuje, pozwoli jej ując bezkarnie? A jednak oni przypisują Allahowi partnerów. Powiedz: „Nazwijcie ich”. Czy chcielibyście powiedzieć Mu o tym, czego On nie zna na ziemi? A może to tylko puste słowa? Nie, to tylko zamiary niewiernych są w ich oczach piękne, a zostali powstrzymani przed właściwą drogą. Ten zaś, komu Allah pozwoli zboczyć z drogi, nie będzie miał przewodnika. 35. Na nich czeka kara w życiu doczesnym, a - zaiste! – kara Życia Przyszłego jest większa, a nie znajdują żadnego obrońcy przed Allahem. 36. Obraz Ogrodu obiecane bogobojnym jest taki, że płyną przezeń strumienie, jego owoc jest wieczny i takiż jest jego cień. Tak wygląda nagroda dla tych, którzy są sprawiedliwi, końcem zaś niewiernych jest Ogień. 37. A ci, którym daliśmy Księgę, radują się z tego, co zostało ci objawione. A wśród różnych grup istnieją takie, które odrzucają jej część.

Powiedz: „Mi nakazano jedynie czcić Allacha i nie przypisywać Mu równych. Do Niego się zwracam i do Niego powrócę”. 38.W ten sposób objawiliśmy to, jasny osąd w języku arabskim. I gdybyś poszedł za ich złymi pragnieniami po tym, jak posiadałeś wiedzę, nie będziesz miał ani przyjaciela, ani obrońcy przeciwko Allahowi. 39.I, zaiste, wysyłałiśmy Posłańców przed tobą i dawaliśmy im żony i dzieci. Nie jest możliwym, aby Posłaniec przyniósł Znak, chyba że z nakazu Allacha. Każdy termin ma swój Boski dekret. 40.Allach zmazuje lub ustanawia wedle swojej woli i u Niego znajduje się źródło wszystkich przykazań. 41.I nie ma znaczenia czy podczas twojego życia pokażemy ci spełnienie niektórych rzeczy, którymi napawamy ich strachem, czy spowodujemy, że umrzesz, albowiem na tobie spoczywa jedynie obowiązek przekazania Posłannictwa, na Nas zaś rozliczenia. 42.Czyż oni nie widzą, że My nawiedzamy ziemię, pomniejszając ją od jej granic? Allah osądza: nikt nie jest w stanie odwrócić Jego osądu. I jest On Szybki w rozliczaniu. 43.Także i ci, którzy byli przed nimi, snuli plany, lecz wszelkie skuteczne snucie planów należy do Allacha. On wie, na co zasługuje sobie każda dusza; a niewierni dowiedzą się wkrótce, kto otrzyma ostateczną nagrodę Mieszkania. 44.Ci, którzy nie wierzą, powiadają: „Tyś nie jest Posłańcem”. Powiedz: „Allah wystarczy jako Świadek między mną i wami, a także i ten, kto zna Księgę”.

14. IBRĀHĪM (objawione przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Alif Lām Rā. Oto Księga, którą ci objawiliśmy, abyś mógł wyprowadzić ludzkość z głębin ciemności na światło z rozkazu ich Pana, na drogę Potężnego, Godnego Chwały – 3.Drogę Allacha, do Którego należy wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi. I biada niewiernym z powodu strasznej kary; 4.Tym, którzy wolą życie doczesne ponad Życie Przyszłe i powstrzymują ludzi przed drogą Allacha oraz starają się ją utrudnić. To są ci, którzy w swym błędzie bardzo zboczyli z drogi. 5.I wysyłałiśmy Posłańców zawsze z objawieniem w języku ich ludu aby mogli im wszystko wyjaśniać. Wtedy Allah pozwala zboczyć z drogi komu chce oraz prowadzi tego, kogo chce. A jest On Potężny, Mądry. 6.I wysłałiśmy Mojżesza z Naszymi Znakami mówiąc: „Wyprowadź swój lud z głębin ciemności i przypomnij mu o dniach Allacha”. Zaiste, w tym zawarte są Znaki dla każdej cierplivej i wdzięcznej osoby. 7.I przypomnij sobie kiedy Mojżesz powiedział do swego ludu: „Przypomnijcie sobie łaskę Allacha, kiedy wybawił was przed ludem Faraona, który zadawał wam straszne męki, zabijając waszych synów, a oszczędzając niewiasty. W tym zawarta była wielka próba dla was od waszego Pana”. 8.I kiedy was Pan ogłosił: „Jeśli będziecie wdzięczni, z pewnością ześlę na was więcej łask. Jeżeli jednak będziecie niewdzięczni, wówczas wiedzcie, że moja kara jest sroga”. 9.i rzekł Mojżesz: „Jeżeli nie wierzycie, wy oraz ci wszyscy na ziemi, nie możecie w żaden sposób zaszkodzić Allahowi. Zaprawdę, Allah jest Samowystarczalny, Godny Chwały”. 10.Czyż nie otrzymaliście nowiny o tych przed wami, o ludzie Noego i plemionach ‘Ād i Thamūd oraz tych po nich? Teraz nikt ich nie zna poza Allahem. Ich Posłańcy przybyli do nich z wyraźnymi Znakami, lecz oni powkładali ręce w usta i powiedzieli: „Nie wierzymy w to, z czym zostałeś wysłany, i zaiste wątpimy w to, do czego nas nawołujesz”. 11.Ich posłańcy mówili: „Czy wątpicie w kwestii Allacha, Stwórcy niebios i ziemi? On was wzywa, by wam przebaczyć wasze grzechy i udzielić zwłoki aż po wyznaczony czas”. Oni rzekli: „Wy jesteście wszak takimi jak my śmiertelnikami, chcecie odwrócić nas od tego, co zwykli byli czcić nasi ojcowie. Przynieście nam zatem jakieś wyraźne dowody”. 12.Ich Posłańcy powiedzieli im: „Rzeczywiście jesteśmy jak wy tylko śmiertelnikami, lecz Allah zsyła swą łaskę na kogo chce spośród swoich sług. I nie możemy przynieść wam dowodów, chyba że za przyzwoleniem Allacha. I wyłącznie w Allachu powinni pokładać zaufanie wierni. 13.”I dlaczego nie mielibyśmy zaufać Allahowi, skoro wskazał nam właściwą drogę? I, zaiste, będziemy znosić cierpliwie wszystkie krzywdy, jakie nam wyrządzą. Zatem ci, którzy ufają, ufają Allahowi”. 14.A ci, którzy nie

uwierzyli, powiedzieli do swych posłańców: „Z pewnością wygnamy was z naszego kraju, chyba że powrócicie do naszej religii”. Wtedy ich Pan zesłał im objawienie: „Z pewnością zniszczymy grzeszników”. 15. I z pewnością uczynimy, że zamieszkacie w tym kraju po nich. Obietnica ta jest dla tego, który boi się stanąć przed Moim Trybunałem oraz boi się mojego ostrzeżenia”. 16. I modlili się o zwycięstwo, a każdy hardy wróg prawdy ponosił porażkę: 17. Przed nim jest Piekło i będzie musiał pić wrzącą wodę. 18. Będzie popijał ją małymi łydkami i nie będzie mógł łatwo jej połykać. A śmierć będzie doń przychodzić z różnych stron, a mimo to nie umrze. A poza tym czeka go sroga kara. 19. Położenie tych, którzy nie wierzą w swego Pana, jest takie, że ich dzieła są jak popiół, w który gwałtownie wieje wiatr w burzliwy dzień. Nie będą miały żadnej władzy nad tym, na co zasługują. Rzeczywiście to jest krańcowa ruina. 20. Czy nie widzisz, że Allah stworzył niebiosa i ziemię zgodnie z wymogami mądrości? Jeśli On zechce, może się was pozbyć i doprowadzić do nowego stworzenia. 21. I to w ogóle nie jest dla Allacha trudne. 22. Oni wszyscy staną przed Allahem. Wówczas ci, którzy uważani byli za słabych, powiedzą do tych, którzy byli butni: „Zaiste, szliśmy za wami, czyż więc nie możecie nam w ogóle pomóc przeciwko karze Allacha?” Ci powiedzą: „Gdyby prowadził nas Allah, to zapewne poprowadzilibyśmy i was. Jest nam wszystko jedno czy okazujemy niecierpliwość, czy jesteśmy cierpliwi, nie ma bowiem dla nas ucieczki”. 23. A kiedy sprawa zostanie zdecydowana, Szatan powie: „Allah dał wam obietnicę prawdy, lecz ja wam obiecałem i zawiodłem. Nie miałem nad wami żadnej władzy z wyjątkiem tego, że zwróciłem się do was, a wy okazaliście mi posłuszeństwo. Zatem mnie nie obwiniajcie, lecz wińcie samych siebie. Nie mogę przyjść wam z pomocą, jak i nie mogę pomóc sam sobie. Wyparłem się już tego, że łączycie mnie z Allahem. Grzeszników z pewnością spotka sroga kara”. 24. Ci, którzy wierzą i postępują sprawiedliwie, dopuszczeni będą do Ogrodów, przez które przepływają strumienie i w nich zamieszkają na rozkaz ich Pana. I tak będą się tam wzajemnie pozdrawiać: „Pokój z tobą”. 25. Czy nie widzisz jak Allah przedstawia przypowieść o dobrym słowie? Jest ono jak dobre drzewo, którego korzeń jest mocny, a gałęzie sięgają nieba? 26. Wydaje ono owoce przez cały czas z nakazu jego Pana. Allah przedstawia przypowieści ludziom, by się nad nimi zastanowili. 27. A przypadek złego słowa jest jak przypadek złego drzewa, które wyrwane jest z korzeniami od góry i nie ma równowagi. 28. Allah wzmacnia wiernych słowem, które jest mocno posadowione, zarówno w życiu doczesnym, jak i w Życiu Przyszłym. Allah pozwala grzesznikom zbaczać z drogi. Allah czyni to, co pragnie. 29. Czy nie widzisz tych, którzy zamienili łaskę Allacha na niewdzięczność i wpędzili swój lud do mieszkania w ruinie – 30. Do Piekła. Oni tam spłoną, a jest to złe miejsce odpoczynku. 31. I ustanowili Allahowi rywali, żeby sprowadzali ludzi z właściwej drogi, z Jego drogi. Powiedz: „Zatem cieszcie się z siebie przez chwilę; zaiste, podróżujecie w kierunku Ognia.” 32. Powiedz Moim sługom, którzy wierzą, że powinni przestrzegać Modlitwy i wydawać z tego, co My im daliśmy, potajemnie lub otwarcie, zanim nadejdzie dzień, w którym nie będzie ani targowania się, ani przyjaźni. 33. Allah to Ten, Który stworzył niebiosa i ziemię oraz spowodował, że woda spada z chmur, i dzięki niej dał owoce wam do spożywania, jak i podporządkował wam okręty, aby pływały po morzach z Jego rozkazu, oraz rzeki wam podporządkował. 34. I to On podporządkował wam również słońce i księżyc, a oba te ciała stale wypełniają swe funkcje. I to On podporządkował wam tak samo noc, jak i dzień. 35. I to On daje wam wszystko to, o co Go prosicie, a jeśli spróbujecie zliczyć łaski Allacha, nie zdołacie ich wyliczyć. Zaprawdę, człowiek jest bardzo niesprawiedliwy, bardzo niewdzięczny. 36. I przypomnij sobie, kiedy Abraham rzekł: „Panie mój, uczynź to miasto miastem pokoju i uchronij mnie i moje dzieci przed czcią bożków. 37.” Panie mój, oni naprawdę wielu ludzi sprowadzili z właściwej drogi. Kto zatem idzie za mną, ten rzeczywiście jest ze mnie. Kto natomiast nie jest mi posłuszny – z pewnością Tyś jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 38.” Panie nasz, umieściłem część mojego potomstwa w jałowej dolinie

nieopodal Twojego Świętego Domu, Panie nasz, aby przestrzegali Modlitwy. Uczynź zatem, aby serca ludzi zwróciły się ku nim oraz daj im owoce, aby byli wdzięczni. 39."Panie nasz, Ty z pewnością wiesz, co skrywamy, a co pozwalamy poznać. Nic nie jest ukryte przed Allahem, czy to na ziemi, czy w niebie. 40."Wszelka chwała należy się Allahowi, który pomimo mego podeszłego wieku dał mi Izmuela i Izaaka. Zaiste, mój Pan odpowiada na modlitwy. 41."Panie mój, uczynź mnie wytrwałym w przestrzeganiu Modlitwy, jak i moje dzieci. Panie nasz! Ześlij na mnie swą łaskę i przyjmij mą modlitwę. 42."Panie nasz, przebacz mi i moim rodzicom oraz wiernym w dniu, w którym nastąpi rozliczenie". 43.I nie myśl, że Allah jest nieświadom tego, co czynią grzesznicy. On tylko udziela im zwłoki aż do dnia, w którym ich oczy patrzeć będą w przerażeniu. 44.Będą śpieszyć w strachu, unosząc swe głowy, a ich spojrzenie nie będzie do nich powracać, serca zaś ich będą zupełnie puste. 45.I udziel ludziom ostrzeżenia o dniu, w którym spadnie na nich obiecana kara, a grzesznicy powiedzą: „Panie nasz, udziel nam zwłoki choć na krótko, a my wysłuchamy Twojego wołania i pójdziemy za Posłańcami”. On powie: „Czyż przedtem nie przysięgaliście, że nigdy nie upadniecie? 46."I mieszkacie w mieszkaniach tych, którzy sami sobie zaszkodzili, i stało się dla was jasne, jak My z nimi mieszkaliśmy. A przedstawiliśmy wam zrozumiałe przypowieści". 47.A oni wypróbowali wszystkie swoje zamiary, lecz ich zamiary są w rękach Allacha. I nawet gdyby ich zamiary były takie, że mogłyby przesuwać góry, nie powiedzie się im. 48.Nie myśl zatem, że Allah nie dotrzyma kiedykolwiek swojej obietnicy wobec Jego Posłańców. Zaiste, Allah jest Potężny, jest Panem zemsty. 49.W dniu, w którym ta ziemia zostanie zamieniona w inną ziemię, a także samo i niebiosy, a oni wszyscy staną przed Allahem, Jedynym, Najwyższym. 50.A ty ujrzysz tego dnia winnych w łańcuchach. 51.Ich szaty będą jakby ze smoły i ogień ogarnie ich twarze. 52.Stanie się tak, by Allah mógł odpłacić każdej duszy za to, co uczyniła. Zaiste, Allah jest Szybki w rozliczaniu. 53.Oto wystarczające napomnienie dla ludzkości, aby dzięki niemu skorzystała i aby doznała dzięki niemu ostrzeżenia, jak również żeby dowiedzieli się, że On jest Jedynym Bogiem i że ludzie posiadający rozum zastanawiają się.

15. AL-HIJR (objawione przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Alif Lām Rā. Oto wersety doskonałej Księgi i oświecającego Koranu.

CZĘŚĆ XIV

3.Niewierni często chcieliby być muzułmanami. 4.Pozostaw ich samych sobie, aby spożywali i cieszyli się oraz by zwodziły ich ich płonne nadzieje, lecz wkrótce dowiedzą się. 5.Nigdy nie zniszczyliśmy żadnego miasta, żeby nie był dlań znany dekret. 6.Żaden lud nie jest w stanie uciec od swego losu poprzez wyprzedzanie wyznaczonego terminu, nie może też pozostać w tyle. 7.I powiedzieli: „O ty, któremu napomnienie to zostało zesłane, jesteś z pewnością szaleńcem. 8."Dlaczego nie sprowadzisz nam aniołów, jeśli jesteś prawdomówny?" 9.Nie posyłamy aniołów, jeżeli nie wymaga tego sprawiedliwość, a kiedy ich posyłamy, niewiernym nie udziela się zwłoki. 10.Zaprawdę, to My zesłaliśmy Napomnienie i najpewniej My jesteśmy jego Strażnikiem. 11.I My zsyłaliśmy Posłańców przed tobą do różnych grup ludów starożytnych. 12.I nigdy nie przybył do nich Posłaniec, aby zeń nie szydzieli. 13.Zatem to My powodujemy, że ten zwyczaj wyszydzenia wdiera się do serc ludzi grzesznych. 14.Oni nie wierzą w ten Koran, chociaż przykład poprzednich ludów już ujrzeli. 15.I gdybyśmy nawet otwarli przed nimi bramy nieba, a oni wchodziliby przez nią. 16.Z pewnością powiadaliby: „To tylko nasze oczy są omamione; jesteśmy raczej oczarowani". 17.Rzeczywiście to My stworzyliśmy gmachy z gwiazd w niebie i przystroiliśmy je dla patrzących. 18.Chronimy to przed wtargnięciem każdego odrzucanego Szatana. 19.Lecz jeśli kto w skrytości posłyszyc coś z objawienia i naruszy je, będzie go ścigać jasny płomień. 20.I ziemię rozciągnęliśmy

i umieściliśmy na niej potężne góry i uczyniliśmy, że każda rzecz wzrasta tam we właściwej ilości. 21. I stworzyliśmy tam dla was warunki życia, jak i dla wszystkich tych, którym wy nie dajecie. 22. I nie ma takiej rzeczy, nad której ilością nie sprawowalibyśmy pieczy. A nie zsyłamy tego, chyba że w określonej ilości. 23. I zsyłamy zapładniające wiatry, a potem wodę z chmur, później zaś dajemy ją wam do picia – natomiast wy sami nie moglibyście jej przechowywać. 24. I zaiste, to My dajemy życie i My powodujemy śmierć. I to My jesteśmy jedynym Dziedzicem wszystkiego. 25. I My znamy tych, którzy wśród was idą naprzód, jak i tych, którzy pozostają w tyle. 26. I zaiste, to twój Pan zbierze ich wszystkich razem. Zaprawdę, On jest Mądry, Wszechwiedzący. 27. I zaiste, My stworzyliśmy człowieka za suchej, dźwięczącej gliny, z czarnego błota stworzyliśmy jego kształt. 28. I Jinn zaś stworzyliśmy przedtem z ognia gorącego wiatru. 29. I przypomnij sobie, kiedy Pan twój powiedział do aniołów: „Zamierzam stworzyć człowieka z suchej, dźwięczącej gliny, z czarnego błota stworzyć jego kształt”. 30. „Kiedy zatem w pełni go ukształtuję i tchnę weń Mego Ducha, upadnijcie przed nim w poddaniu”. 31. Tak zatem aniołowie podporządkowali się, wszyscy razem. 32. Lecz Iblis nie podporządkował się. On odmówił tego, by być jednym z tych, którzy podporządkowali się. 33. Bóg powiedział: „O Iblisie, co ci się stało, że nie chcesz być jednym z tych, którzy się podporządkowali?” 34. Ten odrzekł: „Nie zamierzam podporządkowywać się śmiertelnikowi, którego Ty stworzyłeś z suchej, dźwięczącej gliny, z czarnego błota go ukształtowałeś”. 35. Bóg rzekł: „A zatem odejdz stąd, albowiem tyś jest z pewnością odrzucony. 36. I zaiste, na ciebie spadnie Moje przekleństwo aż po Dzień Sądu”. 37. Ten rzekł: „Panie mój, udziel mi zatem zwłoki aż do dnia, w którym oni wszyscy zostaną podniesieni z martwych”. 38. Bóg powiedział: „Jesteś jednym z tych, którym udziela się zwłoki. 39. Aż po dzień wyznaczonego czasu”. 40. Ten odrzekł: „Panie mój, ponieważ osądziłeś mnie jako tego, który zszedł z drogi, z pewnością będę czynił tak, iż oddalanie się od właściwej drogi będzie im się wydawało piękne na ziemi, a z pewnością wszystkich ich zwiódę z drogi. 41. Z wyjątkiem Twoich wybranych sług spośród nich”. 42. Bóg rzekł: „Jest to droga prowadząca prosto do Mnie. 43. Zaiste, nie będziesz miał władzy nad Moimi sługami za wyjątkiem tych błądzących, którzy postanowią iść za tobą”. 44. I zaiste, Piekło jest obiecany miejscem. 45. Ma ono siedem bram, a do każdej z nich przypisana jest określona ich część. 46. Zaprawdę, sprawiedliwi będą umieszczani pośród ogrodów i źródeł. 47. I usuniemy wszelki żal, jaki mógłby znaleźć się w ich piersiach, aby byli jak bracia posadowieni na tronach, naprzeciw siebie. 49. Zmęczenie ich tam nie dosięgnie ani nigdy nie będą stamtąd zabrani. 50. Powiedz Moim sługom, o Proroku, że Ja jestem z całą pewnością Wszechprzebaczący, Wszechlitościwy, 51. Jak i że Moja kara jest karą najsroźszą. 52. I opowiedz im o gościach Abrahama. 53. Kiedy przybyli do niego i powiedzieli: „Pokój z tobą”, a on odpowiedział: „Zaprawdę, boimy się was”. 54. Oni odrzekli: „Nie obawiaj się, niesiemy ci dobrą nowinę o synu, który obdarzony będzie wspaniałą wiedzą”. 55. On rzekł: „Czy niesiecie mi tę dobrą nowinę pomimo tego, że jestem już starym człowiekiem? Zatem na jakiej podstawie przekazujecie mi tę dobrą nowinę?” 56. Ci powiedzieli: „W samej rzeczy przekazaliśmy ci prawdziwą dobrą nowinę, więc nie bądź jednym z tych, którzy tracą nadzieję”. 57. On rzekł: „A któż traci nadzieję na łaskę swego Pana, jeśli nie ten, który zboczył z drogi?” 58. On rzekł: „Na czym zatem polega wasza sprawa, o wy, posłańcy?” 59. Oni powiedzieli: „Zostaliśmy posłani do ludzi winnych, 60. Z wyjątkiem tych, którzy idą za Lotem. Tych uratujemy wszystkich, 61. Za wyjątkiem jego żony. Postanowiliśmy, że ona będzie jedną z tych, co pozostają w tyle”. 62. A kiedy posłańcy przybyli do Lota i jego ludzi, 63. On powiedział: „Zaprawdę, jesteście grupą obcych”. 64. Oni rzekli: „Tak, lecz niesiemy ci wieści o karze, co do której wątpili. 65. A przynosimy ci wieści pewne i z pewnością jesteśmy prawdomówni. 66. Zatem odejdz wraz ze swą rodziną przy końcu nocy, a idź za ich plecami. I niechaj żadne z was nie spogląda za siebie. Ruszaj teraz tam, dokąd ci nakazano”. 67. I

przekazaliśmy mu jasno ten dekret, aby przed rankiem podcięte zostały korzenie tego ludu. 68. I lud miasta przybył, radując się. 69. On rzekł: „Oto moi goście, więc nie zawstydzajcie mnie. 70.” A bójcie się Allacha i nie poniżajcie mnie”. 71. On rzekł: „Oto moje córki, które wystarczą, jeśli musicie już coś uczynić”. 73. Na twoje życie, także i oni w swym upojeniu błądzą w szaleństwie. 74. Wówczas o wschodzie słońca spadła na nich kara. 75. Wywróciliśmy ich miasto do góry nogami i obsypaliśmy ich deszczem kamieni. 76. Zaiste, w tym zawiera się wiele Znaków dla tych, którzy wykorzystują swój umysł. 77. A miasto to leży na drodze, która jeszcze istnieje. 78. Zaiste, w tym zawiera się Znak dla wierzących. 79. I także Lud Lasu był ludem grzeszników. 80. Tak zatem również i jego ukaraliśmy. I oba te ludy leżą na otwartej drodze. 81. Lud Hijr także traktował Posłańców jak kłamców. 82. I daliśmy im Nasze Znaki; oni jednak odwrócili się od nich. 83. A zwykli oni wyrąbywać domy w górach, bezpiecznie. 84. Lecz spadła na nich kara rankiem 85. I nie pomogło im nic z tego, co sobie zyskali. 86. My stworzyliśmy niebiosa i ziemię oraz wszystko to, co jest między nimi zgodnie z wymogami mądrości, Godzina zaś nadejdzie niechybnie. Zatem i ty powstrzymuj się w cierpliwości. 87. Zaprawdę, twój Pan jest Tym, Który jest Wielkim Stwórcą, Wszechwiedzącym. 88. I rzeczywiście przekazaliśmy ci tych siedem często powtarzanych wersetów, jak i Wielki Koran. 89. Nie spoglądaj na to, czym obdarzyliśmy niektóre ich klasy dla doczesnej radości i nie smuć się z ich powodu. Raczej opuszczaj swe skrzydło łaski w stronę wiernych. 90. I powiedz: „Ja zaiste prawdziwie ostrzegam”. 91. Albowiem postanowiliśmy zesłać karę na tych, którzy zebrali się w grupy przeciwko tobie, 92. Którzy ogłosili Koran stekiem kłamstw. 93. Zatem, na twego Pana, z pewnością wszystkich ich wypytamy, 94. Jeśli chodzi o to, co zwykli byli czynić. 95. Głoś więc otwarcie to, co nakazano ci przekazać, i odwracaj się od tych, którzy przypisują Allahowi partnerów. 96. My z pewnością wystarczymy ci przeciwko tym, którzy szyczą, 97. Którzy na równi z Allahem stawiają innego boga, lecz wkrótce dowiedzą się. 98. I, zaiste, My wiemy, że zapiera ci dech z powodu tego, co mówią. 99. Jednak wychwalaj swego Pana i bądź jednym z tych, którzy padają przed Nim na twarz. 100. I nadal wychwalaj swego Pana, aż nadejdzie twoja śmierć.

16. AL-NAHL (objawione przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Dekret Boży jest w zasięgu ręki, więc nie starajcie się go przyspieszyć. On jest Święty i Wyniesiony wysoko ponad wszystko, co oni z Nim łączą. 3. On ze swego rozkazu zsyła aniołów z objawieniem, któremu spośród swoich sług zechce, mówiąc: „Ostrzeż ludzi, że nie ma żadnego boga poza Mną, aby jedynie Mnie brali sobie za obrońcę”. 4. On stworzył niebiosa i ziemię zgodnie z wymogami mądrości. Wyniesiony jest On wysoko ponad wszystko to, co oni z Nim łączą. 5. On stworzył człowieka z ledwie kropelki płynu, lecz oto ten otwarcie się sprzeciwia. 6. Również i bydło On stworzył – z niego macie ciepło i inne rzeczy, jak i z niektórych spożywacie ich mięso. 7. W nim jest wasza ozdoba i godność, kiedy wieczorem przyprowadzacie je do domu, a rano wyprowadzacie na pastwisko. 8. To one (zwierzęta) dźwigają wasze ładunki do kraju, który wy osiągnęlibyście tylko z wielkim wysiłkiem z waszej strony. Zaiste, Pan wasz jest Współczujący, Litościwy. 9. On stworzył konie i muły, i osły, abyście mogli na nich jeździć, jak też jako źródło piękna. I On stworzy to, czego wy jeszcze nie znacie. 10. Allah wskazuje właściwą drogę, a istnieją drogi, które zbaczają z właściwego kierunku. Lecz gdyby On przymusił do swej Woli, prowadziłby was wszystkich. 11. On jest Tym, który zsyła wam wodę z chmur – z niej pijecie i z niej wyrastają drzewa, przy których pasą się wasze zwierzęta. 12. Dzięki niej wzrasta wam zboże, drzewa oliwne, palmy daktylowe, winogrona i wszelkie inne owoce. Zaiste, w tym zawiera się Znak dla ludu, który się zastanawia. 13. On też przymusił do pracy dla was noc i dzień, słońce i księżyc; również i gwiazdy zmuszone zostały do pracy dla was z Jego

rozkazu. Zaiste, w tym zawierają się Znaki dla ludu, który wykorzystuję rozum. 14. I wielobarwne rzeczy, jakie On stworzył dla was na ziemi, też służą waszym celom. Zaiste, w tym jest Znak dla ludu, który ma baczenie. 15. I On jest Tym, który podporządkował wam morze, byście mogli spożywać zeń świeże mięso oraz byście mogli brać z niego to, co używacie dla ozdoby. I widzisz jak okręty przecinają się, byście dzięki nim mogli podróżować oraz byście na inne sposoby mogli poszukiwać Jego obfitości, jak i byście byli wdzięczni. 16. On umieścił na ziemi góry, aby się nie trzęsła wraz z wami, jak i rzeki, i drogi, abyście mogli odnaleźć do waszego miejsca przeznaczenia. 17. On ustawił także inne znaki – dzięki nim oraz dzięki gwiazdom odnajdują oni właściwy kierunek. 18. Czyż zatem Ten, który tworzy, jest podobny do tego do tego, który nie tworzy? Czy zatem nie będziecie zważać? 19. A gdybyście spróbowali zliczyć łaski Allacha, nie będziecie w stanie wymienić je. Zaiste, Allah jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 20. Allah zna to, co ukrywacie, oraz to, co ujawniacie. 21. Ci zaś, do których zwracają się poza Allahem, nie tworzą niczego, lecz sami są stworzeni. 22. Oni są martwi, a nie żywi, jak i nie wiedzą, kiedy zostaną podniesieni z martwych. 23. Wasz Bóg jest Jednym Bogiem. A jeśli chodzi o tych, którzy nie wierzą w Życie Przyszłe, ich serca obce są prawdzie i pełni są pychy. 24. Niewątpliwie Allah wie o tym, co trzymają w tajemnicy i co ujawniają. Zaiste, On nie miłuje ludzi wyniosłych. 25. I kiedy powiada się im: „Co myślicie o tym, co zesłał wasz Pan?” powiadają: „To są tylko opowieści o bardzo dawnych czasach”. 26. Konsekwencje będą takie, że oni w pełni dźwigać będą swe brzemiona w Dniu Zmartwychwstania, jak i część brzemienia tych, których bez wiedzy sprowadzili z drogi. Zważajcie! Złem jest to, co dźwigają. 27. Ci, którzy byli przed nimi, także tworzyli plany, lecz Allah zszedł na ich budowlę od samych fundamentów, tak że dach spadł na nich z góry, a kara spadła na nich z miejsca, którego nie znali. 28. Wówczas w Dniu Zmartwychwstania On ich poniży i powie: „Gdzież są Moi partnerzy, z powodu których przeciwstawiliście się Moim Prorokom?” Ludzie obdarzeni wiedzą powiedzą: „W tym dniu poniżenie i nieszczęście spadnie na niewiernych”. 29. Ci, którym aniołowie przyniosą śmierć, podczas gdy oni własnym duszom będą czynić zło, zaproponują podporządkowanie się, błagając: „Nie zwykliśmy byli czynić żadnego zła”. Zostanie im powiedziane: „Nie, zaiste, Allah dobrze zna to, co zwykliście byli czynić, 30.” Więc wejdźcie w bramy Piekła, aby tam zamieszkać. Złym zaiste jest mieszkanie ludzi butnych”. 31. A kiedy powiada się do sprawiedliwych: „Co sądzą o tym, co objawił wasz Pan?” oni odpowiadają: „To co najlepsze”. Dla tych, którzy czynią dobro, jest na tym świecie, a dom Życia Przyszłego jest nawet lepszy. Wspaniałe jest, zaiste, mieszkanie sprawiedliwych – 32. Ogrody Wieczności, do których wejda, a przepływają przez nie strumienie. Będą w nich mieli to, czego zapragną. W ten sposób Allacha wynagradza sprawiedliwych. 33. Tym, których śmierć wywołają aniołowie, podczas gdy oni sami będą czyści, oni powiedzą: „Pokój z wami. Wejdźcie do Nieba w związku z tym, co zwykliście byli czynić”. 34. Na co czekają ci niewierni, z wyjątkiem tego, że powinni do nich przyjść aniołowie lub że powinien wypełnić się dekret twego Pana? Tak czynili ci, którzy byli przed nimi. Allah ich nie skrzywdził, lecz to oni zwykli byli krzywdzić samych siebie. 35. Tak zatem złe konsekwencje ich czynów spadły na nich i ogarnęło ich to, z czego szydzili. 36. A bałwochwalcy powiadają: „Gdyby taka była wola Allacha, nie czcilibyśmy niczego poza Nim, ani my, ani nasi ojcowie, nie zabranialibyśmy także niczego bez Jego rozkazu”. Tak czynili ci, którzy przed nimi przeciwstawiali się Prawdzie. Czy Posłańcy Odpowiedzialni są za cokolwiek innego poza samym przekazaniem Posłannictwa? 37. wśród każdego ludu powołaliśmy Posłańca z nauką: „Czciecie Boga i wyrzeknijcie się Złego”. Wtedy pośród nich byli tacy, którzy zasłużyli sobie na ruinę. Wyruszcicie zatem poprzez ziemię, by zobaczyć, jaki był koniec tych, którzy traktowali Proroków jak kłamców! 38. Jeżeli pragniesz ich przewodnictwa, wiedz, że Allah z pewnością nie prowadzi tych, którzy innych sprowadzają z drogi. 39. I z imieniem Allacha składają swoje najgorętsze przysięgi, że Allah

nie podniesie tych, którzy zmarli. Nie, On z całą pewnością podniesie ich z martwych. To jest prawdziwa obietnica, której wypełnienie zobowiązuje Go, lecz większość ludzi nie wie. 40. On z pewnością podniesie ich z martwych, by wyjaśnić im to, względem czego różnili się w poglądach, oraz by ci, którzy nie uwierzyli, uświadomili sobie, iż byli kłamcami. 41. Naszym słowem w kwestii jakiejś rzeczy, jeśli My jej pragniemy, jest to, że powiadamy do niej jedynie: „Bądź”, a ona się staje. 42. A jeśli chodzi o tych, którzy opuszczają swoje domy dla sprawy Allacha po tym, jak zostaną skrzywdzeni, z pewnością damy im godziwe mieszkanie na tym świecie; a Zaiste nagroda Życia Przyszłego jest większa – gdybyż tylko wiedzieli – 43. ci, którzy są wytrwali i ufają swemu Panu. 44. I jako Posłańców posyłałiśmy przed tobą jedynie tych, którym zsyłałiśmy objawienie, więc spytajcie tych, którzy posiadają Upomnienie, jeżeli nie wiecie – 45. Wyrażnymi Znakami i Pismami. Zesłałiśmy ci Upomnienie, abys wyjaśnił ludzkości to, co zostało jej zesłane, oraz aby ludzie zastanowili się. 46. Czy zatem ci, którzy obmyślają złe plany, czują się bezpieczni przed tym, że Allah ich nie poniży w ich własnym kraju lub że nie spadnie na nich kara, a nie będą wiedzieli skąd? 47. Lub że On pochwyli ich w ich podróżach, tak że nie będą w stanie zaszkodzić Jego planom? 48. Lub że On nie zniszczy w procesie stopniowego wyczerpania? Pan wasz jest rzeczywiście Współczujący, Litościwy. 49. Czyż nie zaobserwowali, kłaniając się w uniżeniu przed Allahem, że cienie wszystkiego, co Allah stworzył przesuwają się z prawej i z lewej, a są poniżani? 50. A cokolwiek jest w niebiosach i jakiegokolwiek stworzenie jest na ziemi, wszystko uniżenie podporządkowuje się Allahowi, a aniołowie także, i nic nie jest wyniosłe. 51. Oni ponad nimi okazują bojaźń przed swym Panem i czynią to, co im się nakazuje. 52. Allah rzekł: „Nie czcicie dwóch bogów. Jest tylko Jeden Bóg. Bójdzie się zatem wyłącznie Mnie”. 53. Do Niego należy wszystko w niebiosach i na ziemi oraz Jemu należy się wieczne posłuszeństwo. Czyż zatem weźmiecie sobie za obrońcę kogoś innego niż Allacha? 54. Wszelkie błogosławieństwo, jakie posiadacie, pochodzi od Allacha. A kiedy spada na was jakieś nieszczęście, właśnie do Niego wołacie o pomoc. 55. Wtedy, kiedy On odsunie od was to nieszczęście – zważ! – pewna grupa pośród was zaczyna przypisywać ich Panu równych. 56. Żeby odrzucić to, czym ich obdarzyliśmy. Zatem dobrze, miewajcie się dobrze przez jakiś czas, lecz wkrótce dowiecie się. 57. I dla swych fałszywych bogów, o których nic nie wiedzą, oddzielają część tego, czym ich obdarowaliśmy. Na Allacha, z pewnością będziecie musieli wytłumaczyć się z wszystkiego tego, co nazmyślaliście. 58. I przypisują Allahowi córki – On jest Święty – podczas gdy sami mają to, czego pragną. 59. A kiedy jeden z nich otrzymuje nowinę o narodzinach dziewczynki, jego twarz ciemnieje od powstrzymanego wewnętrznego żalu. 60. Taki ukrywa się przed ludźmi z powodu złych wieści, jakie otrzymał. Czy zachowa ją pomimo niełaski, czy powinien raczej zakopać ją w pyle? Zaprawdę, złem jest to, co oni sądzą. 61. Stan tych, którzy nie wierzą w Życie przyszłe, jest zły, albowiem wszystkie najwyższe atrybuty należą do Allacha, a jest On Potężny, Mądry. 62. A gdyby Allah miał ukarać ludzi za ich grzechy, nie pozostawiłby na ziemi ani jednej żywej istoty, On jednak udziela im zwłoki aż po wyznaczony czas. A kiedy nadejdzie ich czas, nie będą mogli pozostać w tyle ani na moment, ani nie będą w stanie go wyprzedzić. 63. I przypisują Allahowi to, czego sami nie lubią, a ich języki wypowiadają kłamstwo, iż posiadają najlepsze ze wszystkiego. Niewątpliwie do nich należeć będzie Ogień i w nim zostaną porzuceni. 64. Na Allacha zaprawdę wysyłałiśmy Posłańców do wszystkich ludów przed tobą, lecz Szatan uczynił, iż dzieła ich wydawały się im piękne. On zatem jest tego dnia ich orędownikiem, a otrzymają żalosną karę. 65. I zesłałiśmy ci Księgę tylko dlatego, abys mógł wyjaśnić im to, względem czego stworzyli różnice, oraz jako przewodnictwo i łaskę dla ludu, który wierzy. 66. Allah zesłał wodę z nieba i dzięki niej ponaglił ziemię po jej śmierci. Zaiste, w tym zawiera się Znak dla ludu, który chce słuchać prawdy. 67. I zaiste również i było stanowi dla was lekcję. Dajemy wam pić z tego, co zawierają jego

brzuchy – spomiędzy stolca i krwi – mleko czyste i miłe dla tych, którzy je piją. 68. Jak i spośród owoców palmy daktylowej i winogrona, z których otrzymujecie upajający napój oraz zdrowe pożywienie. Zaprawdę, w tym jest Znak dla ludu, który wykorzystuje rozum. 69. I Pan twój objawił pszczołom: „Czyń sobie domy na wzgórzach i w drzewach, i w szpalerach, które sobie budują, 70.” A potem spożywaj ze wszystkich rodzajów owoców i poruszaj się drogami, których nauczył cię twój Pan i które uczynione zostały dla ciebie łatwymi”. Z ich brzuchów pochodzi napój o różnych kolorach. W nim uzdrowienie dla ludzkości. Zaiste, w tym jest Znak dla ludu, który się zastanawia. 71. I was stwarza Allah, a potem powoduję, że umieracie. A są tacy pośród was, którzy doprowadzani są do najgorszego stanu życia z takim rezultatem, że nie wiedzą niczego, wcześniej posiadawszy wiedzę. Zaiste, Allah jest Wszech wiedzący, Potężny. 72. Allah niektórych z was obficie obdarzył niż innych darami doczesnymi. Jednak ci bardziej obdarowani nie oddadzą żadnej części swoich darów doczesnych tym, których posiada ich prawa ręka, aby mieli w tym równy udział. Wiedząc to, czyż nadal zaprzeczają łasce Allacha? 73. Allah uczynił wam partnerki a was samych, a z waszych partnerek uczynił wam synów i wnuki oraz dał wam rzeczy dobre. Czyż zatem uwierzą oni w to, co ginie i odrzuca łaski Allacha? 74. Oni poza Allahem czczą tych, którzy nie mają żadnej władzy, by obdarzać ich jakimikolwiek darami z nieba lub z ziemi, ani nigdy takiej władzy nie będą posiadać. 75. Zatem nie wymyślajcie podobnych Allahowi. Zaiste, Allah wie, podczas gdy wy nie wiecie. 76. Allah przedstawia wam przypowieść o niewolniku, którego posiadają, a który nie ma władzy nad niczym, oraz o człowieku wolnym, którego od Nas samych stosownie zaopatrzyliśmy, a on wydaje z tego potajemnie i otwarcie. Czyż oni są równi? Chwała Allahowi. Lecz większość z nich nie wie. 77. Allah przedstawia jeszcze jedną przypowieść o dwóch ludziach. Jeden z nich jest niemy i nie ma władzy nad niczym. I jest on ciężarem dla swego pana. Po co by go nie posłał, ten nie przynosi niczego dobrego. Czyś może on być równy temu, który cieszy się sprawiedliwością i który idzie prostą drogą. 78. Do Allacha należy wiedza o niewidzialnym w niebie i na ziemi; i sprawa nadejścia obiecanej Godziny jest już bliska, nie, jest znacznie bliższa. Zaiste, Allah ma pełną władzę nad wszystkimi rzeczami. 79. Allah wyprowadził was z łon waszych matek, kiedy niczego nie wiedzieliście, i dał wam uszy i oczy, i serca, abyście byli wdzięczni. 80. Czyż nie obserwują ptaków trzymanyh w podporządkowaniu się pod sklepieniem niebieskim? Nikt ich nie powstrzymuje poza Allahem. Zaprawdę, w tym są Znaki dla ludu, który wierzy. 81. Allah uczynił wam w waszych domach miejsce odpoczynku, jak i uczynił wam ze skór bydła mieszkania, które uważacie za lekkie podczas podróży, a użyteczne podczas postoju. Natomiast z ich wełny i futer, i włosia dał wam rzeczy potrzebne w domu oraz artykuły wykorzystywane przez pewien czas. 82. A spośród rzeczy, które stworzył, dał wam Allah wiele rzeczy dostarczających cię. W górach uczynił wam schronienia, jak i szaty, które chronią was przed upałem, oraz kolczugi, które chronią was podczas wojny. W ten sposób dopełnia On swoje łaski dla was, abyście w pełni Jemu się poddali. 83. Gdyby jednak odwrócili się, ty odpowiedzialny jesteś jedynie za przekazanie Posłannictwa. 84. Oni rozpoznają łaski Allacha, a mimo to odrzucają je. I większość z nich to potwierdzeni niewierni. 85. I przypomnij sobie dzień, kiedy spośród każdego ludu powołamy świadka, a wówczas ci, którzy nie wierzą, nie będą mogli zadośćuczynić, ani nie będzie przyjęte ich błaganie. 86. A kiedy ci, którzy czynili zło, ujrzą karę, nie będzie ona pomniejszona, ani nie otrzymają zwłoki. 87. A kiedy ci, którzy przypisywali Allahowi partnerów, ujrzą tych bożków, powiedzą: „Panie nasz, oto nasi bogowie, do których zwracaliśmy się zamiast do Ciebie”. Wtedy ci odpłacą się im słowami: „Zaiste, byliście kłamcami”. 88. I zaoferują podporządkowanie się Allahowi w tym dniu, a wszystko, co zwykli byli wymyślać, zawiedzie ich. 89. A jeśli chodzi o tych, którzy nie wierzą i sprowadzają innych ludzi z drogi Allacha, My dodamy karę do ich kary, albowiem siali niezgodę. 90. I przypomnij sobie dzień, w którym spośród każdego

ludu powołamy świadka przeciwko niemu samemu, a ciebie sprowadzimy jako świadka przeciwko nim wszystkim. Zesłaliśmy ci Księgę, by wszystko wyjaśnić, jak i przewodnictwo, i litość, i dobrą nowinę tym, którzy poddają się Allahowi. 91. Zaprawdę, Allah nakazuje sprawiedliwość i czynienie dobra innym; i dawać podobnie jak rodzina; i zakazuje nieprzyzwoitości, jawnego zła i grzechu. On was napomina, abyście się zastanowili. 92. Dopełniajcie przymierza Allacha, kiedy takie zawarliście, i nie zrywajcie danej przysięgi po jej złożeniu, skoro Allacha uczyniliście swą poręką. Zaiste, Allah wie, co czynicie. 93. I nie bądźcie podobni do tej, która tnie swą przędzę na kawałki, upłóćszy ją, czyniąc solenne przysięgi środkiem oszustwa między wami, a to z obawy, żeby jeden lud nie stał się silniejszy od drugiego. Zaiste, Allah wypróbowuje was w ten sposób, w Dniu Zmartwychwstania zaś wyjaśni wam On to, względem czego byliście poróżnieni. 94. Gdybyż Allah zechciał przymusić do swej Woli, z pewnością uczyniłby was jednym ludem, On jednak pozwala zboczyć z drogi każdemu, kto tego pragnie, a wy z pewnością będziecie wypytywani w kwestii tego, co czyniliście. 95. I nie czyńcie waszych przysięg środkiem oszustwa pomiędzy wami, inaczej bowiem wasza stopa poślizgnie się po tym, jak znalazła już silne oparcie, i skosztujecie zła, albowiem tak postępując, odwracaliście innych ludzi od drogi Allacha – i otrzymacie srogą karę. 96. I nie sprzedawajcie przymierza Allacha za marną cenę. Zaiste, to, co jest u Allacha, jest dla was lepsze; obyście tylko wiedzieli. 97. To, co posiadacie, przemienie, to zaś, co jest u Allacha, jest wieczne. My z całą pewnością damy tym, którzy są wytrwali, ich nagrodę stosownie do ich najlepszych uczynków. 98. Jeśli kto postępuje sprawiedliwie, czy to będzie mężczyzna czy niewiasta, i jest wierzący, temu z pewnością damy czyste życie. Takich ludzi niechybnie obdarzymy ich nagrodą zgodnie z najlepszymi spośród ich uczynków. 99. A kiedy recytujesz Koran, szukaj schronienia u Allacha przed Szatanem, tym odrzuconym. 100. Zaiste, on nie ma żadnej władzy nad tymi, którzy wierzą i którzy ufają ich Panu. 101. Jego władza obejmuje jedynie tych, którzy zaprzyjaźniają się z nim i Bogu przypisują partnerów. 102. A kiedy zsyłamy jeden Znak w miejsce innego – a Allah najlepiej zna cel tego, co objawia – oni powiadają: „Tyś jest łgarzem”. Nie, lecz większość z nich nie wie. 103. Powiedz: „Duch świętości przyniósł to od waszego Pana w prawdzie, aby On mógł wzmocnić w wierze tych, którzy wierzą oraz jako przewodnictwo i dobrą nowinę dla muzułmanów. 104. I naprawdę wiemy, iż powiadają, że tylko człowiekiem jest ten, który go naucza. Lecz mowa tego, ku któremu skłaniają się ich umysły, jest obca, podczas gdy to jest język arabski, zrozumiały i jasny. 105. A jeśli chodzi o tych, którzy nie wierzą w Znaki Allacha, to Allah z pewnością nie będzie nimi kierował i otrzymają oni srogą karę. 106. Wyłącznie ci, którzy nie wierzą w Znaki Allacha, dopuszczają się fałszu i to oni są kłamcami. 107. Jeśli kto przestanie wierzyć w Allacha po tym, jak już uwierzył – z wyjątkiem tego, kto zmuszony jest zadeklarować niewiarę, podczas gdy jego serce znajduje pokój w wierze – i jego pierś otwarta jest dla niewiary, na niego spadnie gniew Allacha. Dla takich wyznaczona jest sroga kara. 108. Jest tak dlatego, że przedkładają życie doczesne ponad Życie Przyszłe oraz że Allah nie prowadzi ludzi niewiernych. 109. Są to ci, których serca, uszy i oczy Allah zapieczętował. I to są ci, którzy nie mają baczenia. 110. Niewątpliwie, to oni właśnie będą przegrani w Życiu Przyszłym. 111. Wówczas, zaiste, Pan twój – wobec tych, którzy wyemigrowali po tym, jak byli prześladowani, potem zaś dokładali starań dla sprawy Allacha i pozostawali wytrwali. Zaiste, potem Pan twój jest Najbardziej Przebaczający, Litościwy. 112. W dniu, w którym każda dusza przybędzie błagając o samą siebie i w którym każda dusza otrzyma pełną nagrodę za to, co czyniła, a każda nie będzie skrzywdzona. 113. Allah przedstawia przypowieść o mieście, które cieszyło się bezpieczeństwem i pokojem. Jego zaopatrzenie przybywało obficie ze wszystkich stron. Ono jednak było niewdzięczne wobec łask Allacha, więc Allah pozwolił mu posmakować głodu i strachu, które przyoblekły je jak szata z powodu tego, co czynili. 114. I rzeczywiście przybył do nich Posłaniec spośród nich samych, oni

jednak potraktowali go jak kłamcę, więc spadła na nich kara, podczas gdy byli grzesznikami. 115.Zatem spożywajcie z rzeczy prawowitych i dobrych, jakie dał wam Allah, i bądźcie wdzięczni z powodu hojności Allacha, jeśli to On jest tym, którego czcicie. 116.On uczynił dla was nieprawym jedynie to, co umiera samo z siebie oraz krew i mięso świni, jak i to, nad czym wypowiedziane zostało imię inne niż Allacha. Jeśli jednak ktoś zmuszony jest spożywać cokolwiek z tego, nie będąc ani nieposłusznym ani nie przekraczając granic, wówczas niechybnie Allah jest Najbardziej Przebaczający, Litościwy. 117.I nie powiadajcie z powodu fałszu wydobywającego się z waszych ust: „to jest prawowite, a to nieprawe”, abyście nie byli spośród tych, którzy zmyślają kłamstwa przeciwko Allahowi. Zaiste, tym, którzy wymyślają kłamstwa przeciw Allahowi, nie wiedzie się. 118.To życie jest krótką radością, a później otrzymają żalosną karę. 119.Także i tym, którzy są Żydami, przedtem zakazaliśmy tego, o czym ci mówimy. A nie skrzywdziliśmy ich, lecz to oni zwykli byli krzywdzić sami siebie. 120.Wówczas, zaiste, Pan twój – wobec tych, którzy czynią zło w niewiedzy, a później okazują skruchę i poprawiają swe postępowanie – z pewnością wówczas Pan twój jest Najbardziej Przebaczający, Litościwy. 121.Abraham był w istocie wzorem cnoty, był posłuszny Allahowi, zawsze ku Niemu się skłaniał, a nie był jednym z tych, którzy ustanawiają Mu równych. 122.On był wiecznie wdzięczny za Jego łaski. Pan wybrał go i prowadził go drogą prostą. 123.I obdarzyliśmy go dobrem na tym świecie, jak również w Życiu Przyszłym z pewnością znajdzie się wśród sprawiedliwych. 124.A teraz zesłaliśmy objawienie tobie, nakazując: „Idź drogą Abrahama, który zawsze skłaniał się ku Bogu i nie był jednym z tych, którzy ustanawiają Mu równych”. 125.Kara za profanację Szabatu nałożona była wyłącznie na tych, którzy nie zgadzali się względem niego i Pan twój z pewnością rozsądzi ich w Dniu Zmartwychwstania w kwestii tego, w czym się nie zgadzali. 126.Nawołuj do drogi twego Pana mądrze, przystojnym napomnieniem i przekonuj ich tak, jak jest najlepiej. Zaiste, Pan twój wie najlepiej, kto zboczył z Jego drogi. On również zna tych, którzy są właściwie prowadzeni. 127.A jeśli postanowicie ukarać prześladowców, ukarście ich zgodnie z tym, jak wam zaszkodzili. Jeżeli jednak okażecie cierpliwość, wówczas zaiste najlepsze jest to dla tych, którzy są cierpliwi. 128.O Proroku, trwaj w cierpliwości. Zaprawdę, twoja cierpliwość jest możliwa wyłącznie dzięki pomocy Allacha. I nie żałuj ich i nie martw się z powodu ich złych planów. 129.Zaprawdę, Allah jest z tymi, którzy są sprawiedliwi i którzy czynią dobro.

17. BANĪ ISRĀ'ĪL (*objawione przed Hijrah*)

1.w IMIĘ Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Chwała Temu, który przeniósł swego sługę w nocy ze świętego Meczetu do Odległego Meczetu, którego otoczenie pobłogosławiliśmy, by wskazać mu niektóre Nasze Znaki. Zaiste, tylko On jest Wszystkosłyszący, Wszystkowidzący. 3.Daliśmy Mojżeszowi księgę i uczyniliśmy ją przewodnikiem dla Dzieci Izraela, nakazując: „Nie bierzcie sobie żadnego obrońcy oprócz Mnie”. 4.”O wy, potomkowie tych, których zabraliśmy na Arkę wraz z Noem”. On istotnie był Naszym wdzięcznym sługą. 5.Wyraźnie powiedzieliśmy w tej Księdze do Dzieci Izraela: „Z pewnością po dwakroć dopuścicie się występku na ziemi, i z pewnością staniecie się pyszni ponad miarę”. 6.Kiedy zatem nadszedł czas spełnienia się pierwszego z tych dwóch ostrzeżeń, posłaliśmy przeciwko wam nieco Naszych sług, którzy mieli wielką siłę w walce, a ci wtargnęli do waszych domów. A było to ostrzeżenie, które musiało się wypełnić. 7.Potem zwróciliśmy wam siłę przeciwko nim i daliśmy wam bogactwo i dzieci, jak i pomnożyliśmy was bardziej niż przedtem. 8. Jeśli zatem teraz będziecie czynić dobro, będziecie czynić dobro swoim własnym duszom. Jeśli jednak będziecie czynić zło, uczynicie to na swoją własną zgubę. Kiedy

nadszedł czas spełnienia tego drugiego ostrzeżenia, zbuntowaliśmy przeciwko wam lud, aby pokrył wasze twarze żalem i aby wszedł do Meczetu, jak wszedł tam za pierwszym razem, oraz aby mógł on ostatecznie zniszczyć to, co zdobył. 9. Możliwe, że Pan okaże wam teraz łaskę. Jeżeli jednak powrócicie do występku, także i My powrócimy do kary, a pamiętajcie, że Piekło uczyniliśmy więzieniem dla niewiernych. 10. Zaiste, ten Koran prowadzi do tego, co najśluszniesze, i przekazuje wiernym, którzy spełniają dobre uczynki, dobrą nowinę, iż otrzymają wspaniałą nagrodę; 11. I ostrzega, że dla tych, którzy nie wierzą w Życie Przyszłe, przygotowaliśmy żalosną karę. 12. A człowiek modli się o zło tak, jak powinien modlić się o dobro; a jest on bardzo nieroztropny. 13. I uczyniliśmy noc i dzień dwoma Znakami, Znak nocy uczyniliśmy ciemnym, a Znak dnia dającym widoczność, abyście poszukiwali szczodrości od waszego Pana oraz abyście poznali sposób liczenia lat oraz proces rozliczania. A wszystko wyjaśniliśmy w szczegółowym objaśnieniu. 14. Dzieła każdego człowieka przywiązaliśmy do jego szyi, a w Dniu Zmartwychwstania przedstawimy mu księgę, która – jak stwierdzi – będzie szeroko otwarta. 15. Będzie mu powiedziane: „Przeczytaj swą księgę. W tym dniu twoja własna dusza wystarczy za rachmistrza przeciwko tobie”. 16. Ten, kto idzie właściwą drogą, idzie nią wyłącznie dla dobra swojej własnej duszy, ten zaś, który zbacza z drogi, zbacza z niej wyłącznie dla swojej zguby. A żaden niosący nie będzie dźwigał brzemienia kogoś innego. Albowiem My nigdy nie karzemy zanim nie pošlemy Posłańca. 17. A kiedy zamierzamy zniszczyć miasto, nakazujemy jego mieszkańcom żyjącym wygodnie, by przyjęli drogę sprawiedliwości, oni jednak grzeszą tam, wobec tego zapada wyrok o karze przeciwko niemu i tak niszczymy je ostatecznym zniszczeniem. 18. Ileż pokoleń zniszczyliśmy po Noem! Twój Pan wystarczy jako Znacznik i Widzący grzechy swoich sług. 19. Jeśli kto pragnie życia doczesnego, szybko dajemy mu z tego życia, co chcemy – tym, którym zapagniemy. Później wyznaczamy im Piekło. Spali się w nim potępiony i odrzucony. 20. A jeśli kto pragnie Życia Przyszłego i stara się o nie tak jak powinien i jest człowiekiem wierzącym – oto ci, których starania będą w pełni docenione. 21. Wszystkim My okazujemy pomoc – tamtym, jak i tym – dar od ich Pana. A dar twego Pana nie jest ograniczony. 22. Spójrz, jak jednych spośród nich wynieśliśmy w życiu doczesnym ponad innych. Życie Przyszłe jednak będzie większe w stopniach i większe w swej wspaniałości. 23. Zatem nie stawiaj innego boga obok Allacha, abyś nie zasiadł potępiony i zapomniany. 24. Twój Pan nakazał, abyście czcili wyłącznie Jego oraz abyście szanowali swoich rodziców. Jeśli jedno z nich lub oboje osiągną podeszły wiek wraz z tobą, nie powiedz do nich nigdy nawet „uch!” ani nie rób im wymówek, lecz zawsze zwracaj się do nich miłymi słowami. 25. I opuszczajcie ku nim skrzydło pokory jako wyraz czułości. I powiedz: „Panie mój, okaż im łaskę, tak jak oni troszczyli się o mnie, kiedy byłem małym dzieckiem”. 26. Wasz Pan najlepiej wie, co jest w waszych umysłach. Jeśli będziecie sprawiedliwi, wówczas z pewnością On jest Najbardziej Przebaczący wobec tych, którzy bez przerwy zwracają się do Niego. 27. Dawaj krewnemu, co mu się należy, i biednym, i podróżnikowi, a nie trwoń swego bogactwa bezmyślnie. 28. Zaprawdę, ci, którzy trwonią, są braćmi szatanów, a Szatan jest niewdzięczny wobec swego Pana. 29. A gdybyś musiał odwrócić się od nich, poszukując łaski twego Pana, na którą masz nadzieję, nawet wtedy zwracaj się do nich miłym słowem. 30. I nie pozwól, aby twoja dłoń była uwiązana łańcuchem do szyi ze skąpstwa, jak i nie wyciągaj jej jak tylko się da z powodu rozrzutności, abyś nie zasiadł obwiniony, wyczerpany. 31. Zaiste, Pan twój powiększa zaopatrzenie od Siebie komu zechce, a i ogranicza je temu, któremu zechce. Zaprawdę, On zna i widzi swoje sługi doskonale. 32. I nie zabijajcie swoich sług dzieci z obawy przed biedą. To bowiem My dajemy zarówno im, jak i wam. Zaiste, zabijanie ich to żalosny grzech. 33. I nie dopuszczajcie się cudzołóstwa; zaiste, jest ono jawną niegodziwością i złą drogą. 34. I nie zabijajcie duszy, której zabijania Allah zabronił, chyba że w sprawiedliwej sprawie. A jeśliliby kto został zabity i

poszkodowany, z pewnością My daliśmy prawo jego dziedzicowi do żądania odszkodowania, niechaj jednak nie przekracza określonych granic zabijania, albowiem w tym będzie wspierany przez prawo. 35. I nie zbliżajcie się do własności sieroty, chyba że w najlepszy ze sposobów, aż nie osiągnie ona wieku dojrzałego oraz dopełniajcie przymierza, albowiem na temat tego przymierza będziecie wypytywani. 36. I dawajcie pełną miarę, gdy mierzycie, oraz pełną wagę, gdy warzycie – to jest najlepsze i najbardziej zalecane w ostatecznym rozrachunku. 37. I nie chodźcie za tym, o czym niczego nie wiecie. Zaprawdę, ucho i oko, i serce – one wszystkie będą musiały się wytłumaczyć. 38. I nie chodź po ziemi pełen pychy, albowiem w ten sposób nie zdołasz rozłupać ziemi ani sięgnąć szczytów gór. 39. Zło tego wszystkiego jest znienawidzone w oczach twego Pana. 40. Nakazania te są częścią tej mądrości, którą Pan twój objawił ci. I nie ustawiaj obok Allacha innego boga, abyś nie został wrzucony do Piekła, potępiony i odrzucony. 41. Cóż! Czy Pan twój obdarzył cię synami, a sobie wziął córki spośród aniołów? Zaiste, wypowiadacie żałosne słowa. 42. Wyjaśniamy prawdę w tym Koranie na różne sposoby, aby zostali napomnieni, to jednak powiększa tylko ich awersję. 43. Powiedz: „Gdyby, jak twierdzą, byli wraz z Nim inni bogowie, wówczas z pewnością z ich pomocą bałwochwalcy odnaleźliby drogę do Władcy Tronu”. 44. On jest Święty i Wyniesiony wysoko ponad to, co powiadają. 45. Siedem niebios i ziemia, i ci, którzy tam są, pod niebiosa wnoszą Jego chwałę. I nie ma rzeczy, która nie wychwalałaby Go Jego chwałą. Wy jednak nie rozumiecie ich wychwalania Go. Zaprawdę, On jest Cierpliwy, Najbardziej Przebaczący. 46. A kiedy recytujesz Koran, pomiędzy tobą oraz tymi, którzy nie wierzą, umieszczamy niewidzialną zasłonę. 47. I nakładamy okrycia na ich serca, by tego nie zrozumieli, a uszy ich obarczamy głuchotą. A kiedy w Koranie wspomnisz tylko o swym Panu, oni odwracają się plecami w awersji. 48. My najlepiej wiemy, czego słuchają i kiedy radzą się potajemnie, kiedy grzesznicy powiadają: „Idziecie tylko za człowiekiem, który jest ofiarą oszustwa”. 49. Spójrz, jak ciebie porównują, a w konsekwencji tego tak zbaczają z drogi, że nie potrafią jej na powrót odnaleźć. 50. I powiadają: „Co? Czy kiedy zostaną z nas połamane kości i szczątki, to czy rzeczywiście będziemy na nowo podniesieni jak w nowym stworzeniu?” 51. Powiedz: „Gdybyście stali się kamieniami lub żelazem, 52.” Lub stworzoną materią jakiegokolwiek rodzaju, która zdaje się najtwardsza w waszych umysłach, nawet wtedy będziecie podniesieni z martwych. Wtedy spytają: „Kto przywróci nas do życia?” Powiedz: „Ten, który stworzył was za pierwszym razem”. Oni jednak i tak będą kręcić głowami przed tobą i powiedzą: „Kiedy to się stanie?” Powiedz: „Być może jest to bliskie”. 53. „Stanie się to w dniu, kiedy On was zawoła do siebie. Wtedy odpowiecie Mu wychwalając Go i będziecie myśleć, że zabawiliście na świecie ledwie krótką chwilę”. 54. Powiedz Moim sługom, iż zawsze powinni mówić to, co jest najlepsze. Zaiste, Szatan sieje między nimi niezgodę. Zaiste, Szatan jest jawnym wrogiem człowieka. 55. Wasz Pan zna was najlepiej. Jeżeli zechce, okaże wam łaskę, a jeśli tego zapragnie, ukarze was. I nie posłaliśmy cię, abyś był ich nadzorcą. 56. I Pan twój najlepiej zna tych, co są w niebiosach i na ziemi. Niektórych Proroków wynieśliśmy ponad innych, a Dawidowi daliśmy Księgę. 57. Powiedz: „Zwróćcie się do tych, których oprócz Allacha uważacie za bogów, a wówczas dowiecie się, że nie mają oni żadnej władzy, by odsunąć od was nieszczęście ani odmienić wasze położenie”. 58. Ci, do których oni się zwracają, sami poszukują bliskości swego Pana – nawet ci, którzy są najbliżej – oraz mają nadzieję na Jego łaskę i obawiają się kary. Zaiste, kara twego Pana jest czymś, czego należy się bać. 59. Nie ma takiego miasta, którego nie zniszczylibyśmy przed nadejściem Dnia Zmartwychwstania lub nie ukaralibyśmy go wielką karą. Zapisane jest to w Księdze. 60. Nic nie jest w stanie Nas powstrzymać przed zsyłaniem Znaków – chociaż poprzednie ludy odrzucały je, nie powstrzymywało Nas to. Ludowi Thamūd daliśmy wielbłądźce jako zrozumiały Znak, oni jednak niesprawiedliwie odrzucili go. A wysyłaliśmy te Znaki tylko po to, by ostrzegać. 61. I przypomnij

sobie, kiedy powiedzieliśmy ci: „Zaiste, twój Pan postanowił zniszczenie tego ludu”. Wizję, którą pozwoliliśmy ci ujrzeć, uczyniliśmy próbą dla ludu, podobnie jak drzewo przeklęte w Koranie. I dalej ostrzegamy ich, to jednak utwierdza ich tylko w grzechu. 62. I przypomnij sobie, kiedy powiedzieliśmy aniołom: „Podporządkujcie się Adamowi, a oni wszyscy poddali mu się. Jednakże Iblis tego nie uczynił. Powiedział: „Czyż mam podporządkować się temu, którego Tyś stworzył z gliny?” 63. I rzekł: „Co Ty o tym sądzisz? Czy ten, którego Ty zaszczyliłeś ponad mną, może być moim zwierzchnikiem? Jeżeli udzielisz mi zwłoki aż po Dzień Zmartwychwstania, z całą pewnością zawładnę jego potomkami z wyjątkiem niewielu”. 64. Allah rzekł: „Precz! Jeżeli ktoś z nich pójdzie za tobą, z pewnością Piekło będzie nagrodą dla was wszystkich – pełną nagrodą. 65.” Kuś kogokolwiek z nich tylko możesz swoim głosem i wyślij przeciwko nim swoich jeźdźców i pieszych i dziel się nimi bogactwem, jak i z ich dziećmi, i składaj im obietnicę”. A Szatan nie obiecuje im nic innego prócz fałszu. 66. Jeżeli chodzi o moje sługi, z pewnością nie będziesz miał nad nimi żadnej władzy, albowiem twój Pan wystarcza jako obrońca. 67. Waszym Panem jest Ten, który dla was wyprowadza okręty w morze, abyście mogli poszukiwać Jego szczodrości. Zaiste, On jest Wiecznie Litościwy wobec was. 68. A kiedy spotyka was nieszczęście na morzu, wszyscy ci, do których się zwracacie się poza Nim, są dla was straceni. Kiedy jednak On szczęśliwie sprowadza was na ląd, odwracacie się. Tak zatem człowiek jest bardzo niewdzięczny. 69. Czy zatem czujecie się bezpieczni i myślicie, że On nie uczyni, iż utoniecie w ziemi po stronie brzegu i nie wyśle przeciwko wam strasznej burzy, a wówczas nie znajdziecie dla siebie żadnego obrońcy? 70. Albo czy czujecie się bezpieczni i myślicie, że nie odeśle was tam po raz drugi, a potem wyśle przeciwko wam uderzenie burzy i zatopi was z powodu waszej niewiary? Wówczas nie znajdziecie tam żadnego pomocnika przeciwko Nam. 71. W istocie, wyróżniliśmy dzieci Adama i niesiemy je lądem i morzem oraz dajemy im rzeczy dobre, jak i wynieśliśmy je wysoko ponad tych, których stworzyliśmy. 72. Przypomnij sobie dzień, w którym zwołamy każdy lud wraz z jego Przywódcą. Wówczas jeżeli ktoś dostanie swą księgę do prawej ręki, ten będzie ją czytał chętnie, a nie będzie ani odrobinę skrzywdzony. 73. Lecz jeśli ktoś jest ślepy na tym świecie, będzie ślepy także w Życiu Przyszłym, a nawet jeszcze bardziej zbczy z drogi. 74. Oni nieomal nie sprowadzili na ciebie straszne nieszczęście z powodu tego, co My tobie objawiliśmy, byś dzięki temu mógł wymyślić coś innego przeciwko Nam. Wtedy z pewnością wzięliby sobie ciebie za wyjątkowego przyjaciela. 75. I gdybyśmy nie wzmocnili cię poprzez ten Koran, nawet wtedy skłaniałbyś się ku nim ledwie odrobinę. 76. Gdybyś jednak, jak sobie wyobrażają, zmyślił kłamstwo przeciwko Nam, wówczas pozwolilibyśmy ci skosztować ciężkiej kary w życiu i ciężkiej kary w śmierci, a wtedy nie znalazłbyś sobie żadnego pomocnika przeciwko Nam. 77. I w istocie bliscy są zastraszenia cię wygnaniem z kraju, aby móc cię z niego wyrzucić, lecz w takim przypadku oni sami nie pozostałoby poza tobą, chyba że na krótką chwilę. 78. Tak postępowaliśmy z Naszymi Posłańcami, których posyłaliśmy przed tobą. I nie znajdziesz żadnej zmiany w Naszej drodze. 79. Przestrzegaj Modlitwy od zachodu i zblednięcia słońca aż po ciemność nocy oraz recytuj Koran o świcie. Zaprawdę, recytowanie Koranu o brzasku jest przez Allacha szczególnie przyjmowane. 80. I podczas nocy budź się, by go recytować – oto nadobowiązkowa służba dla ciebie. Być może Pan twój wyniesie cię na wspaniałe stanowisko. 81. I powiedz: „O Panie mój, uczyni moje wejście dobrym wejściem, moje wyjście zaś dobrym wyjściem. I udzieli mi od Siebie pomocnej siły”. 82. I głoś: „Prawda nadeszła, a fałsz zniknął. Zaprawdę, fałsz musi zniknąć”. 83. My stopniowo objawiamy z Koranu to, co jest uzdrowieniem i litością dla wiernych, to jednak przyczynia się jeszcze bardziej do przegranej grzeszników. 84. A kiedy zsyłamy na człowieka łaskę, on odwraca się i odchodzi na bok. A kiedy dotyka go zło, pogrąża się w rozpacz. 85. Powiedz: „Każdy postępuje na swój sposób, a wasz Pan najlepiej wie, kto jest najlepiej prowadzony”. 86. Pytają cię o duszę. Powiedz: „Dusza stworzona została na

rozkaz mego Pana. A z wiedzy o niej otrzymaliśmy zaledwie odrobinę”. 87. Gdybyśmy tego zapragnęli, moglibyśmy z pewnością zabrać to, co ci objawiliśmy, a wtedy nie znalazłbyś sobie żadnego strażnika w tej sprawie przeciwko Nam, 88. chyba że na mocy szczególnej łaski od twego Pana. Zaiste, wielka jest Jego łaska wobec ciebie. 89. Powiedz: „Gdyby ludzie i jinn zebrali się, by stworzyć podobieństwo tego oto Koranu, nie byłiby w stanie stworzyć jego podobieństwa, nawet gdyby wzajemnie sobie pomagali”. 90. I zaiste, przedstawiliśmy ludzkości na różne sposoby najróżniejsze podobieństwa tego Koranu, ale większość ludzi odrzuca wszystko, co z tym związane, tylko nie niewiarę. 91. I powiadają: „Nie uwierzemy w ciebie aż nie uczynisz, że wytryśnie dla nas źródło z ziemi 92.” Lub aż nie będziesz miał ogrodu palm daktylowych i winnic i nie spowodujesz, że wśród nich tryśnie obfite źródło 93.” Lub nie uczynisz, że niebo spadnie na nas w kawałkach, jak twierdziłeś, lub jeśli nie sprowadzisz Allacha i aniołów przed nasze oblicze 94.” Lub jeśli nie będziesz posiadał złotego domu lub nie wstąpisz do nieba. A nie uwierzemy w twoje wniebowstąpienie, dopóki nie zesłesz nam Księgi, którą będziemy mogli przeczytać”. Powiedz: „Pan mój jest Święty! Ja jestem ledwie śmiertelnikiem, wysłanym jako Posłaniec”. 95. Nic nie powstrzymuje ludzi od wiary, kiedy spływa na nich przewodnictwo, choć mawiają: „Czy Allah przysłał nam podobnego człowieka jako Posłańca?” 96. Powiedz: „Gdyby na ziemi żyli aniołowie w ciszy i spokoju, z pewnością zesłalibyśmy im z nieba anioła jako Posłańca”. 97. Powiedz: „Allah wystarczy jako świadek pomiędzy mną i wami. Zaiste, On zna i widzi swoje sługi wystarczająco dobrze”. 98. Ten, którego prowadzi Allah, jest jedynym właściwie prowadzonym. Lecz jeśli chodzi o tych, którym On pozwala zboczyć z drogi, poza Nim nie znajdziesz im żadnego pomocnika. W Dniu Zmartwychwstania zbierzemy ich wszystkich razem na ich twarzach, ślepych, głuchych i niemych. Ich mieszkaniem będzie Piekło. Za każdym razem, gdy osłabnie, będziemy im ten płomień powiększać. 99. Oto ich nagroda, ponieważ odrzucili Nasze Znaki i powiadali: „Co? Kiedy umrzemy i pozostaną po nas jedynie kości i rozpadłe szczątki, to czy rzeczywiście zostaniemy podniesieni z martwych jak jakieś nowe stworzenie?” 100. Czyż oni nie widzą, że Allah, który stworzył niebiosa i ziemię, ma władzę, by stworzyć ich podobieństwo? On wyznaczył im termin – nie ma co do tego żadnych wątpliwości. Lecz grzesznicy odrzucają wszystko z wyjątkiem niewiary. 101. Powiedz: „Gdybyście nawet posiadali niezliczone łaski mego Pana, z pewnością ukrywalibyście je z obawy przed wyczerpaniem ich, albowiem człowiek jest skąpy”. Niechybnie daliśmy Mojżeszowi zrozumiałe Znaki. Zatem spytaj Dzieci Izraela. Kiedy do nich przybył, Faraon powiedział doń: „O Mojżeszu, uważam, że jesteś ofiara oszustwa”. 103. Ten rzekł: „Dobrze wiesz, że tych Znaków nie zesłał nikt inny jak tylko Pan niebios i ziemi jako liczne dowody. O Faraonie, niechybnie sędzę, że skazany jesteś na śmierć”. 104. On więc postanowił usunąć ich z kraju, lecz My zatopiliśmy go oraz tych, którzy byli wraz z nim, wszystkich razem. 105. I po nim powiedzieliśmy do Dzieci Izraela: „Zamieszkajcie w ziemi obiecanej, a kiedy nadejdzie obietnica Ostatnich Dni, zbierzemy was wszystkich spośród najróżniejszych narodów”. 106. I zgodnie z wymogami prawdy i mądrości zesłaliśmy to i w prawdzie i mądrości to przybyło. A wysłaliśmy cię wyłącznie jako niosącego dobrą nowinę oraz jako tego, który ostrzega. 107. Podzieliliśmy Koran na części, byś mógł czytać go ludzkości powoli i z przerwami, i w częściach go zesłaliśmy. 108. Powiedz: „Bez względu na to, czy wierzycie czy też nie, ci, którzy otrzymali wiedzę przedtem, padają na twarz, kiedy im się go recytuje”. 109. I powiedz: „Święty jest nasz Pan. Zaiste, obietnica Pana naszego z pewnością się wypełni”. 110. Oni upadają na twarze płacząc, a to powiększa w nich pokorę. 111. Powiedz: „Wzywajcie Go imieniem Allacha lub imieniem Al-Rahmān. którym imieniem nie wzywalibyście Go, do Niego należą najpiękniejsze imiona. A nie wypowiadaj swej modlitwy zbyt głośno ani zbyt cicho, lecz znajdź sposób pośredni. 112. i powiedz: „Wszelka chwała należy się Allahowi, który nie wziął sobie żadnego syna i który nie ma żadnego partnera w swoim Królestwie, ani nie ma nikogo do

pomocy z powodu jakiejś Jego słabości”. I głos Jego wielkość, wychwalając Go.

18. AL-KAHF (objawione przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Wszelka chwała należy do Allacha, który zesłał Księgę swemu słudze i nie zawarł w niej żadnego fałszu. 3.On uczynił ją strażnikiem, aby ostrzegala przed jego srogą karą oraz aby wiernym, którzy spełniają dobre uczynki, przekazywała dobrą nowinę, iż otrzymają wspaniałą nagrodę, 4.w której zamieszkają na wieki; 5.Oraz aby ostrzegala tych, którzy powiadają: „Allah wziął sobie syna”. 6.Nie mają oni z tego ani trochę wiedzy, ani też ich ojcowie. Potworne jest słowo, które opuszcza ich usta. Wypowiadają wyłącznie kłamstwa. 7.Być może stanie się tak, że będziesz smucił się na śmierć z ich powodu, jeżeli nie uwierzą w tę Rozmowę. 8.Zaprawdę, wszystko, co jest na ziemi, uczyniliśmy dla niej ozdobą, by móc ich wypróbować w kwestii tego, co jest dla nich najlepsze w postępowaniu. 9.I zniszczymy wszystko, co na niej jest, i uczynimy ją jałową. 10.Czy sądzisz, że Towarzysze Jaskini oraz Inskrypcja były cudami pośród Naszych Znaków? 11.Kiedy ci młodzi znaleźli schronienie w Jaskini, powiedzieli: „Panie nasz, ześlij na nas swą łaskę i daj nam właściwe przewodnictwo w naszej sprawie”. 12.Wobec tego uczyniliśmy, że przez kilka lat niczego w tej Jaskini nie słyszeli. 13.Wówczas zbudziliśmy ich, by stwierdzić która z dwóch grup zachowała lepsze rozeznanie czasu minionego. 14.Opowiemy ci ich historię w pełni prawdy. Byli to młodzi ludzie, którzy uwierzyli w swego Pana, a My powiększyliśmy kierowanie nimi. 15.I wzmocniliśmy ich serca, kiedy wstali i powiedzieli: „Pan nasz jest Panem niebios i ziemi. Nigdy nie zwrócimy się do żadnego innego boga poza Nim, albowiem gdybyśmy tak uczynili, wypowiedzielibyśmy przecz niedorzeczną. 16.”Ten nasz lud wziął sobie za obiekt czci innych bogów poza Nim. Dlaczego nie przedstawia wyraźnego dowodu w ich sprawie? Kto bowiem jest bardziej niesprawiedliwy niżli ten, który wymyśla kłamstwo przeciwko Allahowi? 17.”I skoro teraz odeszliście od nich oraz od tego, co czczą oprócz Allacha, poszukajcie schronienia w Jaskini. Pan wasz otworzy przed wami swą litość i uczyni tę waszą sprawę łatwą i wygodną”. 18.Widziałeś, jak słońce, gdy wzeszło, odsunęło się od ich Jaskini na prawo, a gdy zaszło, odwróciło się od nich na lewo, a oni znaleźli się w obszernym zagłębieniu. Oto jeden spośród Znaków Allacha. Wyłącznie ten, którego prowadzi Allah, jest prowadzony właściwie, jeśli jednak kto zboczy z drogi, nie znajdziesz mu żadnego pomocnika ani przewodnika. 19.Mogłeś uznać, że czuwają, podczas gdy oni śpią; podczas gdy My uczynimy, iż będą przewracać się na prawą i na lewą stronę. A ich pies będzie wyciągał swoje przednie łapy na próg. Gdybyś był na nich spojrział, z pewnością odwróciłbyś się od nich ze strachem i napełniłbyś się obawą przed nimi. 20.Zatem przebudziliśmy ich, aby mogli nawzajem się wypytywać. Jeden z nich powiedział: „Jak długo to trwało?” Odrzekli: „Przeminął jeden dzień lub jego część”. Inni powiedzieli: „Wasz Pan najlepiej zna czas, jaki spędziliście. Teraz pošlijcie jednego z was z tymi oto srebrnymi monetami do miasta i niechaj sprawdzi, który z mieszkańców miasta ma najczystsze pożywienie, i niechaj coś z tego przyniesie wam. I niechaj będzie uprzejmy, lecz niech nikogo o was nie powiadamia, 21.”Albowiem gdyby mieli nad wami przewagę, ukamienowaliby was lub zmusili do powrotu do ich religii, a wówczas nigdy dobrze by się wam nie wiodło”. 22.I w ten sposób ukazaliśmy ich temu ludowi, aby dowiedział się, że obietnica Allacha jest prawdziwa oraz że nie ma żadnych wątpliwości, jeśli chodzi o przyobiecana Godzinę. I przypomnij sobie czas, kiedy ludzie spierali się między sobą w ich sprawie i powiadali do siebie: „Wzniescie nad nimi budowlę”. Ich Pan znał ich najlepiej. Ci, którzy postawili na swoim, rzekli: „Z pewnością wzniesiemy ponad nimi miejsce czci”. 23.Niektórzy mówią: „Było ich trzech, czwartym z nich był pies”, inni zaś powiadają: „Było ich pięciu, a szóstym był ich pies”, zgadując na chybił trafił. Natomiast jeszcze inni powiadają: „Było ich siedmiu, a ósmym był ich pies”. Powiedz: „Mój Pan najlepiej zna ich liczbę.

Nie zna ich nikt z wyjątkiem niewielu”. Nie sprzeczasz się zatem w ich sprawie, chyba że argumentami, na które nie udzielisz odpowiedzi, ani nie staraj się zdobyć informacji o nich od któregokolwiek z nich. 24. I nie mów o niczym: „Uczynię to jutro”. 25. Dopóki taką nie będzie wola Allacha. I przypomnij sobie swego Pana, gdy zapomnisz, i powiedz: „Mam nadzieję, że Pan mój poprowadzi mnie do tego, co jest bliższe niż ta właściwa droga”. 26. A pozostawali w swej Jaskini przez trzysta lat i dodali do tego jeszcze dziewięć. 27. Powiedz: „Allach najlepiej wie, ile spędzili tam czasu”. Do Niego należą tajemnice niebios i ziemi. Jakże On jest Widzący i jakże Słyszący! Nie mają żadnego pomocnika poza Nim, a On nikomu nie pozwala uczestniczyć w Jego sądzie. 28. Recytuj to, co zostało ci objawione z Księgi twego Pana. Nie ma takiego, kto mógłby zmienić Jego słowa, a nie znajdziesz schronienia poza Nim. 29. Trzymaj się z tymi, którzy zwracają się do swego Pana rano i wieczorem, starając się Mu przypodobać. I nie pozwól, aby twój wzrok padł poza nich, szukając ozdoby tego życia. Nie okazuj posłuszeństwa temu, którego serce – naszym rozkazem – nie zważa na pamięć o Nas oraz kto idzie za swymi niskimi pobudkami, a jego przypadek przekracza wszelkie prawa granice. 30. I powiedz: „Oto prawda od waszego Pana, dlatego tym, którzy chcą, pozwól wierzyć, a tym, którzy nie chcą, pozwól nie wierzyć”. Zaprawdę, dla grzeszników przygotowaliśmy ogień, którego płonące sklepienie ogarnie ich. A jeśli będą wołać o pomoc, udzieli im się jej wodą podobną do roztopionego ołowiu, która poparzy im twarze. Jakże to straszny napój i jakże złe miejsce odpoczynku! 31. Zaprawdę, ci, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki – zaiste, nie lubimy, aby ginęła nagroda tych, którzy spełniają dobre uczynki. 32. Oto ci, którzy otrzymają Ogrody Wieczności, pod którymi będą przepływać strumienie. Zostaną tam przystrojeni bransoletami ze złota i będą tam nosić zielone szaty z przedniego jedwabiu i ciężkiego brokatu, a będą odpoczywać na wzniesionych łożach. Jakże to wspaniała nagroda i jakże cudowne miejsce odpoczynku! 33. I przedstaw im przypowieść o dwóch mężach – jednemu z nich daliśmy dwa ogrody winne, otoczone palmami daktylowymi, między nimi zaś umieściliśmy pole obsiane zbożem. 34. Każdy z tych ogrodów wydawał obfitość owoców. A do swego towarzysza powiedział, przechwalając się i spierając się z nim: „Jestem od ciebie bogatszy i silniejszy w kwestii poszanowania przez ludzi”. 36. I wszedł do swego ogrodu, grzesząc przeciwko własnej duszy. Powiedział: „Nie sądzę, aby to kiedykolwiek zginęło”. 37. I nie sądzę, żeby ta obiecana Godzina miała kiedykolwiek nadejść. A gdybym miał kiedyś powrócić do mego Pana, z pewnością znajdę sobie miejsce lepsze niż to”. 38. Jego towarzysz rzekł doń, podczas gdy on spierał się z nim: „Czyż nie wierzysz w Tego, który stworzył cię najpierw z prochu, potem z kropelki nasienia, a potem ukształtował cię w pełnego człowieka?” 39. „Lecz jeśli chodzi o mnie, wierzę, że wyłącznie Allach jest moim Panem i nikogo nie będę z Nim łączył”. 40. „Dlaczego nie powiedziałeś, wchodząc do tego ogrodu: „Jedynie to, czego pragnie Allach, staje się. Nie ma władzy poza władzą Boga”, skoro uważasz mnie za coś gorszego od siebie pod względem bogactwa i potomstwa. 41. „Być może Pan mój da mi coś lepszego niż twój ogród, a na twój ogród ześle z nieba piorun, tak że stanie się on nagim, śliskim gruntem 42. „Lub jego woda wyschnie, tak że nie będziesz mógł jej znaleźć”. 43. I jego owoc został całkowicie zniszczony, a on zaczął wykręcać sobie palce, lamentując nad wszystkim tym, co na niego wydał, i wszystko to spadło na jego szpalery. I rzekł on: „O, gdybym nikogo nie łączył z moim Panem!” 44. I nie miał nikogo, kto mógłby pomóc mu przeciwko Allahowi ani nie był w stanie sam się obronić. 45. W takim przypadku obrona przychodzi jedynie od Allacha Prawdziwego. N jest Najlepszy w nagradzaniu i Najlepszy, jeżeli chodzi o ostateczny wynik. 46. I przedstaw im przypowieść o życiu na tym świecie. Jest ono jak woda, którą zsyłamy z nieba, i miesza się z nią wszelka roślinność ziemi, a wtedy staje się wyschniętą trawą, połamaną na kawałki, które unosi wiatr. Allach ma pełną władzę nad wszystkim. 47. Bogactwo i dzieci są ozdobami życia na tym świecie. Lecz trwałe dobra dzieła są lepsze w obliczu twego Pana, jeśli

chodzi o niezwłoczną nagrodę, jak i lepsze, jeśli chodzi o przyszłą nadzieję. 48. I pomyśl o dniu, w którym My usuniemy góry, a ty ujrzysz, jak narody ziemi wyruszają jeden przeciwko drugiemu, My zaś zbierzemy je wszystkie i żadnego z nich nie pozostawimy w tyle. 49. I będą pozostawieni przed twym Panem w rządach, a zostanie im powiedziane: „Oto przybyliście do Nas, jak stworzyliśmy was na początku. Jednak uważaliście, że My nie wyznaczymy czasu spełnienia Naszej dla was obietnicy”. 50. I położona zostanie przed nimi Księga ich uczynków i zobaczysz strach wśród winnych z powodu tego, co zobaczą. Powiedzą oni wtedy: „Biada nam! Cóż to jest za księga! Nie brak w niej niczego, małego czy dużego, a wszystko jest zapisane”. I przeciwstawi się im wszystko, co czynili, choć Pan twój nikomu nie szkodzi. 51. Przypomnij sobie czas, kiedy powiedzieliśmy do aniołów: „Podporządkujcie się Adamowi”, a oni wszyscy poddali się mu z wyjątkiem Iblisa, który się nie podporządkował. On był jednym z jinn, sprzeciwił się rozkazowi jego Pana. Czyż zatem weźmiecie sobie jego i jego potomstwo za przyjaciół zamiast mnie, skoro ono są waszymi wrogami? Złem jest taka zamiana dla grzeszników. 52. Nie uczyniłem ich świadkami stworzenia niebios i ziemi, ani ich własnego stworzenia. Podobnie nie mógłbym brać sobie za pomocników tych, którzy sprowadzają ludzi z drogi. 53. I pomyśl o dniu, w którym On powie do nich: „Zawołajcie tych, których poczytywaliście za Moich partnerów”. Wtedy oni zwrócą się do nich, ci jednak nie odpowiedzą im, My zaś umieścimy pomiędzy nimi barierę. 54. Winni ujrzą ogień i uświadomią sobie, że wpadną w niego, a nie znajdą przed nim ucieczki. 55. I, zaiste, w tym Koranie na różne sposoby wyjaśniliśmy dla dobra ludzkości wszelkie podobieństwa, lecz spośród wszystkiego człowiek jest najbardziej swarliwy. 56. Nic nie powstrzyma ludzi przed wiarą, kiedy spadnie na nich przewodnictwo, jak i nic ich nie powstrzyma od błagania ich Pana o przebaczenie, oni jednak czekają na przykład tych, co dawno przeminęli, aż na nich spadnie to samo oraz aż spadnie na nich kara. 57. My wysyłamy Posłańców wyłącznie jako nosicielei dobrej nowiny oraz jako tych, którzy ostrzegają. Ci jednak, którzy nie wierzą, walczą z pomocą fałszu, starając się dzięki niemu obalić prawdę. A Moje Znaki oraz to, przed czym są ostrzegani, traktują wyłącznie jako żart. 58. Kto bowiem jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, któremu przypomina się o Znakach jego Pana, on jednak odwraca się od nich i zapomina o tym, co wysłały przed nim jego ręce? Zaprawdę, ich serca nakryliśmy zasłoną, aby nie rozumieli, a uszy głuchotą. I jeśli będziesz ich nawoływał ku przewodnictwu, nigdy go nie przyjmą. 59. A Pan twój jest Najbardziej Przebaczącym, jest Panem Miłosierdzia. Gdyby miał On ogarnąć ich z powodu tego, na co sobie zasłużyli, wówczas z pewnością przynagliłby ich karę. Oni jednak mają swój wyznaczony czas, przed którym nie znajdują schronienia. 60. A miasta te zniszczyliśmy, kiedy dopuściły się niegodziwości. I wyznacziliśmy czas ich zniszczenia. 61. A przypomnij sobie czas, kiedy Mojżesz rzekł do swego młodego towarzysza: „Nie przestanę iść moją drogą, aż dojdę do miejsca, w którym łączą się dwa morza, choć być może będę musiał podróżować całe wieki”. 62. Kiedy jednak dotarli do miejsca, w którym stykają się dwa morza, zapomnieli o swych rybach, a te szybko uciekły do morza. 63. A kiedy minęli to miejsce, on rzekł do swego towarzysza: „Przynieś nam nasze śniadanie. Zaiste, wielce się namęczyliśmy z powodu tej naszej podróży”. 64. Ten odrzekł: „Czy nie widziałeś, kiedy odpoczywaliśmy na skale, że zapomniałem o rybie – a tylko Szatan mógł spowodować, że zapomniałem ci o tym powiedzieć – ryba zaś uciekła do morza w jakiś cudowny sposób?” 65. On rzekł: „Oto czego szukaliśmy”. Zatem obaj zawrócili, odnajdując swoje ślady. 66. Potem spotkali Naszego sługę, którego obdarzyliśmy łaską od Nas i którego nauczyliśmy wiedzy od Nas samych. 67. Mojżesz rzekł doń: „Czy mogę iść z tobą, pod warunkiem, że nauczysz mnie choć części z tego przewodnictwa, którego ty zostałeś nauczony?” 68. Ten odrzekł: „Nie znajdziesz ze mną dość cierpliwości”. 69. „Jakże bowiem możesz być cierpliwy wobec rzeczy, których nie jesteś w stanie zrozumieć?” 70. On rzekł: „Jeśli Allah zechce, będę cierpliwy, jak i nie będę nieposłuszny wobec żadnego z twoich rozkazów”. 71. Ten

rzekł: „Dobrze, jeśli zatem chcesz iść ze mną, nie pytaj mnie o nic, dopóki ja sam nie zacznę do ciebie o tym mówić”. 72. Wybrali się zatem wspólnie, aż kiedy weszli do łodzi, ten uczynił w niej dziurę. Mojżesz powiedział: „Czy uczyniłeś w niej otwór, aby zatopić tych, którzy w niej są? Zaiste, dopuściłeś się strasznej rzeczy”. 73. Ten odrzekł: „Czy nie powiedziałem ci, że zabraknie ci przy mnie cierpliwości?” 74. Mojżesz rzekł: „Nie gań mnie z powodu tego, o czym zapomniałem, i nie bądź wobec mnie srogi z powodu tego mojego niedociągnięcia”. 75. Podróżowali zatem dalej aż do czasu, kiedy – gdy spotkali młodego chłopca – ten go zabił. Mojżesz rzekł: „Co? Zabiłeś niewinnego człowieka, mimo że on nikogo nie zabił?! Zaiste, dopuściłeś się ohydnej rzeczy”.

CZĘŚĆ XVI

76. Ten odrzekł: „Czyż nie powiedziałem ci, że nigdy nie będziesz cierpliwy w mojej obecności?” 77. Mojżesz powiedział: „Jeśli jeszcze raz spytam cię o cokolwiek, nie zatrzymuj mnie w swoim towarzystwie, albowiem wówczas wystarczająco dużo będziesz miał przeciwko mnie”. 78. Zatem podróżowali dalej do czasu, kiedy – gdy przybyli do mieszkańców miasta – poprosili o pożywienie, ci odmówili ugoszczenia ich. A znaleźli tam ścianę, która bliska była przewrócenia się, i on ją naprawił. Mojżesz rzekł: „Gdybyś tylko zechciał, mógłbyś zażądać za to zapłaty”. 79. Ten rzekł: „Oto chwila, w której rozchodzą się nasze drogi. Teraz powiem ci, jakie jest znaczenie tego, czego nie mogłeś znieść cierpliwie. 80.” „Jeśli chodzi i łódź, to należała do pewnych biednych ludzi, pracujących na morzu, a ja zapragnąłem ją zniszczyć, ponieważ za nimi jest król, który każdą łódź odbiera siłą. 81.” „A jeśli chodzi o tego młodzieńca, jego rodzice byli ludźmi wierzącymi, a my obawialiśmy się, aby dojrzewając nie sprawił im kłopotów poprzez bunt i niewiarę. 82.” „Zapragnęliśmy zatem, aby ich Pan dał im w zamian lepszego od niego w czystości, jak i bliższego w uczuciach synowskich”. 83.” „A jeśli chodzi o ścianę, to należała ona do dwu chłopców, sierot z miasta. Pod tą ścianą znajdował się skarb, który do nich należał, a ponieważ ich ojciec był człowiekiem sprawiedliwym, twój Pan zapragnął, aby chłopcy ci osiągnęli wiek pełnej siły i wydobyli swój skarb, jako znak litości od twego Pana – nie czyniłem tego zatem sam z siebie. Oto wyjaśnienie tego, czego nie byłeś w stanie znieść cierpliwie”. 84. I pytają cię w kwestii Dhu’l Qarnain. Powiedz: „Przedstawię wam nieco z jego opisu”. 85. Umieściliśmy go na ziemi i daliśmy mu środki osiągnięcia wszystkiego. 86. Poszedł więc pewną drogą. 87. Aż kiedy dotarł do miejsca zachodu słońca, stwierdził, że zachodzi ono jakby w stawie pełnym mrocznej wody. Obok zaś tego miejsca znalazł pewien lud. Powiedzieliśmy: „O Dhu’l Qarnainie, możesz ich ukarać lub potraktować ich uprzejmie”. 88. Powiedział: „Jeżeli chodzi o złoczyńcę, tego z pewnością ukarzymy, a wówczas będzie zawrócony do swego Pana, który ukarze go straszną karą. 89.” „Jeśli zaś chodzi o tego, który wierzy i postępuje sprawiedliwie, ten otrzyma dobrą nagrodę od swego Pana, a i My będziemy przekazywać mu łatwe słowa naszych rozkazów”. 90. Wówczas on rzeczywiście poszedł inną drogą. 91. Aż dotarł do miejsca, w którym słońce wschodzi. Stwierdził, że wschodzi ono nad ludem, któremu nie uczyniliśmy żadnego przed nim schronienia. 92. Tak rzeczywiście było. Zaprawdę, dobrze wiemy o wszystkim, co on miał ze sobą. 93. Potem ruszył inną jeszcze drogą. 94. Aż dotarł do otwartej przestrzeni pomiędzy dwiema górami. Tam stwierdził, że poniżej nich żyje lud, który właściwie nie rozumiał ani słowa z tego, co on mówił. 95. Powiedzieli oni: „O Dhu’l Qanainie, zaprawdę, Gog i Magog sieją na ziemi zamęt. Czy zatem powinniśmy zapłacić ci haracz, abys postawił między nimi i nami jakąś zaporę” 96. On odrzekł: „Moc, jaką obdarzył mnie mój Pan jest większa niż zasoby moich wrogów, lecz możecie mi pomóc siłą waszych robotników, a dzięki niej wzniosę wał obronny pomiędzy wami i nimi. 97.” „Dostarczcie mi bloków żelaznych”. Czynie tak aż do czasu, gdy wypełnił on nimi przestrzeń pomiędzy górami, a wówczas powiedział: „Teraz dmijcie w miechy”. Uczynił tak, aż – gdy metal zrobił się czerwony jak ogień – on rzekł: „Przynieście mi stopionej miedzi, abym mógł ją na to wylać”. 98. Tak więc oni (Gog i Magog) nie byli

w stanie usunąć tego ani się przez to przebić. 99.Wtenczas powiedział on: „Oto łaska od mego Pana. Kiedy jednak nadejdzie spełnienie Jego obietnicy, On rozwali tę przeszkodę na kawałki. A obietnica mego Pana jest z całą pewnością prawdziwa”. 100.A tego dnia pozwolimy, aby niektórzy z nich natarli na drugich, i będzie słycać głosy trąb. Wówczas wszystkich ich zbierzemy.101.Tego dnia twarzą w twarz postawimy Piekło przed niewiernymi, 102.Których oczy zakryte były zasłoną, a nie zważali na Moje Przypomnienie, jak i niczego nie słyszeli. 103.czy niewierni uważają, że mogą Moje sługi brać sobie za obrońców zamiast Mnie samego? Zaiste, Piekło przygotowaliśmy jako ucztę dla niewiernych. 104.Powiedz: „Czy My mamy powiedzieć wam o tych, którzy są najbardziej przegrani, jeśli chodzi o ich dzieła? 105.”O tych, których cała praca poszła na marne w gonitwie za życiem tego świata, a mimo to myślą, że spełniają dobre uczynki”. 106.Oto ci, którzy odrzucają Znaki ich Pana oraz spotkanie z Nim. Zatem ich dzieła są próżne, a w Dniu Zmartwychwstania nie nadamy im żadnej wagi. 107.Oto ich nagroda – Piekło, albowiem nie uwierzyli i żartowali sobie z Moich Znaków i Moich Posłańców. 108.Zaiste, ci, którzy wierzą i postępują sprawiedliwie, za mieszkanie otrzymają Ogrody Raju. 109.W których zamieszkają, nie pragnąc, aby ich stamtąd usunąć.110.Powiedz: „Gdyby każdy ocean stał się atramentem dla słów mego Pana, to zaiste, ocean wyczerpałby się zanim wyczerpałyby się słowa mego Pana, nawet gdybyśmy stworzyli jego podobieństwo do pomocy”. 111.Powiedz: „Jam jest człowiekiem tak jak i wy, lecz zostało mi objawione, że wasz Bóg jest Jedynym Bogiem. Niechaj zatem ten, kto ma nadzieję spotkać się ze swym Panem, wypełnia dobre uczynki, a niechaj nie dołącza się do czci nikogo innego w oddawaniu czci swemu Panu”.

19. MARYAM (objawione przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Kāf Hā Yā ‘Ain Sād. 3.Oto opis łaski twego Pana okazanej Jego słudze, Zachariaszowi, 4.Kiedy zwrócił się do swego Pana półgłosem. 5.Powiedział: „Panie mój, moje kości rzeczywiście osłabły, a moja głowa cała już siwa, lecz nigdy, Panie mój, nie pozostałem bez błogosławieństwa w mojej modlitwie do Ciebie. 6.”A obawiam się mojej rodziny poza mną, moja zaś żona jest niepłodna. Daj mi zatem od Siebie następcę, 7.”Aby został moim spadkobiercą oraz dziedzicem błogosławieństw Domu Jakuba. I uczyn go, Panie mój takim, aby podobał się Tobie”. 8.Bóg rzekł: „O Zachariaszu, przekazujemy ci dobrą nowinę o synu, któremu na imię będzie Yahyā. Przed nim nikogo nie nazywaliśmy tym imieniem”. 9.Ten rzekł: „Panie mój, jakże mam mieć syna, skoro moja żona jest bezpłodna, a ja osiągnąłem już wiek starczy?” 10.Aniół niosący objawienie rzekł: „Tak będzie”. Twój Pan jednak powiada: „To jest dla Mnie łatwe, a w rzeczy samej Ja stworzyłem ciebie przedtem, kiedy byłeś niczym”. 11.Zachariasz rzekł: „Panie mój, wyznacz mi jakieś przykazanie”. Bóg powiedział: „Przykazanie dla ciebie jest takie, iż nie będziesz odzywał się do ludzi przez trzy kolejne dni i noc”. 12.Wtedy on poszedł do swego ludu z jego pokoju i cicho poprosił go, aby ten wychwalał Boga rano i wieczorem. 13.Bóg odrzekł: „O Yahyā, trzymaj tę Księgę mocno”. I daliśmy mu mądrość, kiedy był jeszcze dzieckiem, 14.Jak i czułe serce od Nas oraz czystość, a był pobożny 15.I obowiązkowy wobec swoich rodziców. A nie był on hardy i zbuntowany. 16.I pokój spłynął nań w dniu jego narodzin oraz w dniu jego śmierci, jak i pokój będzie z nim w dniu, kiedy ponownie podniesiony zostanie do życia. 17.I opowiedz historię Marii, jak wspomina się o tym w Księdze, kiedy odsunęła się od swego ludu i udała się na wschód 18.I oddzieliła się od niego. Wtedy wysłaliśmy Naszego anioła do niej i objawił on się jej w formie przystojnego mężczyzny. 19.Powiedziała: „Szukam schronienia u Łaskawego Boga przed tobą, jeśli rzeczywiście boisz się Go”. 20.Aniół rzekł: „Jestem tylko posłańcem od mego Pana, aby przekazać ci dobrą nowinę o sprawiedliwym synu”. 21.Ona powiedziała: „Jakże mogłabym mieć syna, skoro nie dotknął mnie żaden mężczyzna, ani nie byłam niecnotliwa?” 22.Aniół rzekł: „Tak się

stanie". Lecz powiada Pan: „To jest dla Mnie łatwe i uczynimy tak, aby stał się on Znakiem dla ludzi oraz by był łaską od Nas, a jest to rzecz postanowiona”. 23. I poczęła go i oddaliła się wraz z nim do odległego miejsca. 24. A bóle porodowe zmusiły ją do chwycenia pnia palmy. Powiedziała: „O, gdybym tak przedtem umarła i została całkiem zapomniana!” 25. Wówczas spod niej przemówił do niej anioł, mówiąc: „Nie narzekaj. Pan twój umieścił pod tobą strumyczek”. 26. „A przyciągnij też gwałtownie do siebie pień palmy – zrzuci ci ona świeże dojrzałe daktyle. 27. „Zatem jedz i pij ostudź swe oko. A jeśli ujrzysz jakiegoś człowieka, powiedz: <<Ślubowałem post Panu Miłosiernemu, dlatego tego dnia nie przemówię do żadnej istoty ludzkiej>>. 28. Potem sprowadziła go do jej ludu, jadąc wierzchem. Oni powiedzieli: „O Mario, zaiste, dopuściłaś się straszliwej rzeczy! 29. „O siostrze Aarona, twój ojciec nie był niegodziwcem, ani twoja matka nie była nieczysta!” 30. Na to ona wskazała na niego. Oni rzekli: „Jakże możemy przemawiać do kogoś, kto jest dzieckiem w kołysce?” 31. Jezus zaś odrzekł: „Jestem sługą Allacha. On dał mi Księgę i uczynił mnie prorokiem. 32. „On pobłogosławił mi, gdziekolwiek mógłbym cię znaleźć, i nakazał mi Modlitwę i dawanie jałmużny przez całe moje życie. 33. „I On uczynił mnie obowiązkowym wobec mojej matki, a nie uczynił mnie hardym i niewdzięcznym. 34. „A pokój spłynął na mnie w dniu moich narodzin, jak i pokój będzie ze mną w dniu mojej śmierci oraz w dniu, w którym na nowo podniesiony zostanę do życia”. 35. Taki był Jezus, syn Marii. Oto stwierdzenie prawdy, co do której powątpiewają. 36. Nie przystoi majestatowi Allacha brać sobie syna. On jest Święty. Kiedy on nakazuje coś, powiada temu: „Bądź” i to się staje. 37. Jezus rzekł: „Zaiste, Allah jest moim Panem i Panem waszym, więc Jemu wyłącznie oddawajcie cześć, taka jest właściwa droga”. 38. Jednak różne grupy spierały się między sobą. Zatem biada tym, którzy nie wierzą, a to z powodu nadejścia żalosnego dnia. 39. Jakże wspaniale będą oni słyszeć i widzieć w dniu, kiedy do Nas przybędą! Dzisiaj jednak grzesznicy są w całkowitym błędzie. 40. I udzieli im ostrzeżenia o dniu smutku, kiedy sprawa zostanie postanowiona. Teraz jednak znajdują się oni w stanie nieuwagi, więc nie wierzą. 41. To My jesteśmy Tym, który odziedziczył ziemię i wszystko, co na niej jest, oraz do Nas wszyscy oni powrócą. 42. I opowiedz historię Abrahama, jak mówi o tym Księga. Był on człowiekiem prawdomównym i Prorokiem. 43. Kiedy rzekł do swego ojca: „O ojcze mój, dlaczego czcisz to, co ani nie słyszy, ani nie widzi, ani też nie jest w stanie w niczym ci pomóc? 44. „O ojcze mój, naprawdę otrzymałem wiedzę, jakiej ty nie posiadasz, idź więc za mną, ja poprowadzę cię ku prostej drodze. 45. „O ojcze mój, nie czcij Szatana. Zaiste, Szatan jest buntownikiem przeciwko Panu Miłosiernemu. 46. „O ojcze mój, naprawdę obawiam się, aby nie spadła na ciebie kara od Miłosiernego Pana oraz abyś nie został przyjacielem Szatana”. 47. Ten odrzekł: „Czy odwracasz się od moich bogów, o Abrahamie? Jeśli z tego nie zrezygnujesz, z pewnością zerwę z tobą wszelkie stosunki. A teraz pozostaw mnie na chwilę samego”. 48. Abraham rzekł: „Niechaj pokój będzie z tobą. Do mego Pana zwróć się o przebaczenie dla ciebie. On rzeczywiście jest dla mnie miłosierny. 49. „Będę trzymał się z daleka od ciebie oraz od tego, do czego się zwracasz poza Allachem. I będę modlić się do mojego Pana. Być może w mojej modlitwie do Pana mego nie doznam rozczarowanie”. 50. Kiedy zatem oddzielił się od nich oraz od tego, co oni czcili poza Allachem, My daliśmy mu Izaaka i Jakuba, a każdego z nich uczyniliśmy Prorokiem. 51. I obficie obsypaliśmy ich Naszą łaską oraz daliśmy im prawdziwie i trwale dobre imię. 52. I opowiedz historię Mojżesza, jak mówi o niej Księga. On w samej rzeczy był człowiekiem wybranym. Był też Posłańcem, Prorokiem. 53. I zawołaliśmy doń z prawej strony Góry i uczyniliśmy, że zbliżył się do Nas bardzo w celu zawarcia szczególnej wspólnoty. 54. I daliśmy mu z Naszej łaski jego brata Aarona, którego uczyniliśmy Prorokiem. 55. I opowiedz historię Izmaela, jak mówi o niej Księga. On rzeczywiście dotrzymał swe obietnice. I był on Posłańcem, Prorokiem. 56. On zachęcał do Modlitwy i do dawania jałmużny, a jego Pan znajdował w nim upodobanie. 57. I opowiedz historię Idrisa, jak

mówi o tym Księga. Był on człowiekiem prawdomównym, jak i Prorokiem. 58. My wynieśliśmy go na wspaniałe stanowisko. 59. Oto ludzie, których Allah obdarzył swoimi błogosławieństwami spośród Proroków z potomstwa Adama, jak i z potomstwa tych, których zabraliśmy do Arki wraz z Noem, jak i z potomstwa Abrahama i Izraela. Oni są spośród tych, których wybraliśmy i którymi kierowaliśmy. Kiedy przedstawiano im Znaki od Pana Miłosiernego, padali na twarz przed Allahem i płakali. 60. Po nich jednak nadeszło złe pokolenie, które zaniedbało Modlitwy i szło ze swymi przyziemnymi pragnieniami. Zatem ci spotkają się ze zniszczeniem. 61. Z wyjątkiem tych, którzy okazują skruchę, wierzą i spełniają dobre uczynki. Ci wejdą do Nieba i ani trochę nie będą skrzywdzeni – 62. Ogrody Wieczności, które Miłosierny Bóg obiecał swoim sługom, choć schowane są jeszcze przed ich wzrokiem. Zaiste, Jego obietnica musi się wypełnić. 63. Oni nie będą w nich słuchać niczego próżnego, lecz tylko pozdrowienie pokoju. W nich będą mieć utrzymanie rano i wieczorem. 64. Takie jest Niebo, które damy w dziedzictwo tym z Naszych sług, którzy są sprawiedliwi. 65. A aniołowie powiedzą im: „Przybywamy wyłącznie z polecenia twego Pana. Do Niego należy wszystko, co jest przed nami, jak i wszystko, co jest za nami, oraz wszystko pomiędzy tym. A Pan twój nie zapomina. 66.” To On jest Panem niebios i ziemi oraz wszystkiego tego, co jest między nimi. Dlatego służ Mu i bądź wytrwały w tej służbie. Czy znasz kogoś Jemu równego?” 67. A człowiek powiada: „Co? Czy, kiedy umrę, będę na nowo podniesiony do życia?” 68. Czyż człowiek nie pamięta, że My stworzyliśmy go przedtem, kiedy jeszcze był niczym? 69. I, na twego Pana, z pewnością z każdej grupy wybierzemy tych, którzy wśród nich byli najbardziej uparci w buncie przeciwko Bogu Miłosiernemu. 71. I, zaiste, My najlepiej znamy tych, którzy zasługują na spalenie tam. 72. I nie ma wśród was takiego, kto nie przybyłby tam. To jest absolutny dekret twego Pana. 73. I oszczędzimy sprawiedliwych, grzeszników zaś pozostawimy w nim na kolanach. 74. Kiedy przedstawia się im Nasze wyraźne Znaki, niewierni powiadają do niewiernych: „Powiedzcie nam, która z tych dwóch grup jest lepsza, jeśli chodzi o pozycję, oraz która wywiera większe wrażenie, jeśli chodzi o towarzyszy?” 75. Ileż pokoleń zniszczyliśmy przed nimi, które lepiej miały się od nich w bogactwie i lepiej się prezentowały. 76. Powiedz: „Bóg Miłosierny udziela tym, którzy błędzą, zwłoki na pewien czas aż do chwili, kiedy ujrzą to, co im zagraża – czy to będzie kara czy też ostatnia Godzina – uświadomią sobie, kto jest gorszy w kwestii pozycji i słabszy w sile”. 77. Allah powiększa przewodnictwo tych, którzy za przewodnictwem idą. A te dobre uczynki, które trwają, są najlepsze w oczach twego Pana, jeśli chodzi o nagrodę oraz jeśli chodzi o ostateczny koniec. 78. Czyż nie widziałeś tego, który nie wierzy w Nasze Znaki i powiada: „Z pewnością otrzymam wielkie bogactwo i dzieci?” 79. Czyż on posiada wiedzę o niewidzialnym lub przyjął obietnicę od Pana Miłosiernego? 80. Zaiste, nie! Zapijemy to, co mówi, i przedłużymy jego karę. 81. My odziedziczymy po nim wszystko to, o czym mówi, przybędzie do Nas samotny. 82. Wzięli sobie innych bogów poza Allahem, aby byli oni źródłem honoru i władzy dla nich. 83. Ależ nie! Odrzucają ich cześć i będą ich przeciwnikami. 84. Czy nie widzisz, że posyłamy szatanów przeciwko niewiernym, podburzając ich do aktów nieposłuszeństwa? 85. Zatem nie śpiesz się przeciwko nim. My zachowujemy pełen zapis ich poczynań. 86. Pomyśl o dniu, kiedy My zgromadzimy sprawiedliwych przed Bogiem Miłosiernym jako uhonorowanych gości, 87. A winnych wrzucimy do Piekła jak stado spragnionych wielbłądów. 88. Nikt nie będzie miał mocy wstawiennictwa oprócz tego, kto otrzymał obietnicę od Miłosiernego Boga. 89. i powiadają: „Miłosierny Bóg wziął sobie syna”. 90. Niechybnie wypowiedzieliście rzecz najbardziej ohydną. 91. Niebo mogłoby od tego pęknąć, a ziemia rozstać się, góry zaś rozpaść się na kawałki. 92. Albowiem przypisują syna Bogu Miłosiernemu. 93. Nie wypada Bogu Miłosiernemu, aby brał sobie syna. 94. Nie ma takiego w niebiosach i na ziemi, który nie przybyłby do Boga Miłosiernego jako niewolnik. 95. Zaprawdę, On obejmując ich swoją wiedzą i wszystkich dokładnie policzył. 96. I

każdy z nich przybędzie do Niego w Dniu Zmartwychwstania samotny. 97.Ci, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki – Miłosierny Bóg stworzy dla nich głęboką miłość. 98.Zatem My uczyniliśmy Koran łatwym w twoim języku, abyś mógł przekazać przy jego pomocy dobrą nowinę ludziom sprawiedliwym oraz przy jego pomocy ostrzec ludzi swarliwych. 99.Ileż pokoleń zniszczyliśmy przed nimi! Czy spostrzegasz choć jednego z nich lub słyszysz choćby ich szeptać?

20. TĀ HĀ (objawione przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Tā Hā. 3.Nie Nie zesłaliśmy ci Koranu, abyś się smucił, 4.Lecz jako przypomnienie dla tego, który okazuję bojaźń przed Bogiem 5.Oraz jako objawienie od Tego, który stworzył ziemię i wysokie niebiosy. 6.On jest tym Miłosiernym Bogiem, który stanowczo zasiadł na tronie. 7.Do niego należy wszystko, co jest w niebiosach, jak i wszystko, co jest na ziemi oraz to, co jest między nimi, oraz to, co znajduje się poniżej wilgotnego podglebia. 8.I kiedy przemawiasz głośno, On to słyszy, jak i wtedy, gdy mówisz półgłosem, albowiem On zna tajemne myśli człowieka oraz to, co jest jeszcze bardziej ukryte. 9.Allach – nie ma boga oprócz Niego. Do Niego należą najpiękniejsze imiona. 10.I czy otrzymałeś historię Mojżesza? 11.Kiedy ujrzał ogień i rzekł do swej rodziny: „Zaczekajcie, widzę ogień. Może będę mógł przynieść wam jedną głównię lub znajdę przy tym ogniu przewodnictwo”. 12.A kiedy zbliżył się doń, zawołał do niego głos: „O Mojżeszu, 13.”Zaprawdę, Jam jest twoim Panem. Zdejmij więc swoje buty, albowiem znajdziesz się w świętej Dolinie Tuwā. 14.” I to Ja sam ciebie wybrałem, więc wysłuchaj tego, co jest ci objawiane. 15.”Zaprawdę, Jam jest Allach. Nie ma boga poza Mną, więc czcij Mnie jednego i przestrzegaj Modlitwy na Moją pamiątkę. 16.”Zaiste, Godzina nadchodzi i Ja zamierzam ją zmanifestować, aby każdej duszy odplącono za jej wysiłek. 17.”Zatem nie pozwól, aby ten, kto nie wierzy i podąża za swymi przyziemnymi pragnieniami, odwiódł cię od wiary, inaczej zginiesz. 18.”Cóż tam masz w swej prawej dłoni, o Mojżeszu?” 19.Mojżesz rzekł: „Oto moja laska, wspieram się na niej i strącam nią liście dla moich owiec i dla innych celów też jej używam”. 20.bóg rzekł: „rzuć ją na ziemię, o Mojżeszu”. 21.Ten zatem rzucił ją i – spójrz! – po ziemi pełzał wąż. 22.Bóg rzekł: „Weź go do ręki, a nie obawiaj się. Przywrócimy jej pierwotny kształt. 23.”Włóż swą dłoń pod pachę, a wyjmiesz ją białą, choć bez choroby – jeszcze jeden Znak, 24.”Abyśmy mogli wskazać ci niektóre z Naszych większych Znaków. 25.”Idź do Faraona, on zaiste przekroczył już wszelkie dopuszczalne granice”. 26.Mojżesz powiedział: „Panie mój, powiększ moja pierś 27.”I uczyni moje zadanie łatwym 28.”Oraz rozwiąż węzeł, jaki znajduje się na moim języku, 29.”Aby zrozumieli moja mowę. 30.”I daj mi pomocnika spośród mojej rodziny – 31.”Aarona, mojego brata. 32.”Powiększ moją siłę dzięki niemu 33.”I niechaj dzieli moje zadanie wraz ze mną, 34.”Abyśmy mogli wielce Ciebie wychwalać 35.”I dobrze o Tobie pamiętać. 36.”Tyś niechybnie Wiecznym naszym Strażnikiem”. 37.bóg rzekł: „Modlitwa twoja została wysłuchana, o Mojżeszu. 38.”A wyświadczyliśmy ci łaskę również w innym czasie, 39.”Kiedy matce twojej objawiliśmy to, co było ważnym objawieniem, a mianowicie: 40.”Włóż go do kosza i umieść go w wodzie rzeki, a wówczas rzeka wyrzuci go na brzeg, a tam ten, kto jest Moim wrogiem, zajmie się nim”. I obdarzyłem cię swoją miłością, a uczyniłem to, abyś mógł być postawiony przed Moimi oczami; 41.”Kiedy nadeszła twoja siostra i powiedziała: <<Czy mam cię skierować do tego, kto zajmie się nim?>> Zatem zwróciliśmy cię twojej matce, aby uspokoiło się jej oko oraz aby nie żaliła się. A ty zabiłeś człowieka, lecz My uwolniliśmy cię od żalu. Potem wypróbowaliśmy cię na różne sposoby. I czekałeś przez kilka lat wśród ludu Madian. Wtedy osiągnąłeś wymaganą normę, o Mojżeszu, 42.”Ja zaś wybrałem ciebie dla siebie samego. 43.”Idź, ty i twój brat, z moimi Znakami i nie słabnij w pamiętaniu o Mnie. 44.”Idźcie obaj do Faraona, albowiem on przekroczył wszelkie granice. 45.”Lecz przemawiajcie doń uprzejmymi słowami, może przypadkiem zastanowi się lub przerazi”.

46. Oni odrzekli: „Panie nasz, obawiamy się, aby nie dopuścił się jakiego występku przeciwko nam albo żeby nie przekroczył wszelkich granic w prześladowaniu nas”. 47. Bóg rzekł: „Nie bójcie się, albowiem Ja jestem z wami. Ja słyszę i widzę”. 48. „Idźcie zatem do niego obaj i powiedzcie: „Jesteśmy Posłańcami od twego Pana, pozwól więc Dzieciom Izraela odejść wraz z nami i nie męcz już ich. Niechybnie przynieśliśmy ci wielki Znak od twego Pana. Niechaj pokój będzie z tym, kto idzie za przewodnictwem. 49. „Naprawdę zostało nam objawione, że kara spadnie na tego, kto odrzuci Posłannictwo Boże i odwróci się”. 50. Faraon powiedział: „Któż zatem jest Panem was dwóch, o Mojżeszu?” 51. Mojżesz rzekł: „Naszym Panem jest Ten, który wszelkiej rzeczy dał jej właściwy kształt, a potem poprowadził ją ku jej właściwej funkcji”. 52. Faraon powiedział: „Jaki będzie los poprzednich pokoleń?” 53. Mojżesz rzekł: „Wiedza o tym jest u mego Pana, zachowana w Księdze. Mój Pan ani nie myli się, ani nie zapomina. 54. „On jest Tym, który ziemię uczynił dla was łożem i sprawił, że przez nią prowadzą dla was drożki. On jest Tym, który zesłał z nieba deszcz i dzięki niemu My powodujemy, że rosną wszelkiego rodzaju rośliny parami. 55. „Spożywajcie i paście swoje bydło. Zaprawdę, w tym zawierają się Znaki dla tych, którzy są obdarzeni rozumem”. 56. Z tej oto ziemi My was stworzyliśmy i spowodujemy, że do niej powrócicie. Z niej też – tak uczynimy – podniesiemy was powtórnie. 57. I pokazaliśmy Faraonowi Nasze Znaki, wszystkie, lecz on odrzucił je i nie chciał uwierzyć. 58. Powiedział: „Czy przybyłeś do nas, o Mojżeszu, aby wyprowadzić nas z naszej ziemi przy pomocy magii?” 59. „My jednak przedstawimy ci taką samą magię, więc umów się z nami tak, abyśmy nie zawiedli – ani my, ani ty – w miejscu odpowiadającym nam wszystkich”. 60. Mojżesz rzekł: „Spotkanie to odbędzie się w dniu święta. I niechaj wasi ludzie zbiorą się, kiedy słońce stanie wysoko”. 61. Wówczas faraon odszedł i przyjął jego plan, później zaś przybył na umówione miejsce. 62. Mojżesz rzekł do nich: „Biada wam, nie wypowiadajcie kłamstwa przeciwko Allachowi, aby nie zniszczył was jakąś karą, a z całą pewnością ten, kto wymyśla kłamstwo, zginie”. 63. Wtedy ci omówili swą sprawę między sobą i zastanawiali się potajemnie. 64. Powiedzieli: „Zapewne, ci dwaj to czarodzieje, którzy starają się wyprowadzić was z waszej ziemi dzięki ich magii oraz starają się zniszczyć wasz najlepszy sposób życia. 65. „Dlatego ułóżcie swój plan, a później podejdźcie grupą. Zaiste, ten, który dzisiaj uzyska przewagę, temu będzie się dobrze wiodło”. 66. Oni rzekli: „O Mojżeszu, albo ty rzucasz pierwszy albo pierwsi będziemy rzucać my”. 67. Mojżesz rzekł: „Nie, rzucajcie wy”. Lecz oto ich sznury i ich laski wydały mu się, dzięki ich magii, jakby biegały dookoła. 68. Mojżesz przeraził się w myślach. 69. My powiedzieliśmy: „Nie obawiaj się, albowiem ty zwyciężysz. 70. „rzuć to, co masz w prawej ręce. To połknie to, co zrobią oni, albowiem to, co oni robią, jest tylko sztuczką magiczną. Czarownik nie odniesie sukcesu, bez względu na to, co uczyni. 71. Później urzeczywistnienie prawdy spowodowało, że czarownicy upadli na twarze. I rzekli: „Wierzymy w Pana Aarona i Mojżesza”. 72. Faraon rzekł: „Czy wierzycie w niego, zanim wam na to pozwoliłem? Ten musi być waszym dowódcą, kto nauczył was czarów. Dlatego z pewnością obetnę wam ręce i stopę po przeciwnych stronach ciała i z pewnością ukrzyżuję was na pniach palm. Wtedy dowiecie się, który z nas jest w stanie nałożyć sroższą i bardziej trwałą karę”. 73. Powiedzieli: „Nie wybierzemy ciebie wobec wyraźnych Znaków, jakie otrzymaliśmy, ani nie postawimy ciebie ponad Tym, który nas stworzył. Zatem rozkaż, co pragniesz rozkazać, albowiem możesz rozkazywać jedynie to, co dotyczy życia doczesnego. 74. „Zaiste, uwierzyliśmy w Naszego Pana, aby mógł nam przebaczyć nasze grzechy oraz wybaczyć nam przebaczyć nasze grzechy oraz wybaczyć nam naszą magię, do praktykowania której zmusiłeś nas. A jest Allach Najlepszym i Najbardziej Trwałym”. 75. Zaprawdę, ten, kto przychodzi do swego Pana jako grzesznik – na niego czeka Piekło. Ten nigdy w nim nie umrze ani nie będzie żył. 76. Lecz ten, który przybywa do Niego jako wierzący, spełniwszy dobre uczynki – dla takich są najwyższe wyróżnienia – 77. Ogrody Wieczności, pod

którymi płyną strumienie – zamieszkają w nich na wieki. Oto zapłata dla tych, którzy żyją w czystości. 78. I pokierowaliśmy Mojżeszem dzięki objawieniu: „Zabierz Moje sługi nocą i uczyni dla nich suchą drogę poprzez morze, nie obawiając się pojmania, ani czegokolwiek innego”. 79. Wtedy Faraon gonił ich ze swym wojskiem, a wody morza całkowicie ich zakryły. 80. Faraon sprowadził swój lud z drogi i nie kierował nim właściwie. 81. O dzieci Izraela, wybawiliśmy was przed waszym wrogiem i zawarliśmy z wami przymierze po prawej stronie Góry, jak i zesłaliśmy wam Mannę i Salwā. 82. I napomnieliśmy was: „Spożywajcie spośród dobrych rzeczy, które wam daliśmy, a nie grzeszcie w tym, aby Mój gniew nie spadł na was. Ten zaś, na którego spłynie Mój gniew, zginie. 83.” Lecz, zaiste, Jam jest Wszechwybaczący wobec tego, kto okazuje skruchę, wierzy i spełnia sprawiedliwe uczynki, a potem korzysta z przewodnictwa”. 84. Kiedy Mojżesz przybył na umówione spotkanie ze swym Panem, On rzekł: „Co spowodowało, że tak pośpiesznie oddaliłeś się od twego ludu, o Mojżeszu?” 85. Ten powiedział: „Oni idą tuż za mną, ja zaś pośpieszyłem do Ciebie, mój Panie, aby sprawiło Ci to radość”. 86. Bóg rzekł: „Wypróbowaliśmy twój lud podczas twej nieobecności i Sāmīrī sprowadzili go z właściwej drogi”. 87. Zatem Mojżesz powrócił do swego ludu zły i smutny i rzekł: „O ludu mój, czy Pan wasz nie przyobiegał wam czegoś wspaniałego? Czy zatem czas spełnienia tej obietnicy wydawał się wam zbyt długi albo może zapragnęliście, aby spadł na was gniew waszego Pana, skoro złamaliście dane mi słowo?” 88. Odrzekli: „Nie złamaliśmy danego ci słowa z samych siebie, lecz zostaliśmy obciążeni ciężarem ozdób ludu i odrzuciliśmy je, a i podobnie odrzucili je Sāmīrī”. 89. Potem uczynił on im cielca – jego wizerunek – wydający niski głos. Potem on i jego towarzysze powiedzieli: „Oto wasz bóg oraz bóg Mojżesza, on jednak o nim zapomniał i pozostawił go za sobą”. 90. czyż nie widzieli, że nie mógł on udzielić im odpowiedzi oraz że nie posiadał mocy, by im szkodzić lub czynić dobro? 91. Aaron zaś powiedział im przed powrotem Mojżesza: „O ludu mój, zostałeś jedynie wypróbowany poprzez tego cielca. Zaiste, Pan Miłosierny jest waszym Panem, więc idźcie za mną i bądźcie posłuszni moim nakazom”. 92. Oni odrzekli: „Nie przestaniemy go czcić aż do powrotu Mojżesza”. 93. Mojżesz rzekł: „O Aaronie, co cię powstrzymało, kiedy zobaczyłeś, iż zboczyli z drogi, 94.” Przed pójściem za mną? Czy zatem nie okazałeś posłuszeństwa mojemu nakazowi?” 95. Aaron odpowiedział: „Synu mojej matki, nie chwytaj mnie za brodę ani za włosy na głowie. Bałem się, żebyś nie powiedział: <<Wywołałeś podział między Dziećmi Izraela i nie zczekałeś na moje słowo>>”. 96. Mojżesz rzekł: „Jakie zatem macie wytłumaczenie, o Sāmīrī?” 97. rzekł: „zrozumiałem to, czego oni nie zrozumieli. Przyjąłem tylko część tego, co wpajał Posłaniec (Mojżesz), lecz i to również odrzuciłem. Oto, co polecił mi mój umysł”. 98. Mojżesz powiedział: „A zatem precz! Przez całe życie będziesz musiał każdemu mówić: „Nie dotykaj mnie, a i jest dla ciebie obietnica kary, która z całą pewnością spełni się. A teraz spójrz na swego boga, którego stałeś się gorącym czcicielem. Z pewnością spalimy go, a później rozrzucimy jego popioły po morzu. 99.” Twoim Bogiem jest wyłącznie Allah – nie ma boga poza Nim. On ogarnia wszystkie rzeczy swoją wiedzą”. 100. Tak zatem przekazujemy ci nowinę o tym, co wydarzyło się przedtem. I daliśmy ci Przypomnienie od Nas. 101. Jeśli kto odwróci się od niego, ten z pewnością będzie dźwigał ogromny ciężar w Dniu Zmartwychwstania, 102. Trwając pod nim. A ciężar ten będzie złem dla nich w Dniu Zmartwychwstania – 103. W dniu, kiedy odezwą się trąby. Tego dnia zbierzemy grzeszników wszystkich razem, niebieskookich. 104. Będą mówić do siebie półgłosem: „Zabawiłeś ledwie dziesięć dni”. 105. My wiemy najlepiej, co oni powiedzą, kiedy ten najlepszy wśród nich pod względem postępowania powie: „Zabawiliście ledwie jeden dzień”. 106. Pytają cię w sprawie gór. Powiedz: „Mój Pan rozwali je na kawałki i rozrzuci je jak pył. 107.” I uczyni z nich jałową, gładką równinę, 108.” Na której nie ujrzyście ani zagłębienia, ani wzniesienia”. 109. Tego dnia pójdą za Wołającym, w którego nauce nie ma zawilości. A wszystkie głosy zostaną uciszone przed Miłosiernym Panem, ty zaś nie usłyszysz

niczego poza stłumionym pomrukiem. 110. Tego dnia na nic zda się wstawiennictwo, z wyjątkiem wstawiennictwa tego, któremu Miłosierny Pan udzieli zezwolenia i z którego słowa wiary jest On zadowolony. 111. On zna wszystko, co jest przed nimi oraz wszystko, co jest za nimi, oni jednak nie są w stanie pojąć tego w swojej wiedzy. 112. A wszyscy wielcy przywódcy ukorzą się przed Żywym Samowystarczalnym i Wszecpodtrzymującym Bogiem. I w samej rzeczy, ten jest zgubiony, kto dźwiga brzemień niegodziwości. 113. Lecz ten, kto spełnia dobre uczynki, będąc wierzącym, nie doświadczy ani niesprawiedliwości, ani straty. 114. tak zatem zesłaliśmy to – Koran w języku arabskim – i wyjaśniliśmy w nim wszelkie ostrzeżenie, aby bali się Boga lub też żeby dzięki niemu pamiętali o Nim. 115. Wielki jest zatem Allah, Król Prawdziwy. A nie śpiesz się z przedstawianiem Koranu przed jego objawieniem do końca, lecz powiadaj tylko: „Panie, ześlij mi więcej wiedzy”. 116. I zaprawdę, zawarliśmy przymierze z Adamem wcześniej, on jednak zapomniał, a nie znaleźliśmy u niego żadnego postanowienia nieposłuszeństwa wobec Nas. 117. I przypomnij sobie, kiedy powiedzieliśmy aniołom: „Podporządkujcie się Adamowi”, a oni wszyscy podporządkowali się. Lecz Iblis nie uczynił tego. On odmówił posłuszeństwa. 118. Wtedy powiedzieliśmy: „O Adamie, oto jest twój wróg i wróg twojej żony, więc nie pozwól, aby was oboje wywiódł z tego ogrodu, abyś nie żałował. 119.” Nakazano już, abyś w nim nie był głodny ani nie chodził nagi 120.” Oraz abyś nie był w nim spragniony ani wystawiony na działanie słońca”. 121. Lecz Szatan podszeptał złe myśli. Powiedział: „A Adamie, czy mam poprowadzić cię do drzewa wieczności oraz do królestwa, które nigdy nie przemija?” 122. Wówczas oni oboje zjedli z niego, tak że ich nagość stała się dla nich widoczna i zaczęli okrywać się liśćmi z tego ogrodu. A Adam nie przestrzegał nakazu swego Pana, więc jego życie stało się żalosne. 123. Potem jego Pan wybrał go na obiekt swojej litości i zwrócił się doń w swej łasce i pokierował nim. 124. Bóg rzekł: „Odejdźcie stąd oboje. Niektórzy z was będą sobie wzajemnie wrogami. A jeśli przyjdzie do was przewodnictwo ode Mnie, wówczas ten, kto pójdzie za nim, nie zejdzie z drogi ani nie będzie żałował. 125.” Jeśli jednak kto odwróci się od pamięci o Mnie, jego życie stanie się ubogie, a w Dniu Zmartwychwstania podniesiemy go z martwych ślepym”. 126. Powie on: „Panie mój, dlaczego podniosłeś mnie z martwych ślepym, skoro przedtem widziałem?” 127. Bóg powie: „Przybywały do ciebie Nasze Znaki, a ty ignorowałeś je, wobec tego teraz podobnie będziesz zignorowany ty sam”. 128. Tak oto odpłacamy temu, który grzeszy przeciwko granicom Prawa Bożego i nie wierzy w Znaki swego Pana. A kara Życia Przyszłego jest nawet sroższa i trwalsza. 129. Czyż nie jest dla nich wskazówką to, jak wiele pokoleń zniszczyliśmy przed nimi, a pośród mieszkań których teraz chodzą? Zaprawdę, w tym zawierają się Znaki dla tych, którzy mają rozum. 130. I gdyby nie słowo wypowiedziane już przez ich Pana oraz gdyby nie ustalony już termin, ich kara byłaby przejmująca. 131. Zatem znoś cierpliwie to, co mówią i wychwalaj swego Pana Jego chwałą przed wschodem słońca i przed jego zachodem. I wychwalaj Go w godzinach nocy oraz we wszystkich częściach dnia, abyś odnalazł prawdziwe szczęście. 132. I nie wysilaj swoich oczu z powodu tego, czym obdarzyliśmy niektóre ich grupy ze splendoru świata doczesnego, by dzięki temu móc ich wypróbować. Zabezpieczenie Twego Pana jest lepsze i trwalsze. 133. I zachęcaj lud do Modlitwy i sam w niej trwaj. Nie prosimy cię, żebyś dawał, albowiem to My tobie dajemy. Dobry zaś koniec jest dla tych, którzy chronią się przed złem. 134. I powiadają: „Dlaczego nie przyniesie on nam Znak od jego Pana?” Czyż nie otrzymali wyraźnego dowodu tego, co zawarte jest w poprzednich Księgach? 135. A gdybyśmy zniszczyli ich karą przed nadejściem tego Posłańca, z pewnością powiedzieliby: „Panie nasz, dlaczego nie przysłałeś nam Posłańca, abyśmy mogli wypełniać Twoje rozkazy zanim zostaliśmy poniżeni i popadliśmy w niełaskę?” 136. Powiedz: „Každy czeka. Dlatego czekajcie i wy, a wkrótce dowiedzie się, który jest ludem właściwej drogi i kto idzie za prawdziwym przewodnictwem, kto zaś nie.

21. AL-ANBIYĀ' (objawione przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Rozliczenie ludzi jest już blisko, a jednak odwracają się nie zważając. 3.Nie otrzymują od swego Pana żadnego nowego napomnienia, lecz słuchają go, jednocześnie wysmiewając się zeń. 4.A ich serca są niepomne. Oni – grzesznicy – naradzają się potajemnie i powiadają: „Czy ten człowiek jest czymś więcej niż śmiertelnikiem tak jak my sami? Czy zatem poddacie się jego czarom z otwartymi oczami?” 5.W odpowiedzi na to Prorok powiedział: „Pan mój wie, co jest wypowiedane w niebie i na ziemi. On jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący”. 6.Nie, oni mówią: „To tylko pomyłone sny. Nie, on wymyślił to sam. Nie, on jest raczej poetą. Niechaj zatem przyniesie nam Znak, tak jak i poprzedni Prorocy wysyłani byli ze Znakami”. 7.Żadne miasto przed nimi, które zniszczyliśmy, nie uwierzyło. Czy zatem oni uwierzą? 8.i przed tobą nie wysyłaliśmy nikogo innego, jak tylko takich, którym daliśmy objawienie. Zapytajcie zatem ludzi o Przypomnienie, jeśli nie wiecie. 9.Ani nie dawaliśmy im ciał, które nie przyjmowały pożywienia, a i nie mieli oni żyć wiecznie. 10.Potem spełniliśmy daną im obietnicę i uratowaliśmy ich wraz z tymi, w których znajdowaliśmy upodobanie, a niszczyliśmy grzeszników. 11.Teraz zesłaliśmy wam Księgę, która mówi o waszym wywyższeniu. Czyż zatem nie pojmujecie? 12.O, ileż miast, które postępowały grzesznie, całkowicie zniszczyliśmy, a po nich powołaliśmy inne ludy. 13.i kiedy zrozumieli Naszą karę – patrz! – zaczęli od niej uciekać. 14.Wówczas powiedzieliśmy: „Nie uciekajcie, lecz powróćcie do zbytku, którym radowaliście się, oraz do swoich domów, aby wypytano was o wasze postępowanie”. 15.Powiedzieli: „Biada nam, istotnie byliśmy grzesznikami!” 16.I było to ich wołaniem aż do czasu, gdy zrównaliśmy ich z ziemią, zniszczyliśmy. 17.A nie stworzyliśmy nieba i ziemi i tego, co jest między nimi dla zabawy. 18.gdybyśmy zechcieli zabawić się, to zaiste znaleźlibyśmy to w tym, co jest z Nami, jeśli mielibyśmy w ogóle czynić coś takiego. 19.Nie, ciskamy prawdą w fałsz, a ten rozbija swą głowę, i – spójrz! – ginie. I biada wam z powodu tego, co przypisujecie Allahowi. 20.Do Niego należy wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi. A ci, którzy są przy Nim, nie gardzą Jego czią ani się nią nie męczą. 21.Oni wychwalają Go dzień i noc i nie tracą sił. 22.Czy wzięli sobie bogów z ziemi, którzy podnoszą z martwych? 23.Gdyby poza Allahem byli w niebiosach i na ziemi inni bogowie, wtedy z pewnością wszyscy popadliby w ruinę. Zatem chwała Allahowi, Panu Tronu, który jest wysoko ponad tym, co Mu przypisują. 24.Jego nie sposób wypytywać, jeśli chodzi o to, co czyni, oni jednak będą wypytywani. 25.Czy wzięli sobie bogów poza Nim? Powiedz: „Dajcie dowód. Ten oto Koran jest źródłem honoru dla tych, którzy są ze mną, jak i źródłem honoru dla tych, co przede mną”. Nie, większość z nich nie zna prawdy i dlatego odwracają się. 26.I nie wysyłaliśmy przed tobą Posłańca, by mu wcześniej nie objawić: „Nie ma boga oprócz Mnie, więc czcij Mnie jednego”. 27.A oni powiadają: „Miłosierny Bóg wziął sobie syna”. On jest Święty. Nie, ci, których oni tak określają, są wyłącznie Jego uszanowanymi sługami. 28.Oni nie przemawiają zanim On nie przemówi i wypełniają tylko Jego przykazania. 29.On wie, co jest przed nimi i co jest za nimi, a oni nie wstawiają się za nikim z wyjątkiem tego, kogo On uznaje, i drżą w strachu przed Nim. 30.A jeśliby kto z nich powiedział: „Jestem bogiem oprócz Niego”, temu odpłacimy się Piekłem. W ten sposób udzielamy zapłaty grzesznikom. 31.czyż niewierni nie widzą, że niebiosa i ziemia były ściśniętą masą, którą My później otworzyliśmy? Z wody zaś uczyniliśmy wszelką żywą istotę. Czyż zatem nie uwierzą? 32.I umieściliśmy na ziemi mocne góry, aby ona nie drżała wraz z nimi, i uczyniliśmy na niej szerokie drogi, aby mogli być dobrze prowadzeni. 33.Niebo uczyniliśmy dachem, dobrze zabezpieczonym, a mimo to oni odwracają się od jego Znaków. 34.On jest tym, który stworzył noc i dzień, słońce i księżyc, a każde spokojnie porusza się po swej orbicie. 35.Nie daliśmy wiecznego życia żadnemu śmiertelnikowi przed tobą. Gdybyś ty miał umrzeć, to czy oni będą tu żyć na wieki? 36.Każda

dusza posmakuje śmierci. Wypróbujemy was złem i dobrem na zasadzie próby. I do nas powrócicie. 37. A kiedy widzą cię niewierni, żartują sobie tylko z ciebie i powiadają: „Czy to jest ten, który mówi bez sensu o waszych bogach?” A jednak to oni sami wypierają się wspomnienia o Miłosiernym Bogu. 38. Człowiek stworzony jest z pośpiechu. Ja zapewne ukazę wam Moje Znaki, lecz nie proście Mnie, bym się śpieszył. 39. I powiadają: „Kiedy zostanie spełniona ta obietnica, jeśliście prawdomówni?” 40. Gdybyż tylko niewierni znali czas, kiedy nie będą w stanie powstrzymać ogień przed ich twarzami i przed ich plecami, a nikt im nie pomoże. 41. Nie, to na nich spadnie znieca i całkowicie ich zaskoczy. A nie będą w stanie tego odrzucić ani nie będzie im udzielona zwłoka. 42. rzeczywiście szydzono z Posłańców przed tobą, lecz to, z czego szydzili, ogarnęło tych, którzy drwili. 43. powiedz: „Kto może obronić was w nocy i w dzień przed Bogiem Miłosiernym?” A jednak odwracają się od pamięci o ich Panu. 44. czyż mają jakichś bogów, którzy mogliby obronić ich przede Mną? Nie potrafią sami sobie pomóc ani też nikt nie przyjdzie im z pomocą przeciwko Mnie. 45. Nie, daliśmy tym i ich ojcom dobre rzeczy tego świata aż ich życie stało się dla nich zbyt długie. Czyż nie widzą, że My nawiedzamy ten kraj, ograniczając go od strony jego otaczających granic? Czy i wówczas mogą być zwycięzcami? 46. Powiedz: „Ostrzegam was wyłącznie zgodnie z objawieniem Bożym”. Lecz przecież głusi nie słyszą wołania, kiedy się ich ostrzega. 47. I jeżeli dotknie ich zaledwie tchnienie kary ich Pana, z pewnością wykrzykną: „biada nam! W istocie byliśmy grzesznikami”. 48. I ustawimy sprawiedliwe szale w dniu Zmartwychwstania, aby żadna dusza nie została skrzywdzona nic a nic. I gdyby to miała być waga nasionka gorczycy, ujawnimy ją. Wszak My wystarczymy jako rachmistrz. 49. A daliśmy Mojżeszowi i Aaronowi Wnikliwość, Światło i Przypomnienie dla sprawiedliwych – 50. Tych, którzy okazują bojaźń przed ich Panem w ukryciu i którzy boją się Godziny Sądu. 51. A ten Koran, który zesłaliśmy, jest błogosławionym Przypomnieniem. Czyż zatem odrzucicie go? 52. Przedtem zaś daliśmy Abrahamowi przewodnictwo i dobrze go znaleźliśmy. 53. Kiedy rzekł do swego ojca i jego ludu: „Cóż to za wizerunki, którym tak jesteście oddani?” 54. Oni odpowiedzieli: „Czcili ich nasi ojcowie”. 55. Ten rzekł: „Zatem i wy, i wasi ojcowie niechybnie byliście w błędzie”. 56. Oni odpowiedzieli: „Czy rzeczywiście prawdą jest to, co nam przynosisz, czy może sobie żartujesz?” 57. On odrzekł: „Nie, wasz Pan jest Panem niebios i ziemi, jest tym, który je stworzył. Ja zaś jestem jednym z tych, którzy dają temu świadectwo.” 58. „I, na Allacha, niechybnie będę knuł przeciwko waszym bożkom po tym, jak odwrócicie się i odejdziecie”. 59. Pogruchotał je więc na kawałki – wszystkie z wyjątkiem najważniejszego, aby mogli doń powrócić. 60. Powiedzieli: „Kto uczynił to naszym bogom? Zaiste, jest on grzesznikiem”. 61. Niektórzy inni powiedzieli: „Słyszeliśmy, jak pewien chory człowiek mówił o nich. Nazywają go Abraham”. 62. Powiedzieli: „zatem przyprowadźcie go przed oblicze tego ludu, aby mógł przeciwko niemu zaświadczyć”. 63. Potem rzekli do Abrahama: „czy to ty jesteś tym, który uczynił to naszym bogom, o Abrahamie?” 64. On odpowiedział: „Hm, ktoś to z pewnością uczynił. Oto najważniejszy z nich. Zapytajcie zatem ich, o ile potrafią mówić”. 65. Wtedy oni odwrócili się do siebie nawzajem i rzekli: „To wy sami jesteście z pewnością winni”. 66. Tak zatem musieli spuścić głowy ze wstydu i powiedzieli do Abrahama: „Ty niechybnie wiedziałeś, że ci nie przemówią”. 67. On rzekł: „Czy zatem poza Allahem czcicie tego, kto nie jest w stanie wam pomóc ani wam zaszkodzić? 68. Niechaj zatem spadnie wstyd na was oraz na to, co czcicie oprócz Allacha! Czy nie rozumiecie?” 69. Powiedzieli: „Spal go i udziel pomocy twoim bogom, jeśli w ogóle chcesz coś zrobić”. 70. Powiedzieliśmy: „o ogniu, ty stań się źródłem spokoju i bezpieczeństwa dla Abrahama!” 71. Oni knuli zły plan przeciw niemu, lecz My uczyniliśmy ich najbardziej przegranymi. 72. Wybawiliśmy jego i Lotę i wyprowadziliśmy ich do kraju, któremu pobłogosławiliśmy dla tych ludów. 73. I daliśmy mu Izaaka oraz wnuka, Jakuba, i wszystkich ich uczyniliśmy sprawiedliwymi. 74. I uczyniliśmy ich przywódcami, którzy prowadzili ich

lud dzięki Naszym przykazaniom, jak i zesłaliśmy im objawienie, zachęcając do spełnienia dobrych uczynków, przestrzegania Modlitwy i dawania jałmużny. I czcili wyłącznie Nas. 75.A Lotowi daliśmy mądrość i wiedzę. Wybawiliśmy go z miasta, które dopuszczało się obrzydliwości. Był to zaiste lud niegodziwy i zbuntowany. 76.I dopuściliśmy go do Naszej łaski. Zaiste, był on jednym ze sprawiedliwych. 77.I przypomnij sobie Noego, kiedy zwrócił się do Naszej łaski. Zaiste, był on jednym ze sprawiedliwych. 77.i przypomnij sobie Noego, kiedy zwrócił się do Nas niegdyś, a My wysłuchaliśmy jego modlitwy i wybawiliśmy jego i jego rodzinę przed wielkim niebezpieczeństwem. 78.I pomogliśmy mu przeciwko ludowi, który odrzucił Nasze Znaki. Zaiste, byli ludźmi niegodziwymi, więc zatopiliśmy ich wszystkich. 79.I przypomnij sobie Dawida i Salomona, kiedy wydawali swe sądy o zbiorach, kiedy pewnej nocy zabłąkały się tam owce pewnego ludu, a My byliśmy świadkiem ich sądów. 80.Daliśmy Salomonowi właściwe zrozumienie sprawy, a każdemu z nich daliśmy mądrość i wiedzę. A Dawidowi podporządkowaliśmy góry i ptaki, by świętowały chwałę Bożą wraz z nim. I to właśnie My wszystko to czyniliśmy. 81.I nauczyliśmy go produkować kolczugi dla was, aby chroniły was przed wzajemną gwałtownością podczas waszych bitw. Czy zatem nie okażecie wdzięczności? 82.A Salomonowi podporządkowaliśmy gwałtowny wiatr. Wiał on na jego rozkaz ku krajowi, któremu My pobłogosławiliśmy. A My posiadamy wiedzę o wszystkich rzeczach. 83.I podporządkowaliśmy mu nurków, którzy dla niego nurkowali oraz wykonywali inne prace poza tym. I to właśnie Mu ich pilnowaliśmy. 84.I przypomnij sobie Joba, kiedy zawołał do swego Pana: „Spadło na mnie nieszczęście, a Tyś jest Najbardziej Litościwy ze wszystkich, którzy okazują litość”. 85.Wysłuchaliśmy więc jego modlitwy i odsunęliśmy nieszczęście, którego doświadczał, i oddaliśmy mu jego rodzinę i jeszcze raz tyle jako łaskę od Nas oraz jako napomnienie dla wyznawców. 86.I przypomnij sobie Izmaela i Idris i Dhu'l-Kifl. Wszyscy oni byli ludźmi cierpliwymi. 87.Dopuszciliśmy ich do Naszej łaski. Zaiste, byli oni spośród sprawiedliwych. 88.Przypomnij sobie Dhu'l-Nūn, kiedy odszedł zagniewany, a był przekonany, że nie ześlemy nań nieszczęścia, i zawołał spośród swej niedoli: „Nie ma boga poza Tobą – Tyś jest Święty. W istocie byłem jednym z grzeszników”. 89.Wysłuchaliśmy więc jego modlitwy i uwolniliśmy go od jego niedoli. W ten sposób uwalniamy prawdziwych wiernych. 90.I przypomnij sobie Zachariasza również, kiedy zawołał do swego Pana: „Panie mój, nie zostawiaj mnie samego, Tyś bowiem jest Najlepszym z dziedziców”. 91.Wysłuchaliśmy zatem jego modlitwy i daliśmy mu Jana oraz uleczyliśmy jego żonę z niepłodności. Rywalizowali ze sobą w dobrych dziełach i zwracali się do Nas w nadziei i strachu oraz okazywali przed Nami pokorę. 92.I przypomnij sobie tę, która chroniła swej czystości, więc tchnęliśmy w nią z Naszego Słowa i uczyniliśmy ją i jej syna Znakiem dla wszystkich ludów. 93.Zaprawdę, Wasza społeczność jest jedną społecznością, Ja zaś jestem waszym Panem, więc czcicie Mnie. 94.A oni rozdzielają się między sobą i wszyscy do Nas powrócą. 95.Jeżeli zatem ktoś będzie spełniać dobre uczynki i będzie wierzącym, jego wysiłki nie zostaną odrzucone, a My z pewnością je zapiszemy. 96.Niezmiennym prawem miasta, które zniszczyliśmy, jest to, że nie powrócą. 97.Tak się stanie, nawet jeśli Gog i Magog będą wypuszczone i będą śpieszyć z każdego wzgórza i szczytu każdej fali. 98.A spełnienie obietnicy Bożej zbliża się. Zatem zważajcie, ci którzy nie wierzą, wytrzeszczą oczy i zawołają: „Biada nam! W istocie nie zważaliśmy na to. Nie, byliśmy grzesznikami”. 99.Zostanie im powiedziane: „Zaiste, wy oraz to, co czcicie oprócz Allacha, jesteście paliwem dla Piekła. Wszyscy do niego przyjdziecie”. 100.Jeśli ci, jak twierdzicie, byli bogami, nie weszliby tutaj. A zamieszkają tu wszyscy. 101.Ich losem tam będą jęki, a nie będą tam słyszeć niczego innego. 102.Lecz jeśli chodzi o tych, dla których obietnica dobrej zapłaty już od Nas wyszła – ci będą od tego miejsca oddaleni. 103.Oni nie będą słyszeć najmniejszego stamtąd dźwięku i zamieszkają w takim stanie, jakiego pragną ich dusze. 104.Nie będzie ich trapił Wielki Strach, a spotkają się z nimi aniołowie mówiąc: „Oto dzień,

który wam obiecano”. 105.”dzień, w którym zwiniemy niebiosa tak jak skryba zwija swe pisane zwoje”. Tak jak zaczęliśmy Nasze pierwsze stworzenie, podobnie powtórzmy je – oto obowiązująca nas obietnica. Niechybnie jej dotrzemy. 106.I napisaliśmy już w Księdze Dawida, po Przypomnieniu, że moi sprawiedliwi słudzy odziedziczą ten kraj. 107.Zaiste w tym zawarte jest posłannictwo dla ludu, który czci Boga. 108.I zesłaliśmy cię jako łaskę dla wszystkich ludów. 109.Powiedz: „Zaiste, zostało mi objawione, że wasz Bóg jest Jednym Bogiem. Czy zatem podporządkujecie się?” 110.Jeśli jednak odwrócą się, powiedz: „Wszystkich was ostrzegłem jednakowo i nie wiem, czy to, co wam obiecano, jest blisko czy daleko. 111.”Zaprawdę, On wie, co jest jawne w mowie, oraz On wie to, co skrywacie. 112.”I nie wiem, czy to jest waszą próbą czy tylko chwilową radością”. 113.I rzekł Prorok: „Panie mój, osądź w prawdzie. Pan nasz jest Bogiem Miłosiernym, którego pomocy szuka się przeciwko temu, co otrzymujecie”.

22. **AL-HAJJ** (objawiony częściowo przed a częściowo po Hijrah)

1.w IMIĘ Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.O ludu, bój się swego Pana. Zaprawdę, trzęsienie ziemi tej Godziny to rzecz straszliwa. 3.W dniu, kiedy je ujrzycie, każda karmiąca niewiasta zapomni o swym osesku, a każda niewiasta ciężarna zrzuci swoje brzemię. A ty ujrzysz mężczyzn jakby byli pijani, podczas gdy pijani nie będą, lecz zaiste sroga będzie kara Allacha. 4.Wśród ludzi są tacy, którzy spierają się w kwestii Allacha, choć nie mają wiedzy, i idą śladem każdego zbuntowanego szatana. 5.Względem którego postanowione jest, że jeżeli ktoś się z nim zaprzyjaźni, tego on sprowadzi z drogi i powiedzie ku cierpieniom Ognia. 6.O ludu, jeżeli wątpicie w Zmartwychwstanie, to weźcie pod rozważenie fakt, że My rzeczywiście stworzyliśmy was z pyłu, potem z kropli nasienia, potem z zakrzepłej krwi, potem z kawałka mięsa, a po części nie uformowanych po to, aby zmanifestować wam Naszą potęgę. My czynimy, że to, co pragniemy, pozostaje w łonach przez wyznaczony czas. Następnie dajemy wam życie jako dzieciom. Później wychowujemy was, abyście mogli osiągnąć wiek pełen siły. Są wśród was tacy, którzy umierają w sposób normalny, jak i tacy wśród was, którzy czekają aż do najgorszej części życia z takim rezultatem, że nie wiedzą niczego, choć przedtem posiadali wiedzę. I widzisz ziemię bez życia, lecz kiedy zsyłamy na nią wodę, ona budzi się, nabrzmiewa i daje wzrost wszelkim rodzajom pięknych roślin. 7.Jest tak, albowiem Allah jest Samoegzystujący i Wszecpodtrzymujący oraz ponieważ On jest tym, który zwraca zmarłych do życia, jak i dlatego, iż to On ma władzę nad wszystkimi rzeczami. 8.I ponieważ Godzina niechybnie nadejdzie, nie ma wątpiwości co do tego, oraz ponieważ Allah podniesie z martwych tych, którzy spoczywają w grobach. 9.Wśród ludzi jest i ten, kto spiera się w sprawie Allacha, nie posiadając wiedzy, przewodnictwa i oświecającej Księgi. 10.Odwracając się lekceważąco, by sprowadzić ludzi z drogi Allacha. Na niego czeka niełaska na tym świecie, w Dniu Zmartwychwstania zaś uczynimy, że skosztuje on kary palenia. 11.Jest tak z powodu tego, co wysyłamy twoje ręce przedtem, a Allah nie jest niesprawiedliwy dla swoich sług. 12.I wśród ludzi jest ten, kto służy Allahowi, stojąc, jak to było, na skraju. Wówczas jeśli spotyka go dobro, jest zeń zadowolony. Jeżeli jednak spada na niego próba, powraca do swej poprzedniej drogi. Ten człowiek traci zarówno ten świat, jak i Życie Przyszłe. A jest to niechybnie wyraźna strata. 13.On poza Allahem zwraca się do tego, co ani nie może zaszkodzić ani pomóc. To istotnie nazywa się zboczeniem z drogi. 14.On zwraca się do tego, którego szkoda jest bardziej prawdopodobna niż korzyść. Zły jest zaiste opiekun, jak i zły jest ten, kto się z nim wiąże. 15.Zaprawdę, Allah uczyni, że ci, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, wejdą do Ogrodów, poniżej których płyną strumienie. Zaiste, Allah czyni to, co zechce. 16.Jeżeli kto uważa, że Allah nie pomoże mu na tym świecie i w Życiu Przyszłym, niechaj rozciągnie linę do nieba i niechaj ja odetnie. Następnie niechaj sprawdzi, czy jego narzędzie może usunąć to, co go rozwściecza.

17. Tak zatem zesłaliśmy Koran jako wyraźne Znaki, i, zaiste, Allah prowadzi tego, kogo zechce prowadzić. 18. Jeżeli chodzi o tych, którzy wierzą, Żydów i Sabian, chrześcijan, Magian i bałwochwalców; Zaprawdę, Allah rozsądzi pomiędzy nimi w Dniu Zmartwychwstania. Zaiste, Allah sprawuje pieczę nad wszystkimi rzeczami. 19. Czy nie widzisz, że Allahowi podporządkowuje się wszystko, co jest w niebiosach oraz wszystko, co jest na ziemi, i słońce, i księżyc, i gwiazdy, i góry, i drzewa, i zwierzęta, jak i wielu spośród ludzkości? Istnieje jednak i wielu takich, którzy zasługują sobie na karę. A jeśli ktoś nie spodoba się Allahowi, nikt nie będzie w stanie podnieść go do czci. Zaprawdę, Allah czyni to, czego pragnie. 20. Oto dwie grupy spierających się, którzy nie zgadzają się w kwestii ich Pana. Jeżeli chodzi o tych, którzy nie wierzą, skrojona im będzie szata z ognia, na ich głowy zaś wylana będzie wrząca woda, 21. Przez co, to, co będzie w ich brzuchach, jak i ich skóra, zostaną stopione. 22. Natomiast w formie dalszej kary otrzymają żelazne buławy. 23. I jeśli kiedykolwiek w swej udręce będą próbowali wydostać się z niej, zostaną weń na powrót wprowadzeni. I będzie im powiedziane: „Posmakujcie męki palenia!” 24. Allah jednak uczyni, że ci, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, wejdą do ogrodów, poniżej których płyną rzeki. Będą tam przystrojeni złotymi bransoletami z perłami. Tam ich strój będzie z jedwabiu. 25. Będą oni prowadzeni ku czystej mowie oraz ku drodze Godnego Chwały Boga. 26. Jeżeli chodzi o tych, którzy nie wierzą i powstrzymują ludzi przed drogą Allacha i przed wchodzeniem do Świętego Meczetu, który My wyznaczaliśmy dla korzyści wszystkich ludzi, ci niechaj zostaną mieszkańcami tam lub gośćmi z pustyni. A jeśli kto zechce tam szkodliwie zboczyć z drogi, uczynimy, że posmakuje żalostnej kary. 27. I przypomnij sobie, kiedy przypisaliśmy Abrahamowi miejsce Domu i powiedzieliśmy: „Niczego nie łącz ze Mną i utrzymuj dom Mój w czystości dla tych, którzy dopełniają okrażeń oraz tych, którzy wstają i którzy kłaniają się i padają na twarz w Modlitwie. 28.” Głoś ludziom Pielgrzymkę. Przybędą do ciebie pieszo i na wszelkim nędznym wielbłądzie, idąc z każdej odległości, głęboką drogą, 29.” Aby dać świadectwo korzyściom im danym oraz po to, by wymienić imię Allacha, podczas wyznaczonych dni, nad czworonogami tej klasy bydła, jaką On im dał. Zatem spożywajcie z nich i nakarmcie strapionych i potrzebujących. 30.” Potem niechaj dopełnią swych koniecznych aktów oczyszczenia, niechaj wypełnią swe śluby i okrażą Starożytny Dom”. 31. Oto przykazanie Allacha. Jeżeli kto uzna rzeczy głoszone przez Allacha za święte, to będzie dla niego dobre u Jego Pana. Spożywanie mięsa wszelkiego bydła czyni się prawowitym z wyjątkiem tego, co już zostało ogłoszone w Koranie. Dlatego wystrzegajcie się obrzydliwości bałwochwalstwa oraz strońcie przed wszystkimi słowami nieprawdy, 32. Poświęcając całą waszą wiarę i posłuszeństwo Allahowi oraz nie przypisując Mu niczego. A jeśli kto przypisze cokolwiek Allahowi, spadnie – jak to było – z wysokości, a porwą go ptaki albo wiatr zdmuchnie go do odległego miejsca. 33. Prawdą jest, że jeżeli ktoś szanuje święte Znaki Allacha to, istotnie, bierze się ze sprawiedliwości serca. 34. W ofiarach tych zawierają się korzyści dla was na określony czas, lecz później miejscem składania ofiar będzie Starożytny Dom. 35. Każdemu ludowi wyznaczaliśmy rytuały Ofiary, aby wymieniali imię Allacha nad czworonogami z klasy bydła, które On im dał. Tak zatem twój Bóg jest Bogiem Jedynym, dlatego wszyscy podporządkujcie się Mu. I przekazuj dobrą nowinę pokornym, 36. Których serca napelniają się strachem, gdy wymieniane jest imię Allacha, oraz którzy cierpliwie znoszą wszystko, co na nich spada i którzy przestrzegają Modlitwy i wydają z tego, czym ich obdarzyliśmy. 37. Pośród uświęconych Znaków Allacha wyznaczaliśmy wam wielbłądy ofiarne. W nich jest dla was wiele dobrego. Zatem wymieniajcie imię Allacha nad nimi, kiedy stoją uwiązane w rzędach. Kiedy upadają martwe na bok, spożywajcie z nich i karmcie potrzebujących, którzy są zadowoleni, jak i tego, kto prosi. W ten sposób podporządkowaliśmy je wam, abyście byli wdzięczni. 38. Ich mięso nie dosięga Allacha ani ich krew, lecz to wasza sprawiedliwość, która dociera do Niego. W ten

sposób On je wam podporządkował, abyście wychwalali Go za to, że was prowadzi. I przekazuj dobrą nowinę tym, którzy czynią dobro. 39.Zaiste, Allah broni tych, którzy wierzą. Zaiste, Allah nie miłuje nikogo, kto jest perfidny, niewdzięczny. 40.Pozwala się brać do ręki broń tym, przeciwko którym prowadzona jest wojna, ponieważ zostali poszkodowani, a Allah – zaiste! – ma władzę, by im pomóc – 41.Tym, którzy niesprawiedliwie zostali wygnani ze swych domów, tylko dlatego, że powiadali: „Naszym Panem jest Allah”. I gdyby Allah nie odtrącał jednych ludzi poprzez innych, klasztory i kościoły, synagogi i meczety, w których wymienia się imię Allacha, z pewnością zostałyby już zniszczone. Niechybnie Allah pomoże temu, który Jemu pomaga. Allah rzeczywiście jest Potężny, Silny – 42.Tym, którzy – jeśli umieścimy ich na ziemi – będą przestrzegać Modlitwy, płacić Zakāt i zachęcać do dobra, zabraniać zaś zła. W rękach Allacha spoczywa ostateczne rozstrzygnięcie wszystkich spraw. 43.A jeśli oskarżą cię o fałsz, tak jak i przed nimi uczynił lud Noego i plemiona ‘Ād oraz Thamud, które oskarżały swoich Proroków o fałsz; 44.A podobnie uczynił lud Abrahama i lud Lota 45.I mieszkańcy Madianu. Również i Mojżesz oskarżany był o fałsz. Ja jednak daję wychnienie niewiernym, a potem spadam na nich, a jakże okropne były konsekwencje wypierania się Mnie! 46.Ileż miast My zniszczyliśmy, które oddawały się grzechowi, tak że ten spadł na ich dachy. A ileż studni wyschło oraz ile wspaniałych zamków leży w gruzach! 47.Czy nie podróżowali po kraju, by mieć serca do rozumienia oraz uszy do słuchania? Albowiem, zaiste, to nie oczy są ślepe, lecz ślepe są serca, które biją w piersiach. 48.Wymagają od ciebie, abyś przyspieszył karę, lecz Allah nigdy nie złamie swej obietnicy. I zaprawdę, jeden dzień u twego Pana to czasami tysiąc lat waszego liczenia. 49.Ilu miastom udzieliłem zwłoki, podczas gdy oddawały się grzechowi. Potem chwyciłem je, a do mnie nastąpi powrót. 50.Powiedz: „o ludzkości, ja mam was tylko ostrzegać. 51.”Tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, czeka przebaczenie i zaszczytne dary. 52.”Lecz ci, którzy wysilają się przeciwko Naszym Znakom, starając się pokrzyżować nasz cel, oni będą mieszkańcami Ognia”. 53.Gdy wysyłałiśmy Posłańca lub Proroka przed tobą, a ten starał się osiągnąć swój cel, zawsze Szatan rzucał przeszkody na drodze tego, co on chciał osiągnąć. Allah jednak usuwa przeszkody, które umieszcza Szatan. Potem Allah mocno ustanawia swój Znak. A jest Allah Wszechwiedzący, Mądry. 54.Dzieje się tak, aby On mógł uczynić przeszkody, które Szatan umieszcza na drodze Proroka, próbą dla tych, w sercach są zatwardziałe; zaiste, grzesznicy daleko posunęli się w opozycji – 55.Oraz by ci, którzy otrzymują wiedzę, dowiedzieli się, że jest to prawda od twego Pana, aby mogli uwierzyć w nią oraz by ich serca były wobec Niego pokorne. Zaiste, Allah prowadzi tych, którzy wierzą, ku właściwej drodze. 56.Ci zaś, którzy nie wierzą, nie przestaną wątpić w to aż do czasu, gdy nadejdzie nagle, lub gdy spadnie na nich kara dnia zniszczenia. 57.Tego dnia Królestwo należec będzie do Allacha. On rozsądzi między nimi. Zatem ci, którzy wierzą i spełniają sprawiedliwe uczynki, znajdą się w Ogrodach Szczęścia. 58.lecz ci, którzy nie wierzą i odrzucają Nasze Znaki otrzymają ponizającą karę. 59.tych, którzy opuszczają swe domy w sprawie Allacha i zostaną później zabici lub umrą, Allah niechybnie dobrze zaopatrzy. I, zaiste, Allah jest Najlepszym Dawcą. 60.On z pewnością dopuści ich do miejsca, z którego będą bardzo zadowoleni. Allah jest rzeczywiście Wszechwiedzący, Wyrozumiały. 61.Tak naprawdę jest. A jeśli kto odwzajemnia się tak, jak został skrzywdzony, a będzie przeciwko niemu zgrzeszone, jemu Allah przyjdzie niechybnie z pomocą. Allah rzeczywiście zmazuje grzechy i jest Najbardziej Przebaczący. 62.Taki system kary funkcjonuje po to, by wskazać, że to Allah powoduje, iż noc wchodzi w dzień, a dzień wchodzi w noc, jak i że Allah jest Wszystkosłyszący, Wszystkowidzący. 63.Jak i to, że dzieje się tak dlatego, iż to Allah jest Prawdą, to zaś, do czego zwracają się poza Nim, jest Fałszem, jak i dlatego, że Allah jest Wysoki, Wielki. 64.czyż nie widzisz, że Allah zsyła wodę z nieba i ziemia staje się zielona? Allah, zaiste, jest Znaczący subtelności, jest

Wszecłświadom. 65.Do Niego naleŹy wszystko, co jest w niebiosach, jak i wszystko to, co jest na ziemi. Zaiste, Allah jest Samowystarczalny, Godny Chwały. 66.czyŹ nie widzisz, Źe Allah podporządkował wam wszystko, co jest na ziemi, jak i statki, które pływają przez morze z Jego rozkazu? I to On podtrzymuje niebo, aby nie spadło na ziemię, chyba Źeby On tego zapragnał. Zaiste, Allah jest Współczujący i Litościwy dla ludzi. 67.On jest tym, który dał wam życie, a potem uczyni, Źe umrzecie, później zaś da wam życie na nowo. Zaiste, człowiek jest istotą najbardziej niewdzięczną. 68.Każdemu ludowi wyznaczylimy sposoby oddawania czci, których przestrzegają. Niechaj zatem nie spierają się z tobą w sprawie islamskiego sposobu oddawania czci. Nawołuj ludzi do twego Pana, albowiem ty jesteś z pewnością właściwie prowadzony. 69.A jeśli będą się z tobą spierać, powiedz: „Allah najlepiej wie, co czynicie. 70.”Allah rozsądzi pomiędzy wami i mną w Dniu Zmartwychwstania w sprawie tego, z czym nie zgadzaliście się”. 71.CzyŹ nie wiesz, Źe Allah zna wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi? Zaiste, wszystko to zachowane jest w Księdze, a to jest dla Allacha łatwe. 72.I czczą zamiast Allacha to, czemu On nie zesłał żadnego świadectwa, jak i to, o czym nie mają żadnego pojęcia. Grzesznicy nie znajdują żadnego pomocnika. 73.A kiedy Nasze zrozumiałe Znaki przedstawiane są im, widzisz na twarzach tych, którzy nie wierzą, wyraźne znaki zadowolenia. Oni chętnie zaatakowaliby tych, którzy recytują im Nasze Znaki. Powiedz: „Czy mam wam powiedzieć o czymś gorszym niŹ to? Jest tym Ogień! Allah obiecał go tym, którzy nie wierzą. A jest to zły los!” 74.O ludzie, przedstawiona wam będzie przypowieść, więc słuchajcie. Zaiste, Ci, do których się zwracacie poza Allahem, nie są w stanie stworzyć nawet muchę, nawet jeśli by wszyscy razem tego spróbowali. A gdyby mucha ta coś im odebrała, nie byłiby w stanie tego od niej odzyskać. Zaiste, słaby jest zarówno szukający, jak i szukany. 75.Nie stworzyli prawdziwej koncepcji atrybutów Allacha. Zaiste, Allah jest Potężny, Silny. 76.Allah wybiera swych Posłańców spośród aniołów i spośród ludzi. Zaiste, Allah jest Wszystkosłyszący, Wszystkowidzący. 77.On wie, co jest przed nimi i co jest za nimi, i do Allacha wszystkie sprawy powrócą do rozstrzygnięcia. 78.O wy, którzy wierzycie! Pokłońcie się i padnijcie na twarz w Modlitwie i czcicie swego Pana i spełniajcie dobre uczynki, aby dobrze się wam wiodło. 79.Dokładajcie starań dla sprawy Allacha, tak jak starać się wam przystoi. On was wybrał i nie nałożył na was żadnych trudności w sprawie religii. Zatem wyznawajcie wiarę waszego ojca, Abrahama. To on nazwał was muzułmanami, zarówno przedtem, jak i w tej księdze, aby Posłaniec był waszym świadkiem, a wy byście byli świadkami dla całej ludzkości. Dlatego przestrzegajcie Modlitwy i płacicie Zakāt oraz wytrwale stójcie przy Allahu. On jest waszym obrońcą, Wspaniałym obrońcą i Wspaniałym pomocnikiem!

23. AL-MU'MINŪN (objawione przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Naprawdę szczęśliwi są wierni, 3.Którzy są pokorni w swych Modlitwach 4.I którzy są punktualni i regularni w płaceniu Zakāt, 6.I którzy chronią swej czystości 7.Z wyjątkiem tego, co wiąŹe się z ich żonami lub tym, co posiada ich prawa ręka, albowiem wtedy nie będą obwinieni. 8.Ci jednak, którzy szukają czegokolwiek poza tym, są grzesznikami – 9.I którzy pilnują swych obowiązków i swych przymierzy, 10.I którzy dokładnie przestrzegają swych Modlitw. 11.Ci są spadkobiercami, 12.Którzy odziedziczą Raj. Zamieszkają w nim na wieki. 13.Zaprawdę, My stworzyliśmy człowieka z najczystszej gliny, 14.Potem umieściliśmy go w formie kropelki nasienia w bezpiecznym miejscu. 15.Następnie z nasienia ukształtowaliśmy grudkę, a z tej grudki bezkształtną bryłę. Później z tej bezkształtnej bryły ukształtowaliśmy kości, a następnie okryliśmy kości ciałem. Później rozwinęliśmy to w inne stworzenie. Niechaj zatem błogosławiony będzie Allah, Najlepszy ze stwórców. 16.Po tym jednak musicie z pewnością umrzeć. 17.Natomiast w Dniu Zmartwychwstania będziecie niechybnie podniesieni z martwych.

18. A ponad wami stworzyliśmy siedem dróg i nigdy nie lekceważymy stworzenia. 19. I zesłaliśmy wodę z nieba zgodnie z miarą i uczyniliśmy, że pozostała na ziemi – mamy jednak moc, by ją odebrać. 20. I dzięki niej uczyniliśmy wam ogrody z palm daktylowych i winogronu. Znajdziecie w nich obfitość owoców i z nich spożywacie. 21. Oraz drzewo, które wyrasta z Góry Synaj. Wydaje ono oliwę i sos dla tych, którzy jedzą. 22. Także i w bydle zawiera się dla was lekcja. Dajemy wam pić z tego, co znajduje się w ich brzuchach, a macie też wiele innych korzyści, a i spożywacie mięso niektórych spośród nich. 23. Na nich i na okrętach podróżujecie. 24. I z pewnością My posłaliśmy Noego do jego ludu, a on rzekł: „o ludu mój, czcij wyłącznie Allacha. Nie macie boga poza Nim. Czy zatem nie będziecie się starać o Jego ochronę?” 25. A dowódcy jego ludu, którzy nie wierzyli, powiedzieli: „On wszak jest śmiertelnikiem tak jak i my. On chce uzyskać nad wami wyższość. Bo gdyby Allah tego zechciał, z pewnością mógłby wraz z nim zesłać anioły. Nigdy nie słyszeliśmy o czymś takim wśród naszych praojców. 26.” On jest najwyraźniej człowiekiem nawiedzonym szaleństwem. Dlatego, jeśli chodzi o niego, zaczekajcie chwilę”. 27. Noe rzekł: „O Panie mój, pomóż mi, albowiem uważają mnie za kłamcę”. 28. Pokierowaliśmy więc nim dzięki objawieniu: „Zbuduj Arkę pod Naszym spojrzeniem i zgodnie z Naszym objawieniem. A kiedy otrzymasz nasz rozkaz, a źródła ziemi trysną wodą, weź na nią po dwie pary z każdego gatunku i swą rodzinę, z wyjątkiem tych z nich, przeciwko którym wypowiedziane już zostało słowo. I nie zwracaj się do Mnie w sprawie tych, którzy źle postąpili – ci z pewnością zostaną zatopieni. 29.” A kiedy znajdziesz się w Arce – ty oraz ci z tobą – powiedz: <<Wszelka chwała należy się Allahowi, który uratował nas przed niesprawiedliwym ludem>>. 30.” A kiedy opuścisz Arkę, powiedz: „<<Panie mój, uczyni to lądowanie błogosławionym, albowiem Tyś jest Najlepszym z tych, którzy sprowadzają ludzi na ziemię>>”. 31. Zaprawdę, w tym zawarte są Znaki. Zaiste, My wypróbujemy ludzi. 32. Potem uczyniliśmy po nich inne pokolenie. 33. I posłaliśmy między nich Posłańca spośród nich samych z takim Posłannictwem: „Służcie Allahowi, nie macie wszak boga poza Nim. Czy zatem nie uczynicie Go swą tarczą przeciwko wszystkim nieszczęściom?” 34. A przywódcy jego ludu, którzy nie wierzyli i zapierali się spotkania z ich Panem z Życiu Przyszłym oraz którym My daliśmy spokój i wygodę w życiu doczesnym, powiedzieli: „Oto śmiertelnik taki sam jak wy. On je to, co wy jecie, jak i pije to, co wy pijecie. 35.” Jeżeli okażecie posłuszeństwo śmiertelnikowi wam podobnemu, z pewnością będziecie jednymi z przegranych. 36.” Czy obiecuje on wam, że kiedy umrzecie i staniecie się pyłem i kośćmi, będziecie na nowo podniesieni do życia? 37.” Jakże dalekie od prawdy jest to, co wam obiecuje. 38.” Nie ma innego życia poza naszym obecnym życiem. Umieramy i żyjemy i nie będziemy na nowo podniesieni do życia”. 39.” On jest człowiekiem, który wymyślił kłamstwo przeciwko Allahowi, więc my nie zamierzamy mu uwierzyć”. 40. On rzekł: „Panie mój, pomóż mi, albowiem uważają mnie za kłamcę”. 41. Allah powiedział: „Oni z pewnością za chwilę będą pełni skruchy”. 42. Wtedy słusznie spadła na nich kara, a uczyniliśmy ich jak odpadki. Niech zatem przekłety będzie lud, który grzeszy! 43. Potem, po nich daliśmy miejsce innym pokoleniom. 44. Żaden lud nie jest w stanie wyprzedzić swój wyznaczony czas ani nie może pozostać za nim. 45. Później wysyłaliśmy naszych Posłańców jeden po drugim. Za każdym razem, gdy do jakiegoś ludu przybywał jego Posłaniec, lud ten uważał go za kłamcę. Wobec tego uczyniliśmy, że szli jedni za drugimi do zniszczenia i przygotowaliśmy dla nich ledwie opowieści o przeszłości. Niechaj zatem przekłeci będą ludzie, którzy nie wierzą! 46. Potem wysłaliśmy Mojżesza i jego brata, Aarona, z Naszymi Znakami i zrozumiałym świadectwem 47. Do Faraona i jego dowódców, oni jednak zachowali się arogancko i byli ludźmi krnąbrnymi. 48. I powiedzieli: „Czy mamy uwierzyć dwu śmiertelnikom jak my sami, podczas gdy ich lud to nasi niewolnicy?” 49. Nazwali ich więc kłamcami i stali się ludem zrujnowanym. 50. I daliśmy Mojżeszowi Księgę, aby byli prowadzeni. 51. I uczyniliśmy syna Marii i jego matkę Znakami i daliśmy im schronienie we

wzniesionym kraju zielonych dolin i źródeł bieżącej wody. 52. O wy, Posłańcy, spożywajcie z czystych rzeczy i spełniajcie dobre uczynki. Zaprawdę, Jam jest Świadom tego, co czynicie. 53. I wiedzcie, że ta wasza społeczność to jedna społeczność, a Ja jestem waszym Panem. Mnie zatem weźcie za swego obrońcę. 54. Ludzie jednak podzielili całą sprawę między sobą, łącząc się w różne grupy, a każda z nich radowała się z tego, co było z nimi. 55. Zatem pozostawcie ich w ich zamieszaniu na jakiś czas. 56. Czy wyobrażają sobie, że dlatego, iż dajemy im bogactwo i dzieci, 57. Śpieszymy, by czynić im dobro? Nie, oni jednak nie rozumieją tego. 58. Zaprawdę, ci, którzy drżą ze strachu przed ich Panem, 59. Oraz ci, którzy wierzą w Znaki ich Pana, 60. I ci, którzy ich Panu nie przypisują żadnych partnerów, 61. oraz ci, którzy dają to, co dają, podczas gdy ich serca pełne są strachu przed tym, że powrócą do ich Pana – 62. Oto ci, którzy śpieszą, by spełniać dobre uczynki i są w ich spełnianiu najpilniejsi. 63. Żadnej duszy nie obciążamy ponad jej siły, i u Nas jest Księga, która mówi prawdę, a nie zostaną skrzywdzeni. 64. Lecz ich serca zupełnie nie zważają na tę Księgę, a poza tym dopuszczają się oni innych złych postępów. 65. Aż kiedy ogarniemy ich karą – tych spośród nich, którzy pławią się w zbytku – spójrz! – ci wołają o pomoc, 66. Na co My rzeczymy: „tego dnia nie wołajcie o pomoc, bo z pewnością My wam nie pomożemy. 67. Zaprawdę, Moje Znaki zostały wam przedstawione, lecz wy zwykliście byli odwracać się na pięcie. 68. W swej bucie, opowiadając bez sensu w nocy o Koranie”. 69. czyż zatem nie zastanowili się nad Słowem Bożym, a może przyszło do nich to, co nie przybyło do nich dawnych ojców? 70. Lub czy nie rozpoznają swego Posłańca, iż go odrzucają? 71. Lub czy powiadają: „Jest w nim szaleństwo”? Nie, on przynosi im prawdę, a większość z nich nienawidzi prawdy. 72. A gdyby Prawda spełniła ich pragnienia, to – zaprawdę – niebiosa i ziemia oraz to, co w nich jest, zepsułyby się. Nie, przynieśliśmy im ich napomnienie, lecz od swego własnego napomnienia oni teraz odwracają się. 73. Lub czy prosisz ich o jakąś nagrodę? Nagroda od twego Pana jest najlepsza, On bowiem jest Najlepszym z Dawców. 74. I ty niechybnie zapraszasz ich ku właściwej drodze. 75. Ci zaś, którzy nie wierzą w Życie Przyszłe, rzeczywiście zbaczają z tej drogi. 76. I gdybyśmy okazali im litość i uwolnili ich od ich nieszczęść, oni trwaliby nadal w swym grzechu, ślepo błędząc. 77. My już ogarnęliśmy ich karą, oni jednak nie ukorzyli się przed ich Panem ani nie chcieliby cicho prosić, 78. Aż kiedy My otworzymy przed nimi wrota srogiej kary, wpadną z tego powodu w rozpacz. 79. I On jest tym, który stworzył dla was uszy, oczy i serca, lecz wy niewiele dziękujecie. 80. I On jest tym, który pomnożył was na ziemi, a przed Nim wszyscy zostaną zebrani. 81. I On jest tym, który daje życie i powoduje śmierć, a pod Jego kontrolą znajduje się przemienność nocy i dnia. Czyż zatem nie rozumiecie? 82. Oni jednak powiadają rzeczy podobne do tych, które wypowiadały poprzednie ludy. 83. Powiadają: „Co? Kiedy umrzemy i staniemy się ledwie pyłem i kośćmi, to czy rzeczywiście będziemy na nowo podniesieni do życia? 84. Oto, co obiecano nam poprzednio – nam i naszym ojcom. To nic innego niż tylko opowiadania o dawnych czasach”. 85. powiedz: „Do kogo należy ziemia oraz to, co na niej jest, o ile wiecie?” 86. „Do Allacha”, odpowiedzą. Powiedz: „Czyż zatem nie będziecie napomnieni?” 87. Powiedz: „Kto jest Panem siedmiu niebios i Panem Wielkiego Tronu?” 88. Oni powiedzą: „One należą do Allacha”. Powiedz: „Czyż zatem nie weźmiecie Jego za swego Obrońcę?” 89. Powiedz: „W czyjej ręce jest władza nad wszystkimi rzeczami i kto chroni, lecz przed którym nie ma obrony, o ile wiecie?” 90. Oni odpowiedzą: „Wszystko to należy do Allacha”. Powiedz: „Jak zatem jesteście wprowadzeni w błąd?” 91. Tak, przynieśliśmy im prawdę, a oni z pewnością są kłamcami. 92. Allah nie wziął sobie żadnego syna ani nie ma żadnego innego boga wraz z Nim. W takim przypadku każdy bóg zabierałby to, co stworzył, a niektórzy z nich niechybnie staraliby się zyskać nad innymi przewagę. Niechaj wychwalany będzie Allah wysoko ponad to, na co się powołują, 93. Tak samo Znaczący tego, co niewidzialne, jak i co widzialne. On jest wyniesiony wysoko ponad wszystko to, co oni z Nim łączą!

94. Powiedz: „Panie mój, jeśli chcesz mi ukazać to, co jest im obiecane, 95. „Panie mój, w takim razie nie umieszczaj mnie wraz z ludźmi grzesznymi”. 96. A niechybnie mamy władzę, by pokazać ci to, co zostało im obiecane. 97. Odrzuc zło tym, co jest najlepsze, My bardzo dobrze wiemy, co oni otrzymują. 98. I powiedz: „Panie mój, w Tobie szukam schronienia przed namowami złych. 99. „I szukam w Tobie chronienia, o Panie mój, aby się do mnie nie zbliżyli”. 100. Kiedy do jednego z nich przyjdzie śmierć, wiele razy powtarza błagalnie: „Panie mój, odeślij mnie, 101. „Abym mógł spełniać sprawiedliwe uczynki w życiu, które pozostawiłem za sobą”. Tak nie może być! To tylko słowo, co on wypowiada. A za nim znajduje się bariera aż po dzień, w którym na nowo zostaną podniesieni do życia. 102. A kiedy zabrzmi trąba, tego dnia nie będą ich łączyć żadne więzy ani nie będą się nawzajem za sobą wstawiać. 103. Wówczas ci, których szala przeważy – tym dobrze się będzie wiodło. 104. Lecz ci, których szale będą lekkie – oto ci, którzy zniszczyli swe dusze; zamieszkają w Piekło. 105. Ogień przypali im twarze i będą się krzywić ze strachu przed nim. 106. Zostanie im powiedziane: „Czyż Moje Znaki nie były wam przedstawiane, a wy czy nie potraktowaliście ich jak kłamstwa?” 107. Oni powiedzą: „Panie nasz, przytłoczył nas nasz zły los, a byliśmy ludem błądzącym, 108. „Panie nasz, wydobądź nas z tego, a jeśli byśmy potem powrócili do nieposłuszeństwa, wówczas – zaiste – będziemy grzesznikami”. 109. Allach powie: „Precz z wami, pogardzeni tam, i nie odzywajcie się do Mnie. 110. „Była taka grupa moich sług, którzy powiadali: <<Panie nasz, wierzymy, dlatego przebac nam nasze grzechy i okaż nam litość, albowiem Tyś jest Najlepszy z tych, którzy okazują litość>>. 111. „Wy jednak szydziście z nich tak bardzo, że to ich wyszydzenie spowodowało, iż zapomnieliście o Mnie, podczas gdy nadal wysmiewaliście się z nich. 112. „Tego dnia wynagrodziłem ich za ich cierpliwą wytrwałość. Oni istotnie są tymi, którzy osiągnęli szczęście”. 113. Potem Allach powie: „Ile lat spędziliście na ziemi?” 114. Oni odpowiedzą: „Spędziliśmy tam dzień lub część dnia, ale spytaj tych, którzy obliczają”. 115. On powie: „Spędziliście niewiele czasu, gdybyście tylko wiedzieli!” 116. Co? Czy zatem uważaliście, iż stworzyliśmy was bez żadnego celu oraz że nie będziecie na powrót do Nas sprowadzeni? 117. Niechaj wyniesiony zostanie Allach, Król Prawdziwy. Nie ma boga poza Nim, Panem Wspaniałego Tronu. 118. A ten, kto zwraca się do innego boga obok Allacha, co do którego to boga nie ma żadnego świadectwa, ten będzie musiał przedłożyć sprawozdanie przed swym Panem. Niechybnie niewiernym nie wiedzie się dobrze. 119. I powiedz: „Panie mój, przebac i okaż litość, Tyś jest bowiem Najlepszym z tych, którzy okazują litość”.

24. AL-NŪR (objawione po Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Oto Sura, którą objawiliśmy oraz obrzędy, które czynimy obowiązkowymi. Objawiliśmy w niej zrozumiałe przykazania, abyście zważali. 3. Cudzołożnica i cudzołożnik – każde z nich wychłostajcie sto razy. A nie żałujcie tych dwojga podczas wypełniania sądu Bożego, jeśli wierzycie w Allacha i Dzień Ostatni. I niechaj jakaś grupa wiernych będzie świadkiem ich kary. 4. Cudzołożnik może mieć stosunek seksualny tylko z cudzołożnicą lub niewiastą oddającą się czci bożków, podobnie i cudzołożnica – nikt nie może mieć z nią stosunku seksualnego, jak tylko cudzołożnik lub bałwochwalca. To jest rzeczywiście zakazane wiernym. 5. Ci, którzy obwiniają czystą niewiastę, a nie przyprowadzą czterech świadków – tym dajcie chłostę osiemdziesięciu razy i nigdy więcej nie uznawajcie ich świadectwa, albowiem to oni sami są grzesznikami, 6. Z wyjątkiem tych, którzy później okażą skruchę i zadośćuczynią, albowiem prawdziwie Allach jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 7. A jeśli chodzi o tych, którzy o cudzołośćwo oskarżają swoją własną żonę, a nie mają żadnych świadków poza sobą samym – świadectwo takiego człowieka wystarczy, jeśli je złoży czterokrotnie w imię Allacha, solennie potwierdzając, iż jest jednym z tych, którzy mówią prawdę. 8. Piąty zaś raz, że niechby

spadło nań przekleństwo Allacha, gdyby kłamał. 9. Jednakże kara będzie od niej odsunięta, jeśli ona czterokrotnie zaświadczy w imię Allacha, że on jest kłamcą. Piąty zaś raz, że niechaj spadnie na nią gniew Allacha, jeśli on mówił prawdę. 11. I gdyby nie miłosierdzie i litość Allacha wobec was oraz to, że Allah jest Współczujący i Mądry, zginęlibyście. 12. Zaprawdę, ci, którzy wymyślili to wielkie kłamstwo, są grupą spośród was. Nie myślcie, że incydent ten jest dla was złem. Nie, on jest dla was dobrem. Każdy z nich otrzyma to, na co sobie zasłużył tym grzechem. Ten zaś spośród nich, który brał w tym najważniejszy udział, otrzyma żalosną karę. 13. Kiedy usłyszeliście o tym, dlaczego wierzący mężczyźni i wierzące niewiasty nie pomyśleli dobrze o swoim własnym ludzie i nie powiedzieli: „To najzupełniej kłamstwo” 14. Dlaczego ci, którzy puścili w obieg to oskarżenie, nie sprowadzili czterech świadków, by to udowodnić? Ponieważ nie przyprowadzili wymaganych świadków, rzeczywiście są kłamcami w obliczu Allacha. 15. Gdyby nie miłosierdzie Allacha i Jego litość dla was na tym świecie oraz w Życiu Przyszłym, olbrzymia kara spadłaby już na was z powodu zniesławienia, jakiego się dopuściliście, 16. Albowiem zaczęliście je poznawać z języków innych ludzi, a potem wypowiadaliście je własnymi ustami, a powtarzaliście to, o czym nie wiedzieliście i wydawało się wam, że to sprawa drobna, podczas gdy w oczach Allacha była to rzecz godna ubolewania. 17. I dlaczego, gdy usłyszeliście, nie powiedzieliście: „Nie do nas należy rozprawianie o tym. Tyś jest Święty, o Boże, to okropna potwarz”. 18. Allah napomina was, abyście nigdy czegoś takiego nie powtarzali, jeśliście wiernymi. 19. Allah wszak wyjaśnia wam przykazania, a jest On Wszechwiedzący, Mądry. 20. Ci, którzy lubią, aby niegodziwość rozprzestrzeniła się wśród wiernych, otrzymają bolesną karę na tym świecie oraz w Życiu Przyszłym. Allah bowiem wie, wy zaś nie wiecie. 21. I gdybyż nie miłosierdzie Allacha, Jego litość oraz to, że Allah jest Współczujący i Litościwy, bylibyście już zgubieni. 22. O wy, którzy wierzycie! Nie chodźcie śladami szatana, kto bowiem chodzi śladami Szatana, ten powinien wiedzieć, że niechybnie zachęca do nieprzyzwoitości i jawnego zła. I gdyby nie miłosierdzie Allacha i Jego Litość wobec was, nikt z was nigdy nie byłby czysty, albowiem Allah oczyszcza, kogo zechce. A jest Allah Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 23. I nie pozwalajcie, aby ludzie bogaci i wpływowi pośród was zarzekali się, że niczego nie dadzą swym bliskim oraz potrzebującym, jak i tym, którzy opuścili swoje domy dla sprawy Allacha. Pozwólcie im przebaczyć. Czyż nie pragniecie, aby Allah przebaczył wam? A jest Allah Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 24. Zaprawdę, ci, którzy rzucają kalumnie na czyste, nieostrożne wierzące niewiasty, są przekłęci na tym świecie oraz w Życiu Przyszłym. Czeka ich żalosna kara 25. W dniu, kiedy ich języki, ich ręce oraz ich stopy dadzą świadectwo przeciwko nim w kwestii tego, co zwykli byli czynić. 26. Tego dnia Allah w pełni odplaci się im, oni zaś dowiedzą się, że jedynie Allah jest Jawną Prawdą. 27. Złe rzeczy to cecha złych ludzi, źli ludzie zaś mają inklinacje do złych rzeczy. Natomiast rzeczy dobre są cechą dobrych ludzi i ludzie dobrzy skłaniają się ku rzeczom dobrym – ci nie są winni tego, co twierdzą oszczercy. Dla nich jest przebaczenie i zaszczytne dary. 28. O wy, którzy wierzycie! Nie wchodźcie do żadnych domów poza swoimi własnymi aż nie uzyskacie na to pozwolenia i nie pozdrowicie mieszkańców. To jest dla was lepsze, abyście zważali. 29. A jeśli nikogo w nich nie zastaniecie, nie wchodźcie tam, chyba że uzyskacie na to pozwolenie. A gdyby powiedziano wam: „wracajcie”, wówczas wróćcie. Allah wszak dobrze wie, co czynicie. 30. Nie jest z waszej strony niczym złym, jeśli wchodzicie do niezamieszkanego domu, w którym są wasze dobra. A Allah wie, co czynicie jawnie, a co ukrywacie. 31. Powiedź wierzącym mężczyznom, aby powstrzymywali swe spojrzenia i okrywali swoje członki. Tak będzie dla nich czystiej. Zaiste, Allah jest Wszechświadom tego, co czynią. 32. I powiedz wierzącym niewiastom, aby powstrzymywały swe spojrzenia i okrywały swe członki oraz nie wystawiały na pokaz swego piękna lub swych ozdób, z wyjątkiem tego co widoczne. I niechaj noszą okrycia głowy sięgające aż do brzucha oraz niechaj nie okazują swego

piękna lub ozdób nikomu prócz męża, ich ojców, ojców ich mężów lub ich synów, synów ich mężów lub ich braci, synów ich braci lub synów ich siostr lub też niewiast, które są ich towarzyszkami, lub tych, których posiada ich prawa ręka, albo takich mężczyzn, którzy nie pragną niewiast lub małych dzieci, które jeszcze nie posiadały wiedzy o ukrytych częściach ciała niewiasty. I niechaj nie tupią, aby nie ujawniły się ozdoby, jakie posiadają. Zwracajcie się do Allacha wszyscy razem, o wierni, aby dobrze się wam wiodło. 33. I szukajcie małżeństwa dla wdów wśród was, dla waszych niewolników i niewolnic, które nadają się do małżeństwa. Gdyby byli biedni, Allah da im ze swojej szczodrości, jest On wszak Hojny, Wszechwiedzący. 34. I niechaj ci, którzy nie mają środków do małżeństwa, utrzymują się w czystości, aż Allah nie da im tych środków ze swej szczodrości. Takim, którzy spośród posiadanych przez waszą prawą rękę pragną aktu wyzwolenia na piśmie, dajcie to wyzwolenie, jeśli znacie w nich jakieś dobro. I dajcie im z bogactwa, którym obdarzył was Allah. I nie zmuszajcie swoich panien do życia nieczystego, trzymając je niezamężnymi, gdy pragną być czyste, po to, byście szukali zysków życia doczesnego. Jeśliby kto je jednak zmusił, wówczas po ich przymusie Allah będzie Przebaczący i Litościwy dla nich. 35. I zesłaliśmy wam wyraźne Znaki, jak i objawiliśmy wam przykład tych, którzy przeminęli dawno przed wami, oraz napomnienie dla Bogobożnych. 36. Allah jest Światłem niebios i ziemi. Jego światło jest takie, jakby była jasna niszka, a w niej lampa. Lampa znajduje się wewnątrz szklanej kuli. A kula ta jest jak błyszcząca gwiazda. Lampa płonie dzięki oliwie z błogostawionego drzewa – drzewa oliwnego – ani ze Wschodu, ani z Zachodu, którego olej nieomal świeciłby, nawet gdyby nie tknął go ogień. Światło na światło! Allah prowadzi do swego światła, kogo zapragnie. Allah przedstawia także ludziom przypowieści, a zna Allah wszystkie rzeczy całkowicie. 37. Światło to oświeca te domy, względem których Allah nakazał, aby zostały wyniesione oraz by pamiętano w nich Jego imię. W nich Go wychwalają rano i wieczorem. 38. Ludzi, których ani handel, ani towary nie odciągają od pamiętania o Allachu, od przestrzegania Modlitwy oraz dawania Zakāt. Oni boją się dnia, w którym serca i oczy będą w stanie podniecenia i bóleści, 39. Więc Allah da im najlepszą nagrodę spośród ich uczynków i da im jeszcze więcej ze swej hojności. Allah bowiem daje bez miary każdemu, komu zechce. 40. A jeśli chodzi o tych, którzy nie wierzą, ich uczynki są jak fatamorgana na pustyni. Człowiek spragniony widzi w niej wodę, aż kiedy zbliży się do niej stwierdza, że niczego tam nie ma. Ten znajduje Allacha obok siebie, kto potem w pełni przed Nim się wytłumaczy, a Allah jest Szybki w rozliczaniu. 41. Albo ich uczynki są jak grube pokłady ciemności rozpostarte ponad wielkim i głębokim morzem, na powierzchni którego unoszą się fale nad falami, ponad którymi są chmury – pokłady ponad pokładami ciemności. Kiedy on podniesie swą dłoń, ledwo może ją ujrzeć. Komu Allah nie użycza światła, dla tego nie ma światła w ogóle. 42. Czy nie widzisz, że to jest Allah, którego chwałę świętują wszyscy, którzy są w niebiosach i na ziemi, i także samo czynią ptaki z rozpostartymi skrzydłami? Każdy zna swój sposób modlitwy i chwały. A Allah dobrze wie, co czynią. 43. Do Allacha należy Królestwo niebios i ziemi i do Niego nastąpi powrót. 44. Czy nie widzisz, że Allah powoli przesuwając chmury, potem łączy je razem, potem zbija je razem, tak że ty widzisz, jak z nich wypływa deszcz? I to On zsyła z nieba chmury podobne do gór, w których jest grad, a On razi nim, kogo zapragnie, odwraca zaś od tego, od kogo zechce. Ich błyskawica może nieomal odebrać wzrok. Zaiste, w tym zawiera się lekcja dla tych, którzy mają oczy. 45. Allah przemienia noc z dniem. 46. Allah stworzył wszelkie zwierzę z wody. Wśród nich są takie, które posuwają się na swych brzuchach; wśród nich są takie, które chodzą na dwóch nogach. Są też wśród nich takie, które chodzą na czterech. Allah tworzy to, co zechce. Zaiste, Allah ma moc, by czynić wszystko to, czego zapragnie. 47. My rzeczywiście zesłaliśmy wyraźne Znaki. A Allah prowadzi każdego, kogo chce, ku właściwej drodze. 48. I powiadają: „Wierzymy w Allacha oraz w Posłańca i okazujemy posłuszeństwo”, a później niektórzy z nich odwracają się.

Tacy w ogóle nie są wiernymi. 49. A kiedy wzywani są do Allacha oraz Jego Posłańca, by ten rozsądził między nimi – spójrz! – część z nich odwraca się. 50. A jeśli uważają, że słusność jest po ich stronie, przybywają doń biegnąc w poddaniu. 51. Czy może w ich sercach jest jakaś choroba? Albo może wątpią lub obawiają się, że Allah i Jego Posłaniec będą wobec nich niesprawiedliwi? Nie, to oni sami są grzesznikami. 52. Wszystko, co wierni powiadają, kiedy wzywa się ich do Allacha i Jego Posłańca, by rozsądził między nimi, to: „Słuchamy i jesteśmy posłuszni”. I to właśnie oni są tymi, którym się powiedzie. 53. I jeśli kto jest posłuszny Allahowi i Jego Posłańcowi, boi się Allacha i bierze Go sobie za tarczę do obrony, ten odniesie sukces. 54. I składają w imię Allacha najbardziej solenne przysięgi, że – jeśli im rozkażesz – z pewnością pójdą. Powiedz: „Nie przysięgajcie. Czego się od was wymaga, to posłuszeństwo wobec tego, co prawe. Zaiste, Allah jest Świadom tego, co czynicie”. 55. Powiedz: „Okazujcie posłuszeństwo Allahowi i bądźcie posłuszni Posłańcowi”. Jeżeli jednak odwrócić się, to on jest odpowiedzialny za to, co ma czynić, wy zaś jesteście odpowiedzialni za to, czym wy jesteście obarczeni. A jeśli będziecie okazywać mu posłuszeństwo, będziecie właściwie prowadzeni. Posłaniec natomiast jest wyłącznie odpowiedzialny za przekazanie Posłannictwa. 56. Allah obiecał tym z was, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, że z pewnością uczyni ich Spadkobiercami na ziemi, tak jak uczynił Spadkobierców pośród tych, którzy byli przed nimi. On obiecał im też, że z pewnością ustanowi dla nich ich religię, którą dla nich wybrał. Obiecał im, że z pewnością w zamian da im bezpieczeństwo i pokój w następstwie ich strachu. Będą Mnie czcić i nie będą przypisywać Mi niczego. Wtedy jeśli kto po tym nie będzie wierzył, będzie buntownikiem. 57. I przestrzegajcie Modlitwy, dawajcie Zakāt i bądźcie posłuszni Posłańcowi, aby okazano wam litość. 58. Nie myśl, że ci, którzy nie wierzą, są w stanie udaremnić Nasze plany na ziemi. Ich mieszkaniem jest Piekło, a jest to rzeczywiście złe miejsce. 59. O wy, którzy wierzycie! Niechaj ci, których posiada wasza prawa ręka, jak i ci z was, którzy nie osiągnęli okresu dojrzewania, proszą o pozwolenie po trzykroć przed wejściem do waszej komnaty – przed Modlitwą Poranną i kiedy odkładacie na bok swe szaty w południe letniego dnia oraz po Modlitwie Nocnej. Powyższe to trzy okresy waszego zacisza. W innych porach nie jest waszą ani innych winą, albowiem niektórzy z was muszą odwiedzać innych lub poruszać się swobodnie zgodnie z potrzebą. W ten sposób Allah wyjaśnia wam Znaki, albowiem jest Allah Wszzechwiedzący, Mądry. 60. I kiedy wasze dzieci osiągną wiek pokwitania, również i one powinny prosić o pozwolenie, tak jak i ich starsi prosili przed nimi. W ten sposób Allah wyjaśnia wam Jego przykazania, a jest On wszechwiedzący, Mądry. 61. Takie starsze niewiasty, które minęły już wiek małżeństwa nie spada na nie wina, kiedy odkładają na bok swe wierzchnie szaty, nie obnażając swego piękna. Jednakże powstrzymywanie się nawet od tego jest dla nich lepsze. Bo Allah jest Wszystkosłyszący, Wszzechwiedzący. 62. Nie ma krzywdy dla ślepego i nie ma krzywdy dla chromego, i nie ma krzywdy dla chorego ani dla was samych, abyście spożywali ze swoich własnych domów lub z domów waszych ojców, lub z domów waszych matek, lub z domów waszych braci, lub z domów waszych sióstr, lub z domów braci waszych ojców, lub z domów sióstr waszych ojców, lub z domów braci waszych matek, lub z domów sióstr waszych matek, lub z domów, do których klucze posiadacie, lub z domu waszego przyjaciela. Nie ma też żadnej szkody, jeśli spożywacie razem lub oddzielnie. Lecz kiedy wchodzić do domów, pozdrawiajcie swoich pozdrowieniem pokoju – pozdrowieniem od waszego Pana – pełnym błogosławieństwa i czystości. W ten sposób wyjaśnia wam Allah swe przykazania, abyście zrozumieli. 63. Ci tylko są prawdziwymi wiernymi, którzy wierzą w Allacha i Jego Posłańca oraz którzy – gdy są z nim dla rozpatrzenia jakiejś wspólnej sprawy, dla czego zebrali się – nie odchodzą aż nie zwrócą się doń o pozwolenie. Zaiste, ci, którzy proszą cię o pozwolenie, oni tylko, oni tylko prawdziwie wierzą w Allacha i Jego Posłańca. Zatem kiedy zwrócą się do ciebie o pozwolenie z powodu jakiejś ich ważnej sprawy, udziel go tym, którym

zechcesz i proś Allacha o przebaczenie dla nich. Zaiste, Allah jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 64. Nie traktujcie zwracania się do Posłańca tak samo jak zwracanie się jednego z was do drugiego. Allah niechybnie zna tych spośród was, którzy wymykają się ukradkiem. Niechaj zatem ci, którzy idą wbrew Jego przykazaniu, wiedzą, aby nie dotknęła ich próba ani nie spadła na nich straszna kara. 65. Słuchajcie! Do Allacha należy wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi. On wie, w jakich znajdujecie się warunkach. A w dniu, kiedy powrócą do Niego, On poinformuje ich o tym, co czynili. Allah bowiem wszystko doskonale zna.

25. AL-FURQĀN (objawione przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Błogosławiony Ten, kto zesłał Al-Furqān swemu słudze, aby ostrzegał wszystkie światy – 3. Ten, do kogo należy Królestwo niebios i ziemi. On nie wziął sobie żadnego syna oraz nie ma żadnego partnera w Królestwie, jak i On to stworzył wszystko i określił właściwą tego miarę. 4. A mimo to wzięli sobie bogów poza Nim, bogów, którzy niczego nie tworzą, lecz sami są stworzeni, jak i którzy nie mają żadnej władzy, by sobie zaszkodzić lub przynieść korzyść, ani nie mają władzy nad śmiercią lub życiem czy Zmartwychwstaniem. 5. Ci zaś, którzy nie wierzą, powiadają: „To nic innego jak tylko kłamstwo, które zmyślił, a inni ludzie pomagali mu w tym”. Zaiste, popełnili oni wielką niesprawiedliwość i wielki fałsz. 6. I powiadają: „To tylko bajki o dawnych czasach. On je spisał i odczytują mu je rano i wieczorem”. 7. Powiedz: „Objawił to ten, kto zna wszystkie tajemnice niebios i ziemi. Zaprawdę, On jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy”. 8. I powiadają: „Cóż to jest za posłaniec, skoro spożywa jedzenie i spaceruje po ulicach? Dlaczegoż nie został mu zesłany anioł, aby wraz z nim nas ostrzegał? 9. „Albo powinno mu zostać zesłane bogactwo lub powinien posiadać ogród, z którego mógłby spożywać”. A grzesznicy powiadają: „Ldziecie tylko za człowiekiem oczarowanym”. 10. Spójrz, jak układają dla ciebie przypowieści! Tak, zeszli z drogi i nie mogą jej na powrót odnaleźć. 11. Błogosławiony Ten, który – jeśli zechce – da ci coś lepszego niż to wszystko – ogrody, przez które przepływają strumienie – oraz da ci pałace. 12. Nie, oni odrzucają Godzinę, lecz dla tych, którzy odrzucają Godzinę, My przygotowaliśmy płonący ogień. 13. Kiedy on spojrzy na nich z daleka, usłyszą jego huk i ryk. 14. I kiedy zostaną wrzuceni w jego ciasne miejsce razem związani łańcuchem, będą modlić się o zniszczenie. 15. „Tego dnia nie módlcie się o jedno zniszczenie, lecz módlcie się o wiele zniszczeń”. 16. Powiedz: „czy lepsze jest to czy Ogród Wieczności, który obiecany jest sprawiedliwym? Taka będzie ich nagroda i ostateczne miejsce”. 17. Będą w nim mieli wszystko, czego zapragną, a zamieszkają w nim na wieki. Jest to obietnica obowiązująca twego Pana i zawsze należy się o nią modlić do Niego. 18. W dniu, w którym on zbierze ich oraz tych, których czczą poza Nim, spyta tych ostatnich: „Czy to wy sprowadziliście z drogi te o to Moje sługi czy też oni sami zboczyli z właściwej drogi?” 19. Oni powiedzą: „tyś jest Święty! Nie było z naszej strony słusznym, by brać sobie obrońców innych niż Ty sam, lecz Ty obdarowałeś ich oraz ich ojców dobrymi rzeczami tego życia, aż zapomnieli Twe napomnienia i stali się zrujnowani”. 20. Wtedy powiemy do ich czcicieli: „Dali wam kłamstwo, jeśli chodzi o to, co mówiliście, więc nie jesteście w stanie odwrócić karę ani nie otrzymacie pomocy. A jeżeli ktoś z was dopuści się zła, My pozwolimy skosztować mu żalosnej kary”. 21. A przed tobą nie wysyłałiśmy żadnego Posłańca, który by nie jadał pożywienia i nie chodził ulicami. Niektórych z was My czynimy próbą dla innych, by sprawdzić, czy jesteście wytrwali. A Pan twój jest Wszechwiedzący.

CZĘŚĆ XIX

22. Ci zaś, którzy nie oczekują spotkania z Nami, powiadają: „dlaczego ni zostali zesłani nam aniołowie? Albo dlaczego nie widzimy Pana naszego?” Zaiste, ci są zbyt dumni z siebie i daleko posunęli się w buncie. 23. W dniu, w którym ujrzą anioły, nie będzie żadnej dobrej nowiny dla

winnych. Zawołają w rozpacz: „A niechby istniała mocna bariera!” 24.i zwrócimy się ku ich dziełom i rozbijemy je na cząstki pyłu. 25.w dniu tym mieszkańcom Nieba będzie lepiej, jeśli chodzi o ich mieszkanie, jak i miejsce odpoczynku. 26.A w dniu, kiedy niebo rozstąpi się i zawisną nad nimi chmury oraz zostaną zesłani aniołowie w wielkiej liczbie – 27.Prawdziwe Królestwo w tym dniu należeć będzie do Miłosiernego Boga. A będzie to ciężki dzień dla niewiernych. 28.Tego dnia grzesznik gryźć będzie swe dłonie i powie: „O, gdybym tylko poszedł jedną drogą z Pośłańcem! 29.”O, biada mi! Gdybym tylko nikogo takiego nie brał sobie za przyjaciela! 30.”Odwiódł mnie on od Przypomnienia po tym, jak do mnie przybyło”. Szatan bowiem zawsze opuszcza człowieka w godzinie potrzeby. 31.A Poślaniec powie: „O Panie mój, lud mój rzeczywiście traktował ten oto Koran jak rzecz, którą należy odrzucić”. 32.Tak zatem każdemu Prorokowi uczyniliśmy wroga spośród grzeszników. A Pan twój wystarczy jako Przewodnik i Pomocnik. 33.Ci zaś, którzy nie wierzą, powiadają: „Dlaczego Koran nie został mu objawiony w całości?” My objawiliśmy go w ten sposób, aby wzmocnić z jego pomocą twe serce. A ułożyliśmy go w najlepszej formie. 34.i nie przychodzą do ciebie z zarzutami, abyśmy nie zaopatrzyli cię w prawdę i doskonale wyjaśnienie. 35.Ci, którzy na nich twarzach zebrani będą w Piekło – ci będą w najgorszym położeniu i będą najbardziej oddaleni od właściwej drogi. 36.Daliśmy Mojżeszowi Księgę i wyznacziliśmy mu jego brata, Aarona, jako jego pomocnika. 37.I powiedzieliśmy im: „Idźcie obaj do ludu, który odrzucił Nasze Znaki”, a potem zniszczyliśmy go całkowicie. 38.Zaś lud Noego, kiedy odrzucił Pośłańców, ten zatopiliśmy i uczyniliśmy go Znakiem dla całej ludzkości. Dla grzeszników wszak przygotowaliśmy bolesną karę. 39.I zniszczyliśmy Ād i Thamūd oraz lud Studni, jak i wiele pokoleń pomiędzy nimi. 40.I każdemu posyłaliśmy przykład, i każdy ostatecznie zniszczyliśmy. 41.A ci oto Mekkańczycy z pewnością odwiedzili to miasto na które spadł zły deszcz. Czy nie widzieli tego? Nie, nie oczekują, iż będą podniesieni po śmierci. 42.kiedy cię widzą, żartują sobie tylko z ciebie i mawiają: „Co? Czy to ten, którego Allah przysłał jako Pośłańca? 43.”Ten rzeczywiście nieomal odwiódł nas od naszych bogów, gdybyśmy tylko nie trzymali się ich byli mocno”. Co dowiedzą się, kiedy ujrzą karę, kto najbardziej zboczył z właściwej drogi. 44.Czy widziałeś takiego, kto swoje własne złe pragnienia bierze sobie za boga? Czy możesz być jego stróżem? 45.Czy sądzisz, że większość z nich słyszy lub rozumie? Oni są jak bydło – nie, oni w swym zachowaniu są gorsi niż bydło. 46.Czy nie widzisz, jak Pan twój wydłuża cię? I gdyby zechciał, mógłby go unieruchomić. Wtedy pozycję słońca uczyniliśmy jego wskazaniem. 47.Potem przyciągamy go do siebie, powoli. 48.To On uczynił noc okryciem dla ciebie, sen dla odpoczynku, jak i dzień, by wstawać i pracować. 49.On jest Tym, który wysłał wiatry jako dobrą nowinę przed Jego laską, a zsyłamy czystą wodę z chmur, 50.Aby przy jej pomocy dawać życie martwej ziemi oraz dawać ją do picia Naszemu stworzeniu – bydłu i ludziom bardzo licznym. 51.I wyjaśniliśmy im Koran na różne sposoby, aby zważali, lecz większość ludzi odrzuca wszystko, tylko nie niewiarę. 52.Gdybyśmy tego zechcieli, z pewnością powołalibyśmy kogoś, kto by ostrzegał, w każdym mieście. 53.Nie bądź zatem posłuszny niewiernym i przeciwstawiaj się im wszelkimi sposobami zawartymi w Koranie. 54.On jest Tym, który uczynił, że popłynęły te dwa morza, smaczne i słodkie oraz słone i gorzkie. A pomiędzy nimi umieścił przeszkodę i przegrodę nie do pokonania. 55.I On jest Tym, który stworzył człowieka z wody i uczynił mu rodzinę z krwi i z małżeństwa. A Pan twój jest Wszechpotężny. 56.I czczą oprócz Allacha to, co ani nie może im zaszkodzić, ani pomóc. Człowiek niewierzący jest zawsze przeciwny planom swego Pana. 57.A wysłaliśmy cię jedynie jako nosiciela dobrej nowiny oraz tego, który ostrzega. 58.Powiedz: „Nie proszę was za to o żadną zapłatę; jedynie ten, który tego pragnie, może odnaleźć drogę do swego Pana”. 59.Zaufaj Temu Jedyńemu, który jest Wiecznie Żywy i jest Źródłem wszelkiego życia i który nie umiera, oraz wychwalaj Go Jego chwałą. On bowiem wystarczy za Znaczącą grzechów swoich sług. 60.Ten, który stworzył niebiosy i ziemię

oraz wszystko, co jest między nimi w sześciu okresach, a potem zasiadł pewnie na Tronie – Bóg Miłosierny! Spytaj zatem o Niego tego, który wie. 61. A kiedy im się powiada: „Podporządkujcie się Bogu Miłosiernemu”, odpowiadają: „A kto jest tym Bogiem Miłosiernym? Czy mamy się podporządkować czemukolwiek, do czego nas przymuszasz?” I to powiększa ich awersję. 62. Błogosławiony Ten, który w niebie uczynił budowle z gwiazd i umieścił tam Lampę dającą światło oraz księżyc, który odbija. 63. On jest Tym, który stworzył noc i dzień, a każde idzie za tym drugim, dla korzyści tego, kto pragnie pamiętać lub chce być wdzięczny. 64. A prawdziwymi sługami Boga Miłosiernego są ci, którzy chodzą po ziemi pokorni, a kiedy zwracają się do nich nieświadomi, unikają ich łaskawie, mówiąc: „Pokój!” 65. I którzy spędzają noc leżąc do ziemi i stoją przed ich Panem, 66. I którzy powiadają: „Panie nasz, odwróć od nas karę Piekła, albowiem jego kara jest męką największą. 67.” To rzeczywiście jest złe miejsce odpoczynku oraz mieszkania”. 68. Oraz ci, którzy – gdy wydają – nie są ani rozrzutni, ani skąpi, lecz przyjmują pozycję umiarkowaną, pośrodku. 69. Także ci, którzy nie zwracają się do żadnego innego boga obok Allacha ani nie zabijają osoby, której zabijania Allah zabronił, chyba że w sprawiedliwej sprawie, ani nie dopuszczają się cudzołóstwa – ten zaś, kto dopuszcza się go, spotka karę za swój grzech. 70. Jego kara będzie podwójna w Dniu Zmartwychwstania i zamieszka tam wzgardzony – 71. Z wyjątkiem tych, którzy okażą skruchę, uwierzą i będą spełniać sprawiedliwe uczynki. Jeśli o tych chodzi, Allah zamieni ich złe uczynki za dobre, a jest Allah Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 72. Oraz ci, którzy okazują skruchę i spełniają sprawiedliwe uczynki – oni rzeczywiście zwracają się do Allacha z prawdziwą skruchą. 73. I kto daje fałszywe świadectwo oraz kiedy przechodzi obok czegoś próżnego, przechodzi godnie. 74. Jak i ci, którzy – kiedy im przypomnieć Znaki ich Pana – nie upadają wówczas głusi i ślepi. 75. Oraz ci, którzy powiadają: „Panie nasz, daj nam radość naszych oczu z naszych żon i dzieci, jak i uczynń nas wzorem dla sprawiedliwych”. 76. Są to tacy, którzy będą nagrodzeni wyniosłymi pokojami w Raju, albowiem byli wytrwali. Ci będą w nim przyjęci pozdrowieniem i pokojem. 77. I w nim zamieszkają. Jest on wspaniały jako miejsce odpoczynku oraz jako mieszkanie. 78. powiedz niewiernym: „Gdyby nie wasza modlitwa do Niego, mój Pan nie troszczyłby się o was w ogóle. Lecz skoro otrzymaliście Jego Posłannictwo, Jego kara do was przylgnie”.

26. AL-SHU'ARĀ' (objawione przed Hijrah)

1. W imię Boga Miłosiernego, Litościwego. 2. Tā Sīn Mīm. 3. Oto wersety Księgi, która wyjaśnia różne rzeczy. 4. Być może napełnisz się żalem na śmierć, ponieważ oni nie wierzą. 5. Jeśli tego zapagniemy, możemy zesłać z nieba Znak dla nich, tak że ich szyje pokłonią się przed nim. 6. A nigdy nie jest tak, żeby otrzymywali nowe Przypomnienie od Boga Miłosiernego i nie odwracali się od niego. 7. Rzeczywiście potraktowali je jak kłamstwo, lecz wkrótce otrzymają nowinę o tym, z czego szydzili. 8. Czyż nie widzą ziemi – ileż wspaniałych gatunków istot stworzyliśmy na niej? 9. W tym, zaiste, zawarty jest Znak, lecz większość z nich nie wierzy. 10. I, zaprawdę, twój Pan – On jest Potężny, Litościwy. 11. I przypomnij sobie, kiedy twój Pan zawołał Mojżesza i nakazał mu: „Udaj się do ludu grzesznego – 12.” Do ludu Faraona. Czy nie okażą bojaźni przed Bogiem?” 13. Ten rzekł: „Panie mój, myślę, że oni mnie odrzucają. 14.” I moja pierś jest ściśnięta i mój język nie jest dość płynny. Zatem pošlij i słowo Aaronowi. 15. Wszak mają przeciwko mnie oskarżenie, więc obawiam się, że mnie zabiją”. 16. Bóg rzekł: „Tak się nie stanie, więc idźcie obaj wraz z Naszymi Znakami. My jesteśmy z wami i słuchamy waszych modlitw”. 17. Udajcie się zatem do Faraona i powiedzcie: „Jesteśmy Posłańcami Pana wszystkich światów, 18.” Żeby powiedzieć ci, abyś wysłał Dzieci Izraela z nami”. 19. Faraon rzekł: „O Mojżeszu, czyż nie wychowaliśmy cię wśród nas? Pozostawałeś między nami przez wiele lat. 20.” A czyniłeś to, co czyniłeś i jesteś jednym z

niewdzięcznych”. 21. Mojżesz powiedział: „Uczyłem to wówczas nieumyślnie, wszak umysł mój pełen jest zakłopotania. 22.”Zatem uciekłem od was, kiedy zacząłem się was obawiać. Potem Pan mój obdarzył mnie zdrowym rozsądkiem i uczynił mnie jednym z Posłańców. 23.”I czy ową łaskę wychowania mnie, gdy byłem dzieckiem, przeciwstawiasz teraz uwięzieniu Dzieci Izraela?” 24. Faraon rzekł: „A kimże jest Pan światów?” 25. Mojżesz powiedział: „Pan niebios i ziemi oraz wszystkiego tego, co jest między nimi, jeśli uwierzysz”. 26. Faraon odezwał się do tych, którzy byli wokół: „Czy nie słyszycie?” 27. Mojżesz rzekł: „Wasz Pan oraz Pan waszych praojców”. 28. Faraon powiedział: „Z całą pewnością ten wasz Posłaniec, który został do was wysłany, jest szaleńcem”. 29. Mojżesz rzekł: „Pan Wschodu i Zachodu oraz tego, co znajduje się między nimi, jeśli potraficie to zrozumieć”. 30. Faraon powiedział: „Jeśli bierzesz sobie boga innego niż mnie, z pewnością wsadzę cię do więzienia”. 31. Mojżesz rzekł: „Co? Mimo wszystko przekażę ci coś wyraźnego!” 32. Faraon powiedział: „zatem przedstaw to, jeśli jesteś prawdomówny”. 33. Zatem Mojżesz rzucił swą łaskę i – spójrz! – wyraźnie widać było węża. 34. I wyciągnął dłoń i – spójrz! – patrzącym wydała się biała 35. Faraon rzekł do otaczających go dowódców: „To zaiste zręczny czarownik. 36.”On pragnie przy pomocy swej magii wyprowadzić was z waszej ziemi. Co zatem radzicie uczynić?” 37. Ci rzekli: „Zaczekaj z nim i jego bratem przez chwilę, a pošlij po miejskich heroldów, 38.”Którzy przyprowadzą ci wszystkich zręcznych i przebiegłych czarowników”. 39. W ten sposób w wyznaczonym czasie zebrano wszystkich czarowników. 40. I powiedziano ludowi: „Czy i wy zbierzecie się?” 41. „Abyśmy mogli iść za czarownikami, jeśli okażą się zwycięzcami?” 42. A kiedy czarownicy przybyli, powiedzieli do Faraona: „czy otrzymamy nagrodę, jeśli to my zwyciężymy?” 43. Ten rzekł: „Tak, wtedy z pewnością znajdziecie się wśród moich wybranych”. 44. Mojżesz rzekł do nich: „Teraz rzućcie to, co macie rzucić”. 45. Rzucili więc swoje laski i sznury i rzekli: „Na honor Faraona, z pewnością my zwyciężymy”. 46. Wtedy Mojżesz rzucił swoją łaskę i – spójrz! – ona połknęła wszystko to, co oni wyczarowali. 47. Widząc to, czarownicy padli na twarze 48. I rzekli: „Wierzymy w Pana światów, 49.”Pana Mojżesza i Aarona”. 50. Faraon rzekł: „Uwierzyliście mu zanim wam na to pozwoliłem? Ten jest z pewnością waszym przywódcą, który nauczył was czarów. Jednak poznacie konsekwencje tego wszystkiego. Z całą pewnością poobcinam wam ręce i stopy z powodu waszego nieposłuszeństwa oraz z całą pewnością ukrzyżuję was wszystkich”. 51. Oni powiedzieli: „To nie jest w stanie nam zaszkodzić, albowiem do naszego Pana powrócimy. 52.”Żywimy nadzieję, że Pan nasz przebaczy nam nasze grzechy, albowiem jesteśmy pierwszymi wśród wiernych”. 53. I objawiliśmy Mojżeszowi, kierując nim: „Zabierz moje sługi nocą, choć z pewnością będziecie ścigani”. 54. Faraon zaś rozesał heroldów do miast, głoszących: 55.”To jest mała grupa, 56.”A mimo to obraziła nas. 57.”Nas jest natomiast mnóstwo i jesteśmy w pełni przygotowani i czujni”. 58. Wyrzuciliśmy ich więc z ogrodów i źródeł, 59. Bogactw i zaszczynego mieszkania. 60. Tak było. I daliśmy ich jako dziedzictwo Dzieciom Izraela. 61. A wojska Faraona goniły ich i dogoniły nad ranem. 62. I kiedy oba hufce zbliżyły się do siebie na odległość wzroku, towarzysze Mojżesza rzekli: „Niechybnie będziemy chwyceni”. 63. „Nigdy!” odrzekł on. „Mój Pan jest ze mną, On wyprowadzi mnie w bezpieczne miejsce”. 64. Wtedy objawiliśmy Mojżeszowi: „Uderz w morze swoją łaską”. Wówczas morze rozdzieliło się, a każda jego część wyglądała jak wielki kopiec. 65. I uratowaliśmy Mojżesza oraz tych, którzy z nim byli. 67. Potem zatopiliśmy tych drugich. 68. Zaprawdę, w tym jest Znak, lecz większość tego świata nie wierzy. 69. I niechybnie Pan twój – On jest Potężny, Litościwy. 70. I opowiedz im historię Abrahama. 71. Kiedy rzekł do swego ojca i do swego ludu: „Co czcicie?” 72. Oni odrzekli: „Czcimy bożków i nadal będziemy im oddani”. 73. On rzekł: „czy oni was słyszą, kiedy się do nich zwracacie?” 74. „Albo czy czynią wam dobro czy szkodzą wam?” 75. Ci rzekli: „Nie jest tak, lecz przecież nasi ojcowie czynili t o samo”. 76. Abraham rzekł: „Czy wiecie, że ci, których czcicie – 77.”Wy oraz wasi ojcowie przed wami – 78.”Ci wszyscy

są moimi wrogami oraz że to Pan światów jest tym, 79."Który mnie stworzył. To On również jest Tym, który mnie prowadzi 80."I który daje mi pożywienie i napoje, 81."A kiedy zachoruję, to On przywraca mnie do zdrowia. 82."I który uczyni, że umrę, a potem ponownie da mi życie, 83."I który, mam nadzieję, przebaczy mi moje błędy w Dniu Sądu. 84."Panie mój, obdarz mnie mądrością i przyłącz mnie do sprawiedliwych 85."I daj mi prawdziwe i trwałe dobre imię wśród potomnych 86."I uczyni mnie jednym ze spadkobierców Ogrodu Szczęścia 87."I przebacz memu ojcu, albowiem jest jednym z błądzących 88."I nie okaż mi niełaski w dniu, w którym oni będą podniesieni z martwych, 89."W dniu, w którym ani bogactwo, ani synowie na nic się nie zdadzą. 90."Zbaw tego, który przychodzi do Allacha ze zdrowym sercem". 91.Niebo zostanie przybliżone do sprawiedliwych. 92.Piekło zaś będzie dobrze widoczne dla tych, którzy zboczyli z drogi. 93.I będzie im powiedziane: „Gdzie są ci, których czciliście 94."Oprócz Allacha? Czyż mogą oni pomóc wam albo samym sobie?" 95.Wtedy zostaną wrzuceni weń głowami naprzód, oni oraz ci, którzy zesli z drogi, 96.Jak i zastępy Iblisa, wszyscy razem. 97.Powiedzą, spierając się tam między sobą: 98."Na Allacha, byliśmy w całkowitym błędzie, 99."Kiedy uważaliśmy was za równych Panu światów. 100."I nikt inny nie sprowadził nas z drogi, jak tylko źli. 101."Teraz natomiast nie ma dla nas wstawienników 102."Ani miłujących przyjaciół. 103."Gdybyśmy tylko mogli powrócić do świata, byłibyśmy jednymi z wiernych!" 104.W tym, zaprawdę, zawiera się Znak, jednak większość z nich nie uwierzy. 105.I, zaprawdę, Pan twój – On jest Potężny, Litościwy. 106.Lud Noego traktował Posłańców jak kłamców. 107.kiedy ich brat, Noe, powiedział im: „Czy nie będziecie się bać Boga? 108."Zaiste, jestem waszym Posłańcem, wiernym memu dziełu, 109."Więc bójcie się Allacha i bądźcie mi posłuszni. 110."Nie proszę was za to o żadną nagrodę. Moja nagroda jest wyłącznie u Pana światów, 111."Więc bójcie się Allacha i bądźcie mi posłuszni". 112.Powiedzieli: „Czy mamy ci uwierzyć, skoro idą za tobą najmniejsi?" 113.On rzekł: „A jakąż ja mam wiedzę o tym, co oni czynią? 114."Ich rozrachunek leży w rękach mego Pana, gdybyście tylko wiedzieli. 115."Ja nie zamierzam wypędzać wiernych, 116."Jestem wszak tylko tym, który ostrzega". 117.Powiedzieli: „Jeśli nie odstąpisz, o Noe, zostaniesz niechybnie ukamienowany na śmierć". 118.On rzekł: „Panie mój, mój lud uznał mnie za kłamcę, 119."Dlatego rozstrzygnij stanowczo pomiędzy mną i nimi i uratuj mnie oraz wiernych, którzy są ze mną". 120.Uratowaliśmy więc jego oraz tych, którzy z nim byli na w pełni załadowanej Arce. 121.Następnie zatopiliśmy tych, którzy pozostali w tyle. 122.Zaprawdę, w tym zawarty jest Znak, lecz większość z nich nie wierzy. 123.I, zaprawdę, Pan twój – On jest Potężny, Litościwy. 124.Plemię ‘Ād odrzuciło Posłańców, 125.Kiedy ich brat, Hūd, rzekł do nich: „Czy nie boicie się Boga? 126."Zaiste, jestem Posłańcem do was, wiernym mojemu zadaniu, 127."Więc bójcie się Allacha i bądźcie mi posłuszni. 128."Nie proszę was o żadną nagrodę za to. Moja nagroda spoczywa wyłącznie u Pana światów. 129."Czy wznosicie monumenty na każdym wzgórzu, szukając próżnej chwały? 130."I czy wznosicie pałace, tak jak mielibyście żyć wiecznie? 131."A kiedy nakładacie dłonie na cokolwiek, nakładacie je jak tyrani. 132."Zatem bójcie się Allacha i bądźcie mi posłuszni. 133."Bójcie się Tego, który pomógł wam we wszystkim tym, co wiecie. 134."On pomógł wam bydłem i synami, 135."Ogrodami i źródłami. 136.Oni powiedzieli: „Jest nam wszystko jedno czy nas napominasz czy nie jesteś jednym z tych, którzy napominają. 138."To przecież tylko dawny zwyczaj 139."I nie będziemy ukarani". 140.Tak zatem odrzucili go, a My zniszczyliśmy ich. W tym, zaiste, zawiera się Znak, lecz większość z nich nie wierzy. 141.I, zaprawdę, twój Pan – On jest Potężny, Litościwy. 142.Plemię Thamūd także odrzuciło swoich Posłańców, 143.Kiedy ich brat, Sālih, powiedział im: „czy nie będziecie bronić się przed złem?" 144."Zaiste, jestem Posłańcem dla was, wiernym mojemu zadaniu, 145."Więc bójcie się Allacha i bądźcie mi posłuszni. 146."A nie proszę was o żadna za to nagrodę. Moja nagroda spoczywa wyłącznie u Pana światów. 147."Czy sądzicie, że pozostaniecie bezpieczni tutaj

między tymi rzeczami, które macie tutaj, 148. „Wśród ogrodów i źródeł, 149. „I wśród pól zbożowych, i palm z ciężkimi pochwami bliskimi pęknięcia?” 150. „I wyrabujecie sobie domy w górach, dumne z waszej wielkości. 151. „Zatem bójcie się Allacha i mnie bądźcie posłuszni. 152. „A nie okazujecie posłuszeństwa rozkazom tych, którzy przekraczają granice, 153. „Którzy wzniesli zamęt na ziemi, a nie propagują porządku i bezpieczeństwa”. 154. Powiedzieli: „Jesteś jednym z oczarowanych. 155. „Jesteś tylko śmiertelnikiem jak my sami. Daj nam zatem jakiś Znak, jeśli jesteś prawdomówny”. 156. On rzekł: „Oto wielbłądzica. Ona ma swą kolej picia, jak i wy macie swą kolej picia w wyznaczonym dniu. 157. „I nie dotykajcie jej złem, aby nie spadła na was okropnego dnia”. 158. Oni jednak poprzecinali jej ścięgna, a później okazali skruchę. 159. Wówczas spadła na nich kara. Zaprawdę, w tym zawarty jest Znak, lecz większość z nich nie wierzy. 160. I, zaiste, Pan twój – On jest Potężny, Litościwy. 161. Lud Lota odrzucił Posłańców, 162. Kiedy ich brat, Lot, powiedział do nich: „Czyż nie boicie się Boga?” 163. „Zaiste, jam jest dla was Posłańcem, wiernym mojemu zadaniu. 164. „Zatem bójcie się Allacha i mnie bądźcie posłuszni. 165. „A nie proszę za to o żadną nagrodę. Moja nagroda jest jedynie u Pana światów. 166. „Czy wy, spośród wszystkich stworzeń, zbliżacie się do mężczyzn? 167. „I pozostawiacie swoje żony, które Pan was dla was stworzył? Nie, jesteście ludem, który przekracza wszelkie granice”. 168. Oni rzekli: „Jeżeli nie odstąpisz od tego, o Locie, z pewnością zostaniesz wygnany”. 169. On rzekł: „O jakże nienawidzę wasze postępowanie”. 170. „Panie mój, wybaw mnie i moją rodzinę przed tym, co czynią”. 171. Zatem My wybawiliśmy jego i jego rodzinę, ich wszystkich, 172. Z wyjątkiem pewnej starej niewiasty spośród tych, którzy pozostali w tyle. 173. Następnie zniszczyliśmy tych pozostałych. 174. I zesłaliśmy na nich deszcz, a zły był to deszcz, który spadł na tych, których ostrzeżono. 175. Zaprawdę, w tym zawiera się Znak, lecz większość z nich nie chce wierzyć. 176. I, zaiste, Pan twój – On jest Potężny, Litościwy. 177. Lud Lasu odrzucił Posłańców, 178. Kiedy Shu'aib powiedział doń: „czyż nie boicie się Boga? 179. „Zaiste, jestem Posłańcem do was, wiernym memu zadaniu”. 180. „Zatem bójcie się Allacha i mnie bądźcie posłuszni. 181. „A nie proszę was o żadną za to nagrodę. Moja nagroda czeka bowiem na mnie u Pana światów. 182. „Dawajcie pełną miarę i nie bądźcie z tych, którzy dają mniej, 183. „A i ważcie na uczciwej wadze, 184. „i nie pomniejszajcie ludziom ich rzeczy, ani nie chodźcie po ziemi siejąc zamęt. 185. „I bójcie się Tego, który stworzył was i wcześniejsze ludy”. 186. Oni rzekli: „Tyś jest zaiste osobą oczarowaną, 187. „A jesteś wszak śmiertelnikiem jak i my sami. Uważamy zatem, że jesteś kłamcą. 188. „Tak zatem uczyni, aby fragmenty nieba spadły na nas, jeśli jesteś prawdomówny”. 189. On rzekł: „Pan mój najlepiej wie, co czynicie”. 190. Tak zatem odrzucili go. Potem kara dnia przytłaczającego mroku spadła na nich. Była to rzeczywiście kara straszego dnia. 191. W tym, zaprawdę zawarty jest Znak, lecz większość z nich nie wierzy. 192. I, zaiste, Pan twój – On jest Potężny, Litościwy. 193. Zaprawdę, ten Koran jest objawieniem od Pana wszystkich światów. 194. Duch, wierny swemu zadaniu, zstąpił wraz z nim 195. Do twego serca, abyś ostrzegał 196. w jasnym i zrozumiałym języku arabskim. 197. niechybnie wspomina się o tym w Pismach poprzednich ludów. 198. I czy nie jest to dla nich wystarczający Znak, aby uczeni spośród Dzieci Izraela o tym wiedzieli? 199. Gdybyśmy zesłali go do kogoś, kto nie jest Arabem, 200. A on przeczytałby go im, nigdy nie uwierzyliby weń. 201. Tak zatem uczyniliśmy, że niewiara wkroczyła do serc ludzi grzesznych. 202. Nie uwierzą weń aż nie ujrzą żalosnej kary, 203. Która spadnie na nich niespodziewanie, podczas gdy oni nie będą jej świadomi. 204. I powiedzą: „Czy będzie nam udzielona zwłoka?” 206. Co? Czy próbują przyspieszyć Naszą karę? 206. Jak ty uważasz, czy jeśli pozwolimy im cieszyć się dobrymi rzeczami tego świata przez wiele lat, 207. A potem spadnie na nich kara, jaka im obiecano, 208. To na cóż zda im się to, czym pozwolono im się cieszyć? 209. Nigdy nie zniszczyliśmy żadnego miasta, aby nie było wcześniej ostrzeżone. 210. Aby zostali napomnieni, a My nie jesteśmy

niesprawiedliwi. 211. i źli nie sprowadzili go, 212. To bowiem do nich ani nie pasuje, ani nie mają mocy stworzenia go. 213. Zaiste, oni pozbawieni są możliwości słuchania Słowa Bożego. 214. Dlatego nie zwracaj się do żadnego innego boga poza Allahem, abyś nie stał się jednym z tych, którzy są ukarani, 215. I ostrzegaj swoich najbliższych, 216. I opuszczaj swoje skrzydło litości wobec wiernych, którzy za tobą idą. 217. Potem, jeśli nie będą ci posłuszni, powiedz: „Wypieram się wszelkich związków z tym, co czynicie”. 218. i zaufaj Potężnemu, Litościwemu, 219. Który widzi cię, kiedy stoisz w Modlitwie, 220. I który widzi twe ruchy wśród tych, którzy padają na twarz przed Allahem. 221. On rzeczywiście jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 222. Czy mam was poinformować, na kogo zstępują źli? 223. Oni zstępują na każdego kłamliwego grzesznika. 224. Ci wytyżają swe uszy w stronę nieba, a większość z nich to kłamcy. 225. A jeśli chodzi o poetów – to ci, którzy się mylą, idą za nimi. 226. Czy nie widzisz, jak bezcelowo wędrują po każdej dolinie 227. Oraz że mówią to, czego nie czynią? 228. Z wyjątkiem tych, którzy wierzą i spełniają sprawiedliwe uczynki, dobrze pamiętają o Allahu i sami siebie bronią po tym, jak zostaną skrzywdzeni. Grzesznicy zaś dowiedzą się wkrótce, do jakiego miejsca powrotu powrócą.

27. AL-NAML (objawione przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Tā Sīn. Oto wersety Koranu i oświecającej Księgi. 3. Przewodnictwo i dobra nowina dla tych, którzy wierzą, 4. Którzy przestrzegają Modlitwy i płacą Zakāt oraz mocno wierzą w Życie Przyszłe. 5. Jeżeli chodzi o tych, którzy nie wierzą w Życie Przyszłe, uczyniliśmy, iż ich uczynki wydają się im piękne, więc błądzą jak ślepi. 6. Oto ci, którzy cierpieć będą męki i to oni właśnie będą najbardziej przegrani w Życiu Przyszłym. 7. Zaprawdę, ty otrzymujesz Koran od Jedynego Mądrego, wszechwiedzącego. 8. Przypomnij sobie, kiedy Mojżesz rzekł do swej rodziny: „Widzę jakiś ogień. Przyniosę wam stamtąd pewne bardzo ważne wieści lub też przyniosę wam płonącą głownię, abyście się rozgrzali”. 9. A kiedy przybył doń, zawołał do niego głos: „Błogosławiony ten, kto jest w ogniu, jaki i ci, którzy są dokoła niego oraz niechaj wychwalany będzie Allah, Pan światów. 10.” O Mojżeszu, zaprawdę, Ja jestem Allah, Potężny, Mądry. 11. ”Rzuć swą łaskę”. A kiedy ten zobaczył, że porusza się ona jak wąż, odwrócił się cofając i nie patrzył za siebie, na co My powiedzieliśmy: „O Mojżeszu, nie obawiaj się. Zaprawdę, Ja jestem tym Jednym, w którego obecności Posłańcy nie muszą się bać. 12.” Jeżeli chodzi o tych, którzy dopuszczają się zła, a potem zamiast zła przyjmują dobro, wobec nich jestem rzeczywiście Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 13. Włóż dłoń w swój brzuch, a wyjmiesz ją zeń białą bez szkody. Ten jest wśród dziewięciu Znaków dla Faraona i jego ludu, albowiem jest to lud buntowniczy”. 14. Kiedy jednak Nasze dające wzrok Znaki otrzymali, rzekli: „Oto prawdziwa magia”. 15. I odrzucili je w grzechu i arogancji, podczas gdy ich dusze przekonane były o ich prawdzie. Spójrz zatem, jakże zły był koniec tych, których działanie pełne było zepsucia! 16. Daliśmy wiedzę Dawidowi i Salomonowi, a oni rzekli: „Wszelka chwała należy się Allahowi, który wyniósł nas ponad wielu spośród Jego sług”. 17. Salomon był dziedzicem Dawida. Rzekł: „O wy, ludzie, nauczeni zostaliśmy języka ptaków oraz mieliśmy wszystkie potrzebne rzeczy, jakimi nas obdarowano. Oto rzeczywiście jawna łaska Boża”. 18. I zebrano przed Salomonem wszystkie jego zastępy jinn, ludzi i ptaków i ustawiono ich w oddzielnych grupach. 19. I kiedy przybyli do Doliny Al-Naml, pewna niewiasta Namlicka powiedziała: „O wy, ludu Naml, wejdźcie do swych domostw, aby Salomon i jego zastępy nie roztarły was na proch, albowiem oni nie wiedzą”. 20. Wówczas on uśmiechnął się, zastanawiając się nad jej słowami, i rzekł: „Panie mój, daj mi, abym mógł być wdzięczny za Twą łaskę, którą obdarzyłeś mnie i moich rodziców, jak i bym spełniał takie dobre uczynki, które będą podobać się Tobie oraz pozwól, dzięki Twej litości, abym był jednym z Twoich sprawiedliwych sług”. 21. i dokonał on przeglądu ptaków i rzekł:” „Jak to się stało, że nie widzę

Hudhuda? Czy umyślnie nie jest on tutaj obecny? 22.”Z pewnością dam mu srogą karę lub zabiję go, chyba że przedstawi mi zrozumiałą powód swej nieobecności. 23.I nie trwało długo zanim przybył Hudhud i rzekł: „Nabyłem wiedzę o tym, o czym ty nie masz pojęcia. Przybywam do ciebie z Szaby z pewnymi wiadomościami. 24.”Stwierdziłem, że ludem tym rządzi niewiasta oraz że otrzymała każdą potrzebną rzecz oraz ma potężny tron. 25.”Stwierdziłem, że ona i jej lud czczą słońce zamiast Allacha, a Szatan uczynił, iż ich postęпки wydają się im piękne, powstrzymując ich w ten sposób przed znalezieniem właściwej drogi, przez co nie są oni właściwie prowadzeni. 26.”I upierają się, że nie będą czcić Allacha, podczas gdy On jest Tym, który ujawnia to, co jest ukryte w niebiosach i na ziemi oraz który zna to, co ukrywacie oraz co ujawniacie ze swych planów. 27.”Allachu! Nie ma boga poza Tobą, Panem Potężnego Tronu”. 28.Na co Salomon rzekł: „Sprawdzimy czy mówisz prawdę czy może jesteś kłamcą. 29.”Idź i złóż ten mój list przed nimi. Potem wróć, a zobaczymy jaka będzie ich odpowiedź”. 30.Królowa powiedziała: „Dowódcy, dostarczono mi szlachetny list. 31.”Posyła go Salomon, a brzmi on tak: „W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 32.”Nie bądźcie wobec mnie butni, lecz przybądźcie do mnie w poddaniu”. 33.Ona rzekła: „Dowódcy, udzielcie mi rady w mojej sprawie. Nigdy nie podejmuję żadnej decyzji bez zasięgnięcia waszej rady”. 34.Oni odrzekli: „Posiadamy wielką siłę i jesteśmy waleczni w bitwie, lecz wszak to ty masz rozkazywać, a więc rozważ to, co rozkażesz”. 35.Ona rzekła: „Zaiste, królowie, kiedy wkraczają do jakiegoś kraju, plądrują go, a największych jego ludzi zamieniają w najmniejszych. Tak zawsze czynią”. 36.”Ja jednak zamierzam posłać im dar i poczekać na ich odpowiedź, jaką przyniosą wysłannicy”. 37.Kiedy zatem wysłannicy królowej przybyli do Salomona, ten rzekł: „Czy sądzicie, że pomożecie mi waszym bogactwem? Wszak to, co dał mi Allah, jest lepsze niż to, co wy mi dajecie. Nie, pysznijcie się swoim darem. 38.”Wracajcie do nich, albowiem my z pewnością do nich przybędziemy z takimi zastępami, przeciwko którym nie znajdą oporu, i wyrzucimy ich z kraju pogardzonych, a będą poniżeni”. 39.Ten rzekł: „o szlachetni, który z was przyniesie mi jej tron zanim przybędą do mnie w poddaniu?” 40.Wielki dowódca spośród jinn powiedział: „Ja ci go przyniosę zanim rozbijesz obozowisko. Rzeczywiście jestem dość silny, by tego dokonać, a i można mi zaufać”. 41.Powiedział jeden, który posiadał wiedzę o księdze: „Ja ci go przyniosę zanim twój szlachetny wysłannik do ciebie powróci”. A kiedy ujrzał go przed sobą, rzekł: „Oto łaska od mego Pana, by mógł wypróbować czy jestem wdzięczny czy niewdzięczny. Kto bowiem jest wdzięczny, jest wdzięczny dla dobra swojej własnej duszy. Kto zaś jest niewdzięczny, to zaiste, Pan mój jest Samowystarczalny, Miłosierny”. 42.Powiedział: „Uczyńcie tron tak piękny, aby jej własny wydał się jej zupełnie zwyczajnym, a zobaczymy czy idzie ona drogą właściwą czy też jest jedną z tych, którzy nie idą drogą właściwą”. 43.I kiedy przybyła, powiedziano jej: „czy twój tron podobny jest do tego?” Odrzekła: „Wygląda, jakby był taki sam. Jednak otrzymaliśmy wiedzę wcześniej i już poddaliśmy się”. 44.A to, co czciła poza Allahem, powstrzymywało ją przed uwierzeniem, jako że pochodziła z niewierzącego ludu. 45.Powiedziano jej: „Wejdz do pałacu”. Kiedy go ujrzała, pomyślała, że jest tam wiele wody, więc odkryła swe nogi. Salomon powiedział: „Jest to pałac wyłożony gładko szklanymi płytami”. Ona rzekła: „Panie mój, rzeczywiście zgrzeszyłam przeciwko mej duszy, więc wraz z Salomonem poddaje się Allahowi, Panu światów”. 46.I wystaliśmy do Thamūd ich brata Sāliha, który rzekł: „Czczycie Allacha”. Od razu podzielili się na dwie spierające się z sobą grupy. 47.Powiedział on: „O ludu mój, dlaczego staracie się przyśpieszyć zło raczej niż dobro? Dlaczego nie prosicie Allacha o przebaczenie, aby okazano wam litość?” 48.Ci powiedzieli: „Przepowiadamy zło od ciebie oraz od tych, którzy są z tobą”. On rzekł: „Prawdziwy powód waszego złego losu jest u Allacha, wy jednak nie jesteście ludem, który poddawany jest próbie”. 49.W mieście tym była grupa dziewięciu osób, które siały w kraju zamęt i nie chciały się zmienić na

lepsze. 50. Powiedzieli: „Przysięgnijcie sobie nawzajem na Allacha, że z pewnością zaatakujemy w nocy jego i jego rodzinę, potem zaś powiemy do jego dziedzica: <<Nie byliśmy świadkami zniszczenia jego rodziny, a niechybnie jesteśmy prawdomówni>>. 51. Oni ułożyli plan oraz My również ułożyliśmy plan, lecz oni tego nie spostrzegli. 52. Spójrz zatem, jak zły był koniec ich planu! Zaprawdę, zniszczyliśmy ostatecznie ich oraz ich lud, wszystkich razem. 53. I tam są ich domy upadłe z powodu ich grzechu. Zaprawdę, w tym zawarty jest Znak dla ludu, który ma wiedzę. 54. I zbawiliśmy tych, którzy wierzyli i bali się Boga. 55. I wysłaliśmy Lota jako Posłańca, kiedy rzekł do swego ludu: „Czy dopuszczacie się ohydy, widząc? 56. ”Co? Zbliżacie się pożądliwie do mężczyzn raczej niż do niewiast? Nie, w istocie ciemny z was naród”. 57. Jedyłą ich odpowiedzią było to, iż powiedzieli: „Wyrzucicie rodzinę Lota z naszego miasta. Są to ludzie, którzy chcą pozostawać czysti. 58. Zatem uratowaliśmy jego i jego rodzinę z wyjątkiem jego żony. Postanowiliśmy, że ona będzie jedną z tych, którzy pozostali w tyle. 59. I zesłaliśmy na nich deszcz. Zły był deszcz, który spadł na tych, których ostrzeżono. 60. Powiedz: „Wszelka chwała należy się Allahowi oraz pokój tym Jego sługom, których On sobie wybrał. Czy lepszy jest Allah czy też to, co oni z Nim łączą?”

CZĘŚĆ XX

61. Lub kto stworzył niebiosy i ziemię oraz kto zesłał wam wodę z nieba, dzięki którym czynimy, iż wzrastają przepiękne sady? Wy nie zdołaliście uczynić, aby ich drzewa rosły. Czy przy Allachu jest jakiś bóg? Nie, oni są ludem, który schodzi z właściwej drogi. 62. lub kto uczynił ziemię miejscem odpoczynku i umieścił na niej rzeki i potężne góry oraz stworzył przegrodę pomiędzy dwiema wodami? Czyż jest jakiś bóg z Allachem? Nie, większość z nich nie wie. 63. Lub kto opowiada na wołanie człowieka dotkniętego nieszczęściem, kiedy ten zwraca się do Niego, i odsuwa zło i daje wam spadkobierców na ziemi? Czyż jest jakiś bóg z Allachem? Małością jest to, nad czym się zastanawiacie. 64. lub kto prowadzi was w głębiach ciemności po ziemi i morzu oraz kto zsyła wiatry jako dobrą nowinę przed Jego litością? Czyż jest jakiś bóg z Allachem? Wyniesiony jest Allah ponad to, co oni z Nim łączą. 65. Lub kto daje początek stworzeniu, a potem powtarza je oraz kto daje wam z nieba i z ziemi? Czyż jest jakiś bóg z Allachem? Powiedz: „Przedstawcie swój dowód, jeśliście prawdomówni”. 66. Powiedz: „Nikt w niebiosach i na ziemi nie zna niewidzialnego z wyjątkiem Allacha. Oni jednak nie wiedzą, kiedy będą podniesieni z martwych”. 67. Nie, ich wiedza dotycząca Życia Przyszłego osiągnęła już swe granice. Oni raczej w nie wątpią, są raczej wobec niego ślepi. 68. A ci, którzy nie wierzą, powiadają: „Co? Kiedy my i nasi ojcowie staniemy się pyłem, to czy rzeczywiście zostaniemy na nowo podniesieni do życia? 69. ”Z pewnością obiecano nam to przedtem – nam i naszym ojcom – lecz to nic innego jak tylko opowieści o dawnych czasach”. 70. Powiedz: „Przemierzcie ziemię i sprawdźcie, jak zły był koniec grzeszników”. 71. I nie smuć się z ich powodu ani nie rozpaczaj z powodu tego, co oni knują. 72. I powiadają: „kiedy obietnica ta zostanie wypełniona, o ile jesteście prawdomówni?” 73. Powiedz: „Być może część tego, co pragnęlibyście przyspieszyć, jest już tuż za wami”. 74. Istotnie, Pan twój jest miłosierny wobec ludzkości, lecz większość z nich nie jest wdzięczna. 75. I, zaprawdę, Pan twój wie, co ukrywają ich piersi, a co ujawniają. 76. I nie ma ani w niebiosach, ani na ziemi niczego ukrytego, co nie byłoby zapisane w zrozumiałej Księdze. 77. Zaprawdę, ten Koran wyjaśnia Dzieciom Izraela większość z tego, w czym są poróżnieni. 78. I, zaprawdę, jest on przewodnictwem i łaską dla wiernych. 79. Zaprawdę, twój Pan rozsądzi pomiędzy nimi zgodnie ze Swoim sądem, a jest On Potężny, Wszechwiedzący. 80. Zatem zaufaj Allahowi. Istotnie, ty wspierasz się na wyraźnej prawdzie. 81. Zaprawdę, nie potrafisz uczynić, by zmarły usłyszał, ani nie potrafisz uczynić, by głuchy usłyszał wołanie, kiedy oni odchodzą, odwracając się plecami. 82. I nie potrafisz wyprowadzić ślepych z ich błędu. Ty możesz uczynić, że usłyszą wyłącznie ci, którzy wierzą w Nasze Znaki, więc podporządkowują się. 83. I kiedy zapadnie wyrok przeciwko nim, wyprowadzimy im z ziemi owada,

który ich ukąsi, albowiem lud nie uwierzył w Nasze Znaki. 84. I przypomnij im dzień, kiedy zbierzemy razem spośród każdego ludu część tych, którzy odrzucili Nasze Znaki, i będą podzieleni na oddzielne grupy. 85. Wówczas, kiedy przybędą, On powie: „Czy odrzuciliście Moje Znaki, podczas gdy nie mieliście o nich pełnej wiedzy? Lub cóż to takiego było, co względem nich czyniliście?” 86. I zapadnie przeciwko nim wyrok, albowiem grzeszyli, i będą pozbawieni mowy. 87. Czyż oni nie widzą, że stworzyliśmy noc, aby mogli podczas niej odpoczywać, jak i dzień dający wzrok? Zaprawdę, w tym zawarte są Znaki dla ludu, który wierzy. 88. I przywołaj sobie na myśl dzień, kiedy odezwie się dźwięk trąby i kiedy każdy, kto jest w niebiosach, oraz każdy, kto jest na ziemi napelni się strachem z wyjątkiem tego, w którym Allah znajduje upodobanie. I wszyscy przybędą do Niego w pokorze. 89. I widzisz góry, które uważasz za mocno posadowione, jak przemijają tak samo jak przemijają chmury – dzieło Allacha, który wszystko uczynił doskonałym. Zaprawdę, On jest w pełni świadom tego, co czynicie. 90. Jeżeli kto spełnia dobre uczynki, ten będzie miał lepszą niż to nagrodę i ten wolny będzie od strachu tego właśnie dnia. 91. Ci zaś, którzy czynią zło, zostaną wrzuceni na twarze w Ogień. I zostanie im powiedziane: „Czyż nie zostaliście nagrodzeni za to, co czyniliście?” 92. powiedz: „nakazano mi tylko, bym służył Panu tego Miasta, które On uczynił Świętym, wszak do Niego należą wszystkie rzeczy. I nakazano mi, abym był jednym z tych, którzy podporządkowują się Bogu, 93. „Jak i bym recytował Koran”. Zatem jeżeli kto idzie za przewodnictwem, ten idzie za nim wyłącznie dla dobra swojej własnej duszy. A jeśli chodzi o tego, który zbacza z drogi powiedz: „Ja tylko jestem tym, który ostrzega”. 94. I powiedz: „Wszelka chwała należy się Allahowi. On wkrótce wskaże wam swoje Znaki, a wy je poznacie”. Twój Pan nie jest nieświadom tego, co czynicie.

28. AL-QASAS *(objawione przed Hijrah)*

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Tā Sīn Mīm. 3. Oto wersety zrozumiałej Księgi. 4. Przedstawiamy ci prawdziwy opis Mojżesza i Faraona dla korzyści ludu, który wierzy. 5. Zaprawdę, Faraon postępował na ziemi wyniośle i podzielił jej lud na części. Próbował osłabić jedną jego część, zabijając jego synów, a pozostawiając przy życiu niewiasty. Był on niechybnie jednym z intrygantów. 6. I My zapragnęliśmy okazać łaskę tym, którzy na ziemi uważani byli za słabych oraz uczynić ich dziedzicami Naszych łask 7. Oraz mocno posadowić ich na ziemi, jak i uczynić, by Faraon, Hāmān oraz jego zastępy ujrzeni przez nich to, czego się obawiali. 8. I pokierowaliśmy matką Mojżesza dzięki objawieniu: „Karm go piersią, a kiedy będziesz się o niego bać, wrzuć go do rzeki i nie obawiaj się ani nie żałuj, albowiem My oddamy ci go oraz uczynimy go jednym z Posłańców”. 9. Ta uczyniła tak i ktoś ze świty Faraona znalazł go, tak że stał się on dla nich źródłem smutku oraz wrogiem. Zaprawdę, Faraon, Hāmān oraz ich zastępy byli grzesznikami. 10. A żona Faraona rzekła: „On będzie radością dla mnie i dla ciebie. Nie zabijaj go. Być może okaże się on dla nas pożyteczny albo może weźmiemy go sobie za syna”. A nie znali Naszego celu. 11. Serce matki Mojżesza uwolniło się od niepokoju. Prawie ujawniła swoją tożsamość, gdybyśmy nie wzmocnili jej serca, aby była jedną z mocno wierzących. 12. I powiedziała do jego siostry: „Idź za nim”. Tak zatem obserwowała go z daleka, a oni nie byli tego świadomi. 13. I My postanowiliśmy już, że on odrzuci mamki, więc ona rzekła: „Czy mam was pokierować do ludzi domu, którzy wam go przyniosą i będą mu szczerze dobrze życzyć?” 14. W ten sposób oddaliśmy go jego matce, aby jej wzrok się rozweselił i żeby nie smuciła się, jak i by wiedziała, że obietnica Allacha jest prawdziwa. Jednakże większość ludzi nie wie. 15. I kiedy osiągnął on wiek pełnej siły i dojrzałość, obdarowaliśmy go mądrością i wiedzą. W ten sposób nagradzamy tych, którzy czynią dobro. 16. Pewnego dnia wszedł on do miasta w takim czasie, kiedy jego mieszkańcy byli w stanie nieuwagi. Znalazł tam dwóch mężczyzn walczących – jeden z jego własnej grupy, a drugi spośród

jego wrogów. Ten, który był spośród jego grupy, wołał go na pomoc przeciwko temu, który był spośród jego wrogów. Zatem Mojżesz uderzył tego ostatniego pięścią i w ten sposób zabił go. Wówczas Mojżesz rzekł: „Oto dzieło Szatana. On rzeczywiście jest wrogiem, jawnym zwodzicielem”. 17. Powiedział: „Panie mój, zgrzeszyłem przeciwko mojej własnej duszy, więc przebac mi”. Zatem Pan przebaczył mu – jest bowiem Najbardziej Przebaczący, wiecznie Litościwy. 18. Rzekł on: „Panie mój, z powodu łaski, jaką mnie obdarowałaś, nigdy nie będę pomagał winnym”. 19. Poranek zastał go w mieście pełnego obaw, będącego na baczności. I oto ten, który prosił go o pomoc poprzedniego dnia raz jeszcze zwrócił się doń o pomoc. Mojżesz powiedział mu: „Zaprawdę, Tyś rzeczywiście jest człowiekiem błędzącym”. 20. I kiedy postanowił pochwycić człowieka, który był wrogiem ich obu, ten rzekł: „O Mojżeszu, czy zamierzasz zabić mnie tak samo jak zabiłeś tego człowieka wczoraj? Pragniesz być tyranem w tym kraju, a nie chcesz być czyniącym pokój”. 21. I przybył człowiek z odległej części miasta, biegnąc. I rzekł: „O Mojżeszu, prawdziwie przywódcy naradzają się wspólnie przeciwko tobie, by cię zabić. Dlatego uciekaj. Zaiste, ja dobrze tobie życzę”. 22. Zatem odszedł on stamtąd, pełen obaw i rozwagi. Powiedział: „Panie mój, uwolnij mnie od niesprawiedliwych ludzi”. 23. A kiedy zwrócił swe oblicze w stronę Madianu, rzekł: „Mam nadzieję, że Pan mój poprowadzi mnie ku właściwej drodze”. 24. Kiedy przybył do wód Madianu, spotkał tam grupę mężczyzn, pojących swe stada. A obok nich zauważył dwie niewiasty, jak powstrzymywały swe stada w tyle. Powiedział: „Na czym polega wasz kłopot?” One rzekły: „Nie możemy napić naszych stad aż pasterze odejdą ze swymi stadami, a ojciec nasz jest bardzo starym człowiekiem”. 25. Zatem on napoił ich stada za nie. Potem oddalił się w cień i rzekł: „Panie mój, potrzebuję wszelkiego dobra, jakim Ty możesz mnie obdarować”. 26. A jedna z dwóch niewiast podeszła do niego lękliwie. Powiedziała: „Mój ojciec wzywa cię, by móc cię wynagrodzić za to, że napoiłeś nasze stada”. Kiedy zatem przybył do niego i opowiedział mu, ten rzekł: „Nie obawiaj się, uciekłeś od niesprawiedliwych ludzi”. 27. Jedna z dwóch niewiast powiedziała: „O ojciec mój, weź go do swej służby, albowiem najlepszym człowiekiem, jakiego możesz zatrudnić, jest ten, który jest silny i godny zaufania”. 28. Ich ojciec rzekł do Mojżesza: „Zamierzam oddać ci za żonę jedną z tych oto dwóch moich córek pod warunkiem, że pozostaniesz w mojej służbie przez osiem lat. Jeśli jednak pozostaniesz przez dziesięć lat, będzie tak z twojej własnej woli. I nie będę obarczał cię nadmiernym ciężarem. Jeżeli Allah tego zechce, stwierdzisz, że jestem jednym ze sprawiedliwych”. 29. Mojżesz rzekł: „To postanowione pomiędzy mną i tobą. Któregokolwiek z tych terminów dotrzymam, nie będzie dla mnie żadnej niesprawiedliwości. Allah wszak zważa na to, co mówimy”. 30. I kiedy Mojżesz dopełnił terminu, wybrał się ze swoją rodziną i spostrzegł ogień w kierunku Góry. Rzekł do swej rodziny: „Zaczekajcie, widzę ogień. Być może przyniosę wam stamtąd jakieś ważne wiadomości lub płonąca żagiew, byście mogli się przy niej ogrzać”. 31. I kiedy przybył doń, zawołał do niego jakiś głos z prawej strony Doliny, w miejscu błogosławionym, z drzewa: „O Mojżeszu, zaprawdę, Ja jestem Allah, Pan światów. 32. „Rzuć swoją łaskę”. I kiedy zobaczył, że porusza się ona jakby była węzłem, odwrócił się w obawie i nie patrzył za siebie. „O Mojżeszu”, rzekł głos, „Podejdz i nie obawiaj się. Zaiste, jesteś jednym z tych, którzy są bezpieczni. 33. „Włóż swą rękę w swoją pierś, a wyjmiesz ją białą bez żadnych złych rezultatów, a przybliż tę rękę do siebie, aby uspokoić swój strach. Powyższe będą dwoma dowodami od twego Pana dla Faraona i jego dowódców. Zaiste, są oni ludem zbuntowanym”. 34. Mojżesz rzekł: „Panie mój, zabiłem człowieka, jednego z nich, i obawiam się, że oni zabijają mnie. 35. „A mój brat, Aaron, on jest płynniejszy w mowie niż ja. Dlatego pošlij go ze mną jako pomocnika, aby dawał świadectwo mojej prawdzie. Obawiam się, że fałszywie mnie oskarżą”. 36. Bóg rzekł: „Wzmocnimy twe ramię twoim bratem oraz damy siłę wam obu, tak że oni was nie dosięgną. Idźcie zatem wraz z Naszymi Znakami. Wy dwaj oraz ci, którzy

idą z wami, zwyciężycie”. 37. i kiedy Mojżesz przybył do nich z Naszymi wyraźnymi Znakami, oni rzekli: „To nic innego jak tylko wymyślone czary, wszak nigdy nie słyszeliśmy czegoś podobnego wśród naszych praocjów”. 38. Mojżesz rzekł: „Mój Pan wie najlepiej, kim jest ten, który niesie przewodnictwo od Niego i do którego będzie należeć nagroda ostatecznego mieszkania. Zaprawdę, grzesznikom nigdy nie wiedzie się dobrze”. 39. Faraon zaś rzekł: „O dowódcy, nie znam żadnego innego boga dla was poza mną samym. Zatem wypalcie mi gliniane cegły, O Hāmānie, i wybudujcie mi wieżę, abym mógł, wszedłszy na nią, spojrzeć na Boga Mojżesza, albowiem sądzę, że on jest kłamcą”. 40. I on oraz jego zastępy postępowały butnie w kraju bez usprawiedliwienia. I myśleli, że nigdy nie będą na powrót sprowadzeni do Mnie. 41. Pochwyciliśmy więc jego i jego wojska i wrzuciliśmy w morze. Spójrz zatem jak zły był koniec grzeszników! 42. I uczyniliśmy ich przywódcami, którzy nawoływali ludzi do Ognia, lecz w Dniu Zmartwychwstania nie będzie im udzielona pomoc. 43. I uczyniliśmy, że szła za nimi klątwa na tym świecie, w Dniu Zmartwychwstania zaś znajdują się wśród tych, którzy pozbawieni są wszelkiego dobra. 44. I daliśmy Mojżeszowi Księgę, po tym jak zniszczyliśmy wcześniejsze pokolenia, jako źródło oświecenia dla ludzi oraz jako przewodnictwo i łaskę, aby się zastanawiali. 45. Ty nie byłeś po zachodniej stronie Góry, kiedy My przekazaliśmy Mojżeszowi sprawę Proroctwa, ani też nie byłeś jednym ze świadków. 46. Jednak daliśmy życie pokoleniom po Mojżeszu, a życie zostało im przedłużone. Ty nie byłeś mieszkańcem pośród ludu Madianu, przedstawiającym im Nasze Znaki. To My wysłaliśmy Posłańców. 47. I ty nie byłeś na zboczu Góry wraz z Mojżeszem, kiedy My wezwaliśmy go i objawiliśmy mu Nasze proroctwo dotyczące ciebie. Jednak wysłaliśmy ciebie jako łaskę od twego Pana, abyś ostrzegł ludzi, do których nie przychodzi nikt, kto mógłby ich ostrzec przed tobą, by byli rozważni. 48. I gdyby nie to, że – gdyby spadło na nich nieszczęście z powodu tego, co wysłały przed nimi ich prawe ręce – powiedzieliby: „Panie nasz, dlaczego nie wysłałeś do nas Posłańca, abyśmy poszli za twymi przykazaniami i stali się wiernymi?” Nie powinniśmy wysłać ciebie jako Posłańca. 49. Lecz teraz, skoro otrzymali prawdę od Nas, powiadają: „Dlaczego on nie otrzymał tego, co dano Mojżeszowi?” Czyż nie odrzucili tego, co było dane przedtem Mojżeszowi? Powiedzieli: „Aaron i Mojżesz są tylko dwoma czarownikami, którzy wzajemnie się popierają”. I powiadają: „Odrzucamy twierdzenie ich obu”. 50. Powiedz: „Przynieście zatem Księgę od Allacha, która będzie lepszym przewodnikiem niż te dwie Księgi – Tora i Koran – abym mógł za nią pójść, jeśli jesteście prawdomówni”. 51. Jeśli jednak nie odpowiedzą ci, wiedz, że idą oni wyłącznie za swoimi przyziemnymi pragnieniami. Któż bowiem bardziej się myli niż ten, kto idzie za swymi przyziemnymi pragnieniami bez żadnego przewodnictwa od Allacha. Zaprawdę, Allah nie prowadzi ludu grzeszników. 52. I rzeczywiście stale wysyłał im objawienie, aby zostali napomnieni. 53. Ci, którym daliśmy Księgę przed Koranem – oni w nią uwierzyli. 54. A kiedy jest im recytowana, powiadają: „Wierzimy w nią. Zaprawdę, jest to prawda od naszego Pana. Rzeczywiście, nawet przedtem poddawaliśmy się jej naukom”. 55. Ci otrzymują swoją nagrodę po dwakroć, albowiem oni byli wytrwali i odrzucają zło z pomocą dobra, jak i wydają z tego, co My im daliśmy. 56. I kiedy słyszą czcze gadanie, odwracają się i powiadają: <<Dla nas są nasze dzieła, a dla was wasze. Pokój z wami. Nie interesują nas nieświadomości>>. 57. Zaiste, nie możesz prowadzić każdego, kogo miłujesz. Allah jednak prowadzi każdego, kogo zechce, a zna On najlepiej tych, którzy chcą przyjąć przewodnictwo. 58. I powiadają: „Gdybyśmy mieli iść wraz z tobą za przewodnictwem, oderwani zostalibyśmy od naszego kraju”. Powiedz im: „Czy nie ustanowiliśmy dla nich bezpiecznego sanktuarium, do którego przynoszone są owoce wszystkich rzeczy jako zaopatrzenie od Nas?” Lecz większość z nich nie wie. 59. Ileż miast zniszczyliśmy, które unosiły się radością ze swego łatwego i dostatniego życia! Oto ich mieszkania, które po nich niewiele były zamieszkałe. I to My staliśmy się ich spadkobiercami. 60. A Pan twój nigdy nie zniszczyłby żadnego

miasta, gdyby wcześniej w mieście-matce nie powołał Posłańca, przedstawiającego im Nasze Znaki. I nie niszczylibyśmy miast, gdyby ich mieszkańcy nie byli grzesznikami. 61. I jeśli otrzymujecie cokolwiek, jest to wyłącznie tymczasową radością życia doczesnego i jego ozdobą. To jednak, co jest u Allacha, jest lepsze i trwalsze. Czy zatem nie zrozumiecie? 62. Czy zatem ten, któremu daliśmy dobra obietnicę – a doczeka jej wypełnienia – jest podobny do tego, któremu daliśmy wyłącznie dobre rzeczy tego życia, a potem w Dniu Zmartwychwstania znajdzie się wśród tych, którzy sprowadzeni będą przed obliczę Boga, by wytłumaczyć się ze swych uczynków? 63. Tego dnia On zawoła do nich i powie: „Gdzież są ci, których uważaliście za Moich pomocników? 64. Wtedy ci, przeciwko którym zapadnie wyrok kary, powiedzą: „Panie nasz, oto ci, których sprowadziliśmy z drogi. Sprowadziliśmy ich z drogi tak samo, jak sami zostaliśmy z niej sprowadzeni. Teraz odcinamy się od nich i zwracamy się ku Tobie. To nie my jesteśmy tymi, których oni czcili”. 65. I zostanie powiedziane bałwochwalcom: „Teraz zwróćcie się do swych nibypartnerów”. I oni zwrócą się do nich, ci jednak nie odpowiedzą im. I ujrzą karę i będą żałować, że nie szli za przewodnictwem. 66. Tego dnia Allah zawoła do nich i powie: „Jaką odpowiedź daliście Posłańcom?” 67. Wówczas wszystkie tłumaczenia staną się dla nich niejasne tego dnia, a nawet nie będą wzajemnie zadawać sobie pytań. 68. Lecz ten, kto okaże skruczę, uwierzy i będzie spełniał sprawiedliwe uczynki, być może on znajdzie się wśród tych, którzy cieszyć się będą powodzeniem. 69. Pan twój tworzy to, co zapragnie, jak i wybiera tego, kogo zechce. Nie ich sprawą jest dokonywanie wyboru. Niechaj wysławiany będzie Allah. On jest wysoko ponad wszystkim tym, co oni z Nim łączą. 70. Pan twój wie, co ukrywają ich piersi, a co ujawniają. 71. I On jest Allachem – nie ma boga poza Nim. Do Niego należy wszelka chwała na początku, jak i w Życiu Przyszłym. Jego jest Królestwo i do Niego wszyscy będą zawróceni. 72. Powiedz: „Powiedzcie mi, gdyby Allah uczynił nad wami trwałą noc aż po Dzień Zmartwychwstania, to jaki jest bóg inny niż Allah, który mógłby dać wam światło? Czy zatem nie zastanowicie się?” 73. Powiedz: „Powiedzcie mi, gdyby Allah uczynił nad wami trwały dzień aż po Dzień Zmartwychwstania, to jaki jest bóg inny niż Allah, który mógłby dać wam noc, podczas której moglibyście odpoczywać? Czyż zatem nie zauważacie?” 74. I ze swej łaski uczynił On noc i dzień, abyście mogli wtedy odpoczywać oraz byście poszukiwali Jego szczodrości, jak i byli wdzięczni. 75. I w dniu tym On zawoła do nich i powie: „Gdzież są ci, których uważaliście za Moich pomocników?” 76. I z każdego ludu weźmiemy świadka i powiemy: „Pokażcie swój dowód”. Wtedy dowiedzą się, że prawda należy wyłącznie do Allacha. To zaś, co zwykli byli wymyślać, całe będzie dla nich stracone. 77. Zaprawdę, Korach pochodził z ludu Mojżesza, lecz postępował wobec niego jak tyran. I daliśmy mu skarbcę nagromadzonego bogactwa w takiej ilości, że klucze do nich przeważałyby grupę silnych mężczyzn. Kiedy jego lud rzekł doń: „Nie unoś się – zaiste, Allah nie miłuje tych, którzy się pyszniają. 78. ”W tym, czym obdarował cię Allah, szukaj Domu Życia Przyszłego, a nie zaniedbuj swego losu na tym świecie. Czyń dobro innym, jak i Allah uczynił dobro tobie. I nie staraj się siać zamętu w kraju. Zaprawdę, Allah nie miłuje tych, którzy sieją zamęt”. 79. On rzekł: „Wszystko to zostało mi dane z powodu wiedzy, jaką posiadam”. Czyż on nie wiedział, że Allah zniszczył przed nim całe pokolenia, które były od niego potężniejsze i bogatsze? Winnych nie poprosi się, aby przedstawili wyjaśnienie ich grzechów. 80. Ruszył zatem przed swym ludem w całym swoim przepychu. Ci, którzy spragnieni byli życia tego świata, powiedzieli: „Gdybyśmy tak mieli to, co dano Korachowi! Zaiste, on jest panem wielkiej fortuny”. 81. Jednak ci, którzy otrzymali wiedzę, powiedzieli: „Biada wam, nagroda Allacha jest lepsza dla tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki. Ona nie zostanie przyznana nikomu z wyjątkiem tych, którzy są wytrwali”. 82. Wtedy uczyniliśmy, że ziemia pochłonęła jego i jego mieszkanie. A nie miał nikogo, kto mógłby pomóc mu przeciwko Allahowi, jak i nie był jednym z tych, którzy mogliby sami siebie obronić. 83. Ci zaś,

którzy poprzedniego dnia zazdrościli mu jego pozycji, zaczęli mówić: „Zgin! Allah rzeczywiście jest tym, który powiększa dobra tych swoich sług, których zapragnie, jak i pomniejsza tym, którym zechce. Gdyby Allah nie był dla nas miłosierny, uczyniłby, że pochłonęłaby także i nas. Oh! Niewdzięcznym nigdy nie wiedzie się dobrze”. 84. Oto Dom Życia Przyszłego. Dajemy go tym, którzy nie szukają wyniesienia siebie samych na ziemi ani zepsucia. Dobry zaś koniec jest dla sprawiedliwych. 85. Ten, kto spełnia dobry uczynek, otrzyma nagrodę lepszą od niego. A jeśli chodzi o tego, który dopuszcza się zła – Ci, którzy czynią złe postęпки, nie będą nagrodzeni inaczej jak tylko zgodnie z tym, co czynili. 86. Ten, który naukę Koranu uczynił obowiązującą ciebie, z pewnością sprowadzi cię na powrót do wyznaczonego dla ciebie miejsca powrotu. Powiedz: „Pan mój najlepiej zna tego, który przyniósł przewodnictwo, jak i tego, kto jest wyraźnie w błędzie”. 87. Tyś nigdy nie oczekiwał, że będzie ci objawiona Księga, lecz jest to łaska od twego Pana, więc nigdy nie bądź pomocnikiem niewiernych. 88. I nie pozwól, aby odwrócili cię oni od Znaków Allacha po tym, jak zostały ci zesłane. Nawołuj ludzkość do twego Pana i nie bądź jednym z tych, którzy przypisują Mu partnerów. 89. I nie zwracaj się do żadnego innego boga poza Allahem. Nie ma boga poza Nim. Wszystko zginie tylko nie On. Do Niego należy sąd i do Niego wy wszyscy zostanieie na powrót sprowadzeni.

29. AL-‘ANKABŪT (*objawione przed Hijrah*)

1. W imię Boga Miłosiernego, Litościwego. 2. Alif Lām Mīm. 3. Czy ludzie sądzą, że będą pozostawieni samym sobie, ponieważ mawiają: „Wierzmy” oraz że nie będą poddani próbie? 4. Wypróbowaliśmy wszak tych, którzy byli przed nimi. Zatem Allah z pewnością będzie wiedział, którzy są prawdomówni, jak i będzie z pewnością wiedział, którzy są kłamcami. 5. Albo czy ci, którzy dopuszczają się złych uczynków, wyobrażają sobie, że uciekną przed Nami? O, jakże błędnie sądzą! 6. Jeśli kto ma nadzieję spotkać Allacha, niechaj będzie na to przygotowany, albowiem wyznaczony czas Allacha niechybnie zbliża się. A jest On Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 7. Jeżeli kto dokłada starań, dokłada starań wyłącznie dla swojej własnej duszy. Zaprawdę, Allah jest Niezależny od wszystkich swoich stworzeń. 8. Jeżeli chodzi o tych, którzy wierzą i spełniają sprawiedliwe uczynki, od nich niechybnie odsuniemy ich zło i niechybnie damy im najlepszą nagrodę za ich dzieła. 9. I zachęcamy ludzi do uprzejmości wobec rodziców, jeśli jednak będą się z tobą spierać, byś przypisywał Mnie to, o czym oni nie mają żadnego pojęcia, wtedy nie bądź im posłuszny. Do Mnie nastąpi twój powrót i opowiem ci o tym, co czyniłeś. 10. Tych zaś, którzy wierzą i spełniają sprawiedliwe uczynki – ich niechybnie dopuścimy do towarzystwa sprawiedliwych. 11. Wśród ludzi są tacy, którzy powiadają: „Wierzmy w Allacha”. Jednak kiedy mają cierpieć dla sprawy Allacha, uważają prześladowania ze strony innych ludzi za karę od Allacha. A jeśli nadejdzie od twego Pana pomoc, z całą pewnością mawiają: „Oczywiście, byliśmy z wami”. Czyż Allah nie jest najbardziej świadom tego, co znajduje się w piersiach Jego stworzeń? 12. Allah niechybnie wskaże tych, którzy wierzą, jak i niechybnie wyróżni On hipokrytów spośród wierzących. 13. A ci, którzy nie wierzą, powiadają do tych, którzy wierzą: „Idźcie naszą drogą, a my z pewnością będziemy dźwigać brzemień ich grzechów”. Oni, zaiste, są kłamcami. 14. Oni jednak z pewnością dźwigać będą swoje własne brzemiona, jak i brzemiona inne wraz ze swoimi własnymi. W Dniu Zmartwychwstania zostaną z pewnością wypytani w kwestii tego, co wymyślali. 15. My zaś istotnie wysłaliśmy Noego do jego ludu, a pozostawał wśród nich przez tysiąc lat bez pięćdziesięciu. Wtedy ogarnął ich Potop, podczas gdy byli grzesznikami. 16. Lecz My uratowaliśmy jego oraz tych, którzy z nim byli w Arce. I uczyniliśmy to Znakiem dla wszystkich ludów. 17. I wysłaliśmy Abrahama, kiedy rzekł do swego ludu: „Czcie Allah i okazujcie przed Nim bojaźń. Tak jest dla was lepiej, gdybyście tylko wiedzieli. 18.” Poza Allahem czcicie wyłącznie bożków oraz

zmyślacie kłamstwo. Ci, których czcicie obok Allacha, nie mają żadnej władzy, by dać wam utrzymanie. Zatem szukajcie utrzymania u Allacha i czcijcie Go oraz bądźcie Mu wdzięczni, albowiem do Niego będziecie zawróceni”. 19. A jeśli odrzucicie prawdę, wtedy i pokolenia przed wami także ją odrzuciły. Posłaniec zaś odpowiedzialny jest wyłącznie za przekazanie Posłannictwa. 20. Czyż oni nie widzą, jak Allah daje początek stworzeniu, a potem je powtarza? To, zaiste, jest dla Allacha łatwe. 21. Powieedz: „Wybierzcie się w podróż po ziemi i sprawdźcie, jak On dawał początek stworzeniu. Wtedy Allah stworzy drugie stworzenie. Zaiste, Allah ma władzę nad wszystkimi rzeczami. 22. ”On karze, kogo zechce, oraz okazuje litość, komu zapragnie. I do Niego będziecie zawróceni. 23. ”I nie jesteście w stanie zniweczyć planów Allacha na ziemi ani w niebie. Nie macie również ani przyjaciela, ani pomocnika poza Allahem”. 24. Ci, którzy nie wierzą w Znaki Allacha oraz spotkanie z Nim – oto ci, którzy nie mają nadziei na Jego litość. I otrzymają oni żalosną karę. 25. Jedyną odpowiedzią jego ludu było to, iż powiedzieli: „Zabijcie go albo go spalcie”. Lecz Allah wybawił go z ognia. W tym, zaiste, zawarty jest Znak dla ludu, który wierzy. 26. Abraham zaś rzekł: „Zaprawdę, wzięliście sobie bożków obok Allacha w wzajemnej do siebie miłości w życiu doczesnym. Lecz potem, w Dniu Zmartwychwstania, wyprzecie się nawzajem i będziecie się nawzajem przeklinać. A waszym mieszkaniem będzie Ogień i nie znajdziecie żadnych pomocników”. 27. A Lot uwierzył w niego, Abraham zaś rzekł: „Uciekam się do mego Pana. Zaiste, On jest Potężny, Mądry”. 28. i obdarowaliśmy go Izaakiem i Jakubem oraz umieściliśmy Proroctwo, jak i Księgę pomiędzy jego potomkami. Daliśmy mu jego nagrodę w tym życiu, a w Życiu Przyszłym znajdzie się on z pewnością pośród sprawiedliwych. 29. I przypomnij sobie Lota, kiedy rzekł do swego ludu: „Dopuszczacie się rzeczy ohydnej, jak jeszcze nikt przed wami tego nie czynił. 30. ”Co? Zbliżacie się do mężczyzn z pożądaniem i dopuszczacie się rabowania na drodze, jak i oddajecie się obrzydliwości podczas waszych spotkań?” Lecz jedyną odpowiedzią jego ludu było to, iż powiedzieli: „Sprowadź na nas karę Allacha, jeżeli mówisz prawdę”. 31. On rzekł: „panie mój, dopomóż mi przeciwko temu niegodziwemu ludowi”. 32. I kiedy Nasi posłańcy przekazali Abrahamowi nowiny, powiedzieli: „Nowina jest taka: <<Mamy wkrótce zniszczyć lud tego miasta. Zaiste, jego lud to grzesznicy>>”. 33. On rzekł: „Lecz przecież jest tam Lot!” Oni powiedzieli: „Bardzo dobrze wiemy, kto tam jest. Niechybnie uratujemy go wraz z jego rodziną z wyjątkiem jego żony, która jest jedną z tych, którzy pozostają w tyle”. 34. I kiedy Nasi posłańcy przybyli do Lota, ten zasmucił się z ich powodu i czuł się bezsilny w odniesieniu do nich. I powiedzieli: „Nie obawiaj się ani nie smuć. My zostaliśmy obarczeni Bożym Posłannictwem: <<Niechybnie uratujemy ciebie oraz twą rodzinę z wyjątkiem twojej żony, która jest jedną z tych, co pozostają w tyle>>”. 35. Oraz „My niechybnie sprowadzimy na lud tego miasta karę z nieba, albowiem byli oni krnąbrni”. 36. I pozostawiliśmy z tego wyraźny Znak dla ludu, który rozumie. 37. A do Madianu posłaliśmy ich brata, Shu’aiba, który rzekł: „O ludu mój, czcijcie Allacha i pamiętajcie o Dniu Ostatnim, jak i nie dopuszczajcie się niegodziwości na ziemi, siejąc zamęt”. 38. Oni jednak nazwali go kłamcą. Ogarnęło ich więc gwałtowne trzęsienie ziemi i leżeli w swych domach twarzami do ziemi. 39. I zniszczyliśmy Ād i Thamūd, a jest to dla was oczywiste na podstawie ich miejsc zamieszkania. Szatan uczynił, iż ich uczynki wydawały się im miłe i w ten sposób zawrócił ich z właściwej drogi, choć byli spostrzegawczy. 40. I zniszczyliśmy Koracha i Faraona i Hāmāna. I choć Mojżesz przybył do nich z wyraźnymi Znakami, oni zachowywali się butnie w kraju, lecz nie byli w stanie Nas przewyższyć. 41. Tak zatem każdego z nich ogarnęliśmy z powodu ich grzechu. Spośród nich byli ci, przeciwko którym wysłaliśmy gwałtowną burzę piaskową; spośród nich byli ci, których ogarnęło ryczące uderzenie; spośród nich byli ci, których – jak uczyniliśmy – pochłonęła ziemia; spośród nich byli i ci, których My zatopiliśmy. Allah nie skrzywdził ich, lecz to oni sami siebie skrzywdzili. 42. Położenie tych, którzy biorą sobie pomocników poza Allahem jest podobne

do położenia pająka, który bierze sobie dom. Zaiste, najbardziej kruchym spośród domów jest dom pająka, gdybyż tylko wiedzieli. 43.Zaprawdę, Allah zna wszystko, do czego zwracają się poza Nim, a jest On Potężny, Mądry. 44.Oto przypowieści, które przedstawiamy ludzkości, lecz rozumieją je wyłącznie ci, którzy posiadają wiedzę. 45.Allach stworzył niebiosa i ziemię zgodnie z wymogami mądrości. W tym, zaiste, zawarty jest Znak dla wierzących.

CZĘŚĆ XXI

46.Głoś to, co zostało ci objawione z Księgi i przestrzegaj Modlitwy. Zaiste, Modlitwa powstrzymuje człowieka przed nieprzyzwoitością i jawnym złem, pamiętanie zaś o Allachu jest rzeczywiście cnotą największą. Allah wie, co czynicie. 47.I nie spieraj się z Ludem Księgi, chyba że z pomocą tego, co jest najlepsze jako argument, a nie sprzeczasz się w ogóle z tymi spośród nich, którzy są niesprawiedliwi. I powiedz: „Wierzmy w to, co zostało objawione nam oraz w to, co zostało objawione wam. Albowiem nasz Bóg i was Bóg to Jeden Bóg i Jemu się oddajemy”. 48.I w podobny sposób My zesłaliśmy Księgę tobie, zatem ci, którym daliśmy prawdziwą wiedzę (Tora) wierzą w nią (Koran). A wśród tych Mekkańczyków są i tacy, którzy w nią wierzą. I tylko niewierni trwają w odrzucaniu Naszych Znaków. 49.I ty nigdy nie głośiłeś żadnej Księgi przed Koranem ani żadnej nie napisałeś swoją prawą dłonią. W takim bowiem razie kłamcy mieliby powód do wątpliwości. 50.Nie, to jest zbiór wyraźnych Znaków w sercach tych, którzy otrzymują wiedzę. I nikt poza złoczyńcami nie odrzuca Naszych Znaków. 51.I powiadają: „Dlaczego nie zostaną mu zesłane Znaki od jego Pana?” Powiedz: „Znaki są u Allacha, ja zaś wyłącznie ostrzegam”. 52.Czyż nie jest wystarczającym dla nich Znakiem to, że zesłaliśmy ci doskonałą księgę, którą im się recytuje? Zaprawdę, w tym zawiera się wielka łaska i przypomnienie dla ludu, który wierzy. 53.Powiedz: „Allah wystarczy jako Świadek pomiędzy mną i wami. On wie, co jest w niebiosach i na ziemi. A jeśli chodzi o tych, którzy wierzą w fałsz, a nie wierzą w Allacha, oni są tymi, którzy są przegrani”. 54.Proszą cię, abyś przyspieszył karę, lecz gdyby termin nie został już ustalony, spadłaby już na nich kara. Zaiste, spadnie ona na nich niespodziewanie, podczas gdy oni tego nie spostrzegą. 55.Proszą cię, abyś przyspieszył karę, lecz przecież Piekło niechybnie ogarnie niewiernych 56.W dniu, kiedy nadejdzie dla nich kara sponad nich oraz spod ich stóp, a On powie: „Skosztujcie owocu waszych poczynań”. 57.O Moje sługi, którzy wierzycie! Zaprawdę, Moja ziemia jest wielka, więc czcicie wyłącznie Mnie. 58.Każda dusza popróbujcie śmierci, a potem do Nas wszyscy będziecie zawróceni. 59.I ci, którzy wierzą i spełniają sprawiedliwe uczynki – im niechętnie damy dom w wyniosłych budowlach Raju, pod którymi przepływają strumienie. Tam oni zamieszkają. Wspaniała jest nagroda tych, którzy pracują dla dobra. 60.Którzy są wytrwali i pokładają swe zaufanie w ich Panu. 61.I ileż jest zwierząt, które nie niosą swego pożywienia! Allah bowiem daje im i wam. A jest On Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 62.A jeśli spytasz ich: „Kto stworzył niebiosa i ziemię i przymusił do służby słońce i księżyc?” powiedzą niechybnie: „Allah”. Jak zatem są oni odwracani od prawdy? 63.Allach powiększa środki utrzymania tym spośród swoich sług, którym pragnie, a ogranicza tym, którym zechce. Zaiste, Allah posiada całkowitą wiedzę o wszystkich rzeczach. 64.A jeśli spytasz ich: „Kto zsyła wodę z nieba i dzięki niej daje ziemi życie po jej śmierci?” niechybnie odpowiedzą: „Allah”. Powiedz: „Wszelka chwała należy się Allahowi”. Lecz większość z nich nie rozumie. 65.A życie tego świata jest ledwie rozrywką i zabawą, Dom zaś Życia Przyszłego – oto jest rzeczywiste Życie, gdybyż oni tylko wiedzieli! 66.I kiedy wchodzi na pokład okrętu, wypowiadają imię Allacha w szczerzej i uczciwej wierze w Niego. Kiedy jednak On sprowadza ich bezpiecznie na ląd – zważ! – przypisują Mu znowu partnerów, 67.Będąc niewdzięcznymi za to, co My im daliśmy, jak i radując się przez czas jakiś. Lecz wkrótce dowiedzą się o konsekwencjach swego postępowania. 68.Czyż oni nie widzą, że sanktuarium Mekki uczyniliśmy dla nich bezpiecznym, podczas gdy odrywani zostają ludzie

wokół nich? Czy zatem wtedy uwierzą w fałsz i odrzucą łaskę Allacha? 69. I któż jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto wymyśla kłamstwo dotyczące Allacha lub odrzuca prawdę, kiedy ona doń przychodzi? Czyż w Piekło nie ma mieszkania dla niewiernych? 70. a jeśli chodzi o tych, którzy dążą do spotkania z Nami – tych niechybnie poprowadzimy Naszymi drogami. I, zaiste, Allah jest z tymi, którzy czynią dobro.

30. AL-RŪM (objawione przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, litościwego. 2. Alif Lām Mīm. 3. Rzymianie zostali pokonani 4. W niedalekiej ziemi i odniosą po swojej porażce zwycięstwo 5. W ciągu kilku lat – do Allacha panowanie przedtem, jak i potem – i tego dnia wierzący radować się będą. 6. Z pomocy Allacha. On pomaga, komu zechce, a jest On Potężny, Litościwy. 7. Allah dał tę obietnicę. Allah nie zrywa swej obietnicy, lecz większość ludzi nie wie. 8. Oni znają tylko zewnętrzną część życia tego świata, a jeśli chodzi o Życie Przyszłe, są oni zupełnie niepomini. 9. Czy wewnątrz siebie nie zastanawiają się nad tym, że Allah stworzył niebiosa i ziemię oraz to, co znajduje się między nimi wyłącznie zgodnie z wymogami mądrości i na wyznaczony czas? Lecz wielu spośród ludzi nie wierzy w spotkanie z ich Panem. 10. Czyż nie podróżowali po ziemi, by móc przekonać się, jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Byli od nich silniejsi, jeśli chodzi o władzę, i uprawiali ziemię oraz zaludnili ją bardziej i lepiej niż ci ja zaludnili. I ich Pośtańcy przybywali do nich z wyraźnymi Znakami. A Allah nie skrzywdziłby ich, lecz oni sami skrzywdzili swe dusze. 11. Zatem zły był koniec tych, którzy czynili zło, albowiem odrzucili Znaki Allacha oraz szydzili z nich. 12. Allah daje początek stworzeniu, a potem je powtarza. Wtedy do Niego będziecie zawróceni. 13. A w dniu, kiedy nadejdzie Godzina, winnych ogarnie rozpacz. 14. A nie będą mieć żadnych wstawienników spośród tych, których łączą z Allahem, a zaprą się tych, których z Nim łączą. 15. A w dniu, kiedy nadejdzie Godzina – tego dnia będą od siebie oddzieleni. 16. Wtedy ci, którzy uwierzyli i postępowali sprawiedliwie, zostaną uhonorowani i będą szczęśliwi w okazałych ogrodach. 17. Jeśli jednak chodzi o tych, którzy nie uwierzyli i odrzucili Nasze Znaki oraz spotkanie z Życiem Przyszłym, ci staną oko w oko z karą. 18. Zatem wychwalajcie Allacha, kiedy wchodzicie w wieczór i kiedy wchodzicie w poranek – 19. Jemu bowiem należy się wszelka chwała w niebiosach i na ziemi – i wychwalajcie Go po południu i kiedy wkraczacie w czas zachodu słońca. 20. On podnosi do życia martwych, jak i przynosi śmierć żywym. To On daje życie ziemi po jej śmierci. I w podobny sposób także i wy będziecie podniesieni z martwych. 21. I spośród Jego Znaków jest to, że On stworzył was z prochu. Potem – zważ! – staliście się ludźmi rozprzestrzeniającymi się po ziemi. 22. I wśród Jego Znaków jest to, że On stworzył wam żony z was samych, abyście w nich znajdowali spokój umysłu i to On umieścił między wami miłość i czułość. W tym, zaiste, zawarte są Znaki dla ludu, który się zastanawia. 23. I wśród Jego Znaków znajduje się stworzenie niebios i ziemi oraz mnogość waszych języków i barw. W tym, zaiste, zawarte są Znaki dla tych, którzy posiadają wiedzę. 24. I wśród Jego Znaków jest wasz sen w nocy i za dnia, jak i wasze poszukiwanie Jego szczodrości. W tym, zaiste, zawarte są Znaki dla ludu, który słucha. 25. I wśród Jego Znaków jest to, że On ukazuje wam błyskawicę dla strachu i nadziei oraz zsyła wodę z nieba, a dzięki niej ponagla ziemię po jej śmierci. W tym, zaiste, zawarte są Znaki dla ludu, który rozumie. 26. I wśród Jego Znaków jest to, że niebo i ziemia mocno trwają z Jego nakazu. Wówczas, gdy On woła was jednym zawołaniem, abyście wyszli z ziemi – spójrz! – wychodzicie z niej. 27. I do Niego należy ktokolwiek jest w niebiosach i na ziemi. Wszyscy są Jemu posłuszni. 28. On jest Tym, który daje początek stworzeniu, a potem je powtarza, a jest to dla Niego czymś najłatwiejszym. On jest najbardziej wyniesiony w niebiosach i na ziemi, a jest On Potężny, Mądry. 29. On przedstawia wam przypowieść dotyczącą was samych. Czyż macie, wśród tych, których posiada wasza prawa ręka,

partnerów względem tego, czym was obdarowaliśmy, abyście stali się tego równymi udziałowcami. Oraz czy boicie się ich tak jak boicie się o siebie nawzajem? Tak wyjaśniamy Znaki ludowi, który rozumie. 30. Nie, lecz ci, którzy są niesprawiedliwi, idą za swymi przyziemnymi pragnieniami bez wiedzy. Zatem któż może poprowadzić tego, komu Allah pozwala zejść z drogi? Tacy nie znajdują żadnych pomocników. 31. Zatem zwróć swą twarz ku służbie dla religii w szczerym oddaniu. I idź za naturą stworzoną przez Allacha, za naturą, zgodnie z którą On ukształtował ludzkość. Nie ma mowy o odmienieniu stworzenia Allacha. Oto właściwa religia, lecz większość ludzi nie wie. 32. Zatem wy wszyscy zwróćcie się do Niego pełni skruchy i będziecie szukać Jego opieki oraz przestrzegać Modlitwy, a nie bądźcie jednymi z tych, którzy przypisują Allahowi partnerów – 33. Spośród tych, którzy rozdzielają swą religię i dzielą się na sekty, a każda ich część raduje się z tego, co ma. 34. I kiedy na ludzi spada nieszczęście, wołają do swego Pana, szczerze się do Niego zwracając. Wówczas, jeśli pozwolił On jakiejś ich części skosztować swej łaski – spójrz! – inna ich część przypisuje ich Panu partnerów, 35. Tak że zaczynają wypierać się tego, czym ich obdarzyliśmy. Tak zatem cieszcie się przez chwilę, lecz później dowiecie się. 36. Czy My zesłaliśmy wam jakieś świadectwo, które przemawia za tym, co oni z Nim łączą? 37. A kiedy pozwalamy ludziom skosztować łaski, cieszą się z niej. Jeśli jednak spadnie na nich jakieś zło z powodu tego, co wysłały ich własne ręce – spójrz! – wpadają w rozpacz. 38. Czyż oni nie widzą, że Allah powiększa zaopatrzenie tym, którym zechce, jak i ogranicza tym, którym zapragnie? W tym naprawdę zawarte są Znaki dla ludu, który wierzy. 39. Zatem dawajcie rodzinie, co się jej należy oraz potrzebującym i tym, co w podróży. To jest najlepsze dla tych, którzy szukają łaski Allacha i to właśnie oni są tymi, którym się powiedzie. 40. Jeśli odkładacie coś dla zysku, aby powiększało bogactwo ludzi, to to nie powiększa się w obliczu Allacha. Lecz jeśli dacie coś w formie Zakāt, szukając upodobania Allacha – oto ci, którzy powiększą swe bogactwo wielokrotnie. 41. Allah jest tym, który was stworzył, a potem wam dawał. Później On uczyni, że umrzecie, a potem na nowo przywróci was do życia. Czy którykolwiek z waszych tak zwanych bogów jest w stanie czynić takie rzeczy? Niechaj będzie On wychwalany i wyniesiony wysoko ponad to, co oni Jemu przypisują. 42. Zepsucie rozprzestrzeniło się po ziemi i morzu z powodu tego, co uczyniły ręce ludzi aby On mógł dać im skosztować owocu niektórych ich uczynków, by mogli odwrócić się od zła. 43. powiedz: „Wybierzcie się w podróż po ziemi i dowiedzcie się, jak zły był koniec tych, co byli przed wami. Większość z nich była bałwochwalcami”. 44. A zatem skieruj swe oblicze ku służbie dla właściwej religii zanim nadejdzie dzień od Allacha, a nie będzie go można odwrócić. Tego dnia wierzący i niewierzący będą od siebie oddzieleni. 45. Ci, którzy nie wierzą, poniosą konsekwencje swej niewiary, ci zaś, którzy spełniają sprawiedliwe uczynki, przygotowują dobro dla swoich własnych dusz, 46. Aby On ze swej hojności nagroził tych, którzy wierzą i sprawiedliwie postępują. Zaiste, On nie miłuje niewiernych. 47. I wśród Jego Znaków jest to, że On zsyła wiatr jako zwiastuna dobrej nowiny, jak i to, że On może uczynić, iż skosztujecie z Jego łaski, jak i to że okręty płyną z Jego rozkazu oraz to, żebyście poszukiwali Jego szczodrości i abyście byli wdzięczni. 48. I, zaiste, wysyłaliśmy Posłańców przed tobą do ich ludów i oni przekazywali im wyraźne Znaki. Potem ukaraliśmy tych, którzy byli winni. A było Naszym obowiązkiem pomagać wiernym. 49. Allah jest Tym, który zsyła wiatr, tak że podnosi on pary w formie chmur. Potem umieszcza je On na niebie tak jak zechce, a potem dzieli je na części, a widzisz jak spomiędzy nich wydobywa się deszcz. A kiedy On czyni, że spada on na którego zechce spośród Jego sług – spójrz! – radują się. 50. Choć przedtem – zanim został na nich zesłany – byli pogrążeni w rozpacz. 51. Zważaj zatem na znaki łaski Allacha, jak ponagla On ziemię po jej śmierci. Zaprawdę, On jest tym, który ponagla martwych, albowiem On ma władzę nad wszystkimi rzeczami. 52. I gdybyśmy zesłali wiatr, a oni ujrzeliby, jak ich zboże żółknie, wówczas z pewnością zaczęliby wypierać się

naszych łask. 53. Ty nie możesz uczynić, aby zmarli usłyszeli ani nie możesz uczynić, aby głusi usłyszeli wołanie, kiedy uciekają, odwracając się plecami. 54. Ani nie możesz pokierować ślepyi, by wydostali się ze swego błędu. Ty możesz jedynie uczynić, że usłyszą wyłącznie ci, którzy wierzą w Nasze Znaki i podporządkowują się. 55. Allah jest Tym, który stworzył was w stanie słabości, a po słabości dał wam siłę. Później, po sile, przyniósł słabość starczego wieku. On tworzy to, czego zapragnie. On jest Wszechwiedzący, Wszechmocny. 56. A w dniu, w którym nadejdzie wyznaczona Godzina, winni będą przysięgać, że przeminął ledwie krótki okres czasu – w ten sposób odwracani są od właściwej drogi. 57. lecz ci, którym przekazuje się wiedzę i wiarę, powiedzą: „Minęło wam tyle czasu, ile było w zgodzie z Księgą Allacha aż po Dzień Zmartwychwstania. A jest to naprawdę Dzień Zmartwychwstania, lecz wam nie zależało na tym, by wiedzieć. 59. Zatem tego dnia ich tłumaczenia na nic się nie zdadzą złoczyńcom, jak i nie będzie im wolno poprawić swe postępowanie. 59. I, zaiste, przedstawiamy ludziom w tym oto Koranie wszelkie rodzaje przypowieści i rzeczywiście, jeśli przedstawisz im jakiś Znak, ci, którzy nie wierzą, powiedzą niechybnie: „Jesteście niczym innym jak tylko kłamcami”. 60. W ten sposób Allah zapieczętowanie serca tych, którzy nie posiadają wiedzy. 61. Zatem bądź cierpliwy. Zaiste, obietnica Allacha jest prawdziwa. I nie pozwól, aby ci, którzy nie mają pewności co do wiary, nisko cię oceniali, by odwieść cię od stanowiska, które przyjąłeś.

31. LUQMĀN *(objawione przed Hijrah)*

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Alif Lām Mīm. 3. Oto wersety Księgi pełnej mądrości, 4. Przewodnictwo i łaska dla tych, którzy czynią dobro, 5. Tych, którzy przestrzegają Modlitwy i płacą Zakāt i którzy mocno wierzą w Życie Przyszłe. 6. Oto ci, którzy idą za przewodnictwem od ich Pana. To są także ci, którym będzie się dobrze wiodło. 7. A wśród ludzi jest taki, który próżne opowieści bierze w zamian za przewodnictwo, by sprowadzać ludzi z drogi Allacha bez wiedzy oraz by sobie z tego żartować. Na takich czekać będzie poniżająca kara. 8. I kiedy przedstawia się mu Nasze Znaki, on odwraca się pogardliwie, jak gdyby tego nie słyszał, jakby miał ociężałość w uszach. Zatem ogłoś mu bolesną karę. 9. Zaiste, ci, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, oni otrzymają Ogrody Szczęścia, 10. W których zamieszkają. Allah dał prawdziwą obietnicę, a jest On Potężny, Mądry. 11. On stworzył niebiosa bez żadnych widocznych dla was filarów i to On umieścił na ziemi góry potężne, aby ona nie drżała wraz z wami. On też umieścił na niej wszelkie rodzaje stworzeń. I zesłaliśmy wodę z nieba oraz uczyniliśmy, że wyrosły wszelkie rodzaje gatunków. 12. oto stworzenie Allacha. A teraz pokażcie mi, co stworzyli inni poza Allahem. Nie, lecz złoczyńcy są w całkowitym błędzie. 13. I obdarowaliśmy Luqmāna mądrością i rzekliśmy: „Bądź wdzięczny Allahowi”, albowiem ten, kto jest wdzięczny, jest wdzięczny dla dobra swojej własnej duszy. A jeśli kto jest niewdzięczny, wówczas, zaiste, Allah jest Samowystarczalny, Godny Chwały. 14. I przypomnij sobie, kiedy Luqmān rzekł do swego syna, napominając go: „O mój drogi synu! Nie przypisuj Allahowi partnerów. Zaiste, przypisywanie Allahowi partnerów jest żalonym grzechem”. 15. I nakazaliśmy człowiekowi, aby był dobry dla swych rodziców – jego matka nosi go w słabości na słabości, a jego odstawienie od piersi trwa dwa lata – i powiedzieliśmy: „Dziękuj Mi i twoim rodzicom. Do Mnie bowiem nastąpi ostateczny powrót. 16.” I jeśli będą na ciebie nalegać, abys ustanowił równych Mnie, względem czego nie masz żadnej wiedzy, nie bądź im posłuszny, lecz bądź ich miłych towarzyszem w sprawach doczesnych, natomiast w sprawach duchowych podążaj drogą tego, który zwraca się ku Mnie. Potem do Mnie nastąpi wasz powrót, a Ja poinformuję was o tym, co zwykliście byli czynić. 17.” O mój drogi synu i gdyby miało to być ziarenko gorczycy, i gdyby miało być w skale lub w niebiosach albo na ziemi, Allah niechybnie je odnajdzie. Zaprawdę, Allah jest Znaczącą najbardziej ukrytych tajemnic i jest wszechświadom.

18."O mój drogi synu, przestrzegaj modlitwy, zachęcaj do dobra i zabraniaj zła, jak i trwaj w cierpliwości, bez względu na to, co mogłoby na ciebie spaść. Zaiste, jest to jedna ze spraw, które wymagają znaczącej decyzji. 19."I nie odwracaj się od ludzi w pogardzie ani nie chodź po ziemi pełen wyniosłości. Zaiste, Allah nie miłuje żadnego aroganckiego samochwała. 20."I chodź w umiarkowanym tempie oraz ściszej swój głos. Zaprawdę, najbardziej zniechęconym z głosów jest głos ryczącego osła". 21.Czyż nie widzicie, że Allah przymusił do służby dla was to, co jest w niebiosach oraz to, co jest na ziemi, jak i dopełnił swoich łask dla was, zarówno widzialnych, jak i niewidzialnych? A pośród ludzi są tacy, którzy spierają się w sprawie Allacha, nie mając wiedzy ani przewodnictwa, ani oświecającej Księgi. 22.A kiedy powiada się im: „Idźcie za tym, co objawił Allacha” powiadają: „Nie, pójdziemy za tym, za czym – jak stwierdziliśmy – szli nasi ojcowie”. Co?! Nawet wtedy Szatan zapraszał ich do kary palącego ognia? 23.A ten, kto całkowicie podporządkowuje się Allahowi i czyni dobro, ten z pewnością chwycił coś solidnego. U Allacha spoczywa koniec wszystkich spraw. 24.A jeśli chodzi o tego, kto nie wierzy, to niechaj jego niewiara nie zasmuca cię. Do Nas nastąpi ich powrót i My niechybnie powiemy im o tym, co czynili. Zaiste, Allah w pełni wie, co znajduje się w piersiach. 25.Pozwolimy im cieszyć się sobą przez jakąś chwilę, lecz potem wyznaczymy im srogie męki. 26.I jeśli spytasz ich: „Kto stworzył niebiosa i ziemię?” oni z pewnością powiedzą: „Allah”. Powiedz: „Wszelka chwała należy do Allacha”. Lecz większość z nich nie posiada wiedzy. 27.Do Allacha należy wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi. Zaprawdę, Allah jest Samowystarczalny, Godny Chwały. 28.I gdyby wszystkie drzewa, jakie są na ziemi, były piórami, a ocean – i siedem oceanów więcej, by go uzupełnić – był atramentem, słowa Allacha nie zostałyby wyczerpane. Zaiste, Allah jest Potężny, Mądry. 29.Wasze stworzenie i wasze zmartwychwstanie jest tak stworzenie i zmartwychwstanie pojedynczej duszy. Zaprawdę, Allah jest Wszystkosłyszący, Wszystkowidzący. 30.Czy nie widzisz, że Allah czyni, iż noc przechodzi w dzień, oraz że czyni, iż dzień przechodzi w noc, jak i że to On przymusił słońce i księżyc do posługi; każde z nich podąża swoją drogą aż po wyznaczony termin, jak i że Allah jest Wszechświadom tego, co czynicie? 31.Jest tak dlatego, iż jedynie Allah jest Tym, który jest Prawdziwym Bogiem, a wszystko, do czego zwracają się poza Nim jest fałszem, jak i dlatego, że to Allah jest Tym, który jest Najwyższy, Nieporównywalnie Wielki. 32.Czyż nie widzisz, że okręty płyną po morzu z łaski Allacha, aby mógł On okazać wam część swoich Znaków? Zaiste, w tym zawarte są Znaki dla każdej cierplivej i wdzięcznej osoby. 33.I kiedy fale ogarniają ich jak te liczne okrycia, zwracają się do Allacha w pełni szczerości wiary. Lecz kiedy zwracają się do Allacha w pełni szczerości wiary. Lecz kiedy On sprowadza ich bezpiecznie na ląd, wówczas niektórzy z nich trzymają się właściwego kierunku. A nikt nie odrzuca Naszych Znaków z wyjątkiem każdej wiarołomnej, niewdzięcznej osoby. 34.O ludzie, szukajcie obrony u swego Pana i bójcie się dnia, w którym ojciec na nic nie zda się swemu dziecku ani dziecko w ogóle na nic nie zda się swemu ojcu. Obietnica Allacha jest, zaiste, prawdziwa. Niechaj zatem życie doczesne nie zwiedzie was, ani niech Kłamca nie zwiedzie was w kwestii Allacha. 35.Zaprawdę, wyłącznie u Allacha spoczywa znajomość Godziny. On to zsyła deszcz i On wie, co znajduje się w łonach. A żadna dusza nie wie, co sobie zaskarbi jutro, jak i żadna dusza nie wie, w jakiej ziemi umrze. Zaiste, Allah jest Wszechwiedzący, Wszechświadomy.

32. AL-SAJDAH *(objawione przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Alif Lām Mīm. 3.Objawienie Księgi – nie ma co do niej żadnej wątpliwości – pochodzi od Pana światów. 4.Czy powiadają: „On to wymyślił?” Nie, to jest prawda od twego Pana, abyś ostrzegał lud, do którego nie przybył przed tobą nikt, kto by go ostrzegł, aby był właściwie prowadzony. 5.Allach to Ten, który stworzył niebiosa i ziemię oraz to, co

znajduje się pomiędzy nimi, w czasie sześciu okresów, a potem zasiadł na Tronie. Nie macie żadnego pomocnika ani wstawiennika poza Nim. Czyż zatem nie zastanowicie się? 6. On prześle swe Zarządzenie z nieba na ziemię, a potem wzniesie się ono do Niego w dniu, którego trwanie wynosi tysiąc lat, zgodnie z waszym obliczeniem. 7. Taki jest Znaczący niewidzialny i widzialny, Potężny, Litościwy. 8. Który doskonałym uczynił wszystko, co stworzył. I rozpoczął On stworzenie człowieka z gliny. 9. Potem uczynił On swe potomstwo z wyciągu mało znaczącego płynu. 10. Następnie obdarował je doskonałymi cechami i tchnął weń swego ducha. I dał On wam uszy, oczy i serca. Wy jednak mało Mu dziękujecie! 11. I powiadają: „Co?! Kiedy będziemy zgubieni w ziemi, to czy potem będziemy podniesieni w formie nowego stworzenia?” nie, lecz oni nie wierzą w spotkanie z ich Panem. 12. Powiedz: „Anioł Śmierci, który uczyniony został odpowiedzialnym za was, spowoduje, że umrzecie; potem do waszego Pana zostaniecie zawróceni”. 13. I gdybyś tylko mógł zobaczyć, kiedy winni zwieszają swe głowy przed ich Panem i powiedzą: „Panie nasz, widzieliśmy i słyszeliśmy, więc odeślij nas, abyśmy spełniali dobre uczynki. Teraz bowiem jesteśmy przekonani o prawdzie, o której nam mówiono”. 14. I gdybyśmy przymusili do wypełnienia Naszej woli, każdej duszy daliśmy odpowiednie dla niej przewodnictwo, lecz słowo ode Mnie okazało się prawdą, iż „Napełnię Piekło jinn i ludźmi, wszystkimi razem”. 15. Skosztujcie zatem kary waszych złych uczynków, albowiem zapomnieliście o spotkaniu tego oto waszego dnia. My również zapomnieliśmy o was. Zatem skosztujcie trwałej kary z powodu tego, co zwykliście byli czynić. 16. Jedynie ci prawdziwie wierzą w Nasze Znaki, którzy – kiedy im o nich przypomnieć – padają na twarz i święcą chwałę ich Pana oraz nie są dumni. 17. Ich boki trzymają się z daleka od ich łóżek. I zwracają się do ich Pana w strachu i nadziei, jak i wydają z tego, czym My ich obdarowaliśmy. 18. I żadna dusza nie wie, jaka radość oczu jest przed nią ukryta jako nagroda za dobro, jakie zwykła była czynić. 19. Czy zatem ten, kto wierzy, podobny jest do tego, kto jest nieposłuszny? Oni nie są sobie równi. 20. Jeżeli chodzi o tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, oni otrzymają Ogrody wiecznego Mieszkania jako ucztę w zamian za to, co zwykli byli czynić. 21. A jeśli chodzi o tych, którzy są nieposłuszni, ich mieszkaniem będzie Ogień. Za każdym razem, gdy będą pragnęli wydostać się zeń, będą na powrót do niego wrzucani i będzie im mówione: „Skosztujcie kary Ognia, której zwykliście się byli zapierać”. 22. I niechybnie My uczynimy, iż skosztują mniejszej kary przed karą większą, aby mogli powrócić do Nas w skruszę. 23. I kto jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, któremu przypomina się o Znakach jego Pana, a on potem odwraca się od nich? My z pewnością wyznaczymy winnym karę. 24. I My rzeczywiście daliśmy Mojżeszowi Księgę – dlatego nie wątp, iż sam nie otrzymałeś doskonałej Księgi – i to My uczyniliśmy ją przewodnictwem dla dzieci Izraela. 25. I wyznaczaliśmy spośród nich przywódców, którzy kierowali ludem zgodnie z Naszym rozkazem, albowiem byli oni wytrwali i mocno wierzyli w Nasze Znaki. 26. Zaprawdę, twój Pan – On rozsądzi pomiędzy nimi w Dniu Zmartwychwstania względem tego, w czym zwykli się byli nie zgadzać. 27. Czyż nie jest dla nich przewodnictwem to, jak wiele pokoleń zniszczyliśmy przed nimi, spośród mieszkań których teraz się poruszają? W tym, zaiste, zawarte są Znaki. Czyż oni zatem nie posłuchają? 28. Czyż oni nie widzą, że My kierujemy wodę ku suchej ziemi i dzięki tworzymy zbiory, z których spożywa ich bydło, jak i oni sami? Czyż zatem nie ujrzą? 29. I powiadają: „Kiedy nadejdzie to zwycięstwo, o ile jesteście prawdomówni?” 30. Powiedz: „W dniu zwycięstwa wiara niewiernych nie pomoże im, ani nie będzie im udzielona żadna zwłoka”. 31. Zatem odwróć się od nich i czekaj. Oni także czekają.

33. AL-AHZĀB (objawione po Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. O ty, Proroku, szukaj obrony u Allacha i nie idź za pragnieniami niewiernych i hipokrytów. Zaprawdę, Allah jest Wszechwiedzący, Mądry. 3. I idź za

tym, co jest ci objawiane od twego Pana. Zaprawdę, Allah jest w pełni Świadom tego, co czynicie. 4. I zaufaj Allahowi, Allah bowiem wystarczy z Obrońcą. 5. Allah żadnemu człowiekowi nie uczynił dwóch serc w piersi ani nie uczynił On tych waszych żon, od których stronicie, nazywając je matkami, rzeczywiście waszymi matkami; On też nie uczynił tych, których wy adoptujecie jako synów, waszymi prawdziwymi synami. Są to tylko słowa waszych ust, natomiast Allah głosi prawdę, jak i prowadzi ku właściwej drodze. 6. Nazywajcie ich po ojcach. To sprawiedliwsze w obliczu Allacha. Lecz jeśli nie znacie ich ojców, wówczas będą waszymi braćmi w Wierze oraz waszymi przyjaciółmi. I nie spadnie na was żadna wina, gdybyście mimowolnie popełnili w tej sprawie jakiś błąd. Będziecie jednak musieli wytłumaczyć się z tego, co zamierzają wasze serca. A Allah jest Najbardziej Przebaczący, Wiecznie Litościwy. 7. Prorok jest bliższy wiernym niż oni sami, a jego żony są jak matki dla nich. Krewni są sobie nawzajem bliżsi zgodnie z Księgą Allacha niż inni wierni spośród Pomocników i Emigrantów, chyba że okazujecie swoim przyjaciołom uprzejmość. To również zapisane jest w Księdze. 8. I przypomnij sobie, kiedy zawarliśmy z Prorokami przymierze, jak i z tobą, z Noem i Abrahamem, Mojżeszem i Jezusem, synem Marii, a My rzeczywiście przyjęliśmy od nich solenne przymierze, 9. Iż Allah może wypytywać prawdomównych o ich prawdomówność. A dla niewiernych przygotował On bolesną karę. 10. O wy, którzy wierzycie, przypomnijcie sobie łaskę Allacha wobec was, kiedy przybyły przeciwko wam zastępy, a My posłaliśmy przeciwko nim wiatr i zastępy, których nie widzieliście. A Allah widzi, co czynicie. 11. Kiedy przybyli do was sponad was oraz spod was i kiedy wasze oczy oszalały, serca podeszły wam do gardeł i przez głowy przechodziły wam różne myśli o Allachu. 12. Wtedy wierni zostali poddani bolesnej próbie, a wstrząsnął nimi gwałtowny wstrząs. 13. I przypomnij sobie, kiedy hipokryci oraz ci, w których sercach była choroba, powiedzieli: „Allah i Jego Posłaniec obiecali nam tylko iluzję”; 14. I kiedy część z nich powiedziała: „O ludu Yathrib, chyba nie przeciwstawicie się temu wrogowi, więc odwróćcie się”. A pewna ich część zwróciła się do Proroka z prośbą o zwolnienie, mówiąc: „Nasze domy są narażone”, podczas gdy nie były narażone. Oni po prostu starali się uciec. 15. Gdyby wrogowie mieli wejść do Miasta z jego okolic, a potem zostali poproszeni do przyłączenia się do niepokojów przeciwko Muzułmanom, z pewnością uczyniliby tak, a nie zabawiliby w ich domach, chyba że przez krótką chwilę. 16. I prawdziwie oni zawarli przymierze z Allahem, iż nie odwrócą się. A za przymierze z Allahem będzie trzeba odpowiedzieć. 17. Powiedz: „Ucieczka na nic się wam nie przyda, jeśli uciekniecie przed śmiercią lub rzezią. Nawet wtedy nie będziecie mogli się radować, chyba że przez chwilę”. 18. Powiedz: „Któż to jest, kto mógłby uratować was przed Allahem, gdyby On zapragnął was skrzywdzić, lub też kto mógłby was tego pozbawić, gdyby On zechciał okazać wam litość?” Oni nie znajdą sobie żadnego przyjaciela ani pomocnika innego niż Allah. 19. Zaprawdę, Allah dobrze zna tych spośród was, którzy powstrzymują innych od walki, jak i tych, którzy powiadają do swych braci. „Przyjdźcie i bądźcie z nami”, a oni sami nie przybywają do walki, z wyjątkiem niewielu, 20. Będąc skąpymi, jeśli chodzi o ich pomoc dla was. Kiedy jednak nadchodzi niebezpieczeństwo widzisz jak spoglądają w twoją stronę, a ich oczy odwracają się jak u człowieka, który traci przytomność w chwili nadejścia śmierci. Kiedy zaś strach mija, napadają na was ostrymi słowami, będąc skąpymi, jeśli chodzi o jakiegokolwiek dobro, które staje na waszej drodze. Tacy nigdy nie wierzyli, więc Allah uczynił ich dzieła niczym i czymś próżnym. A to jest dla Allacha łatwe. 21. Oni nadal mają nadzieję, że Konfederaci nie odeszli. A gdyby ci Konfederaci mieli przyjść raz jeszcze, oni pragnęliby znaleźć się wśród nomadów arabskich, tam wypytyując się o was. A gdyby byli wśród was, walczyliby tylko trochę. 22. Zaprawdę, macie w Proroku Allacha wspaniałą wzór tego, który ma nadzieję spotkać Allacha i Dzień Ostatni i który dobrze pamięta o Allachu. 23. I kiedy wierni ujrzeli Konfederatów, powiedzieli: „oto co obiecał nam Allah i Jego Posłaniec. Allah i Jego Posłaniec mówili prawdę”. I

to powiększyło tylko ich wiarę i oddanie się. 24. Wśród wiernych są ludzie, którzy byli wierni przysiędze, jakie zawarli z Allachem. Niektórzy spośród nich dotrzymali przysiężenia, lecz są i inni, którzy czekają, a nie zmienili się w najmniejszym stopniu, 25. Aby Allach nagroził prawdomównych za ich prawdę oraz ukarał hipokrytów, gdyby tego zapragnął, lub zwrócił się do nich z litością. Zaprawdę, Allach jest Najbardziej Przebaczający, Litościwy. 26. A Allach odwrócił niewiernych w ich wściekłości, a nie zyskali niczego dobrego. I Allach wystarczył wiernym w ich walce. Allach jest Potężny, Mocny. 27. I tych spośród Ludu Księgi, którzy im pomogli, On sprowadził z ich fortec i natchnął ich serca przerażeniem. Niektórych zabilście, a niektórych wzięliście do niewoli. 28. I On uczynił, że odziedziczyliście ich kraj i ich domy, i ich bogactwo, jak i ziemię, na której nie postawiliście stopy. A Allach posiada władzę nad wszystkimi rzeczami. 29. O Proroku! Powiedz swoim żonom: „Jeżeli pragniecie życia tego świata i jego ozdoby, przyjdźcie, ja wam dam i odeślę was w przyzwoity sposób. 30. Jeżeli jednak pragniecie Allacha i Jego Posłańca oraz Domu Życia Przyszłego, wtedy, zaprawdę, Allach przygotował dla tych z was, które czynią dobro, wspaniałą nagrodę. 31. O żony Proroka! Jeśli którakolwiek z was winna była wyraźnie nikczemnego postępowania, dla tej kara zostanie podwojona. A jest to dla Allacha łatwe.

CZ ĘŚĆ XXII

32. Lecz jeśli któraś z was będzie posłuszna Allachowi i Jego posłańcowi oraz będzie spełniać dobre uczynki, damy jej nagrodę podwójnie. A przygotowaliśmy dla niej zaszczytne zabezpieczenie. 33. O żony Proroka! Nie jesteście jak wszystkie inne niewiasty, jeśli jesteście sprawiedliwe. Zatem nie bądźcie przesadnie ozdobne w mowie, aby ten, w którego sercu panuje choroba, nie odczuł pokusy, a wypowiadajcie słowa obyczajne. 34. I pozostawajcie w swych domach w godności i nie okazujcie swego piękna jak w dniach niewiedzy, jak i przestrzegajcie Modlitwy, płacicie Zakāt i bądźcie posłuszne Allachowi i Jego Posłańcowi. Zaiste, Allach pragnie odsunąć od was wszelką nieczystość, o Mieszkańcy Domu, oraz zupełnie was oczyścić. 35. I pamiętajcie o tym co mówi się w waszych domach o Znakach Allacha i o mądrości. Zaprawdę, Allach jest Przenikliwy, Wszechświadomy. 36. Zaiste, mężczyźni, którzy podporządkowują się Bogu oraz niewiasty, które same Jemu się podporządkowują, i wierzący mężczyźni oraz wierzące niewiasty, i posłuszni mężczyźni oraz posłuszne niewiasty, i prawdomówni mężczyźni oraz prawdomówne niewiasty, i mężczyźni wytrwali w swej wierze oraz wytrwałe niewiasty, i mężczyźni, którzy dają jałmużnę, oraz niewiasty, które dają jałmużnę, i mężczyźni, którzy poszczą, oraz niewiasty, które poszczą, i mężczyźni, którzy chronią swej czystości, jak i niewiasty, które chronią swej czystości, jak i mężczyźni, którzy pamiętają o Allachu oraz niewiasty, które pamiętają o Nim – Allach dla nich wszystkich przygotował przebaczenie i wspaniałą nagrodę. 37. I nie przystaje wierzącemu mężczyźnie lub wierzącej niewieście, aby – gdy Allach i Jego Posłaniec zadecydują o czymś – oni sami podejmowali swój wybór w sprawie ich dotyczącej. A jeśli kto nie jest posłuszny Allachowi i Jego Posłańcowi, ten z pewnością wkracza w wyraźny błąd. 38. I przypomnij sobie, kiedy powiedziałeś temu, którego Allach obdarował swymi łaskami i którego także i ty obdarowałeś łaskami: „Trzymaj swą żonę dla siebie i bój się Allacha”, a ty ukryłeś w swym sercu to, co Allach zamierzał ujawnić, i obawiałeś się ludzi, podczas gdy Allach posiada większe prawo, abyś się Jego właśnie bał. Wówczas, kiedy Zaid dopełnił tego, czego względem niej chciał, My połączyliśmy ją małżeństwem z tobą, aby wierni nie mieli trudności, jeśli chodzi o małżeństwo z żonami ich adoptowanych synów, kiedy ci dopełnili związanych z nimi własnych pragnień. A dekret Allacha miał być wypełniony. 39. Żadna wina nie spadnie na Proroka w kwestii tego, co Allach uczynił jego obowiązkiem. Zaiste, taka była droga Allacha z tymi, którzy przeminęli przedtem – przykazanie zaś Allacha jest nakazaniem dekretem – 40. Z tymi, którzy przekazywali Posłannictwo Allacha i bali się Go, a bali się wyłącznie Allacha. Wszak wystarczający jest Allach jako Rachmistrz. 41. Muhammad

nie jest ojcem żadnego z waszych mężczyzn, lecz jest on Posłańcem Allacha, Pieczęcią Proroków, a Allah posiada pełną wiedzę o wszystkich rzeczach. 42.O wy, którzy wierzycie! Pamiętajcie dobrze o Allachu 43.I wychwalajcie Go rano i wieczorem. 44.On jest Tym, który zsyła na was swe błogosławieństwa, aby wyprowadzić was z wszelkiej ciemności do światła. A jest On Litościwy wobec wiernych. 45.Ich pozdrowieniem w dniu, kiedy spotkają się z Nim, będzie „pokój”. A przygotował On dla nich zaszczytną nagrodę. 46.O Proroku! Prawdziwie, zesłaliśmy cię jako Świadka, jako Zwiastuna dobrej nowiny, tego, który ostrzega, 47.Oraz jako Nawołującego do Allacha z Jego rozkazu, jak i jako Lampę dającą światło. 48.I głoś wiernym dobrą nowinę, aby otrzymali hojnie od Allacha. 49.A nie chodź za niewiernymi i hipokrytami, nie zważaj na ich denerwujące słowa, lecz ufaj Allahowi, albowiem Allah jest wystarczający jako Strażnik. 50.O wy, którzy wierzycie! Kiedy poślubiacie wierzące niewiasty i potem rozwodzicie się z nimi zanim zbliżyliście się do nich, wówczas nie macie prawa obliczać okres oczekiwania w odniesieniu do nich. Zatem, zaopatrzcie je w jakiś sposób i odeślijcie je w sposób szczodry. 51.O Proroku! Uczyniliśmy dla ciebie prawowitymi twoje żony, którym zapłaciłeś ich posag, i te, które posiada twoja prawa ręka spośród tych, które dał ci Allah jako zdobycz wojenną, i , i córki brata twego ojca, i córki sióstr twego ojca, i córki brata twojej matki, i córki sióstr twojej matki, które wyemigrowały wraz z tobą, jak i każdą inną wierzącą niewiastę, jeżeli będzie pragnęła poślubić Proroka, o ile także i Prorok pragnie ją poślubić. Powyższe dotyczy wyłącznie ciebie, a nie dotyczy innych wiernych – My objawiliśmy już to, co nakazujemy im względem ich żon oraz tych, których posiada ich prawa ręka – po to, abyś nie miał trudności w wyjaśnianiu im Prawa. A jest Allah Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 52.Możesz odsunąć która tylko z nich zechcesz, a zatrzymać przy sobie kogo zapragniesz. A jeśli zapragniesz na powrót wziąć którąkolwiek z tych, które odsunąłeś, nie spadnie na ciebie wina. Możliwe, że ich oczy będą ostudzone i że nie będą żałować i wszystkie będą zadowolone z tego, co im dałeś. Allah bowiem wie, co jest w waszych sercach, a jest On Wszechwiedzący, Cierpliwy. 53.Od tej pory nie wolno ci poślubić niewiasty ani zamieniać je na inne żony, nawet jeśli podoba ci się ich dobroć, z wyjątkiem tego, co posiada twoja prawa ręka. Allah jest Strażnikiem ponad wszystkimi rzeczami. 54.O wy, którzy wierzycie! Nie wchodźcie do domów Proroka, jeżeli nie będzie wam udzielone pozwolenie, na posiłek, nie czekając aż zostanie on przygotowany. Lecz wchodźcie, kiedy się was zaprasza, a kiedy zjecie swój posiłek, odejdźcie, nie próbując wdawać się w rozmowę. To sprawia Prorokowi niewygodę i czuje się on na tyle nieśmiały, by poprosić was o odejście. Allah jednak nie jest nieśmiały, by powiedzieć to, co jest prawdziwe. I jeśli prosicie je – żony Proroka – o cokolwiek, proście je zza zasłony. Tak jest czyściej dla waszych serc i ich serc. A nie przystoi wam stawiać Posłańca Allacha w kłopotliwym położeniu ani to, byście kiedykolwiek poślubili jego żony po nim. To jest rzeczywiście rzecz okropna w oczach Allacha. 55.Czy ujawniacie coś czy to ukrywacie, Allah dobrze zna wszystkie rzeczy. 56.W tej sprawie nie spada na nich wina, jeśli chodzi o ich ojców i ich synów lub ich braci, synów ich braci lub synów ich sióstr, ich niewiasty lub tych, których posiada ich prawa ręka. I bójcie się Allacha, o żony Proroka. Zaprawdę, Allah jest Świadkiem nad wszystkimi rzeczami. 57.Allach zsyła swoje błogosławieństwa na Proroka, a Jego aniołowie modlą się za niego. O wy, którzy wierzycie, wy również powinniście błagać Go o błogosławieństwo dla niego oraz pozdrawiać go pozdrowieniem pokoju. 58.Zaprawdę, ci, którzy oczerniają Allacha i Jego Posłańca Allah przeklął ich na tym świecie oraz w Życiu Przyszłym, jak i przygotował dla nich poniżającą karę. 59.Ci zaś, którzy oczerniają bezpodstawnie wierzących mężczyzn i wierzące niewiasty, będą dźwigać brzemień kalumni i jawnego grzechu. 60.O Proroku! Powiedz swoim żonom i swoim córkom, jak i niewiastom ludzi wierzących, że powinni zwieszać swoje zewnętrzne okrycia z głowy na twarz. Być może w ten sposób będą rozpoznane i będą molestowane. A Allah jest Najbardziej

Przebaczający, Litościwy. 61. Jeżeli hipokryci oraz ci, w sercach których panuje choroba oraz ci, którzy sieją zamęt w Mieście, rozpowszechniając fałszywe pogłoski, nie odstąpią od swego, My niechybnie ponaglmy ciebie przeciwko nim. Wtedy nie będą w nim mieszkać jako twoi sąsiedzi, chyba że przez krótki czas. 62. Oni są przekłęci. Gdziekolwiek będą znaleźni, zostaną pojmani i pocięci na kawałki. 63. Taką była droga Allacha w przypadku tych, którzy przeminęli przedtem, a nigdy nie znajdziesz zmiany w drodze Allacha. 64. Ludzie wypytyują cię w sprawie Godziny. Powiedz: „Wiedza o tym jest wyłącznie u Allacha”. A co pozwoli ci dowiedzieć się, że Godzina ta jest już blisko? 65. Allah niechybnie przeklął niewiernych i przygotował dla nich płonący ogień, 66. W którym zamieszkają na wieki. Nie znajdą w nim ani przyjaciela, ani pomocnika. 67. W dniu, w którym ich twarze zostaną obrócone do ognia, powiedzą: „O, gdybyśmy tak byli posłuszni Allahowi i okazywali posłuszeństwo Posłańcowi!” 68. I powiedzą: „Panie nasz, byliśmy posłuszni naszym dowódcom i naszym wielkim, a oni sprowadzili nas z drogi. 69. ”Panie nasz, wyznacz im podwójną karę i przeklnij ich wielkim przekleństwem”. 70. O wy, którzy wierzycie! Nie bądźcie podobni do tych, którzy oczerniali Mojżesza. Allah wszak oczyścił go z tego, co oni o nim mówili. A miał on wielkie uznanie w oczach Allacha. 71. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Allacha i wypowiadajcie prawe słowo. 72. On działania wasze uczyni prawymi i przebaczy wam wasze grzechy. Ten, kto jest posłuszny Allahowi i Jego Posłańcowi, niechybnie odniesie najwyższe zwycięstwo. 73. Zaprawdę, zaproponowaliśmy obowiązek Prawa Bożego niebiosom i ziemi, i góróm, lecz one odmówiły wzięcia go na siebie i obawiały się go. Lecz człowiek wziął je na swe barki. Zaiste, człowiek jest zdolny do niesprawiedliwości i nierozwagi wobec samego siebie. 74. Konsekwencja jest taka, że Allah ukarze hipokrytów i hipokrytki, bałwochwalców i bałwochwalcze niewiasty. Allah zwraca się w łasce ku wierzącym mężczyznom i wierzącym niewiastom, a jest On Najbardziej Przebaczający, Litościwy.

34. AL-SABA' (objawione przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Wszelka chwała należy się Allahowi, do którego należy wszystko, co jest na ziemi. I do Niego należy wszelka chwała w Życiu Przyszłym, a jest On Mądry, Wszechświadom. 3. On zna wszystko, co z niej wychodzi oraz wszystko, co zstępuje z nieba i co do niego wchodzi, a jest On Litościwy, Najbardziej Przebaczający. 4. A ci, którzy nie wierzą, powiadają: „Ta Godzina nigdy do nas nie nadejdzie”. Powiedz: „Tak, na mego Pana, który z pewnością do was nadejdzie. Nic nie jest w stanie umknąć przed Nim, nawet ciężar atomu w niebiosach lub na ziemi czy cokolwiek mniejszego albo większego, albowiem wszystko jest zapisane w zrozumiałej Księdze, 5. ”Aby On mógł nagrodzić tych, którzy wierzą i spełniają sprawiedliwe uczynki. Oto ci, którzy otrzymają przebaczenie i szacowne zabezpieczenie”. 6. Lecz jeśli chodzi o tych, którzy wysilają się przeciwko Naszym Znakom, starając się pokrzyżować Nasze plany, to oni właśnie są tymi, dla których będzie męka bolesnej kary. 7. A ci, którzy otrzymają wiedzę, widzą, że wszystko, co zostało ci objawione od twego Pana, jest prawdą oraz że poprowadzi to ku drodze Potężnego, Godnego Chwały. 8. A ci, którzy nie wierzą, powiadają: „Czy mamy wskazać wam człowieka, który wam powie, że kiedy rozpadniecie się na kawałki, będziecie podniesieni na nowo jako nowe stworzenia? 9. ”Czy on wymyślił kłamstwo przeciwko Allahowi albo może ogarnęło go szaleństwo?” Nie, lecz ci, którzy nie wierzą w Życie Przyszłe już cierpią karę i nazbyt daleko posunęli się w błędzie. 10. Czy oni nie widzą, jak bardzo są otoczeni przez to, co jest za nimi, z nieba i ziemi? Jeśli tego zapagniemy, możemy uczynić, że ziemia zatonie wraz z nimi albo że kawałki nieba spadną na nich. Zaprawdę, w tym zawarty jest Znak dla każdego pełnego skruchy sługi Allacha. 11. I niechybnie obdarowaliśmy łaską od Nas Dawida i rzekliśmy: „O wy, góry, świętujcie chwałę Allacha wraz z nim, jak i „O ptaki, wy także”. I uczyniliśmy dlań żelazo miękkim

12.I powiedzieliśmy: „Uczyni pełnej długości kolczugi i uczyni kółka właściwej wielkości. I postępuj sprawiedliwie – Ja niechybnie widzę wszystko to, co czynicie”. 13.A Salomonowi podporządkowaliśmy wiatr. Jego droga poranna trwała tyle co miesięczna podróż, a jego droga wieczorna tyle również, co miesięczna podróż. I uczyniliśmy, iż wypłynęło z niego źródło roztopionej miedzi. A wśród jinn byli tacy, którzy pracowali pod jego nadzorem z rozkazu jego Pana. I powiedzieliśmy, że gdyby ktokolwiek z nich odwrócił się od Naszego rozkazu, spowodujemy, że skosztuje kary palącego ognia. 14.Oni uczynili dla niego to, czego pragnął – miejsca czci i posągi oraz baseny rezerwuary, i wielkie naczynia kuchenne umieszczone w ich właściwych miejscach. I powiedzieliśmy: „Postępuj z wdzięcznością, o Domu Dawida”, lecz niewielu z moich sług to ludzie wdzięczni. 15.I kiedy wyznaczyliśmy jego (Salomona) śmierć, nic nie wskazywało im, iż jest martwy, z wyjątkiem robaka z ziemi, który zjadł jego berło. Kiedy ono zatem upadło, jinn uświadomili sobie jasno, że gdyby znali to, co niewidzialne nie pozostawaliby w stanie poniżającej męki. 16.Rzeczywiście był Znak dla Saby w ich ojczyźnie – dwa ogrody, jeden po prawej, a drugi po lewej stronie. I rzekliśmy do nich: „Spożywajcie z tego, co daje wam wasz Pan i dziękujcie Mu. Wasze miasto jest pięknym miastem, a Pan wasz Najbardziej Przebaczącym”. 17.Oni jednak odwrócili się, więc zesłaliśmy przeciwko nim niszczący potop. I w miejsce ich dwóch wspaniałych ogrodów daliśmy im dwa ogrody rodzące gorzkie owoce i zawierające tamaryszek, jak i nieci drzew lotusowych. 18.W ten sposób odplaciliśmy się im za ich niewdzięczność. I wyłącznie niewdzięcznikom odplacamy się w ten sposób. 19.I umieściliśmy pomiędzy nimi i miastami, którym pobłogosławiliśmy, inne miasta, które dobrze było widać, jak i ustaliliśmy między nimi łatwe stopnie i powiedzieliśmy: „Podróżujcie po nich w nocy i w dzień bezpiecznie”. 20.Lecz zamiast podziękować Bogu, oni rzekli: „Panie nasz, uczyni dłuższe dystanse pomiędzy kolejnymi stopniami naszej podróży”. I zgrzeszyli przeciwko samym sobie, więc uczyniliśmy ich pośmiewiskiem i rozbiliśmy na kawałki – całkowite zniszczenie. W tym, zaprawdę, zawarte są Znaki dla każdej wytrwałej i wdzięcznej osoby. 21.A Iblīs rzeczywiście słusznie ich ocenił, więc oni poszli za nim wszyscy z wyjątkiem grupy prawdziwych wiernych. 22.I nie miał on nad nimi żadnej władzy, lecz było tak, że mogliśmy rozróżnić tych, którzy wierzyli w Życie Przyszłe, od tych, którzy w nie wątpili. Twój Pan ma baczenie nad wszystkimi rzeczami. 23.Powiedz: „Zwróćcie się do tych, których uznajecie za bogów obok Allacha. Oni nie mają władzy nawet nad czymś tak małym jak waga jednego atomu w niebiosach ani na ziemi, ani nie mają żadnego udziału w tym, ani nie ma On żadnego pomocnika wśród nich”. 24.U Niego nie ma znaczenia żadne wstawiennictwo z wyjątkiem tego, któremu On na to pozwala, aż kiedy serca tych, którym udziela się pozwolenia na wstawiennictwo będą pozbawieni strachu, inni powiedzą: „Cóż takiego powiedział wasz Pan?” Oni odpowiedzą: „Prawdę”. A jest On Wysoki, Wielki. 25.Powiedz: „Kto daje wam utrzymanie z niebios i ziemi?” Powiedz: „Allah. Albo my, albo wy jesteście wyraźnie w błędzie”. 26.Powiedz: „Wy nie będziecie wypytywani o nasze grzechy ani my nie będziemy wypytywani o to, co wy czynicie”. 27.Powiedz: „Pan nasz wszystkich nas zbierze razem. Wtedy rozsądzi pomiędzy nami w prawdzie, a jest On Najlepszym Sędzią, Wszechwiedzącym”. 28.Powiedz: „Pokażcie mi tych, których łączycie z Nim jako Jego partnerów”. Nie! Nie może tak być, albowiem On jest Allahem, Potężnym, Mądrym. 29.I posłaliśmy cię wyłącznie jako zwiastuna dobrej nowiny oraz tego, który ostrzega całą ludzkość, lecz większość ludzi nie wie. 30.I powiadają: „kiedy zostanie wypełniona ta obietnica, jeżeliście prawdomówni?” 31.powiedz: „Dla was jest obietnica dnia, za którym nie możecie pozostać w tyle nawet na chwilę ani nie możecie go wyprzedzić”. 32.A ci, którzy nie wierzą, powiadają: „Nigdy nie uwierzemy w ten Koran ani w to, co jest przed nim”. Gdybyś tylko mógł zobaczyć, kiedy grzesznicy będą musieli stanąć przed ich Panem, rzucając winę jedni na drugich? Ci, którzy skazani byli na słabość, powiedzą do tych,

którzy byli nieświadomi: „gdyby nie wy, z pewnością bylibyśmy wiernymi”. 33.Ci, którzy pełni byli dumi, powiedzą do tych, których uważano za słabych: „Czy to my odsuwaliśmy was od przewodnictwa po tym, jak do was przybyło? Nie, to wy sami byliście winni”. 34.A ci, których uważano za słabych, powiedzą do tych, którzy byli dumni: „Nie, lecz to wasze knowania w nocy i w dzień, kiedy kazaliście nam nie uwierzyć w Allacha i ustanawiać Mu równych”. I będą skrywać swe wyrzuty sumienia, kiedy ujrzą swą karę, a My umieścimy łańcuchy wokół szyi tych, którzy nie uwierzyli. A będą rozliczeni wyłącznie z tego, co czynili. 35.I nigdy nie posyłamy tego, kto ostrzega, do jakiegokolwiek miasta, aby bogaci jego mieszkańcy nie powiadali: „Zaiste, nie wierzymy w to, z czym zostałeś posłany”. 36.I powiadają: „My mamy więcej bogactwa i dzieci i nie będziemy ukarani”. 37.Powiedz: „Zaprawdę, Pan mój powiększa zaopatrzenie tym, którym pragnie, jak i pomniejsza je tym, którym zechce, lecz większość ludzi nie wie”. 38.I to nie wasze bogactwo ani wasze dzieci zbliżą się was do Nas w randze, natomiast ci, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, otrzymają podwójną nagrodę za to, co czynili. I w wyniosłych budowlach będą oni bezpieczni. 39.A jeśli chodzi o tych, którzy starają się pokrzyżować cel Naszych Znaków, to oni są tymi, którzy będą musieli stanąć przed karą. 40.Powiedz: „Zaiste, Pan mój powiększa zaopatrzenie tych spośród Jego sług, którym zapagnie, jak i pomniejsza tym z nich, którym chce. I jeśli coś wydacie, On to na nowo zastąpi, a jest On Najlepszym z Dawców”. 41.i przypomnij sobie dzień, w którym On zbierze ich wszystkich razem. Wtedy powie On do aniołów: „Czy to byliście wy, których oni czcili?” 42.Ci odpowiedzą: „tyś jest Święty. Tyś jest naszym obrońcą przed nimi. Nie, lecz oni czcili jinn. To właśnie w nich wierzyła większość z nich”. 43.Będzie powiedziane do niewiernych: „Zatem tego dnia nie będziecie mieć żadnej władzy ani by pomóc, ani by zaszkodzić sobie nawzajem”. I My powiemy do tych, którzy czynili zło: „skosztujcie kary Ognia, której wypieraliście się”. 44.I kiedy recytuje się im Nasze wyraźne Znaki, oni powiadają: „To przecież tylko człowiek, który próbuje odwrócić was od tego, co czcili wasi ojcowie”. I powiadają: „Ten Koran to tylko zmyślane kłamstwo”. A ci, którzy nie wierzą, mówią o prawdzie, gdy do nich przychodzi: „To nic innego jak tylko wyraźne czary”. 45.I nie daliśmy im żadnych Ksiąg, które by studiowali, ani nie wysyłaliśmy do nich przed tobą nikogo, kto by ich ostrzegał. 46.A ci, którzy byli przed nimi, także odrzucili prawdę i oni nie osiągnęli nawet dziesiątej części władzy, jaką im daliśmy, lecz odrzucali Naszych Posłańców. Zatem oni ujrzą, jak okropne są konsekwencje wypierania się Mnie. 47.Powiedz: „Ja tylko napominam was, byście czynili wyłącznie jedno: abyście stanęli przed Allachem dwójkami i pojedynczo i zastanowili się. Wtedy uświadomicie sobie, że nie ma w waszym towarzyszach obłąkania. On jest dla was tylko tym, który ostrzega o nadchodzącej srożej karze”. 48.Powiedz: „O jakąkolwiek nagrodę mógłbym was poprosić, niechaj będzie wasza. Moja nagroda jest wyłącznie u Allacha, a jest On Świadkiem nad wszystkimi rzeczami”. 49.Powiedz: „Zaiste, Pan mój rzuca prawdą w fałsz i rozbija go na kawałki. On jest Największym Znaczą niewidzialnego”. 50.Powiedz: „Prawda nadeszła, a fałsz nigdy nie mógłby dać początku niczemu ani tego na nowo stworzyć”. 51.Powiedz: „jeśli się myślę, myślę się wyłącznie przeciwko samemu sobie, a jeśli jestem właściwie prowadzony, jest tak z powodu tego, co mój Pan mi objawił. Zaprawdę, On jest Wszystkosłyszący, Bliski”. 52.Gdybyś mógł tylko ujrzeć, kiedy porażeni zostaną strachem? Wtedy nie będzie ucieczki, a oni zostaną ogarnięci z niedalekiego miejsca. 53.I powiedzą: „Teraz w to wierzymy”. Lecz jakże osiągnąć wiarę z tak odległego miejsca? 54.Nie uwierzyli w to przedtem, kiedy pozwalali sobie na przypuszczenia względem niewidzialnego z tak odległego miejsca. 55.I umieszczona będzie przegroda pomiędzy nimi oraz tym, za czym tęsknią, tak jak uczyniono z im podobnymi przedtem. Oni również byli w niepokojącym błędzie.

35. AL-FĀTĪR (objawione przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Wszelka chwała należy do Allacha, Twórcy niebios i ziemi, który posługuje się aniołami jako Posłańcami, mającymi skrzydła – dwa, trzy lub cztery. On dodaje do swego stworzenia, co chce, albowiem ma Allah władzę nad wszystkimi rzeczami.

3.Jakiegokolwiek źródła łaski Allah otwiera przed ludzkością, nikt nie jest w stanie ich powstrzymać, a jeśli On taki źródła powstrzymuje, nie ma nikogo, kto mógłby je potem uwolnić; a jest On Potężny, Mądry. 4.O wy, ludzie, pamiętajcie o łaskach Allacha, jakimi On was obdarował. Czyż jest jakiś stwórca inny niż Allah, który zaopatruje was z nieba i z ziemi? Nie ma nikogo godnego czci, wyłącznie On. Dlaczego zatem jesteście odwracani? 5.I jeśli cię odrzuca, zaprawdę, Posłańcy Boga byli odrzucani przed tobą, a Allahowi wszystkie sprawy będą przedstawione do rozstrzygnięcia. 6.O wy, ludzie, niezawodnie obietnica Allacha jest prawdziwa, nie pozwólcie zatem, aby życie obecne zwiódło was ani też nie pozwólcie, aby Kłamca zwiódł was, jeśli chodzi o Allacha. 7.Zaiste, Szatan jest waszym wrogiem, więc traktujcie go jak wroga. On zwraca się do swoich wyznawców tylko po to, by stali się mieszkańcami płonącego Ognia. 8.Dla tych, którzy nie wierzą, wyznaczona jest sroga kara. A dla tych, którzy wierzą i spełniają sprawiedliwe uczynki, wyznaczone jest przebaczenie i wspaniała nagroda. 9.Czy zatem ten, któremu zło jego postępowania uczynione jest miłym, tak że spogląda na nie jak na dobro, jest podobny do tego, kto wierzy i spełnia dobre uczynki? Zaiste, Allah pozwala zboczyć z drogi temu, komu zechce, a prowadzi tego, kogo pragnie prowadzić. Niechaj zatem twoja dusza nie słabnie ze smutku z ich powodu. Zaiste, Allah wie, co oni czynią. 10.Allach to Ten, kto posyła wiatry, które podnoszą chmury. Potem My przesuwamy je ku pozbawionym życia połaciom ziemi i dzięki nim ponaglamy ziemię po jej śmierci. Podobnym będzie Zmartwychwstanie. 11.Jeśli kto pragnie zaszczytu, niechaj wie, że wszelki zaszczyt należy się Allahowi. Ku Niemu wstępują czyste słowa i On wynosi sprawiedliwe uczynki, ci zaś, którzy planują zło – dla nich jest sroga kara, a planowanie czegoś takiego zginie. 12.Allach stworzył was z pyłu, potem z kropelki nasienia, a potem uczynił z was pary. I żadna kobieta nie pocznie ani nie urodzi dziecka bez Jego wiedzy. I nikt nie dostaje długiego życia, kto dostaje długie życie, ani nic nie znika z jego życia, lecz wszystko to jest zapisane w Księdze. To, zaiste, jest dla Allacha łatwe. 13.I te dwa morza nie są podobne – to pierwsze smaczne, słodkie i przyjemne do picia, to drugie zaś słonawe, gorzkie. A jednak z każdego z nich spożywacie świeże mięso i bierzecie ozdoby, które nosicie. I widzisz na nich okręty jak orzą fale, byście mogli poszukiwać Jego szczodrości oraz byście byli wdzięczni. 14.On zlewa noc z dniem i On zlewa dzień z nocą. I to On przymusił do służby słońce i księżyc, a każde z nich biegnie swoją drogą aż po wyznaczony termin. Takim jest Allah, wasz Pan. Do Niego należy Królestwo, ci zaś, do których zwracacie się poza Allahem, nie posiadają nawet krzty. 15.jeżeli zwróćcie się do nich, oni nie usłyszą waszego wołania, a gdyby nawet usłyszeli je, nie byłiby w stanie na nie odpowiedzieć. A w dniu Zmartwychwstania zaprą się oni, iż łączyliście ich z Allahem. I nikt nie jest w stanie powiadomić cię tak jak ten Jeden, który jest Wszechświadom. 16.o ludzie, to wy jesteście uzależnieni od Allacha, natomiast Allah jest Tym, który jest Samowystarczalny, Godny Chwały. 17.Gdyby zechciał, mógłby was zniszczyć, a wasze miejsce dać nowe stworzenie. 18.A to w ogóle nie jest dla Allacha trudne. 19.I żadna obciążona dusza nie może dźwigać brzemienia innej. I jeżeli jakaś bardzo obciążona dusza zwróci się do innej, aby poniosła jej ciężar, nic z tego ciężaru nie będzie niesione przez tę drugą, nawet gdyby był to ktoś z rodziny. Możesz ostrzegać wyłącznie tych, którzy boja się twego Pana w sekrecie i przestrzegają Modlitwy. A jeśli kto sam siebie oczyszcza, oczyszcza się wyłącznie dla swego własnego dobra – i do Allacha nastąpi powrót. 20.Słapi i widzący nie są do siebie podobni 21.Ani ciemność i światło, 22.Ani cień i skwar, 23.Ani nie są podobni żywi i martwi. Zaiste, Allah pozwala słyszeć temu, komu zechce, ty zaś nie jesteś w stanie uczynić, aby usłyszeli ci, którzy są w grobie. 24.Tyś jest wyłącznie tym, który ostrzega.

25.Zaprawdę, My posłaliśmy cię z Prawdą, jako zwiastuna dobrej nowiny oraz tego, który ostrzega. I nie ma takiego ludu, do którego nie zostałby wysłany ten, który ostrzega. 26.I jeśli potraktują cię jak kłamcę, ci, którzy byli przed nimi, również traktowali swoich Posłańców jak kłamców. Ich Posłańcy przybywali do nich z wyraźnymi Znakami, z Pismem oraz z oświecającą Księgą. 27.Wtedy pojmałem tych, którzy nie wierzyli i jakże straszliwe były konsekwencje odrzucania Mnie! 28.Czy nie widzisz, że Allah zsyła wodę z nieba i dzięki niej My tworzymy owoce różnych barw, w górach zaś są rysy białe i czerwone, w różnych odcieniach, a inne czarne jak kruki? 29.I podobnie istnieją ludzie i zwierzęta, i bydło – w różnych kolorach. Jedynie ci spośród Jego sług, którzy obdarzeni są wiedzą, boją się Allacha. Zaprawdę, Allah jest Potężny, Najbardziej Przebaczący. 30.Zaiste, jedynie ci, którzy idą za Księgą Allacha i przestrzegają Modlitwy i wydają z tego, w co ich zaopatrzyliśmy, potajemnie i publicznie, oczekują korzyści, która nigdy nie zawiedzie. 31.Aby On mógł dać im pełną nagrodę, a nawet dać im więcej ze swojej szczodrości. Zaiste, On jest Najbardziej Przebaczący, Najlepiej Oceniający. 32.A Księga, którą ci objawiliśmy, jest sama prawdą wypełniającą to, co jest przed nią. Zaiste, Allah jest Wszechświadom swoich sług, jest Wszystkosłyszający, jeśli chodzi o Jego sługi. 33.Wtedy zawsze dziedzicami tej Księgi czyniliśmy tych spośród naszych sług, których wybraliśmy. Niektórzy z nich rujną samych siebie, wśród nich są tacy, którzy wybierają drogę środka, i spośród nich są tacy, którzy innych prześcigają w uczynkach dobroci na mocy przyzwolenia od Allacha. A to rzeczywiście jest wspaniała łaska od Allacha. 34.Ich nagrodą będą Ogrody Wieczności. Oni do nich wejdą i zostaną tam przystrojeni bransoletami ze złota i pereł, a strój tam będzie z jedwabiu. 35.I powiedzą: „Wszelka chwała należy do Allacha, który odsunął od nas wszelki smutek. Zaiste, Pan nasz jest Najbardziej Przebaczący, Najlepiej Oceniający. 36.”Który ze swej szczodrości umieścił nas w Mieszkanii Wieczności, gdzie nie dotknie nas znój ani nie odczujemy najmniejszego zmęczenia”. 37.Lecz jeśli chodzi o tych, którzy nie wierzą, na nich czeka ogień Piekła. Nie będzie im wyznaczona śmierć, aby mogli umrzeć, podobnie ich kara nie zostanie pomniejszona. W ten sposób My odpłacamy się osobie bardzo niewdzięcznej. 38.I będą tam wołać o pomoc: „Panie nasz, wydostań nas, będziemy czynić sprawiedliwe działa, inne niż te, które zwykliśmy byli czynić”. Allah powie do nich: „Czyż My nie daliśmy wam dość długiego życia, aby ten, kto zważa, mógł się podczas niego zastanowić? I przybył do was także ten, który ostrzega. Skosztujcie zatem kary, albowiem grzesznicy nie mają pomocnika”. 39.Zaprawdę, Allah zna wszystko, co jest ukryte w niebiosach i na ziemi, On również dobrze wie, co rodzi się w umysłach ludzi. 40.On jest Tym, który was uczynił spadkobiercami ziemi tych, co przeminęli. Zatem ten, kto nie wierzy, sam poniesie konsekwencje swojej niewiary. Niewiara nie wywoła powiększenia niewiernym w obliczu Allacha, chyba że Jego niełaski. Niewiara powiększy niewiernym wyłącznie ich przegraną. 41.Powiedz: „Czy widzieliście swych bożków, do których zwracacie się poza Allahem? Wskażcie mi zatem to, co oni stworzyli na ziemi. Albo czy oni mają swój udział w stworzeniu niebios? Albo czy My daliśmy im Księgę, aby z niej czerpali świadectwo?” Nie, grzesznicy obiecują sobie nawzajem wyłącznie ułudę. 42.Zaiste, Allah podtrzymuje niebiosa i ziemię, aby nie zboczyły ze swego miejsca. I gdyby zboczyły, nikt nie byłby w stanie zawrócić ich z wyjątkiem Jego. Zaprawdę, On jest Cierpliwym, Najbardziej Przebaczący. 43.I na Allacha składali swoje najsolenniejsze przysięgi, iż gdyby przybył do nich ten, kto ostrzega, poszliby za przewodnictwem bardziej niż jakikolwiek inny lud. Kiedy jednak przybył do nich ten, który ostrzega, to powiększyło tylko ich zniechęcenie. 44.Albowiem oni szukali wyniesienia na ziemi i układali złe plany. Jednakże złe plany ogarniają wyłącznie samych ich twórców. Czyż oni zatem czekają na coś innego niż na Allacha sposób zajęcia się ludem z dawnych czasów? Ty jednak nigdy nie znajdziesz żadnej zmiany w drodze Allacha ani nigdy nie znajdziesz żadnej odmiany w drodze Allacha. 45.Czyż oni nie podróżowali po ziemi i nie widzieli jak zły był koniec

tych, którzy byli przed nimi? A byli oni potężniejsi od tych w swej władzy. Allach nie jest taki, aby cokolwiek w niebiosach lub na ziemi mogło pokrzyżować jego plany. Zaprawdę, On jest Wszechwiedzący, Wszechpotężny. 46. i gdyby Allach miał ukarać ludzi za to, co czynią, nie pozostawiłby na powierzchni ziemi nawet jednej istoty. On jednak udziela im zwłoki aż po wyznaczony termin. I kiedy nadchodzi ich wyznaczony czas, stwierdzają, że Allach dobrze obserwuje wszystkie swoje sługi.

36. YĀ SĪN (objawione przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Yā Sīn. 3. Na Koran, pełen mądrości, 4. Tyś rzeczywiście jest jednym z Posłańców, 5. Na właściwej drodze. 6. Oto objawienie od Potężnego, Litościwego, 7. Abyś mógł ostrzec lud, którego ojcowie nie zostali ostrzeżeni, przez co ci są nierozważni. 8. Zaiste, słowo okazało się prawdziwe przeciwko większości z nich, albowiem nie uwierzyli. 9. Wokół ich szyi zawiesiliśmy obroże sięgające aż po brodę, tak że głowy trzymają podniesione. 10. I umieściliśmy przeszkodę przed nimi oraz przeszkodę za nimi i okryliśmy ich z góry, tak że nie widzą. 11. I jest im wszystko jedno, czy ich ostrzegasz czy nie ostrzegasz, i tak nie uwierzą. 12. Ty możesz ostrzec wyłącznie tego, kto idzie za Przypomnieniem i boi się Miłościwego Boga w sekrecie. Zatem przekaz mu dobrą nowinę przebaczenia i zaszczytnej nagrody. 13. Zaiste, tylko My dajemy życie zmarłym i My zapisujemy to, co oni wysyłają przed sobą, jak i to, co pozostawiają za sobą. Wszystkie rzeczy My zapisaliśmy w zrozumiałej Księdze. 14. I opowiedz im przypowieść o ludzie z tego miasta, kiedy przybywali do niego Posłańcy. 15. Kiedy wystaliśmy do nich dwóch Posłańców, oni odrzucili ich obu, więc wzmocniliśmy ich trzecim, a oni rzekli: „Zaprawdę, zostaliśmy wysłani do was jako Posłańcy”. 16. Ci odrzekli: „Wy jesteście zaledwie istotami ludzkimi jak my sami, a Miłosierny Bóg niczego nie objawił. Wy tylko kłamiecie”. 17. Oni odrzekli: „Pan nasz wie, że my rzeczywiście jesteśmy Jego Posłańcami do was. 18.” I że naszym obowiązkiem jest tylko zrozumiałe przekazanie Posłannictwa”. 19. niewierni powiedzieli: „Zaiste, przepowiadamy sobie po was zły los. Jeżeli nie odstapicie od swego, my niechybnie ukamienujemy was i z pewnością bolesna kara spadnie na was z naszych rąk”. 20. Posłańcy odrzekli: „Wasz zły los zależy od was samych. Czy wypowiadacie to dlatego, że zostaliście napomnieni? Nie, jesteście ludem przekraczającym wszelkie granice”. 21. I z najodleglejszego zakątka miasta przybył mężczyzna biegnąc. Powiedział: „O ludu mój, idź za Posłańcami. 22.” Idź za tymi, którzy nie proszą was o żadną nagrodę i którzy są właściwie prowadzeni”.

CZĘŚĆ XXIII

23. Dlaczegoż nie miałbym czcić Tego, który mnie stworzył i do którego będziecie zawróceni? 24. „Czy mam poza Nim brać sobie innych bogów?” gdyby Bóg Miłosierny pragnął mnie skrzywdzić, ich wstawiennictwo na nic by mi się nie zdało ani nie są oni w stanie mnie uratować. 25. „W takim razie rzeczywiście byłbym w jawnym błędzie. 26.” Ja wierzę w waszego Pana, więc wysłuchajcie mnie”. 27. Powiedziano mu: „Wejdz do Raju”. On rzekł: „O, gdybyż mój lud wiedział, 28.” Jakże miłosiernie udzielił mi Pan mój przebaczenia oraz uczynił mnie jednym z szanowanych!” 29. i przeciwko jego ludowi nie zesłaliśmy zastępów z nieba ani żadnych takich nie zsyłamy. 30. Wystarczył jeden tylko podmuch i – patrz! – wymarli. 31. Biada sługom moim! Zawsze, gdy przybywa do nich Posłaniec, oni tylko wyśmiewają się z niego. 32. Czyż oni nie widzą, jak wiele pokoleń zniszczyliśmy przed nimi i że oni nigdy do nich nie powracają? 33. I oni wszyscy, razem zebrani, z pewnością będą przede Mną. 34. Martwa ziemia jest dla nich Znakiem. My ponaglamy ją i dajemy z niej ziarno, z którego spożywają. 35. I umieściliśmy na niej ogrody palm daktylowych i winogron oraz uczyniliśmy, że trysnęły w nich źródła, 36. Aby mogli spożywać z ich owoców, choć to nie dzięki ich rękom one wzrastały. Czyż zatem nie będą wdzięczni? 37. Święty jest Ten, który

stworzył wszystkie rzeczy parami, z czego wzrasta ziemia z nich samych i z tego, czego nie znają. 38. Znakiem dla nich jest noc, którą zdzieramy z dnia i oto pozostają w ciemności. 39. I słońce przesuwa się do swego określonego celu. Oto dekret Wszzechmocnego, Wszzechwiedzącego Boga. 40. A księżycowi naznaczyliśmy fazy aż stanie się znowu jak stara sucha różga palmowa. 41. Słońce nie może doścignąć księżyca ani noc nie może wyprzedzić dnia. Wszystkie one łagodnie poruszają się na orbicie. 42. Jest dla nich Znakiem to, że My niesiemy ich potomstwo na załadowanych okrętach. 43. I stworzymy dla nich podobieństwo tego, na czym będą jechać. 44. I gdybyśmy tego zapragnęli, moglibyśmy ich zatopić. Wtedy nie mieliby nikogo, kto przyszedłby im z pomocą a nie zostaliby wyratowani. 45. Chyba że poprzez łaskę od Nas oraz jako zaopatrzenie na pewien czas. 46. I kiedy powiada się im: „Chrońcie się przed tym, co jest przed wami, dzięki modlitwie, jak i przed tym, co jest za wami, poprzez skrucę, abyście zostali obdarowani łaską”, oni odwracają się. 47. A zawsze, gdy przybywa do nich Znak spośród Znaków ich Pana, oni odwracają się od niego. 48. A kiedy powiada się im: „wydawajcie z tego, czym obdarzył was Allah”, ci, co nie wierzą, powiadają do tych, którzy wierzą: „Czyż mamy karmić tego, którego karmiłby Allah, gdyby taka była Jego wola? Jesteście wyraźnie w błędzie”. 49. I powiadają: „Kiedy zostanie spełniona ta obietnica kary, jeśliście prawdomówni?” 50. Oni czekają tylko na pojedynczy podmuch, który ogarnie ich, podczas gdy oni nadal będą się spierać. 51. I nie będą w stanie sporządzić testamentu ani nie powrócą do swych rodzin. 52. I odezwie się głos trąby i – spójrz! – z grobów pospieszą do swego Pana. 53. Powiedzą do siebie nawzajem: „O, biada nam! Któż podniósł nas z naszego miejsca odpoczynku? Oto, co przyobiegał Bóg Miłosierny. Zaiste, Posłańcy rzeczywiście mówili prawdę”. 54. Nastąpi tylko jeden podmuch i – spójrz! – wszyscy oni postawieni będą przed Nami. 55. Tego dnia żadna dusza nie będzie ani odrobinę skrzywdzona ani nie będzie wam wynagrodzone za nic więcej ponad to, co zwykliście byli czynić. 56. Oni i ich żony znajdować się będą w przyjemnym cieniu, spoczywając na wzniesionych łożach. 58. Będą tam mieć owoce oraz wszystko, o co poproszą. 59. Będą pozdrawiani słowem „Pokój” – słowo pozdrowienia od Pana Litościwego. 60. A Bóg powie: „Tego dnia oddzielicie się od sprawiedliwych o wy, winni! 61.” Czyż nie nakazałem wam, o wy, synowie Adama, abyście nie czcili Szatana, albowiem jest on waszym jawnym wrogiem, 62.” Oraz abyście czcili Mnie? Oto właściwa droga. 63.” On zaś sprowadził z drogi wielkie was rzesze. Dlaczego zatem nie zrozumieliście? 64.” Oto Piekło, które było wam obiecane. 65.” Wejdźcie doń dzisiaj, albowiem nie wierzyliście”. 66. Tego dnia nałożymy na ich usta pieczęcie, a ich ręce będą przemawiać do Nas, ich stopy zaś będą dawać świadectwo temu, na co sobie zasłużyli. 67. A gdybyśmy tak zapragnęli, moglibyśmy zgasić ich oczy, a wtedy ruszyliby w pośpiechu, by odnaleźć drogę, a nie widzieliby. Lecz jakże mogliby widzieć? 68. A gdybyśmy tego zapragnęli, moglibyśmy przemienić ich na ich miejscach, a wtedy nie byłiby w stanie poruszać się do przodu ani odwracać. 69. A tego, komu dajemy długie życie – przemieniamy jego stan w słabość w stworzeniu. Czyż zatem nie rozumieją? 70. I nie uczyliśmy go poezji ani nie przystoi mu być poetą. To jest jedynie Przypomnienie i Koran, który wyjaśnia i czyni rzeczy zrozumiałymi, 71. Aby ostrzegał wszystkich, którzy są żywi, oraz by wypełniony został dekret Allacha w sprawie niewiernych. 72. Czy oni nie widzą, że wśród rzeczy, które stworzyły Nasze ręce, stworzyliśmy dla nich bydło, którego oni są panami? 73. I podporządkowaliśmy im to sami, aby niektóre używali do jazdy wierzchem, a mięso niektórych spożywali. 74. I mają w nich także inny pożytek, jak i napoje. Czyż zatem nie będą wdzięczni? 75. I wzięli sobie innych bogów poza Allahem, by udzielono im pomocy. 76. Oni jednak nie są w stanie pomóc im. Przeciwnie, oni będą postawieni przed Bogiem w grupie, by dać świadectwo przeciwko nim. 77. Niechaj zatem ich mowa nie smuci cię. Zaprawdę, My wiemy, co oni ukrywają i co ogłaszają. 78. czy człowiek nie rozumie, że My stworzyliśmy go z pojedynczej kropli nasienia? I spójrz – o jest jawnym klótnikiem! 79. On wymyśla przypowieści dla

Nas i zapomina o swym własnym stworzeniu. Powiada: „Któż może pobudzić kości, skoro już zgniły?” 80. Powiedz: „Ten, który stworzył je za pierwszym razem, pobudzi je, a On dobrze zna położenie każdej rzeczy stworzonej.” 81. „Ten, który daje wam ogień z zielonego drzewa i – spojrzcie! – dzięki niemu rozpalacie. 82. „Czyż Ten, który stworzył niebiosy i ziemię, nie ma dość władzy, by stworzyć ich podobieństwo?” Tak, On rzeczywiście jest Najwyższym Stwórcą, Wszechwiedzącym. 83. Zaprawdę, Jego rozkaz, kiedy myśli o jakiejś rzeczy, jest wyłącznie taki, że powiada względem tego: „Stań się”, a to się staje. 84. Tak zatem Święty jest Ten, w którego rękach spoczywa władza nad wszystkimi rzeczami. I do Niego wszyscy będziecie na powrót odprowadzeni.

37. **AL-SĀFFĀT** (*objawiony przed Hijrah*)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Na tych, którzy ustawiają się w rzędach, 3. Oraz tych, którzy energicznie odrzucają zło, 4. Jak i tych, którzy recytują Przypomnienie – Koran, 5. Zaiste, wasz Bóg jest Jedyny, 6. Jest Panem niebios i ziemi oraz tego, co znajduje się między nimi, jak i Panem miejsc, z których rozprzestrzenia się światło. 7. Przystroiliśmy najniższe niebo ozdobą – planetami 8. I chronimy je przed wszystkimi zbuntowanymi szatanami. 9. Oni nie mogą słuchać niczego z Wysokiego Zgromadzenia aniołów – a są przegrani z każdej strony, 10. Odpychani i czeka ich wiecznie trwająca kara – 11. Jeśli jednak któryś z nich coś ukradkiem porwie, ścigany jest przez przyszywający płomień. 12. A zatem spytaj ich, czy to ich właśnie trudniej jest stworzyć czy też tych innych, których My stworzyliśmy? My stworzyliśmy ich ze zwartej gliny. 13. Nie, ty zastanawiasz się nad tym, co oni mówią, a oni szydzą z tego, co ty mówisz. 14. A kiedy są napominani, nie zważają. 15. I kiedy widzą Znak, szydzą zeń. 16. I powiadają: „To nic innego jak czyste czary. 17. „Co? Kiedy umrzemy i staniemy się pyłem i połamanymi kośćmi, to czy będziemy wówczas na nowo podniesieni do życia?” 18. „I nasi dawniejsi ojcowie również?” 19. Powiedz: „Tak, i będziecie wtedy poniżeni”. 20. Będzie tylko jedno zawołanie i – spojrz! – powstaną i będą widzieć. 21. I powiedzą: „Biada nam! Oto Dzień Kary”. 22. Allah powie: „Oto dzień ostatecznej Decyzji, dzień, który odrzucaliście”. 23. Będzie nakazane aniołom: „Zbierzcie tych, którzy postępowali grzesznie wraz z ich towarzyszami i tym, co zwykli byli czcić. 24. „Poza Allahem i poprowadźcie ich drogą Piekła. 25. „I zatrzymajcie ich, albowiem będą wypytywani”. 26. Będą zapytani: „Co się z wami dzieje, że nie pomagacie sobie wzajemnie?” 27. Nie, tego dnia oni całkowicie się podporządkują. 28. A niektórzy z nich zwrócą się do innych, wzajemnie się wpytując. 29. powiedzą: „Zaprawdę, przychodziliście do nas z prawej strony”. 30. Ci drudzy odpowiedzą: „Nie, to wy sami nie byliście wierzącymi, 31. „A my nie mieliśmy nad wami żadnej władzy, wy zaś byliście ludem grzesznym. 32. „Teraz słowo Pana naszego wypełniło się przeciwko nam, tak że musimy skosztować kary”. 33. „My uczyniliśmy, że zesłicie z drogi, , albowiem my sami z niej zboczyliśmy”. 34. Faktycznie, tego dnia wszyscy oni będą mieli swój udział w karze. 35. Zaiste, w ten sposób zajmujemy się winnymi. 36. Albowiem kiedy mówiono im: „Nie ma boga poza Allahem”, oni zachowywali się arogancko 37. I powiadali: „Czyż mamy zrezygnować z naszych bogów na korzyść szalonego poety?” 38. Nie, on przyniósł prawdę i dali świadectwo prawdzie wszystkich Posłańców. 39. Zaiste, skosztujecie bolesnej kary 40. A będziecie wynagrodzeni tylko za to, co uczyniliście 41. Z wyjątkiem wybranych sług Allacha. 42. Oni otrzymają znane zaopatrzenie: 43. Owoce, i będą zaszczyceni 44. W Ogrodach Szczęścia, 45. Zasiadłszy na tronach twarzami do siebie. 46. Będzie im podawany dookoła puchar z płynącego źródła, 47. Biało połyskujący, smakowity dla pijących, 48. W którym nie będzie upojenia i który ich nie wyczerpie. 49. A wraz z nimi będą czyste niewiasty o pohamowanym spojrzeniu i wielkich pięknych oczach, 50. Jakby były odkrytymi jajami. 51. Wówczas jedni z nich zwrócą się do Innych, wzajemnie się wpytując.

52. Mówca spośród nich powie: „Miałem bliskiego towarzysza, 53.” Który mawiał: <<Czy rzeczywiście jesteście wśród tych, którzy wierzą, że Zmartwychwstanie jest prawdą? 54.<<Kiedy umrzemy i zostanie z nas pył i połamane kości, to czy rzeczywiście otrzymamy zapłatę?>>”

55. Mówca ten spyta wtedy otaczających go: „czy chcecie nań spojrzeć i dowiedzieć się o nim?”

56. Wtedy on spojrzy na siebie i zobaczy się pośrodku Ognia 57. i powie doń: „Na Allacha, tyś prawie doprowadził mnie do ruiny”. 58. „I gdyby nie łaska mego Pana, z pewnością byłbym jednym z tych, którzy stawiani są przed Ogniem”. 59. „Powiedz mi, czyż nie jest tak, że będziemy cierpieć śmierć raz jeszcze? 60.” Z wyjątkiem naszej pierwszej śmierci, i że nie zostaniemy ukarani?

61. „Zaiste, to największe zwycięstwo”. 62. zatem po coś takiego niechaj robotnicy pracują. 63. Czy to lepsze jest jako przyjęcie czy też drzewo Zaqqūm? 64. Zaprawdę, uczyniliśmy to próbą dla grzeszników. 65. Jest to drzewo, które wyrasta z dna Piekła, 66. A jego owoc wygląda jak głowy węży. 67. I będą oni z niego spożywać i napępiać nim swoje brzuchy. 68. Potem na dodatek do tego otrzymają mieszaninę wrzącej wody do picia. 69. Wówczas niechybnie ich powrót nastąpi do Piekła. 70. Stwierdzili, że ich ojcowie błędzą. 71. i pośpieszyli ich śladami. 72. A większość starożytnych ludów przed nimi błędziła. 73. I wysyłaliśmy pośród nich tych, którzy ostrzegali. 74. Zważ zatem, jak zły był koniec tych, których ostrzegano, 75. Z wyjątkiem wybranych sług Allacha. 76. A Noe rzeczywiście wołał do Nas i jakże wspaniałym jesteśmy Odpowiadającym na modlitwy! 77. i uratowaliśmy jego i jego rodzinę przed wielkim nieszczęściem. 78. I jego potomstwo uczyniliśmy jedynymi, którzy przetrwali. 79. I pozostawiliśmy dla niego dobre imię wśród późniejszych pokoleń. 80. Pokój Noemu wśród ludów! 81. Rzeczywiście w ten sposób nagradzamy tych, którzy czynią dobro. 82. On był, zaiste, jednym z naszych wierzących sług. 83. Potem innych zatopiliśmy. 84. I, zaprawdę, z jego grupy pochodził Abraham, 85. Kiedy przybył do swego Pana w czystym sercu. 86. Kiedy rzekł do swego ojca i swego ludu: „Cóż wy takiego czcicie? 87.” Kłamstwo – pragniecie fałszywych bogów obok Allacha? 88. „Co sobie myślicie o Panów światów?” 89. Wtedy rzucił okiem na gwiazdy 90. I rzekł: „Nie czuję się dobrze”. 91. Zatem odeszli od niego, odwracając się plecami. 92. Wtedy on poszedł spokojnie do ich bogów i zwracając się do nich, rzekł: „Nie zjecie? 93.” Co się z wami dzieje, że nie przemawiacie?” 94. Wówczas odwrócił się do nich, uderzając w nie prawą ręką. 95. Na to zbliżyli się doń jego ludzie, śpiesząc. 96. On rzekł: „Czyż czcicie to, coście sami wyrzeźbili, 97.” Podczas gdy to Allah stworzył was, jak również wasze dzieło?” 98. Oni powiedzieli: „Wzniescie dla niego budowle i wrzucie go do ognia”. 99. W ten sposób ułożyli przeciwko niemu wrogi plan, lecz My najsrożej ich poniżyliśmy. 100. A on rzekł: „Udaję się do mego Pana. On mnie niechybnie poprowadzi”. 101. I modlił się: „Panie mój, daj mi sprawiedliwego syna”. 102. Daliśmy mu więc dobrą nowinę o synu cierpliwym. 103. A kiedy był na tyle dojrzały, by razem z nim chodzić, on rzekł: „O mój drogi synu, widziałem we śnie jak składam się w ofierze. Rozważ zatem to, co o tym sądzisz!” Ten odrzekł: „O ojczy mój, czyń tak, jak ci się nakazuje. Jeżeli Allah pozwoli, stwierdzisz, że jestem wytrwały w wierze”. 104. I kiedy oni obaj podporządkowali się Woli Bożej, a Abraham rzucił głową na ziemię, 105. My zawołaliśmy doń: „O Abrahamie, 106.” Istotnie wypełniłeś ten sen”. W ten sposób rzeczywiście nagradzamy tych, którzy czynią dobro. 107. Zaiste, to była prawdziwa próba. 108. I odkupiliśmy go olbrzymią ofiarą. 109. O pozostawiliśmy mu dobre imię wśród następnych pokoleń. 110. Pokój Abrahamowi! 111. W ten sposób nagradzamy tych, którzy czynią dobro. 112. Zaiste, on był jednym z Naszych wierzących sług. 113. I przekazaliśmy mu dobrą nowinę o Izaaku, Proroku, i jednym z sprawiedliwych. 114. I obdarowaliśmy błogosławieństwami jego i Izaaka. A wśród jego potomstwa są tacy, którzy czynią dobro, jak i inni, którzy wyraźnie grzeszą przeciwko samym sobie. 115. I istotnie obdarowaliśmy łaskami Mojżesza i Aarona. 116. I uratowaliśmy ich obu oraz ich lud przed wielkim nieszczęściem. 117. I pomogliśmy im i to oni byli zwycięzcami. 118. I daliśmy im Księżę, która wszystko wyjaśniała,

119.I poprowadziliśmy ich ku właściwej drodze. 120.I pozostawiliśmy dla nich dobre imię wśród następnych pokoleń – 121.Pokój Mojżeszowi i Aaronowi! 122.Istotnie, w ten sposób wynagradzamy tych, którzy czynią dobro. 123.Zaiste, oni obaj byli wśród Naszych wiernych sług. 124.I niechybnie Eliasz także był jednym z Posłańców, 125.Kiedy rzekł do swego ludu: „Czy nie będziecie bogobojni?” 126.”Czyż zwracacie się do Ba’la, a zapominacie o Najlepszym ze stwórców – 127.”Allachu, waszym Panu i Panu waszych praocjów w dawnych czasach?” 128.Lecz oni go odrzucili, więc z pewnością postawieni będą przed Bogiem, aby zdać sprawę ze swoich uczynków, 129.Z wyjątkiem wybranych sług Allacha. 130.I pozostawiliśmy dlań dobre imię wśród późniejszych pokoleń. 131.Pokój Eliaszowi i jego ludowi! 132.Tak rzeczywiście nagradzamy tych, którzy czynią dobro. 133.Zaiste, on był jednym z Naszych wierzących sług. 134.I istotnie także i Lot był jednym z Posłańców. 135.Kiedy My uratowaliśmy go i jego rodzinę, 136.Z wyjątkiem pewnej starej niewiasty, która była wśród tych, co pozostali w tyle. 137.Wtedy całkowicie zniszczyliśmy pozostałych. 138.I, zaiste, przechodźcie obok nich rano 139.I w nocy. Czyż nie zrozumiecie? 140.I, zaiste, również Jonasz był jednym z Posłańców, 141.Kiedy zbiegł na załadowany okręt 142.I rzucił losy z załogą statku i przegrał. 143.I połknęła go ryba, podczas gdy czynił sobie wyrzuty. 144.I gdyby nie był jednym z tych, co wychwalają Boga, 145.Niechybnie tkwiłby w brzuchu tej ryby aż po Dzień Zmartwychwstania. 146.Wtedy rzuciliśmy go na nagi szmat ziemi i chorował. 147.I wysłaliśmy go jako Posłańca do stu tysięcy ludzi i więcej, 149.A wszyscy oni uwierzyli, więc pozwoliliśmy im cieszyć się życiem przez dłuższy czas. 150.Teraz spytaj ich czy Pan twój ma córki, tak jak oni mają synów. 151.Czy My stworzyliśmy aniołów-niewiasty, podczas gdy oni byli świadkami? 152.Niechybnie ich wymysłem jest, iż powiadają: 153.Allach posiada dzieci”, a są najpewniej kłamcami. 154.Czyż On przekłada córki nad synów? 155.Co się z wami dzieje? Jak uważacie? 156.Czyż nie zastanowicie się? 157.A może macie wyraźny dowód? 158.Wobec tego stwórzcie swą Księgę, o ile jesteście prawdomówni. 159.I twierdzą o pokrewieństwie pomiędzy Nim oraz jinn, podczas gdy sami jinn wiedzą dobrze, iż będą postawieni przed Allahem dla dokonania sądu. 160.Święty jest Allach i wolny od tego, co Mu przypisują! 161.Lecz wybrani słudzy Allacha nie przypisują Mu niczego uwłaczającego. 162.Zaprawdę, wy oraz to, co czcicie – 163.Nikt z was nie jest w stanie zwieść nikogo przeciwko Niemu 164.Z wyjątkiem wyłącznie tego, który spali się w Piekło.165.Powiadają: „Nie ma takiego wśród nas, który nie miałby znanego mu miejsca” 166.”I, zaiste, my jesteśmy tymi, którzy ustawieni są w rzędach 167.”I to istotnie my jesteśmy tymi, którzy wychwalają Allacha”. 168.Zaiste, niewierni z Mekki mawiali: 169.”Gdybyśmy mieli przy sobie takie Przypomnienie jak miał lud w dawnych czasach, 170.”Z pewnością byłibyśmy wybranymi sługami Allacha”. 171.A jednak skoro ono do nich przybyło, oni w nie nie wierzą, lecz wkrótce dowiedzą się. 172.I, zaiste, Nasze słowo odeszło już do Naszych sług, Posłańców, 173.wszak to niechybnie oni są tymi, którym udzielona będzie pomoc, 174.Jak i z pewnością to Nasze właśnie zastępy zwyciężą. 175.Zatem odwróć się od nich na jakiś czas. 176.I obserwuj ich, albowiem wkrótce ujrzą oni swój własny koniec. 177.Czyż zatem starają się oni przyspieszyć Naszą karę? 178.Lecz kiedy spadnie ona na ich dziedziniec, będzie to zły poranek dla tych, których ostrzegano. 179.A zatem odwróć się od nich na czas jakiś. 180.I obserwuj, albowiem wkrótce ujrzą swój własny koniec. 181.Święty jest twój Pan, Pan władzy, wyniesiony wysoko ponad to, o czym twierdzą. 182.I wieczny pokój z Posłańcami! 183.I wszelka chwała należy do Allacha, Pana światów.

39. SĀD (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Sād wzywamy jako dowód Koran, który pełen jest napomnienia, iż jest to Nasze objawione Słowo. 3.Lecz ci, którzy nie wierzą, pogrążeni są w fałszywej dumie i wrogości. 4.Ileż pokoleń zniszczyliśmy przed nimi! Wołały one o pomoc, lecz nie

było już czasu na ucieczkę. 5. I dziwią się, że ten, kto ostrzega, pochodzi spośród nich samych. A niewierni powiadają: „To czarownik, wielki kłamca”. 6. „Co? Czy on wszystkich bogów połączył w jednego Boga? To, zaiste, zdumiewająca rzecz”. 7. Przywódcy wśród nich chodzili mówiąc: „Idźcie i trzymajcie się swoich bogów. To jest rzecz, której trzeba pragnąć”. 8. „Nie słyszeliśmy o niczym takim w żadnym z poprzednich kredo. To nic innego niż kłamstwo”. 9. „Czy Przypomnienie zostało zesłane jemu tylko spośród nas wszystkich?” Nie, oni wątpią w Moje Przypomnienie. Nie, oni nie posmakowali jeszcze Mojej kary. 10. Czy oni posiadają skarby łaski twego Pana, Potężnego, Największego Dawcy? 11. Albo czy do nich należy Królestwo niebios i ziemi oraz tego, co jest pomiędzy nimi? Niechaj zatem zstąpią z wszystkimi swoimi środkami. 12. Oni są zastępem sprzymierzeńców, którzy zostaną tutaj rozgromieni. 13. Przed nimi również lud Noego, plemię ‘Ād oraz Faraon, Pan słupów, odrzucali Posłańców jako kłamców, 14. Jak i plemię Thamūd i lud Lota, i Mieszkańcy Lasu – ci także byli sprzymierzeńcami. 15. Każdy z nich traktował Posłańców jak kłamców, więc Moja kara ogarnęła ich sprawiedliwie. 16. A ci teraz czekają na jeden tylko podmuch, a nie będzie go można odwlec. 17. Powiadają: „Panie nasz, przyspiesz nam naszą część kary przed Dniem Rozliczenia”. 18. Znoś cierpliwie to, co mówią, i pamiętaj o Naszym słudze Dawidzie, człowieku olbrzymiej władzy. On, zaiste, zawsze zwracał się do Boga. 19. Podporządkowaliśmy mu góry – one wraz z nim świętowały chwałę Boga o zmroku i o świcie. 20. I podporządkowaliśmy ptaki razem zebrane – wszystkie stale ku niemu się zwracały. 21. I wzmocniliśmy jego królestwo i daliśmy mu mądrość i umiejętność ostatecznego podejmowania decyzji. 22. A czy dotarła do ciebie opowieść o sprzeczącym się, kiedy wspięli się po ścianie jego prywatnego apartamentu? 23. Kiedy weszli do Dawida, a on bał się ich. Powiedzieli: „Nie obawiaj się. My dwaj sprzeczymy się – jeden z nas zgrzeszył przeciwko drugiemu, więc rozsądź nas sprawiedliwie, a nie zbaczaj z właściwej drogi i poprowadź nas ku drodze słusznej”. 24. „Ten oto jest moim bratem i ma dziewięćdziesiąt dziewięć owiec, ja zaś mam tylko jedną owcę. A mimo to on rzecze: <<Daj mi ją>>, a zwracając się do mnie był hardy. 25. Dawid rzekł: „Zaiste, on był wobec ciebie niesprawiedliwy, prosząc o twoją owcę, by dodać ją do swoich owiec. I rzeczywiście wielu partnerów grzeszy wzajemnie przeciwko sobie, z wyjątkiem tych, którzy wierzą w Allacha i postępują sprawiedliwie, tych jednak jest niewiele”. A Dawid pomyślał, że My go wypróbujemy, więc prosił swego Pana o przebaczenie i padł bijąc pokłony w czci i zwrócił się do Niego. 26. Zatem przebaczyliśmy mu jego wyrok. A rzeczywiście zajmował on miejsce blisko Nas, wspaniałe miejsce. 27. Potem rzekliśmy do niego: „O Dawidzie, uczyniliśmy cię namiestnikiem na ziemi, więc rozsądź ludzi sprawiedliwie, a nie podążaj za próżnym pragnieniem, aby ono nie zwiodło cię z drogi Allacha”. Zaiste, ci, którzy schodzą z drogi Allacha otrzymają srogą karę, ponieważ zapomnieli o Dniu Rozliczenia. 28. Nie stworzyliśmy niebios i ziemi oraz tego, co jest pomiędzy nimi, na próżno. Taki jest pogląd tych, którzy nie wierzą. A zatem biada niewiernym z powodu kary Ognia, która ich ogarnie. 29. Czy będziemy traktować tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki tak jak tych, którzy sięją zepsucie na ziemi? Czy mamy traktować sprawiedliwych tak jak niegodziwych? 30. Oto Księga, którą ci objawiliśmy, pełna wspaniałości, aby oni mogli zastanowić się nad jej wersetami oraz aby ci, którzy obdarzeni są rozumem, baczyli. 31. I obdarowaliśmy Dawida Salomonem, który był Naszym znakomitym sługą. On zawsze się do Nas zwracał. 32. Kiedy przyprowadzono przed jego oblicze wieczorem rumaki najczystszej krwi i o szybkich nogach, 33. On rzekł: „Miłuję dobre rzeczy, albowiem przypominają mi one o moim Panu”. A kiedy schowano je za zasłonę, 34. On rzekł: „Sprowadźcie mi je na powrót”. Wówczas zaczął gładzić ich nogi i szyje. 35. Z pewnością poddawaliśmy Salomona próbie, a na jego tronie posadowiliśmy zwykłą postać. Wtedy on zwrócił się do Boga, prosząc Go o łaskę. 36. Powiedział: „O Panie mój, udziel mi przebaczenia i daj mi królestwo, którego po mnie nikt nie odziedziczy. Tyś jest, zaiste, Wielkim

Dawcą”. 37.Zatem podporządkowaliśmy mu wiatr, by wiał łagodnie z jego rozkazu, dokądkolwiek chciałby się udać, 38.I tytanów, najróżniejszych architektów i budowniczych, i nurków, 39.Jak i innych, spętanych okowami. 40.”Oto Nasz dar – więc dawaj obficie lub zachowuj – bez wyliczania”. 41.I z pewnością zajmował on miejsce blisko Nas, wspaniałe miejsce. 42.I przypomnij sobie Naszego sługę Joba, kiedy zawołał on do swego Pana: „szatan poraził mnie mozołem i męką”. 43.Pokierowaliśmy go: „pogoń swoje zwierzę stopą i oddal się śpiesznie. Tam jest woda do obmycia się i napojenia”. 44.i obdarowaliśmy go, jego rodzinę i tych wielu, którzy z nimi byli, na mocy łaski id Nas, oraz jako napomnienie dla ludzi rozumnych. 45.I nakazaliśmy mu: „Weź w rękę garść suchych witek i uderz nimi, a nie skłaniaj się ku fałszowi”. Zaiste, stwierdziliśmy, że był wytrwały. Był on wspaniałym sługą. Zaiste, stale zwracał się ku Bogu. 46.i przypomnij sobie nasze sługi: Abrahama, Izaaka i Jakuba, mężów potężnych i miewających widzenia. 47.Wybraliśmy ich dla szczególnego celu – aby przypomnieli ludziom o mieszkaniu w Życiu Przyszłym. 48.I rzeczywiście są oni w Naszych oczach wybranymi i najlepszymi. 49.A przypomnij sobie Izmaela i Eliasza i Dhu'l-kifl. Oni wszyscy byli pośród najlepszych. 50.Oto napomnienie. A sprawiedliwi z pewnością otrzymają wspaniałe miejsce – 51.Ogrody Wieczności, których bramy będą przed nimi szeroko otwarte. 52.Będą w nich odpoczywać na poduszkach. Będą tam prosić do woli o liczne owoce i napoje, 53.A wraz z nimi będą tam czyste niewiasty ze spuszczonej oczami, towarzysze w równym wieku. 54.Oto co jest wam obiecane na Dzień Rozliczenia. 55.zaprawdę, oto nasze zaopatrzenie, które nigdy nie będzie wyczerpane. 56.to jest dla wiernych. Lecz dla zbuntowanych jest złe miejsce powrotu – 57.Oto, co otrzymają. Niechaj zatem tego skosztują – wrzący płyn oraz płyn zimny i cuchnący. 59.jak i różne rodzaje innych mąk podobnej natury. 60.powiedziane będzie do przywódców niewiary: „oto wojsko pędzące prosto na was. Nie ma dla nich powitania. Oni będą się palić w Ogniu”. 61.wyznawcy powiedzą: „Nie, to wy. Nie ma powitania także i dla was. To wy przygotowaliście to dla nas, sprowadzając nas z właściwej drogi”. Cóż to za złe miejsce odpoczynku! 62.oni powiedzą także: „Panie nasz, ktokolwiek przygotował to dla nas, ty wielokrotnie pomnóż jego karę Ognia”. 63.A mieszkańcy Piekła powiedzą: „co się z nami dzieje, że nie widzimy ludzi, których zwykliśmy uważać za niegodziwych? 64.”Czy jest tak dlatego, że niesłusznie robiliśmy sobie z nich pośmiewisko, czy też może przeoczyły ich nasze oczy?” 65.Zaiste, oto prawda – spór wspólny mieszkańców Ognia. 66.Powiedz: „Ja jestem tylko tym, który ostrzega. I nie ma Boga poza Allachem, Jedynym, Najwyższym, 67.”Panem niebios i ziemi oraz wszystkiego tego, co znajduje się między nimi, Potężnym, Przebaczącym”. 68.Powiedz: „To wspaniała wiadomość, 69.”Od której odwracacie się. 70.”Nie wiedziałem o Wyniosłym Zgromadzeniu, kiedy dyskutowało między sobą tę sprawę, 71.”Poza tym, co zostało mi objawione, iż jestem tylko tym, który ostrzega”. 72.przypomnij sobie, kiedy Pan twój powiedział do aniołów: „Zamierzam stworzyć człowieka z gliny. 73.”I tak, kiedy doskonale go ukształtuję i tchnę weń Mojego Ducha, padnijcie przed nim w poddaniu”. 74.Tak zatem aniołowie podporządkowali się, wszyscy razem. 75.Lecz Iblīs nie podporządkował się. Zachował się wyniośle i był jednym z tych, którzy nie wierzą. 76.Bóg rzekł: „O Iblisie, co powstrzymało cię przed podporządkowaniem się temu, co Ja stworzyłem Moimi dwiema rękami? Może jest tak, że jesteś zbyt dumny albo może rzeczywiście jesteś ponad posłuszeństwem wobec moich nakazów?” 77.On rzekł: „jestem lepszy niż on. Ty stworzyłeś mnie z ognia, a jego stworzyłeś z gliny”. 78.Bóg rzekł: „A zatem odejdz stąd, albowiem jesteś niechybnie odrzucony 79.”I z pewnością na ciebie spadnie Moja klątwa aż po dzień Sądu”. 80.ten powiedział: „panie mój, zatem udziel mi zwłoki aż po dzień, w którym będą podniesieni”. 81.Bóg rzekł: „Niechybnie jesteś jednym z tych, którym udziela się zwłoki 82.”Aż po dzień znanego czasu”. 83.Ten rzekł: „Tak zatem na Twą chwałę, z pewnością wszystkich ich sprowadzę z drogi 84.”Z wyjątkiem Twoich wybranych sług spośród nich”. 85.bóg rzekł: „Oto

prawda i wyłącznie prawda powiadam, 86."Że niechybnie napełnię piekło tobą oraz tymi, którzy za tobą pójdą, wszystkimi razem". 87.powiedz: „Nie proszę was o żadną za to nagrodę ani nie jestem jednym z tych, którzy oddają się udawaniu. 88."Koran to nic innego jak Napomnienie dla wszystkich ludów". 89."I z pewnością poznacie jego prawdę po jakimś czasie".

39. **AL-ZUMAR** (*objawiony przed Hijrah*)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Objawienie tej Księgi pochodzi od Allacha, Potężnego, Mądrego. 3.Zaiste, to My objawiliśmy ci Księgę zawierającą całą prawdę, więc czcij Allacha, będąc Mu szczerym w posłuszeństwie. 4.Pamiętaj, jedynie Allahowi należy się szczere posłuszeństwo. A ci, którzy jako obrońców biorą sobie innych niż Allacha, powiadają: „Służymy im tylko dlatego, by zbliżyli nas do Allacha”. Zaiste, Allah rozsądzi pomiędzy nimi w kwestii tego, w czym się nie zgadzali. Zaiste, Allah nie prowadzi tego, kto jest niewdzięcznym kłamcą. 5.Gdyby Allah zapragnął wziąć sobie syna, mógłby wybrać tego, kogo zechce, spośród tego, co tworzy. On jest Święty! On jest Allahem, Jedynym, Najwyższym. 6.On stworzył niebiosa i ziemię zgodnie z wymogami mądrości. On czyni, że noc okrywa dzień oraz to On czyni, że dzień okrywa noc. On przymusił słońce i księżyc do służby, a każde z nich idzie swą drogą aż po wyznaczony czas. Pamiętaj, wyłącznie On jest Tym, który jest Potężny, Przebaczący. 7.On was stworzył z pojedynczej istoty, a potem z tego uczynił mu towarzysza. I On zesłał wam bydła osiem par. On stworzył was w łonach waszych matek, stworzenie po stworzeniu, w trzech stadiach ciemności. Oto Allah, wasz Pan. Do Niego należy Królestwo. Nie ma boga poza Nim. Dlaczego zatem pozwalacie się odwracać? 8.Jeśli jesteście niewdzięczni, z pewnością Allah jest Samowystarczalny, będąc niezależnym od was. Nie jest Mu miła niewdzięczność jego sług. Jeżeli jednak jesteście wdzięczni, podoba Mu się to w was. I nikt dźwigający brzemię nie będzie dźwigał brzemienia kogoś innego. Potem do waszego Pana powrócicie, a On powie wam o tym, co czyniliście. Zaiste, On doskonale zna to wszystko, co ukryte jest w piersiach. 9.Kiedy na człowieka spada nieszczęście, zwraca się on do swego Pana, odwracając się do Niego cierpliwie. Wówczas, kiedy On udzieli mu swej łaski, ten zapomina, o co modlił się przedtem i zaczyna przypisywać Allahowi rywali, by zwodzić ludzi z Jego drogi. Powiedz: „Skorzystajcie nieco z niewiary, lecz ostatecznie to wy będziecie z pewnością mieszkańcami Ognia”. 10.Czy ten, który gorąco modli się do Allacha w godzinach nocnych, kładąc się twarzą na ziemi i stojąc w modlitwie oraz boi się Życia Przyszłego, jak ma nadzieję na otrzymanie łaski od swego Pana, jest podobny do tego, który jest nieposłuszny? Powiedz: „Czy ci, którzy wiedzą, są równi tym, którzy nie wiedzą?” Zaprawdę, jedynie ci obdarowani rozumem będą zważać. 11.Powiedz: „O wy, słudzy Moi, którzy wierzycie, bójcie się swego Pana. Jest dobro dla tych, którzy czynią dobro w tym życiu. A ziemia Allacha jest przestronna. Zaprawdę, wytrwali otrzymają swą nagrodę bez miary”. 12.Powiedz: „Zaprawdę, nakazano mi, bym czcił Allacha w szczerym oddaniu 13."I nakazano mi, abym był pierwszym z tych, którzy Mu się podporządkowują”. 14.powiedz: „Ja rzeczywiście boje się, gdybym nie okazał posłuszeństwa memu Panu, kary żalosego dnia”. 15.powiedz: „Allah jest tym, którego czczę w najszczerzym posłuszeństwie wobec Niego. 16."A jeśli o was chodzi, czcijcie co tylko chcecie, poza Nim”. Powiedz: „Zaiste, prawdziwymi przegranymi są ci, którzy rujnują swoje dusze oraz ich rodziny w Dniu Zmartwychwstania”. Strzeżcie się! To jest niechybnie największa strata. 17.Będą mieli nad sobą okrycia z ognia, a pod sobą okrycia podobne. Oto przed czym Allah ostrzega swoje sługi. „O sługi Moje, weźcie zatem mnie za swego Obrońcę”. 18.I ci, którzy wystrzegają się czci fałszywych bogów i zwracają się ku Allahowi – dla nich jest dobra nowina. Zatem przekazuj dobrą nowinę sługom Moim, 19,Którzy słuchają Słowa i idą za najlepszym. To ci, którymi pokierował Allah, jak i to są ci, którzy prawdziwie obdarowani są rozumem. 20.czy zatem ten,

przeciwko któremu zapadł już wyrok o karze, może być uratowany? Czyż możesz uratować tego, kto już jest w Ogniu? 21.jednakże dla tych, którzy boją się swego Pana, są wyniosłe budowle, wzniesione nad wyniosłymi budowlami, poniżej których płyną strumienie. Allah dał tę obietnicę , a On nie łamie danej obietnicy. 22.Czy nie widziałeś, że Allah zsyła wodę z nieba i czyni, że tryska ona z ziemi, potem zaś dzięki niej daje życie ziołom różnych barw? Później ono wysycha i widzisz jak żółknie, a wtedy On czyni zeń połamana słomę. W tym, zaprawdę, zawarte jest napomnienie dla ludzi rozumnych. 23.Czy zatem, ten którego serce Allah otworzył do przyjęcia Islamu, tak, że posiada on światło od swego Pana, jest podobny do tego, który po omacku błądzi w ciemności niewiary? Biada zatem tym, których serca są zatwardziałe przeciwko pamiętaniu o Allachu! Ci są w wyraźnym błędzie. 24.Allach zesłał najlepszą Rozprawę – Księgę, której wersety wzajemnie się potwierdzają i powtarzane są w różnych formach. Skóra tych, którzy boją się ich Pana, cierpienie w chwili jej recytowania, a potem skóra i serca miękną z powodu pamiętania o Allachu. Takim jest przewodnictwo Allacha – dzięki niej prowadzi on, kogo zechce. Ten zaś, którego Allah odsuwa na stronę – ten nie będzie miał przewodnika. 25.Czyż zatem ten, kto ma tylko swoją własną twarz, by ta chroniła go przed złą karą Dnia Zmartwychwstania, jest podobny do tego, który jest bezpieczny? I będzie powiedziane grzesznikom: „Skosztujcie zapłaty za to, co zwykliście byli sobie zaskarbiać” 26.Ci, co byli przed nimi, odrzucili Naszych Posłańców, więc kara spadła na nich, a nie wiedzieli skąd. 27.zatem Allah uczynił, że posmakowali poniżenia w życiu doczesnym, a i kara Życia Przyszłego z pewnością będzie większa, gdybyż tylko wiedzieli. 28.i, zaiste, przedstawiliśmy ludzkości najróżniejsze przypowieści w tym oto Koranie, aby zważali. 29.Objawiliśmy Koran w języku arabskim, a nie ma w nim odejścia od rzetelności, aby stali się sprawiedliwi. 30.Allach przedstawia przypowieść – mężczyzna należący do kilku partnerów, którzy nie zgadzają się ze sobą, oraz mężczyzna w pełni należący do jednego mężczyzny. Czy położenie tych dwu jest takie samo? Wszelka chwała należy do Allacha, lecz większość z nich nie wie. 31.zaiste, ty umrzesz i oni z pewnością także umrą. 32.Wówczas niechybnie w Dniu Zmartwychwstania będziecie wzajemnie spierać się przed waszym Panem.

CZĘŚĆ XXIV

33.Kto zatem jest bardziej niesprawiedliwy niż ten, kto kłamie przeciwko Allahowi, oraz ten, kto odrzuca prawdę, kiedy ta doń przychodzi? Czyż w Piekło nie ma mieszkania dla niewiernych? 34.Lecz ten, kto tę prawdę przyniósł, oraz ten, który daje temu świadectwo jako prawdzie – oto ci, którzy są sprawiedliwi. 35.Oni będą mieć u swego Pana, cokolwiek zapragną. Oto nagroda tych, którzy czynią dobro. 36.Tak, że Allah odsunie od nich złe konsekwencje tego, co czynili i da im nagrodę zgodną z najlepszym z ich poczynań. 37.czy Allah nie wystarczy swojemu słudze? A mimo to oni chcieliby zastraszyć się tymi, których czczą poza Nim. I ten, którego Allah pozostawia w błędzie – dla niego nie ma przewodnika. 38.A ten, którego prowadzi Allah – nie ma takiego, kto zwiódłby go z drogi. Czyż Allah nie jest Potężny, Panem zapłaty? 39.I jeśli spytasz ich: „Kto stworzył niebiosy i ziemię?”, oni niechybnie powiedzą: „Allah”. Powiedz: „Jak uważacie, czy jeśli Allah zapragnie mnie zranić, to czy ci, do których zwracacie się poza Allahem, będą w stanie usunąć tę ranę, jaką On może mieć w zamiarze? Albo jeśli On zechce okazać mi łaskę, to czy oni mogliby tę łaskę pohamować?” Powiedz: „Allah jest dla mnie wystarczający. Jemu ufają ci, którzy ufają”. 40.Powiedz: „O ludu mój, postępuj najlepiej jak tylko możesz. Ja działam również, a wkrótce dowiecie się, 41.”Kim jest ten, na którego spadnie kara i zhańbi go, a na kogo sływa kara trwała”. 42.Zaprawdę, My objawiliśmy ci Księgę zawierającą całą prawdę dla dobra ludzkości. Jeśli zatem kto idzie za przewodnictwem, idzie za nim dla korzyści jego własnej duszy. A jeśli kto zbacza z drogi, zbacza z niej na jej szkodę. A ty nie jesteś nad nimi strażnikiem. 43.Allach zabiera dusze ludzi w czasie, gdy umierają, jak i tych również, którzy nie umarli jeszcze, podczas ich snu. Potem

zatrzymuje on te, przeciwko którym naznaczył śmierć, odsyła zaś pozostałe aż po wyznaczony czas. W tym, zaiste, zawarte są Znaki dla ludu, który się zastanawia. 44. czyż wzięli sobie wstawienników poza Allachem? Powiedz: „nawet jeśli nie mają oni nad niczym władzy i żadnego rozumu? 45. Powiedz: „Wszelkie orędownictwo spoczywa u Allacha. Do Niego należy Królestwo niebios i ziemi. I do Niego później będziecie sprowadzeni”. 46. I kiedy wymieniane jest wyłącznie imię Allacha, serca tych, którzy nie wierzą w Życie Przyszłe, kurczą się z powodu niechęci. Lecz kiedy wspomina się o tych, co poza Nim – patrz! – zaczynają się radować. 47. powiedz: „o Allachu! Stwórcu niebios i ziemi, Znawcę niewidzialnego i widzialnego – Ty jeden rozsądzisz pomiędzy twoimi sługami w kwestii tego, w czym nie zgadzali się”. 48. I gdyby nawet grzesznicy posiadali wszystko to, co jest na ziemi, a na dodatek jeszcze raz tyle, niechybnie staraliby się wykupić tym, by uciec przed złą karą Dnia Zmartwychwstania, lecz wówczas od Allacha pojawi im się to, o czym nigdy nie pomyśleli. 49. i złe konsekwencje tego, co działali, staną się dla nich widoczne, to zaś, z czego zwykli byli szydzić, ogarnie ich. 50. kiedy człowieka dotyka nieszczęście, on zwraca się do Nas. Lecz kiedy obdarowujemy go łaską od Nas, powiada on: „Zostało mi to dane z powodu mojej własnej wiedzy”. Nie, to jest wyłącznie prośba, lecz większość z nich nie wie. 51. ci, którzy byli przed nimi, mówili to samo, lecz mimo to, to, co pozyskali, na nic im się nie zdało. 52. zatem złe konsekwencje tego, co działali, ogarnęły ich. Ci, którzy spośród niewiernych czynią zło – złe konsekwencje tego, co sobie pozyskali, ogarną także ich, a nie będą mogli uciec. 53. czy oni nie wiedzą, że Allach powiększa zaopatrzenie tym, którym chce, a ogranicza tym, którym zapragnie? Zaprawdę, w tym zawarte są Znaki dla ludu, który wierzy. 54. Powiedz: „O słudzy Moi, którzy zgrzeszyliście przeciwko swoim własnym duszom, nie traćcie nadziei na łaskę Allacha, albowiem Allach niechybnie wybacza wszystkie grzechy. Zaprawdę, On jest Najbardziej Przebaczącym, Wiecznie Litościwym. 55. ”I zwracajcie się do waszego Pana i poddawajcie się Mu zanim spadnie na was kara, albowiem wówczas nie będzie wam udzielona pomoc. 56. ”I idźcie za najlepszą Nauką, jaka została wam objawiona od Pana waszego, zanim nagle spadnie na was kara, podczas gdy tego nie zauważycie”. 57. Aby jakaś dusza nie powiedziała: „O, biada mi z powodu tego, że zaniedbałem swój obowiązek wobec Allacha! Zaiste, byłem jednym z szyderców”. 58. Albo żeby nie powiedziała: „Gdyby Allach mnie prowadził, byłbym niechybnie wśród tych, którzy w pełni wywiązują się ze swych obowiązków”. 59. Albo żeby nie powiedziała, kiedy ujrzy karę: „Gdybyż tak był dla mnie jeszcze powrót do świata, wtedy byłbym jednym z tych, którzy czynią dobro”. 60. Będzie mu powiedziane: „Nie, przybyły do ciebie Moje Znaki, lecz ty traktowałeś je jak kłamstwa i byłeś arogancki, i byłeś jednym z niewiernych”. 61. A w Dniu Zmartwychwstania ujrzysz tych, którzy kłamali przeciwko Allachowi, iż ich twarze zostaną pokryte ciemnością. Czyż w Piekło nie ma mieszkań dla dumnych? 62. i Allach wyzwoli sprawiedliwych od wszelkich kłopotów i przyzna im sukces. Nie dotknie ich zło ani nie będą żałować. 63. Allach jest Stwórcą wszystkich rzeczy i jest On Strażnikiem nad wszystkimi rzeczami. 64. Do Niego należą klucze do niebios i ziemi. A jeśli chodzi o tych, którzy nie wierzą w Znaki Allacha, oni są tymi, którzy są przegrani. 65. powiedz: „czy to innych bogów poza Allachem każecie mi czcić, o nieświadomi?” 66. I, zaprawdę, zostało objawione tobie i tym, którzy byli przed tobą: „Jeśli będziesz przypisywać Allachowi partnerów, ich dzieło niechybnie spełnie na niczym i z pewnością będziesz jednym z przegranych”. 67. Nie, czcisz Allacha i bądź jednym z wdzięcznych. 68. i nie sformułowali oni prawdziwego pojęcia atrybutów Allacha. Cała ziemia będzie pod Jego Pełną kontrolą w Dniu Zmartwychwstania, a niebiosy zwinie w Jego prawej ręce. Chwała Mu i niechaj będzie wyniesiony wysoko ponad to, co oni z Nim łączą. 69. i zabrzmi trąba i wszyscy, którzy są w niebie i którzy są na ziemi, upadną w omdleniu z wyjątkiem tych, których Allach zapragnie oszczędzić. Wtedy zabrzmi ona po raz drugi i – spójrz! – będą stać, czekając na sąd. 70. Ziemia błyszczyć będzie światłem jej Pana, a Księga zostanie

przed nimi otwarta i będą sprowadzeni Prorocy i świadkowie, i zostanie pomiędzy nimi rozsądzone sprawiedliwie i nikt nie dozna krzywdy. 71.Każda dusza będzie w pełni wynagrodzona za to, co uczyniła. On bowiem dobrze wie, co oni czynią. 72.A ci, którzy nie wierzą, będą zaciągnięci do Piekła grupami aż, kiedy tam przybędą, jego bramy zostaną otwarte, a jego Stróże powiedzą do nich: „Czyż nie przybyli do was Posłańcy spośród was samych, recytując wam Znaki Pana waszego i ostrzegając was o spotkaniu tego waszego dnia?” Oni powiedzą: „Tak, lecz słowo o karze miało być wypełnione w odniesieniu do niewiernych”. 73.Będzie powiedziane: „Wejdźcie od bram Piekła, zamieszkując w nim. Złe jest mieszkanie nieświadomych”. 74.A ci, którzy bali się swego Pana, zostaną zaprowadzeni do Nieba grupami aż, kiedy tam przybędą, zostaną otwarte jego bramy, a jego Strażnicy powiedzą do nich: „pokój z wami! Bądźcie szczęśliwi i wejdźcie do Nieba, zamieszkując w nim”. 75.A oni powiedzą: „wszelka chwała należy się Allahowi, który swoją obietnicę uczynił dla nas dobrą i dał nam w dziedziczenie ziemię, abyśmy uczynili sobie mieszkanie w Ogrodach, gdzie tylko zechcemy”. Jakże wspaniała jest nagroda tych, którzy sprawiedliwie pracują! 76.I zobaczysz aniołów jak obchodzą Tron, wychwalając ich Pana Jego chwałą, a sąd będzie dokonany sprawiedliwie pomiędzy ludźmi. I będzie powiedziane: „Wszelka chwała należy się Allahowi, Panu światów”.

40. AL-MU'MIN *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Hā Mīm. 3.Objawienie tej Księgi pochodzi od Allacha, Potężnego, Wszechwiedzącego, 4.Przebaczającego grzech, Przyjmującego skrucę, Srogiego w karaniu, Pana obfitości. Nie ma boga poza Nim. Do Niego nastąpi ostateczny powrót. 5.Nikt nie spiera się w sprawie Znaków Allacha z wyjątkiem tych, którzy nie wierzą. Niechaj zatem ich poruszanie się po kraju nie zwiedzie cię. 6.Przed nimi lud Noego oraz inne grupy po nim odrzucały Nasze Znaki i każdy naród starał się pojmać swego Posłańca, i spierali się przy pomocy fałszywych argumentów, by dzięki nim obalić prawdę. Potem Ja pochwyliłem ich i jakże straszna była Moja zemsta! 7.I w ten sposób wypełniło się słowo twego Pana przeciwko niewiernym, iż są mieszkańcami Ognia. 8.Ci, którzy dźwigają Tron, ora ci, którzy stoją wokół niego, głoszą chwałę ich Pana i wierzą w Niego i proszą o przebaczenie dla tych, którzy wierzą, mówiąc: „Panie nasz, ty rozumiesz wszystkie rzeczy w Twojej łasce i wiedzy. Przebacź zatem tym, którzy okazują skrucę i idą Twoją drogą, jak i chroń ich przed karą Piekła. 9.”Panie nasz, uczyni, aby weszli do Ogrodów Wieczności, które ty im obiecałeś, jak i tacy spośród ich ojców i ich żon oraz ich dzieci, którzy są sprawiedliwi. Zaiste, Tyś jest Potężny, Mądry. 10.”i chroń ich przed złem. A temu, którego ty chronisz przed złem tego dnia – temu niechybnie Ty okazujesz łaskę. A jest to rzeczywiście wspaniałe zwycięstwo”. 11.Zostanie ogłoszone tym, którzy nie wierzą: „Większy był wstręt Allacha, kiedy nawoływani byliście do wiary i nie uwierzyliście, niż wasz wstręt do samych siebie dzisiaj”. 12.Powiedzą: „Panie nasz, Tyś uczynił, że umarliśmy po dwakroć, i Ty dałeś nam dwakroć życie, a teraz my wyznajemy nasze grzechy. Czyż jest zatem jakiś z tego wyjście?” 13.Będzie im powiedziane: „jest tak dlatego, że kiedy wzywano samego Allacha, wy nie uwierzyliście, lecz kiedy łączono z Nim partnerów, wy uwierzyliście. Teraz decyzja zależy wyłącznie od Allacha, Wysokiego, Nieporównywalnie Wielkiego”. 14.On jest Tym, który ukazuje wam swe Znaki i zsyła zaopatrzenie dla was z nieba, lecz nikt nie zważa z wyjątkiem tego, który zwraca się ku Allahowi. 15.Wołajcie zatem do Allacha, w pełni i szczerze oddając Mu swoje posłuszeństwo, choć być może niewierni będą temu przeciwni. 16.On posiada najwspanialsze atrybuty, Pan Tronu. On posyła swe słowo z Jego rozkazu do każdego z Jego sług, do którego chce, aby przekazać mu ostrzeżenie o Dniu Spotkania, 17.dniu, w którym wszyscy oni podejną. Nic, co będzie ich dotyczyć, nie będzie skryte przed Allahem. „Czyje jest Królestwo tego dnia!” Ono należy do Allacha, Jedyne, Najwyższego.

18. tego dnia każda dusza otrzyma wynagrodzenie za to, co sobie zaskarbiła. Tego dnia nie będzie żadnej niesprawiedliwości! Zaiste, Allah jest Szybki w rozliczaniu. 19. I udzieli im ostrzeżenia o dniu, który szybko się zbliża, w którym serca podejną do gardeł, pełne tłumionego żalu. Grzesznicy nie będą mieć żadnego gorliwego przyjaciela ani orędownika, którego wstawnictwo zostałoby przyjęte. 20. On zna zdradliwość oczu i to, co ukrywają piersi. 21. Allah sądzi w prawdzie, lecz ci, do których oni zwracają się poza Nim, w ogóle nie mogą osądzać. Zaiste, Allah jest Wszystkosłyszący, Wszystkowidzący. 22. Czyż nie podróżowali po ziemi, by zobaczyć, jaki był koniec tych przed nimi? Byli potężniejsi niż ci w swej władzy oraz pozostawili trwalsze znaki na ziemi. Lecz Allah pochwycił ich za ich grzechy i nie mają nikogo, by obronił ich przed Allahem. 23. Było tak dlatego, iż ich Posłańcy przybywali do nich z wyraźnymi Znakami, lecz oni nie uwierzyli, więc Allah ich pochwycił. Zaiste, On jest Potężny, Srogi w karaniu. 24. I, zaiste, wysłaliśmy Mojżesza z Naszymi Znakami i wyraźnym dowodem, 25. Do Faraona i Hāmāna i Koracha, lecz oni rzekli: „On jest czarownikiem i wielkim kłamcą”. 26. A kiedy przybył on do nich z prawdą od Nas, oni rzekli: „Zabijcie synów tych, którzy wraz z nim uwierzyli, a ich niewiasty niechaj pozostaną przy życiu”. Lecz zamiary niewiernych zawsze muszą spełznąć na niczym. 27. Faraon powiedział: „Zostawcie mnie samego, abym mógł zabić Mojżesza, i niechaj wzywa swego Pana. Boję się, aby nie zmienił swej religii albo nie wywołał w kraju nieporządku”. 28. A Mojżesz rzekł: „Mam schronienie u mego Pana i waszego Pana przed każdym nieświadomym człowiekiem, który nie wierzy w Dzień Rozliczenia”. 29. A pewien wierzący mężczyzna spośród ludu Faraona, który ukrywał swą wiarę, rzekł: „Czy zabijesz człowieka dlatego, iż powiada” <<Moim Panem jest Allah>>, podczas gdy on sam dostarczył wam wyraźnych dowodów od waszego Pana? I jeśli był kłamcą, na niego spadnie grzech kłamstwa. Lecz jeśli jest prawdomówny, wówczas część z tego, czym was straszy, z pewnością na was spadnie. Niechybnie Allah nie prowadzi tego, który przebiera miarę i jest wielkim kłamcą”. 30. „O ludu mój, do was należy władza tego dnia, bo wy dominujecie w tym kraju. Któż jednak pomoże nam i uchroni nas przed karą Allacha, jeśli ona na nas spadnie?” faraon rzekł: „wskazuję wam tylko to, co sam widzę, i prowadzę was wyłącznie ku drodze prawości”. 31. ten zaś, który uwierzył, rzekł: „O ludu mój, obawiam się dla was czegoś jak dnia zniszczenia wielkich ludów przeszłości”. 32. „czegoś takiego jak to, co przydarzyło się ludowi Noego, i plemionom ‘Ād i Thamūd oraz tym po nich. Allah nie planuje żadnej niesprawiedliwości wobec swoich sług. 33. „O ludu mój, obawiam się dla was dnia, w którym ludzie będą siebie wzajemnie prosić o pomoc, 34. „Dnia, w którym powrócicie uciekając, a nie będzie nikogo, kto by was uratował przed gniewem Allacha. A dla tego, któremu Allah pozwala zboczyć z drogi, nie będzie przewodnika”. 35. Istotnie, Józef przybył do was przedtem z wyraźnymi dowodami, lecz wy nie przestawaliście wątpić w sprawę tego, z czym do was przybył aż, kiedy umarł, powiedzieliście: „Allah już nigdy nie powoła Posłańca po nim”. W ten sposób Allah uznaje za tego, który zboczył z drogi, każdego grzesznika, tego, który wątpi – 36. Tych, którzy spierają się w sprawie Znaków Allacha, choć nie otrzymali od Niego żadnego dowodu na ten temat. Boleśnie znienawidzone jest to w obliczu Allacha oraz w obliczu tych, którzy wierzą. W ten sposób Allah nakłada pieczęć na serce każdej nieświadomej, wyniosłej osoby. 37. Faraon rzekł: „O Hāmānie, zbuduj mi wyniosłą wieżę, abym sięgnął po środki dostępu. 38. „Środki dostępu do niebios, abym mógł spojrzeć na Boga Mojżesza, bo niechybnie uważam go za kłamcę”. I tak zło jego postępowania wyglądało w oczach Faraona jak bez skazy, więc zagrodzona została mu właściwa droga. Plan faraona musiał w końcu upaść. 39. A ten, kto uwierzył, rzekł: „O ludu mój, idź za mną. Poprowadzę cię ku drodze prawości. 40. „O ludu mój, to życie doczesne jest ledwie tymczasowym zaopatrzeniem, Życie Przyszłe zaś jest z pewnością trwałym mieszkaniem. 41. „ten, kto czyni zło, będzie wynagrodzony wyłącznie tego zła podobieństwem, lecz kto czyni dobro, czy to mężczyzna, czy niewiasta, a jest

wiernym – ci wejdą do Ogrodu. Będą w nim zaopatrzeni bez miary. 42.”o ludu mój, jakże to dziwne, że ja przyzywam was do zbawienia, a wy przyzywacie mnie do Ognia. 43.”Zachęćcie mnie, abym przestał wierzyć w Allacha i łączył z Nim to, o czym nie mam żadnej wiedzy, podczas gdy ja zapraszam was do Potężnego, Wielkiego Przebaczającego. 44.”Zaiste, to, do czego mnie przyzywacie, nie ma prawa do tego, by się doń zwracać na tym świecie ani w Życiu Przyszłym. A ten nasz powrót nastąpi niechybnie do Allacha, grzesznicy zaś będą mieszkańcami Ognia. 45.”zatem wkrótce przypomnicie sobie, co do was mówię. Ja powierzam moją sprawę Allahowi. Zaprawdę, Allah czuwa nad swymi sługami”. 46.Tak zatem Allah uchronił go przed złem tego, co mogli knuć, a żalosna kara spadła na lud Faraona – 47.ogień. Są nań wystawieni rano i wieczorem. A w dniu, w którym nadejdzie wyznaczona Godzina, powiedziane będzie aniołom: „Wrzucicie lud Faraona w najsrozsą karę”. 48.I kiedy będą wzajemnie ze sobą spierać się w Ogniu, słabi powiedzą do tych, którzy byli dumni: „Zaprawdę, byliśmy waszymi wyznawcami. Czy zatem uwolnicie nas z części męki Ognia?” 49.Ci, którzy byli pyszni, powiedzą: „Tak więc wszyscy w nim jesteśmy. Allah rozsądził już pomiędzy swymi sługami”. 50.A ci w Ogniu powiedzą do Stróżów Piekła: „Módlcie się do waszego Pana, aby pomniejszył nam karę dnia”. 51.strażnicy powiedzą: „czy nie przybyli do was Posłańcy z wyraźnymi Znakami?” ci powiedzą: „Tak”. Strażnicy powiedzą: „Zatem módlcie się dalej”, lecz modlitwa niewiernych na nic się nie zdaje. 52.My niechybnie pomagamy Naszym Posłańcom oraz tym, którzy wierzą, zarówno w życiu doczesnym, jak i w dniu, w którym wystąpią świadkowie, 53.w dniu, w którym na nic nie zda się grzesznikom ich błaganie i dla nich będzie przekleństwo i dla nich będzie złe mieszkanie. 54.Rzeczywiście My przekazaliśmy Mojżeszowi przewodnictwo i uczyniliśmy Dzieci Izraela dziedzicami Księgi – 55.przewodnictwa i napomnienia dla ludzi rozumnych. 56.Bądź zatem cierpliwy. Zaiste, obietnica Allacha jest prawdziwa. I proś o przebaczenie im grzechów, jakich dopuścili się wobec ciebie i wychwalaj twego Pana i Jego chwałą wieczorem i rano. 57.Ci, którzy spierają się w sprawie Znaków Allacha, nie otrzymawszy od Niego żadnych w tej kwestii dowodów – w ich piersiach nie ma niczego poza ambicją stania się wielkim, czego nigdy nie osiągną. Zatem szukaj schronienia u Allacha. Zaiste, On jest Wszystkosłyszący, Wszystkowidzący. 58.Oczywiście stworzenie niebios i ziemi jest większe niż stworzenie ludzkości, lecz większość ludzi nie wie. 59.A ślepi i widzący nie są równi, tak samo nie są równi, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, oraz ci, którzy czynią zło. Niewiele się zastanawiacie. 60.Godzina kary niechybnie nadejdzie – nie ma co do tego żadnych wątpliwości, a jednak większość ludzi nie wierzy. 61.Wasz Pan powiada: „Módlcie się do Mnie. Ja odpowiem na waszą modlitwę. Lecz ci, którzy są zbyt dumni, by Mnie czcić, niechybnie wejdą do Piekła, wżgardzeni”. 62.Allach to Ten, który uczynił dla was noc, abyście podczas niej odpoczywali, jak i dzień, byście mogli widzieć. Zaprawdę, Allah jest Hojny wobec ludzkości, a jednak większość ludzi jest Niewdzięcznymi. 63.Takim jest Allah, wasz Pan, Stwórca wszystkich rzeczy. Nie ma boga poza Nim. Jak zatem zostajecie odwracani? 64.zaiste, w ten sposób są odwracani ci, którzy zaprzeczają Znakom Allacha. 65.Allach to ten, który uczynił wam ziemię miejscem odpoczynku, a niebo strukturą ochronną, i nadał wam kształty i kształty wasze uczynił doskonałymi, jak i zaopatrzył was w czyste rzeczy. Taki jest Allah, wasz Pan. Niechaj zatem błogosławiony będzie Allah, Pan światów. 66.On jest Żywym Bogiem. Nie ma żadnego boga poza Nim. Zatem módlcie się do Niego, oddając swoją cześć w całości i szczerze Jemu. Wszelka chwała należy się Allahowi, Panu światów. 67. Powiedz: „Zabroniono mi czcić tych, do których wy zwracacie się poza Allahem, albowiem nie otrzymałem wyraźnych dowodów od mego Pana. I nakazano mi, abym poddał się wyłącznie Panu światów”. 68.On jest Tym, który stworzył was z pyłu, potem z kropli nasienia, a potem z grudki. Następnie zdradza on was jako dziecko, później pozwala wam wzrastać, abyście osiągnęli pełnię sił, a następnie będziecie zestarzeni – chociaż niektórzy z was

muszą umrzeć wcześniej – oraz byście mogli doczekać wyznaczonego terminu, jak i byście nauczyli się mądrości. 69.on jest Tym, który daje życie i powoduje śmierć. I kiedy On wydaje o czymś dekret, powiada względem tego: „Bądź!” i rzecz ta staje się. 70.czyż nie widzisz tych, którzy spierają się w sprawie Znaków Allacha? Jakże odwracani oni są od prawdy! 71.ci, którzy odrzucają Księgę oraz to, z czym wysyłaliśmy Naszych posłańców. Lecz oni wkrótce dowiedzą się, 72.kiedy żelazne obroże znajdą się na ich szyjach oraz łańcuchy. I będą wciągnięci 73.Do wrzącej wody, a potem będą paleni w Ogniu. 74.Wtedy będzie im powiedziane: „gdzie są ci, którzy byli waszymi bożkami 75.”Poza Allachem?” Oni powiedzą: „Oni znikli. Nie, nigdy przedtem nie modliliśmy się do nikogo poza Allachem”. Tak Allach zmiesza niewiernych. 76.Jest tak dlatego, że wynosiliście się na ziemi bez usprawiedliwienia oraz ponieważ zachowywaliście się zuchwale. 77.Wejdźcie do bram Piekła, by w nim zamieszkać. A złym jest mieszkanie wyniosłych. 78.Bądź zatem cierpliwy. Zaiste, obietnica Allacha musi się wypełnić. I bez względu na to czy pokażemy ci w tym życiu część z tego, co im obiecaliśmy, czy też uczynimy, iż umrzesz przed wypełnieniem Naszej obietnicy, do Nas będą na powrót sprowadzeni. 79.I rzeczywiście wysyłaliśmy Posłańców przed tobą. Wśród nich są tacy, o których powiedzieliśmy ci, ale i są wśród nich tacy, o których ci nie mówiliśmy, a nie jest możliwym, aby jakkolwiek posłaniec przyniósł Znak bez zezwolenia Allacha. Kiedy jednak nadchodzi dekret Allacha, sprawa zostaje postanowiona sprawiedliwie, a wtedy giną ci, którzy wypowiadają fałsz. 80.Allach jest tym, który uczynił dla was bydło, abyście na niektórych z niego jeździli i spożywali mięso niektórych z niego – 81.i czerpicie z niego inne korzyści – oraz abyście dzięki niemu mogli zaspokajać wszelkie pragnienie, jakie zrodzi się w waszych piersiach. I na nim oraz na okrętach podróżujecie. 82.On wskazuje wam swoje Znaki. Któremu zatem ze Znaków Allacha zaprzeczycie? 83.czyż nie podróżowali po ziemi, by zobaczyć jaki był koniec tych, którzy byli przed nimi? Oni byli liczniejsi i silniejsi we władzy, jak i pozostawili trwalsze znaki na ziemi. Lecz wszystko, co zrobili, na nic im się nie przydało. 84.I kiedy przybywali do nich ich Posłańcy z wyraźnymi Znakami, unosili się radością z powodu tej małej wiedzy, jaką posiadali. 85.I kiedy ujrzeli Naszą karę rzekli: „Wierzimy wyłącznie w Allacha, a odrzucamy wszystko to, co zwykliśmy z Nim łączyć”. 86.Lecz ich wiara nie mogła przynieść im żadnej korzyści, kiedy ujrzeli Naszą karę. Takim jest prawo Allacha, które zawsze obowiązywało w odniesieniu do Jego sług. I w ten sposób zginęli ci, którzy nie uwierzyli.

41. HĀ MĪM AL-SAJDAH (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Hā Mīm. 3.Ten oto Koran jest objawieniem od Miłosiernego, Litościwego Boga. 4.Księga, której wersety są szczegółowo wyjaśniane i będą wielokrotnie odczytywane, a wypowiedziane są w zrozumiałym, wymownym języku dla ludu, który posiada wiedzę, 5.Zwiastun dobrej nowiny oraz to, co ostrzega. Lecz większość z nich odwraca się i nie słyszą. 6.I powiadają: „serca nasze są bezpieczne pod okryciami przed tym, do czego nasz nawołujesz, w uszach zaś naszych jest ociężałość, a pomiędzy nami i tobą jest zasłona. Zatem wypełniaj dalej swe dzieło, my także działamy. 7.Powiedz: „Ja jestem tylko śmiertelnikiem tak samo jak wy. Zostało objawione, że wasz Bóg jest Jedynym Bogiem, więc idźcie prosto do Niego nie zbaczając i błagajcie Go o przebaczenie”. I biada bałwochwalcom, 8.Którzy nie dają Zakāt. Oto ci, którzy nie wierzą w Życie Przyszłe. 9.Jeżeli chodzi o tych, którzy wierzą i czynią sprawiedliwe działa, dla nich niechybnie jest nagroda, która nigdy nie będzie miała końca. 10.Powiedz: „Czy wy rzeczywiście nie wierzycie w tego, który stworzył ziemię w ciągu dwóch dni? I czy ustanawiacie Mu równych?” Oto Pan światów. 11.On umieścił na niej mocne góry wznoszące się ponad jej powierzchnie i On pobłogosławił jej obfitością, i zaopatrzył ją w pożywienie we właściwej mierze w ciągu czterech dni – tak samo dla wszystkich szukających. 12.potem zwrócił się On ku niebu,

podczas gdy podobne było do dymu, i rzekł doń oraz do ziemi: „Przybądźcie oboje w posłuszeństwie, chętnie lub niechętnie”. One odrzekły: „Przybywamy chętnie”. 13. Tak zatem On ukończył je w formie siedmiu niebios w ciągu dwóch dni oraz każdemu z niebios objawił jego funkcję. I przystroiliśmy najniższe niebo lampami, by dawały światło, jak i daliśmy mu środki, by było ochroną. Taki jest dekret Potężnego, Wszechwiedzącego. 14. Jeżeli jednak odwrócą się, powiedz: „ostrzegam was przed niszczącą karą, taką jak ta, która ogarnęła ‘Ād i Thamūd”. 15. Kiedy przybyli do nich ich Posłańcy sprzed nich oraz spoza nich, napominając ich: „Nie czcicie nikogo, tylko Allacha”, oni rzekli: „Gdyby Pan nasz tego pragnął, niechybnie zesłałby anioły. Wobec tego nie wierzymy w to, z czym ty zostałeś wysłany”. 16. Jeżeli chodzi o ‘Ād, zachowywali się na ziemi wyniośle bez żadnego usprawiedliwienia i powiadali: „Któż jest większy w sile niż My?” Czyż oni nie widzą, że Allach, który ich stworzył, potężniejszy jest w sile niż oni? A jednak dalej odrzucają oni Jego Znaki. 17. Zatem wysłaliśmy na nich gwałtowny wiatr na kilka złowieszczych dni, aby skosztowali kary poniżenia w tym życiu. Kara zaś Życia Przyszłego będzie z pewnością bardziej poniżająca, a nie będzie im udzielona pomoc. 18. A jeśli chodzi o Thamūd, prowadziliśmy ich, lecz oni przedkładali ślepotę nad przewodnictwo, więc ogarnęło ich nieszczęście poniżającej kary z powodu tego, co sobie zyskali. 19. I uratowaliśmy tych, którzy wierzyli i postępowali sprawiedliwie. 20. I ostrzeż ich przed dniem, kiedy wrogowie Allacha zostaną zebrani razem i wrzuceni w Ogień, a będą podzieleni na grupy, 21. Aż kiedy weń wejdą, ich uszy i ich oczy oraz ich skóra będzie dawać świadectwo przeciwko nim w kwestii tego, co czynili. 22. I powiedzą do swych skór: „Dlaczego świadczyłyście przeciwko nam?” One odrzekną: „Allach uczynił, iż przemówiłyśmy, On też uczynił, że przemówiło wszystko inne. On jest Tym, który stworzył was za pierwszym razem oraz do Niego zostaliście na powrót sprowadzeni. 23.” I nie pomyśleliście, dopuszczając się grzechów, że wasze uszy i wasze oczy i wasze skóry świadczyć będą przeciwko wam. Nie, sądziliście, że nawet Allach niewiele o tym, co czynicie. 24.” I ta właśnie wasza myśl, której doznawaliście względem Pana waszego, doprowadziła was do upadku. Zatem teraz jesteście z tych, którzy są przegrani”. 25. Jeśli teraz wytrzymają, ich mieszkaniem jest Ogień, a jeśli poproszą o łaskę, nie są z tych, którym łaska będzie okazana. 26. I daliśmy im towarzyszy, którzy uczynili miłym dla nich to, co było przed nimi oraz to, co było za nimi z ich uczynków. Ten sam wyrok był prawdziwy wobec nich, jak i był prawdziwy wobec społeczności jinn i ludzi, które przeminęły przed nimi. Zaiste, oni byli spośród przegranych. 27. Ci, którzy nie wiedzą, powiadają: „Nie słuchajcie tego Koranu, lecz czyńcie hałas podczas jego recytowania, abyście byli górami”. 28. Z całą pewnością uczynimy, że ci, którzy nie wierzą, skosztują srogiej kary i niechybnie odpłacimy się im za najgorsze z ich uczynków. 29. Oto jest nagroda dla wrogów Allacha – Ogień. Będzie tam dla nich stałe mieszkanie jako wynagrodzenie, albowiem trwali w odrzucaniu Naszych Znaków. 30. Ci, którzy nie wierzą, powiedzą: „Panie nasz, pokaż nam tych, którzy sprowadzili nas z drogi spośród jinn i ludzi, abyśmy mogli stratować ich naszymi stopami, by doznali upokorzenia”. 31. Jeżeli chodzi o tych, którzy powiadają: „Panem naszym jest Allach”, a potem pozostają wytrwali, zstępują do nich aniołowie, zapewniając ich: „Nie bójcie się ani nie żałujcie, lecz radujcie się z dobrej nowiny o Ogrodzie, który wam przyobiecano. 32.” My jesteśmy waszymi przyjaciółmi w tym życiu oraz w Życiu Przyszłym. W nim będziecie mieć wszystko, czego zapragną wasze dusze, i w nim otrzymacie wszystko, o co poprosicie – 33.” Gościńę od Najbardziej Przebaczącego, Litościwego Boga”. 34. Kto jest lepszy w mowie niż ten, który zaprasza ludzi do Allacha i czyni sprawiedliwe dzieła oraz powiada: „Jestem, zaiste, jednym z tych, którzy się poddają”? 35. Dobro i zło nie są sobie podobne. Odrzucaj zło tym, co najlepsze. I spójrz! Ten, pomiędzy którym oraz tobą była wrogość, stanie się takim, jakby był bliskim przyjacielem. 36. Jednak nie otrzymuje tego nikt z wyjątkiem tych, którzy są wytrwali. I nikt tego nie otrzymuje z wyjątkiem tych, którzy mają w sobie

wiele dobra. 37. Jeżeli wpłynie na ciebie podszept Szatana, wówczas szukaj schronienia w Allachu. Zaiste, On jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący. 38. I wśród Jego Znaków są noc i dzień, i słońce, i księżyc. Nie padajcie na twarz przed słońcem ani przed księżycem, lecz padajcie na twarz przed Allachem, który je stworzył, jeśli to rzeczywiście On jest Tym, którego czcicie. 39. Jeżeli jednak oni odwracają się z pogardą, czynią tak na swą własną szkodę, podczas gdy ci, którzy są z twym Panem, wychwalają go w dzień i w nocy i nigdy nie są zmęczeni. 40. I wśród Znaków Jego jest to, że widzisz jak ziemia leży wyschnięta, lecz kiedy My zsyłamy na nią wodę, pobudza się i nabrzmiewa od świeżości. Zaiste, On, który ją pobudza, może również pobudzić zmarłych. Zaprawdę, On posiada władzę nad wszystkimi rzeczami. 41. Zaiste, ci, którzy fałszywie przedstawiają Nasze Znaki, aby szukać w nich błędów, nie są przed Nami ukryci. Czy zatem ten, kto wrzucony jest w Ogień, jest lepszy czy ten, kto przybywa do Nas bezpiecznie w Dniu Zmartwychwstania. Czyńcie, co chcecie. Zaiste, On widzi wszystko, co czynicie. 42. Ci, którzy nie wierzą w Napomnienie – Koran – kiedy ono do nich przybywa, są tymi, którzy przegrywają. A jest to prawdziwie wielka Księga. 43. Fałsz nie jest w stanie zbliżyć się do niej, ani zza niej. Jest ona objawieniem od Mądrego, Godnego Chwały. 44. Nie powiada ci się niczego innego, jak tylko to, co było powiedziane Posłańcom przed tobą. Pan twój jest zaiste Panem wielkiego przebaczenia, jak i Panem bolesnej kary. 45. I gdybyśmy uczynili ten Koran w jakimś obcym języku, oni niechybnie powiedzieliby: „Dlaczego jego wersety nie są zrozumiałe? Co? Obcy język i arabski Prorok?” Powiedz: „On jest przewodnictwem i pociechą dla tych, którzy wierzą”. Lecz jeśli chodzi o tych, którzy nie wierzą, w ich uszach panuje głuchota i jest on dla nich ślepotą. Przywołuje się ich z odległego miejsca. 46. Zaiste, My daliśmy Mojżeszowi Księgę, lecz w odniesieniu do niej stworzono różnice. I gdyby nie słowo, które wyszło już od twego Pana, sprawa ta zostałaby pomiędzy nimi zadecydowana, a są oni z pewnością pełni niepokojących wątpliwości względem tego. 47. Jeśli kto postępuje w prawość, jest tak dla korzyści jego własnej duszy. Jeżeli zaś ktoś czyni zło, będzie ono jej ciężarem. A Pan twój w najmniejszym stopniu nie jest niesprawiedliwy wobec swoich sług.

CZĘŚĆ XXV

48. Do Niego wyłącznie należy wiedza o Godzinie. I nie ma owocu, który wyszedłby z pąka, ani niewiasty, która poczęłaby dziecko lub je urodziła bez wiedzy Allacha. W dniu, kiedy On zawoła do nich mówiąc: „Gdzie są Moi partnerzy?”, oni odpowiedzą: „Oznajmiamy Ci, że nikt z nas nie jest tego świadkiem”. 49. Wszystko, do czego zwykli się byli zwracać, będzie dla nich stracone i z całą pewnością dowiedzą się, że nie ma dla nich żadnego miejsca schronienia. 50. Człowiek nie męczy się modlitwą o dobro, lecz jeśli dotknie go zło, rozpacza, porzucając całą nadzieję. 51. A jeśli pozwolimy, aby skosztował nieco łaski od Nas po tym, jak spadło nań jakieś nieszczęście, z pewnością powie: „Oto co mi się należało i nie sądzę, aby Godzina ta kiedykolwiek nadeszła. Lecz nawet gdy powrócę do mego Pana, z pewnością będę miał i Niego to, co najlepsze”. Wówczas My niechybnie poinformujemy niewiernych o wszystkim tym, co czynili i z całą pewnością pozwolimy im skosztować ciężkiej kary. 52. Kiedy obdarzamy człowieka łaską, on odchodzi, odwracając się, lecz kiedy dotyka go zło – spójrz! – zaczyna wypowiadać długie modlitwy. 53. Powiedz: „Powiedźcie mi, jeśli to jest od Allacha, a wy w to nie wierzycie, to któż bardziej zbacza z drogi niż ten, który daleko oddalił się od prawdy?” 54. Wkrótce My pokażemy im Nasze Znaki w najodleglejszych regionach ziemi oraz wśród ich własnego ludu, aż stanie się dla nich jasne, że to jest prawda. Czyż nie wystarczy, że twój Pan jest Świadkiem nad wszystkimi rzeczami? 55. Słuchajcie! Oni z pewnością wątpią w spotkanie z ich Panem. Spójrz! On niechybnie ogarnia wszystkie rzeczy.

42. AL-SHŪRĀ (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego. Litościwego. 2. Hā Mīm. 3. 'Ain Sīn Qāf. 4. Tak Allah, Potężny, Mądry, zsyła objawienie tobie, jak i zesłał tym, którzy byli przed tobą. 5. Do Niego należy wszystko, co jest w niebiosach, oraz wszystko, co jest na ziemi, a jest On Wysoki, Wielki. 6. Niebo może nieomal rozerwać się nad nimi, natomiast aniołowie głoszą chwałę ich Pana i błagają o przebaczenie dla tych, co na ziemi. Spójrz! Allah niechybnie jest Tym, który jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 7. A jeśli chodzi o tych, którzy biorą sobie obrońców obok Allacha – Allah obserwuje ich, tyś bowiem nie jest nad nimi strażnikiem. 8. Tak zatem objawiliśmy ci Koran w języku arabskim, abys mógł ostrzec Matkę miast, jak i wszystkich dookoła niej, oraz byś mógł ostrzec ich przed Dniem Zgromadzenia, co do którego nie ma wątpliwości, kiedy to część będzie w Ogrodzie, a część w buchającym Ogniu. 9. Gdyby Allah tego zapragnął, uczyniłby ich jednym ludem, On jednak dopuszcza do swej łaski, kogo zechce. Grzesznicy nie będą mieli ani obrońcy, ani pomocnika. 10. czy wzięli sobie obrońców innych niż On? Lecz to przecież Allah jest Tym, który jest prawdziwym Obrońcą. On to pobudza zmarłych i to On ma władzę nad wszystkimi rzeczami. 11. I w czymkolwiek nie zgadzacie się, ostateczny wyrok należy do Allacha. Powiedz: „Taki jest Allah, mój Pan. W Nim pokładam zaufanie i do Niego zawsze się zwracam”. 12. On jest Twórcą niebios i ziemi. On uczynił z was pary, jak i z bydła On pary uczynił. On was przez to mnoży. Nie ma nic takiego jak On i jest On Wszystkosłyszący, Wszystkowidzący. 13. Do Niego należą klucze do niebios i do ziemi. On powiększa zaopatrzenie, komu chce, i On pomniejsza je, komu zapragnie. On w pełni zna wszystkie rzeczy. 14. On zaleca wam religię, do której zachęcał Noego i którą My teraz objawiamy tobie, i którą nakazywaliśmy Mojżeszowi i Jezusowi, a to: „Ustanówcie posłuszeństwo wobec Allacha na ziemi i nie dokonujcie między sobą podziałów. Trudne dla bałwochwalców jest to, do czego ich nawołujesz. Allah wybiera sobie, kogo zechce, i prowadzi do Siebie tego, który się Doń zwraca”. 15. I oni nie dzielili się na różne grupy aż do czasu, kiedy z powodu otrzymanej wiedzy zapanowała wśród nich zawiść. I gdyby nie słowo, które wyszło już od twego Pana na określony czas, sprawa ta zostałaby już z pewnością pomiędzy nimi rozstrzygnięta. Zaiste, ci, którzy otrzymali Księgę po nich, niepokojąc w nią wątpią. 16. Zatem do tej religii ty zapraszasz ludzkość. Bądź w tym wytrwały, jak ci się nakazuje, i nie przychylaj się złym inklinacjom, lecz mów: „Wierzę w każdą Księgę, jaką zesłał Allah, i jest mi nakazane, abym sądził między wami sprawiedliwie. Allah jest naszym Panem i waszym Panem. Dla nas jest zapłata za nasze dzieła, a dla was zapłata za dzieła wasze. Nie ma kłótni pomiędzy nami i wami. Allah zbierze nas wszystkich, bo do Niego nastąpi powrót”. 17. ci, którzy spierają się w sprawie Allacha po tym, jak odpowiedziano na Jego wołanie – ich spór jest niczym i jest daremny w obliczu ich Pana. Na nich spadnie gniew Boży i dla nich będzie sroga kara. 18. Allah jest Tym, który zesłał Księgę z prawdą oraz Miarę. Cóż może cię powiadomić, że Godzina jest już blisko? 19. Ci, którzy w nią nie wierzą, starają się ją przyśpieszyć, lecz ci, którzy wierzą, boją się jej i wiedzą, że ona musi nadejść. Spójrz! Ci, którzy spierają się w sprawie Godziny, myślą się, daleko błędzą. 20. Allah jest Życzliwy dla swoich sług. On daje, komu zechce. A jest On Silny, Potężny. 21. Jeśli kto pragnie żniwa Życia Przyszłego, My dajemy mu wzrost jego żniwa, lecz jeśli kto pragnie żniwa tego świata, dajemy mu jego część tego żniwa, ale w Życiu Przyszłym nie będzie on miał w nim żadnego udziału. 22. Czy oni mają takich partnerów, którzy prawowitymi uczynili dla nich to, na co Allah nie zezwolił? I gdybyż nie Nasze słowo o sędzie ostatecznym, sprawa ta teraz zostałaby między nimi rozstrzygnięta. Zaiste, grzesznicy otrzymają żalospną karę. 23. Ujrysz grzeszników pełnych strachu z powodu tego, co sobie zaskarbili, a pewnym jest, że to na nich spadnie. Lecz ci, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, będą na łąkach Ogrodu. Oni będą mieli u swego Pana to, czego zapragną. Oto wspaniała obfitość od Allacha. 24. Oto z czego Allah przekazuje dobrą nowinę dla swych sług, którzy wierzą i czynią dobre dzieła. Powiedz: „Nie proszę was o żadną nagrodę za

moją dla was służbę z wyjątkiem takiej miłości, jaka istnieje wśród krewnych”. A jeśli kto spełni dobry uczynek, My dajemy mu z niego więcej. Zaiste, Allah jest Najbardziej Przebaczący, Najlepiej Oceniający. 25.Czy powiadają: „On zmyślił kłamstwo przeciwko Allahowi”? Gdyby Allah tego zechciał, mógłby zapieczętować twoje serce. Lecz Allah zmazuje fałsz poprzez ciebie i ustanawia prawdę poprzez Swoje słowa. Zaiste, On dobrze wie, co znajduje się w piersiach. 26.On jest Tym, który przyjmuje skruchę od swoich sług i wybacza grzechy. On wie, co czynicie. 27.On przyjmuje modlitwy tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, oraz daje im większą nagrodę niż im się należy – ze swej łaski. Niewierni zaś otrzymują sroga karę. 28.I gdyby Allah bardzo powiększył zaopatrzenie dla swoich sług, zbuntowałiby się na ziemi. On jednak zsyła zgodnie z właściwą miarą, jak chce. Rzeczywiście, On jest Wszechświadom i jest Wszystkowidzący, jeśli chodzi o położenie Jego sług. 29.On jest Tym, który zsyła deszcz po tym, jak stracili już nań nadzieję, oraz rozdaje swą łaskę. On jest obrońcą, Godnym Chwały. 30.Wśród Jego Znaków jest stworzenie niebios i ziemi, jak i wszelkie żywe stworzenie, które On umieścił na ziemi i na niebie. On ma władzę, by zebrać ich wszystkich razem, kiedy tylko tego zapragnie. 31.A jeśli spada na was jakiegokolwiek nieszczęście, to jest one konsekwencją tego, co uczyniły wasze ręce. On wybacza wiele z waszych grzechów. 32.Nie jesteście w stanie pokrzyżować celu Bożego na ziemi ani nie macie żadnego przyjaciela czy pomocnika poza Allahem. 33.I wśród Jego Znaków są okręty żeglujące po morzu, wysokie jak góry. 34.I jeśli On tego zapragnie, może uczynić, że wiatr słabnie, tak że one stają bez ruchu na jego powierzchni – w tym, zaiste, zawarte są Znaki dla każdej cierplivej i wdzięcznej osoby – 35.Albo może On zniszczyć tych, którzy na nich są z powodu tego, co uczynili – On jednak przebacza wiele z waszych grzechów – 36.O In niszczy ich po to, by ci, którzy spierają się w sprawie Naszych Znaków, dowiedzieli się, że nie mają żadnego sumienia. 37.wszystko, co otrzymacie, nie na to życie, to jednak, co jest u Allacha, jest lepsze i trwalsze od tych, którzy wierzą i ufają swemu Panu, wierzą i ufają swemu Panu, 38.I dla tych, którzy powstrzymują się od bardziej żalonych grzechów i nieprzyzwoitości, oraz, gdy są zagniewani, przebaczą, 39.I dla tych, którzy słuchają swego Pana, przestrzegają Modlitwy i których sprawy postanawiane są na zasadzie wspólnej narady, i którzy wydają z tego, w co My ich zaopatrzyliśmy, 40.I dla tych, którzy – kiedy wyrządzana im jest krzywda – sami się bronią. 41.Pamiętaj, że odpłatą za zranienie jest takie samo zranienie, lecz jeśli kto wybacza i w ten sposób doprowadza do polepszenia, jego nagroda jest u Allacha. Zaiste, On nie miłuje grzeszników. 42.Nie ma winy w tych, którzy sami się bronią po tym, jak zostanie im wyrządzona jakaś krzywda. 43.wina spada wyłącznie na tych, którzy wyrządzają ludziom krzywdę i grzeszą na ziemi bez usprawiedliwienia. Tacy otrzymają żalną karę. 44.A ten, kto jest cierpliwy i przebacza – zaiste, oto sprawa wielkiej decyzji. 45.Ten, którego Allah uznaje za błądzącego – dla niego nie ma obrońcy później. I zobaczysz, że kiedy grzesznicy ujrzą swoją karę, powiedzą: „Czy jest jakaś droga powrotu?” 46.I zobaczysz jak będą sprowadzeni przed Ogień, spuszczać oczy w poniżeniu, spoglądając nań ukradkiem. Ci zaś, którzy wierzą, powiedzą: „Zaiste, przegrani są ci, którzy sami siebie niszczą oraz ich rodziny w Dniu Zmartwychwstania”. Spójrz! Grzesznicy pozostaną w trwałej karze. 47.I nie mają żadnych pomocników, by pomagali im przeciwko Allahowi. Dla tego, którego Allah pozostawia w błędzie, nie ma sposobu na przewodnictwo. 48.Słuchajcie waszego Pana zanim nadejdzie dzień, wobec którego nie będzie odwrotu przeciwnego do dekretu Allacha. Tego dnia nie znajdziecie schronienia ani nie będziecie mieć możliwości wyparcia się. 49.Jeżeli jednak odwrócą się, nie wysłaliśmy cię jako strażnika nad nimi. Twoim obowiązkiem jest wyłącznie przekazanie Posłannictwa. I rzeczywiście, kiedy My dajemy człowiekowi skosztować łaski od Nas, on się w niej raduje. Lecz jeśli spada na niego zło z powodu tego, co wysłały przed sobą jego własne dłonie – patrz! – wtedy człowiek jest niewdzięczny. 50.Do Allacha należy Królestwo Niebios i ziemi. On

tworzy, co chce. On daje córki temu, komu zapragnie, i On daje synów temu, któremu zechce 51. Albo miesza ich, chłopców i dziewczynki. On też czyni bezpłodnym tego, kogo zechce. Zaiste, On jest Wszechwiedzący, Potężny. 52. I człowiek nie jest taki, aby Allah miał doń przemawiać, chyba że poprzez bezpośrednie objawienie, albo z zaślony, albo poprzez wysłanie posłańca, by objawił Jego przykazanie, jak zechce. Zaiste, On jest Wysoki, Mądry. 53. W ten sposób objawiliśmy ci Słowo z Naszego rozkazu. Ty nie wiedziałeś, czym jest Księga ani czym wiara. My jednak uczyniliśmy objawienie światłem, dzięki któremu prowadzimy tych spośród Naszych sług, których chcemy. I, zaiste, ty prowadzisz ludzkość ku właściwej drodze, 54. Drodze Allacha, do którego należy wszystko, co jest w niebiosach oraz wszystko, co jest na ziemi. Pamiętaj, do Allacha powracają wszystkie rzeczy.

43. **AL-ZUKHRUF** (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Hā Mīm. 3. Przedstawiamy jako dowód tę zrozumiałą Księgę. 4. Stworzyliśmy tę Księgę, żeby była często czytana, a zapisana jest językiem wymownym i zrozumiałym, abyście zrozumieli. 5. Zaiste, jest ona bezpieczna u Nas w Matce Księgi, wzniosłej i pełnej mądrości. 6. Czy zatem mamy odebrać wam Napomnienie, zostawiając was bez przewodnictwa, ponieważ jesteście ludem lekkomyślnym? 7. Jakże wielu Proroków wystaliśmy do wcześniejszych ludów! 8. I nigdy nie przybywał do nich Prorok, żeby zeń nie szydzieli. 9. I niszczyliśmy tamtych, którzy potężniejsi byli niż ten lud, i przeminął już przykład wcześniejszych ludów. 10. Jeżeli ich spytasz: „Kto stworzył niebiosa i ziemię?” oni niechybnie powiedzą: „Potężny, Wszechwiedzący Bóg je stworzył”. 11. Ten, który ziemię uczynił dla was kołyską i stworzył na niej drogi, abyście szli najwłaściwszą z nich. 12. I który zsyła wodę z chmur we właściwej ilości, a My dzięki niej pobudzamy martwą ziemię – podobnie wy będziecie podniesieni – 13. I który stworzył parami wszystkie rzeczy i uczynił wam okręty i bydło, na którym podróżujecie, 14. Żebyście zasiedli pewnie na jego grzbietach, a kiedy na nim pewnie zasiądziecie, żebyście pamiętali o łasce waszego Pana i mówili: „Święty jest ten, który podporządkował je nam, jako że my nie bylibyśmy w stanie okiełzać ich samodzielnie”. 15. „Zaiste, niechybnie do naszego Pana powrócimy”. 16. A oni przypisują Mu część Jego sług jako Jego dzieci. Rzeczywiście człowiek jest wyraźnie niewdzięczny. 17. Czy On wziął sobie córki spośród tego, co On sam stworzył, a was obdarował synami? 18. Lecz kiedy jeden z nich otrzymuje wieść o tym, co on przypisuje Miłosiernemu Bogu, jego twarz ciemnieje, a on sam napęcza się wewnętrznym żalem. 19. Czy oni przypisują Allahowi tego, który karmiony jest pośród ozdób i który nie jest w stanie dać wyraźny wyraz jakiemuś dowodowi w sporze? 20. Aniołów, którzy są sługami Miłosiernego Boga, uważają oni za niewiasty. A czy byli świadkami ich stworzenia? Ich świadectwo będzie zapisane i będą wówczas wypytywani. 21. I powiadają: „Gdyby Miłosierny Bóg tego zapragnął, nie czcilibyśmy ich”. Oni w ogóle nic o tym nie wiedzą. Oni nie czynią nic, tylko snują przypuszczenia. 22. Czy My daliśmy im Pismo przed tym, iż tak mocno się tego trzymają? 23. Nie, lecz oni powiadają: „Nasi ojcowie szli określoną drogą, więc i nami kierują ich ślady”. 24. Podobnie nigdy nie wysyłaliśmy nikogo, kto by ostrzegał, przed tobą do żadnego miasta, żeby zamożni wśród nich nie mówili: „Nasi ojcowie szli pewną drogą, a my idziemy ich śladem”. 25. Ich posłaniec rzekł: „Co? Nawet jeśli ja przynoszę wam lepsze przewodnictwo niż to, za którym szli wasi ojcowie?” Oni powiedzieli: „Najpewniej nie wierzymy w to, z czym zostałeś wysłany”. 26. Wtedy wyznaczaliśmy im zapłatę. I spojrz, jaki był koniec tych, którzy odrzucali Proroków! 27. I przypomnij sobie, kiedy Abraham rzekł do swego ojca i swego ludu: „Zaiste, wypieram się tego, co wy czcicie, 28. „Z wyjątkiem Tego, który mnie stworzył, i On z pewnością poprowadzi mnie”. 29. On pozostawił to jako trwałe dziedzictwo dla jego potomstwa, aby zwracało się ku Bogu. 30. Nie, lecz Ja obdarowałem tych niewiernych i ich ojców dobrami

doczesnymi do czasu, aż przybyła do nich prawda i Posłaniec, który zrozumiale przedstawia swoje Posłannictwo. 31. Kiedy jednak przybyła do nich prawda, oni rzekli: „To są czary i my je odrzucamy”. 32. I powiadają: „Dlaczego ten Koran nie został zesłany jakiemuś wielkiemu człowiekowi z tych dwóch miast?” 33. Czyż oni są zatem rozdzielcami łaski twego Pana? On jest Tym, który rozdziela wśród nich środki utrzymania w życiu doczesnym. My także wynosimy jednych z nich ponad innych w ich randze, aby niektórzy z nich mogli innych sobie podporządkowywać. A łaska twego Pana jest lepsza niż to, co oni gromadzą. 34. I gdyby nie to, że cała ludzkość zlałaby się w jeden typ ludzi, My dalibyśmy tym, którzy nie wierzą w Miłosiernego Boga, dachy ze srebra do ich domów i srebrne schody, po których mogliby wchodzić, 35. I srebrne drzwi do ich domów, i srebrne łoża, na których by odpoczywali, 36. A nawet ze złota. Lecz przecież wszystko to jest zaledwie tymczasowym zaopatrzeniem na życie doczesne. Lecz pociecha Życia Przyszłego z twoim Panem jest dla sprawiedliwych. 37. A ten, kto odwraca się od pamiętania o Bogu Miłosiernym, jemu naznaczyliśmy szatana, który staje się jego bliskim towarzyszem. 38. I, zaiste, towarzysze ci powstrzymują ich przed chodzeniem drogą Boga, lecz oni myślą, iż są właściwie prowadzeni. 39. Aż kiedy taki jeden przychodzi do Nas, mówi do swego towarzysza: „Gdybyż między tobą i mną była taka odległość jak między Wschodem i Zachodem!” Cóż to za zły towarzysz! 40. I będzie im powiedziane: „Tego dnia nie przyniesie wam żadnej korzyści to, że będziecie swymi partnerami w karze, albowiem postępowaliście grzesznie”. 41. Czyż zatem ty możesz uczynić, żeby głuchy usłyszał, albo poprowadzić ślepego i tego, który wyraźnie błądzi? 42. A jeśli My zabierzemy ciebie z tego świata, i tak zemścimy się na nich. 43. Albo pokażemy ci to, co obiecaliśmy im, albowiem, zaiste, My mamy nad nimi całkowitą władzę. 44. A zatem trzymaj się mocno tego, co zostało ci objawione, tyś bowiem jest na właściwej drodze. 45. I naprawdę ten Koran jest źródłem zaszczytu dla ciebie i dla twego ludu. Zaiste, ty będziesz wypytywany. 46. Spytaj tych z naszych Posłańców, których wysłaliśmy przed tobą: „Czy wyznaczyliśmy jakieś bóstwa poza Miłosiernym Bogiem, aby oddawano im cześć?” 47. I rzeczywiście wysłaliśmy Mojżesza z Naszymi Znakami do Faraona i jego dowódców, a on rzekł: „Jestem naprawdę Posłańcem od Pana światów”. 48. Lecz kiedy on przybył do nich z Naszymi Znakami – spójrz! – śmiali się z niego. 49. I nie pokazaliśmy im żadnego Znak, żeby nie był większy niż jego podobieństwo przedtem, i ogarnęliśmy ich karą, aby się ku Nam zwrócili. 50. Za każdym razem powiadali: „O ty, czarowniku, módl się za nas do twego Pana, zgodnie z obietnicą, jaką ci dał, że jeśli odwróci od nas to zło, wówczas z pewnością pójdziemy za przewodnictwem”. 51. Lecz, kiedy My odsunęliśmy od nich karę – spójrz! – złamali dane wcześniej słowo. 52. Faraon ogłosił wśród swego ludu: „O ludu mój! Czyż królestwo Egiptu nie należy do mnie, jak i te strumienie, które pode mną przepływają? Czyż nie widzicie? 53. Nie, ja jestem lepszy niż ten nikczemny człek, który ledwie potrafi się wypowiadać. 54. Dlaczego nie został on obdarowany złotymi bransoletami lub dlaczego nie towarzyszyli mu aniołowie ustawieni w szeregach?” 55. Tak zlekceważył on swój lud, a on był mu posłuszny. Rzeczywiście był to lud niegodziwy. 56. Kiedy zatem pobudzili oni Nasz gniew, zemściliśmy się na nich i zatopiliśmy ich. 57. I uczyniliśmy ich precedensem, przykładem dla przyszłych pokoleń. 58. I kiedy wspomina się o synu Marii jako o przykładzie – patrz! – podnoszą z tego powodu krzyk 59. I powiadają: „czy lepsi są nasi bogowie, czy on?” Nie wspominają o tym przed tobą, lecz czynią to dla samego spierania się. Nie, oni są ludem kłótliwym. 60. On był tylko Naszym sługą, na którego zesłaliśmy Nasze łaski i uczyniliśmy go przykładem dla Dzieci Izraela. 61. I gdybyśmy tak zechcieli, moglibyśmy spośród was uczynić anioły, by były na ziemi waszymi spadkobiercami. 62. Lecz, zaprawdę, on był znakiem Godziny. Zatem nie miejcie co do tego wątpliwości, lecz idźcie za mną. To jest właściwa droga. 63. I niechaj nie powstrzymuje was Szatan. Zaiste, on jest waszym jawnym wrogiem. 64. I kiedy Jezus przybył z wyraźnymi dowodami,

powiedział: „Zaprawdę, przybywam do was z mądrością, jak i po to, by wyjaśnić wam część z tego, w czym się nie zgadzacie. Zatem bójcie się Allacha i bądźcie posłuszni. 65.” Zaprawdę, Allach – On jest moim Panem i waszym Panem. Czujcie więc Go. Oto właściwa droga”. 66. Lecz pewne grupy nie zgadzały się z sobą. Zatem biada grzesznikom z powodu kary bolesnego dnia! 67. Czekają oni tylko na to, kiedy Godzina ta spadnie na nich niespodziewanie, podczas gdy oni tego nie zauważą. 68. Przyjaciele będą tego dnia wzajemnie swoimi wrogami, z wyjątkiem sprawiedliwych. 69. Do nich Allach powie: „O sługi moje, tego dnia nie ma dla was strachu, ani nie będziecie żałować. 70.” Wy, którzy uwierzyliście w Nasze Znaki i podporządkowaliście się, 71.” Wejdźcie do Ogrodu, wy i wasze żony, uszanowani i szczęśliwi”. 72. Zostaną im podane złote talerze i kielichy, a w nich będzie wszystko, czego zapagnie dusza i czym radują się oczy. Tutaj zamieszkacie na wieki. 73.” Oto Ogród, którego zostaliście uczynieni dziedzicami z powodu tego, co czyniliście. 74.” W nim są dla was owoce w obfitości, z których będziecie spożywać”. 75. A winni niechybnie zamieszkają w karze Piekła. 76. Nie będzie im ona pomniejszona i będą tam ogarnięci rozpaczą. 77. A My nie skrzywdziliśmy ich, lecz to oni sami byli grzesznikami. 78. I zawołają: „O Mālik! Niechaj Pan twój skończy z nami”. On powie: „Musicie tutaj pozostać”. 79. Allach powie: „Niechybnie My daliśmy wam prawdę, lecz większość z was była jej przeciwna”. 80. Czy planowali oni wyznaczenie twego końca? Zatem i My naznaczyliśmy ich zniszczenie. 81. czy oni uważają, że My nie słyszymy ich sekretów i ich tajemnych narad? Tak! Nasi Posłańcy pozostają wśród nich, wszystko zapisując. 82. Powiedz: „Gdyby Miłosierny Bóg miał syna, ja byłbym pierwszym z czcicieli”. 83. Święty jest Allach, Pan niebios i ziemi, Pan Tronu, wysoko ponad tym, co oni Mu przypisują. 84. Pozostaw ich zatem samym sobie i niechaj oddają się pustym rozmowom i zabawiają się aż do czasu, kiedy spotkają ten ich Dzień, który im obiecano. 85. On jest Tym, który jest Bogiem w niebie i Bogiem na ziemi, a jest On Mądry, Wszechwiedzący. 86. Błogosławiony Ten, do którego należy Królestwo niebios i ziemi i wszystko to, co jest pomiędzy nimi. U Niego jest wiedza o Godzinie i do Niego wszyscy będziecie zawróceni. 87. A ci, do których zwracają się poza Nim, nie mają władzy wstawiennictwa, albowiem tylko ten może być orędownikiem, kto daje świadectwo prawdzie i oni dobrze o tym wiedzą. 88. I jeśli spytasz ich: „Kto ich stworzył?” powiedzą niechybnie: „Allach”. W jaki zatem sposób są oni odwracani? 89. My wzywamy na świadka powtarzane wołanie Proroka: „O Panie mój! To jest lud, który nie uwierzy”. 90. A Nasza odpowiedź była taka: „Odwróć się więc od nich i powiedz: <<Pokój>>, a wkrótce dowiedzą się”.

44. AL-DUKHĀN (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Hā Mīm. 3. Na tę zrozumiała Księgę. 4. Naprawdę, objawiliśmy ją podczas błogosławionej nocy. Naprawdę, My zawsze ostrzegamy. 5. W niej postanowione są wszystkie sprawy mądrości 6. Z Naszego własnego rozkazu. Zaprawdę, zawsze wysyłamy Posłańców 7. Jako litość od twego Pana. Zaprawdę, On jest Wszystkosłyszący, Wszechwiedzący, 8. On jest Panem niebios i ziemi tego wszystkiego, co jest między nimi, gdybyście choć trochę skłaniali się ku wierze. 9. Nie ma boga poza Nim. On daje życie i On sprowadza śmierć. On jest waszym Panem i Panem waszych praocjów. 10. A mimo to zabawiają się wątpiąc. 11. Zatem wyglądaj dnia, kiedy niebo przyniesie widzialny dym, 12. Który ogarnie ten lud. Będzie to bolesna męka. 13. Widząc go, ludzie zawołają: „Panie nasz, odsuń od nas tę mękę. Zaiste, jesteśmy wiernymi”. 14. Jakże mogą oni skorzystać z napomnienia, skoro przybył już do nich Posłanie, zrozumiale wyjaśniający rzeczy, 15. A jednak odwrócili się od niego i powiedzieli: „On jest pouczony, człowiek opętany!” 16. Odsuniemy karę na krótką chwilę, wy jednak z pewnością powrócicie do niezgody. 17. W dniu, kiedy chwycimy was wielkim zagarnięciem, dowiecie się, że My z pewnością naznaczymy zapłatę. 18. I wypróbowaliśmy lud Faraona przed nimi i przybył do

nich szlachetny posłaniec, 19.Który do nich rzekł: „Oddajcie mi sługi Allacha. Naprawdę, jestem dla was Posłańcem, wiernym mojemu zadaniu. 20.”I nie wynoście się na przekór Allahowi. Zaiste, przybywam do was z wyraźnym dowodem 21.”I szukam schronienia w moim Panu i waszym Panu, abyście mnie nie ukamienowali na śmierć. 22”A jeśli mi nie wierzycie, zostawcie mnie w spokoju”. 23.Potem Mojżesz modlił się do swego Pana: „Oni rzeczywiście są ludem grzesznym”. 24.Allach powiedział: „Zabierz moje sługi w nocy, albowiem z pewnością będziesz ścigany. 25.”A pozostaw morze za sobą, kiedy będzie spokojne, przechodząc po wydmach. Zaiste, oni są gromadą, która skazana jest na zatopienie”. 26.Ileż było ogrodów i źródeł, jakie pozostawili za sobą, 27.I pól ze zbożem i szlachetnych miejsc 28.I pociech i luksusów, z których się cieszyli! 29.Tak się stało. I uczyniliśmy, że inny lud odziedziczył te rzeczy. 30.I nie płakały za nimi niebiosy i ziemia, ani nie udzielono im zwłoki. 31.I wyzwoliliśmy Dzieci Izraela od upokarzającej męki, 32.Nakładanej na nich przez Faraona. On, zaiste, był wyniosły nawet wśród lekkomyślnych. 33.I My wybraliśmy ich ponad innymi ludami ich czasów świadomie. 34.I daliśmy im Znaki, w których zawierała się zrozumiała próba. 35.Ludzie ci powiadają: „Jest dla nas tylko jedna śmierć i nie będziemy na nowo podniesieni do życia, 37.”Więc sprowadźcie z powrotem naszych ojców, jeśli mówicie prawdę”. 38.czy oni są lepsi, czy lud Tubba’ i ci przed nimi? Zniszczyliśmy ich, ponieważ byli grzeszni. 39.Nie stworzyliśmy niebios i ziemi, jak i wszystkiego tego, co jest między nimi, dla zabawy. 40.Stworzyliśmy ich dla wiecznego celu, lecz większość z nich tego nie rozumie. 41.Zaprawdę, Dzień Rozstrzygnięcia jest czasem wyznaczonym dla nich wszystkich. 42.Dzień, w którym przyjaciel na nic nie zda się przyjacielowi ani nie będzie im udzielona pomoc 43.Z wyjątkiem tych, którym Allah okazuje łaskę. Zaiste, On jest Potężny, Litościwy. 44.Zaprawdę, drzewo Zaqqūm 45.Będzie pożywieniem grzeszników. 46.Jak roztopiona miedź będzie się ono gotować w ich brzuchach 47.Jak wrząca woda. 48.Nakażemy aniołom: „Pochwyćcie go i zaciągnijcie do środka płonącego Ognia. 49.”Potem wylejcie na jego głowę mękę wrzącej wody.” 50.I powiemy do niego: „Skosztuj tego. Uważałeś się jednak za potężnego, czcigodnego. 51.”To rzeczywiście jest to, o czym wątpiłeś”. 52.Zaprawdę, sprawiedliwi znajdą się w bezpiecznym miejscu 53.wśród ogrodów i źródeł, 54.Odziani w jedwab i ciężki brokat, stojąc twarzą do siebie. 55.Tak się stanie. Do towarzystwa My damy im uczciwe niewiasty o dużych, niebieskich oczach. 56.Będą tam prosić o każdy rodzaj owocu w pokoju i bezpieczeństwie. 57.Nie posmakują tam śmierci z wyjątkiem pierwszej śmierci. Bóg wybawi ich od kary płonącego Ognia 58.W akcie miłosierdzia od twego Pana. Oto najwyższe osiągnięcie. 59.I uczyniliśmy Koran łatwym w jego języku, aby zważali. 60.Zatem zaczekaj, albowiem oni również czekają.

45. AL-JĀTHIYAH (*objawiony przed Hijrah*)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Hā Mīm. 3.Objawienie tej księgi pochodzi od Allacha, Potężnego, Mądrego. 4.zaprawdę, w niebiosach i na ziemi są źródła dla tych, którzy wierzą. 5.I w stworzeniu was samych, i w stworzeniu wszystkich istot, które On umieszcza na ziemi, zawarte są Znaki dla ludu o mocnej wierze. 6.I w przemienności nocy i dnia, i w zaopatrzeniu, jakie Allah zsyła z nieba, dzięki któremu pobudza ziemię po jej śmierci, i w zmienności wiatrów zawarte są Znaki dla ludu, który korzysta ze swego umysłu. 7.Oto Znaki Allacha, które ci przedstawiamy w całej prawdzie. A zatem w jakie słowo oni uwierzą, odrzuciwszy Słowo Allacha? 8.Biada każdemu grzesznemu kłamcy, 9.Który słuca, jak przestawia się mu Znaki Allacha, a potem wyniosłe trwa w niewierze, zupełnie jakby o nich nie usłyszał. Przekaż mu zatem wiadomość o bolesnej karze. 10.A kiedy dowiaduje się czegoś o Naszych Znakach, stroi sobie żarty. Takich czeka poniżająca kara. 11.Przed nimi jest Piekło. To, co działali, na nic im się nie przyda ani na nic nie przydadzą się im ci, których brali sobie za obrońców poza Allahem. Otrzymają oni straszną karę. 12.Oto prawdziwe

przewodnictwo. Tych, którzy nie wierzą w Znaki ich Pana, czeka tortura bolesnej kary. 13. Allach jest Tym, który podporządkował wam morze, aby mogły po nim pływać okręty z Jego rozkazu i abyście wy poszukiwali Jego obfitości, i abyście byli wdzięczni. 14. On podporządkował wam wszystko to, co znajduje się w niebiosach i na ziemi – wszystko to pochodzi od Niego. W tym, zaiste, zawarte są Znaki dla ludu, który się zastanawia. 15. Powiedz tym, którzy wierzą, żeby przebacжали swoim prześladowcom i żeby nie bali się Dni Allacha, a to dlatego, żeby On mógł rozliczyć się z ludem za to, co zdziałał. 16. Jeżeli ktoś czyni dobro, czyni je dla swojej własnej duszy. A jeśli ktoś czyni zło, czyni to na swoją własną zgubę. Potem wy wszyscy zostaniecie z powrotem przyprowadzeni przed oblicze waszego Pana. 17. I zaprawdę, My daliśmy Dzieciom Izraela Księgę, niezależność i Proroctwo. I daliśmy im rzeczy dobre i czyste, i wynieśliśmy ich ponad inne ludy ich czasów. 18. I przekazaliśmy im wyraźne Znaki o tej Sprawie. A poróżnili się między sobą dopiero po tym, jak otrzymali prawdziwą wiedzę i z powodu wzajemnej zazdrości. Zaprawdę, twój Pan rozsądzi pomiędzy nimi w Dniu Zmartwychwstania w sprawie tego, o co się spierali. 19. Potem ciebie postawiliśmy na wyraźnej drodze względem tej Sprawy. Zatem idź nią i nie skłaniaj się ku próżnym pragnieniom tych, którzy nie wiedzą. 20. Zaprawdę, oni nie przydadzą ci się ani trochę przeciwko Allachowi. Zaiste, grzesznicy są wzajemnie swoimi przyjaciółmi, natomiast Allach jest przyjacielem sprawiedliwych. 21. Księga ta zawiera zrozumiałe dowody dla ludzkości i jest przewodnictwem i łaską dla ludu, którego wiara jest silna. 22. Czy ludzie dopuszczający się złych uczynków wyobrażają sobie, że uczynimy ich równymi tym, którzy wierzą i spełniają sprawiedliwe uczynki, tak że ich życie i ich śmierć będą sobie równe? Naprawdę złe jest to, co myślą. 23. Allach stworzył niebiosa i ziemię zgodnie z wiecznym prawem, aby każda dusza mogła być wynagrodzona za to, co czyni. I nikt nie będzie skrzywdzony. 24. Czy rozważyłeś przypadek tego, kto swoje przyziemne żądze wziął sobie za boga i kogo Allach na podstawie swej doskonałej wiedzy uznał za takiego, który zboczył z drogi, i którego uszy i serce On sam zapieczętował, i na którego oczy spuścił On sam zasłonę? Kto zatem poprowadzi go po tym, jak Allach wyda już o nim swą decyzję? Czy zatem nie będziecie rozsądni? 25. I powiadają: „Nie ma dla nas niczego poza tym oto naszym życiem doczesnym. Umieramy i żyjemy, a nie niszczy nas nic tylko czas”. Oni jednak nie mają o tym prawdziwej wiedzy. Oni snują wyłącznie przypuszczenia. 26. I kiedy przedstawia się im nasze zrozumiałe Znaki, jedynym ich argumentem jest to, że mówią: „Sprowadź nam na powrót naszych ojców, jeśli jesteś prawdomówny”. 27. Powiedz: „Allach jest Tym, który daje wam życie, a potem czyni, iż umieracie. Potem On zbierze was wszystkich w Dniu Zmartwychwstania, co do którego nie ma żadnych wątpliwości. Większość jednak ludzi nie wie”. 28. Do Allacha należy Królestwo niebios i ziemi. W dniu, kiedy nadejdzie Godzina, w tym dniu ci, którzy idą za fałszem, będą przegrani. 29. I ujrysz każdy lud na kolanach. Każdy lud zostanie przywołany do swej Księgi i będzie mu powiedziane: „W tym dniu zostaniecie wynagrodzeni za to, co czyniliście”. 30. „Oto Nasza Księga. Ona przemawia przeciwko wam w pełni prawdy. Uczyniliśmy tak, że to, co czynicie, będzie w pełni zapisane”. 31. A jeśli chodzi o tych, którzy uwierzyli i spełniali sprawiedliwe uczynki, ich Pan dopuści ich do swej łaski. Oto wyraźne osiągnięcie. 32. Jeżeli zaś chodzi o tych, którzy nie uwierzyli, będzie im powiedziane: „Czy nie przedstawiono wam Naszych Znaków? Wy jednak zachowywaliście się zuchwale i byliście ludem winnych. 33. I kiedy zostało wam powiedziane: <<Obietnica Allacha jest z pewnością prawdziwa, a jeśli chodzi o Godzinę, nie ma co do jej nadejścia żadnych wątpliwości>>, wy powiedzieliście: <<Nie wiemy, czym jest ta Godzina. Uważamy, że jest ona tylko przypuszczeniem, i nie mamy co do niej pewności>>”. 34. Złe konsekwencje ich czynów staną się dla nich zrozumiałe, a to, z czego zwykli byli szydzić, całkowicie ich ogarnie. 35. I będzie im powiedziane: „Tego dnia My porzucimy was bez pomocy, tak jak wy zapomnieliście o nadejściu tego oto waszego dnia. Waszym miejscem jest Ogień i nie

będziemy mieć żadnych pomocników. 36.” Jest tak dlatego, że żartowaliście sobie ze Znaków Allacha i życie doczesne zwiodło was”. Dlatego tego dnia nie będą oni zeń wyjęci ani nie powrócą na nowo do łask. 37. Zatem wszelka chwała należy się Allahowi, Panu niebios i Panu ziemi, Panu wszystkich światów. 38. Do Niego należy Majestat w niebiosach i na ziemi, i jest On Potężny, Mądry.

46. AL-AHQĀF (objawiony przed Hijrah)

CZEŚĆ XXVI

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Hā Mīm. 3. Objawienie tej Księgi pochodzi od Allacha, Potężnego, Mądrego. 4. Stworzyliśmy niebiosy i ziemię i to, co jest pomiędzy nimi, z wiecznym celem i na wyznaczony czas, lecz ci, którzy nie wierzą, odwracają się od tego, przed czym zostali ostrzeżeni. 5. Powiedz: „Czy wiecie, czym jest to, do czego zwracacie się poza Allahem? Pokażcie mi, co oni stworzyli z ziemi. Albo czy mają swój udział w stworzeniu niebios? Przynieście mi Księgę objawioną przed tą Księgą lub też jakiś znak wiedzy po waszej stronie, jeśli rzeczywiście mówicie prawdę”. 6. Któż jest w większym błędzie niż ten, kto zamiast do Allacha modli się do tych, którzy nie odpowiedzą na modlitwę aż do Dnia Zmartwychwstania i którzy nie zdają sobie nawet sprawy z ich modlitwy? 7. I kiedy ludzkość zostanie podniesiona na nowo po śmierci, fałszywe bóstwa będą wrogami swoich wyznawców i wyprą się ich czci. 8. I kiedy niewierzącym przedstawia się Nasze Znaki, oni – gdy przybywa do nich prawda – powiadają o niej: „To zwyczajne czary”. 9. Czy mówią: „On to wymyślił?” Powiedz: „Jeśli to wymyśliłem, w żaden sposób nie pomożecie mi przeciwko Allahowi. On dobrze wie, jakimi próżnymi rozmowami się zajmujecie. On jest wystarczający jako świadek pomiędzy mną i wami. I jest On Najbardziej Przebaczący, Litościwy”. 10. Powiedz: „Nie jestem niczym nowym wśród Posłańców, ani nie wiem, co stanie się ze mną lub z wami. Ja wyłącznie idę za tym, co jest mi objawiane, i jestem tylko tym, który ostrzega”. 11. Powiedz: „Powiedzcie mi, co z wami będzie, jeśli ten oto Koran jest od Allacha, a wy weń nie wierzycie, podczas gdy pewien świadek spośród Dzieci Izraela daje świadectwo nadejściu kogoś takiego jak on, który uwierzył, wy zaś jesteście zbyt dumni, by uwierzyć?” Zaprawdę, Allah nie prowadzi ludu grzeszników. 12. A ci, którzy nie wierzą, mówią o tych, którzy wierzą: „Gdyby Koran był czymś dobrym, nie wyprzedziliby nas w wierze w niego”. A ponieważ nie zostali dzięki niemu pokierowani, powiedzą: „To jest stare kłamstwo”. 13. Przed nim była Księga Mojżesza – przewodnik i łaska. To zaś jest Księga w języku arabskim, księga spełniająca poprzednie proroctwa, ostrzeżenie dla tych, którzy grzeszą, jak i dobra nowina dla tych, którzy czynią dobro. 14. Zaprawdę, ci, którzy mówią: „Nasz Pan jest Allah” i potem są wytrwali – nie spadnie na nich strach ani nie będą się smucić. 15. Ci są mieszkańcami Ogrodu. W nim zamieszkają – zapłata za to, co czynili. 16. Nakazaliśmy człowiekowi, aby był dobry dla swych rodziców. Jego matka nosi go w bólach i rodzi go w bólach, a noszenie to i karmienie trwa trzydzieści miesięcy, aż kiedy osiągnie pełną dojrzałość i osiągnie wiek czterdziestu lat, powiada: „Panie mój, uczyni, abym był wdzięczny za Twoją łaskę, którą obdarowałaś mnie i moich rodziców, jak i bym czynił takie sprawiedliwe dzieła, które Tobie będą się podobać. I uczyni, by wśród mego potomstwa panowała sprawiedliwość dla mnie. Zwracam się do Ciebie i naprawdę jestem jednym z tych, którzy Tobie są posłuszni”. 17. Oto ci, od których przyjmujemy najlepsze z tego, co czynią, i którym zapominamy złe uczynki. Oni znajdują się wśród mieszkańców Ogrodu w spełnieniu prawdziwej obietnicy, jaką im dano. 18. Ten jednak, kto mówi do swych rodziców: „Wstyd! Czy straszycie mnie tym, że będę na nowo narodzony, skoro już całe pokolenia przeminęły przede mną?” Oni razem wołają wtedy do Allacha o pomoc i mówią doń: „Biada ci! Uwierz, albowiem obietnica Allacha jest prawdziwa”. On jednak mówi: „To nic innego, jak tylko opowieści z dawnych czasów”. 19. Oto ci, wobec których zapadł już

wyrok o karze wraz ze społecznościami jinn i ludzi, którzy przeminęli przed nimi. Rzeczywiście, oni byli przegrani. 20.Dla wszystkich są stopnie oceny zgodnie z tym, co czynili, i stanie się tak, żeby Allah mógł w pełni odplacić się im za ich postęпки. I nie będą skrzywdzeni. 21.W dniu, w którym ci, co nie uwierzyli, sprowadzeni zostaną przed Ogień, zostanie im powiedziane: „Wykorzystaliście wasze dobre rzeczy w życiu doczesnym i w pełni cieszyliście się nimi. Teraz, tego dnia, odplacone wam będzie sromotną karą, albowiem bez żadnego usprawiedliwienia byliście wyniośli na ziemi i ponieważ postępowaliście buntowniczo”. 22.Przypomnij sobie brata ‘Ad, kiedy ostrzegał swój lud wśród piaskowych wzgórz – a byli ci, którzy ostrzegali, zarówno przed nim, jak i po nim – mówiąc: „Czcijcie wyłącznie Allacha. Obawiam się dla was kary wielkiego dnia”. 23.Oni rzekli: „Czy przybyłeś do nas po to, by odciągać nas od naszych bogów? Zatem przynieś nam to, czym nas straszysz, jeśli rzeczywiście jesteś jednym z prawdomównych”. 24.On rzekł: „Wiedza o tym jest wyłącznie u Allacha. A ja przekazuję wam to, z czym zostałem wysłany, widzę jednak, że jesteście ludźmi zupełnie nieświadomymi”. 25.Potem, gdy ujrzeli, jak ich kara nadciąga w stronę ich dolin w formie chmury, powiedzieli: „Oto chmura, która da nam deszcz”. My powiedzieliśmy: „Nie, to jest to, co próbowaliście przyspieszyć – wiatr, w którym jest żalosna kara. 26.”On zniszczy wszystko z rozkazu jego Pana”. Przed nastaniem ranka niczego nie było widać prócz ich mieszkań. W ten sposób My wynagradzamy winnych. 27.I umieściliśmy ich tam, gdzie nie umieściliśmy was. I daliśmy im uszy i oczy, i serca. Lecz ich uszy, ich oczy i ich serca na nic im się nie przydały, albowiem wyparli się Znaków Allacha, a to, z czego zwykli byli szydzić, ogarnęło ich. 28.I z pewnością My zniszczyliśmy miasta wokół was i wyjaśnialiśmy Nasze Znaki na różne sposoby, aby oni zwrócili się do Nas. 29.Dlaczego zatem nie pomogli im ci, których brali sobie za bogów poza Allahem, a to w celu, by ci zbliżyli ich do Allacha? Nie, oni byli dla nich straceni. To było konsekwencją ich kłamstwa i tego, co wymyślili. 30.I przypomnij sobie, kiedy zwróciliśmy ku tobie grupę jinn, którzy chcieli posłuchać Koranu i, kiedy byli obecni podczas jego recytacji, mówili do siebie nawzajem: „Bądźcie cicho i słuchajcie”, a kiedy to się skończyło, odeszli do swego ludu, niosąc mu ostrzeżenie. 31.Powiedzieli: „o ludu nasz, wysłuchaliśmy Księgi, która została zesłana po Mojżeszu, wypełniając to, co jest przed nią. Ona prowadzi ku prawdzie i ku prawdziwej drodze. 32.”O ludu nasz, odpowiedz nawołującemu do Allacha i uwierz w Niego. On wybaczy wam wasze grzechy i uchroni was przed bolesną karą. 33.”Jeżeli kto nie odpowie nawołującemu do Allacha, ten nie będzie w stanie uciec przed Nim na ziemi ani nie będzie miał żadnego obrońcy poza Nim. Tacy są wyraźnie w błędzie”. 34.Czyż oni nie uświadamiają sobie, że Allah, który stworzył niebiosy i ziemię, a nie znużył się ich stworzeniem, ma taką moc, by przywrócić martwym życie? Tak, zaprawdę, On ma władzę nad wszystkimi rzeczami. 35.A w dniu, w którym ci, co nie uwierzyli, sprowadzeni będą przed Ogień, będzie im powiedziane: „czyż to nie jest prawdą?” Oni powiedzą: „A jakże, na Pana naszego, to jest prawda”. On powie: „Zatem skosztujcie kary, albowiem nie uwierzyliście”. 36.Zatem bądź cierpliwy, tak jak posiadali cierpliwość Posłańcy o wielkim rozumie. I nie śpiesz się, jeśli o nich chodzi. W dniu, w którym ujrzą to, co im zagraża, wyda im się to takim, jakby nie spędzili na tym świecie nawet jednej godziny dnia. Ostrzeżenie to zostało przekazane. A nie będzie zniszczony nikt, tylko lud nieposłusznych.

47. MUHAMMAD (objawiony po Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Tym, którzy nie wierzą i powstrzymują innych ludzi przed drogą Allacha, On czyni ich dzieła próżnymi. 3.Lecz tym, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki i wierzą w to, co zostało objawione Muhammadowi – a jest to prawda od ich Pana – On odpuszcza ich grzechy i wyjaśnia ich sprawy. 4.Jest tak dlatego, że ci, którzy nie wierzą, idą za fałszem, podczas gdy ci, którzy wierzą, idą za prawdą od ich Pana. W ten sposób Allah

przedstawia swoim ludziom ich lekcje w formie przypowieści. 5. I kiedy w regularnej walce spotkacie tych, co nie wierzą, uderzajcie ich w szyje. A kiedy pokonacie ich, czyniąc wśród nich wielką rzeź, szybko nałóżcie im kajdany. Później albo uwolnijcie ich w formie łaski albo weźcie za nich okup – tak do czasu, aż wojna złoży swe ciężary. Oto nakaz. I gdyby Allah tego zapragnął, ukarałby ich Sam, On jednak zapragnął wypróbować niektórych z was przy pomocy innych. Tym zaś, którzy będą zabici na drodze Allacha, On nigdy nie uczyni ich dzieł próżnymi. 6. On poprowadzi ich do sukcesu i polepszy ich sytuację. 7. On wpuści ich do Ogrodu, który pozwolił im poznać. 8. O wy, którzy wierzycie! Jeżeli będziecie pomagać sprawie Allacha, On pomoże wam, a kroki wasze uczyni pewnymi. 9. Jednakże los tych, którzy nie wierzą, to wieczne potępienie. Ich dzieła On uczyni daremnymi. 10. Jest tak, ponieważ oni nienawidzą tego, co objawił Allah. Dlatego On uczynił ich dzieła daremnymi. 11. czyż oni nie podróżowali po ziemi i nie widzieli, jaki był koniec tych, co byli przed nimi? Allah zupełnie ich zniszczył i niewiernych czeka to samo. 12. Jest tak dlatego, że Allah jest obrońcą tych, którzy wierzą, natomiast niewierni nie mają żadnego obrońcy. 13. Zaprawdę, Allah uczyni, że ci, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, wejdą do Ogrodów, pod którymi przepływają strumienie. Natomiast ci, co nie wierzą, radują się i spożywają tak jak bydło, ich końcowym mieszkaniem będzie zaś Ogień. 14. Ileż miast, potężniejszych niż twoje miasto, które cię wyгнаło, zniszczyliśmy, a nie miały żadnego pomocnika. 15. Czy zatem ten, kto mocno stoi na dowodzie od swego Pana, jest podobny do tego, któremu złe postęпки wydają się miłe i który daje upust swym przyziemnym pragnieniom? 16. Opis Ogrodu obiecane go sprawiedliwym. Są w nim strumienie wody, która się nie psuje, i strumienie mleka, którego smak się nie zmienia, i strumienie wina, radości dla tych, którzy je piją, i strumienie oczyszczone go miodu. W nim będą oni mieli wszelkie rodzaje owoców, jak i przebaczenie od ich Pana. Czyż ci, którzy cieszą się takim szczęściem, mogą być podobni do tych, którzy mieszkają w Ogniu i którzy do picia otrzymują wrzącą wodę, tak że szarpie ona im wnętrzności? 17. Wśród nich są i tacy, którzy wydają się ciebie słuchać, aż kiedy odejdą od ciebie, powiadają do tych, którzy mają wiedzę: „O czym on właśnie prawił?” Oto ci, na których serca Allah nałożył pieczęć i którzy idą wyłącznie za swymi złymi pragnieniami. 18. Jeśli jednak chodzi o tych, którzy idą za przewodnictwem, On dodaje im przewodnictwem, On dodaje im przewodnictwem i obsypuje ich sprawiedliwością stosowną do ich położenia. 19. Niewierni czekają wyłącznie na Godzinę, aby spadła na nich niespodziewanie. Znaki tego już nadeszły. Lecz na co zda się im ich napomnienie, skoro ona już nadeszła. 20. Dlatego wiedz, że nie ma żadnego innego boga poza Allahem i szukaj obrony dla swych ludzkich słabości i dla wierzących mężczyzn i wierzących niewiast. Allah wszak zna miejsce, po którym poruszacie się, jak i miejsce, w którym się zatrzymujecie. 21. A ci, którzy wierzą, powiadają: „Dlaczego nie zostanie objawiona jakaś Sura?” Kiedy jednak jest objawiana jakaś ważna Sura i mówi się w niej o walce, widzisz, jak ci, w sercach których jest choroba, spoglądają w twoją stronę jak ktoś, kto omdlewa z powodu zbliżającej się śmierci. Zatem biada im! 22. Ich postawa powinna cechować się posłuszeństwem i nawoływaniem ludzi do dobra. I kiedy sprawa została postanowiona, byłoby dla nich lepiej, gdyby byli oddani Allahowi. 23. Czyż zatem wy, gdybyście otrzymali autorytet, nie wywoływalibyście w kraju nieporządku i nie zrywali waszych więzów krwi? 24. Oto ci, których Allah przeklął, tak że uczynił ich głuchymi, a ich oczy uczynił ślepymi. 25. Czyż oni zatem nie zastanowią się nad Koranem albo czy też jest tak, iż na ich serca nałożone są zamki? 26. Zaiste, ci, którzy odwracają się plecami po tym, jak jasnym stało się dla nich przewodnictwo, zostali zwiedzeni przez Szatana i mają wobec niego fałszywe nadzieje. 27. Jest tak, ponieważ powiedzieli do tych, którzy nienawidzą tego, co objawił Allah: „Będziemy wam posłuszni w pewnych sprawach”, lecz Allah zna ich tajemnice. 28. Lecz jakże się im powiedzie, kiedy aniołowie spowodują, że umrą, uderzając ich w twarze i plecy? 29. Jest tak, ponieważ poszli za tym, co nie podoba się Allahowi, i ponieważ

nie spodobało się im szukanie upodobania u Allacha. On zatem uczynił ich dzieła daremnymi. 30.Czy ci, których serca pełne są choroby, przypuszczają, że Allah nie ujawni ich złej woli? 31.I gdybyśmy zechcieli, wskazywalibyśmy ich tobie, abyś rozpoznawał ich po ich znakach. Ty niechybnie rozpoznasz ich z tonu ich mowy. A Allah zna twoje uczynki. 32.My niechybnie będziemy was wypróbowywać aż do czasu, kiedy ujawnimy wśród was tych, którzy starają się dla sprawy Allacha, jak i tych, którzy są wytrwali. I ujawnimy prawdziwe fakty was dotyczące. 33.Ci, którzy nie wierzą i powstrzymują ludzi przed drogą Allacha, jak i przeciwstawiają się Posłańcowi po tym, jak przewodnictwo stało się dla nich czymś zrozumiałym, w najmniejszy sposób nie zaszkodzą Allahowi. On dzieła ich uczyni bezowocnymi. 34.O wy, którzy wierzycie! Bądźcie posłuszni Allahowi i okazujcie posłuszeństwo Posłańcowi, a nie czyńcie waszych dzieł daremnymi. 35.Zaprawdę, tym, którzy nie wierzą i powstrzymują ludzi przed wejściem na drogę Allacha, a potem umrą, będąc niewierzącymi, Allah niechybnie nie przebaczy. 36.Zatem nie bądźcie ospali i nie proście o pokój, albowiem wy niechybnie będziecie górą. Allah jest z wami i nie pozbawi was On nagrody za wasze poczynania. 37.Życie na tym świecie jest ledwie rozrywką i zabawą, a jeśli będziecie wierzyć i będziecie sprawiedliwi, On da wam waszą nagrodę i nie poprosi was o wasze bogactwo. 38.Gdyby On miał was o nie poprosić i was przymusić, bylibyście skąpcami, On zaś ujawniłby wasze występki. 39.Spójrz! Jesteście tymi, których wzywa się do wydawania dla sprawy Allacha, wśród was jednak są i skąpcy. A jeśli kto jest skąpy, jest skąpy wyłącznie przeciwko swojej własnej duszy. Allah zaś jest Samowystarczalny i to wy jesteście w potrzebie. A jeżeli odwrócić się plecami, On w wasze miejsce sprowadzi inny lud, a wtedy on nie będzie podobny do was.

48. AL-FATH (*objawiony po Hijrah*)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Zaprawdę, My daliśmy ci wyraźne Zwycięstwo, 3.By Allah mógł zakryć twoje słabości, dawne i przeszłe, i żeby mógł On dopełnić swe łaski wobec ciebie i wprowadzić cię na właściwą drogę, 4.I żeby Allah mógł pomóc ci wspaniałą pomocą. 5.On jest Tym, który zesłał spokój do serc wiernych, aby dodali wiary do swojej wiary – wszak do Allacha należą zastępy niebios i ziemi i jest Allah Wszechwiedzący, Mądry – 6.Żeby uczynić, by wierzący mężczyźni i wierzące niewiasty weszły do Ogrodów, poniżej których płyną strumienie, w których zamieszkają, jak i by On mógł odsunąć od nich ich zło – to bowiem, w oczach Allacha, jest największe osiągnięcie. 7.I żeby On mógł ukarać mężczyzn i niewiasty hipokrytów i mężczyzn i niewiasty bałwochwalców, którzy względem Allacha dopuszczają złe myśli. Spadnie na nich nieszczęście i Allah jest na nich zagniewany. On ich przeklął i przygotował dla nich Piekło. A jest to naprawdę złe przeznaczenie. 8.Do Allacha należą zastępy niebios i ziemi i jest Allah Potężny, Mądry. 9.My wysłaliśmy cię jako świadka i zwiastuna dobrej nowiny i jako tego, który ostrzega. 10.Abyście uwierzyli w Allacha i Jego Posłańca, i pomagali mu, i szanowali go, i abyście wychwalali Allacha rano i wieczorem. 11.Zaprawdę, ci, którzy przysięgają wierność tobie, naprawdę przysięgają wierność Allahowi. Dłoń Allacha jest nad ich dłońmi. Jeżeli zatem ktoś złamie swą przysięgę, złamie ją na swoją własną zgubę, a jeśli kto dotrzyma przymierza, które zawarł z Allahem, z pewnością On da mu wspaniałą nagrodę. 12.Ci Arabowie pustynni, którzy znaleźli sposób, by pozostać w tyle, powiedzą ci: „Byliśmy zajęci naszymi rodzinami i naszym dobytkiem, więc prosimy cię o przebaczenie”. Oni wypowiadają swoimi ustami to, czego nie ma w ich sercach. Powiedz: „Kto choć trochę jest w stanie pomóc wam przeciwko Allahowi, gdyby On zechciał w jakiś sposób wam zaszkodzić lub gdyby zapragnął dla was jakieś korzyści? Nie, Allah jest w pełni Świadom tego, co czynicie”. 13.”Nie, wy pomyśleliście, że Posłaniec i wierni nigdy nie wrócą do swych rodzin i uczyniono, iż to wydało się miłe waszym sercom, a pomyśleliście złą myśl

i byliście ludem zgubionym”. 14.A jeśli chodzi o tych, którzy nie wierzą w Allacha i Jego Posłańca, My niechybnie przygotowaliśmy dla nich płonący ogień. 15.Do Allacha należy Królestwo niebios i ziemi. On przebacza, komu zechce, i karze tego, kogo zapragnie ukarać. Allah jest Najbardziej Przebaczący, wiecznie Litościwy. 16.Ci, którzy zdołali pozostać w tyle, powiedzą, kiedy pójdziecie, by wziąć zdobycze wojenne: „Pozwólcie, że pójdziemy z wami”. Oni próbują zmienić dekret Allacha. Powiedz: „Nie pójdziecie z nami. Tak przedtem powiedział Allah”. Wtedy oni powiedzą: „Nie, wy nam zazdrościcie”. Tak nie jest, albowiem w rzeczywistości oni niewiele rozumieją. 17.Powiedz Arabom z pustyni, którzy zdołali pozostać w tyle: „Będziecie wezwani do walki przeciwko niezwykle mężnemu ludowi. Będziecie z nim walczyć, aż się podda. Potem, jeśli będziecie posłuszni, Allah da wam dobrą nagrodę. Jeżeli jednak odwrócicie się, jak odwróciliście się przedtem, On was ukarze bolesną karą”. 18.Nie ma winy po stronie ślepych, ani nie ma winy po stronie chromych, ani nie ma winy po stronie chorych, jeśli nie idą, by walczyć. Jeśli ktoś będzie posłuszny Allahowi i Jego Posłańcowi, Allah uczyni, że wejdzie on do Ogrodów, pod którymi przepływają strumienie. Lecz jeśli kto odwróci się plecami, tego On ukarze żalosną karą. 19.Zaiste, Allah upodobał sobie wiernych, kiedy składali ci przysięgę pod Drzewem, a wiedział On, co jest w ich sercach i zesłał na nich spokój, i nagroził ich bliskim zwycięstwem. 20.I wspaniałymi zdobyczami, które sobie wezmą. Allah jest Potężny, Mądry. 21.Allach obiecał wam wspaniałe zdobycze, które weźmiecie, i dał wam to zawczasu, i powstrzymał ręce ludzi przed wami, aby było to Znakiem dla wiernych i aby mógł On poprowadzić was ku właściwej drodze. 22.I obiecał On wam inne zwycięstwo, którego do tej pory nie byliście w stanie odnieść, Allah jednak niechybnie już je odniósł. Allah wszak posiada władzę nad wszystkimi rzeczami. 23.I gdyby ci, którzy nie wierzą, mieli z wami walczyć, z pewnością odwróciliby się. Wówczas nie znaleźliby ani obrońcy, ani pomocnika. 24.Takim było zawsze prawo Allacha i ty nigdy żadnej zmiany w prawie Allacha nie znajdziesz. 25.I On jest Tym, który pohamował ich ręce przed wami i wasze ręce przed nimi w Dolinie Mekki, po tym jak dał wam zwycięstwo nad nimi. I Allah widzi wszystko, co czynicie. 26.Oni są tymi, którzy nie uwierzyli i oddzielili was od Świętego Meczetu, jak i uniemożliwił, żeby poświęcone ofiary dotarły do miejsca ich złożenia. I gdyby nie pewna liczba wierzących mężczyzn i wierzących niewiast, którzy byli wówczas w Mekce i których, nie wiedząc, moglibyście byli zdeptać i w ten sposób z ich powodu dopuścić się niezamierzonego grzechu, On pozwoliłby wam walczyć, jednakże On powstrzymał was, aby dopuścić do swej łaski tego, kogo chciał. Gdyby ludzie ci byli wyraźnie oddzieleni od niewiernych, My niechybnie ukaralibyśmy tych, którzy nie uwierzyli, żalosną karą. 27.Kiedy ci, co nie uwierzyli, napełnili swe serca pełnym dumy oburzeniem – oburzeniem względem Dnia Niewiedzy – Allah zesłał swój spokój na Posłańca i na wiernych i uczynił, że mocno przywarli do zasady sprawiedliwości, wszak mieli oni do tego większe prawo i byli bardziej tego godni. A Allah wszystko dobrze zna. 28.Allach rzeczywiście wypełnił Posłańcowi jego Widzenie: Wy niechybnie wejdziecie do Świętego Meczetu, jeśli tak zapragnie Allah, bezpiecznie. Niektórzy z was będą mieli ogolone głowy, inni będą mieli krótko przycięte włosy, a nikt z was nie będzie się bał. Lecz On wiedział to, czego wy nie wiedzieliście. On właściwie oprócz tego nazaczył wam bliskie zwycięstwo. 29.On jest Tym, który wysłał swego Posłańca z przewodnictwem i prawdziwą Religią, aby uczynić, iżby zatriumfowała ona nad wszystkimi innymi religiami. Allah jest Wystarczający jako Świadek. 30.Muhammad jest Posłańcem Allacha. Ci zaś, którzy są z nim, są twardzi wobec niewiernych, lecz czuli pomiędzy samymi sobą. Widzisz, jak kłaniają się i padają na twarz w Modlitwie, szukając miłosierdzia i upodobania Allacha. Ich znaki są na ich twarzach, a są to ślady padania na twarz. Taki jest ich opis w Tora. A ich opis w Ewangelii mówi o nasieniu, które wypuszcza kiełek, a potem czyni go mocnym. Później staje się on silny i mocno wspiera się na swym korzeniu, radując żniwiarzy – a to, by On mógł uczynić, iżby niewierni

wrzeli z wściekłości na ich widok. Allah tym z nich, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, obiecał przebaczenie i wspaniałą nagrodę.

49. AL-HUJURĀT (objawiony po Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.O wy, którzy wierzycie! Nie wysuwajcie się naprzód w obecności Allacha i Jego Posłańca, lecz okazujcie przed Allahem bojaźń. Zaprawdę, Allah jest Wszystkosłyszający, Wszechwiedzący. 3.O wy, którzy wierzycie! Nie podnoście głosu ponad głos Proroka, ani nie mówcie do niego głośno, tak jak głośno przemawiacie wzajemnie do siebie, a to, żeby wasze dzieła nie spełzły na niczym, kiedy nic o tym nie będziecie wiedzieć. 4.Zaprawdę, ci, którzy zniżają głos w obecności Posłańca Allacha, są tymi, których serca Allah oczyścił do sprawiedliwości. Dla nich jest przebaczenie i wspaniała nagroda. 5.Spośród tych, którzy zwracają się do ciebie spoza twoich prywatnych pomieszczeń, większość nie ma żadnego wycucia. 6.Byłoby dla nich lepiej, gdyby cierpliwie poczekali, aż do nich wyjdiesz. Ale Allah jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 7.O wy, którzy wierzycie! Gdyby ktoś niesprawiedliwy przyniósł wam jakieś wiadomości, sprawdźcie je dokładnie, abyście nie skrzywdzili nikogo w niewiedzy i nie musieli potem okazywać skruchy z powodu tego, co uczyniliście. 8.I wiedźcie, że wśród was jest Posłaniec od Allacha. Gdyby on miał poddawać się waszym życzeniom w wielu sprawach, niechybnie wpadlibyście w tarapaty. Allah jednak wiarę uczynił wam miłą, jak i to, że jest ona piękna dla waszych serc, niewiarę zaś, niegodziwość i nieposłuszeństwo uczynił On dla was pełnymi odrazy. Takimi rzeczywiście są ci, którzy idą właściwą drogą 9.Dzięki łasce i miłosierdziu Allacha. A jest Allah Wszechwiedzący, Mądry. 10.Jeżeli będą ze sobą walczyć dwie grupy wierzących, uczyni między nimi pokój. Jeżeli zaś po tym jedna z nich zgrzeszy przeciwko drugiej, walcz z tą, która zgrzeszyła, aż nawróci się do przykazania Allacha. I kiedy doń powróci, uczyni między nimi pokój sprawiedliwy i sprawiedliwie działaj. Zaprawdę, Allah miłuje sprawiedliwych. 11.Zaiste, wszyscy wierni są braćmi. Zatem czyńcie pokój pomiędzy waszymi braćmi i bójcie się Allacha, aby została wam okazana litość. 12.O wy, którzy wierzycie! Niechaj jeden lud nie wyśmiewa się z innego, albowiem przypadkiem tamten może być od niego lepszy. I niechaj jedna grupa niewiast nie wyśmiewa się z innej grupy niewiast, albowiem tamta może być przypadkiem lepsza. I nie rzucajcie oszczerstw na was lud, i nie nazywajcie się przezwiskami. Złą rzeczą jest być nazywanym złym imieniem po tym, jak się uwierzyło. Ci zaś, którzy nie okazują skruchy, są grzesznikami. 13.O wy, którzy wierzycie! Unikajcie podejrzliwości, albowiem podejrzliwość w pewnych przypadkach jest grzechem. I nie szpiegujcie się nawzajem, ani się wzajemnie nie obmawiajcie. Czyż który z was chciałby spożywać ciało swojego zmarłego brata? Z pewnością napawałoby to was wstrętem. I bójcie się Allacha. Zaiste, Allah często powraca ze współczuciem i jest Litościwy. 14.O ludzkości, stworzyliśmy cię z mężczyzny i niewiasty, i uczyniliśmy z ciebie plemiona i grupy, abyście się wzajemnie znali. Zaprawdę, najbardziej czcigodnym spośród was w oczach Allacha jest ten, kto wśród was jest najbardziej sprawiedliwy. Zaiste, Allah jest Wszechwiedzący, Wszechświadomy. 15.Arabowie z pustyni powiadają: „Wierzymy”. Powiedz: „Wy jeszcze prawdziwie nie uwierzyliście, lecz raczej powiadacie: <<Podporządkowaliśmy się, albowiem prawdziwa wiara nie wstąpiła jeszcze w wasze serca>>. Jeżeli jednak będziecie posłuszni Allahowi i Jego Posłańcowi, On nie umniejszy niczego z waszych uczynków. Zaiste, Allah jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 16.Wierzącymi są tylko ci, którzy prawdziwie uwierzyli w Allacha i Jego Posłańca, a potem nie poddają się wątpliwościom, lecz swoimi dobrami i swoimi osobami dokładają starań dla sprawy Allacha. To są ci, którzy są prawdomówni. 17.Powiedz: „Czy chcielibyście zaznajomić Allacha z waszą wiarą, podczas gdy Allah zna to, co jest w niebiosach, i to, co jest na ziemi, a wszystkie rzeczy dobrze

zna?" 18. Oni pozwalają sobie poczytywać za łaskę wobec ciebie to, że przyjęli Islam. Powiedz: „Nie uważajcie przyjęcia przez was Islamu za łaskę wobec mnie. Przeciwnie, Allah obdarował łaską was w tym, że On właśnie poprowadził was ku prawdziwej Wierze, jeśli jesteście prawdomówni". 19. Zaprawdę, Allah zna sekrety niebios i ziemi. I Allah widzi wszystko to, co czynicie.

50. QĀF (objawiony po Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Qāf. My wzywamy ten wspaniały Koran jako dowód tego, iż wielkie Zmartwychwstanie niechybnie nastąpi. 3. Oni jednak dziwią się, że przybył do nich ten, który ostrzega, spośród nich samych. I niewierzący powiadają: „Oto dziwna rzecz. 4. „Co? Kiedy będziemy martwi i staniemy się pyłem, będziemy na nowo podniesieni do życia? Taki oto powrót daleki jest od możliwości spełnienia". 5. My wiemy, ile ziemia im umniejsza i ile im dodaje. U Nas znajduje się Księga, która wszystko zachowuje. 6. Nie, oni odrzucili prawdę, kiedy ta do nich przybyła, i przez to znajdują się w stanie zakłopotania. 7. Czyż oni nie patrzą na niebo nad nimi i nie widzą, jakim My je uczyniliśmy i jak przystroiliśmy je, a nie ma w nim skaży? 8. I na ziemię – rozpostarliśmy ją i posadowiliśmy na niej potężne góry. Uczyniliśmy, że rosną na niej wszelkie rodzaje pięknych gatunków 9. Jako środek oświecenia i jako napomnienie dla każdego sługi, który się do Nas zwraca. 10. I My zsyłamy z chmur wodę, pełną błogosławieństw, i dzięki niej tworzymy ogrody i zbiory, 11. I wysokie palmy z daktylami jeden na drugim 12. Jako zaopatrzenie dla Naszych sług. Dzięki niej pobudzamy martwą ziemię. Tak samo nastąpi Zmartwychwstanie. 13. Lud Noego odrzucił Prawdę przed nimi i podobnie uczynili Lud Studni i plemię Thamūd, 14. I plemię ‘Ād, i Faraon, i bracia Lota, 15. I Mieszkańcy Lasu, i Lud Tubba’. Oni wszyscy odrzucili Posłańców z takim rezultatem, że spadła na nich Moja kara. 16. Czy wówczas zmęczyło Nas pierwsze stworzenie? Nie, oni jednak doznają niepewności, jeśli chodzi o nowe stworzenie. 17. Zaiste, My stworzyliśmy człowieka i wiemy, co szepce mu jego umysł, a jesteśmy bliżej niego, bliżej nawet niż jego własna żyła szyjna. 18. Kiedy ci dwaj Zapisujący aniołowie wszystko zapisują, siedząc po jego prawej stronie i po jego stronie lewej, 19. On nie mówi ani słowa, żeby nie było przy nim anioła strażnika, gotowego do zapisywania. 20. Odretwienie śmierci niechybnie nadejdzie. „Oto przed czym próbowałeś uciec". 21. I zabrzmi trąba. To będzie Dzień Obietnicy. 22. I wystąpi każda dusza, i będzie z nią anioł, który będzie ją prowadził, i anioł, który będzie dawał świadectwo. 23. Wtedy My powiemy: „Nie zważałeś na to. Teraz My zdjęliśmy z ciebie twą zasłonę i wzrok twój jest dzisiaj przenikliwy". 24. A jego towarzysz powie: „Oto co przygotowałem z jego świadectwa". 25. My powiemy do jego dwóch towarzyszy: „Wy dwaj, wrzucie do Piekła każdego niewierzącego wroga Prawdy, 26. „Powstrzymującego przed dobrem, grzesznika, tego, który zwątpił. 27. „Jeśli kto ustanawia obok Allacha innego boga, tego wy dwaj wrzucie w straszne męki". 28. Jego wspólnik powie: „O Panie nasz, to nie ja uczyniłem, że się zbuntowałem, lecz to on sam zbyt daleko posunął się w błędzie". 29. Allah powie: „Nie kłóćcie się w Mojej obecności. Przekazałem wam ostrzeżenie już przedtem. 30. „Wyroku wydanego przeze Mnie nie można zmienić i w najmniejszym stopniu nie jestem niesprawiedliwy wobec Moich sług". 31. Tego dnia My powiemy do Piekła: „Czy jesteś już napełnione?" A ono odpowie: „Czy są jacyś jeszcze?" 32. I Niebo będzie przybliżone do sprawiedliwych, i nie będzie już więcej odległe. 33. Zostanie powiedziane: „Oto co było wam obiecane, każdemu, kto stałe zwracał się do Boga i baczył na swoje czyny, 34. Kto bał się Miłosiernego Boga w skrytości i przychodził do Niego w cierpliwości serca. 35. „Wejdźcie tam w pokoju. Oto Dzień Wieczności". 36. Będą tam oni mieli wszystko, czego zapragną, a jest u Nas o wiele więcej. 37. Ileż pokoleń, które były mężniejsze niż ci, zniszczyliśmy przed nimi! Lecz kiedy nadeszła kara, krążyli po krajach, snując plany ucieczki przed nią. Lecz czyż było dla nich jakieś

miejsce schronienia? 38.Zaprawdę, w tym zawiera się napomnienie dla tego, kto ma serce rozumne lub kto daje posłuch i jest uważny. 39.I, zaprawdę, My stworzyliśmy niebiosy i ziemię i wszystko to, co jest między nimi w sześciu okresach i nie dotknęło nas żadne zmęczenie. 40.Zatem znoś cierpliwie to, co oni powiadają, i świętuj chwałę twego Pana przed wschodem słońca i przed jego zachodem, 41.A także wychwalaj Go w częściach nocy oraz po nakazanych pokłonach. 42.Posłuchaj! W dniu, kiedy wołający zawoła z pobliskiego miejsca, 43.W dniu, w którym usłyszą nieunikniony podmuch, wtedy nastąpi dzień powstania z grobów. 44.Zaprawdę, to My dajemy życie i przynosimy śmierć i do Nas nastąpi ostateczny powrót. 45.W dniu, kiedy rozstąpi się ziemia i w konsekwencji ich występków oni zbliżą się w pośpiechu, nastąpi podniesienie z martwych, a jest to dla Nas łatwe. 46.My najlepiej wiemy, co oni mówią, ty zaś nie musisz ich zmuszać w żaden sposób. Zatem napominaj poprzez Koran tego, który boi się Mojego ostrzeżenia.

51. AL-DHĀRIYĀT (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Na tych, którzy rozpraszają się prawdziwym rozproszeniem, 3.Potem niosą swój багаż, 4.Potem lekko suną, 5.A potem rozdają z Naszego rozkazu, 6.Zaiste, to, co jest wam obiecane, jest prawdą, 7.A Sąd niechybnie nastąpi. 8.I na niebo pełne dróg, 9.Zaiste, nie zgadzacie się w tym, co mówicie. 10.Ten tylko odwracany jest od prawdy, co do którego postanowiono, iż będzie odwrócony. 11.Niechaj będą przekłęci kłamcy, 12.Którzy nie zważają na prawdę w głębi swojej niewiedzy. 13.Pytają: „Kiedy będzie Dzień Sądu?” 14.Powiedz: „To będzie dzień, kiedy oni męczeni będą męką Ognia”. 15.I będzie im powiedziane: „Skosztujcie tylko waszej męki. To jest to, o przyspieszenie czego prosiliście”. 16.Lecz, zaiste, sprawiedliwi będą wśród ogrodów i źródeł, 17.Biorąc to, czym obdaruje ich Pan, albowiem oni przedtem zwykli byli czynić dobro. 18.Oni sypiali zaledwie przez część nocy, 19.A o świcie modlili się o Boże przebaczenie. 20.W ich bogactwie znajdowała się część dla tych, którzy prosili o pomoc i dla tych, którzy nie mogli. 21.Na ziemi znajdują się Znaki dla tych, którzy posiadają pewność wiary, 22.Jak i w was samych. Czyż zatem nie widzicie? 23.W niebie jest wasze pożywienie, jak i to, co zostało wam obiecane. 24.I na Pana nieba i ziemi, to jest niechybnie prawda, jak prawdą jest to, że mówicie. 25.Czy dotarła do ciebie opowieść o zaszczytnych gościach Abrahama? 26.Kiedy przybyli do niego i powiedzieli: „Pokój!”, on odpowiedział: „Pokój niechaj będzie z wami”. Myślał, że oni są obcy. 27.I udał się spokojnie do swego domostwa, i przyniósł utuczone cielę, 28.I położył je przed nimi i rzekł: „Czy nie posilicie się?” 29.I poczuł przed nimi strach. Oni rzekli: „Nie obawiaj się”. I przekazali mu dobrą nowinę o narodzinach syna, który będzie pobłogosławiony wiedzą. 30.Wówczas podeszła jego żona, niezwykle speszona, uderzyła się w twarz i rzekła: „Jestem wszak starą, niepłodną już niewiastą!” 31.Oni rzekli: „Tak powiedział twój Pan. Zaiste, On jest Mądry, Wszzechwiedzący”.

CZĘŚĆ XXVII

32.Abraham rzekł: „Zatem z czym przybywacie, o wy, którzy zostaliście posłani?” 33.Oni powiedzieli: „Zostaliśmy wysłani do pewnego grzesznego ludu, 34.”Aby zesaść nań kamienie z gliny 35.”Naznaczone przez twego Pana dla tych, którzy są winni występku”. 36.I wyprowadziliśmy stamtąd tych wiernych, którzy tam byli. 37.A znaleźliśmy tam tylko jeden dom, który był Nam posłuszny. 38.I pozostawiliśmy tam Znak dla tych, którzy boją się bolesnej kary. 39.A w opowieści o Mojżeszu również zawarty był Znak, kiedy to My wysłaliśmy go do Faraona z wyraźnym dowodem. 40.On jednak odwrócił się od Mojżesza pełen dumy swojej potęgi i rzekł: „Czarownik albo szalenciec”. 41.Zatem pochwyciliśmy go i jego zastępy i wrzuciliśmy ich w morze, a jego należało winić. 42.Również w opowieści o plemieniu ‘Ād zawarty był Znak, kiedy to My wysłaliśmy przeciwko niemu niszczący wiatr. 43.On nie oszczędził niczego, nad czym się znalazł, lecz uczynił

to podobnym do zgniłych kości. 44. I był Znak w opowieści o plemieniu Thamūd, kiedy to zostało mu powiedziane: „Radujcie się przez chwilę”. 45. Oni jednak zbuntowali się przeciwko przykazaniu ich Pana. Tak zatem spadła na nich błyskawica, podczas gdy oni przypatrywali się temu. 46. I nie byli w stanie podnieść się, ani nie byli w stanie się bronić. 47. I zniszczyliśmy lud Noego jeszcze przed nimi, a był to lud nieposłuszny. 48. My wznieśliśmy niebo Naszymi własnymi rękami i, zaiste, My mamy wielką moc. 49. I rozpostarliśmy ziemię, i jakże wspaniale My ją rozpościeramy! 50. I z wszystkiego stworzyliśmy pary abyście się zastanowili. 51. Uciekajcie się zatem do Allacha. Zaiste, ja jestem tylko tym, który ostrzega, posłanym przez Niego. 52. I nie ustanawiajcie obok Allacha żadnego innego boga. Zaiste, ja jestem tylko tym, który ostrzega, posłanym przez Niego. 53. I nie było Posłańca, który przybył do nich przedtem, żeby nie powiedzieli: „czarownik albo szaleniec”. 54. Czyż oni przekazywali sobie wzajemnie taką postawę? Nie, oni wszyscy są ludem zbuntowanych. 55. Zatem odwróć się od nich, a nie będziesz obwiniany o to, co oni czynią. 56. I dalej napominaj, albowiem, zaprawdę, napomnienie przynosi korzyść tym, którzy wierzą. 57. I stworzyłem jinn i ludzi po to tylko, by mnie czcili. 58. Ja nie chcę, aby oni Mnie zaopatrywali, ani też nie chcę, żeby Mnie karmili. 59. Zaiste, sam Allach jest Tym, który jest Wielkim Dawcą, Panem Władzy, Silnym. 60. Tak zatem los tych, którzy czynią zło, będzie z pewnością podobny do losu im podobnych z przeszłości. Niechaj więc nie rzucają Mi wyzwania, abym przyspieszył karę. 61. Biada tym, którzy nie wierzą, z powodu tego ich dnia, który im obiecano.

52. **AL-TŪR** (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Na Górę, 3. I na Księgę wypisaną 4. Na nierozwiniętym pergaminie, 5. I na wiecznie Odwiedzany Dom, 6. I na Wzniesiony Dach, 7. I na wezbrane Morze, 8. Kara twego Pana niechybnie nadejdzie. 9. Nie ma nikogo, kto by to odwrócił. 10. W dniu, kiedy niebo będzie straszliwie wzburzone, 11. A góry będą się szybko poruszać, Tego dnia biada tym, którzy odrzucają Prawdę, 13. którzy dla zabawy oddają się próżnym rozmowom, 14. W dniu, w którym zostaną oni wrzuceni do ognia Piekła gwałtownym pchnięciem. 15. I będzie im powiedziane: „Oto ogień, który uważaliście za kłamstwo. 16.” Czy jest to zatem magia, czy też ciągle nie widzicie? 17. „Palcie się w nim, a bez względu na to, czy okażecie cierpliwość, czy też jej nie okażecie, będzie on dla was taki sam. Otrzymujecie zapłatę tylko za to, co czyniliście”. 18. Zaprawdę, sprawiedliwi niechybnie znajdą się w Ogradach i w szczęściu, 19. Radując się z tego, czym obdaruje ich Pan. Ich Pan uchroni ich przed męką Ognia 20. I powie im: „Jedźcie i pijcie w radości z powodu tego, co czyniliście”. 21. Tego dnia oni będą odpoczywać, leżąc na posłaniach ustawionych rzędami. I my damy im za towarzyszy czyste niewiasty o wielkich, pięknych oczach. 22. Ci, którzy wierzą i których dzieci idą za nimi w wierze – do nich My przyłączymy ich dzieci. I nie pomniejszymy niczego z nagrody za ich dzieła. Każdy człowiek jest zastawem za to, co czyni. 23. My obdarujemy ich wszelkimi rodzajami owoców i mięsa, takimi, jakich zapragną. 24. Tam przekazywać będą sobie wzajemnie puchar, w którym nie ma ani lekkomyślności, ani grzechu. 25. I będą na nich czekać ich synowie, czyści jakby dobrze zachowani perłami. 26. I będą zwracać się do siebie, zadając pytania. 27. Powiedzą: „Przedtem, kiedy byliśmy wśród naszych rodzin, bardzo baliśmy się sądu Allacha, 28.” Lecz Allach jest dla nas miłosierny i uchronił nas przed męką palącego podmuchu. 29. „Przedtem zwykliśmy się byli do Niego modlić. Zaiste, On jest Dobroczynny, Miłosierny”. 30. Zatem nadal napominaj. Z łaski twego Pana nie jesteś ani wróżbitą, ani szaleńcem. 31. Czy powiadają: „On jest poetą. Czekamy na jakieś nieszczęście, które czas na niego ześle”? 32. Powiedz: „Zaczekajcie zatem, albowiem ja również jestem z wami pośród tych, którzy czekają”. 33. Czy zachęca ich do tego ich rozum, czy też są oni zbuntowanym ludem? 34. Czy powiadają: „On to wymyślił”? Nie, oni nie mają wiary. 35. Niechaj zatem stworzą rozmowę

podobną temu, jeżeli mówią prawdę. 36.Czy zostali oni stworzeni z jakimś celem, czy też sami są stwórcami? 37.Czy oni stworzyli niebiosy i ziemię? Nie, lecz nie ma w nich wiary w Stwórcę. 38.Czy oni mają bogactwa swego Pana u siebie, albo czy są ich strażnikami? 39.Czy mają oni drabinę, po której mogliby wejść do nieba i podsłuchać słowa Boże? Niechaj zatem ten, kto ich słucha, przedstawi im wyraźny dowód. 40.Czy On ma tylko córki, wy zaś macie synów? 41.Czy ty prosisz ich o nagrodę, tak że obciążeni są bagażem długu? 42.Czy mają oni wiedzę o niewidzialnym, tak że o tym piszą? 43.Czy zamierzają uknuć jakiś plan? Jednak to niewierzący sami będą ofiarami swych knowań. 44.Czy mają boga innego niż Allah? Allah jest wyniesiony wysoko ponad wszystko to, co oni z Nim łączą. 45.I gdyby ujrzeli, jak spada fragment nieba, powiedzieliby: „To tylko spiętrzone chmury”. 46.Zatem pozostaw ich, aż spotkają ten swój dzień, w którym porazi ich piorun, 47.Dzień, w którym na nic im się nie zda ich knowanie, ani nie będzie im udzielona pomoc. 48.I, zaprawdę, dal tych, którzy czynią zło, jest kara poza tym. Jednakże większość z nich o tym nie wie. 49.Czekaj zatem cierpliwie na sąd twego Pana, albowiem z pewnością tyś jest przed Naszymi oczami. I świętuj chwałę twego Pana, kiedy wstajesz do modlitwy. 50.Także i przez część nocy wychwalaj Go, jak i podczas zachodu gwiazd.

53. **AL-NAJM** (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Na gwiazdę, kiedy spada, 3.Wasz Towarzysz ani się nie myli, ani nie zboczył z drogi, 4.Anie nie mówi z własnego pragnienia. 5.To nic innego, jak tylko czyste objawienie, objawione przez Boga. 6.Pan Ogromnych Sił nauczył go, 7.Jedyny Władca Mocy, które stale się manifestują. On zasiada na Tronie. 8.Pan objawił Swoje Słowo, kiedy on znajdował się na najdalszym horyzoncie. 9.Wtedy Prorok zbliżył się do Allacha, a Allah nachylił się ku niemu, 10.Tak, że stał się on jedną cięciwą do dwóch łuków, lub jeszcze bliższy. 11.Wówczas Allah objawił swemu słudze to, co objawił. 12.Serce Proroka nie kłamało widząc to, co widziało. 13,Czyż zatem będziecie się z nim spierać o to, co on widział? 14.I, niechybnie, on ujrzal Go po raz drugi, 15.W pobliżu najdalszego drzewa lotusowego, 16.W pobliżu którego znajduje się Ogród Wiecznego Mieszkania. 17.Było to wtedy, gdy to, co ukrywa, okryło Drzewo Lotusowe. 18.Spojrzenie nie zboczyło, ani nie błędziło. 19.Zaiste, on widział największe Znaki swego Pana. 20.A teraz powiedzcie mi o Lāt i ‘Uzzā 21.I Manāt, trzecim, jeszcze jednej bogini. 22.”Co? Dla was mężczyźni, a dla Niego niewiasty?” 23.To jest zaiste, niesprawiedliwy podział. 24.To są imiona, które wypowiedaliście – wy i wasi ojcowie – dla których Allah nie zesłał żadnego dowodu. Oni idą za niczym innym, jak tylko za podejrzeniami i tym, czego pragną ich własne dusze, podczas gdy przybyło już do nich przewodnictwo od ich Pana. 25.Czy człowiek może mieć, co tylko zechce? 26.Nie, do Allacha należy Życie Przyszłe i ten świat. 27.Iluż jest aniołów w niebiosach, lecz ich orędownictwo na nic się nie zda, chyba że Allah udzieli pozwolenia, komu zapragnie i w kim znajdzie upodobanie. 28.Ci, którzy nie wierzą w Życie Przyszłe, nadają aniołom żeńskie imiona, 29.Lecz oni nic o tym nie wiedzą. Idą wyłącznie za przypuszczeniami, a przecież przypuszczenia na nic się nie zdają przeciwko prawdzie. 30.Zatem odwracaj się od tego, kto plecami zwraca się do pamiętania o Nas i kto nie szuka niczego prócz życia tego świata. 31.Oto najdalsza granica ich wiedzy. Zaprawdę, twój Pan najlepiej zna tego, kto zbacza z Jego drogi, jak i tego, kto idzie za przewodnictwem. 32.Do Allacha należy wszystko to, co jest w niebiosach i co jest na ziemi, żeby mógł On odplacić się tym, którzy czynią zło zgodnie z tym, co uczynili, jak i nagrodzić tych, którzy czynią dobro, które jest czymś najlepszym. 33.Tym, którzy wystrzegają się ciężkich grzechów i wszelkich niegodziwości z wyjątkiem pomniejszych błędów. Zaprawdę, twój Pan jest Panem wielkiego przebaczenia. On zna was dobrze od czasu, kiedy stworzył was z ziemi i kiedy byliście embrionami w łonach waszych matek. Zatem nie przypisujcie sobie czystości. On zna najlepiej

tego, kto jest prawdziwie sprawiedliwy. 34. Czy widzisz tego, kto odwraca się od przewodnictwa, 35. Daje niewiele i czyni to niechętnie? 36. Czy posiada on wiedzę o niewidzialnym, tak że może ujrzeć koniec samego siebie? 37. Czyż nie został on powiadomiony o tym, co jest w Pismach Mojżesza 38. I Abrahama, którzy wypełniali przykazania Boże? – 39. Iż nikt, kto dźwiga brzemię, nie będzie dźwigał brzemienia kogoś innego 40. I że człowiek nie będzie miał niczego prócz tego, o co się stara, 41. I że wyniki jego starań wkrótce będą znane. 42. Wtedy zostanie on za to nagrodzony najpełniejszą nagrodą – 43. I że sąd ostateczny jest u twego Pana, 44. I że On jest Tym, który czyni, iż ludzie śmieją się, jak i płaczą, 45. I że On jest Tym, kto przynosi śmierć i daje życie, 46. I że On tworzy pary, męczyznę i niewiastę, 47. Z kropelki nasienia, kiedy jest wydawane, 48. I że to On da początek drugiemu stworzeniu, 49. I że On jest Tym, który wzbogaca i daje zadowolenie, 50. I że to On jest Panem Syriusza, 51. I że to On zniszczył pierwsze plemię ‘Ād, 52. I plemię Thamūd, a nikogo nie oszczędził 53. I zniszczył lud Noego przed nimi – zaprawdę, były to ludy najbardziej niesprawiedliwe i najbardziej zbuntowane – 54. I do góry nogami przewrócił On miasta ludu Lota, 55. Tak, że przykryło ich to, co przykryło. 56. A zatem, o człowieku, z czym spośród obfitości twego Pana chcesz się spierać? 57. Ten oto Nasz Posłaniec jest tym, który ostrzega, jak ci, którzy ostrzegali w dawnych czasach. 58. Godzina Sądu, która miała nadejść, zbliża się, 59. I nikt poza Allachem nie może jej powstrzymać. 60. Czyż zatem dziwicie się temu oznajmieniu? 61. I czy śmiejecie się i nie płaczecie, 62. Kiedy się weselicie? 63. A zatem padnijcie na twarz przed Allachem i czcicie Go.

54. **AL-QAMAR** (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Godzina zbliżyła się i księżyc rozpadł się na części. 3. I kiedy widzą jakiś Znak, odwracają się i powiadają: „Często powtarzane czary”. 4. Oni odrzucili Prawdę i idą za swymi własnymi upodobaniami. Lecz wszystko ma swój wyznaczony czas. 5. Oni otrzymali już opisy wydarzeń zawierające ostrzeżenia – 6. Doskonała mądrość, lecz ostrzeżenia nie przynoszą im żadnych korzyści. 7. Dlatego odwróć się od nich i czekaj dnia, w którym Zwołujący przywoła ich do rzeczy spornej, 8. Podczas gdy ich wzrok będzie opuszczony i wyjdą z grobów jakby byli rozrzuconą wkoło szarańczą, 9. śpieszącą ku Zwołującemu. Niewierzący powiedzą: „To ciężki dzień”. 10. Lud Noego odrzucił Prawdę przed nimi. Oni nazwali Naszego sługę kłamcą i powiedzieli: „On jest szaleńcem dotkniętym przez naszych bożków”. 11. Zatem modlił się on do swego Pana: „Jestem pokonany, więc Ty przybądź mi z pomocą!” 12. Na to My otworzyliśmy wrota niebios, a popłynęła z nich woda potokami. 13. I uczyniliśmy, że ziemia trysnęła źródłami, tak że te dwie wody spotkały się w celu już postanowionym. 14. I unieśliśmy go na tym, co zrobione było z desek i gwoździ. 15. To pływało pod naszym wzrokiem – nagroda dla tego, kogo odrzucono. 16. I pozostawiliśmy to jako Znak dla przyszłych pokoleń. Lecz czyż jest ktoś, kto by się zastanowił? 17. Jak zatem straszna była Moja kara i jakże prawdziwym Moje ostrzeżenie! 18. I, zaiste, uczyniliśmy Koran łatwym do zapamiętania. Czy jest ktoś taki, kto zważa? 19. Lud Adu odrzucił prawdę. Jak straszliwa była wtedy Moja kara i Moje ostrzeżenie! 20. Posłaliśmy nań wściekły wiatr w dniu niekończącego się nieszczęścia. 21. Rozdzierający ludzi jakby byli pniami wyrwanymi z korzeniami drzew palmowych. 22. Jaka straszliwa była wtedy Moja kara i Moje ostrzeżenie! 23. I zaprawdę uczyniliśmy Koran łatwym do zrozumienia i do zapamiętania. Ale czy jest ktoś, kto przyjmie przestrożę? 24. Lud Thamudu także odrzucił przestrogi. 25. I rzekli: „Co! Człowiek spośród nas, sam jeden! Mielibyśmy iść za nim? Zaprawdę wtedy byłibyśmy w jawnym błędzie i byłibyśmy szaleńcami. 26. Czyżby Upomnienie objawione było tylko jemu jednemu spośród nas wszystkich? O nie, on jest chełpliwym kłamcą.” 27. Jutro przekonają się kto jest chełpliwym kłamcą! 28. Wysłemy im wielbłądzice ażeby ich wypróbować. Dlatego patrz na nich, O Salih, i mniej cierpliwość. 29. I

powiedz im, że wodę dzielić mają tylko między sobą, ale wielbłądzica poić się może za każdym razem. 30. Ale oni wezwali swego towarzysza, który chwycił miecz i przeciął jej ścięgno pod kolanem. 31. Jak straszliwa była wtedy Moja kara i Moje ostrzeżenie! 32. Nasłaliśmy na nich jeden jedyny podmuch a oni stali się niby wysuszone, podeptane ściernisko. 33. I, zaiste, uczyniliśmy Koran łatwym do zapamiętania. Lecz czy jest ktoś taki, kto zważa? 34. Lud Lota także odrzucił tych, co ostrzegali. 35. Zesłaliśmy na nich burze z kamieni z wyjątkiem rodziny Lota, którą wybawiliśmy wczesnym rankiem. 36. Jako łaska od Nas. W ten sposób nagradzamy tego, kto jest wdzięczny. 37. On rzeczywiście ostrzegł ich przed Naszą srogą karą, oni jednak wątpili w to ostrzeżenie. 38. A oni próbowali podstępnie odciągnąć go od jego gości, więc My oślepiłiśmy ich oczy i rzekliśmy: „Skosztujcie teraz Mojej kary i Mojego ostrzeżenia”. 39. I spadła na nich wczesnym rankiem długotrwała kara. 40. „Skosztujcie teraz Mojej kary i Mojego ostrzeżenia”. 41. I, zaiste, uczyniliśmy Koran łatwym do zapamiętania. Lecz czy jest ktoś, kto zważa? 42. I, zaiste, do ludu Faraona również przybyli ci, którzy ostrzegali. 43. Oni jednak odrzucili wszystkie Nasze Znaki, więc pochwyciliśmy ich jak chwyta Potężny, Silny. 44. Czy wasi wierni są lepsi od tamtych? Albo czy macie nietykalność zapisaną w Piśmie? 45. Czy powiadają: „Jesteśmy ludem zwycięskim?” 46. Ten lud zostanie wkrótce pokonany i odwróci się plecami w ucieczce. 47. Nie, Godzina jest ich wyznaczonym czasem i Godzina ta będzie dla nich najbardziej nieszczęsna i najbardziej gorzka. 48. zaiste, winni są wyraźnie w błędzie i cierpią na szaleństwo. 49. W dniu, w którym zostaną wciągnięci do Ognia na ich twarzach będzie im powiedziane: „Skosztujcie dotknięcia Piekła”. 50. Zaprawdę, My stworzyliśmy wszystko we właściwej mierze. 51. Nasz rozkaz wypełniany jest przez tylko jedno słowo jak mgnienie oka. 51. I, zaiste, niszczyliśmy ludy wam podobne przedtem. Lecz czy jest ktoś, kto zważa? 53. I wszystko, co uczynili, zapisane jest w Księdze. 54. I każda sprawa, mała czy wielka, jest zapisana. 55. Zaprawdę, sprawiedliwi będą pośród Ogrodów i strumieni, 56. W wiecznym i zaszczytnym mieszkaniu w obecności Wszechmocnego Króla. 57.

55. AL-RAHMĀN (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Miłosierny Bóg. 3. On nauczył Koranu. 4. On stworzył człowieka 5. I nauczył go zrozumiałej mowy. 6. Słońce i księżyc biegną swym torem do określonego czasu. 7. A roślin bez korzenia i drzewa pokornie podporządkowują się Jego Woli. 8. I niebo On wznosił wysoko i ustalił miarę, 9. Abyście nie przekraczali tej miary. 10. Zatem ważcie wszystko sprawiedliwie i nie zawódźcie na miarze. 11. I On stworzył ziemię dla swych stworzeń. 12. Na niej są wszelkie rodzaje owoców i palma z pochwami, 13. I ziarno ze swą łuską, i wonne rośliny. 14. Zatem które z łask waszego Pana, o ludzie i jinn, jedni i drudzy odrzucicie? 15. On stworzył człowieka z suchej, dźwięcznej gliny, która jest jak wypalony garniec. 16. Jinn zaś stworzył On z Ognia. 17. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 18. Pan dwóch Wschodów i Pan dwóch Zachodów. 19. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 20. On uczynił, że te dwa ciała wody płyną. Pewnego dnia spotkają się. 21. Obecnie pomiędzy nimi znajduje się przegroda – nie mogą wkroczyć jedna na drugą. 22. Zatem która z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 23. Z ich obu pochodzą perły i korale. 24. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 25. Jego są wyniosłe okręty unoszone w górze na morzu jak góry. 26. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 27. Minie wszystko to, co jest na ziemi, 28. I mieszkać tam będzie jedynie Osoba twego Pana, Pana Chwały i Zaszczytu. 29. Zatem która z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 30. Jego błagają wszyscy, którzy są w niebiosach i na ziemi. Każdego dnia On objawia samego siebie w innym stanie. 31. Zatem która z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 32. Wkrótce My do was przybędziemy, o wy, dwie wielkie grupy! 33. Zatem która z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 34. O zgromadzeniu

jinn i ludzi! Jeżeli macie władzę, by przełamać granice niebios i ziemi, przebijcie się przez nie. Nie możecie jednak przełamać ich bez mocy. 35.Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 36.Przeciwko wam zostanie wysłany płomień ognia i roztopiona miedź i nie będziecie w stanie sobie pomóc. 37.Zatem która z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 38.I kiedy rozerwane zostanie niebo i stanie się czerwone jak skóra. 39.zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 40.Tego dnia ani człowiek, ani jinn nie będzie spytany o jego grzech. 41.Zatem która z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 42.Winnych poznawać się będzie po ich znakach i chwytni oni będą za grzywy i stopy. 43.Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 44.I będzie im powiedziane: „Oto Piekło, którego winni się wypierają, 45.”Pomiędzy nim i niepohamowanie wrzącą wodą będą chodzić dokoła”. 46.Zatem która z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 47.Dla tego, który boi się stanąć przed swym Panem, są dwa ogrody – 48.Zatem która z łask dedni i drudzy odrzucicie? – 49.A w każdym wiele różnych drzew. 50. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 51.W każdym z nich znajdują się dwa źródła swobodnie płynące/ 52. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 53.W nich będzie wszelki rodzaj owoców parami, 54. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 55.Ich mieszkańcy będą odpoczywać na łożach okrytych dywanami, których podbicie będzie z grubego brokatu. Owoce zaś tych dwu Ogródów będą dla nich łatwo dostępne. 56. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 57.Będą tam również czyste niewiasty, powstrzymujące swe spojrzenia, których przed nimi nie dotkną ani ludzi ani jinn – 58. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 59.Jakby były rubinami i małymi perłami. 60. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 61.Czy nagroda dobroci jest czymś innym, jak nie samą dobrocią? 62. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 63.A oprócz tych dwu są i dwa inne ogrody – 64. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 65.Ciemnozielone od listowia – 66. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 65.Ciemnozielone od listowia – 66.67.W nic 67.W nich również będą dwa źródła tryskające wodą. 68. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 69.W nich obu będą wszelkie rodzaje owoców, i palmy, i granaty. 70. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 71.W nich też będą niewiasty dobre i piękne. 72. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 73.Niewiasty czyste o wspaniałych czarnych oczach, chronione w pawilonach – 74. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 75.Których przed nimi nie dotkną ani ludzie, ani jinn – 76. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 77.Leżące na zielonych poduszkach i przepięknych dywanach. 78. Zatem którą z łask waszego Pana jedni i drudzy odrzucicie? 79.Błogosławione imię twego Pana, Pana chwały i zaszczytu.

55. AL-WĀQI'AH (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Kiedy nadejdzie Nieuniknione Wydarzenie – 3.Nie ma niczego, co mogłoby je powstrzymać – 4.Niektórych ono poniży, a innych wyniesie. 5.Kiedy ziemią wstrząśnie straszny 6.I góry zostaną roztrzaskane – zupełne zniweczenie. 7.Wszyscy oni staną się jak cząsteczki pyłu wokół rozrzucone. 8.I będziecie podzieleni na dwie grupy. 9.Ci po prawej stronie – jakże szczęśliwi są ci po prawej stronie! 10.I ci po lewej stronie – jakże nieszczęśliwi są po lewej stronie! 11.I ci pierwsi – ci są prawdziwie pierwsi. 12.Oni będą tymi, co są blisko Boga, 13.I będą w Ogrodach Szczęścia – 14.Duża grupa spośród pierwszych wiernych, 15.Jak i niektórzy spośród tych późniejszych, 16.A będą zasiadać na łożach inkrustowanych złotem i drogimi

kamieniami, 17. Leżąc na nich, twarzami do siebie. 18. Będą tam czekać na nich młodzi, którzy nie będą się starzeć, 19. Niosący czary i dzbany, i puchary napelnione z tryskającego źródła – 20. Nie dostaną od tego bólu głowy ani nie zostaną zamroczeni – 21. I niosący takie owoce, jakie sobie wybiorą, 22. I mięso ptaków, jakiego zapragną. 23. I będą tam piękne niewiasty o wielkich, ślicznych oczach 24. Jak perły, pięknie utrzymanych, 25. Jako nagroda za to, co czyniły. 26. Nie usłyszą tam żadnych próżnych czy grzesznych słów 27. Z wyjątkiem wyłącznie słowa pozdrowienia – „Pokój, pokój”. 28. Ci po prawej stronie – jakże szczęśliwi są ci po prawej stronie! – 29. Będą przebywać wśród bezcierniowych drzew lotusowych, 30. I zebranych w kiście bananów, 31. O obszernego cienia, 32. I płynącej wody, 33. I obfitości owoców, 34. Których ani nie zabraknie, ani nie będą zakazane. 35. I będą tam mieć szlachetnych małżonków – 36. zaprawdę, My stworzyliśmy im dobre stworzenie 37. I uczyniliśmy je dziewicami, 38. Miłującymi, w równym wieku, 39. Dla tych po prawej stronie. 40. Duża grupa spośród pierwszych wiernych. 41. I duża grupa z tych późniejszych. 42. A ci po lewej stronie – jakże nieszczęśliwi są ci po lewej stronie! 43. Będą się oni znajdować wśród palących wiatrów i parzącej wody, 44. I w cieniu czarnego jak smoła dymu, 45. Ani chłodnego, ani zdrowego. 46. Przedtem pędzili życie łatwe i dostanie, 47. I dopuszczali się wielkiej grzeszności, 48. I mieli zwyczaj mówić: „Co? Kiedy już umrzemy i staniemy się pyłem i kośćmi, to czy wtedy rzeczywiście zostaniemy na nowo przywróceniu do życia, 49.” I nasi ojcowie z dawnych czasów również?” 50. Powiedz: „Tak, ci wcześniejsi i ci późniejsi, 51.” „Wszyscy zostaną zebrani o określonej porze wyznaczonego dnia. 52.” „Potem, o wy, którzy zboczyliście z drogi i odrzuciliście prawdę, 53.” „Będziecie z pewnością spożywać z drzewa Zaqqūm, 54.” „I napełnijcie nim swoje ciała, 55.” „I będziecie pić wrzącą wodę, na jego szczycie, 56.” „Pijąc, jak piją nienasycone, spragnione wielbłądy”. 57. Takie będzie ich ucztowanie w Dniu Sądu. 58. My was stworzyliśmy. Dlaczego zatem nie przyjmujecie prawdy? 59. Co myślicie o kropli nasienia, którą wydajecie? 60. Czy wy jesteście tym, który ja stworzył, czy też to My jesteśmy Stwórcą? 61. My naznaczyliśmy śmierć dla was wszystkich i nie sposób powstrzymać Nas 62. Od postawienia na waszym miejscu innych wam podobnych, jak i od rozwinięcia was do formy, której nie znacie. 63. Wy niechybnie poznaliście pierwsze stworzenie. Dlaczego zatem nie zastanawiacie się? 64. Czy widzicie, co siejecie? 65. Czy wy jesteście tym, który czyni, iż to rośnie, czy też to My dajemy wzrost? 66. Gdybyśmy tego zapragnęli, moglibyśmy wszystko to uczynić wyschniętym ścierniem, a wówczas rzeczywiście lamentowalibyście: 67.” „Spoczywa na nas dług! 68.” „Nie, jesteśmy pozbawieni zupełnie wszystkiego”. 69. Czy zastanawialiście się nad wodą, która pijecie? 70. Czy to wy zsyłacie ją z chmur, czy też to My jesteśmy Zsyłającymi? 71. Gdybyśmy tego zapragnęli, moglibyśmy uczynić ją gorzką. Dlaczego zatem nie dziękujecie? 72. Czy zastanawialiście się nad ogniem, który rozpalacie? 73. Czy to wy jesteście tym, który je wytwarza, czy też to My jesteśmy Wytwórcą? 74. My nauczyliśmy je napomnieniem i dobrodziejstwem dla podróżujących. 75. Zatem wychwalaj imię twego Pana, Wielkiego. 76. Nie, przytaczam jako dowód spadające gwiazdy. 77. I rzeczywiście, to wielki dowód, gdybyście tylko wiedzieli. 78. To rzeczywiście jest szlachetny Koran. 79. Zawarty w drodze zachowanej Księdze, 80. Której nie dotknie nikt z wyjątkiem tych, którzy są oczyszczeni. 81. Jest on objawieniem od Pana światów. 82. Czy tę właśnie Boską rozmowę odrzucacie 83. I odrzucanie jej czynicie swoim środkiem do życia? 84. Dlaczego zatem, kiedy dusza konającego człowieka dochodzi do gardła, 85. A wy w tej chwili przyglądacie się – 86. My zaś jesteśmy bliżej niego niż wy, lecz wy tego nie widzicie – 87. Dlaczego zatem, jeśli nie będziecie wzywani, by się wytłumaczyć, 88. Nie możecie jej cofnąć, jeśliście prawdomówni? 89. I jeśli będzie on jednym z tych, którzy są blisko Boga, 90. Wówczas czekają go pocieszenie i woń szczęścia, i Ogród Szczęścia. 91. A jeśli będzie on jednym z tych po prawej stronie, 92. Wówczas „wieczny pokój z tobą, o ty, jeden z tych po prawej stronie!” 93. Lecz jeśli będzie on jednym z tych, którzy odrzucają

prawdę i błądzą, 94.Wówczas czeka go uczta wrzącej wody 95.I płonące Piekło. 96.Zaprawdę, oto pewna prawda. 97.Zatem wychwalaj imię twego Pana, Nieporównywalnie Wielkiego.

57. **AL-HADĪD** (objawiony po Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Co tylko jest w niebiosach i na ziemi, wszystko głosi chwałę Allacha, a jest On Potężny, Mądry. 3.Do Niego należy Królestwo niebios i ziemi. On daje życie i On powoduje śmierć, a ma On władzę nad wszystkimi rzeczami. 4.On jest Pierwszym i Ostatnim, Jawnym i Ukrytym, i posiada On całą wiedzę o wszystkich rzeczach. 5. On jest Tym, który stworzył niebiosy i ziemię w sześciu okresach, a potem zasiadł na Tronie. On wie, co wchodzi do ziemi i co z niej wychodzi, i co zstępuje z nieba, i co do niego wstępuje. I jest On z wami, gdziekolwiek jesteście. I Allah widzi wszystko to, co czynicie. 6.Do Niego należy Królestwo niebios i ziemi. Do Allacha wszystkie sprawy powracają do ostatecznego rozsądzenia. 7.On czyni, że noc przechodzi w dzień, i to On czyni, że dzień przechodzi w noc. On dobrze zna wszystko to, co jest w piersiach. 8.Wirście w Allacha i Jego Posłańca i wydawajcie na sposób Allacha z tego, czego dziedzicami On was uczynił. Ci z was, którzy wierzą i wydają, oni otrzymają wspaniałą nagrodę. 9.Dlaczego jest tak, że nie wierzycie w Allacha, skoro Posłaniec nawołuje was do wiary w Pana waszego, i skoro On zawarł już z wami przymierze, jeśli rzeczywiście jesteście wiernymi? 10.On jest Tym, który zsyła zrozumiałe Znaki swojemu słudze, aby on wyprowadził was z wszelkiej ciemności do światła. I, zaprawdę, Allah jest Współczujący i Miłosierny wobec was. 11.I dlaczego jest tak, że nie wydajecie na sposób Allacha, skoro do Allacha należy dziedzictwo niebios i ziemi? Ci z was, którzy wydawali i walczyli przed Zwycięstwem, nie są równi z tymi, którzy czynili to później. Oni są wyżsi rangą niż ci, którzy wydawali i walczyli potem. A Allah wszystkim obiecał dobro. I jest Allah w pełni Świadom tego, co czynicie. 12.Kto jest tym, który udzieli Allahowi niemałej pożyczki? Tak Allah powiększy wielokrotnie temu i otrzyma on zaszczytną nagrodę. 13.I pomyśl o dniu, kiedy ujrzysz wierzących mężczyzn i wierzące niewiasty, a ich światło będzie biegło przed nimi i na ich prawych dłoniach, a aniołowie powiedzą do nich: „Tego dnia mamy dla was dobrą nowinę o Ogradach, przez które przepływają strumienie i w których zamieszkacie. Oto największe zwycięstwo”. 14.Oto dzień, w którym hipokryci i hipokrytki powiedzą do tych, którzy wierzą: „Zaczekajcie na nas chwilę, abyśmy mogli pożyczyć od was nieco waszego światła”. Będzie im powiedziane: „wracajcie, jeśli możecie, i szukajcie światła”. Wówczas pomiędzy nimi ustawiony zostanie mur z bramą. Wewnątrz niego będzie cała łaska, a na zewnątrz, przed nim, będzie męka. 15.Hipokryci będą wołać do wierzących, mówiąc: „Czyż nie byliśmy z wami?” Wierzący odpowiedzą: „Tak, lecz wy poddaliście się pokusie i wahałiście i wątpiliście, a wasze próżne pragnienia zwiody was, aż nadszedł dekret Allacha. I oszust oszukał was, jeśli chodzi o Allacha. 16.”Zatem tego dnia nie będzie od was przyjęte żadne odkupienie, ani od tych, co nie uwierzyli. Waszym ostatecznym mieszkaniem jest Ogień – oto wasz towarzysz a jest to zły los”. 17.Czy nie nadszedł jeszcze czas dla tych, którzy wierzą, aby ich serca poczuły pokorę w pamiętaniu o Allachu i w obliczu prawdy im zesłanej i aby nie stali się jak ci, którzy otrzymali Księgę przed nimi, lecz z powodu tego, iż okres zesłania na nich przez Allacha Jego łask został przedłużony, ich serca zatwardziły się i wielu z nich zbuntowało się? 18.wiedźcie zatem, że Allah pobudza ziemię po jej śmierci. My uczyniliśmy dla was Znaki wyraźnymi, abyście zrozumieli. 19.Zaiste, mężczyźni, którzy dają jałmużnę, i niewiasty, które dają jałmużnę, jak i ci, którzy udzielają Allahowi godziwej pożyczki – będzie im to wielokrotnie pomnożone i ich będzie również zaszczytna nagroda – 20.Ci, co wierzą w Allacha i Jego Posłańca, oto Prawdomówni i Świadkowie w obliczu ich Pana. Oni otrzymają pełną nagrodę i światło. Ci zaś, którzy nie wierzą i odrzucają nasze Znaki, są mieszkańcami Piekła. 21.Wiedźcie, że życie na tym świecie jest wyłącznie

rozrywką i zabawą, i ozdobą, i źródłem przechwałek między wami, i źródłem rywalizacji w mnożeniu bogactw i dzieci. Jest ono jak deszcz, którego produkt – rośliny – cieszy oczy rolnika. Potem jednak wysycha i widzisz, jak żółknie, a potem staje się bezwartościowym żdźbłem. Natomiast w Życiu Przyszłym czeka sroga kara na niegodziwych, jak i przebaczenie od Allacha i Jego upodobanie dla sprawiedliwych. Życie zaś tego świata jest niczym innym, jak tylko tymczasową radością ze złudnych rzeczy. 22. Zatem współzawodniczycie między sobą szukając przebaczenia od waszego Pana i Ogrodu, którego wartość równa jest wartości nieba i ziemi – został on przygotowany dla tych, którzy wierzą w Allacha i Jego Posłańca. Oto łaska Allacha – On obdarowuje nią, kogo zechce, a jest Allah Panem bezgranicznej łaski. 23. I nie spada żadne nieszczęście, ani na ziemi, ani w waszych osobach, aby nie było zapisane w Księdze zanim wprowadzimy je w czyn – zaiste, to jest łatwe dla Allacha – 24. Abyście nie żalowali tego, co dla was stracone, i abyście nie unosili się radością z powodu tego, czym On was obdarował. Allah nie miłuje zarozumiałego samochwałę. 25. Takich, którzy są skąpi, jak również innych nakłaniają do skąpstwa. I jeśli kto odwraca się plecami, wówczas, zaiste, Allah jest Samowystarczalny, Godny wszelkiej chwały. 26. Zaprawdę, My wysłaliśmy naszych Posłańców z wyraźnymi Znakami i zsyłaliśmy wraz z nimi Księgę i Wagę, aby ludzie postępowali sprawiedliwie. I zesłaliśmy żelazo, w którym zawiera się materiał do gwałtownej wojny, jak i różne sposoby wykorzystania dla ludzkości, i żeby Allah poznał tych, którzy pomagają Jemu i Jego Posłańcom, nie widząc Go. Zaiste, Allah jest Potężny, Silny. 27. I rzeczywiście wysłaliśmy Noego i Abrahama, i wśród ich nasienia umieściliśmy Proroctwo i Księgę. Zatem niektórzy z nich poszli za przewodnictwem, lecz wielu z nich było buntownikami. 28. Potem uczyniliśmy, że nasi Posłańcy poszli ich śladem. Uczyniliśmy, że Jezus, syn Marii, poszedł za nimi, i daliśmy mu Ewangelię. I wkładamy współczucie i litość w serca tych, którzy poszli za nim. I wymyślili oni zakon – My nie zaleciliśmy im tego – by szukać upodobania Allacha, lecz nie przestrzegali zasad tak, jak powinni to czynić. Jednakże tym z nich, którzy wierzyli, daliśmy należną im nagrodę, lecz mimo to wielu z nich buntuje się. 29. O wy, którzy wierzycie! Bójcie się Allacha i wierzcie w Jego Posłańca. On da wam podwójną miarę Jego łaski i da wam światło, w którym będziecie chodzić, i udzieli wam przebaczenia – zaprawdę, Allah jest Najbardziej Przebaczący, Miłosierny. 30. Tak zatem niechaj Lud Księgi wie, że nie posiada żadnej władzy nad niczym z łaski Allacha i że łaska ta całkowicie spoczywa w rękach Allacha – On udziela jej każdemu, komu zechce. A jest Allah Panem niezmierniej łaski.

58. AL-MUJĀDILAH (objawiony po Hijrah)

CZĘŚĆ XXVIII

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Allah rzeczywiście wysłuchał słów tej, która prosiła cię w sprawie jej męża i która żali się przed Allahem. Allah wysłuchał, jak oboje rozmawialiście. Zaprawdę, Allah jest Wszystkosłyszący, Wszystkowidzący. 3. Jeśli ktoś spośród was odsuwa od siebie swoją żonę, nazywając ją swoją matką, ona w ten sposób nie staje się jego matką. Matką jest wyłącznie ta, która go urodziła. Oni niechybnie wypowiadają słowa, które są najwyraźniej złe i nieprawdziwe, lecz, zaiste, Allah usuwa grzechy, jest Najbardziej Przebaczący. 4. Ci, którzy odsuwają od siebie swe żony, nazywając je swymi matkami, a potem chcieliby wrócić do tego, co wypowiedzieli, muszą dać wolność niewolnikowi zanim jedno na nowo dotknie drugie. Oto do czego napomina się was. Allah jest w pełni Świadom tego, co czynicie. 5. Ten jednak, kto nie znajduje niewolnika, musi pościć przez dwa kolejne miesiące zanim na nowo oboje się dotkną. A ten, kto nie może tak uczynić, nakarmi sześćdziesięciu biednych. Do tego się was zachęca, abyście wierzyli w Allacha i w Jego Posłańca. To są granice wyznaczone przez Allacha, na niewiernych zaś czeka bolesna kara. 6. Ci, którzy przeciwstawiają się Allahowi i Jego Posłańcowi,

zostaną niechybnie upokorzeni tak samo, jak zostali upokorzeni ci, co byli przed nimi. My zesłaliśmy już wyraźne Znaki. Niewierni zaś otrzymają poniżającą karę. 7. W Dniu, kiedy Allah wszystkich ich na nowo podniesie do życia. On powiadomi ich o tym, co czynili. Allah przechowuje zapis tego, podczas gdy oni już o tym zapomnieli. Allah jest Świadkiem ponad wszystkimi rzeczami. 8. Czy nie widzisz, że Allah zna wszystko, co jest w niebiosach, i wszystko, co jest na ziemi? I nie ma takiej tajemnej rozmowy trzech, żeby On nie był czwartym z nich, ani rozmowy pięciu, żeby On nie był szóstym z nich, ani rozmowy większej ich liczby czy mniejszej, albowiem On jest z nimi, gdziekolwiek są. Wtedy w Dniu Zmartwychwstania On powiadomi ich o tym, co czynili. Zaiste, Allah ma pełną wiedzę o wszystkich rzeczach. 9. Czy nie widzisz tych, którym zakazano tajemnych spotkań, jak wracają do tego, co było im zakazane, i naradzają się co do grzechu, występku i nieposłuszeństwa wobec Posłańca? I kiedy przychodzą do ciebie, pozdrawiają cię pozdrowieniem, jakim nie pozdrawia cię Allah, a między sobą mawiają: „Dlaczego Allah nie ukarze nas za to, co mówimy?” Dla nich wystarczającym jest Piekło, w którym będą się palić, a jest to najgorszy los! 10. O wy, którzy wierzycie! Kiedy naradzacie się wspólnie potajemnie, nie naradzajcie się w sprawie szerezenia grzechu, występku i nieposłuszeństwa wobec Posłańca, lecz naradzajcie się w sprawie szerezenia cnoty i sprawiedliwości, i bójcie się Allacha, przed którym wszyscy będziecie zgromadzeni. 11. Prowadzenie tajemnych narad w złych zamiarach to dzieło wyłącznie Szatana, by mógł on wywoływać żal u tych, którzy wierzą. To jednak nie może im zaszkodzić ani trochę, chyba że dopuści do tego Allah. W Allachu powinni wierni pokładać zaufanie. 12. O wy, którzy wierzycie! Kiedy powiada się wam: „Uczyńcie miejsce w waszym zgromadzeniu”, uczyńcie je, albowiem Allah uczyni dość miejsca dla was. A kiedy powiada się: „Wstańcie”, wówczas wstańcie, albowiem Allah podniesie tych z was, którzy wierzą, i tych, którzy otrzymali wiedzę, zgodnie z rangą. A jest Allah w pełni Świadom tego, co czynicie. 13. O wy, którzy wierzycie! Kiedy będziecie radzić się Posłańca w sekrecie, dajcie jałmużnę przed tą rozmową. Tak jest dla was lepiej i czystiej. Lecz jeśli nie znajdziecie niczego, by dać, wówczas Allah jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 14. Czy obawiacie się dawać jałmużnę przed rozmową? Jeśli zatem tak jest i Allah jest dla was Litościwy, wówczas przestrzegajcie Modlitwy i płacicie Zakāt i bądźcie posłuszni Allahowi i Jego Posłańcowi. Allah jest wszak w pełni Świadom tego, co czynicie. 15. Czy nie widzisz tych, którzy zaprzyjaźniają się z ludźmi, na których Allah jest zagniewany/? Ci nie są ani spośród was, ani spośród tamtych, i świadomie przysięgają na fałsz. 16. Allah przygotował dla nich sroga karę. Rzeczywiście złe jest to, co zwykli byli czynić. 17. Oni uczynili swoje przysięgi zasłoną dla swego fałszu i w ten sposób próbują zwieść ludzi z drogi Allacha. Dlatego otrzymają oni poniżającą karę. 18. Ich bogactwo i ich dzieci w najmniejszym stopniu nie przydadzą im się przeciwko Allahowi. Oni są mieszkańcami Ognia, w którym zamieszkają. 19. W dniu, kiedy Allah wszystkich ich na nowo podniesie do życia, będą Mu przysięgać tak samo, jak teraz przysięgają wam, i będą sądzić, że mają jakiś punkt oparcia. Zaiste, oni są tymi, którzy są kłamcami. 20. Szatan zdobył nad nimi władzę i uczynił, iż zapomnieli o Allachu. Oni są towarzystwem Szatana. Zaiste, to towarzystwo Szatana stanowi grupę tych, co przegrają. 21. Niechybnie ci, którzy przeciwstawiają się Allahowi i Jego Posłańcowi, są wśród najnikczemniejszych. 22. Allah postanowił: „Najpewniej Ja zwyciężę, Ja i Moi Posłańcy”. Zaprawdę, Allah jest Potężny, Silny. 23. Nie znajdziesz nikogo, kto wierzy w Allacha i Dzień Ostatni i mimo to miłuje tych, którzy sprzeciwiają się Allahowi i Jego Posłańcowi, nawet gdyby to byli ich ojcowie, lub ich synowie, lub ich bracia, lub ich rodzina. To są ci, w sercach których Allah wyrzył prawdziwą wiarę i których On wzmocnił inspiracją od samego Siebie. On dopuści ich do Ogrodów, przez które płyną strumienie. Tam oni zamieszkają. Allah znalazł w nich upodobanie, a oni znaleźli upodobanie w Nim. Oni są towarzystwem Allacha. Słuchajcie! To właśnie towarzystwo

Allacha jest tą grupą, która odniesie zwycięstwo.

59. **AL-HASHR** (*objawiony po Hijrah*)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Wszystko, co jest w niebiosach, i wszystko, co jest na ziemi, głosi chwałę Allacha, a jest On Potężny, Mądry. 3.On jest Tym, który uczynił, że niewierni z Ludu Księgi odeszli ze swych domów w czasie pierwszego wygnania. Wy nie myśleliście, że oni odejdą, a oni myśleli, że ich warownie obronią ich przed Allahem. Lecz Allah spadł na nich, skąd się nie spodziewali, i tchnął strach w ich serca, tak że zdemolowali swoje domy własnymi rękami i rękami ludzi wierzących. Zatem wyciągnijcie z tego lekcje, o wy, którzy macie oczy. 4.I gdyby nie to, że Allah wyznaczył dla nich wygnanie, niechybnie ukarałby ich On na tym świecie inaczej. W Życiu Przyszłym zaś otrzymają oni z pewnością karę Ognia. 5.Jest tak, ponieważ sprzeciwiali się oni Allahowi i Jego Posłańcowi, a jeśli kto sprzeciwia się Allahowi, wówczas Allah jest niechybnie Surowy w karaniu. 6.Jakie palmy ścięliście czy pozostawiliście na miejscu, odbyło się to za przyzwoleniem Allacha dla upokorzenia grzeszników. 7.I to, co Allah dał swemu Posłańcowi jako zdobycz wojenną, płynie z Jego łaski. Nie ponaglaliście ani konia, ani wielbłąda ku temu. To Allah daje Swoim Posłańcom autorytet, nad czym tylko zapragnie, a posiada On władzę nad wszystkimi rzeczami. 8.Wszystko, co Allah dał swemu Posłańcowi jako zdobycz wojenną od ludów miast, przeznaczone jest dla Allacha i dla Posłańca, i dla bliskich krewnych, i sierot, i potrzebujących, i podróżujących, aby to wszystko nie krążyło tylko wśród tych z was, którzy są bogaci. Jeżeli Posłaniec wam coś daje, weźcie to, jeżeli zaś czegoś wam zakazuje, powstrzymujcie się od tego. I bójcie się Allacha. Zaiste, Allah jest Srogi w karaniu. 9.I jest to również dla biednych Uciekinierów, którzy wypędzeni zostali ze swych domów i swych posiadłości. Oni szukają łaski Allacha i Jego upodobania, jak i pomagają Allahowi i Jego Posłańcowi. Oto ci, którzy są prawdziwi w swej wierze. 10.I jest to dla tych, którzy założyli swe domy w tym Mieście i przyjęli wiarę przed nimi. Oni miłują tych, którzy szukają u nich schronienia, a nie znajdują w ich piersiach żadnego pożądanego dla tego, co jest im dawane (Uciekinierom), lecz przedkładają Uciekinierów nad samych siebie, nawet gdyby bieda była ich codziennością. Jeśli kto nie ma chciwości w swej duszy – oto ci, którzy odniosą sukces. 11.I dla tych również, którzy przybyli po nich. Powiadają: „Panie nasz, przebacz nam i naszym braciom, którzy w Wierze byli przed nami, jak i nie pozostawiaj w naszych sercach żadnej urazy dla tych, którzy wierzą. Panie nasz! Tyś zaiste jest Współczujący, Litościwy”. 12.Czyż nie widzisz Hipokrytów? Oni powiadają do swych braci, którzy wśród Ludu Księgi nie wierzą: „Jeżeli zostaniecie wyrzuceni z Medyny, my z pewnością odejdziemy wraz z wami i nigdy nie okażemy posłuszeństwa nikomu przeciwko wam. A jeśli będą z wami walczyć, my z pewnością pomożemy wam”. Lecz Allah daje świadectwo temu, że oni niechybnie są kłamcami. 13.Jeżeli oni zostaną wyrzuceni, ci nigdy z nimi nie pójdą. A jeśli będą z nimi walczyć, ci nigdy im nie pomogą. A nawet jeżeli im pomogą, niechybnie odwrócą się plecami, a później im samym nie zostanie udzielona pomoc. 14.Oni z pewnością mają w sercach więcej strachu przed wami niż przed Allahem. Jest tak dlatego, że są oni ludem, który nie rozumie. 15.Oni nie będą walczyć z wami grupowo, chyba że w mocno obwarowanych miastach lub zza murów. Ich walka między nimi samymi jest sroga. Tobie wydaje się, że oni są zjednoczeni, lecz ich serca są podzielone. Jest tak dlatego, że są oni ludem, który nie ma rozsądku. 16.Ich przypadek podobny jest do przypadku tych ludów, które przeminęły niedługo przed nimi. One skosztowały złych konsekwencji własnego postępowania. Na nich czeka bolesna kara. 17.Lub jest z nimi podobnie jak z Szatanem, kiedy rzecze on do człowieka: „Nie wierz”, a kiedy człowiek nie uwierzy, on powiada: „Nie mam z tobą nic do czynienia, boje się Allacha, Pana światów”. 18.Koniec ich obu jest taki, że obaj są w Ogniu, mieszkając w nim. Taka jest nagroda dla grzeszników. 19.O

wy, którzy wierzycie! Baczcie na swój obowiązek wobec Allacha i niechaj każda dusza zważa na to, co wysła przed sobą na następny dzień. I bójcie się Allacha, albowiem, zaprawdę, Allah jest w pełni Świadom tego, co czynicie. 20. I nie bądźcie jak ci, którzy zapomnieli o Allachu, przez co On uczynił, iż zapomnieli o swoich własnych duszach. Oto ci, którzy są grzesznikami. 21. Mieszkańcy Ognia i mieszkańcy Ogrodu nie są sobie równi. To mieszkańcy Ogrodu są zwycięzcami. 22. Gdybysmy My zesłali ten Koran na górę, ujrzałbyś z pewnością, jak zostałby on upokorzony i rozerwany ze strachu przed Allachem. Oto przypowieści, które przedstawiamy ludzkości, aby się zastanowiła. 23. On jest Allachem i nie ma żadnego innego boga poza Nim, Znaczą niewidzialnego i widzialnego. On jest Miłosierny, Litościwy! 24. On jest Allachem i nie ma żadnego innego boga poza Nim, Niezależnym, Świętym, Źródłem pokoju, Dawcą bezpieczeństwa, obrońcą, Potężnym, Podporządkującym, Wyniesionym. Allah jest Święty, wyniesiony wysoko ponad to, co oni z Nim łączą. 25. On jest Allachem, Stwórcą, Budowniczym, Kształtującym. Do Niego należą najpiękniejsze imiona. Wszystko, co jest w niebiosach i na ziemi, głosi Jego chwałę, a jest On Potężny, Mądry.

60. AL-MUMTAHANAH (objawiony po Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie Mojego wroga i waszego wroga za przyjaciół. Czy zaofiarowalibyście im miłość, podczas gdy oni nie uwierzyli w Prawdę, jak do was przybyła, i wygnali Posłańca i was samych z waszych domów tylko dlatego, że wy wierzycie w Allacha, Pana waszego? Kiedy wyruszacie, by starać się dla Mojej sprawy i by szukać Mojego upodobania, niektórzy z was posyłają im potajemne wieści o umiłowaniu, Ja tymczasem najlepiej wiem, co ukrywacie i co ujawniacie. I jeśli ktoś z was tak czyni, rzeczywiście zбочzył z właściwej drogi. 3. Jeżeli oni zdobędą nad wami przewagę, staną się waszymi aktywnymi wrogami oraz wyciągną swoje ręce i swoje języki w waszą stronę, by uczynić wam krzywdę. Wszak oni żarliwie pragną, abyście stali się niewiernymi. 4. Ani wasze więzy rodzinne, ani wasze dzieci na nic się wam nie przydadzą w Dniu Zmartwychwstania. Allah zadecyduje pomiędzy wami. A Allah widzi wszystko, co czynicie. 5. Zaiste, dobry dla was przykład znajdujecie w Abrahamie i tych wraz z nim, kiedy powiedzieli do swego ludu: „Nie mamy nic do czynienia z wami ani z tym, co czcicie oprócz Allacha. My nie wierzymy we wszystko to, w co wy wierzycie. Zapanowała jawna wrogość pomiędzy nami w wami na wieki, do czasu, aż uwierzycie w Allacha. Tylko Abraham rzekł do swego ojca: „Niechybnie będę prosił o przebaczenie dla ciebie, choć nie mam żadnej władzy, by cokolwiek dla ciebie uczynić wbrew Allahowi”. Ich modlitwa była taka: „Panie nasz, w Tobie pokładamy zaufanie i ku Tobie zwracamy się pełni skruchy, i do Ciebie nastąpi ostateczny powrót. 6. „Panie nasz, nie czyn nas próbą dla tych, co nie wierzą, i przebacz nam, Panie nasz, albowiem tylko Tyś jest Potężny, Mądry”. 7. Zaiste, w nich znajdujecie dobry dla was przykład – dla wszystkich, którzy mają nadzieję ujrzyć Allacha i Dzień Ostatni. A jeśli kto odwróci się, wówczas naprawdę Allah jest Samowystarczalny, Godny Chwały. 8. Być może zdarzy się tak, że Allah zaszczepi miłość między wami i tymi, z którymi dzieli was teraz wrogość, a jest Allah Wszechmocny i jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 9. Allah nie zabrania wam poszanowania dla tych, którzy nie walczą z wami z powodu waszej religii i którzy nie wypędzają was z waszych domów, jak i abyście byli dla nich mili i postępowali z nimi sprawiedliwie. Zaiste, Allah miłuje tych, którzy są sprawiedliwi. 10. Allah wyłącznie zabrania wam poszanowania dla tych, którzy walczyci z wami z powodu waszej religii i wypędzili was z waszych domów, jak i pomagali innym wypędzać was, i zabrania wam zaprzyjaźnienia się z nimi. A jeśli ktoś zaprzyjaźni się z nimi – oto ci, którzy są grzesznikami. 11. O wy, którzy wierzycie! Kiedy będą do was przybywać niewiasty jako Uciekinierki, przebadajcie je. Allah najlepiej zna ich wiarę. Wtedy, jeśli

stwierdźcie, że są prawdziwymi wiernymi, nie odsyłajcie ich z powrotem do niewiernych. Takie niewiasty nie są dla nich prawowite, ani oni nie są prawowici dla tych niewiast. Lecz oddajcie ich niewierzącym mężom to, co na nie wydali. Potem nie będzie z waszej strony grzechem poślubienie ich, jeśli przekażecie im ich posagi. I nie zachowujcie związków małżeńskich z niewierzącymi niewiastami – one powinny dołączyć do niewiernych – a wówczas zażądacie zwrotu tego, co wydaliście. I niechaj niewierzący mężowie wierzących niewiast zażądają zwrotu, co oni wydali. Taki jest wyrok Allacha. On rozsądza pomiędzy wami. A jest Allah Wszechwiedzący, Mądry. 12. I jeśli któraś z waszych żon odejdzie do niewiernych, a potem wy oddacie wet za wet i zdobędziecie na niewiernych jakieś zdobycze wojenne, wtedy dajcie tym wiernym, których żony odeszły, tyle, ile oni na nie wydatkowali. I bójcie się Allacha, w którego wierzycie. 13. O Proroku! Kiedy przychodzą do ciebie wierzące niewiasty, składając na twoje ręce przysięgę, że niczego nie będą przypisywać Allahowi, i że nie będą kraść, ani cudzołożyć, ani zabijać swych dzieci, ani wypowiadać oszczerczych oskarżeń, które same świadomie wymyśliły, ani że nie będą nieposłuszne wobec ciebie w kwestii tego, co słuszne, wówczas przyjmij ich poddaństwo i proś Allacha, żeby im przebaczył. Zaprawdę, Allah jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 14. O wy, którzy wierzycie! Nie bierzcie sobie za przyjaciół ludzi, na których Allah jest zagniewany. Oni rzeczywiście porzucili nadzieję na Życie Przyszłe, tak samo jak niewierni stracili nadzieję na tych, którzy są w grobie.

61. AL-SAFF (*objawiony po Hijrah*)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Wszystko, co jest w niebiosach, i wszystko, co jest na ziemi, wychwala Allacha, a jest On Potężny, Mądry. 3. O wy, którzy wierzycie! Dlaczego mówicie to, czego nie czynicie? 4. Najohydniejszym w oczach Allacha jest to, że mówicie to, czego nie czynicie. 5. Zaprawdę, Allah miłuje tych, którzy walczą za Jego sprawę ustawieni w mocnych sztykach, jakby byli silną budowlą spojony roztopionym ołowiem. 6. I przypomnij sobie, kiedy Mojżesz rzekł do swego ludu: „O ludu mój, dlaczego mnie oczerniacie, wiedząc, że jestem Posłańcem Allacha do was?” Kiedy więc zboczyli z właściwej drogi, Allah uczynił, że i ich serca zboczyły, albowiem Allah nie prowadzi ludzi zbuntowanych. 7. I przypomnij sobie, kiedy Jezus, syn Marii, powiedział: „O Dzieci Izraela, ja niechybnie jestem Posłańcem Allacha do was, wypełniającym to, co przede mną spośród przypowieści Torah, i niosącym dobrą nowinę o Posłańcu, który nadejdzie po mnie, a jego imię będzie Ahmad”. A kiedy przybył on do nich ze zrozumiałymi dowodami, oni rzekli: „To najwyraźniej czary”. 8. Kto bowiem czyni większe zło niż ten, który wymyśla kłamstwo przeciwko Allahowi, podczas gdy zachęcany jest do przyjęcia Islamu? Allah nie prowadzi ludzi czyniących zło. 9. Oni chcą zgasić Światło Allacha podmuchem z ich ust, lecz Allah uczyni swe światło doskonałym, bez względu na to, jak bardzo mogłoby się ono nie podobać niewiernym. 10. On jest Tym, który wysłał swojego Posłańca z przewodnictwem i Religią prawdy, aby uczynić, iż zwycięży ona nad wszystkimi religiami, bez względu na to, jak bardzo mogłaby się ona nie podobać tym, którzy przypisują Allahowi partnerów. 11. O wy, którzy wierzycie! Czy mam wskazać wam taki rodzaj handlu, który wybawi was od bolesnej kary? 12. abyście wierzyli w Allacha i Jego Posłańca i starali się dla sprawy Allacha waszym bogactwem i waszymi osobami. Tak jest dla was lepiej, gdybyście tylko wiedzieli. 13. On odpuści wam wasze grzechy i dopuści was do Ogrodów, przez które przepływają strumienie, jak i do czystych i przyjemnych mieszkań w Ogrodach Wieczności. Oto najwyższe zwycięstwo. 14. A On obdaruje was jeszcze inną łaską, która jest wam miła: pomoc od Allacha i bliskie zwycięstwo. Zatem przekazuj wiernym dobrą nowinę. 15. O wy, którzy wierzycie! Bądźcie pomocnikami Allacha, jak powiedział Jezus, syn Marii, do swoich uczniów: „Którzy są moimi pomocnikami w sprawie Allacha?” Uczniowie rzekli: „My jesteśmy pomocnikami Allacha”.

Tak więc część Dzieci Izraela uwierzyła, część zaś nie uwierzyła. Wówczas pomogliśmy tym, którzy uwierzyli, przeciwko ich wrogowi, a byli górą.

62. AL-JUMU'AH (objawiony po Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Wszystko, co jest w niebiosach, i wszystko, co jest na ziemi, głosi chwałę Allacha, Niezależnego, Świętego, Potężnego, Mądrego. 3.On jest Tym, który wśród ciemnego ludu Posłańca powołał spośród nich samych, który przedstawia im Jego Znaki i oczyszcza ich, i naucza ich Księgi i Mądrości, choć przedtem oni zdecydowanie błędzili. 4.On też powoła spośród nich tego, który jeszcze do nich nie dołączył. On jest Potężny, Mądry. 5.Oto łaska Allacha – On obdarowuje nią, kogo zechce, a jest Allah Panem niezmiernie łaski. 6.Przypowieść o tych, którzy obarczeni zostali Prawem Torah, lecz nie wykonywali jego nakazów, jest jak przypowieść o osle dźwigającym ciężar składający się z księzek. Zła jest przypowieść o ludzie, który odrzuca Znaki Allacha. Allah wszak nie prowadzi ludzi grzesznych. 7.Powiedz: „O wy, którzyście Żydami, jeśli twierdzicie, że jesteście przyjaciółmi Allacha wyłączając wszystkie inne narody, to życcie sobie śmierci, jeśli rzeczywiście jesteście prawdomówni”. 8.Oni jednak nigdy nie będą jej sobie życzyć z powodu tego, co ich ręce wysłały przed nimi. A Allah dobrze zna tych, którzy czynią zło. 9.Powiedz: „Śmierć, od której uciekacie, z pewnością na was spadnie. Wtedy zostaniecie zawróceni do Tego, który zna niewidzialne i widzialne, a On powiadomi was o tym, co czyniliście”. 10.O wy, którzy wierzycie! Kiedy zabrzmie wołanie do Modlitwy w Piątek, śpieszcie do pamiętania o Allachu i porzućcie wszelkie interesy. Tak jest dla was najlepiej, gdybyście tylko wiedzieli. 11.A kiedy Modlitwa się zakończy, rozejdźcie się po kraju i szukajcie łaski Allacha, aby dobrze się wam wiodło. 12.Lecz kiedy oni widzą jakieś towary lub rozrywkę, przerywają modlitwę i pozostawiają cię stojącego. Powiedz: „To, co jest u Allacha, jest lepsze niż rozrywka i towary, albowiem Allah jest Najlepszym dostawcą”.

63. AL-MUNĀFIQŪN (objawiony po Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Kiedy przychodzą do ciebie Hipokryci, powiadają: „Dajemy świadectwo, że jesteś Posłańcem Allacha”. Allah zaś wie, że ty istotnie jesteś Jego Posłańcem, lecz jednocześnie Allah daje świadectwo temu, że hipokryci są niechybnie kłamcami. 3.Swoje przysięgi uczynili oni płaszczykiem. W ten sposób powstrzymują oni ludzi przed drogą Allacha. Zaiste, złe jest to, co czynią. 4.Jest tak, ponieważ oni najpierw uwierzyli, a potem przestali wierzyć. Wobec tego na ich serca nałożona została pieczęć i w konsekwencji nie rozumieją. 5.I kiedy patrzysz na nich, ich postacie są ci miłe, kiedy zaś oni mówią, słuchasz ich mowy. Oni są tacy, jakby byli pniami drzewa, które są podparte. Uważają, że każde wołanie jest im przeciwne. Oni są wrogiem, więc strzeż się ich. Niechaj spadnie na nich przekleństwo Allacha – o, jakże daleko odeszli od prawdy! 6.I kiedy powiada się im: „Przybądźcie, aby Posłańiec Allacha mógł poprosić o przebaczenie dla was”, oni odwracają głowy, a ty widzisz, jak stoją na boku pełni pogardy i pełni dumy. 7.Im nie sprawia różnicy, czy prosisz o przebaczenie dla nich, czy też nie prosisz. Allah nigdy im nie przebaczy. Zaiste, Allah nie prowadzi ludu zbuntowanego. 8.Oni są tymi, którzy mówią: „Nie wydawajcie na tych, którzy są z Posłańcem Allacha, aby się rozeszli i zostawili go”. Tymczasem do Allacha należą bogactwa niebios i ziemi, lecz Hipokryci tego nie rozumieją. 9.Powiadają: „jeśli powrócimy do Medyny, ci najwięksi z pewnością wypędzą z miasta tych najmniejszych”, podczas gdy prawdziwy zaszczyt należy się Allahowi Jego Posłańcowi, jak i wiernym, lecz Hipokryci tego nie wiedzą. 10.O wy, którzy wierzycie! Niechaj wasze bogactwo i wasze dzieci nie odwiodą was od pamiętania o Allachu. I jeśli kto tak uczyni – oto ci, którzy są przegrani. 11.I wydawajcie z tego, co My daliśmy wam, zanim do jednego z was przyjdzie śmierć, a on powie: „Panie mój! Gdybyś tylko zechciał dać mi jeszcze chwilę, dawałbym jałmużnę i byłbym

jednym ze sprawiedliwych”. 12.Allach nie udzieli zwłoki żadnej duszy, kiedy nadejdzie jej wyznaczony czas, a jest Allach w pełni Świadom tego, co czynicie.

64. AL-TAGHĀBUN (objawiony po Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Wszystko, co jest w niebiosach, i wszystko, co jest na ziemi, głosi chwałę Allacha. Do Niego należy Królestwo i chwała, a ma On władzę nad wszystkimi rzeczami. 3.On jest Tym, który was stworzył, jednak niektórzy z was są wierzącymi, inni zaś niewierzącymi. A Allach widzi, co czynicie. 4.On stworzył niebiosa i ziemię mając na względzie wieczny cel, i On to dał wam kształty i uczynił je pięknymi, i do Niego nastąpi ostateczny powrót. 5.On wie, co jest w niebiosach i co jest na ziemi, jak i wie On, co ukrywacie, a co ujawniacie. Allach dobrze zna wszystko to, co ukryte jest w sercach. 6.Czy nie dotarła do was opowieść o tych, którzy nie uwierzyli przedtem? Oni skosztowali złych konsekwencji ich postępowania i dla nich to wyznaczona jest bolesna kara. 7.Było tak, albowiem przybywali do nich Posłańcy ze zrozumiałymi Znakami, lecz oni powiadali: „Czy ma nas prowadzić jeszcze więcej śmiertelników?” Nie uwierzyli więc i odwrócili się, Allach jednak nie potrzebował ich. Allach jest Samowystarczalny, Godny wszelkiej chwały. 8.Ci, którzy nie wierzą, uważają, że nie będą na nowo podniesieni do życia. Powiedz: „Tak, na Pana mojego, będziecie niechybnie podniesieni z martwych, a potem niechybnie zostanieie powiadomieni o tym, co czyniliście. A jest to łatwe dla Allacha”. 9.Dlatego wierzcie w Allacha i Jego Posłańca, jak i Światło, które zesłaliśmy. A jest Allach w pełni Świadom wszystkiego, co czynicie. 10.Dzień, w którym On zbierze was na dzień Zgromadzenia – będzie to dzień określenia strat i zysków. Jeśli kto wierzy w Allacha i postępuje sprawiedliwie, On odsunie od niego złe konsekwencje jego postępków i dopuści go do Ogrodów, przez które płyną strumienie, by tam zamieszkał na wieki. Oto największe osiągnięcie. 11.Ci jednak, którzy nie wierzą i odrzucają Nasze Znaki, oni będą mieszkańcami Ognia, w którym zamieszkają, a jest to zły los! 12.Na nikogo nie spada żadne nieszczęście bez pozwolenia Allacha. A jeśli kto wierzy w Allacha, On prowadzi jego serce właściwą drogą. Allach wszak dobrze zna wszystkie rzeczy. 13.I bądźcie posłuszni Allahowi, jak i bądźcie posłuszni Jego Posłańcowi. Jeśli jednak odwrócicie się, wówczas Nasz Posłaniec jest odpowiedzialny wyłącznie za przekazanie zrozumiałe Posłannictwa. 14.Allach! Nie ma boga oprócz Niego, więc niechaj w Allachu pokładają wierni swoje zaufanie. 15.O wy, którzy wierzycie! Zaiste, wśród waszych żon i waszych dzieci są niechybnie tacy, którzy są waszymi wrogami, więc strzeżcie się ich. A jeśli wy darujecie, przebaczycie i odpuścicie, wówczas niechybnie Allach jest Najbardziej Przebaczący, wiecznie Litościwy. 16.Zaprawdę, wasze bogactwo i wasze dzieci są tylko próbą, natomiast u Allacha czeka niezmierna nagroda. 17.Zatem zważajcie na swój obowiązek wobec Allacha, jak tylko możecie najlepiej, i słuchajcie, i bądźcie posłuszni, i wydawajcie dla Jego sprawy, albowiem tak będzie dobrze dla was samych. I jeśli kto będzie wolny od chciwości swojej własnej duszy – oto ci, którzy będą zwycięzcami. 18.Jeśli użyczycie Allahowi szczodrej pożyczki, On ją dla was pomnoży i przebaczy wam. A jest Allach Najlepiej Oceniającym, Cierpliwym. 19.Znawcą niewidzialnego i widzialnego, Potężnym, Mądrym.

65. AL-TALĀQ (objawiony po Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.O Proroku! Kiedy rozwodzicie się z niewiastami, dotrzymujcie zalecanego okresu i obliczajcie go. I bójcie się Allacha, waszego Pana. Nie wyrzucajcie ich z domów, ani też one same nie powinny odchodzić, chyba że dopuszczą się jawnej niegodziwości. Oto granice ustalone przez Allacha. I jeśli kto przekroczy granice wyznaczone przez Allacha, ten rzeczywiście zgrzeszy przeciwko swojej własnej duszy. Ty nie wiesz. Może tak być, że potem Allach uczyni, iż pojawi się coś nowego. 3.Zatem, kiedy zalecany okres będzie się kończył,

pozostawcie je przy sobie uprzejmie lub w stosowny sposób rozstańcie się z nimi, a wezwijcie na świadków dwie godne osoby spośród was, jak i nieście prawdziwe świadectwo Allahowi. W ten sposób napominany jest ten, który wierzy w Allacha i Dzień Ostatni. A jeśli kto boi się Allacha, wówczas On odnajdzie dla niego drogę wyjścia. 4. I zaopatry go sąd, skąd ten się nie spodziewa. A jeśli kto pokłada zaufanie w Allachu, wówczas On jemu wystarczy. Zaprawdę, Allah osiągnie swój cel. Wszystkiemu wyznaczył Allah swoją miarę. 5. A jeśli macie wątpliwości, jeśli chodzi o zalecany okres dla tych z waszych niewiast, które straciły swoje comiesięczne oczyszczenie, wówczas wiedźcie, że dla nich wyznaczony jest okres trzech miesięcy; podobnie dla tych, które nie weszły jeszcze w wiek comiesięcznego oczyszczenia. A jeśli chodzi o niewiasty ciężarne, ich okres trwać będzie aż do narodzin dziecka. I jeśli kto boi się Allacha, to On da mu możliwości w jego sprawie. 6. Oto przykazanie Allacha, które On wam zesłał. I jeśli kto boi się Allacha, On odsunie złe efekty jego uczynków i powiększy jego nagrodę. 7. Dawajcie schronienie rozwiedzionym niewiastom podczas wyznaczonego okresu w domach, w których mieszkacie, zgodnie z waszymi zasobami, i nie dokuczajcie im, żeby nie tworzyć im niegodziwości i w ten sposób nie zmuszać ich do odejścia. A jeśli noszą w sobie dziecko, łożcie na nie do czasu, aż uwolnią się od tego brzemienia. A jeśli karmią piersią dziecko dla was, oddajcie im, co należy, zgodnie ze zwyczajem, wspólnie się wcześniej naradziwszy. Jeśli nie moglibyście dojść oboje do porozumienia, to niechaj inna niewiasta wykarmi ojcu dziecko. 8. Niechaj ten, kto ma obfitość środków, wydaje z tej obfitości. I niechaj ten, którego środki utrzymania są skromne, wydaje z tego, co dał mu Allah. Allah nie obarcza żadnej duszy ponad to, czym ją obdarował. Allah wkrótce po trudnościach ześle ulgę. 9. Ileż miast zbuntowało się przeciwko przykazaniu ich Pana i Jego Posłańca, My zaś rozkazaliśmy im zdać sprawę i ukaraliśmy je okrutną karą! 10. Więc skosztowało ono złych konsekwencji swojego postępowania, a końcem jego sprawy był upadek. 11. Allah przygotował dla nich sroga karę, więc bójcie się Allacha, o wy, ludzie rozumni, którzy uwierzyliście. Allah rzeczywiście zesłał wam Napomnienie – 12. Posłańca, który przedstawia wam zrozumiałe Znaki od Allacha, aby wyprowadzić tych, którzy wierzą i spełniają dobre uczynki, z wszelkiej ciemności do światła. I jeśli kto wierzy w Allacha i czyni dobre dzieła, Allah uczyni, że wejdzie on do Ogrodów, przez które przepływają strumienie, by zamieszkać tam na wieki. Rzeczywiście Allah uczynił dla niego wspaniałe zaopatrzenie. 13. Allah jest Tym, który stworzył siedem niebios, a i z ziemi stworzył podobne. Przykazanie Boskie zstępuje pomiędzy nimi, abyście wiedzieli, że Allah ma władzę nad wszystkimi rzeczami i że Allah w swojej wiedzy ogarnia wszystkie rzeczy.

66. AL-TAHRĪM (objawiony po Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. O Proroku! Dlaczego wzbranasz sobie tego, co Allah uczynił dla ciebie prawowitym. Szukasz upodobania u swoich żon? Allah jest Najbardziej Przebaczący, Litościwy. 3. Allah rzeczywiście nakazał ci odpokutować te z twoich przysięg, które mogłyby sprawić kłopoty. Allah jest twoim Przyjacielem, a jest On Wszechwiedzący, Mądry. 4. A kiedy Prorok ograniczył te sprawę do jednej ze swych żon, a ona ją wyjawiała – a powiadomił go o tym Allah – on pozwolił poznać jej część, nie wspominał natomiast o pozostałej części. A kiedy ją o niej powiadomił, ona rzekła: „Kto ci o tym powiedział?”. On powiedział: „Wszechwiedzący, Wszechświadomy Bóg powiadomił mnie”. 5. Jeżeli teraz obie zwrócić się do Allacha w skrusze – a serca wasze już się ku temu skłaniają – tak będzie dla was lepiej. Jeżeli jednak popierać się będziecie wzajemnie przeciwko niemu, zaiste, Bóg jest jego pomocnikiem i Gabriel, i sprawiedliwi spośród wiernych, jak i wszyscy aniołowie są jego pomocnikami. 6. Być może jego Pan, jeśli weźmiecie z nim rozwód, da mu żony lepsze od was – poddane, wierzące, posłuszne, zawsze zwracające się do Boga, szczere w modlitwie, oddające się poszczeniu, zarówno wdowy, jak i dziewice. 7. O wy, którzy wierzycie! Ratujcie siebie i swoje rodziny przed Ogniem, którego paliwem

są ludzie i kamienie, nad którymi wyznaczeni są aniołowie, surowi i srodzy, którzy nie są nieposłuszni w tym, co rozkazuje im Allah, i czynią, co im się nakazuje. 8.O wy, którzy wierzycie! Tego dnia nie tłumaczcie się. Jesteście rozliczani z tego, co czyniliście. 9.O wy, którzy wierzycie! Zwracajcie się do Allacha w szczerzej skrusze. Być może wasz Pan odsunie od was złe wyniki waszych uczynków i dopuści was do Ogrodów, przez które przepływają strumienie, a dniu, w którym Allah nie upokorzy Proroka ani tych, którzy wraz z nim wierzyli. Ich światło kroczyć będzie przed nimi i na ich prawych dłoniach. Powiedzą: „Panie nasz, uczyn nam doskonałym to światło i przebacz nam. Zaiste, Ty masz władzę nad wszystkimi rzeczami”. 10.O Proroku! Dokładaj wszelkich starań przeciwko niewierzącym i Hipokrytom. I bądź dla nich srogimi. Ich mieszkaniem jest Piekło, a jest to złu los! 11.Allach przedstawia jako przykład dla tych, którzy nie wierzą, żonę Noego i żonę Lota. One były z dwoma Naszymi sprawiedliwymi sługami, lecz zdradliwie wobec nich postępowały. Zatem niczego nie osiągnęły przeciwko Allahowi i zostało im powiedziane: „Wejdźcie w Ogień, wy obie, razem z tymi, którzy tam wchodzą”. 12.I Allah przedstawia jako przykład dla tych, którzy wierzą, żonę Faraona, kiedy ta powiedziała: „Panie mój! Zbuduj mi u siebie dom w Ogródzie i uwolnij mnie od Faraona i jego dzieł, i wybaw mnie przed grzesznym ludem”. 13.I jako przykład przedstawia Marię, córkę 'Imrān, który pilnował jej czystości – więc tchnęliśmy weń z Naszego Ducha – i ona spełniła proroctwo przekazane jej w słowach jej Pana zawartych w Jego Księdze i była jedną z posłusznych.

67. AL-MULK (objawiony przed Hijrah)

CZĘŚĆ XXIX

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Błogosławiony Ten, w którego ręce jest Królestwo, a ma On władzę nad wszystkimi rzeczami. 3.Który stworzył śmierć i życie, by was wypróbować – który z was najlepszy w uczynkach. A jest On Potężny, Najbardziej Przebaczący. 4.Który stworzył siedem niebios w pełnej harmonii. Nie znajdziesz żadnej niegodziwości w stworzeniu Litościwego Boga. Lecz spójrz raz jeszcze. Czy widzisz jakiś błąd? 5.Nie, spójrz jeszcze raz i jeszcze raz, a twój wzrok powróci tylko do ciebie pomieszany i zmęczony, nie znalazłszy żadnej niegodziwości. 6.I zaprawdę, My przystroiliśmy dolne niebo lampami i uczyniliśmy je środkiem umożliwiającym odpędzanie szatanów, albowiem przygotowaliśmy dla nich karę płonącego Ognia. 7.Dla tych zaś, którzy nie wierzą w ich Pana, jest kara Piekła, a jest to złe miejsce. 8.Kiedy zostaną tam wrzuceni, usłyszą, jak ono ryczy wrząc. 9.Ono nieomal wybuchnie z wściekłości. Za każdym razem, gdy wrzucana będzie doń kolejna grupa grzeszników, jego wartownicy będą pytać: „Czy nie przybył do was nikt, kto by was ostrzegł?” 10.Oni będą mówić: „Tak, rzeczywiście, przybył do nas ten, kto ostrzega, lecz my uznaliśmy go za kłamcę i mawialiśmy: <<Allah niczego nie objawił, jesteś najwyraźniej w błędzie>>”. 11.I powiedzą: „Gdybyśmy tak tylko posłuchali lub posiadali rozum, nie znaleźlibyśmy się wśród mieszkańców płonącego Ognia”. 12.W ten sposób będą wyznawać swoje grzechy, lecz jakże daleko od litości Allacha znajdują się mieszkańcy płonącego Ognia. 13.Zaprawdę, ci, którzy boją się ich Pana w sekrecie – na nich czeka przebaczenie i wspaniała nagroda. 14. czy ukrywacie, co mówicie, czy też mówicie to otwarcie, On wie doskonale, co znajduje się w waszych sercach. 15.czy On, który was stworzył, nie wie tego? On jest Znaczący wszelkich subtelności, jest Wszechświadomy. 16.On jest Tym, który uczynił dla was ziemię równą i gładką. Chodźcie zatem po jej szerokich drogach i spożywajcie z Jego zaopatrzenia. Do Niego wszak nastąpi zmartwychwstanie. 17.Czy czujecie się bezpieczni przed Tym, który jest w niebie, iż nie uczyni, że ziemia zapadnie się wraz z wami? Tymczasem, patrzcie!, już zaczyna drżeć. 18.Czy czujecie się bezpieczni przed Tym, który jest w niebie, iż nie wyśle przeciwko wam potężnej burzy piaskowej? Wtedy dowiecie się, jakże straszliwym było Moje ostrzeżenie! 19.I, rzeczywiście, tamci

przed nimi również odrzucili Moich Posłańców, lecz jakże żalosna była potem Moja kara! 20. Czy oni nie widza nad sobą ptaków, rozpościerających swe skrzydła w locie, a potem składających je, by spaść nagle na swą zdobycz? Nie powstrzymuje ich nikt, jak tylko ich Miłosierny Pan. On dobrze widzi wszystkie rzeczy. 21. Czy ci, którzy uznawani są za wasze zastępy, mogą pomóc wam przeciwko Miłosiernemu Bogu? Niewierzący są wyłącznie ofiarami okłamywania samych siebie. 22. Albo kim jest ten, który będzie wam dawał, jeśli On wstrzyma Swoje zaopatrzenie? Nie, oni jednak z uporem trwają w buncie i niechęci. 23. Co? Czyż lepszy jest ten, kto chodzi czołgając się na swej twarzy, czy też ten, który chodzi wyprostowany prostą drogą? 24. Powiedz: „On jest Tym, który uczynił, że jesteście, i dał wam uszy, i oczy, i serca. Wy jednak niewiele dziękujecie”. 25. Powiedz: „on jest Tym, który pomnożył was na ziemi i przed Nim będziecie wszyscy zgromadzeni”. 26. I powiadają: „Kiedy spełni się ta obietnica, jeśli rzeczywiście jesteście prawdomówni?” 27. Powiedz: „wiedza o tym jest u Allacha, ja zaś jestem tylko tym, który ostrzega”. 28. Lecz kiedy ujrzą to już w pobliżu, twarze niewierzących ściągnięte zostaną strachem, i będzie im powiedziane: „oto rzecz, o którą wielokrotnie prosiliście”. 29. Powiedz: „Powiedzcie mi, jeśli by Allach zechciał zniszczyć mnie i tych, którzy są ze mną, któż obroni niewiernych przed bolesną męką?” 30. Powiedz: „On jest Bogiem Dobroczynnym, w Niego uwierzyliśmy i Jemu ufamy. Wy zaś wkrótce dowiecie się, kto się myli”. 31. Powiedz: „Powiedzcie, gdyby cała wasza woda miała zniknąć w głębiach ziemi, któż da wam czystą, bierzącą wodę?”

68. AL-QALAM (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Na kałamarz i pióro, i to, co piszą, 3. Ty nie jesteś, na miłosierdzie twego Pana, szaleńcem. 4. Na ciebie niechybnie czeka niekończąca się nagroda. 5. Zaiste, ty posiadasz najwspanialsze cechy moralne. 6. I ty wkrótce ujrzysz, a i oni także zobaczą, 7. Kto z was ogarnięty jest szaleństwem. 8. Zaiste, twój Pan najlepiej wie, kto zbacza z Jego drogi, i zna tych, którzy idą za przewodnictwem. 9. Zatem nie wypełniaj życzeń tych, którzy odrzucają Prawdę. 10. Oni chcieliby, abyś szedł na kompromis, żeby i oni także mogli iść na kompromis. 11. Nie poddawaj się żadnemu nędznemu, który, który przysięga, 12. Oszczercy, temu, który chodzi, głosząc potwarz, 13. Temu, który zabrania dobra, grzesznikowi, 14. Grubiańskiemu, a na dodatek o wątpliwym pochodzeniu, 15. Tylko dlatego, że posiada bogactwa i dzieci, 16. Kiedy przedstawia się mu Nasze Znaki, on powiada: „Opowieści z dawnych czasów”. 17. My napiętnujemy go na nosie. 18. My niechybnie wypróbujemy ich, tak jak wypróbowaliśmy właścicieli ogrodu, kiedy dawali sobie znaki, by niechybnie rankiem zebrać wszystkie jego owoce. 19. A nie uczynili oni żadnego wyjątku i nie powiedzieli: „Jeśli taka wola Boga”. 20. Wtedy nawiedziła ich inspekcja od ich Pana, podczas gdy spali. 21. Rankiem zaś ogród wyglądał jak ścięty. 22. Wołali więc wzajemnie do siebie o świcie, 23. Mówiąc: „Idźcie wczesnym rankiem na swoje pole, jeśli chcecie zebrać owoce”. 24. wyszli zatem, mówiąc do siebie ściszym głosem: 25. „Niechaj nie wchodzi tam żaden biedak, gdy wy tam będziecie”. 26. Poszli zatem wczesnym rankiem, zdecydowani na skąpstwo, 27. Lecz kiedy ujrzeni ogród, powiedzieli: „Zaiste, jesteśmy zgubieni! 28. „Nie, zostaliśmy pozbawieni wszystkich naszych owoców”. 29. Najlepszy wśród nich powiedział: „Czyż nie mówiłem wam: Dlaczego nie głosicie chwały Boga?” 30. Na to oni rzekli: „Chwała naszemu Panu! Zaiste, byliśmy grzesznikami”. 31. Wtedy jedni z nich zwrócili się do innych, wzajemnie czyniąc sobie wymówki. 32. Powiedzieli: „Biada nam! Rzeczywiście byliśmy zbuntowani. 33. „Być może, jeśli okażemy skruchę, nasz Pan da nam w zamian lepszy ogród niż ten. Pokornie błagamy Pana naszego”. 34. Taka jest kara tego świata. I, zaiste, kara Życia Przyszłego jest większa. Gdybyż oni tylko wiedzieli! 35. Dla sprawiedliwych naprawdę są u ich Pana Ogrody Szczęścia. 36. Czyż zatem My mamy tak samo traktować tych, którzy się Na, poddają, jak i tych, którzy są winni? 37. Co się z wami dzieje? Jak

uważacie? 38. Czy macie Księgę, w której czytacie, 39. Że niechybnie otrzymacie w niej wszystko, co sobie wybieriecie? 40. Albo czy zawarliście z Nami przymierze, obowiązujące aż po Dzień Zmartwychwstania, że z pewnością otrzymacie, co zechcecie? 41. Spytaj ich, kto z nich za to poręczy. 42. Albo czy mają jakichś bożków? Niechaj zatem przedstawia swoich bogów, jeśli są prawdomówni. 43. Albowiem w dniu, kiedy prawda zostanie obnażona, a oni wezwani będą, by paść na twarze, nie będą w stanie tego uczynić. 44. Spuszczą wzrok, a upokorzenie zakryje ich całych. Byli wszak wzywani, by paść na twarze, gdy byli bezpieczni i spokojni, lecz nie uczynili tego. 45. Pozwól zatem, że Ja zajmę się tymi, którzy odrzucają Nasze słowo. Przyciągniemy ich ku zniszczeniu krok po kroku, a nie będą wiedzieli skąd. 46. I Ja udzielę im długiej zwłoki, albowiem Mój plan jest pewny. 47. Czy prosisz ich o nagrodę, iż czują się obarczeni jej brzemieniem? 48. Czyż posiadają wiedzę o tym, co niewidzialne, iż to zapisują? 49. Zatem bądź wytrwały w wypełnianiu przykazania od twego Pana i nie bądź podobny do Człowieka z Ryby, kiedy ten wołał do swego Pana i był pełen żalu. 50. I gdyby łaska od jego Pana nie dosięgła go, z pewnością rzucony zostałby na jałowy łód, by zostać obwinionym przez jego lud. 51. Jednak jego Pan wybrał go i umieścił wśród sprawiedliwych. 52. A ci, którzy nie wierzą, chętnie usunęliby ciebie z danego ci przez Boga stanowiska, a uczyniliby to swoim własnym gniewnym spojrzeniem, kiedy słuchają Napomnienia. I powiadają ciągle: „On z pewnością jest szalony”. 53. Nie, ono jest wyłącznie źródłem zaszczytu dla wszystkich światów.

69. AL-HĀQQAH (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Nieukninione! 3. Co jest Nieuniknione? 4. Skąd masz się dowiedzieć, co jest Nieuniknione? 5. Plemiona Thamūd i ‘Ād za kłamstwo uważali nagłe nieszczęście. 6. Jeśli chodzi o Thamūd, zostali zniszczeni podmuchem o największej sile. 7. A jeśli chodzi o ‘Ād, ci zostali zniszczeni gwałtownym, wyjąłym wiatrem, 8. Który, jak uczynił Bóg, wiał przeciwko nim przez siedem nocy i siedem dni bez przerwy, tak że widać w nim było ludzi, jak leżą twarzami do ziemi, jak gdyby byli powalonymi pniami palm. 9. Czy widzisz jakiś ślad po nich? 10. Faraon, jak i ci, co byli przed nim, oraz pokonane miasta stałe dopuszczały się grzechu. 11. Oni nie byli posłuszni Posłańcowi od ich Pana i dlatego On pochwycił ich potężnym uściskiem. 12. Zaprawdę, kiedy wody wysoko się podniosły, My nieśliśmy cię w łódce, 13. Aby stało się to dla ciebie napomnieniem i aby zachowujące ucho zachowało to. 14. Kiedy więc zabrzmiał pojedynczy dźwięk trąby, 15. I uniesione zostaną niebo i ziemia, a potem rozbite jednym uderzeniem, 16. Tego dnia zdarzy się wielkie Wydarzenie. 17. Niebo rozpadnie się i będzie to niezwykle kruchy dzień. 18. Aniołowie staną na jego krańcach i tego dnia na nim osiem aniołów nieść będzie Tron twego Pana. 19. Tego dnia staniecie przed Bogiem i żadna z waszych tajemnic nie pozostanie nieznana. 20. Wtedy ten, który dostanie do prawej ręki swój zapis, powie: „Podejdź i przeczytaj mój zapis”. 21. „Zaiste, wiedziałem, że doczekam rozliczenia”. 22. Zatem ten będzie się cieszył radosnym życiem, 23. W wyniosłym Ogrodzie, 24. W którym kiście owoców będą w zasięgu ręki. 25. Będzie do niego powiedziane: „Jedz i pij w radości z powodu dobrych dzieł, jakich dokonałeś w minionych dniach”. 26. Jeśli jednak chodzi o tego, który swój zapis dostanie do lewej ręki, ten powie: „O, gdybym tak nie otrzymał mego zapisu! 27. Ani nie wiedział, jakie jest moje rozliczenie! 28. O, gdybyż tak śmierć na mnie spadła! 29. Na nic mi się nie zdało moje bogactwo, 30. Jak i moje mnie opuściły”. 31. Będzie rozkazane aniołom: „Chwyćcie go i zakujcie w kajdany 32. A potem wrzucicie go do Pieła. 33. Następnie zwiążcie go łańcuchem, którego długość będzie siedemdziesiąt łokci. 34. Zaprawdę, on nie uwierzył w Allacha, Wielkiego, 35. I nie nakłaniał do karmienia biednych. 36. Dlatego tego dnia nie ma tutaj żadnego przyjaciela, 37. Ani pożywienia oprócz obmycia ran, 38. Które spożywają wyłącznie grzesznicy”. 39. Lecz nie, przysięgam na to, co widzicie, 40. I to,

czego nie widzicie, 41. Że jest to niechybnie słowo przyniesione przez szlachetnego Posłańca, 42. A nie słowo poety. Nicością jest to, w co wierzycie! 43. Ani nie jest to słowo wróżbiarza. Nicością jest to, na co zważacie! 44. To jest objawienie od Pana światów. 45. I gdyby on wymyślił i przypisał Nam jakieś powiedzenie, 46. My z pewnością pochwycilibyśmy go za prawą dłoń, 47. A wtedy niechybnie My przecięlibyśmy jego nić życia, 48. I nikt z was nie byłby w stanie powstrzymać naszej kary przed nim. 49. I, zaprawdę, to jest napomnienie dla sprawiedliwych. 50. I, zaiste, My wiemy, że wśród was są tacy, którzy odrzucają Nasze Znaki. 51. I, zaprawdę, dla niewierzących będzie to źródłem żalu. 52. I, zaiste, to jest absolutna prawda. 53. Zatem głoś chwałę imienia twego Pana, Wielkiego.

70. AL-MA'ĀRIJ (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Pytający pyta w sprawie kary, która niebawem spadnie 3. Na niewiernych i której nikt nie powstrzyma. 4. Ona jest od Allacha, Pana wspaniałych wzniesień. 5. Aniołowie i Duch wstępują do Niego w dniu, którego miara to pięćdziesiąt tysięcy lat. 6. Bądź zatem cierpliwy godną podziwu cierpliwością. 7. Oni widzą ją odległą, 8. Lecz My widzimy, że jest blisko. 9. dzień, w którym niebo stanie się jak roztopiona miedź, 10. A góry staną się jak strzępki wełny, 11. A przyjaciel nie będzie wypytywał o przyjaciela, 12. Chociaż znajdować się będą w zasięgu wzroku. Winny chętnie wykupywać się będzie z kary tego dnia, ofiarując swoje dzieci, 13. I żonę, i brata, 14. I swą rodzinę, która dawała mu schronienie, 15. Jak i oferując wszystkich tych, co są na ziemi, gdyby tylko mógł w ten sposób uratować samego siebie. 16. Lecz nie! Zaiste, to płomień Ognia, 17. Odzierający skórę aż po końce ciała, 18. Zawoła tego, kto odwrócił się i odszedł, 19. I gromadził bogactwa i trzymał je dla siebie. 20. Zaprawdę, człowiek stworzony jest niecierpliwym i skąpym. 21. Kiedy spada nań jakieś zło, lamentuje, 22. Lecz kiedy spotyka go dobry los, staje się skąpy, 23. Z wyjątkiem tych, którzy się modlą, 24. Tych, którzy trwają przy swej Modlitwie, 25. I tych, w których bogactwie zawarte jest znane prawo – 26. Dla tych, którzy proszą o pomoc, i tych, którzy nie proszą, 27. I tych, którzy wierzą w dzień Sądu, iż będzie rzeczywistością, 28. I tych, którzy boją się kary od ich Pana – 29. Zaprawdę, przed karą od ich Pana nikt nie może czuć się bezpieczny – 30. I tych, którzy chowają swoje intymne części ciała – 31. Z wyjątkiem ich żon i tych, których posiada ich prawa ręka. Tych, naprawdę, nie można winić. 32. Lecz ci, którzy próbują przedostać się poza to, są tymi, którzy grzeszą – 33. I tych, którzy zważają na swe słowa i przymierza, 34. I tych, którzy są uczciwi w dawaniu świadectwa. 35. I tych, którzy ściśle przestrzegają swej Modlitwy. 36. Ci znajdują się w Ogrodach, stosownie uszanowani. 37. Lecz co dzieje się z tymi, którzy nie wierzą, iż przybywają w pośpiechu do ciebie 38. Z twojej prawej strony i ze strony lewej w najróżniejszych grupach? 39. Czy każdy z nich ma nadzieję wejść do Ogrodu Szczęścia? 40. Nigdy! My stworzyliśmy ich z tego, co znają. 41. Lecz nie! Przysięgam na Pana Wschodów i Zachodów, że My mamy taką siłę, 42. By w ich miejsce postawić innych, lepszych niż oni, a wszak nie sposób powstrzymać Nas w Naszych płcnach. 43. Zatem pozostaw ich im samym, niechaj oddają się próżnym rozmowom i zabawiają się, aż nadejdzie ten ich dzień, który im obiecano, 44. dzień, w którym pośpiesznie wyjdą ze swych grobów, jakby na wyścigi podążali do jakiegoś celu, 45. A ich oczy będą spuszczone i całych ich pokryje upokorzenie. Taki jest dzień, jaki im obiecano.

71. NŪH (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Wysłaliśmy Noego do jego ludu z takim przykazaniem: „Ostrzeż swój lid zanim spadnie na niego żalosna kara”. 3. On rzekł: „O ludu mój! Zaiste, ja jestem dla was tylko tym, który ostrzega, 4. ”Abyście służyli Allahowi i pamiętali o swoim dla Niego obowiązku i byli mi posłuszni”. 5. ”On przebaczył wam wasze grzechy i udzielił wam zwłoki

aż po wyznaczony czas”. Zaprawdę, czasu wyznaczonego przez Allacha nie będzie można przełożyć, kiedy już nadejdzie, gdybyście tylko wiedzieli. 6. On rzekł: „Panie mój, nawoływałem lud mój dzień i noc, 7.” Lecz to moje ich nawoływanie spowodowało, że jeszcze bardziej ode mnie uciekali. 8.” I za każdym razem, gdy ich wzywałem, abyś Ty mógł im przebaczyć, oni wkładali palce w uszy i ściślej owijali się strojem i trwali w niegodziwości i byli ohydnie dumni. 9.: Później otwarcie wezwałem ich do sprawiedliwości, 10.” A potem głosiłem im publicznie i apelowałem do nich prywatnie”. 11. I powiedziałem: „Szukajcie przebaczenia od waszego Pana, albowiem On jest Wielkim Przebaczącym. 12.” On ześle wam deszcz w wielkiej obfitości 13.” I da wam więcej bogactwa i dzieci, i uczyni, że będą dla was rosły ogrody, i uczyni, że będą dla was płynąć rzeki. 14.” Co się z wami dzieje, że nie macie nadziei na wielkość i mądrość od Allacha? 15.” On stworzył was w różnych formach i różnych warunkach. 16.” Czy nie widzicie, jak Allah stworzył siedem niebios w doskonałej harmonii 17.” I umieścił księżyc, ich światło, a słońce uczynił lampą? 18.” I uczynił Allah, iż wyrastacie z ziemi dobrym wzrostem. 19.” Potem On uczyni, że do niej powrócicie, a On wyprowadzi was z niej w formie nowych narodzin”. 20.” I Allah uczynił dla was ziemie wielką przestrzenią, 21.” Abyście przemierzali jej przestronne drogi”. 22. Wtedy Noe rzekł: „Panie mój, oni nie okazali mi posłuszeństwa i poszli za tym, którego bogactwo i dzieci doprowadziły tylko do upadku. 23.” I uknuli wielki plan”. 24.” I mówią do siebie wzajemnie: <<Nie zapominajcie o swoich bogach, nie zapominajcie ani o Wadd, ani o Suwā’, ani i Yaghūth, ani o Ya’ūq czy Nasr>>. 25.” I wielu sprowadzili z właściwej drogi. Tak zatem Ty nie powiększaj grzesznikom niczego poza błędem”. 26. Z powodu grzechu zostali oni zatopieni i weszli do Ognia. I nie znaleźli sobie żadnych pomocników przeciwko Allahowi. 27. I rzekł Noe: „Panie mój, nie pozostaw na ziemi nawet jednego niewierzącego, 28.” Albowiem jeśli ich pozostawisz, będą tylko sprowadzać Twoje sługi z właściwej drogi i będą rodzić wyłącznie grzeszników i niewiernych. 29.” Panie mój! Przebacz mi i moim rodzicom, i temu, który wchodzi do mego domu jako wierzący, i wierzącym mężczyznom, i wierzącym niewiastom. I nie powiększaj niewiernym niczego prócz upadku”.

72. **AL-JINN** (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Powiedz: „zostało mi objawione, że pewna grupa jinn wysłuchiwała Koranu i rzekła: „Rzeczywiście, wysłuchaliśmy cudownego Koranu. 3.” On prowadzi ku właściwej drodze, więc uwierzyliśmy weń i nikogo nie będziemy łączyć z Allahem. 4.” Prawda jest taka, że – niechaj wyniosły będzie majestat naszego Pana – On nie wziął sobie ani żony, ani syna, 5.” I że głupcy wśród nas wypowiadali szalone kłamstwa dotyczące Allacha, 6.” A my myśleliśmy, iż ludzie i jinn nigdy nie wypowiedzą kłamstwa przeciwko Allahowi. 7.” I rzeczywiście, niektórzy ludzie z ludu zwykli byli szukać obrony u niektórych ludzi spośród jinn i w ten sposób powiększyli tylko arogancję jinn. 8.” I rzeczywiście, uważali, jak i wy uważacie, że Allah nigdy nie powoła żadnego Pośłańca. 9.” A my staraliśmy się sięgnąć do nieba, lecz stwierdziliśmy, że pełne jest ono straży i spadających gwiazd. 10.” I mieliśmy zwyczaj zasiadać w nim, by słuchać. Lecz jeśli kto teraz słucha, znajduje dla siebie zaczajoną spadającą gwiazdę. 11.” I nie wiemy, czy dla tych, co są na ziemi, wyznaczone jest zło, czy też ich Pan zamierza zesłać im przewodnictwo. 12.” Niektórzy z nas są sprawiedliwi, a niektórzy niesprawiedliwi – jesteśmy grupami chodzącymi różnymi drogami. 13.” I wiemy, że nie jesteśmy w stanie zmienić planu Allacha na ziemi, ani że nie możemy uciec przed Nim drogą powietrzną, 14.” więc kiedy usłyszeliśmy nawoływanie ku przewodnictwu, uwierzyliśmy w nie. I ten, kto wierzy w swego Pana, nie boi się straty ani niesprawiedliwości. 15.” Niektórzy z nas podporządkowali się Bogu, a niektórzy zeszedli z właściwej drogi”. Ci, którzy podporządkowują się Bogu, oni szukają drogi właściwej. 16. Ci zaś, którzy schodzą z właściwej drogi, oni będą paliwem dla Piekła. 17. I jeśli niewierzący z Mekki będą szli właściwą drogą, My z

pewnością damy im obfitość wody do picia, 18. Aby ich w ten sposób wypróbować. I jeśli kto odwraca się od pamiętania o swym Panu, On wyznaczy mu niezwykle srogą karę. 19. Wszystkie miejsca czci należą do Allacha, więc nie wzywajcie nikogo poza Allachem. 20. I kiedy Sługa Allacha stoi, modląc się do Niego, oni tłumnie nań nacierają, prawie że dusząc go. 21. Powiedz: „Ja modlę się wyłącznie do mego Pana i nikogo Mu nie przypisuję”. 22. Powiedz: „ja nie mam takiej mocy, by czynić wam dobro lub wam szkodzić”. 23. Powiedz: „zaiste, nikt nie jest w stanie obronić mnie przed karą Allacha, ani też ja sam nie jestem w stanie znaleźć żadnego schronienia poza Nim”. 24. „Moim obowiązkiem jest wyłącznie przekazanie tego, co jest mi objawiane od Allacha i Jego Posłannictwa”. A ci, którzy nie okazują posłuszeństwa Allachowi i Jego Posłańcowi, na nich, zaiste, czeka ogień Piekła, w którym zamieszkają na długi czas. 25. Oni nie będą wierzyć aż do czasu, kiedy ujrzą to, co jest im obiecane, lecz wkrótce dowiedzą się, którzy są słabsi jako pomocnicy i których jest mniej. 26. Powiedz: „Ja nie wiem, czy to, co jest wam obiecane, jest blisko, czy Pan mój ustalił dla tego odległy termin”. 27. To On jest Znaczącą niewidzialną i to On nikomu nie objawia swoich tajemnic. 28. Z wyjątkiem Swego Posłańca, którego sobie wybierze. Wtedy On czyni, iż straż broniących aniołów idzie przed nim i za nim, 29. Aby wiedział, że Jego Posłańcy przekazali Posłannictwa od swego Pana. On ogarnia wszystko, co jest z nimi, jak i zachowuje rachunek wszystkich rzeczy.

73. AL-MUZZAMMIL (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. O ty, owinięty płaszczem, 3. Stój w Modlitwie w nocy z wyjątkiem niewielkiej jej części – 4. Połowy, lub skróć ją nieco, 5. Albo trochę dodaj – i recytuj Koran z zastanowieniem. 6. Zaprawdę, My zamierzamy obarczyć cię ważnym Słowem. 7. Zaprawdę, wstawanie w nocy do Modlitwy jest najlepszym sposobem podporządkowania siebie samego i najlepsze w mowie. 8. w ciągu dnia masz, zaiste, cały łańcuch zajęć. 9. Zatem pamiętaj o imieniu twego Pana i oddawaj się Mu pełnym oddaniem. 10. On jest Panem Wschodu i Zachodu. Nie ma boga poza Nim. A zatem bierzcie Jego za swego Obrońcę. 11. I znoście cierpliwie wszystko, co oni mówią, i odsuwajcie się od nich w sposób obyczajny. 12. I Mi samemu zostawcie tych, którzy odrzucają prawdę, posiadaczy obfitości i spokoju, a dajcie im nieci zwłoki. 13. Zaiste, My mamy ciężkie kajdany i szalejący ogień, 14. I dławiące pożywienie, i bolesną karę, 15. W dniu, w którym zadrży ziemia i góry, a te staną się jak pokruszone piaszczyste wydmy. 16. Zaprawdę, wysłaliśmy do Was Posłańca, który jest nad wami świadkiem, tak jak wysłaliśmy Posłańca do Faraona. 17. Lecz Faraon nie okazał Posłańcowi posłuszeństwa, więc pochwyciliśmy go potężnym uściskiem. 18. Jak zatem wy, jeśli nie wierzycie, obronicie się przed dniem, w którym dzieci osiwieją? 19. Dzień, w którym rozpadnie się niebo. A Jego obietnica musi być wypełniona. 20. To, zaiste, jest napomnienie. Niechaj zatem ten, kto chce, idzie drogą do swego Pana. 21. Zaiste, Pan twój wie, że stoisz modląc się przez prawie dwie trzecie nocy, a czasami przez połowę lub jej trzecią część, jak również część z tych, którzy są z tobą. To Allah wyznacza miarę nocy i dnia. On wie, że nie możecie dokładnie obliczyć czasu, więc zwraca się ku wam z miłosierdziem. Zatem recytujcie tyle Koranu, ile nie sprawi wam trudności. On wie, że będą wśród was chorzy, a inni mogą podróżować po kraju, szukając Jego obfitości, a jeszcze inni mogą walczyć dla sprawy Allacha. Tak zatem recytujcie z niego tyle, ile nie sprawi wam trudności i przestrzegajcie Modlitwy, i płacicie Zakāt, i użyczajcie Allachowi godziwej pożyczki. I jeśli będziecie mogli wysłać przed sobą cokolwiek dobrego, znajdziecie to u Allacha. To będzie lepsze i większe w nagrodzie. I szukajcie przebaczenia u Allacha. Zaiste, Allah jest Najbardziej Przebaczącym, Litościwym.

74. AL-MUDDATHHIR (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.O ty, który okryłeś się swym strojem, 3.Powstań i ostrzegaj, 4.I sław Pana twego, 5.I oczyść swoje szaty, 6.I unikaj nieczystości, 7.I nie obdarowuj łaskami, oczekując w zamian więcej, 8.I, na twego Pana, znoś próby cierpliwie. 9.A kiedy zabrzmi trąba, 10.Dzień ten będzie ciężkim dniem, 11.Dla niewiernych nie będzie on łatwy. 12.Pozwól, że Ja sam zajmę się tym, którego stworzyłem. 13.Dałem mu wiele bogactwa, 14.I synów mieszkających wraz z nim, 15.I wyposażyłem go we wszystkie potrzebne rzeczy, 16.A mimo to on pragnie, abym dał mu jeszcze więcej. 17.Oczywiście nie! Albowiem uparcie sprzeciwiał się Naszym Znakom. 18.Ja nałożę nań coraz bardziej ogarniającą mękę. 19.Spójrz! Zastanowił się o obliczy! 20.Niechaj szejnie! Jakże sobie wyliczył! 21.Niechaj szejnie raz jeszcze! Jakże sobie wyliczył! 22.Potem obejrzał się za siebie, 23.Zmarszczył brwi i popatrzył spode łba, 24.Odwrócił się i był pełne pogardy, 25.I rzekł: „To nic innego, jak tylko magia. 26.”To nic innego, jak słowo człowieka”. 27.Wkrótce wrzucę go w ogień Piekła. 28.Skąd masz wiedzieć, czym jest ogień Piekła? 29.On nie oszczędza i niczego nie pozostawia. 30.On przypieka twarz. 31.Jest nad nim dziewiętnaście aniołów. 32.A strażnikami Ognia uczyniliśmy wyłącznie anioły. I ustaliliśmy ich liczbę po to, aby było to próbą dla tych, którzy nie wierzą, żeby ci, którzy otrzymali Księgę, mogli upewnić się, a ci, którzy wierzą, powiększyli swą wiarę, i ci, którzy otrzymali Księgę, jak i również wierzący nie wątpili, i żeby ci, w których sercach jest choroba i niewierzący, mogli powiedzieć: „Co Allah ma na myśli poprzez tę ilustrację?” W ten sposób pozwala Allah schodzić z drogi, komu zechce, a prowadzić tego, którego zapagnie prowadzić. I nikt nie zna zastępów twego Pana, jak wyłącznie On sam. A jest to tylko Napomnienie dla ludzi. 33.Nie, na księżyc, 34.I na noc, gdy odchodzi, 35.I na świt, gdy zabyłśnie, 36.Zaprawdę, oto jedno z największych nieszczęść. 37.Ostrzeżenie dla człowieka, 38.Tego wśród was, który chce iść naprzód w cnocie lub zwleka. 39.Każda dusza jest zastawem za to, co sobie zyskała, 40.Z wyjątkiem tych po prawej stronie. 41.Ci znajdują się w Ogradach, wpytując 42.winnych: 43.”Co sprowadziło was do Piekła?” 44.Ci powiedzą: „Nie byliśmy z tych, którzy przestrzegali Modlitwy, 45.”Ani nie karmiliśmy biednych, 46.”A oddawaliśmy się próżnym rozmowom z tymi, którzy się im oddają. 47.”I uparcie zaprzeczaliśmy istnieniu Dnia Sądu, 48.”Do czasu, aż spadła na nas śmierć”. 49.Tak zatem na nic nie zda się im wstawiennictwo orędowników. 50.Co się teraz z nimi dzieje, że odwracają się od Napomnienia, 51.Jakby byli wystraszonimi osłami, 52.Uciekającymi przed lwem? 53.Nie, każdy człowiek spośród nich pragnie otrzymać otwartą księgę. 54.Tak nie może być! Zaprawdę, oni nie boją się Życia Przyszłego. 55.Nigdy! Albowiem ten Koran jest wystarczającym Napomnieniem. 56.Niechaj zatem ten, który chce, pamięta o nim. 57.I nie będą pamiętać, jeśli Allah tak nie zapagnie. On sam godny jest, by się Go bać, i On sam udziela przebaczenia.

75. AL-QIYĀMAH (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Nie, przysięgam na dzień Zmartwychwstania. 3.Nie, przysięgam na samooskarżającą się duszę, że Dzień Sądu jest pewny. 4.Czy człowiek myśli, że My nie pozbieramy jego kości? 5.Tak, My mamy władzę, by odrodzić nawet jego koniuszki palców. 6.Człowiek jednak dalej pragnie wysłać przed sobą złe uczynki. 7.Zapytuje: Kiedy nastąpi Dzień Zmartwychwstania? 8.Kiedy oczy zostaną osłepione, 9.I księżyc zostanie zaćmiony, 10.I słońce, i księżyc połączą się, 11.Tego dnia człowiek powie: „Dokąd uciekać?” 12.Nie, nie ma ucieczki! 13.Tego dnia, miejsce odpoczynku będzie wyłącznie u twego Pana. 14.Tego dnia człowiek zostanie powiadomiony o tym, co wysłał przed sobą, jak i o tym, co zostawił za sobą. 15.Prawda jest taka, że człowiek jest świadkiem sam przeciwko sobie, 16.Nawet jeśli przedstawia swoje wytłumaczenie. 17.Nie poruszaj językiem, o Proroku, w sprawie objawienia Koranu, abys go zachował. 18.Zaiste, u Nas spoczywa jego zebranie i jego recytowanie. 19.zatem kiedy My go recytujemy, ty idź za tym

recytowaniem. 20. Także i u Nas spoczywa jego wyjaśnienie. 21. Posłuchaj! Wy miłujecie życie doczesne, 22. A zaniedbujecie Życie Przyszłe. 23. Tego dnia niektóre twarze będą rozpromienione, 24. Będą chętnie spoglądać w stronę swego Pana. 25. Niektóre zaś twarze będą tego dnia ponure, 26. Będą wiedzieć, że spadnie na nie wyczerpujące nieszczęście. 27. Posłuchaj! Kiedy dusza konającego człowieka podejździe mu do gardła 28. I będzie mu powiedziane: „Któż jest tym czarownikiem, który go uratuje?” 29. A on pewien będzie, że nadszedł czas odejścia, 30. I goleń trzecią będzie o goleń w agonii; 31. Tego dnia zwróci się on ku swemu Panu. 32. Albowiem on ani nie przyjął Prawdy, ani nie przestrzegął Modlitwy, 33. Lecz odrzucił Prawdę i odwrócił się do niej tyłem. 34. potem udał się do swych bliskich, krocząc dumnie. 35. „biada ci! I jeszcze raz biada! 36. „I biada ci! I jeszcze raz biada!” 37. Czy człowiek uważa, że ma być pozostawiony samemu sobie bez żadnego celu? 38. Czyż nie był on kropelką płynu, płynu wydanego? 39. Potem stał się grudką, a potem Allah nadał mu kształt i uczynił go doskonałym. 40. Następnie uczynił z niego parę, mężczyznę i niewiastę. 41. Czy zatem Ktoś Taki nie ma dość potęgi, by martwych na nowo podnieść do życia?

76. **AL-DAHR** (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Nadszedł niechybnie na człowieka taki czas, kiedy nie był on rzeczą godną wspomnienia. 3. My stworzyliśmy człowieka z połączonej kropli nasienia, by wypróbować go. Tak zatem uczyniliśmy, iż słyszał i widział. 4. Wskazaliśmy mu drogę, bez względu na to, czy był wdzięczny czy niewdzięczny. 5. Zaprawdę, dla niewiernych przygotowaliśmy łańcuchy i żelazne obroże, i płonący Ogień. 6. Natomiast cnotliwi pić będą z pucharu złagodzonego kamforą – 7. Ze źródła, z którego pić będą słudzy Allacha – czynią, iż tryska silnym strumieniem. 8. Oni dotrzymują swego ślubowania i boją się dnia, którego powszechnie jest znane. 9. I karmią, z miłości do Niego, biednego, sierotę i więźnia. 10. Zapewniając go: „Karmimy cię, wyłącznie by zdobyć sobie upodobanie Allacha. Nie chcemy od ciebie ani nagrody, ani podziękowania. 11. „Zaprawdę, boimy się od naszego Pana ponurego, pełnego rozpaczony dnia”. 12. Zatem Allah wybawi ich od zła tego dnia i użyje im radości i szczęścia. 13. I za ich wytrwałość wynagrodzi ich On Ogrodem i jedwabnymi szatami, 14. A będą w nim odpoczywać na łożach i nie będą tam doświadczać ani nadmiernego ciepła, ani przykrego chłodu. 15. I podawać sobie będą srebrne naczynia i kielichy jak szkło, lecz zrobione ze srebra, które będą mierzyć zgodnie z ich własną miarą. Błyszczące jak szkło ale zrobione ze srebra, które mierzyć oni będą własną miarą. 18. Otrzymają w nim do picia puchar złagodzony imbirem, 19. Ze źródła o nazwie Salsabīl. 20. I będą tam na nich czekać młodzi, którzy nie będą się starzeć. Kiedy ich ujrzysz, pomyślisz, że są porzucanymi perłami. 21. I kiedy ujrzysz, zobaczysz tam szczęście i wielkie królestwo. 22. Będą na nich szaty z doskonałego zielonego jedwabiu i grubego brokatu. I nosić będą bransolety ze srebra. A ich Pan da im do picia czysty napój. 23. Będzie im powiedziane: „Oto wasza nagroda, wszak wasz wysiłek jest doceniany”. 24. zaiste, My objawiliśmy ci ten Koran w częściach. 25. Zatem czekaj cierpliwie na sąd twego Pana i nie poddawaj się żadnemu grzesznemu lub niewdzięcznemu spośród nich. 26. i pamiętaj o imieniu twego Pana rano i wieczorem. 27. A podczas nocy padaj przed Nim na twarz i wychwalaj Jego chwałę przez długą część nocy. 28. Zaprawdę, ci ludzie miłują życie doczesne, a zapominają o tym bardzo ciężkim dniu, co przed nimi. 29. My ich stworzyliśmy i wzmocniliśmy ich ród. A jeśli tego zechcemy, możemy zastąpić ich innymi im podobnymi. 30. Zaprawdę, oto Napomnienie. Jeśli zatem kto chce, może ruszyć drogą do swego Pana. 31. Wszak jednak nie możecie tego pragnąć, jeśli nie zapragnie tego Allah. Zaprawdę, Allah jest Wszechwiedzący, Mądry. 32. On dopuszcza do swej łaski, kogo zechce, dla grzeszników zaś przygotował On bolesną karę.

77. **AL-MURSALĀT** (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Na tych wysłanych przodem, by szerzyli dobroć, 3.A potem oni pchają potężnym pchnięciem, 4.I na tych, którzy głoszą Prawdę, dobre głoszenie, 5.Potem dokonują rozróżnienia pomiędzy dobrem i złem. 6.Potem niosą Napomnienie na cały świat, 7.By przebaczyć jednym, a innych ostrzec. 8.Zaprawdę, to, co jest wam obiecanie, musi się spełnić. 9.Zatem kiedy gwiazdy stracą swoje światło, 10.I kiedy niebo zostanie rozerwane, 11.I kiedy góry zostaną zdmuchnięte jak pył, 12.I kiedy pojawią się Posłańcy w wyznaczonym czasie – 13.Do jakiego dnia zostały te cuda odłożone? 14.Do Dnia Rozstrzygnięcia. 15.A skąd masz wiedzieć, czym jest Dzień Rozstrzygnięcia? 16.Biada tego dnia tym, którzy odrzucają Prawdę! 17.Czyż nie zniszczyliśmy wcześniejszych ludów? 18.Teraz uczynimy, iż późniejsze pójda za tamtymi. 19.W ten sposób zajmujemy się winnymi. 20.Tego dnia biada tym, którzy odrzucają Prawdę! 21.Czyż My nie stworzyliśmy was z mało znaczącego płynu 22.I nie umieściliśmy w bezpiecznym miejscu spoczynku 23.Na znany okres czasu? 24.Tak postanowiliśmy, a jakże wspaniałym jesteście Postanawiającym! 25.Tego dnia biada tym, którzy odrzucają Prawdę! 26.Czyż nie uczyniliśmy ziemi taką, by podtrzymywała 27.Żywych i umarłych? 28.I umieściliśmy na niej wysokie góry i daliśmy wam do picia słodką wodę. 29.Tego dnia biada tym, którzy odrzucają Prawdę! 30.Będzie im rozkazane: „Teraz ruszajcie w stronę tego, co uważaliście za kłamstwo. 31.Ruszajcie w stronę trójzębnego cienia, 32.”Ani nie dającego cienia, ani nie chroniącego przed płomieniem”. 33.Rzuca on iskry jak olbrzymie zamczyska, 34.Jakby były brązowymi wielbłędami. 35.Tego dnia biada tym, którzy odrzucają Prawdę! 36.Jest to dzień, w którym nie będą mogli mówić 37.Ani nie będzie im wolno wytłumaczyć się. 38.Tego dnia biada tym, którzy odrzucają Prawdę! 39.”Oto dzień Rozstrzygnięcia. Zebraliśmy was i wszystkie wcześniejsze ludy. 40.”Jeśli teraz macie jakiś fortel, wypróbujcie go przeciwko Mnie”. 41.Tego dnia biada tym, którzy odrzucają Prawdę! 42.sprawiedliwi znajdą się wśród cieni i źródeł, 43.I owoców, takich, jakich zapragną. 44.Będzie im powiedziane: „Jedzcie i pijcie z przyjemnością w nagrodę za to, co czyniliście”. 45.Zaiste, w ten sposób wynagradzamy tych, którzy czynią dobro. 46.Tego dnia biada tym, którzy odrzucają Prawdę! 47.”Jedzcie i cieszcie się przez jakiś czas na tym świecie, o wy którzy odrzucacie Prawdę. Zaiste, wy jesteście winni”. 48.Tego dnia biada tym, którzy odrzucają Prawdę! 49.I kiedy mówi się im: „Ukłońcie się”, oni się nie kłaniają. 50.Tego dnia biada tym, którzy odrzucają Prawdę! 51.A zatem w jaka rozprawę po tym oni uwierzą?

78. **AL-NABA'** (objawiony przed Hijrah)

CZĘŚĆ XXX

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.O co wzajemnie się wypytyują? 3.O wielkie Wydarzenie, 4.Co do którego nie zgadzają się. 5.Nie, wkrótce się dowiedzą. 6.Nie, powiemy to raz jeszcze – oni wkrótce o tym się dowiedzą. 7.Czyż nie uczyniliśmy ziemi jak łóżko, 8.A góry jak pale? 9.I stworzyliśmy was parami, 10.I uczyniliśmy was parami, 10.I uczyniliśmy, że śpicie, by odpoczywać, 11.A noc uczyniliśmy jakby zasłona, 12.Dzień zaś uczyniliśmy dla poszukiwania życia. 13.I zbudowaliśmy nad wami siedem mocnych, 14.A słońce uczyniliśmy lampą. 15.I z ociekających chmur zasłaliśmy wam wodę w obfitości. 16.A to, żeby przy jej pomocy zrodzić ziarna i rośliny, 17.i ogrody wspaniałego wzrostu. 18.Zaiste, Dzień Rozstrzygnięcia to czas wyznaczony. 19.Dzień, w którym zabrzmi trąba, a wy wejdziecie dużymi grupami. 20.I zostanie otwarte niebo i całe stanie się drzwiami. 21.I poruszone zostaną góry i staną się, jakby były mirażem. 22.Zaiste, Piekło czai się, 23.Miejsce dla zbuntowanych, 24.Którzy pozostaną w nim na wieki. 25.Nie skosztują w nim ani chłodu ani napoju, 26.Z wyjątkiem wrzącej wody i cuchnącego płynu, bardzo

zimnego – 27. Stosowne wynagrodzenie. 28. Zaprawdę, oni nie bali się rozliczenia 29. I całkowicie odrzucali Nasze Znaki. 30. A wszystko My zapisaliśmy w Księdze. 31. "Dlatego skosztujcie kary. Niczego nie damy wam więcej, z wyjątkiem męki". 32. Zaprawdę, dla sprawiedliwych wyznaczone jest zwycięstwo – 33. Ogrodzone ogrody i winnice, 34. I młode niewiasty w równym wieku, 35. I pełne kielichy. 36. W nich nie usłyszą oni ani próżnych dyskusji, ani kłamstwa – 37. Nagroda od twego Pana – dar zupełnie wystarczający – 38. Od Pana niebios i wszystkiego tego, co jest między nimi, Miłosiernego Boga. Oni nie będą mieli siły, by się do Niego zwracać. 39. W dniu, w którym duch i anioły stać będą w rzędach, oni nie będą mówić, z wyjątkiem tego, któremu pozwoli Miłosierny Bóg, i który mówić będzie wyłącznie to, co jest słuszne. 40. Ten dzień niechybnie nadejdzie. Niechaj zatem ten, kto chce, ucieka się od swego Pana. 41. Zaprawdę, ostrzegaliśmy was przed karą, która jest blisko – dzień, w którym człowiek ujrzy, co wysłały przed nim jego ręce, a niewierzący powie: „O, gdybym tak był ledwie pyłem!”

79. AL-NĀZĪ'ĀT (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Na tych, którzy przyciągają ludzi ku prawdziwej wierze bardzo energicznie, 3. I na tych, którzy szybko suną, 5. A potem wysuwają się naprzód i bardzo prześcigają innych, 6. A potem zarządzają sprawami w sposób wspaniały. 7. Będzie tak w dniu, kiedy drżąca ziemia zadrży, 8. A po tym nastąpi drugie trzęsienie. 9. Tego dnia zadrżą serca, 10. A ich oczy zostaną spuszczone. 11. Powiadają: „Czy rzeczywiście przywróceni będziemy do naszego pierwotnego kształtu?” 12. „Co? Nawet, gdy staniemy się zbutwiałymi kośćmi?” 13. Powiadają: „Wówczas rzeczywiście byłby to powrót przegranych”. 14. Będzie tylko jeden okrzyk 15. I – spójrz! – wszyscy oni wyjdą. 16. Czy dotarła do ciebie opowieść o Mojżeszu? 17. Kiedy jego Pan zawołał go w świętej dolinie Tuwā, 18. I pokierował nim: „Idź do Faraona, albowiem on zbuntował się, 19. I powiedz mu: <<Czy chcesz być oczyszczony? 20. Ja poprowadzę cię do twego Pana, abys się Go bał>>. 21. Wskazał mu więc wspaniały Znak, 22. Lecz on go odepchnął i nie okazał posłuszeństwa. 23. Potem odwrócił się od Prawdy, snując plany, 24. I zebrał swój lud, i ogłosił, 25. Mówiąc: „Ja jestem waszym Panem, Najwyższym”. 26. Zatem Allah pochwycił go dla kary życia doczesnego i Życia Przyszłego. 27. W tym, zaiste, zawarta jest nauka dla tego, który boi się swego Pana. 28. czy to was trudniej jest stworzyć, czy też niebo, które stworzył Allah? 29. On wzniósł jego wysokość i uczynił je doskonałym. 30. I jego noc uczynił On ciemną, i wyprowadził z niej poranek. 31. I wraz z nim rozpostarł ziemię. 32. I z niej stworzył wodę i jej pastwisko, 33. I góry, a uczynił je mocnymi. 34. Wszystko to jest zaopatrzeniem dla was i dla waszego bydła. 35. Lecz kiedy nadejdzie wielkie nieszczęście, 36. Dzień, w którym człowiek przypomni sobie wszystko to, o co zabiegał, 37. A piekło stanie się jawnym dla tego, który widzi, 38. Wówczas, jeśli chodzi o tego, który buntuje się 39. I woli życie tego świata, 40. Niechaj niechybnie ogień Piekła stanie się jego mieszkaniem. 41. Lecz jeśli chodzi o tego, który boi się stanąć przed swym Panem i powstrzymuje swą duszę przed złymi pragnieniami, 42. Ogród niechybnie będzie jego mieszkaniem. 43. Pytają cię w sprawie Godziny: „Kiedy ona nastąpi?” 44. Dlaczego miałbyś się zajmować rozmową o jej nadejściu? 45. Ostateczna o niej wiedza jest u Pana. 46. Ty jesteś wyłącznie tym, który ostrzega każdego, który się jej boi. 47. W dniu, w którym ją ujrzą, będzie tak, jakby nie spędzili na świecie więcej niż tylko wieczór lub poranek.

80. 'ABASA (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. On nachmurzył się i odwrócił na stronę, 3. Albowiem przybył do niego ślepiec. 4. A skąd miałbyś wiedzieć, że on chciałby się oczyścić 5. Lub że on

pragnie zważać, a taki rozsądek mógłby przynieść mu korzyść? 6. Jakże mogłoby tak być, że na tego, który jest pogardliwie nieczuły wobec Prawdy, 7. Ty miałbyś zwracać uwagę – 8. Chociaż nie jesteś odpowiedzialny, jeśli on nie oczyści się – 9. A tego, który przybywa do ciebie śpiesznie 10. I boi się Boga, 11. Miałbys zlekceważyć. 12. Tan nie może być! Zaiste, to jest Napomnienie – 13. Niechaj zatem ten, kto chce, baczy na nie – 14. Zawarte w szlachetnych Księgach, 15. Wznisłych, oczyszczonych, 16. W rękach pisarzy, 17. Szlachetnych i cnotliwych. 18. Biada człowiekowi! Jakże on jest niewdzięczny! 19. Czyż on nie zastanawia się nad tym, z jakiej rzeczy stworzył go Bóg? 20. Z kropli nasienia! On go tworzy i nadaje mu kształty, 21. A potem drogę czyni dla niego łatwą, 22. Potem we właściwym czasie czyni, iż ten umiera i wyznacza mu grób. 23. Później, jeśli On zechce, na nowo podniesie go do życia. 24. Nie! On jeszcze nie wypełnił tego, co bóg nakazał mu uczynić. 25. Niechaj zatem człowiek spojrzy na swe pożywienie. 26. Jak My wylewamy wodę w obfitości, 27. Potem rozdzielamy ziemię – właściwe rozdzielanie, 28. Potem czynimy, iż wzrasta w niej ziarno, 29. I winogrona, i warzywa, 30. I oliwka, i palma daktylowa, 31. I ogrodzone ogrody ciasno obsadzone, 32. I owoce, i zioła, 33. Zaopatrzenie dla was i waszego bydła. 34. Lecz kiedy nadejdzie ogłuszający krzyk, 35. W dniu, w którym człowiek ucieknie od swego brata, 36. I od swej matki, i od swego ojca, 37. I od swej żony, i swoich synów, 38. Tego dnia każdy mężczyzna spośród nich dosyć troszczyć się będzie o siebie samego, by być nieczułym wobec innych. 39. Tego dnia niektóre twarze będą jasne, 40. Uśmiechnięte, radosne. 41. Niektóre zaś twarze będą tego dnia pokryte pyłem, 42. A zakrywać je będzie ciemność. 43. To będą niewierni, złoczyńcy.

81. AL-TAKWĪR (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Kiedy słońce zostanie zawinięte, 3. I kiedy gwiazdy zostaną zaćmione, 4. I kiedy góry zaczną się poruszać, 5. I kiedy wielbłądzica w dziesiątym miesiącu brzemienna zostanie porzucona, 6. I kiedy dzikie zwierzęta zostaną zebrane razem, 7. I kiedy rzeki zostaną wysuszone, 8. I kiedy zebrane zostaną różne ludy, 9. I kiedy będzie się wypytywać o żywcem pogrzebaną dziewczynkę – 10. "Za jaki grzech została zabita?" – 11. I kiedy książki rozejdą się daleko poza granice, 12. I kiedy obnażone zostanie niebo, 13. I kiedy podpalony zostanie ogień Piekła, 14. I kiedy przybliżony zostanie Raj, 15. Wówczas każda dusza dowie się, co to wszystko wywołało. 16. Nie! Powołuję na świadka tych, którzy cofają się, idąc do przodu, 17. Biegną przed siebie, a potem chowają się. 18. I powołuję na świadka noc, kiedy zbliża się do końca, 19. I świt, gdy zaczyna oddychać, 20. Że to jest z pewnością słowo objawione szlachetnemu Pośłańcowi, 21. Posiadaczowi siły, ustanowionemu w obecności Pana Tronu, 22. Upoważnionemu do posłuszeństwa i wiernemu swemu zadaniu. 23. I towarzysz wasz nie jest szalony. 24. I on z pewnością widział go na wyraźnym horyzoncie. 25. A nie jest on skąpy w kwestii niewidzialnego. 26. Ani nie jest to słowem szatana, odrzuconego. 27. Dokąd, zatem, idziecie? 28. To jest tylko Napomnienie dla wszystkich światów, 29. Dla takich z was, którzy pragną iść prosto. 30. I nie pragniecie żadnej rzeczy. Chyba że Allah, Pan światów, jej zapragnie.

82. AL-INFITĀR (objawiony przed Hijrah)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Kiedy niebo zostanie rozerwane, 3. I kiedy gwiazdy zostaną rozproszone, 4. I kiedy oceany popłyną i połączą się, 5. I kiedy otwarte zostaną groby, 6. Wtedy każda dusza dowie się, co wysłała przed sobą, a co wstrzymała. 7. O człowieku! Co wprowadziło cię w błąd w kwestii Miłosiernego Boga, 8. Który ciebie stworzył, potem uczynił cię doskonałym, a potem właściwie cię ukształtował? 9. W takiej formie, w jakiej tego zapragnął. On cię ukształtował. 10. Nie, wy jednak zaprzeczacie istnieniu Sądu. 11. Zaiste, są nad wami strażnicy,

12.Szlachetni Zapisujący, 13.Którzy wiedzą o wszystkim, co czynicie. 14.Zaprawdę, cnotliwi będą w szczęściu, 15.Niegodziwi zaś będą w Piekle – 16.Będą się tam palić w Dniu Sądu 17.i nie będą w stanie stamtąd uciec. 18.A skąd możesz wiedzieć, czym jest Dzień Sądu! 19.Raz jeszcze: skąd możesz wiedzieć, czym jest Dzień Sądu! 20.dzień, w którym żadna dusza nie będzie mogła nic zrobić dla innej duszy! I nakaz, tego dnia, należeć będzie do Allacha.

83. AL-TATFĪF (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Biada tym, którzy pomniejszają miarę, 3.tym, którzy – kiedy biorą miarę od innych ludzi – biorą ją w całej pełni. 4.Lecz kiedy oni sami dają według miary innym lub ważą, dają im mniej. 5.Czy tacy ludzie nie wiedzą, że będą na nowo podniesieni do życia, 6.By być świadkiem wielkiego dnia? 7.Dzień, w którym ludzkość stanie przed Panem światów. 8.Nie, zapis o niegodziwych zawarty jest w Sijjīn. 9.A skąd masz wiedzieć, czym jest Sijjīn? 10.To jest Księga spisana od wieczności. 11.tego dnia biada tym, którzy odrzucają, 12.Którzy zaprzeczają istnieniu Dnia Sądu. 13.A nikt nie zaprzecza z wyjątkiem każdego grzesznika, 14.Który, gdy recytuje się mu Nasze Znaki, powiada: „Opowieści z dawnych czasów!” 15.Nie, lecz to, co sobie zyskali, jest rdzą na ich sercach. 16.Nie, tego dnia z pewnością nie wolno im będzie ujrzeć ich Pana. 17.Wtedy zaprawdę, będą się oni palić w Piekle. 18.Zostanie im wtedy powiedziane: „Oto, co zwykliście odrzucać”. 19.Nie, zapis o sprawiedliwych zawarty jest niechybnie w ‘Illiyīn. 20.A skąd masz wiedzieć, czym jest ‘Illiyīn? 21.Jest to zapisana Księga. 22.Wybrani Boga będą jej świadkami. 23.Zaiste, sprawiedliwi będą w szczęściu, 24.Zasiądą na łożach, przyglądając się wszystkiemu. 25.Zobaczysz na ich twarzach świeżość szczęścia. 26.otrzymają oni do picia czysty napój, zapieczętowany. 27.Zapieczętowanie to uczynione będzie z piżmu – albowiem to pozwoli pragnącym starać się – 28.A będzie on złagodzony wodą z Tasnīm, 29.Źródła, z którego pić będą wybrani. 30.ci, którzy byli winni, zwykli byli wyśmiewać się z tych, którzy wierzyli, 31.A kiedy przechodzili obok nich, mrugali do siebie wzajemnie, 32.I kiedy wracali do swych rodzin, wracali wyniośli, 33.A kiedy ich widzieli, powiadali: „Ci rzeczywiście zeszli z właściwej drogi”. 34.Lecz oni nie zostali posłani, by być ich strażnikami. 35.Zatem tego dnia to wierni będą wyśmiewać się z niewierzących, 36.A zasiądą na łożach, rozglądając się wokół. 37.Będą mówić do siebie wzajemnie: „Czyż niewierzącym nie odpłacano w pełni za to, co zwykli byli czynić?”

84. AL-INSHIQĀQ (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Kiedy niebo rozpadnie się, 3.I będzie słuchać swego Pana – a jest to jego obowiązkiem – 4.I kiedy ziemia rozszerzy się, 5.I wyrzuci wszystko, co w niej jest, i okaże się pusta, 6.I będzie słuchać swego Pana – a jest to jej obowiązkiem – 7.Zaprawdę, ty, o człowieku, z mozołem idziesz ku swemu Panu – wielki mozoł – aż się z Nim spotkasz. 8.Wówczas, jeśli chodzi o tego, kto dostanie swój zapis do prawej ręki, 9.Ten z pewnością dozna łatwego rozliczenia 10.I powróci do swej rodziny, radując się. 11.Jeżeli zaś chodzi o tego, kto otrzyma swój zapis za plecami, 12.Ten zostanie wkrótce powołany do zniszczenia 13.I będzie się palił w płonącym Ogniu. 14.Zaprawdę, przedtem miał zwyczaj spędzać swój czas w radości wśród swego ludu. 15.On rzeczywiście uważał, że nigdy nie powróci do swego Pana. 16.Tak! Zaiste, jego Pan wiecznie się mu przyglądał. 17.Lecz nie! Wzywam na świadka poświatę zachodzącego słońca, 18.I noc, i wszystko, co ona okrywa, 19.I księżyc, kiedy się wypełnia, 20.Że wy niechybnie przyjdziecie z jednego stadium do drugiego. 21.Co zatem dzieje się z nimi, że nie wierzą? 22.A kiedy recytuje się im Koran, nie składają pokłonu w poddaniu. 23.Przeciwnie, ci, którzy nie wierzą,

odrzucają go. 24. A Allah najlepiej wie, co oni ukrywają w swych sercach. 25. Dlatego przekazuj im nowinę o bolesnej karze. 26. Lecz jeśli chodzi o tych, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, na nich czeka nie kończąca się nagroda.

85. AL-BURŪJ (*objawiony przed Hijrah*)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Na niebo, posiadające budowle z gwiazd, 3. I Obiecany Dzień, 4. I świadka, i tego, któremu dawane jest świadectwo, 5. Niechaj przekłęci będą Ludzie Okopów – 6. Ogień podsycany paliwem – 7. Kiedy zasiedli przy nim 8. I byli świadkami tego, co uczynili wierzącym. 9. A nienawidzili ich tylko za to, że ci uwierzyli w Allacha, Wszechmocnego, Godnego Chwały, 10. Do którego należy Królestwo niebios i ziemi. A jest Allah Świadkiem nad wszystkimi rzeczami. 11. Na tych, którzy prześladowają wierzących mężczyzn i wierzące niewiasty, a potem nie okazują skruchy, czeka niechybnie kara Piekła i dla nich jest przeznaczona męka palenia. 12. Na tych jednak, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, czekają Ogrody, przez które przepływają strumienie. To jest, zaiste, największe osiągnięcie. 13. Zaiste, uścisk twego Pana jest srogi. 14. On jest Tym, który daje początek i rozmnaża. 15. I jest On Najbardziej Przebaczący, Miłujący, 16. Pan Tronu, Pan zaszczytu, 17. Sprawca tego, co zechce, 18. Czy nie dotarła do ciebie opowieść o zastępach? 19. O Faraonie i Thamūd? 20. Nie, lecz ci, którzy nie wierzą, trwają w odrzucaniu prawdy. 21. Lecz Allah ogarnia ich sprzed nich i zza nich. 22. Nie, to chwalebny Koran. 23. Na dobrze strzeżonej tablicy.

86. AL-TĀRIQ (*objawiony przed Hijrah*)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Na niebo i Gwiazdę Poranną – 3. A skąd możesz wiedzieć, co jest Gwiazdą Poranną? 4. Jest to Gwiazda o przekłuwającym blasku – 5. Nie ma takiej duszy, nad która nie byłoby strażnika. 6. Niechaj zatem człowiek zastanowi się nad tym, z czego został stworzony. 7. Jest on stworzony z tryskającego płynu, 8. Który wydostaje się spomiędzy łądzwi i żeber. 9. Zaiste, Allah ma władzę, by na nowo przywrócić go do życia. 10. W dniu, kiedy odsłonięte zostaną tajemnice. 11. I nie znajdzie on ani siły, ani pomocnika. 12. Na chmurę, która wielokrotnie daje deszcz, 13. I na ziemię, która otwiera się ziołami. 14. Zaiste, Koran jest ostatecznym słowem. 15. A nie jest on próżną mową. 16. Zaiste, oni snują plan, 17. Lecz i Ja mam swój plan. 18. Zatem udziel zwłoki niewierzącym. A jakże, udziel im zwłoki na krótką chwilę.

87. AL-A'LĀ (*objawiony przed Hijrah*)

1. W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Głoś chwałę imienia Pana twego, Najwyższego, 3. Który tworzy człowieka i czyni go doskonałym. 4. I który określa jego charakter i wyposaża go w stosowne przewodnictwo. 5. I który daje pastwisko, 6. A potem zamienia je w czarne ściernie. 7. Nauczmy cię Koranu, a ty nie powinienesz go zapomnieć, 8. Z wyjątkiem tego, czego zapragnie Allah. Zaiste, On wie, co jest jawne, a co ukryte. 9. I wyposażymy cię we wszelkie udogodnienia. 10. Zatem nadal napominaj ludzi. Zaiste, napominanie jest niechybnie rzeczą korzystną. 11. Ten, kto się boi, zachowa baczenie, 12. Lecz najnikczemniejszy odwróci się od niego, 13. Ten, który wejdzie do wielkiego Ognia. 14. Wówczas on ani nie umrze, ani nie będzie żył. 15. Zaprawdę, ten w istocie będzie dobrze żył, który się oczyszcza 16. I pamięta o imieniu swego Pana i składa Modlitwy. 17. Wy jednak wolicie życie tego świata, 18. Podczas gdy Życie Przyszłe jest lepsze i trwalsze. 19. Oto, czego rzeczywiście nauczycie się w poprzednich Pismach – 20. Pismach Abrahama i Mojżesza.

88. AL-GHĀSHIYAH (*objawiony przed Hijrah*)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Czy dotarły do ciebie wieści o przejmującym nieszczęściu? 3.Tego dnia niektóre twarze będą przygnębione, 4.Utrudzone, znużone, 5.Oni będą musieli wejść w płonący Ogień 6.I będą musieli pić z wrzącego źródła. 7.Nie będą mieli do jedzenia nic oprócz suchego, gorzkiego i ciernistego ziela, 8.Które ani nie będzie żywić, ani nie zaspokoi głodu. 9.Tego dnia niektóre twarze będą radosne, 10.Zadowolone z ich dawnych wysiłków, 11.We wzniosłym Ogrodzie, 12.W którym nie usłyszysz próżnej mowy. 13.Jest w nim tryskające źródło, 14.Są w nim podwyższone łoża, 15.I właściwie umieszczone puchary, 16.I poduszki przepięknie ułożone w rzędach, 17.I ze smakiem ułożone dywany. 18.Czy oni nie patrzą na wielbłądy, jak są stworzone? 19.I na niebo, jak jest wzniesione? 20.I na góry, jak są ustawione? 21.I na ziemię, jak jest rozpostarta? 22.Dlatego napominaj, albowiem jesteś tym, który napomina. 23.Nie jesteś wyznaczony, by być ich strażnikiem. 24.Lecz jeśli kto odwróci się i nie uwierzy, 25.Allach ukarze go największą z kar. 26.Zaiste, do Nas nastąpi ich powrót. 27.Wówczas, zaiste, to My wezwiemy ich, by się wyliczyli.

89. AL-FAJR (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Na Świt, 3.I Dziesięć Nocy, 4.Na Parzyste i Nieparzyste, 5.I na Noc, kiedy zbliża się do końca, 6.Czyż w tym nie ma mocnego dowodu dla tego, kto posiada rozum? 7.Czy nie widziałeś, jak twój Pan zajął się 'Ad – 8.Plemię Irama, właściciele wyniosłych budowli? 9.Którym podobni nie zostali stworzeni w tych częściach – 10.I Thamūd, którzy drążyli w skałach w dolinie, 11.I Faraonem, panem wielkich zastępów, 12.Który w miastach dopuszczał się niegodziwości 13.I dokonał w nich wiele zepsucia? 14.Zatem twój Pan opuścił na nich bicz kary. 15.Zaiste, Pan twój stoi zawsze na straży. 16.Jeśli chodzi o człowieka, to kiedy jego Pan wypróbuje go i zaszczyca i zsyła nań łaski, ten mówi: „Mój Pan obdarował mnie zaszczytem”. 17.Lecz kiedy On wypróbuje go i ogranicza mu jego środki utrzymania, on mówi: „Pan mój pozbawił mnie łask”. 18.Nie, lecz wy nie szanujecie sieroty, 19.I nie zachęcacie się wzajemnie do karmienia biednych, 20.I pożeracie dziedzictwo innych ludzi, pochłaniając je zachłannie i całkowicie, 21.I miłujecie bogactwo przesadną miłością. 22.Posłuchaj! Kiedy ziemia całkowicie rozpadnie się na kawałki 23.I przybędzie twój Pan, w towarzystwie aniołów, rząd za rządem, 24.I Piekło zostanie tego dnia przybliżone, tego dnia człowiek będzie pamiętał, lecz to jego pamiętanie na nic mu się nie przyda. 25.Powie on: „O, gdybym tak dokonał nieco dobrych dzieł dla mojego życia tutaj!” 26.Zatem tego dnia nikt nie ukarze tak, jak ukarze On. 27.I nikt nie jest w stanie związać tak, jak On zwiąże. 28.O ty, duszo w pokoju! 29.Wejdz zatem pomiędzy wybrane sługi Moje 31.I wejdz do Mojego Ogrodu.

90. AL-BALAD (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Nie, przedstawiam jako świadka to miasto – 3.I potwierdzam, że z pewnością w Mieście tym zamieszkacie – 4.I przedstawiam jako dowód ojca i syna. 5.My niechybnie stworzyliśmy człowieka, by się trudził i walczył. 6.Czy on uważa, że nikt nie ma nad nim władzy? 7.Powiada: „Straciłem olbrzymie bogactwo”. 8.Czy on uważa, że nikt go nikt nie widzi? 9.Czyz nie daliśmy mu dwojga oczu 10.I język i dwoje warg? 11.I wskazaliśmy mu dwie drogi; dobra i zła, 12.Lecz on nie spróbował podejść pod stromiznę. 13.A skąd masz wiedzieć, czym jest strome podejście? 14.Jest nim wyzwolenie niewolnika, 15.Lub nakarmienie w chwili głodu 16.Sieroty bliskiej, powinowatej, 17.Lub biedaka leżącego w pyłe. 18.Wtedy powinien być on jednym z tych, którzy wierzą i wzajemnie zachęcają się do wytrwałości, jak i wzajemnie napominają się do łaski. 19.Oto ludzie prawej ręki. 20.Lecz ci, którzy odrzucają Nasze Znaki, oni są ludźmi lewej ręki. 21.Wokół nich zamknięty zostanie Ogień.

91. AL-SHAMS *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Na słońce i jego jasność, 3.i na księżyc, kiedy posuwa się za słońcem, 4.I na dzień, kiedy objawia chwałę słońca, 5.I na noc, kiedy zaciąga zasłonę na światło słońca. 6.I na niebo i jego cudowną strukturę, 7.I na ziemię i jej przestrzeń, 8.I na duszę i jej doskonałość – 9.On objawił jej drogi zła i drogi sprawiedliwości – 10.Zaiste, temu dobrze się wie, kto ją oczyszcza, 11.zrujnowany zaś jest ten, kto ją psuje. 12.Plemię Thamūd odrzuciło Posłańca Bożego z powodu buntowniczości, 13.kiedy to powstali najmarniejsi wśród nich. 14.Wtedy Posłańca Allacha rzekł: „Zostawcie w spokoju wielbłądnicę Allacha i nie przeszkadzajcie jej poić się”. 15.Oni jednak nazwali go kłamcą i podcięli jej ścięgna, więc Pan ich zniszczył ich całkowicie z powodu ich grzechu i uczynił, że zniszczenie w równym stopniu ogarnęło ich wszystkich 16.I On nie dbał o konsekwencje tego.

92. AL-LAIL *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Na noc, kiedy spuszcza zasłonę, 3.I na dzień, kiedy daje światło, 4.I na stworzenie mężczyzny i niewiasty, 5.Zaiste, wasze starania są rozbieżne. 6.Jeżeli chodzi o tego, który daje dla sprawy Allacha i jest sprawiedliwy 7.I daje świadectwo prawdzie tego, co jest słuszne, 8.Temu udzielimy wszelkich możliwości czynienia dobra. 9.Lecz jeśli chodzi o tego, który jest skąpy i lekceważąco nieczuły, 10.I odrzuca to, co jest słuszne, 11.My ułatwimy mu drogę do nieszczęścia. 12.I jego bogactwo na nic mu się przyda, kiedy zginie. 13.Zaiste, My jesteśmy Tym, kto prowadzi, 14.O do Nas należy Życie Przyszłe, jak i świat obecny. 15.zatem ostrzegam was przed płonącym Ogniem. 16.A wejdzie do niego tylko najniegodziwszy, 17.Ten, który odrzuca Prawdę i odwraca się do niej tyłem. 18.Natomiast sprawiedliwy zatrzymany będzie z dala od niego, 19.Ten, który oddaje swoje bogactwo, by być oczyszczonym, 20.A nie dlatego, że winien jest komuś łaskę, którą należałoby odplacić, 21.Ale czyni to wyłącznie po to, by szukać upodobania swego Pana, Najwyższego. 22.Zaiste, On będzie z niego w pełni zadowolony.

93. AL- DUHĀ *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Na światło przedpołudnia 3.I na noc, kiedy rozszerza się jej ciemność, 4.Pan twój nie zapomniał o tobie ani nie jest z ciebie niezadowolony. 5.Zaiste, twój ostatni stan dla ciebie lepszy niż ten poprzedni, 6.A Pan twój wkrótce ci da, a ty będziesz zadowolony. 7.Czyż On nie znalazł cię jako sierotę i nie zajął się tobą, 8.I znalazł cię zagubionego w miłości do twego ludu i zaopatrzył cię w przewodnictwo dla niego, 9.I znalazł cię w potrzebie i wzbogacił cię? 10.Dlatego nie prześladuj sieroty, 11.I nie strofuj tego, który szuka twojej pomocy, 12.I głoś szczodrość twego Pana.

94. AL-INSHIRĀH *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.czyz nie otworzyliśmy ci brzucha 3.I nie usunęliśmy z ciebie brzemienia, 4.Które prawie złamało ci kręgosłup? 5.I wstawiliśmy imię twoje. 6.Zaiste, ulga przychodzi po cierpieniu. 7.Zaiste, ulga przychodzi po cierpieniu. 8.Kiedy zatem będziesz wolny od twego zajęcia, staraj się mocno, 9.O do swego Pana zwracaj się z pełną uwagą.

95. AL-TĪN *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Na Figowiec i Oliwkę, 3.I górę Synaj, 4.I to oto Miasto Bezpieczeństwa, 5.Zaiste, My stworzyliśmy człowieka w najlepszy sposób. 6.Kiedy zatem on czyni złe dzieła, My degradujemy go i czynimy najmniejszym z najmniejszych, 7.Z wyjątkiem tych, którzy

wierzą i spełniają dobre uczynki. Tych ostatnich czeka niechybna nagroda. 8.Zatem co może ci skłamać po tym w kwestii sądu? 9.Czyż Allah ni jest Najsprawiedliwszym z Sędziów?

96. AL-'ALAQ (*objawiony przed Hijrah*)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Głoś w imię twego Pana, który stworzył, 3.Stworzył człowieka z grudki krwi. 4.Głoś! A Pan twój jest Najhojniejszy, 5.Który nauczał piórem, 6.Nauczył człowieka tego, czego on nie znał. 7.Nie! Człowiek naprawdę grzeszy, 8.Ponieważ uważa, że sam jest niezależny. 9.Zaiste, do twego Pana nastąpi powrót.10.Czy widziałeś tego, kto zabrania 11.Słudze Naszemu, kiedy ten modli się? 12.Powiedz mi, czy sługa Nasz idzie za przewodnictwem13.lub czy cieszy się sprawiedliwością. 14.i powiedz mi: jeżeli zabraniający odrzuca Prawdę i odwraca się od niej, to jak będzie mu się wiodło? 15.Czy on nie wie, że Allah widzi wszystko? 16.nie, jeśli ten nie odstąpi od swego, My niechybnie pochwycimy go i będziemy ciągnąć za włosy na czole – 17.Za grzywę kłamiącą, grzeszną. 18.A wtedy niechaj wzywa swoich bożków. 19.My również zawołamy Nasze anioły kary. 20.Nie, ty mu się nie poddawaj, lecz sam padnij na twarz i przybliź się do Allacha.

97. AL-QADR (*objawiony przed Hijrah*)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Zaiste, zesłaliśmy go podczas Nocy Decyzji. 3.A skąd masz wiedzieć, czym jest Noc Decyzji? 4.Noc Decyzji lepsza jest niż tysiąc miesięcy. 5.Podczas niej zstępują aniołowie i Duch z rozkazu ich Pana wraz z Bożym dekretem dotyczącym każdej sprawy. 6.jest on pokojem aż po początek świtu.

98. AL-BAYYINAH (*objawiony przed Hijrah*)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Ci, którzy nie wierzą spośród Ludu Księgi i bałwochwalców, nie odstąpią od niewiary, dopóki nie przybędzie do nich zrozumiały dowód – 3.Posłaniec od Allacha, przedstawiający im czyste Pisma, 4.W których zawarte są trwałe przykazania. 5.I ci, którzy otrzymali Księgę, nie podzielili się, lecz uczynili to dopiero po ty, jak przybył do nich zrozumiały dowód. 6.I nakazano im wyłącznie służenie Allahowi, będą Mu szczerym w posłuszeństwie i będąc prawym, i przestrzeganie Modlitwy i płacenie Zakāt. Oto właściwa religia. 7.Zaprawdę, ci, którzy nie wierzą spośród Ludu Księgi i bałwochwalczy, znajdą się w ogniu Piekła, w nim zamieszkają. Oni są najgorszymi ze stworzeń. 8.Zaprawdę, ci, którzy wierzą i czynią dobre dzieła, ci są najlepszymi stworzeniami. 9.ich nagroda znajduje się u ich Pana – Ogrody Wieczności, przez które przepływają strumienie. W nich zamieszkają na wieki. Allah znalazł w nich upodobanie i oni znaleźli upodobanie w Nim. Jest to dla tego, kto boi się swego Pana.

99. AL-ZILZĀL (*objawiony przed Hijrah*)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Kiedy ziemia zadrży swym gwałtownym wstrząsem 3.I wyrzuci z siebie swoje brzemię, 4.A człowiek powie: „Co z nią się dzieje?”, 5.Tego dnia ona wyjawia swoje wieści, 6.Albowiem twój Pan tak jej rozkaże. 7.Tego dnia ludzie ruszą w rozproszonych grupach, aby zostały im pokazane wyniki ich dzieł. 8.Wówczas ten, kto uczyni dobro choćby tak małe jak atom, ujrzy je, 9.A jeśli kto uczyni zło choćby tak małe jak atom, również je ujrzy.

100.AL-‘ĀDIYĀT (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Na parszające rumaki, 3.Które krzesają iskry ognia swoimi kopytami, 4.uderzające o świcie, 5.I wzniesające tumany kurzu, 6.I w ten sposób wdzierające się w środek szeregów wroga. 7.Zaiste, człowiek jest niewdzięczny wobec Pana. 8.I, zaiste, daje on tego świadectwo swoim postępowaniem. 9.I, zaiste, on nie ma umiaru w swojej miłości do bogactwa. 10.czyż ktoś taki nie wie, że kiedy podniesieni zostaną ci, którzy są w grobach, 11.A to, co jest ukryte w ich piersiach, zostanie ujawnione, 12.Zaiste, tego dnia ich Pan będzie ich najlepiej Świadom?

101.AL-QĀRI’AH (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Wielkie Nieszczęście! 3.Czym jest Wielkie Nieszczęście? 4.I skąd masz wiedzieć, czym jest Wielkie Nieszczęście? 5.Dzień, w którym ludzie będą jak rozpędzone ćmy, 6.A góry będą jak zgrępowana wełna. 7.Wtedy, jeśli chodzi o tego, którego szale przeważą, 8.Ten dostąpi przyjemnego życia. 9.Lecz jeśli chodzi o tego, którego szale przeważą, 8.ten dostąpi przyjemnego życia. 9.Lecz jeśli chodzi o tego, którego szale będą lekkie, 10.jego mamką będzie Piekło. 11.A skąd masz wiedzieć, co to jest? 12.Jest nim płonący Ogień.

102.AL-TAKĀTHUR (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Wzajemne współzawodnictwo w poszukiwaniu wzrostu dóbr tego świata odwodzi was od Boga, 3.Do czasu, aż osiągnięcie grób. 4.Nie! Wy wkrótce poznacie Prawdę. 5.Raz jeszcze – nie! Wkrótce dowiecie się. 6.Nie! Gdybyście tylko mieli trochę wiedzy. 7.Wy niechybnie ujrzycie Piekło jeszcze za życia. 8.Wy z pewnością ujrzycie je okiem pewności Życia Przyszłego. 9.Wówczas, tego dnia, zostaniecie wezwani, by rozliczyć się z zesłanych wam łask.

103.AL-‘ASR (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2. Na czas, 3.Zaiste, człowiek zawsze jest po stronie przegranych 4.Z wyjątkiem tych, którzy wierzą i czynią dobre działa, i wzajemnie się napominają do głoszenia Prawdy, i wzajemnie się napominają do wytrwałości.

104.AL.-HUMAZAH (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Biada każdemu oszczercy, potwarzy, 3.Który gromadzi bogactwo i ciągle je przelicza. 4.On sądzi, że jego bogactwo uczyni go nieśmiertelnym. 5.Nie! On niechybnie zostanie wrzucony w miazdzącą mękę. 6.A skąd masz wiedzieć, czym jest miazdząca męka? 7.Jest nią rozpalony przez Allacha ogień, 8.Który wznosi się ponad serca. 9.Ogień ten zostanie nad nim zamknięty 10.W rozpostartych filarach.

105.AL-FĪL (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Czy nie wiesz, jak Pan twój postąpił z Właścicielami Słonia? 3.czy nie uczynił On, że ich plany spęły na niczym? 4.I wysłał On przeciwko nim roje ptaków, 5.Które pożarły ich martwe ciała, uderzając nimi o bryły gliny. 6.I w ten sposób uczynił ich jak połamane źdźbła, zjedzonych.

106.AL.-QURAIISH (objawiony przed Hijrah)

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Pan twój zniszczył Właścicieli Słonia, by dołączyć serca Quraish – 3.Aby dołączyli do swych podróży w zimie i w lecie. – 4.Żeby czcili Pana tego Domu. 5.Który karmił ich w głodzie i dał im ulgę przed strachem.

107.AL-MĀ'ŪN *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Czy widziałeś tego, który zaprzecza istnieniu Sądu? 3.Jest nim ten, który odpędza sierotę 4.I nie ponagla do karmienia biednych. 5.Zatem, biada tym, którzy się modlą, 6.Lecz nie baczą na swoją Modlitwę. 7.Oni lubią wyłącznie być widzianymi przez ludzi 8.I powstrzymują się od dawania jałmużny.

108.AL-KAUTHAR *(objawiony przed Hijrah)*

1.W Imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Zaiste, obdarowaliśmy cię obfitością dobra, 3.Więc módl się do twego Pana i składaj ofiary. 4.Zaiste, to twój wróg jest tym, kto pozostanie bez potomstwa.

109.AL-KĀFIRŪN *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Powiedz: „o wy, niewierzący! 3.”Ja nie czczę, jak wy czcicie, 4.”Ani wy nie czcicie tak, jak czczę ja. 5.”Ani ja nie czczę tych, których wy czcicie, 6.”Ani wy nie czcicie tego, którego ja czczę. 7”Dla was wasza religia, a dla mnie – moja”.

110.AL-NASR *(objawiony w Mekce przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Kiedy nadejdzie pomoc od Allacha i Zwycięstwo, 3.I ujrzysz, jak ludzie przyjmują religię Allacha gromadnie, 4.Wychwalaj swego Pana Jego chwałą i szukaj Jego przebaczenia. On zaiste, często powraca z łaską.

111.AL-LAHAB *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Niechaj zginą obie ręce Abū Lahab, i niechaj zginie on sam! 3.Jego bogactwo i to, co sobie zaskarbił, na nic mu się nie przydadzą. 4.On wkrótce będzie się palił w płonącym ogniu. 5.również i jego żona, zwiastunka oszczerstw. 6.Wokół jej szyi będzie powróż ze skręconych włókien palmowych.

112.AL-IKHLĀS *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Powiedz: „On jest Allachem, Jedynym! 3.”Allach, Niezależny i przez wszystkich Błagany. 4.”On nie zdradza, ani sam nie jest zdradzony. 5.”I nie ma nikogo Jemu podobnego”.

113.AL-FALAQ *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Powiedz: „Ja szukam schronienia u Pana świtu 3.”Przed złem tego, co On stworzył 4.”I przed złem ciemności, kiedy się rozciąga, 5.”I przed złem tych, którzy dmuchają na więzy stosunków wzajemnych, by je rozwiązać, 6.”I przed złem zazdrośnika, gdy zazdrości”.

114.AL-NĀS *(objawiony przed Hijrah)*

1.W imię Boga, Miłosiernego, Litościwego. 2.Powiedz: „Ja szukam schronienia u Pana ludzkości, 3.”Króla ludzkości, 4.”Boga ludzkości, 5.”Przed złem podszeptów nędznego szepczącego, 6.”Który szepce do serc ludzi 7.”Spośród jinn i ludzi”.